

MISSALE
ROMANVM FACILIORI

& miro quodam ordine ad comoditatem Sacerdotis apte distinctum: summo studio in prophetijs, epistolis, & euangelijs iuxta sacram Bibliæ literam recognitũ, ac nuꝑ omni priori labe expurgatum.

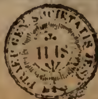
Cui omnes Missas nouas: atq; etiam alia quamplurima, quæ in alijs hactenus impressis deerant, inseruimus.

HIS ACCESSIT QVOD NON SOLVM Capita Librorum Bibliæ, sed etiam ut facilius singula quæq; inueniãtur, Lineæ capitum indicatæ sunt: ac insuper in marginibus ubi nam una quæq; sententia, quæ interius habetur reperiri possit annotatum.

Venetijs apud Hieronymum Scotum.

1 5 4 3

I Anuarius habet dies.xxxj.Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj.Dies vero.viij. (Martine vgi.ꝛ m̄.

aure' nūer'	Aureus numer'						
	iij	A	CALEN.		1	Circūci.dñi.dup.mi.Mis.xx.	Basilij epi ꝛ ꝯf.ꝛ
		b	iiij	no.	2	Octaua sancti stephaṅi.pcō.semid. Oro.xxj.	
	xj	c	iij	no.	3	Octa.sancti ioānis euange.semidu.Missa.xxj.	
		d	pridie	no.	4	Octaua scōꝝ innocentum. semidu. Missa.xxj.	
	xix	e	NONIS.		5	Telesphori.pape ꝛ mar.	A festo stelle nume-
	viij	f	viij	id	6	Epip.d.n.du.ma.mis.xxij.	rando perfice lunā.
		g	vij	id	7	Juliani martyris.	Post vndeci dies ibi
	xvj	A	vj	id	8	Seuerini episcopi.	septuagesima fiet.
	v	b	v	id	9	Martiane virginis,	Et si bissextus fuerit
		c	iiij	id	10	Pauli primi eremi.	supadditur vnus.
	xiij	d	iij	id	11	Jginij pape ꝛ mar.	Si cadit in lucem dñi,
	ij	e	pridie	id	12	Satyri martyris.	suppone sequētē.
		f	IDIBUS		13	Octa.epipha.semid.xxij.	Hilarij epi ꝛ ꝯfess.
	x	g	xix	kalē.	14	Februarii. Felicis i pincis pbr.ꝛ m̄. mis.203	
		A	xviij	kalē.	15	Mauri ab. Sol in Aqrio (pe ꝛ m̄. mis.203.	
	xviij	b	xvij	kalē.	16	Beraldi pe.m̄.du.ma. mis.204.	Marcelli pa
xvi	vij	c	xvj	kalē.	17	Antonij ab.lo.gnaliter.204.	Añ die pisce nōg
v		d	xv	kalē.	18	Prisce virgi.ꝛ m̄. mis.204.	deponit alle.
	xv	e	xiiij	kalē.	19	Marij marthe audifax ꝛ abacū m̄.	Oro.205.
xiii	iiij	f	xiij	kalē.	20	Fabiani pape ꝛ sebastiani m̄,nō trās. mis.205.	
ii		g	xij	kalē.	21	Agnetis virgi.ꝛ marty.semidup. missa.205.	
	xij	A	xj	kalē.	22	Vincentij ꝛ anastasij. nō trāsfer, missa.206.	
x	j	b	x	kalē.	23	Emerentiane virgi.ꝛ marty.	missa.206.
		c	ix	kalē.	24	Feliciani episcopi.	
xviii	ix	d	viij	kalē.	25	Conuersio sancti pauli.dup.mi.	missa.206.
vii		e	vij	kalē.	26	Policarpi episcopi ꝛ martyris.	
	xvij	f	vj	kalē.	27	Joannis Chrysostomi epi ꝛ ꝯfes.	
xv	vj	g	v	kalē.	28	Agnetis scdo. nō trās.missa.207.	Claues.xl.
iiii		A	iiij	kalē.	29	Papie ꝛ mauri martyrum.	
	xiiij	b	iij	kalē.	30	Geminiani epi ꝛ ꝯfes.	Euangeliste dup. mi.
xii	iij	c	pridie	kalē.	31	Cyri,ꝛ Joānis marty.	Trāslatio sci marci.

Aureus numerus.

FEbruarius habet dies.xxviij.Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij.Dies vero.x.
Et quã est bissextus habet.dies.xxix. Luna.xxx.

i		d	CALEN.		1	Jgnatii epi ⁊ m̃.Et ſancte brigide virgi.
	xi	e	iiij	no.	2	Purificatio dte ma.virg.dup.maius,miſ. 208
ix	xix	f	iij	no.	3	Blaſii epi ⁊ marty. non transfertur.
	viij	g	Pridie no.		4	Gilberti ꝯfeſ,Symeonis prophete,
vij		A	NONIS.		5	Agathe virginis ⁊ marty.semi.miſſa.210.
vi	xvj	b	viij	id	6	Dorothee virginis ⁊ martyris.
	v	c	vij	id	7	Moyſetis epiſcopi
xiiij		d	vj	id	8	Sabini epi ⁊ ꝯfeſ. SOL IN PISCE.
iij	xiij	e	v	id	9	Apollonie virginis ⁊ mar. non transfertur.
	ij	f	iiij	id	10	Scolaſtice v.Et ſci guilelmi ꝯf.ordi.eremi.ſci augusti.miſſa,313.
xi		g	iij	id	11	Euphroſine virgi.
xix	x	A	Pridie id		12	Eulalie virginis ⁊ marty.
		b	IDIBVS.		13	Fuſce virginis ⁊ marty.
	xviij	c	xvj	Kalen.	14	MARTII. Valẽtini pſby.⁊ mar. miſ.210
	vij	d	xv	Kalen.	15	Translatio anto.ꝯfe.dup.mi. Fauſti.⁊ iovi.m̃.
		e	xiiij	Kalen.	16	Juliane virginis ⁊ martyris
	xv	f	xiij	Kalen.	17	Germanici,⁊ Sauini epiſcopi,
	iiij	g	xij	Kalen.	18	Vgonis epiſcopi,
		A	xj	Kalen.	19	Seuerini epiſcopi,
	xij	b	x	Kalen.	20	Galli preſbyteri ⁊ ꝯfeſ.
	j	c	ix	Kalen.	21	Preueniens cathe.dat tardius alle.vacare.
		d	viij	Kalen.	22	Cathedra ſancti petri, dup.mi.miſſa.210
	ix	e	vij	Kalen.	23	Seuerini martyris Vigilia.
		f	vj	Kalen.	24	Mathie apli,du.mi.miſ.211. Locus biſſexti.
	xvij	g	v	Kalen.	25	Conſtantie virginis
	vj	A	iiij	Kalen.	26	Alexandri epiſcopi,
		b	iij	Kalen.	27	Leandri epiſcopi,
	xiiij	c	pridie	Kalen.	28	Polioti martyris,

¶ Pro aureo numero nigro:aduerte qđ vbicũqʒ occurrerit aureus nume.ſiue in Januario, ſiue in Februario; ſeq.j.dñica.lxx.fiet.ſi cadit in lucẽ dñi ſuppone ſeq.

Aureus numerus. **M**Artius habet dies.xxxi.Luna.xxx. Nox habet horas.xii.Dies vero.xij.

	iij	d	CALEN.		1	Albini epi z ɔfe.	semidu. Herculiani epi z m̄.
		e	vj	no.	2	Basilici martyris,	de perusio.
	xi	f	v	no.	3	Maximi martyris,	
		g	iiij	no.	4	Bassi,	
	xix	A	iij	no.	5	Foce martyris,	
	viij	b	Pridie	no.	6	Victoris z victorini martyrum,	
		c	NONIS.		7	Perpetue z feli.m̄.	Oro.xix. Thome de aq
	xvj	d	viij	id	8	Apollonij mar.	no ɔfes. non trasfer.
	v	e	vij	id	9	Sanctoꝝ quadraginta marty.	missa.x i i.
		f	vj	id	10	Vgi archiepi.	SOL IN ARIETE.
	xiij	g	v	id	11	Quadraginta millium mar.	Claues pasche
	ij	A	iiij	id	12	Gregorij pape z confes.	du.mi.missa.xiz
		b	iij	id	13	Donati,	
	x	c	Pridie	id	14	Simeonis episcopi,	
		d	IDIBVS.		15	Longini marty.	Equa crucis festū dat tpa
	xviij	e	xvij	Kalen.	16	APRILIS.	martis idus.
	vij	f	xvj	Kalen.	17	Patritii episcopi z ɔfes.	
		g	xv	Kalen.	18	Anselmi epi z ɔfes.	
	xv	A	xiiij	Kalen.	19	Joseph ɔfes.sposi btē vgi. ma. du.ma.mis.xiij	
	iiii	b	xiij	Kalen.	20	Romani abbatis,	
xvj		c	xij	Kalen.	21	Bn̄dicti abba.	dup.mi.mis.x13. Equinoctium.
v	xij	d	xi	Kalen.	22	Post festū sancti benedicti vbicunqȝ luna.14.	
j		e	x	Kalen.	23	venerit ibi dn̄ica pxi. resurre.dn̄i celebrat.	
xiij		f	ix	Kalen.	24	Archangeli gabrielis,	missa. x14.
ij	ix	g	viij	Kalen.	25	Annunciatio btē marie virgi.d.ma.mis.x15.	
		A	vij	Kalen.	26	Montani m̄.	ℭ Pro aureo nume. nigro, ad-
x	xvij	b	vj	Kalen.	27	Joānis ere.	uerte qð vbicunqȝ occurrerit au
	vj	c	v	Kalen.	28	Cordiani re.	re' nume. siue in Martio, siue in
xviij		d	iiij	Kalen.	29	Petri mar.	Aprili: sequēti prima dn̄ica pa-
vij	xiiij	e	iij	Kalen.	30	Scdi marty.	scha dn̄i celebrat. Si cadit in lu-
	iij	f	Pridie	Kalen.	31	Balbine vgi.	cem dn̄i supponit sequentem.

Aureus numerus.

Aprilis habet dies .xxx. Luna .xxix.
Nox habet horas .xj. dies vero .xiij.

xv		g	CALEN.		1	Theodore virginis.
iiii	xj	A	iiij	no.	2	Marie egyptiace.
		b	iij	no.	3	Pancratij martyris.
xii	xix	c	Pridie no.		4	Isidori episcopi.
i	viij	d	NONIS.		5	Vicentij ɔfesso. ordinis predicatorum.
	xvj	e	viij	id.	6	Celestini pape.
ix	v	f	vij	id.	7	Alexandrini martyris.
		g	vj	id.	8	Dionysij episcopi.
xvii	xiij	A	v	id.	9	Translatio scē monice vidue matris sci augu. de hostia tyberina ad vrbem ro. du. minus
vi	ij	b	iiij	id.	10	Apollonij presbyteri.
		c	iij	id.	11	Eustorgij presbyteri. SOL IN TAVRO
xiiii	x	d	Pridie id.		12	Zeni ediscopi Veronensis.
iii		e	IDIBVS.		13	Ermegelidi regis
	xviij	f	xviij	Kalen.	14	MAII. Tyburtij ꝛ valeria. ꝛ maxi. m̄. mis. 216.
xi		g	xvij	kalen.	15	Quirici episcopi.
		A	xvj	kalen.	16	Isidori martyris.
xix	xv	b	xv	kalen.	17	Aniceti pape ꝛ martyris.
viii	iiij	c	xiiij	calen.	18	Prefecti presbyteri.
		d	xiij	kalen.	19	Crescentij confessoris.
	xij	e	xij	kalen.	20	Leonis pape.
	j	f	xj	kalen.	21	Symeonis episcopi.
		g	x	kalen.	22	Sotheris ꝛ Gaij pape ꝛ martyrum.
	ix	A	ix	kalen.	23	Georgij marty. non transfer. missa. 216.
		b	viij	kalen.	24	Extrema pasche docet tua passio marce.
	xvij	c	vij	kalen.	25	Marci euāge. dup. mi. mis. 217. Letanie maio.
	vj	d	vj	kalen.	26	Cleti pape ꝛ mar. Marcellini pape ꝛ marty.
		e	v	kalen.	27	Anastasij pape.
	xiiij	f	iiij	kalen.	28	Vitalis mar. nō trāsf. missa. 217. Claues pēte.
	iij	g	iii	kalen.	29	Petri marty. ordinis predi.
		A	Pridie	kalen.	30	Mascentie vidue matris sci vigilij epi ꝛ mar.

Aureus numerus.				M Aius habet dies.xxxj. Luna xxx. Nox habet horas.ix Dies vero xv.
xj	b	CALEN.		1 Philippi z Jacobi apli.dup.mi.miss.217. Et grate vidue
	c	vj	no.	2 Athana.epi z ɔf.antoni.archiepi flo. mi.214.
xix	d	v	no.	3 Inuẽ.s.cru.d.mi.mis.216. Et scti alexã.euẽtij
viij	e	iiij	no.	theo.z iuue.m̃. mis.218. ¶Floriani mar.
				4 Monice mrĩs bti augu. mis.219. Jacobi m̃.z
	f	iij	no.	5 Cõuersio sci docto.augu.epi z ɔfes. O:o.2.9.
xvj	g	pridie	no.	6 Joannis ante portã latinã. dup.mi.missa.219
v	A	NONIS.		7 Cleti pape z martyris.
	b	viij	id.	8 Apparitio.s.michae.archãg. fe.220.mis.253
xiij	c	vij	id.	9 Gregorij theologi.
ij	d	vj	id.	10 Gordiani epima.m̃. mis.220. Et sci iob. 320.
	e	v	id.	11 Mamerti episcopi.
x	f	iiij	id.	12 Nerei z achillei atq; pancratij m̃. mis.220.
	g	iij	id.	13 Theodore virginis.
xviij	A	Pridie	id.	14 Bonifacij martyris.
vij	b	IDIBVS.		15 Isidori martyris.
	c	xvij	Kalen.	16 IVNII. Vbaldi epi z ɔfes. Oratio. 220.
xv	d	xvj	Kalen.	17 Translatio sci bernardi ordi.mino. dup.mi.
iiij	e	xv	Kalen.	18 Felicis epi z m̃. SOL IN GEMINIS.
	f	xiiij	Kalen.	19 Potẽtiane virg. mis.221. Petri celestini ɔfe.
xij	g	xiij	Kalen.	21 Bernardini ɔfe. dup.maius.missa 221.
j	A	xij	Kalen.	21 Helene matris constantini imperatoris.
	b	xj	Kalen.	22 Julie martyris.
ix	c	x	Kalen.	23 Desiderij episcopi.
	d	ix	Kalen.	24 Seruuli martyris.
xvij	e	viij	Kalen.	25 Vrbani pp̃, z m̃. missa.220. Trãsla.sci Franci
vj	f	vij	Kalen.	26 Eleutherij pape z mar. sci. missa.221.
	g	vj	Kalen.	27 Oct.s.bernardini. ferial. Joãnis pape z m̃.
xiiij	A	v	Kalen.	28 Germani episcopi.
iij	b	iiij	Kalen.	29 Sisinnij alexandri z martyrij marty.
	c	iij	Kalen.	30 Felicis pape z marty. ¶tiani l.m̃.
xj	d	Pridie	Kalen.	31 Petronille v.Cãcii cãciani z cã- ✠ iiij

Aureus numerus.					IVnius habet dies.xxx.Luna.xxix. Nox habet horas.viij.Dies vero.xvi.
	e	CALEN.		1	Secundi martyris,
xix	f	iiij	no.	2	Marcellini petri ⁊ erasmi mar. missa, 2 2 2.
viij	g	iij	no.	3	Pergentini ⁊ laurentini martyrum,
xvj	A	Pridie	no.	4	Quirini episcopi ⁊ martyris,
v	b	NONIS.		5	Canonizatio sancti Nicolai de tolentino
	c	viij	id.	6	Philippi diaconi
xiij	d	vij	id.	7	Pauli epi ꝯstantinopolitani,
ij	e	vj	id.	8	Medardi epi,
	f	v	id.	9	Primi ⁊ feliciani marty. missa, 2 2 2.
x	g	iiij	id.	10	Getulii martyris,
	A	iij	id.	11	Barnabe apostoli, dup.minus, missa. 2 2 2.
xviij	b	Pridie	id.	12	Basilidis cyrini nabo. ⁊ naza.m. missa, 2 2 3.
vij	c	IDIBVS.		13	Antonii de padua ꝯfes. dup.ma. missa. 2 2 3.
	d	xviij	Kalen.	14	IVLII, Elisei pphe. ⁊ Rufini, ⁊ Valerii m.
xv	e	xvij	Kalen.	15	Viti ⁊ modeste atqz crescentie m. missa. 2 2 3.
iiij	f	xvj	Kalen.	16	Diogenis mar. SOL IN CANCRO.
	g	xv	Kalen.	17	Auiti presbyteri ⁊ ꝯfes.
xij	A	xiiij	kalen.	18	Marci ⁊ marcelliani marty. missa, 2 2 4.
j	b	xiij	kalen.	19	Geruasii ⁊ protbasii marty. missa, 2 2 4.
	c	xij	kalen.	20	Silucrii pp, ⁊ mar. Octa.sci Antonii, semid.
ix	d	xj	kalen.	21	Leufredi,
	e	x	kalen.	22	Paulini episcopi ⁊ confes.
xvij	f	ix	kalen.	23	Joānis presbyteri, Vigilia, missa, 2 2 4.
vj	g	viij	kalen.	24	Natiuitas sci ioānis bapti. dup.ma.mis. 2 2 5.
	A	vij	kalen.	25	Apparitio sancti marci euangeliste,
xiiij	b	vj	kalen.	26	Joānis ⁊ pau.m. missa. 2 2 6. Vigilii epi, ⁊ m.
iij	c	v	kalen.	27	Sosti mar. Et crescentii episcopi.
	d	iiij	kalen.	28	Leonis pape ⁊ ꝯfesso. non transfer. Oro. 226. Vigilia. missa. 2 2 6
xj	e	iij	kalen.	29	Petri ⁊ pauli apostolorum. dup.ma.mis. 227.
	f	Pridie	kalen.	30	Commemoratio pauli apli, dup.mi. virgl.

Aureus numerus.					Iulius habet dies.xxxj.Luna.xxx. Nox habet horas.ix.Dies vero.xv.
xix	g	CALEN.		1	Octaua ſci ioan.bapti. ſemi. Martialis apli.
viij	A	vj	no.	2	Viſita.bte ma.vgi.du.ma.miſ. 228. Proceſſi
	b	v	no.	3	Gregorij epi, ꝛ martiniani m̄. miſ.229.
xvj	c	iiij	no.	4	Vdalrici epiſcopi.
v	d	iij	no.	5	Domitij martyris,
	e	Pridie	no.	6	Octa.aploꝝ Petri ꝛ pauli. du.mi.miſ. 229.
xiij	f	NONIS.		7	Sancti bonauenture ꝛ Pantemij ꝯfeſſoris,
ij	g	viij	id	8	Procopij martyris.
	A	vij	id	9	Octaua viſitationis beate marie. dup.mi.
x	b	vj	id	10	Septē fratꝝ mar.ꝛ Rufine ꝛ ſcōe. miſ. 230.
	c	v	id	11	Pij pape ꝛ marty. Et ioānis epi ꝛ marty.
xviij	d	iiij	id	12	Naboris ꝛ feli.m̄. miſ.231. Hermachore ꝛ
vij	e	iij	id	13	Anacleti pape ꝛ mar. fortu.mar.
	f	Pridie	id	14	Eraclei epiſcopi. Dies caniculares.
xv	g	IDIBVS.		15	Quirici ꝛ iulite m̄. SOL IN LEONE.
iiij	A	xvij	kalen.	16	AVGVSTI. Euſtachij epi.
	b	xvi	kalen.	17	Alexij confeſſoris.Marine virginis.
xii	c	xv	kalen.	18	Simphoroſe cum ſeptem filijs mar.
j	d	xiiii	kalen.	19	Arſenij eremite.
	e	xiii	kalen.	20	Margarite virginis ꝛ marty.
ix	f	xii	kalen.	21	Praxedis virginis. miſſa,231.
	g	xi	kalen.	22	Marie magdalene.ſemidu.miſſa.231.
xvii	A	x	kalen.	23	Apollinaris epi ꝛ mar. miſſa.232.
vi	b	ix	kalen.	24	Chriſtine virginis ꝛ marty. Vigilia.
	c	viii	kalen.	25	Jacobi apli.du.mi.miſ.232. Chriſtofori m̄.
xiiii	d	vii	kalen.	26	Scē anne. d ma.miſ.312. Paſtoris pſb.ꝛ ꝯfe.
iij	e	vi	kalen.	27	Pantaleonis martyris.
	f	v	kalen.	28	Nazarij Celſi victoris ꝛ Innocē.m̄. miſ.233.
xi	g	iiii	kalen.	29	Felicis ſimpli.fau.ꝛ bea.m̄. miſ.233. Marthe
xix	A	iii	kalen.	30	Abdō ꝛ ſen.m̄. miſ.234. vg. nō trāſ.mi.233
	b	Pridie	kalen.	31	Fantini confeſſoris.

Aureus numerus					A Vgustus habet dies. xxxj. Luna. xx. Nox habet horas. xj. Dies vero. xiij.
viij	c	CALEN.		1	Petri ad vi. du.mi.mis.234. Et.s.mac. os.235
xvi	d	iiij	no.	2	Festũ portiũ. d.ma. Steph.pp̄ ꝛ m̃. mis.235.
v	e	iij	no.	3	Jnuẽ.s.stephani protho. no tras.235.mis.13.
	f	pridie	no.	4	Justini p̄sbyte.ꝛ marty. (no tras.mis.236
xiij	g	NONIS.		5	Scẽ ma.ad ni. du.ma.235.mi.291. Et sci.d.ꝯ.
ij	A	viij	id	6	Trans.dñi.d.ma.mis.236. Sixti felicis.ꝛ aga.
	b	vij	id	7	Donati ep̄i ꝛ m̃. mis.237. (mar. .mis.237
x	c	vj	id	8	Ciriaci largi ꝛ smaragdi mar. mis. 138.
	d	v	id	9	Romani mar. Vigilia.missa. 238.
xviij	e	iiij	id	10	Laurẽ m̃.d.ma.mi.239. ꝛ besterie v̄gi.ꝛ m̃.
vij	f	iij	id	11	Tyburtij ꝛ susanne marty. missa.239.
	g	pridie	id	12	Clare v̄gi. du.ma. Oĩo.239. (ꝛ ꝯf.or.ere.
xv	A	IDIBVS		13	Hippo.ꝛ soc.eiꝰ m̃.mis.240. Et sci simpli.ep̄i
iiij	b	xix	Kalen.	14	Septeb. Euse.p̄sb.ꝛ ꝯf. Oĩo.240. Vigil.mis.
	c	xviij	Kalen.	15	Assumptio bte virg.du.ma.mis.241. (241.
xij	d	xvij	Kalen.	16	Rochi confes.missa.317.
j	e	xvj	Kalen.	17	Octa.sci laurẽ. semi.mis.241 Et piectij m̃.
	f	xv	Kalen.	18	Agapiti mar. mis.241. SOL IN VIRGI.
ix	g	xiiij	Kalen.	19	Ludouici ep̄i ꝛ confes. dup.ma.mis. 242.
	A	xiij	Kalen.	20	Bernardi abbatis.
xvij	b	xij	Kalen.	21	Anastasij marty. mar. mis. 242.
vj	c	xj	Kalen.	22	Oct.assum. d.mi Et.s.timothei ꝛ hyp.ꝛsim.
	d	x	Kalen.	23	Theonis ep̄i ꝛ zachei ep̄i. Vigilia.
xiiij	e	ix	Kalen.	24	Bartholomei apostoli.dup.mi.missa.242.
iij	f	viij	Kalen.	25	Ludouici regis francie ꝯfes. missa. 243.
	g	vij	Kalen.	26	Zepherini pp̄,ꝛ m̃.Et alexãdri m̃. Et octa.sci
xj	A	vj	Kalen.	27	Narni ep̄i. ludouici ep̄i.
xix	b	v	Kalen.	28	Aug.ep̄i.d.ma.mi.243 Herme.m̃. Oĩo.244.
	c	iiij	Kalen.	29	Decollatio ioã.bapti.semi.mis.245. Sabine
viij	d	iij	Kalen.	30	Felicis ꝛ adaucti m̃. mis.245.mar. mi.245
	e	pridie	Kalen.	31	Felicis presbyteri ꝛ confes.

Aureus numerus.				SEptember habet dies.xxx. Luna.xxx. Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.
xvi	f	CALEN.	1	Duodeciꜩ fratrꜩ mar. Oio.246. Egidij abba.
v	g	iiii no.	2	Antonini martyris.
	A	iii no.	3	Euphemie,dorothee,tecle,⁊ eraſ.virgi.⁊ m̄.
xiii	b	Pridie no.	4	Moyſi prophete. Octaua ſancti auguſtini.
ii	c	NONIS.	5	Victorini martyris.
	d	viii id᷒	6	Zacharie prophete.
x	e	vii id᷒	7	Regine virginis ⁊ martyris.
	f	vi id᷒	8	Nati.dte marie virg.du.ma.miſ.246. Adriani mar.
xviii	g	v id᷒	9	Gorgonij mar. miſſa.247.
vii	A	iiii id᷒	10	Nicolai de tolentino ꝯfeſſo. miſſa.247.
	b	iii id᷒	11	Prothi ⁊ hyacinthi marty. miſſa.249.
xv	c	pridie id᷒	12	Syri confeſſoris.
iiii	d	IDIBVS.	13	Philippi epiſcopi. SOL IN LIBRA.
	e	xviii Kalen.	14	OCTOBRIS. Exalta.ſ.cru.d.mi.mi.249 Cornelij ⁊ cypriani marty. miſſa.250.
xii	f	xvii kalen.	15	Oct.nati.marie. Nicomedis m̄. miſſa.250.
i	g	xvi calen.	16	Euphemie lucie ⁊ geminiani mar. miſ.251.
	A	xv kalen.	17	Feſtū ſtigma.bti frāci. d.ma.miſ.251. Octa.ſ. Nicolai.
ix	b	xiiii kalen.	18	Victoris ⁊ corone marty.
	c	xiii kalen.	19	Mariani confeſſoris.
xvii	d	xii kalen.	20	Euſtachij ⁊ ſoci.eius. nō trāſ. Vigi.miſ.251
vi	e	xi kalen.	21	Matthei apoſtoli ⁊ euāge.du.mi. miſſa.252.
	f	x kalen.	22	Mauritij ⁊ ſocio.eius. miſ.252. Equinoctiū.
xiiii	g	ix kalen.	23	Lini pape ⁊ martyris.
iii	A	viii kalen.	24	Germani abbatis.
	b	vii kalen.	25	Lupi epiſcopi ⁊ confeſſoris.
xi	c	vi kalen.	26	Cypriani ⁊ iuſtine marty. miſſa.252.
xix	d	v kalen.	27	Elzeary ꝯfeſ. nō trani. Coſme ⁊ damia.mar.
	e	iiii kalen.	28	Exuperij epiſcopi. miſſa.253.
viii	f	iii kalen.	29	Dedica.baſilice archan.mi. d.mi.miſſa.253.
	g	Pridie kalen.	30	Hierony.pihy.⁊ ꝯfeſ.⁊ docto. d.mi.miſ.254

Aureus numerus.

October habet dies.xxxi. Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiii. Dies vero.x.

xvi	A	CALEN.	1	Remigij episcopi τ confessoris,
v	b	vi no.	2	Translatio sancte clare.
xiii	c	v no.	3	Candidi martyris.
ii	d	iiij no.	4	Fráciści ɔfes. funda. ord. mino. du. mi. miss. 2 5 5
	e	iii no.	5	Placidi τ sociorum marty.
x	f	Pridie no.	6	Magni episcopi τ confes.
	g	NONIS.	7	Sergij bachi marcel. τ apulei mar. miss. 2 5 5
xviii	A	viij id	8	Symeonis. Marci pp τ ɔfes. miss. 2 5 6.
vij	b	vii id	9	Dionysij rustici τ eleutherij mar. miss. 2 5 6
	c	vi id	10	Cerbonij episcopi τ confessoris.
xv	d	v id	11	Oct. bti fraci. du. mi. Trásla. bti augu. de b
iiii	e	iiii id	12	Eustachij pſby. ponio ad sardi. missa. 2 5 6.
	f	iii id	13	Venantii abbatis.
xii	g	Pridie id	14	Calixti pape τ marty. missa. 2 5 7.
i	A	IDIBVS.	15	Antiochi epi. SOL IN SCORPIONE.
	b	xvii kalen.	16	NOVEMBRIS. Galli abbatis.
ix	c	xvi kalen.	17	Florentij episcopi.
	d	xv kalen.	18	Luce euangeliste dup. minus. missa. 2 5 7.
xvii	e	xiiii kalen.	19	Pelagie virginis.
vi	f	xiii kalen.	20	Maximi martyris.
	g	xij kalen.	21	Vndecim mil. virgi. nō trās. Hilarionis abba.
xiiii	A	xi kalen.	22	Macharii episcopi.
iii	b	x kalen.	23	Theodorici presbyteri.
	c	ix kalen.	24	Fortunati τ socioꝝ marty.
xi	d	viii kalen.	25	Chrysanti τ Darie marty. missa. 2 5 7.
xix	e	vii kalen.	26	Euaristi pape τ marty. Demetrii marty.
	f	vi kalen.	27	Iuonis ɔfes. non trans. Vigilia. missa. 2 5 8.
viii	g	v kalen.	28	Symonis τ iude apostoloꝝ. dup. mi. missa. 2 5 8
	A	iiii kalen.	29	Zenobii presbyteri.
xvi	b	iii kalen.	30	Bernardi episcopi.
v	c	Pridie kalen.	31	Quintini m̄. Vigilia oium scoꝝ. missa. 2 5 8.

Aureus numerus.

November habet dies.xxx. Luna xxx.
Nox habet horas.xv.Dies vero.ix.

	d	CALEN.		1	Festiuitas oiuz scoz.du.ma.missa.259. Et sci Cesarii mar. Oro.260.
xiii	e	iiii	no.	2	Comemo.oium fideliuz defunctoz.mis.301.
ii	f	iii	no.	3	Illarionis episcopi. Iusti mar.
	g	Pridie	no.	4	Vitalis z agricole marty.
x	A	NONIS.		5	Zacharie patris ioannis baptiste.
	b	viii	id.	6	Leonardi confessoris.
xviii	c	vii	id.	7	Prosdocimi epi, z.s.4.corona. missa.260.
vii	d	vi	id.	8	Octa.oiuz.s.ou.ma. Et trans.bti lud. epi z c.
	e	v	id.	9	Dedica.basi.sal. o.ma. Et theo.m. Oro.260
xv	f	iiii	id.	10	Triphonis respicij z nymphe marty.
aii	g	iii	id.	11	Martini epi z cf. semi.mis.260. Et sci me.m.
	A	Pridie	id.	12	Martini pp, z m. Sol in sagittario. Oro.261
xii	b	IDIBVS.		13	Bricij epi z cfes. Et sci homoboni cfes.
j	c	xviii	kale.	14	DECEMBRIS. Ioannis epi.
	d	xvii	kale.	15	Felicis episcopi z marty.
ix	e	xvi	kale.	16	Eucharij episcopi.
	f	xv	kale.	17	Aniani episcopi z cfessoris,
xvii	g	xiiii	kale.	18	Dedi.basi.petri z pau. ou.ma. missa.286.
vi	A	xiii	kale.	19	Potiani pape z m. Elisabeth vi. fe. oro.261.
	b	xii	kale.	20	Stephani confessoris,
xiiii	c	xi	kale.	21	Presentatio sce ma.virgi.ou.ma.261. Mauri m.
iii	d	x	kale.	22	Cecilie virginis z marty. missa.261.
	e	ix	kale.	23	Cleme.pp, z m. no trans. mis.261. Et felici.
xi	f	viii	kale.	24	Chrysogoni mar. missa.262. Oro.262.
xix	g	vii	kale.	25	Catherine vg.z m.semi.z sole.gnalr.mis.262
	A	vi	kale.	26	Petri alexandrini epi z marty.
viii	b	v	kale.	27	Iacobi intercisi marty.
	c	iiii	kale.	28	Prosperi episcopi.
xvi	d	iii	kale.	29	Saturnini mar, Oro.199. Vigilia. mis.199.
v	e	pridie	kale.	30	Andree apostoli.dup.minus.missa.200.

Aureus numerus.

December habet dies xxxi. Luna. xxix.
Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii.

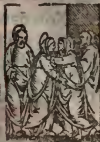
xiij	f	CALEN.		1	Ansani martyris.
ij	g	iiii	no.	2	Bibiane virginis ⁊ martyris.
	A	iij	no.	3	Cassiani martyris.
x	b	pridie	no.	4	Barbare virginis ⁊ martyris.
	c	NONIS.		5	Sabbe abbatis. Et Bassi epi ⁊ marty.
xvii	d	viij	id.	6	Nicolai epi ⁊ ꝯf. semid. ⁊ solēne gñalr. mis. 20[illegible]
vij	e	vij	id.	7	Ambrosii epi ⁊ confes. du. minus. mis. 201.
	f	vj	id.	8	Conceptio beate marie virg. d. ma. mis. 20[illegible]
xv	g	v	id.	9	Syri epi ⁊ martyris.
iiii	A	iiij	id.	10	Melchiadis pape ⁊ marty.
	b	iij	id.	11	Damasii pape ⁊ confes. mis. 202.
xij	c	pridie	id.	12	Pauli epi, SOL IN CAPRICORNO.
j	d	IDIBVS.		13	Lucie vg. ⁊ m̃. semid. ⁊ solēne gñalr. mis. 202.
	e	xix	Kalen.	14	IANVARII. Nicasij epi.
ix	f	xviij	kalen.	15	Octa. ꝯceptionis beate virgi. dup. minus.
	g	xvij	kalen.	16	Melerii episcopi.
xvi	A	xvi	kalen.	17	Gratiani episcopi.
vj	b	xv	kalen.	18	Antonille virginis
	c	xiiii	kalen.	19	Clementis presby. SOLSTITIVM.
xiiij	d	xiii	kalen.	20	Julii martyris. Vigilia.
iij	e	xii	kalen.	21	Thome apostoli duo. minus. missa. 203.
	f	xi	kalen.	22	Theodosie virginis,
xi	g	x	kalen.	23	Seruuli confessoris.
xix	A	ix	kalen.	24	Luciani. Vigilia. missa 9.
	b	viii	kalen.	25	Nati. d. nr̃i iesu xpi. du. ma. tres mis. x Anaste m̃.
viij	c	vii	kalen.	26	Stepha. ꝓto. du. ma. mis. 13. Oro. 203,
	d	vi	kalen.	27	Joannis apl̃i ⁊ euangeliste. du. ma. missa. 14.
xvi	e	v	kalen.	28	Sanctoꝝ innocentū mar. semi. missa. 14.
v	f	iiii	kalen.	29	Thome archiepi ⁊ mar. non transfer. 16.
	g	iij	kalen.	30	Sabini episcopi ⁊ marty.
xiii	A	pridie	kalen.	31	Siluestri pape ⁊ confes. semidu. missa. xix.

FINIS

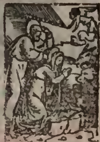
Tabule.

ℭIncipit ordo

Missalis scđm consuetudinez Romane curie. ℭ Dominica prima de adventu. Statio ad sanctam Mariaz maiorem. Ad missam. Introitus.

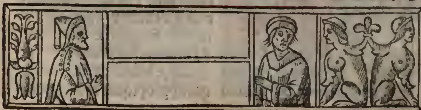

Ad te dñe leuaui aiam meam, deus meus in te ↄfido non erubescam, neqꝫ irrideãt me inimici mei, etenĩ vniuersi qui te expectãt nõ ↄfundẽtur. ps. Uias tuas dñe demõstra mihi, ꝛ semitas tuas edoce me. Seqꝰ imediate. ℣. Glia pa. Quo finito repetiꝰ introitus. Ad te dñe leuaui aiam. Et iste modꝰ repetẽdi introitũ ser-

uat' p totū annum, cum dicit. Glia pa. post introitū, ēt in festis duplicibus. Oratio.

E Xcita q̄s dñe potētiā tuā ⁊ veni, vt ab iminentibus peccatoꝝ nr̄oꝝ periculis, te mereamur ꝓtegēte eripi, te liberāte saluari. Qui vi. Ab hac die vſq₃ ad vigiliā natiuitatis dñi poſt orōnem diei, dicitur orō de ſcā Maria. Sec.

D Eus, qui de beatę marię virginis vtero, verbū tuū angelo nūtiante, carnē ſuſcipere voluiſti, p̄ſta ſupplicib' tuis. vt qui vere eā genitricē₃ dei credimus, eius apud te interceſſionib' adiuuemur. Per eun.

Tertia oratio dicitur contra perſecutores eccleſię.

E Ccleſię tuę q̄s dñe, p̄ces placat' admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ errorib' vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm. Vel pro papa. De' oium fide. Regre in dñi ca p̄me ſequē. Infra hebdoā₃ ſi fuerit feſtū₃: p̄ma orō de feſto. ij. de dñica: ⁊ tertia de ſcā Maria. Lcō eplē bti pauli apoſtoli. ad Ro.

Capi. 13. D.

F Ratres. Sciētes q̄a hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Nūc enī₃ ꝓpior eſt noſtra ſalus, q̄₃ cū credidim'. Nox p̄ceſſit, dies autē appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarū, ⁊ induamur arma lucis. Sicut in die bone ſte ambulemus: nō in cōmeſſationibus ⁊ ebrietatib', non in cubilib' ⁊ impudicitijs, nō in ꝯtentione ⁊ emulatiōe: ſed induimini dñm ieſum chr̄m.

Grad. Uniuerſi qui te expectāt p̄s. 24 nō ꝯfundētur dñe. ℣ Uias tuas, dñe fac mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Allā. ℣. Oſtēde nobis dñe p̄s. 84 miām tuā: ⁊ ſalutare tuū₃ da nobis. Sequētia ſancti euangelij ſcdm Lucam. Ca. 21 E

I N illo tempore. Dixit Ieſu₃ diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole, ⁊ luna, ⁊ ſtellis, ⁊ ī terris preſſura gētiu₃: pꝛę ꝯfuſione ſonitus maris ⁊ fluctuū, areſcētib', hominibus pꝛę timore, ⁊ expectatione quę ſuperuenient vniuerſo orbi: na₃ virtutes cęlorum mouebuntur: ⁊ tunc videbunt filiu₃ hominis veniētē in nube, cu₃ poteſtate magna ⁊ maieſtate. His aute₃ fieri incipiētib', reſpicite, ⁊ leuate capita veſtra, q̄ñ appropīquat redēptio ve-

stra. Et dixit illis similitudinē. Videte ficulneā, et omnes arbores: cū pducunt iam ex se fructū, scitis qm̄ ppe est estas. Ita et vos cū videritis hęc fieri, scitote qm̄ ppe est regnum dei. Amē dico vobis qa non pterībit generatio hęc, donec omnia fiāt. Celū et terra transibūt: verba autē mea nō trā-
Ps. 24 sibunt. Offer. Ad te dn̄e leuaui aiam meā: deus meus in te cōfido nō erubescā. neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenim vniuersi q te expectāt nō ꝯfundent. Secreta.

HEc sacra nos dn̄e potenti virtute mūdatos: ad suum faciant puriores venire principiū. Per dn̄m. Pro sancta Maria. Secreta.

IN mētibus nostris q̄s dn̄e verę fidei sacramēta ꝯfirma: vt qui ꝯceptū de virgine, deū verū et hoiē ꝯfitemur: p eiusdem salutiferę resurrectionis potētiam: ad ęternam mereamur peruenire leticiā. Per eū. Cōtra psecu: ecclesię. Secre.

PRotege nos dn̄e tuis mysterijs seruientes: vt diuinis rebus inherētes: et corpore tibi famulemur, et mēte. p. Cōmunio. Dn̄s dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructū suum. Post communio.

SVscipiamus dn̄e miam tuam in medio tēpli tui: vt reparationis nr̄ę ventura solēnia, congruis honorib⁹ pcedamus. Per. d. Pro scā Maria. Postc.

GRatiā tuā q̄s dn̄e mētibus nr̄is īfunde: vt q angelo nūtiāte, cbr̄i filij tui incarnationē cognouimus: per passiōem ei⁹ et crucē: ad resurrectionis gl'iam pducamur. p. Cōtra psec. ecclę. Post cōio.

QVesumus dn̄e de⁹ nr̄: vt quos diuina tribuis pticipatiōe gaudere: humanis nō sinas subiacere piculis. p.

¶ Notandū q a pma dn̄ica de aduētu: vsqꝫ post festū purificationis scē marię: et a. lxx. vsqꝫ post oct. pēte. nō dicimus missā ꝯuētualē in die lune p mortuis neqꝫ de cruce feria vj. neqꝫ de scā maria i die sabbati, sꝫ si sīt plures sacerdotes in loco: plane possunt dicē vł cātare quācūqꝫ missā voluerint. ¶ Dn̄ica .ij. in aduē. Statio ad scām crucem. Introi⁹.

POpulus syon, ecce dn̄s veniet ad saluādas gentes: et auditam faciet dn̄s gl'iam vocis suę. Isa. 30.

ps.79 in letitia cordis vestri. Ps. Qui re
gis israel intēde: q deducis velut
ouē ioseph. ℣. Glia pa. Oratio.
EXcita dñe corda nr̄a ad
pparādas vnigeniti tui vi
as: vt p eius aduētū, purificatꝫ
tibi mentibus seruire merea
mur. Qui tecū. Pro. scā Ma
ria. Oīo.
DEus q de btē
marie v̄ginis vtero, ver
buꝫ tuū angelo nūtiāte, carnē
suscipe voluisti: p̄sta supplici
bus tuis: vt q vere eā genitri
cem dei credimus, ei⁹ apd te
intercessionibus adiuuemur.
Per eun. Pro papa. Oratio.
DEus oīuꝫ fideliū pastor
z rector: famulū tuū. N.
quē pastorem ecclie tue pesse
voluisti: ppitius respice: da ei
q̄s verbo z exēplo, qb⁹ pest p
ficere: vt ad vitā vna cuꝫ gre
ge sibi credito, pueniat sempi
ternā. Per. Vel ꝯtra psecu. ec
clesie. Oīo. Eccl'ie tue. Reg
re in dñica p̄ erita. fol. i. Lcō
epl'e b.i pauli apl'i. Ad ro.
Ca.15. A

Ratres. Quecū
qꝫ scripta sūt, ad
nr̄am doctrinā
scripta sūt: vt p
patiētiā z ꝯsola
tioneꝫ scriptura
ruꝫ: spem habeamus. De⁹ au
teꝫ patiētie z solatij det vobis
idipm sapere in alterutrū s̄m
iesuꝫ cbr̄m: vt vnanimes, vno
ore, honorificetis deum z pa
trem dñi nostri Iesu christi.
Propter qd suscipite inuiceꝫ,
sicut z christus suscepit vos, in
honorem dei. Dico eniꝫ chri
stum iesum, ministrum fuisse
circūcisionis, ppter veritateꝫ
dei, ad confirmandas pmis
siones patrum. Gentes auteꝫ
super misericordia honorare
deum, sicut scriptum est. Pro
pterea confitebor tibi in gen ps.17
tibus dñe, z nomini tuo can D.
tabo. Et iterum dicit, Letami. Re.
ni gentes, cum plebe eius. Et zz.
iteruꝫ, Laudate dominū om ps.116
nes gentes, z magnificate eū A.
omnes populi. Et rursuꝫ Isa Isa.11
ias ait. Erit radix iesse: z qui C.
exurget regere gentes, in euꝫ
gentes sperabunt. Deus autē
spei, repleat vos omni gau
dio, z pace, in credendo: vt a
bundetis in spe, z virtute spiri
tus sancti. Gradua. Ex syon ps.49
species decoris eius: deus mani
feste veniet. ℣. Congregate illi
sanctos eius, qui ordinauerunt te
stamentum eius super sacrificia.
Alleluia. ℣. Letatus sum in his ps.121
que dicta sunt mihi: in domū do
mini ibimus. Sequentia sancti
euangelij scdm Mathbeum.

Capi. ii. A N illo tpe, Cuȝ audisset ioānes in vinculis opera xp̄i, mitēs duos ex discipl'is suis ait illi, Tu es q venturus es, an aliū expectamus? Et rñdens iesus, ait illis, Eūtes renūciate ioāni, q̄ audistis ⁊ vidistis. Ceci vidēt, claudi ambulant, leprosi mundātur, surdi audiūt, mortui resurgūt, pauperes euangelizant, ⁊ btūs est, q non fuerit scandalizatus in me. Illis aūt abeuntib⁹, cepit iesus dicere ad turbas de ioāne, Quid existis in desertū videre? arundinē ventо agitatā? Sȝ qd existis videre? hominē mollib⁹ vestituȝ? Ecce q mollibus vestiunt, in domib⁹ regū sunt. Sed qd existis videre? ꝓphetā? Etiā dico vobis, ⁊ plusq̄ ꝓphetaȝ. Hic est enim, de quo scriptum est,

Mal. 3 A Ecce ego mitto angelū meuȝ ante faciē tuam, qui pparabit

Psal. 4s viā tuā, ante te. Offer. De⁹ tu ꝯuertens viuificabis nos, ⁊ plebs tua letabitur in te: ostende nobis domine misericordiam tuam, ⁊ salutare tuum da nobis. Secre.

Placare q̄s dñe humilitatis nr̄e p̄cibus ⁊ hostijs, ⁊ vbi nulla suppetunt suffragia meritoꝝ, tuis nobis succurre p̄sidijs. p. Pro scā maria. Secr.

In mentibus nr̄is q̄s dñe, vere fidei sacramenta cōfirma, vt q ꝯceptum de virgine, deū veꝝ ⁊ hoīem confitemur, p eiusdē salutifere resurrectionis potentiā, ad eternā mereamur ꝑuenire letitiam. Per eūdē. Pro papa. Secreta.

Oblatis q̄s dñe placare muneribus, ⁊ famulum tuū. N. quē pastoreȝ eccl'ie tue p̄esse voluisti, assidua ꝓtectione guberna. Per. Cōio. Hierusalē surge, ⁊ sta i excelso, ⁊ vide iocūditatē, q̄ veiet tibi a deo tuo. Baruc 5 A

Repleti cibo Postcōio. spiritualis alimonie, supplices te dñe deprecamur, vt huius participatiōe mysterij, doceas nos terrena despicere, ⁊ amare celestia. Per dñȝ.

Pro sancta maria. Post cōio.

Gratiā tuā q̄s dñe mentib⁹ nr̄is īfunde, vt q ange lo nūciante xp̄i filij tui incarnationeȝ cognouimus, p passionē eius ⁊ crucē, ad resurrectionis gloriaȝ perducamur. Per eū. Pro papa. Post cōio.

Hec nos q̄s dñe diuini sacramēti ꝑceptio ꝓtegat, ⁊ famulū tuū. N. quē pastoreȝ eccl'ie tue p̄esse voluisti, vna

cum commisso sibi grege sal‑uet semper ꝛ muniat. Per eū.

¶ Dñica. iij. in aduentu. Statio ad sanctum Petrū. Introi.

Phil. 4. B. Gaudete in dño semp, iterum dico gaudete, modestia vr̄a nota sit oib' hoib': dñs eni ppe ē, nihil soliciti sitis, sed in oī oratiōe petitiones vr̄ę innotescant apud deū. Ps. Et pax dei quę exuperat oēm sensum, custodiat corda vr̄a, ꝛ intelligentias vr̄as. ℣. Gloria.

Aurē tuā q̄s dñe p̄ Oro. cibus nr̄is accōmoda, ꝛ mentis nr̄ę tenebras, grā tuę visitationis illustra. Qui vi.

Pro scā maria. Oratio.

Deus q de btē marię virginis vtero verbū tuū angelo nunciante, carnē suscipere voluisti, p̄sta supplicibus tuis, vt q vere eā genitricē dei credimus: eius apud te intercessionib' adiuuemur. Per eū. Contra psecutores ecclesię. Oro.

Ecclesię tuę q̄s dñe p̄ces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus, ꝛ errorib' vniuersis, secura tibi seruiat libtate. Per d. Vel p papa. Deus oīum fide. Require in dñica p̄terita. fo. 8. Lcō eplē beati Pauli apl̄i. Ad philip

Ratres. Gaudete i domino semper, iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Dñs enim ppe est. Nihil soliciti sitis, sed in oī oratione, ꝛ obsecratiōe, cū gratiaꝝ actione, petitiōes vestrę innotescant apud deū. Et pax dei quę exuperat oēm sensum, custodiat corda vr̄a, ꝛ intelligētias vestras in xp̄o Iesu dño nr̄o. Gradua. Qui sedes dñe super cherubin: excita potentiā tuā, ꝛ veni. ℣. Qui regis israel intēde: q deducis velut ouē ioseph. Alleluia. ℣. Excita domine potentiā tuā ꝛ veni: vt saluos facias nos. Sequentia scī euangelij secundum Ioannem.

(Margin: ca. 4. a — ps. 79.)

ca.1.c.
N illo tpe. Mise rűt iudei ab ierosolymis sacer dotes ⁊ leuitas ad ioãnē, vt iter rogarēt eű, Tu qs es? Et ɔfessus ē, ⁊ nō negauit. Et ɔfessus ē, qꝛ nō sum ego xp̃s. Et iterrogauerűt eű, Quid ergo? Elias es tu? Et dixit, Nō suz. Propheta es tu? Et rñdit, Non. Dixerűt ergo ei, Quis es, vt rñsum demus his, q miserunt nos? qd dicis ď teipso?
Esa. 40. Ait, Ego vox clamãtis in deserto, dirigite viã dñi: sicut dixit esaias pp̃ha. Et q missi fuerant, erãt ex pharisęis. Et iterrogauerűt euz, ⁊ dixerunt ei, Quid ergo baptizas? si tu nō es xp̃s, neq̃ elias, neq̃ ꝓpheta? Rñdit eis ioãnes, dicens, Ego baptizo in aqua medius aűt vr̃z stetit, quē vos nescitis. Ipse est, q post me ventur⁹ est, q ante me factus est, cui⁹ ego nō sum dignus, vt soluã eius corrigiã calciamenti. Hęc in bethania facta sunt, trans iordanē, vbi erat Ioannes baptizãs. Offer. Bñdixisti dñe terrã tuã, auertisti captiuitatē iacob: remisisti iniqtatē plebis tuę. Secr.
ps. 84.

D Euotiōis nostrę tibi q̃s dñe hostia iugiter immolet, q̃ ⁊ sacri pagat istituta mysterij, ⁊ salutarē tuű i nobis mirabilr̃ opet. p. Pro scã mar. Secre.

I N mētib⁹ nr̃is, q̃s dñe, verę fidei sacramēta ɔfirma, vt q ɔceptuz de virgine, deű vex ⁊ hoiem confitemur, p eiusdē salutiferę resurrectionis potentiã ad ęternã mereamur ꝑuenire lętitiã. p.
Cõtra ꝑsecutio. ecclię. Secre.

P Rotege nos dñe tuis mysterijs fuiētes, vt diuinis reb⁹ inherētes, ⁊ corpe tibi famulemur ⁊ mēte. p. Cō. Dicite, pusillãimes ɔfortami, ⁊ nolite timē, ecce de⁹ nr̃ venit, ⁊ saluabit Esa. 35 B

I Mploram⁹ nos. Post cō. dñe clementiã tuã, vt hęc diuina subsidia, a vitijs expiatos, ad festa ventura nos ꝑparēt. p. Pro scã maria. Post cō.

G Ratiã tuã q̃s dñe mētib⁹ nr̃is īfunde, vt q angelo nűciante xp̃i filij tui incarnationē cognouimus, per passionem eius ⁊ crucē, ad resurrectiōis gloriã ꝑducamur. Per.
Cōtra ꝑsecuto. ecclię. Post cō.

Q Vęsumus dñe de⁹ nr̃, vt quos diuina tribuis ꝑticipatione gaudere, hűanis nō sinas subiacere ꝑiculis. p.
¶ Fer. iiij. q̃tuor tps ď aduē. Statio ad s. mariã maio. Inf.

Esaia 45 B R Orate celi desuper, et nubes pluant iustū, aperiat terra, et germinet saluatorē. ps. Et iusti tia oriat simul: ego dñs creaui eū. ℣. Gloria &c. Qñcūq3 vnā pro phetia, vel plures dñr añ epi stolā, ad orationē cuiuslibet p phetię absolute dic sacerdos. Oremus. Et diacon⁹ st in dia conatus offō fuiat. Flectam⁹ genua. ℟. Leuate. Aliogn ip se sacerdos dicit. Excepto q in sabbato sctō ad orōnē post pphetiā. Nabuchodonosor. et in vigilia pente. et in. iiij. tpi bus pēte. nō dicit. Flectamus. Excepto ēt q ad oratiōe3 q̄ p xime seqt̄ post vlti. pphiā, dr. Dñs vobiscum, sine Flectamus. Qua orone finita, fiunt debi te cōmemo. Legunt aūt pro phetię sine titulo bis trib⁹ die bus trñ. s. in parasceue, sabbo scō, et sabbo vigilie pēte. O re m⁹. Flecta. ge. ℟. Leuate. P Resta q̄s ops de⁹. Orō. vt redemptionis nr̄ę ventura solēnitas, et p̄sentis nobis vitę subsidia conferat, et ęternę bti tudinis premia largiat. Per.

I Lectio Esaie prophete. Ca. 2.
N diebus illis. Dixit Esa- A
ias ppheta. Erit i nouissimis
diebus p̄paratus mōs dom⁹
dñi in vertice montiū, et eleua
bitur super colles: et fluēt ad
eū oēs gentes, et ibunt populi
multi, et dicent, Venite, ascen
damus ad mōtē dñi, et ad do
mu3 dei iacob, et docebit nos
vias suas, et ambulabimus in
semitis ei⁹, q2 d syō exibit lex,
et verbū dñi d hierusalē. Et iu
dicabit gētes, et arguet pplos
multos, et cflabunt gladios su
os in vomeres, et lāceas suas
in falces. Non leuabit gēs cō
tra gentē gladiū, nec exerce
bunt vltra ad pliū. Dom⁹ ia
cob venite, et ambulemus in
lumine dñi dei nr̄i. Gradua.
Tollite portas principes vras, et Psal. 23
eleuamini porte ęternales, et itro
ibit rex glorię. ℣. Quis ascendet
in montē dñi, aut quis stabit in lo
co sctō eius? innocens manibus et
mundo corde. Hic dr ℣. Dñs
vobis. sine Flectamus ge. Orō.
F Estina q̄s dñe ne tardaue
ris, et auxiliū nobis super
nę virtutis impēde, vt aduen

tus tui ꝯsolationibus subleuē tur, qui in tua pietate ꝯfidūt. Qui vi. Pro scā maria. Oīo.

Deus q de beatę marię v ginis vtero: vbū tuū an gelo nunciāte, carnez suscipe re voluisti, presta supplicibus tuis, vt qui vere eaz genitricē dei credimus, eius apud te in tercessionibus adiuuemur. Per eundez. Pro papa. Oīo.

Deus oīum fidelium pa stor ꝛ rector, famulū tu uz. N. quē pastorē ecclię tuę p̄ esse voluisti, ꝓpiti⁹ respice, da ei q̄s vbo ꝛ exēplo, qb⁹ p̄est, ꝓ ficere, vt ad vitā, vna cuz gre ge sibi credito, ꝑueniat sempi ternā. Per. Vel ꝯtra ꝑsecuto res ecclesię. Oīo. Ecclesię tuę. Regre in dnica p̄terita. fo. 5.

Lectio esaie prophete.

cap. 7 In diebus illis. Locutus ē

B dn̄s ad achaz dicens, Pete ti bi signum a dn̄o deo tuo, in ꝓ fundū inferni, siue in excelsuz supra. Et dixit achaz, Non pe tā, ꝛ non tētabo dn̄z. Et dixit, Audite ergo domus dauid, Nunqd parū vobis est mole stos eē hoīb⁹, qꝛ molesti estis ꝛ deo meo? Propter hoc da

Luc. 1 bit dn̄s ipse vobis signū, Ecce

C virgo ꝯcipiet, ꝛ pariet filiuz, ꝛ vocabit nomē ei⁹ Emanuel. Butyꝝ ꝛ mel comedet, vt sci Mat. at reprobare maluz, ꝛ eligere i D bonum. Grad. Prope est dn̄s ꝓsal. omnibus inuocantibus eum: om 144 nibus qui inuocant eum in verita te. ℣. Laudem dn̄i loquetur os meum. ꝛ benedicat omnis caro nomē sanctum eius. Sequentia sancti euangelij s̄m Lucam.

In illo tpe. Miss⁹ cap. 1 est āgel⁹ gabriel C a deo i ciuitatē galileę, cui no mē nazaret, ad virginē desp̄osa tam viro cui nomen erat io seph, d̄ domo dauid, ꝛ nomē virginis maria. Et igressus an gel⁹, ad eā dixit, Aue grā ple na, dn̄s tecū, bn̄dicta tu in mu lieribus. Quę cū audisset, tur bata est in sermone eius, ꝛ co gitabat qualis esset ista saluta tio. Et ait angelus ei, Ne time as maria, inuenisti enim grāz apud deū. ecce ꝯcipies in vte ro, ꝛ paries filiū: ꝛ vocabis no mē ei⁹ iesuz. Hic erit magn⁹, ꝛ filius altissimi vocabit̄, ꝛ da bit illi dn̄s de⁹ sedē dauid pa tris eius, ꝛ regnabit in domo iacob in ęternū, ꝛ regni ei⁹ nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū, Q̄mo fiet istud: qm̄ vi rū nō cognosco? Et rn̄dēs an

gelus ꝺixit ei, Spũſſcũs ſupue
niet in te, ꝛ virt⁹ altiſſimi obũ
brabit tibi. Ideoq; ꝛ qꝺ naſce
tur ex te ſcm̃,vocabit̃ fili⁹ꝺei.
Et ecce eliſabeth cognata tua
ꝛ ipſa ꝯcepit filiũ in ſenectute
ſua. Et hic menſis, eſt ſextus il
li:q̃ vocat̃ ſterilis:q2 nõ erit i
poſſibile apud ꝺeũ oẽ verbũ.
Dixit aũt maria, Ecce ancil
la ꝺñi, fiat mihi ƒƺ verbũ tuũ.
Eſa.35 Offer. Cõfoꝛtamini, ꝛ iaƺ nolite
timere:ecce eni ꝺeus nr̃ retribuet
iudiciũ: ipſe veniet, vt ſaluos nos
(faciat. Secr.
Ccepta ti
A bi ſint q̃s ꝺñe nr̃a ieiu
nia, q̃ ꝛ expiando nos tua gra
tia ꝺignos efficiant,ꝛ ad pꝛo
miſſa ſempiterna perducant.
Per. Pꝛo ſancta maria. Secr.
IN mentibus nr̃is, q̃s ꝺñe,
verę fidei ſacramenta cõ
firma: vt q ꝯceptũ ꝺe virgine,
ꝺeũ veꝝ ꝛ hoiem ꝯfitemur,
per eiuſdeƺ ſalutiferę reſurre
ctionis potentiã, ad ęternam
mereamur peruenire lętitiã.
Per eundẽ. Pꝛo papa. Secre.
OBlatis q̃s ꝺñe placare
muneribus, ꝛ famulum
tuũ. N. queƺ paſtoꝛẽ ecclĩę tuę
p̃eſſe voluiſti, aſſidua ꝓtectio
Eſa.7 ne guberna. Per. Cõio. Ecce
ṽgo ꝯcipiet ꝛ piet filiũ, ꝛ vocabit̃
nomen eius hemanuel. Poſt cõ.

SAlutaris tui ꝺñe munere
ſatiati, ſupplices ꝺepꝛeca
mur: vt cuius lętamur guſtu,
renouemur effectu. Per ꝺñƺ.
Pꝛo ſancta maria. Poſt cõio.
GRatiã tuã q̃s ꝺñe menti
bus nr̃is infunde, vt q an
gelo nunciãte xp̃i filii tui icar
natioẽ cognouim⁹, ꝑ paſſio
nẽ eius ꝛ crucem, ad reſurre
ctionis gloꝛiaƺ perducamur.
Per eũ. Pꝛo papa. Poſt cõio.
HEc nos q̃s ꝺñe ꝺiuini ſa
cramenti ꝑceptio pꝛote
gat, ꝛ famulũ tuuƺ. N. queẽ pa
ſtoꝛẽ ecclęſię tuę p̃eſſe volui
ſti: vna cuƺ cõmiſſo ſibi grege
ſaluet ſemꝑ ꝛ muniat. Per ꝺ.
¶ Fer. vj. Statio ad ſanctos
ꝺuodecim apoſtolos. Introi.

PRope eſto ꝺñe, ꝛ oẽs vie tue p̃s, ꝛ
veritas initio cognoui ꝺe te
ſtimonijs tuis, q2 in ęternũ tu es.
P̃s. Bti imaculati in via, q ambu
lãt i lege ꝺñi. V. Glia. Oĩo.
EXcita q̃s ꝺñe potentiam

tuam,ꝛ veni: vt hi, qui in tua pietate confidunt:ab oī citius aduersitate liberentur. Qui viuis. Pro scta maria. Oro

DEus q de btē marię vir ginis vtero v̄bū tuū an gelo nunciante, carnē suscipe re voluisti,p̄sta supplicibus tu is,vt qui vere eā genitricē dei credimus,eius apud te inter cessionibus adiuuemur. Per.

Contra psecuto.ecclię. Orō:

ECclesię tuę q̄s dn̄e preces placatus admitte, vt de structis aduersitatibus,ꝛ erro ribus vniuersis,secura tibi ser uiat libertate.Per do. Vel p papa. Deus oium fi. Regre i fer.iiu pterita. fo.5. Lcō esa

a. 11. HEc dicit (ie pphetę. dn̄s deus.Egrediet̄ vir ga de radice iesse, ꝛ flos d̄ ra dice eius ascēdet. Et requiescet sup eū sp̄us dn̄i, spiritus sapiē tię ꝛ intellectus, sp̄us cōsilij ꝛ fortitudinis,sp̄us sciētię ꝛ pie tatis,ꝛ replebit eū sp̄us timo ris dn̄i.Non f̄m visionē ocu loꝝ iudicabit, neq̧ f̄m audi tum auriū arguet, sed iudica bit ī iustitia paupes, ꝛ arguet in ęquitate p mā̄suetis terrę. ꝛ pcutiet terrā virga oris sui, ꝛ sp̄ū labioꝝ suoꝝ interficiet ipiū. Et erit iustitia cīgulū lū

boꝝ eius,ꝛ fides cinctoriū re nū eius. Gradua. Ostende no ps.94 bis dn̄e miām tuā:ꝛ salutare tuū da nobis. ℣. Benedixisti dn̄e ter rā tuā,auertisti captiuitatē iacob.

Seq.sci euangelij f̄m Lucas.

IN illo tpe.Exurgens ma ca.1. ria,abijt in montana cū festinatiōe,in ciuitatem iuda: ꝛ intrauit in domum Zacha rię, ꝛ salutauit Elisabeth. Et factum est, vt audiuit saluta tionē marię elisabeth, exulta uit infans in vtero ei⁹,ꝛ reple ta ē sp̄ū scō elisabeth, ꝛ excla mauit voce magna,ꝛ dixit,Be nedicta tu iter mulieres, ꝛ be nedictus fructus vētris tui.Et vnde hoc mihi, vt veniat mr̄ dn̄i mei ad me?Ecce enim,vt facta ē vox salutationis tuę ī auribus meis,exultauit ī gau dio infans in vtero meo.ꝛ btā q̄ credidisti, qm̄ pficiētur ea,q̄ dicta sūt tibi a dn̄o.Et ait ma ria,Magnificat aīa mea dn̄ū. Et exultauit sp̄us me⁹, in deo salutari meo. Offer. De⁹ tu cō̄ ps.94 uersus viuificab̄ nos: ꝛ plebs tua lętabit ī te.ostēde nobis dn̄e miām tuā:ꝛ salutare tuū da nob. Secr.

MVneribus nr̄is q̄s dn̄e, pcibusq̧ susceptis, ꝛ cę lestibus nos mūda mysterijs, ꝛ clementer exaudi. Per dn̄ū.

Pro sancta maria. Secreta.

IN mentibus nostris quę/ sumus dñe, verę fidei sa/ cramenta confirma, vt q con
Zach. ceptuz de virgine, deum vez
41 z hoiem confitemur: per eius dē salutiferę resurrectiōis po/ tentiā, ad ęternaz mereamur peruenire lętitiam. Per eun.

Contra psecuto. eccl'ię. Secr.

PRotege nos dñe tuis my steryѕ fuiētes, vt diuinis rebus inherētes, z corpore ti/ bi famulemur z mente. Per dñm. Cōio. Ecce dñs veniet: z omnes sancti eius cum eo: z erit in die illa lux magna. Post cōio.

TVi nos dñe sacramēti li/ batio scā restauret, z a ve tustate purgatos, ī mysteryѕ sa lutaris faciat trāsire ꝯsortiuz. Per. Pro scā mariā. Post cō.

GRatiā tuā q̄s dñe menti/ bus nr̄is infunde, vt q an gelo nūciante, xp̄i filyѕ tui icar natione cognouim⁹, p passio/ nē eius z crucē ad resurrectio nis gloriā pducamur. Per eū.

Contra psecu. eccl'i. Post cō.

QVęsumus dñe de⁹ nr̄: vt quoz diuina tribuis participatione gaudere, hu/ manis nō sinas subiacere pe/ riculis. Per do. ℂ Sabbato. Statio ad scm̄ Petruz. Introi.

VEni, z ostende nobis faciem tuaz dñe, q sedes super che/ rubin: z salui erimus. ps. Qui re/ gis israel intende: qui deducis ve/ lut ouem ioseph. Oremus. Fle ctam⁹ genua. ℟. Leuate. Orō. — Psal. 79

DEus q ꝯspicis, qz ex nr̄a prauitate affligimur, cō cede ppiti⁹: vt ex tua visitatio ne ꝯsolemur. Qui. Lcō ysaie pphete. Capi. 19

IN diebus illis. Clamabunt ad dñm a fa cie tribulantis, z mittet eis sal uatorē z ppugnatorē, q libe/ ret eos. Et cognoscet dñs ab ęgypto, z cognoscent ęgyptyѕ dñm in die illa, z colent eū in hostyѕ z munerib⁹, z vota vo uebunt dño, z soluent. Et pcu tiet dñs ęgyptū plaga, z sana/ bit eaz, z reuertētur ad dñm, z placabit̄ eis, z sanabit eos dñs deus nr̄. Grad. A summo cęlo egressio eius: z occursus eius vsq ad summū ei⁹. ℣. Cęli enarrāt gloriā dei: z opera manuū ei⁹ an/ — Psal 18

nunciat firmamentū. Oremus. Flectam' ge. ℟. Leuate. Oro.

Concede q̄s ops deus, vt qui sub peccati iugo, ex vetusta seruitute ōprimimur, expectata vnigeniti tui noua natiuitate liberemur. Per eū.

Lectio esaie prophete.

Hec dicit dn̄s. Letabit̄ deserta ꝛ inuia, ꝛ exultabit solitudo, ꝛ florebit quasi lilium. Germinans germinabit, ꝛ exultabit letabunda ꝛ laudans: gloria libani data est ei, ꝛ decor carmeli ꝛ saron: ipsi videbunt gloriā dn̄i, ꝛ decorē dei nr̄i. Cōfortate manus dissolutas, ꝛ genua ōbilia roborate. Dicite pusillanimis, Cōfortamini, ꝛ nolite timere. ecce deus noster vltionē adducet retributionis: deus ipse veniet, ꝛ saluabit vos. Tunc aperient̄ oculi cecoꝝ, ꝛ aures surdoꝝ patebūt. Tunc saliet sicut ceruus claudus, ꝛ apta erit lingua mutoꝝ, qꝛ scisse sunt in deserto aq̄, ꝛ torrētes in solitudine, Et q̄ arida, erit in stagnū, ꝛ sitiēs in fontes aquaꝝ. Ait dn̄s

Psal. ops. Gra. In sole posuit dn̄s ta

18 bernaculū suū: ꝛ ipse tanq̄ spōsus ꝓcedēs de thalamo suo. ℣. A summo celo egressio eius, ꝛ occursus ei' vsq; ad sūmū ei'. Oremus. Flectam' ge. ℟. Leuate. Oro.

Indignos nos q̄s dn̄e famulos tuos, quos actiōis ꝓprie culpa cōtristat, vnigeniti filii tui aduentu letifica. Per eundē. Lectio esaie ꝓphete.

Hec dicit dn̄s. Sup montē excelsū ascēde tu q euā- Capi. 40 B

geliças syō, exalta i fortitudine vocē tuā, qui euangeliças hierusalē: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus iude, Ecce deus vester: ecce dn̄s de' in fortitudine veniet: ꝛ brachiū ei' dn̄abitur. Ecce, merces ei' cū eo, ꝛ opus illius corā illo. Sicut pastor, gregē suū pascet, i brachio suo ꝯgregabit agnos ꝛ in sinu suo leuauit eos dn̄s deus noster. Grad. Dn̄e deus Psal.

virtutū ꝯuerte nos: ꝛ ostende fa- 79

ciē tuā, ꝛ salui erimus. ℣. Excita dn̄e potentiam tuā ꝛ veni: vt saluos facias nos. Oremus. Flectamus ge. ℟. Leuate. Oro.

Presta q̄s ops deus, vt filii tui vētura solēnitas, ꝛ p̄sentis nobis vite remedia cōferat, ꝛ p̄mia eterna cōcedat. Per eūdē. Lco' esaie ꝓphete.

Hec dicit dn̄s xp̄o meo cyro, cuius appēdi dextе- Capi. 45 A

ram, vt subyciā ante faciē ei' gētes, ꝛ dorsa regū vertam: ꝛ aperiā corā eo ianuas, ꝛ por-

te non claudenť. Ego ante te
ibo, ꝛ glorioſos terrę humilia
bo. portas ereas ꝯteram, ꝛ ve
ctes ferreos ꝯfringã. Et dabo
tibi theſauros abſconditos, ꝛ
arcana ſecretoꝝ: vt ſcias quia
ego dñs, q voco nomẽ tuũ de
us iſrael, pp ſeruũ meũ iacob,
ꝛ iſrael electũ meũ. Et vocaui
te noĩe tuo: aſſimilaui te, ꝛ nõ
cognouiſti me. Ego dñs, ꝛ nõ
eſt amplꝰ. extra me nõ ẽ deꝰ.
Accinxi te, ꝛ non cognouiſti
me: vt ſciãt hi q ab ortu ſolis,
ꝛ q ab occidẽte: qm̃ abſq; me
nõ eſt. Ego dñs, ꝛ non ẽ alter
formans lucem, ꝛ creans tene
bras, faciẽs pacẽ, ꝛ creans ma
lum. Ego dñs faciẽs oĩa hęc.
Rorate cęli deſuper: ꝛ nubes
pluant iuſtum: aperiať terra,
ꝛ germinet ſaluatorem: ꝛ iuſti
tia oriať ſimul. ego dñs crea
Ps. 79 ui eum. Građ Excita dñe potẽ
tiam tuã: ꝛ veni: vt ſaluos facias
nos. ℣. Qui regis iſrael intende,
qui deducis velut ouem ioſeph: q
ſedes ſup cherubĩ, appare corã ef
fraim, beniamin, ꝛ manaſſe. Ore
mus. Flectamꝰ ge. ℟. Leuate.
Preces pplĩ tui q̃s Orõ.
dñs clemẽter exaudi, vt q
iuſte ꝓ pctis nr̃is affligimur,
pietatis tuę viſitatione ꝯſole
mur. Qui. Lcõ danie. ꝓphe.

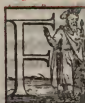
In diebꝰ illis. Angelꝰ dñi ca. 3.
deſcẽdit cum azaria ꝛ ſo
ciis eiꝰ i fornacẽ: ꝛ excuſſit flã
mam ignis de fornace, ꝛ fecit
mediũ fornacis, quaſi ventum
roris flantẽ. Flãma aũt diffu
ſa eſt ſup fornacẽ, cubitis qua
dragintanouẽ, ꝛ incẽdit quos
reperit iuxta fornacẽ de chal
deis miniſtros regis, q eam in
cẽdebant. Illos aũt oĩno non
tetigit ignis, neq; cõtriſtauit,
nec qcq̃ moleſtię itulit. Tũc
hi tres, quaſi ex vno ore, lau
dabant, ꝛ glorificabãt, ꝛ bñdi
cebãt deũ in fornace, dicẽtes.
Benedictus es dñe Hym Dan 3
deus patrũ noſtroꝝ. ℟. Et E
laudabilis: ꝛ ſuperexaltatus in ſe
cula. ℣. Et benedictũ nomen glo
rię tuę, qđ eſt ſanctũ. ℟. Et lau
dabile ꝛ glorioſum i ſecula. ℣. Be
nedictus es in tẽplo ſancto glorię
tuę. ℟. Et ſuper laudabilis ꝛ ſup
glorioſus in ſecula. ℣. Benedictꝰ
es in throno regni tui. ℟. Et ſu
per laudabilis ꝛ ſuper glorioſus ĩ
ſecula. ℣. Benedictus es ſup ſce
ptrum diuinitatis tuę. ℟. Et lau
dabilis ꝛ glorioſus in ſcl̃a. ℣. Be
nedictus es qui ſedes ſuper che
rubin intuẽs abyſſos. ℟. Et lau
dabilis ꝛ glõſus in ſecula. ℣. Be
nedictus es qui ambulas ſup pen
nas ventoꝝ, ꝛ ſuper vndas maris.

℟. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. ℣. Benedicant te oēs angeli ꝛ ſancti tui. ℟. Et laudēt te, ꝛ glorificent in ſecula. ℣. Benedicant te cęli, terra, mař, ꝛ oīa quę in eis ſunt. ℟. Et laudēt te, ꝛ glorificent in ſecula. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpirituiſancto. ℟. Et laudabili ꝛ glorioſo in ſecula. ℣. Sicut erat in pricipio, ꝛ nūc, ꝛ ſemp ꝛ in ſecula ſeculorum amen. ℟. Et laudabili ꝛ glorioſo in ſecula. ℣. Benedictus es dñe deus patꝝ noſtroꝝ. ℟. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. Hic dī. ℣. Dñs vobiſcū. ſine Flectamus genua.

Deus q trib⁹ pue- Oīo. ris mitigaſti flammas igniū, ꝯcede propitius, vt nos famulos tuos, non exurat flāma vitioꝝ. Per. Pro ſctā maria. Oīo.

Deus q de btē marię vginis vtero, verbū tuū angelo nunciante, carnē ſuſcipere voluiſti, pſta ſupplicib⁹ tuis, vt q vere eam genitricē dei credim⁹, eiuſ apud te interceſſiōib⁹ adiuuemur. Per eun. Pro papa. Oratio.

Deus oīuꝫ fideliū paſtor ꝛ rector, famulū tuū. N. quē paſtorē eccleſię tuę pęſſe voluiſti: ꝓpitius reſpice, da ei q̄s verbo ꝛ exēplo, qbus pęſt ꝓficere: vt ad vitā vna cū grege ſibi credito, ꝑueniat ſempiternā. Per eū. Vel ꝯtra pſecu. eccl'ię. Eccl'ię tuę. Regre fer. vj. pce. fo. 5. Le. epl'e btī pauli apli. Ad theſſalonicen. 11

Ratres. Rogam⁹ vos ꝑ aduētuꝫ dñi nr̄i ieſu chr̄i, ꝛ nr̄ę congregationis in ipſuꝫ, vt non cito moueamini a veſtro ſenſu, neqꝫ terreamini, neqꝫ ꝑ ſpm̄, neqꝫ ꝑ ſermonē, neqꝫ ꝑ epl'aꝫ, tanq̄ꝫ ꝑ nos miſſam, quaſi inſtet dies dñi: Ne qs vos ſeducat vllo mō. qm̄, niſi venerit diſceſſio primū, ꝛ reuelat⁹ fuerit hō pcī, fili⁹ ꝑditionis, q aduerſatur ꝛ extollitur ſupra oē qd dr̄ deus, aut qd colitur: ita vt in tēplo dei ſedeat, oſtēdens ſe tanq̄ꝫ ſit deus. Nū retinetis, q cū adhuc eſſem apud vos, hęc dicebā vobis: Et nūc qd detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tpe. Nā myſteriū iā opatur iniquitatis, tm̄ vt q tenet nūc teneat, donec d medio fiat. Et tūc reuelabit ille iniqu⁹ quē dñs Ieſus īterficiet ſpū oris ſui: ꝛ deſtruet illuſtratione aduēt⁹ ſui. Trac. Qui regis iſrl' ps. 79 itēde: q dducis velut ouē ioſeph. ℣. Qui ſedes ſup cherubin, appa

Ca. 2. A

rę corā effraim, beniamī, ꝛ manas se. ℣ Excita dñe potētiā tuā, ꝛ veni, vt saluos facias nos. Fz lucā.

ca.3.a

Anno qntodecio imperij tyberij cesaris: ꝑcurante pontio pilato iudeam, tetrarcha āt galileę herode, philippo autez fratre eius tetrarcha itureę ꝛ traconitidis regionis, ꝛ lysania abilinę tetrarcha, sub principibꝰ sacerdotuz anna ꝛ caipha, factū est verbū dñi sup Ioānez Zacharię filiuz in deserto. Et venit in oēm regionem iordanis, ꝑdicans baptismū pęnitētię, in remissionē pctōꝝ: sicut scriptū est in libro sermonum

Isa.xl Isaię ꝓphetę. Vox clamantis

A in deserto, Parate viā dñi, rectas facite semitas eiꝰ. oīs vallis implebit: ꝛ oīs mōs ꝛ collis humiliabit. ꝛ erunt praua in directa, ꝛ aspera ī vias planas. ꝛ videbit oīs caro salutare dei. Offer. Exulta satis filia

Zac.9 B syō: ꝑdica filia hierlm: ecce rex tuus venit tibi: sanctus, ꝛ saluator.

Sacrificijs ꝑsenti- Secre. bꝰ q̄s dñe placatꝰ intēde, vt ꝛ deuotiōi nrę ꝓficiant ꝛ saluti. Per. Pro scā maria. Sec.

IN mētibꝰ nostris, q̄s dñe, vere fidei sacramēta ꝯfirma: vt q ꝯceptū de virgine, deum veꝝ ꝛ hoiem ꝯfitemur, ꝑ eiusdē salutiferę resurrectiōis potētiā, ad ęternā mereamur peruenire lętitiam. Per eundem. Pro papa. Secre.

Oblatis q̄s dñe placare muneribus: ꝛ famulū tuū. N. quē pastorē ecclię tuę ꝑesse voluisti, assidua ꝓtectiōe gubna. ꝑ. Cō. Exultauit vt gigas ad currēdā viā, a sūmo cęlo egressio eiꝰ: ꝛ occursus eiꝰ vsq₃ ad summū eiꝰ. Ps. 18

Quęsumꝰ dñe Post cō. deꝰ nr̄, vt sacroscā mysteria, q̄ ꝓ reparatiōis nrę munimine ꝯtulisti, ꝛ ꝑsens nos remediū eē facias, ꝛ futuꝝ. Per do. Pro sctā maria. Post cō.

Gratiā tuā q̄s dñe mētibꝰ nr̄is infunde, vt q angelo nūciante xp̄i filij tui incarnationē cognouimꝰ, ꝑ passiones eius ꝛ crucem, ad resurrectionis gloriaz perducamur. Per eun. Pro papa. Post cō.

Hec nos q̄s dñe diuini sacramēti ꝑceptio ꝓtegat, ꝛ famulū tuū. N. quē pastorez ecclię tuę ꝑesse voluisti, vna cū commisso sibi grege, saluet semper ꝛ muniat. Per dñm.

¶ Dñica

Dominica.iiij.in aduẽtu. Statio ad sanctos duodecim apostolos. Introitus.

Isa. 45. B Rorate cęli desup, ꝛ nubes pluãt iustum:apiat terra, ꝛ germinet saluatorẽ. ps. Et iustitia oriatur simul: ego dñs creaui eum. ℣. Gloria patri. Oratio.

Excita dñe potẽtiã tuam ꝛ veni, ꝛ magna nobis ṽtute succurre: vt p auxilium grę tuę, qđ nr̃a peccata ꝑpediunt: indulgẽtia tuę ꝓpitiatiõis acceleret. Qui vi. Pro scã maria. Oro.

Deus q de btẽ marię ṽginis vtero: verbũ tuũ angelo nũtiãte, carneꝫ suscipe voluisti: ꝓsta supplicibus tuis: vt q vere eã genitricem dei credimus: eius apud te intercessiõib⁹ adiuuemur. Per Cõtra ꝑsecu. ecclię. Oro.

Ecclię tuę qs dñe pces placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per do. Vel p papa. De⁹ oiuꝫ fidelium. Regre in sabbato pcedẽ. fol. 2. Lcõ epistole beati pauli apli. ad cori.

Fres. Sic nos e. j.c. 4 A stimet hõ, vt ministros cbr̃i, ꝛ dispensatores mysterioꝝ dei. Hic iã qrit, inter dispẽsatores, vt fidelis qs inueniat. Mihi aũt p minimo est, vt a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neqꝫ meipm iudico. Nihil eniꝫ mihi ꝯsciuꝫ suꝫ: sed nõ in hoc iustificatus suꝫ. q aũt iudicat me, dñs est. Itaqꝫ nolite ante tẽpus iudicare: quoadusqꝫ veniat dñs, q ꝛ illuminabit abscondita tenebrarũ, ꝛ manifestabit consilia cordiũ: ꝛ tũc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Grad. Prope est dñs oib⁹ inuocãtib⁹ eũ: oib⁹ q inuocãt eũ in veritate. ℣. Laudẽ dñi loquet os meũ, ꝛ bñdicat oĩs caro nomẽ sanctũ eius. Alla. ℣. Ueni dñe, ꝛ noli tardare: relaxa facinora plebis tuę isrl. Euan. Psal. 144. Eccli. Anno

qntodecimo. Regre i sabbo
Lu.1. pce. fol.9. Offerto. Aue maria
C gra plena, dñs tecu, bñdicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Secreta.

SAcrificijs psentib⁹ qs dñe, placatus intēde: vt et deuotio ni nostre pficiāt, et saluti. Per.

Pro sancta maria. Secre.

IN mētib⁹ nris, qs dñe, vere fidei sacrā ɔfirma, vt q conceptū de vgine, deū verum et boiez ɔfitemur: p eiusdē salutifere resurrectiōis potētiam, ad eternaz mereamur peruenire letitiaz. Per eū. Cōtra psecutores ecclesie. Secreta.

PRotege nos dñe tuis mysterijs seruiētes: vt diuinis rebus inherētes: et corpe tibi famulemur et mēte. Per. Cōio.
Isa.7. Ecce vgo ɔcipiet et pariet filiū, et
C vocabitur nomen eius emanuel.

SVmptis mune- Post cō. rib⁹ qs dñe, vt cū frequētatiōe mysterij: crescat nre salutis effectus. Per dñz. Pro sancta Maria. Post communio.

GRatiā tuā qs dñe mētib⁹ nris īfunde, vt q angelo nūtiāte cbri filij tui īcarnatio nē cognouim⁹: p passiōez ei⁹ et crucē, ad resurrectiōis gliaz perducamur. Per eundem. Contra psecu. eccle. Post cō.

QVesumus dñe de⁹ nr: vt qs diuia tribuis pticipatione gaudere: humanis nō sinas subiacere piculis. p.

C Notādū q si vigilia nati. dñi venerit in dñica, totū officiū misse fit de vigilia: cuz cōmemo. dñice. C Itē si festuz natiui. in dñica venerit, qtuor tpa celebrātur in penultima ebdōa: qa tunc in sabbo pxio ante natiuitatē agit officium de vigilia. C In vigilia natiuitatis dñi. Statio ad sanctam Mariam maiorez. Introitus.

HOdie scietis qa veniet dñs Eccli. et saluabit nos, et mane videbitis gliaz ei⁹. ps. Dñi est terra et ps.23. plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi q habitāt i eo. V. Glia.

DEus q nos redē- Orō. ptionis nre annua expectatione letificas: psta, vt vnigenitū tuū, quē redēptorē leti suscipimus: veniētē quoqz iudicē securi videam⁹ dñz nrm

iesum cbr̃m filiũ tuũ. Qui te.

Et dicitur hec oratio nisi, nisi vigilia venerit in dominica.

Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad Romanos.

ca. i. a

Fratres. Paulus seruus iesu christi, vocat⁹ apl's, segregatus in euãgelium dei, quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo: qui fact⁹ est ei ex semine dauid s̃m carnez, qui predestinatus est filius dei in virtute s̃m spiritũ sanctificationis, ex resurrectione mortuorũ Iesu christi domini nostri: p quẽ accepimus gratiaz, et apl'atũ, ad obediẽdũ fidei in oĩb⁹ gẽtib⁹ p noĩe ei⁹, in qb⁹ estis et vos vocati iesu christi

Ecc'ia dñi nr̃i. Gradu. Hodie scietis quia veniet dñs, et saluabit nos: et

ps. 75. mane videbitis gl'iam ei⁹. ℣. Qui regis isr'l intẽde: q deducis velut ouẽ ioseph: q sedes sup cherubĩ, appare corã effraim, beniamin, et manasse. Alla. ℣. Crastĩa die delebit iniqtas terre: et regnauit sup nos saluator mundi. Sz non dicitur. Alleluia. nisi vigil. venerit in dominica. Sequẽtia sancti euangelij s̃m Mattheum.

In illo tẽpore. ca. i. c Cum esset desponsata mater Iesu maria ioseph: anteq̃ cõuenirẽt, inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Ioseph autez vir eius, cum esset iustus, et nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec autẽ eo cogitãte, ecce angelus domini in somnis apparuit ei dicẽs, Ioseph fili dauid, noli timere accipe mariam coniugem tuam. quod enim in ea natum est, de spiritu sancto est. pariet autem filium, et vocabis nomen eius iesum. ipse eniz saluũ faciet ppl'z suum a peccatis eorum. Offer. Tollite portas p̃ncipes vestras, et eleuamini porte et'nales: et itroibit rex glie. ps. 23

Da nobis op̃s de⁹, Secr. vt sicut adorãda filij tui natalitia p̃uenimus: sic eius munera capiamus sempiterna gaudẽtes. Qui te. Cõio. Isa. Reuelabit' glia dñi: et videbit oĩs caro salutare dei nr̃i. Post com. 40.

Da nobis quesumus domine vnigeniti filij tui recensita natiuitate respirare, cuius celesti mysterio pascimur et potamur. Per eun.

¶ In natiuitate dñi: in pma missa. Statio ad scãm Mariã maiorem ad psepe. Introit⁹.

Dominus dixit ad me. Filius meus es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt gentes, et populi meditati sunt inania. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus qui hanc sacratissimã noctẽ veri luminis fecisti illustratione clarescere: da q̃sumus, vt cuius lucis mysteria i terra cognouim⁹: eius quoqȝ gaudijs in celo p-fruamur. Qui. Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad Titū. Ca. 2. B

Charissime. Apparuit gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos: vt abnegãtes impietatem, et secularia desideria: sobrie, et iuste, et pie viuamus in hoc seculo: expectantes beatam spem, et aduẽtum glorie magni dei, et saluatoris nostri iesu christi. qui dedit semetipsum pro nobis: vt nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Hec loquere, et exhortare, in christo iesu domino nostro. Gradua. Tecum principium in die virtutis tue, in splẽdoribus sctõꝝ, ex vtero ante luciferꝝ genui te. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis, donec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuoꝝ. Alla. ℣. Dñs dixit ad me, Fili⁹ meus es tu, ego hodie genui te. ps. 2. Sequẽtia sancti euãg. sm lucaȝ. ca. 2. a

In illo tpe. Exijt edictũ a cesare augusto, vt describeretur vniuersus orbis. Hec descriptio prima facta ẽ a pside syrie Cyrino. Et ibãt

oēs vt ꝓfiterētur singuli in suam ciuitatē. Ascēdit aūt ⁊ ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeā in ciuitatē dauid, que vocat̄ bethleē, eo ꝙ eēt ď domo ⁊ familia dauid, vt ꝓfiteretur cum maria desponsata sibi vxore p̄gnante. Factū est aūt, cū essent ibi, impleti sunt dies vt pareret. Et peperit filiū suum primogenitum, ⁊ pānis eū inuoluit, ⁊ reclinauit eū in p̄sepio: qꝛ non erat ei locus in diuersorio. Et pastores erant in regiōe eadē vigilantes, ⁊ custodiētes vigilias noctis sup gregē suū. Et ecce angelus dñi stetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circūfulsit illos, ⁊ timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus, Nolite timere: ecce enim euangelizo vobis gaudiū magnum, qd̄ erit oī populo, qꝛ nat⁹ est vobis hodie saluator, qui est xp̄s dñs, in ciuitate dauid. Et hoc vobis signū, Inuenietis īfantē pānis inuolutū, ⁊ positū in p̄sepio. Et subito facta ē cū angelo multitudo militie celestis, laudantiū deum ⁊ dicētiū, Gloria in altissimis deo, ⁊ in terra pax hoibus bone voluntatis. Offer. Letentur celi ⁊ exultet terra, ante faciem dñi:

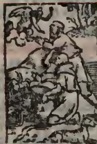
ps. 95

quoniam venit. Secreta.

A Ccepta tibi sit dñe q̄s hodierne festiuitatis oblatio, vt tua gratia largiente, p hec sacrosancta cōmertia, in illi⁹ inueniamur forma, in quo tecū est nr̄a substātia. Qui. Pref. Eterne deus. Qꝛ p incarnati. Et dī quotidie vsqꝫ ad epiphaniā. Infra actionem. Cōicantes ⁊ noctē sacratissimā celebrātes. ⁊c Et dī quotidie vsqꝫ ad octa. natiui. tm̄, inclusiue. In hac missa tm̄ dī nocte. deinceps vero diē. Cōio. In splēdoribus sanctoꝶ ex vtero p̄s. ci̇x ante luciferū genui te. Post cō.

D A nobis q̄s dñe de⁹ nr̄, vt qui natiuitatē dñi nr̄i iesu xp̄i mysterijs nos frequētare gaudemus: dignis cōuersationibus, ad ei⁹ mereamur ꝑuenire consortium. Qui te.

¶In secunda missa. Statio ad sanctam anastasiā. Introi.

L Ux fulgebit hodie sup nos: qꝛ natus est nobis dñs, ⁊ vocabit̄ admirabilis deus, pricepts pacis, pr̄ futuri seculi: cuius regni nō erit finis. Ps. Dñs regnauit

Esa. 9

ps. 92

decorem indutus est, indutus est dominus fortitudinem ꝛ ꝑcinxit se. ℣. Gloria patri ꝛc. Oratio.

DA nobis q̄s ops deꝰ, vt qui noua incarnati verbi tui luce ꝑfundimur, hoc in nostro resplendeat opere, qđ per fidem fulget in mente. P.

Ca. 3. Le. eplē btī Pauli aplī. Ad ti tū.

CHarissime. Appuit benignitas ꝛ humanitas saluatoris nostri dei, non ex operibus iustitię quę fecimus nos, sed s̄m suā misericordiā saluos nos fecit, ꝑ lauacrū regenerationis, ꝛ renouationis spiritus sancti, quem effudit in nobis abunde, ꝑ iesum xp̄m saluatorem nostrum, vt iustificati grā ipsius, heredes simus s̄m spē vitę ęternę. In xp̄o Iesu, dn̄o nr̄o. Gra. Benedictus

Ps. ii7 qui venit in noīe dn̄i: deus dn̄s: ꝛ illuxit nobis. ℣. A dn̄o factū est istud, ꝛ ē mirabile in oculis nr̄is.

Ps. 92. Alleluia. ℣. Dn̄s regnauit, decorē induit: induit dn̄s fortitudinē ꝛ ꝑcinxit se virtute. Sequentia

Ca. 2. sancti euangelij s̄m Lucam.

D IN illo tpe. Pastores loquebā tur adinuicem, Transeamꝰ vsq; bethleem, ꝛ videamus hoc verbum qđ factum est, qđ fecit dominus, ꝛ ostēdit nobis. Et venerunt festinantes, ꝛ inuenerunt mariam ꝛ ioseph, ꝛ infantem positum in ꝑsepio. Videntes autē, cognouerūt de verbo, qđ dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierūt mirati sunt: ꝛ de his quę dicta erāt a pastoribꝰ ad ipsos. Maria aūt cōseruabat oīa verba hęc, ꝯferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores, glorificantes ꝛ laudātes deū in oībus, q̄ audierāt ꝛ viderāt, sicut dictū est ad illos.

Offer. Deus enim firmauit orbē terrę, q nō cōmouebit: parata sedes tua deꝰ ex tūc, a seculo tu es. Ps. 92.

MVnera nr̄a q̄s Secre. dn̄e natiuitatis hodiernę mysterijs apta ꝑueniāt, ꝛ pacē nobis semper infundāt, vt sicut homo genitus idē refulsit deus, sic nobis hęc terrena substantia conferat qđ diuinum est Per eundem. Pręfa. ꝛ Cōmunicantes. vt supra.

Cōio. Exulta filia syon: lauda filia hierusalē: ecce rex tuus venit: sctūs ꝛ saluator mundi. Post cō. Zac. 9 B

HVius nos domine sacramenti semꝑ nouitas natalis instauret, cuius natiuitas singularis humanā repulit ve

tristatē. Per. ¶ Ad missā maiorē. Statio ad sanctā mariaȝ maiorē. Intr.

Esa. cap. 9.

Puer natus est nobis: ꝛ filius datus ē nobis: cuius imperium sup humerū eius, ꝛ vocabit nomē ei⁹ magni ꝯsilij angelus. ps. Cantate dn̄o canticuȝ nouuȝ: q: mirabilia fecit. ℣ Gloria pa. Gl'ia in excelsis. Oro.

Concede q̄s ops deus, vt nos vnigeniti tui, noua p carneȝ natiuitas liberet, q̄s sub peccati iugo vetusta serui tus tenet. Per eun. Lcō epl'e beati pauli apl'i. Ad hebre.

Ca. 1 A

Fratres. Multipharia, multisq; modis olim de⁹ loquens patrib⁹ i ꝓphetis, nouissime diebus istis locutus est nobis i filio, quē ꝯstituit heredem vniuersoꝝ, p quem fecit ꝛ secula. Qui cū sit splendor glorię, ꝛ figura substantię eius, portāsq; oia verbo virtutis suę purgationē pctoꝝ faciens, sedet ad dexteraȝ maiestatis in excelsis. Tanto melior angelis effectus, quātō differentius p illis nomen hereditauit. Cui enim dixit aliqn̄ angeloꝝ: Fili⁹ me⁹ es tu, ego hodie genui te: Et rursum. Ego ero illi in patrē, ꝛ ipse erit mihi in filiū: Et cū iteꝝ itroducit primogenitū i orbē terrę, dicit, Et adorent eū oēs angeli dei. Et ad angelos qdeȝ dicit, Qui facit angelos suos spiritus, ꝛ ministros suos flāmam ignis. Ad filiū aūt, Thron⁹ tuus de⁹ in seculū scl'i, virga ęquitatis, virga regni tui. Dilexisti iustitiā, ꝛ odisti iniqtateȝ, ꝑpterea vnxit te deus deus tu⁹ oleo exultatiōis, prę participibus tuis. Et tu in principio dn̄e terraȝ fundasti, ꝛ opa manuū tuarū sunt celi. Ipsi peribunt, tu aūt ꝑmanebis, ꝛ oēs vt vestimentū veterascent. Et velut amictū mutabis eos, ꝛ mutabuntur, tu aūt idem ipse es, ꝛ anni tui non deficient. Grad. Uiderunt oēs fines terrę salutare dei nostri: iubilate deo oīs terra. ℣. Notū fecit dn̄s salutare suū: ante ꝯspectū gentiū reuelauit iustitiaȝ suā. Alleluia. ℣. Dies sanctificat⁹ illuxit nobis: venite gentes ꝛ adorate dn̄m, q: hodie descendit lux magna super terram. Initio sancti euāgelij sm̄ Ioānem. ca. j. a

ps. 2. a
ps. 96. A
ps. 103 A
ps. 44 B
ps. 101. D
ps. 97.

IN pñcipio erat verbũ, ⁊ verbũ erat apud deũ, ⁊ deus erat verbũ. Hoc erat in principio apud deũ. Oĩa per ipsũ facta sunt, ⁊ sine ipso factũ ẽ nihil, qđ factũ est, In ipso vita erat, ⁊ vita erat lux hoiũ: ⁊ lux in tenebris lucet, ⁊ tenebrę eã nõ cõprehẽderunt. Fuit hõ missus a deo, cui nomẽ erat Ioãnes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sꝫ vt testimoniũ ꝑhiberet de lumine. Erat lux vera, q̃ illuminat oẽm hominẽ venientẽ in hunc mũdũ. In mũdo erat, ⁊ mundus ꝑ ipsum factus est, ⁊ mund⁹ eum non cognouit. In ꝓpria venit: ⁊ sui eũ nõ receperunt. Quotquot aũt receperunt eũ, dedit eis potestatẽ filios dei fieri, his q credunt ĩ noĩe eius. Qui non ex sanguinibus, neq; ex voluntate carnis, neq; ex volũtate viri, sed ex deo nati sunt. Et verbũ caro factũ est, ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriam ei⁹, gl'iaꝫ quasi vnigeniti a patre, plenuꝫ gratię ⁊ veritatis. Offer. Tui sunt cęli, ⁊ tua est terra, ps. 88. orbẽ terrarum ⁊ plenitudinẽ eius tu fundasti, iustitia ⁊ iudicium preparatio sedis tuę. Secre.

OBlata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica, nosq; per hęc a peccatorum nr̃orum maculis emũda. Per eun. Pręfa. ⁊ Cõicantes. vt supra. Cõio. Uiderunt ps. 97. oẽs fines terrę salutarẽ dei nostri.

PRęsta q̃s omnipotens deus, vt natus hodie saluator mundi, sicut diuinę nobis generationis est auctor, ita ⁊ immortalitatis sit ipse largitor. Qui tecum vi. Post cõ.

℄ In sancti stephani ꝓthomartyris. Statio ad sanctũ stephanũ in cęlio monte. Intro.

ps.118 Et enim sederunt principes et aduersum me loquebant: et iniqui psecuti sunt me: adiuua me dñe deus meus qz seruus tuus exercebatur in tuis iustificationib'. ps. Beati imaculati in via q ambulāt in lege dñi. v. Glia. Oro.

DA nobis qs dñe imitari qd colim', vt discam' et inimicos diligere, qz ei' natalitia celebramus, q nouit ēt p psecutorib' exorare dñz nostrũ iesuz xpm filiũ tuũ. Qui.

Et fit cōme. d nati. Oro.

COncede qs ops deus, vt nos vnigeniti tui, noua per carnē natiuitas liberet, quos sub peccati iugo, vetusta seruitus tenet. Per eũdem xpm.

cap.6. Lectio actuum apostolorũ.

B IN diebus illis. Stephan' aũt plen' gratia et fortitudine faciebat pdigia, et signa magna in pplo. Surrexerunt aũt qdã d synagoga, q appellabatur libertinor, et cyreneñsiuz, et alexandrinor, et eor q erant a cilicia et asia, disputātes cũ stephano, et nō poterāt resistere sapiētię et spiritui, qui

cap.7 loqbat. Audiētes aũt hęc dis-

B secabant cordib' suis, et stridebant dētib' in eũ. Cũ aũt esset stephan' plen' spiritu scō, intēdēs in cęlũ, vidit gloriā dei, et Iesum stantē a dextris virtutis dei. Et ait, Ecce video cęlos aptos, et filiũ hois stātē a dextris vtutis dei. Exclamātes āt voce magna, ptinuerũt aures suas, et impetũ fecerũt vnanimiter in eũ. Et eiciētes eũ extra ciuitatē lapidabāt, et testes deposuerunt vestimēta sua secus pedes adolescētis, q vocabat Saulus. Et lapidabāt stephanũ inuocantē, et dicētem, Dñe iesu, suscipe spm meuz. Positis aũt genibus, clamauit voce magna, dicens, Dñe, ne statuas illis hoc peccatuz. Et cũ hoc dixisset, obdormiuit in dño. Gra. Sederunt principes: et aduersum me loquebant: et inig persecuti sunt me. v. Adiuua me dñe deus meus: saluuz me fac pp misericordiā tuā All'a. v. Uideo cęlos apertos: et Jesum stantem a dextris virtutis dei. Sequētia sancti euāgelij scdm mattheuz cap.23

D IN illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeor et principibus sacerdotum. Ecce ego mitto ad vos pphetas, et sapiētes, et scribas, et ex illis occidetis, et crucifigetis, et ex eis flagellabitis, in synagogis vestris, et psequimini

de ciuitate in ciuitatem, vt ve
niat sup vos oīs sanguis iust⁹,
q effusus ē sup terrā, a sangui
ne Abel iusti, vsq₃ ad sangui
nem Zacharię filij barachię,
quē occidistis inter tēplū ⁊ al
tare. Amē dico vobis, veniēt
hec oīa sup generationē istā.
Hierusalē, hierusalē, q̄ occi
dis pphetas, ⁊ lapidas eos q
ad te missi sunt, quotiens vo
lui ꝯgregare filios tuos, quē
admodū gallina ꝯgregat pul
los suos sub alas, ⁊ noluisti?
Ecce relinquet̄ vobis domus
vestra deserta. Dico eni₃ vo
bis, nō me videbitis amodo,
donec dicatis, Bn̄dictus q ve
act. 6. nit ī noīe dn̄i. Offer. Elegerūt
apostoli stephanū leuitā, plenum
fidē ⁊ spū scō: quē lapidauerūt iu
dei, orantē ⁊ dicentē dn̄e iesu, ac
pe spiritū meū. Alleluia. Secre.
Suscipe dn̄e munera ꝓ tuo
rū cōmemoratiōe sancto
ru₃, vt sicut illos passio glorio
sos effecit, ita nos deuotio red
dat innocuos. Per dominu₃.
Pro natiuitate dn̄i. Secreta.
Oblata dn̄e munera no
ua vnigeniti tui natiuita
te sctifica, nosq₃ a hec a pcōꝝ
nostroꝝ maculis emūda. Per
eun. Cōio. Uideo celos aptos,
⁊ Jesum stantē a dextris virtutis
dei: dn̄e iesu accipe spm̄ meum, ⁊
ne statuas illis hoc peccatum qꝛ
nesciunt quid faciunt. Postcōi.
Auxilietur nobis dn̄e sū
pta mysteria, ⁊ interce
dente btō stephano martyre
tuo, sempiterna ꝓtectiōe ꝯfir
mēt. Per. Pro natiui. Postcō.
Presta q̄s op̄s de⁹, vt nat⁹
hodie saluator mundi, sic
cut diuinę nobis generatiōis
est auctor, ita ⁊ immortalita
tis sit ipse largitor. Qui tecū.
In octa. sancti stephani. Orō.
Omnipotens sempiternę
deus qui primitias mar
tyrum in beati leuitę stepha
ni sanguine dedicasti, tribue
quęsumus, vt pro nobis inter
cessor existat, qui pro suis etiā
persecutoribus exorauit do
minum nostrum iesum chri
stum filium tuū. Qui. Secre.
Suscipe dn̄e munera pro
tuoꝝ cōmemoratiōe scō
rū, vt sicut illos passio glorio
sos effecit, ita nos deuotio red
dat innocuos. Per. Postcōi.
Auxilietur nobis dn̄e sū
pta mysteria, ⁊ itercedē
te btō stephano martyre tuo,
sempiterna ꝓtectiōe ꝯfirmēt.
Per do. ¶ In sancti ioannis
apostoli ⁊ euangeliste Statio
ad scā₃ mariā maiorē. Introi.

eccle. 15 A
IN medio eccleſię aperuit os eius: ꝛ impleuit eū dn̄s ſpiritu ſapiētię ꝛ intellectus: ſtolā glorię induit eū. Ps. Bonū est ꝯfiteri dn̄o: ꝛ pſallere nomini tuo altiſſime. V. Gloria patri. Oratio.

ECcleſiā tuā dn̄e benign⁹ illuſtra, vt bti ioānis aplī tui ꝛ euangeliſtę, illuminata doctrinis, ad dona ꝑueniat ſempiterna. Per. Pro natiui dn̄i.

COncede q̄s ops Oīo. de⁹, vt nos vnigeniti tui, noua per carnē natiuitas liberet, quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eun. Pro ſancto Stephano. Oīo.

DA nobis q̄s dn̄e imitari qd̄ colimus, vt diſcam⁹ ꝛ inimicos diligere, qꝛ ei⁹ natalitia cęlebramus, qui nouit etiam ꝓ ꝑſecutoribus exorare dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. Qui. Lcō libri ſapientię.

eccle. ca.xv. A
QVi timet deum, faciet bona, ꝛ q ꝯtinens eſt iuſtitię, appbēdet illā, ꝛ obuiabit illi quaſi mr̄ honorificata, ꝛ quaſi mulier a vginitate ſuſcipiet illū. Cibauit illū pane vitę ꝛ intellect⁹, ꝛ aqua ſapiētię ſalutaris potauit illū, ꝛ firmabit in illo, ꝛ non flectet, ꝛ ꝯtinebit illū, ꝛ non ꝯfundet: ꝛ exaltabit illū apud ꝓximos ſuos, ꝛ in medio eccleſię aperuit os ei⁹, ꝛ adimpleuit illū ſpū ſapientię ꝛ intellectus, ꝛ ſtola glorię veſtiet illū. Iocūditates ꝛ exultationes theſauriẓabit ſup eū. Et noīe ęterno hereditabit illū, dn̄s deus nr̄. Grad.

Exijt ſermo inter frēs: q ꝺiſcipuꝉ ioā. xi. lus ille nō morit: ꝛ non dixit ieſus nō morit. ℟. Sed ſic eū volo manere donec veniā: tu me ſequere. Alla. ℣. Hic eſt diſcipulus ille: q teſtimoniū perhibet de his: ꝛ ſcimus qa verum eſt teſtimoniū ei⁹. B

Sequētia ſci euāg. ſm ioānē ca.xxi. D

IN illo tp̄e. Dixit ieſus petro: Seq̄re me. Cōuerſus petrus vidit illū diſcipulū, quem diligebat ieſus ſequētē, q ꝛ recubuit in cena ſup pectus ei⁹, ꝛ dixit, Dn̄e, qs eſt qui tradet te? Hūc ergo cū vidiſſet petrus, dixit ieſu, Dn̄e, hic autē qd?

Dicit ei Iesus, Si eũ volo manere donec veniã: qd ad te? tu me sequere. Exyt ergo sermo iste inter frẽs: q2 discipul9 ille nõ morit. Et nõ dixit ei iesus: nõ morit, sed, si eũ volo manere donec veniã: qd ad te? Hic est discipulus ille, q te stimoniũ phibet de his, z scripsit hec: z scimus q2 verũ ẽ testimoniũ ei9.

ps. 91. Offer. Justus vt palma florebit: sicut cedrus q̃ i libano est multiplicabitur. Secre.

Vscipe dñe munera, q̃ in eius tibi solẽnitate deferimus, cui9 nos pfidim9 patrocinio liberari. p. Pro natiuita. Secr.

Oblata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica, nosq3 p hec a pcõꝝ nrõꝝ maculis emunda. Per eũ. Pro scõ stephano. Secr.

Vscipe dñe munera p tuoꝝ cõmemoratione sctõꝝ: vt sicut illos passio gl'iosos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos. Per. Cõio.

ioã. 21. Exyt sermo inter fratres: q discipulus ille nõ moritur: z non dixit iesus nõ morit, sed, si eũ volo manere, donec veniã. Post cõ.

Refecti cibo potuq3 celesti deus nr̃, te supplices deprecamur, vt in cui9 hec commemoratione percepimus, eius muniamur z precib9. Per do. Pro natiuitate. Post cõmuni.

Presta q̃s oĩps deus, vt natus hodie saluator mũdi sicut diuine nobis generationis est auctor, ita z imortalitatis sit ipse largitor. Qui tecũ. Pro sancto stephano. Post c.

Auxilient nobis dñe sũpta mysteria, z itercedẽte btõ stephano martyre tuo, sempiterna ptectiõe pfirmẽt. Per. ¶ In sanctoꝝ innocentiũ. Statio ad scm̃ paulũ. Inf.

Ex ore infantiũ deus, z lactentiũ, pfecisti laudẽ: pp̃ter inimicos tuos. ps. Dñe dñs noster: q̃ admirabile est nomẽ tuũ in vniuersa terra. ℣. Gloria pa. Gloria in excel. nõ di: nec Alla. nec Ite missa est. nisi hoc festum venerit in dñica: sed in octaua semper dicunt. Oẽo. ps. 8.

Deus cui9 hodierna die pconiũ innocẽtes martyres, non loquẽdo, s3 moriẽ-

do ꝯfessi sunt, oīa in nobis viciorꝝ mala mortifica, vt fidez tuā, quā lingua nostra loquitur, ēt moribus vita fateatur. Per. Pro natiuitate. Oratio

Concede q̄s oṗs de⁹, vt nos vnigeniti tui, noua ꝑ carnez natiuitas liberet, q̄s sub pcī iugo, vetusta seruit⁹ tenet. Per eū. Pro .s. stephano.

Da nobis q̄s dn̄e Oṙo. imitari qđ colim⁹, vt discam⁹ ⁊ inimicos diligere, qꝛ ei⁹ natalitia celebram⁹, q nouit ēt ꝑ ꝑsecutoribus exorare dn̄m nr̄m iesuz xp̄m filiū tuū. Qui. Pro sctō ioanne. Oṙo.

Ecclesiā tuā dn̄e benign⁹ illustra, vt beati ioannis aplī tui ⁊ euāgelistę illuminata doctrinis: ad dona ꝑueniat sempiterna. Per. Lectio libri
ca.14 apocalipsis beati ioānis aplī.

A In diebus illis. Vidi supra montē syon, agnū stantē, ⁊ cū eo cētū quadragintaq̄tuor milia hn̄tes nomē ei⁹, ⁊ nomē pr̄is ei⁹ scriptū in frontib⁹ suis. Et audiui vocem de cęlo tanq̄ vocē aquaꝝ multaꝝ, ⁊ tanq̄ vocē tonitrui magni, ⁊ vocē quā audiui, sicut citharedoꝝ citharizantiū in citharis suis. Et cātabāt quasi canticū nouū ante sedē, ⁊ ante quatuor aīalia, ⁊ seniores: ⁊ nemo poterat dicere canticū, nisi illa cētūz quadragintaquatuor milia, qui empti sunt đ terra. Hi sunt q cū mulieribuz non sunt coinquinati, virgines eniz sunt. Hi sequūtur agnuz quocunqz ierit. Hi empti sunt ex oib⁹ primitię deo ⁊ agno, ⁊ in ore eoꝝ non est inuētū mēdaciū. Sine macula eniz sunt ante thronum dei. Grad. Aīa no ps.123. stra sicut passer erepta est de laqueo venantiū. ℣. Laqueus ꝯtritus est, ⁊ nos liberati sumus: adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i, qui fecit celū ⁊ terram. Alleluia. ℣. Laudate ps.112 pueri dn̄m: laudate nomen dn̄i.

Tract⁹ subscriptus semꝑ dī, nisi hoc festū venerit in dn̄ica: In oct. vo nūq̄ dī. Tract⁹ Ef ps.78. fuderūt sanguinē scōꝝ velut aquā in circuitu hierl'z. ℣. Et nō erat q sepeliret. ℣. Uindica dn̄e sanguinē sanctoꝝ tuoꝝ: qui effusus ē suꝑ terram. Seq. scī euā. fm̄ mathe. cap.2.

E In illo tp̄e. Angelus dn̄i apparuit in sōnis ioseph, dicēs, Surge, ⁊ accipe pueꝝ ⁊ matrē ei⁹ ⁊ fuge in egyptū, ⁊ esto ibi, vsqz dū dicā tibi. Futuꝝ est eni vt herodes q̄rat pueꝝ, ad ꝑ

dendum eum. Qui consur-
gens accepit puer, et matrem
eius nocte, et secessit in egyptũ:
Et erat ibi usq3 ad obitus he-
rodis, ut adimpleretur qđ di-
ctum est a dño per prophetã
Osee. dicentem, Ex egypto vocaui
11 a filium meum. Tunc herodes
videns quoniam illusus esset
a magis, iratus est valde. Et
mittens occidit oẽs pueros,
qui erant in bethleẽ, et in om-
nibus finibus eius, a bimatu
et infra: sm tps qđ exquisierat
a magis. Tũc adimpletũ est, qđ
dictũ est p hieremiã pphetaz
ca. 31. dicentẽ, Vox in rhama audi-
ta est: plorat' et vlulat' mult':
Rachel plorans filios suos: et
noluit solari, qz nõ sunt. Of
ps. 123 fer. Anima nr̃a sicut passer erepta ẽ
de laqo venantiũ: laqueus ptrit'
est, et nos liberati sumus. Secre.

Sanctor tuor dñe nobis pia nõ desit orõ, q̃ et mune ra nr̃a pciliet, et tuã nobis idulgentiam semp obtineat. Per.

Pro natiuitate. Secreta.

Oblata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica, nosq̃ p hec a pcor nostror maculis emũda. Per e.

Pro sancto stephano. Secre.

Suscipe dñe munera p tuorum cõmemoratione sanctor, vt sicut illos p passiõ gloriosos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dñm.

Pro sancto Ioanne. Secreta.

Suscipe dñe munera, q̃ in eius tibi solẽnitate deferimus: cui' nos pfidimus patrocinio liberari. Per. Cõio. Vox Iere 31
in rhama audita est, plorat' et vlu-
latus multus, rachel plorãs filios
suos, et noluit psolari: qz non sunt.

Votiua dñe do- Post cõ. na percepimus: que sanctorum nobis precibus, et presentis quesumus vite pariter et eterne, tribue conferre subsidium. Per. Pro natiuitate.

Presta q̃s oĩps Post cõ. deus, vt natus hodie saluator mundi sicut diuine nobis gñatiõis est auctor, ita et imortalitatis sit ipse largitor. Qui. Pro scõ stepha. Post cõ.

Auxilientur nobis dñe sũpta mysteria, et itercedẽte btõ stephano martyre tuo, sepiterna ptectiõe pfirment. Per. Pro scõ Ioãne. Post cõ.

Refecti cibo potuq3 celesti de' nr̃: te supplices deprecamur: vt in cui' hec cõmemoratione percepimus: eius muniamur et precibus. Per.

¶ In festo sancti thome archiepiscopi et marty. Introit'.

Ecclia Gaudeamus oẽs in dño: diez festũ celebrantes: sub hono re beati thomę martyris: de cui⁹ passione gaudent angeli: ꝛ collau dant filium dei. ps Exultate iusti in dño, rectos decet collaudatio.

℣. Gloria patri. Oratio.

Deus ꝑ cui⁹ ecclesia glo riosus põtifex thomas gladijs ĩpioꝝ occubuit: pręsta q̃s, vt omnes qui eius implorãt au xiliũ, petitionis suę salutarem consequantur effectum. Per.

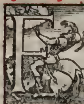
Pro natiuita. dñi. Oĩo.

Concede q̃s ops̃ deus, vt nos vnigeniti tui, noua ꝑ car nẽ natiuitas liberet, quos sub pcĩ iugo vetusta seruit⁹ tenet. Per. Pro scõ stephano. Oĩo.

Da nobis q̃s dñe imitari qđ colimus, vt discam⁹ ꝛ inimicos diligere, qꝛ ei⁹ na talitia celebram⁹, q̄ nouit ẽt ꝑ persecutoribus exorare dñm nr̃m iesum xp̃m filiũ tuum. Qui. Pro scõ Ioãne. Oratio.

Ecclesiã tuã dñe benignus illustra, vt btĩ ioãnis apl̃i tui ꝛ euãgeliste illumiata do ctrinis, ad dona ꝑueniat sẽpi terna. p. Pro inocẽtib⁹. Oĩo.

Deus cui⁹ hodierna die ꝑconiũ innocẽtes mar tyres, non loquẽdo, sed mori endo ꝯfessi sunt; oĩa in nobis vitioꝝ mala mortifica: vt fi dẽ tuã, quã lingua nostra loq tur, ẽt moribus vita fateatur. Per do. Lectio epistole bea ti pauli aposto. Ad hebreos. Cap. 5

Fratres. Oĩs nã q3 pontifex ex hoĩbus assum ptus ꝑ homini bus cõstituitur, in his q̃ sunt ad deũ: vt offerat dona ꝛ sacrifi cia ꝑ peccatis. Qui condole re possit his qui ignorant ꝛ er rãt: cũ ꝛ ipse circundatus est infirmitate. Et propterea dz, queadmodũ ꝑ pp̃lo, ita ẽt ꝑ semetipso offerre ꝑ pcĩs. Nec q̃sq̃ sumit sibi honorẽ, s3 quí vocat a deo tanq̃ aaron. Sic ꝛ xp̃s non semetipsum clarifi cauit, vt pontifex fieret: sed q locutus ẽ ad eũ, filius me⁹ es tu, ego hodie genui te. Quẽ admodũ ꝛ in alio loco dicit. Tu es sacerdos in ęternum:

a ſm ordinem melchiſedech.
eccle. Grad. Ecce ſacerdos magnus, q
44 in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuentus ſimilis illi, qui conſer
uaret legem excelſi. Alleluia. ℣.
Ego ſum paſtor bonus, ꝛ cogno
ſco oues meas: ꝛ cognoſcunt me
meę. Sequentia ſancti euāge
cap.x. lii ſm Ioānem.

B In illo tpe. Dixit Ieſus diſci
pulis ſuis. Ego
ſum paſtor bo
nus. Bonus pa
ſtor aīam ſuā dat pro ouibus
ſuis. Mercenarius aūt, ꝛ q nō
eſt paſtor, cuius nō ſunt oues
ꝓprię, videt lupū venientē, ꝛ
dimittit oues, ꝛ fugit: ꝛ lupus
rapit, ꝛ diſpergit oues. Merce
narius aūt fugit, qꝛ mercena
rius eſt: ꝛ nō pertinet ad illuꝫ
de ouibus. Ego ſuꝫ paſtor bo
nus, ꝛ cognoſco oues meas:
ꝛ cognoſcunt me meę. Sicut
nouit me pr̄, ꝛ ego cognoſco
patrē: ꝛ aīam meaꝫ pono pro
ouibꝰ meis. Et alias oues ha
beo, q̄ nō ſūt ex h ouili: ꝛ illas
oportet me adducere, ꝛ vocē
meā audient. Et fiet vnū oui
ps.20 le, ꝛ vnus paſtor. Offer. Po
ſuiſti dn̄e in capite eius coronam
de lapide precioſo: vitam petijt a
te, ꝛ tribuiſti ei: alleluia. Secre.

Munera tibi dn̄e dicata
ſanctifica: ꝛ intercedente beato thoma martyre tuo
atq; pontifice: per eadeꝫ nos
placatus intende. Per eun.

Pro natiuitate. Secre.

Oblata dn̄e munera no
ua vnigeniti tui natiuitate ſan
ctifica: noſq; p hęc a peccato
rum nr̄oꝝ maculis emunda.
Per eū. Pro ſcō ſtephāo. Sec.

Suſcipe dn̄e munera pro
tuoꝝ cōmemoratiōe ſcō
rum: vt ſicut illos paſſio glo
rioſos effecit: ita nos deuotio red
dat innocuos. Per dn̄m. Pro
ſancto ioanne. Secreta.

Suſcipe dn̄e munera, q in
eiꝰ tibi ſolēnitate deferimꝰ: cu
ius nos ꝯfidimꝰ patrocinio libe
rari. P. Pro īnocētibꝰ. Secre.

Sanctoꝝ tuoꝝ dn̄e nobis
pia nō deſit oro: q̄ ꝛ mune
ra nr̄a ꝯciliet: ꝛ tuā nob indul
gētiā ſemp obtineat. Per. Cō.
Ego ſum paſtor bonꝰ: ꝛ cognoſco ioā. ꝛ
oues meas, ꝛ cognoſcūt me meę.

Hec nos cōio Poſt cō.
dn̄e purget a crimine, ꝛ
intercedente btō thoma mar
tyre tuo atq; pōtifice cęleſtis
remedij faciat eſſe conſortes.
Per. Pro natiuitate. Poſt cōi.

Preſta q̄s oīps deus, vt na
tus hodie ſaluator mūdi:
ſicut

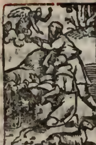
sicut diuine nobis generationis est auctor, ita et immortalitatis sit ipse largitor. Qui. Pro sancto stephano. Post communio.

Auxilient nobis dñe sumpta mysteria: et intercedente beato stephano martyre tuo sempiterna protectione confirment. Per. Pro sancto Ioanne. Post communio.

Refecti cibo potuque celesti deus noster, te supplices deprecamur: ut in cuius hec commemoratione percepimus: eius muniamur et precibus. Per dñm. Pro innocentibus. Post com

Votiua dñe dona percepimus: que sanctorum nobis precibus, et presentis quesumus vite pariter et eterne, tribue conferre subsidium. Per dñm.

¶ Si festum natiuit. dñi, sancti stephani, sancti ioannis euangeliste, sanctorum innocentium, vel sancti thome martyris venerit in dominica: ipsa die nihil fit de dominica: sed die proximo post festum sancti thome martyris fit officium dominice. De dñica vero que tunc veniet in oct. festi. nihil penitus agitur. ¶ Eo anno in quo natiuitas domini venerit die lune: in sequenti sabbato fiat officium sequens. vz. Introit.

Puer natus est nobis, et filius datus est nobis, cuius imperium super humerum eius: et vocabitur nomen eius magni consilii angelus. Ps. Cantate dño canticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria pa. Oro. Esa. 9.

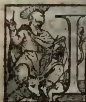
Concede quesumus omnipotens deus, ut nos vnigeniti tui, noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo, vetusta seruitus tenet. P. Pro s. stephano. Oro.

Da nobis quesumus dñe imitari quod colimus: ut discamus et inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiam pro persecutoribus exorare, dñm nostrum iesum christum filium tuum. Qui. Pro sancto ioanne. Oratio.

Ecclesiam tuam dñe benignus illustra: ut beati ioannis apostoli tui et euangeliste, illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Pro innocentibus. Oro.

Deus cuius hodierna die preconium innocentes martyres, non loquendo, sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica: ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per dñm.

Capi. Lectõ epl'e bti pau.apli. Ad tit.
3. B. CHarissime. Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nři dei, nõ ex opib' iu stitie q̃ fecim' nos: sz s̃m suaz mĩaz saluos nos fecit, p lauacrũ regñatiõis, et renouatiõis spũs sancti, quẽ effudit in nos abũde p iesuz chřm saluatorẽ nrm: vt iustificati grã ipsi', heredes sim' s̃m spez vite eterne. In xpo iesu, dño nřo. Gra.
ps.97 Uiderũt oẽs fines trẽ salutare dĩ nři: iubilate dõ ois terra. ℣. Notũ fecit dñs salutare suũ: añ cõspectũ gẽtiũ reuelauit iustitiã suã. All. ℣.
Ecclia Diez scificat' illuxit nob: venite gẽtes et adorate dñz: qa hodie descẽdit lux magna sup terrã. Sequẽ
La. 2. tia sancti euãgelij s̃m Lucã.
B

In illo tẽpe. Pastores loqbant̃ adinuicẽ. Trãseam' vsq; beth lehem, et videamus hoc vbuz, qđ factũ ẽ, qđ fecit dñs, et ostẽdit nob. Et venerũt festinãtes, et iuenerũt mariã, et ioseph, et ĩfantẽ positũ in p̃sepio. Videntes aũt cognouerunt de vbo, qđ dictũ erat illis đ puero h. Et oẽs q audierũt mirati sũt: et de his q̃ dicta erãt a pastoribus ad ipsos. Maria aũt cõseruabat oĩa vba hec, cõferẽs in corde suo. Et reuersi sunt pastores, glorificãtes et laudãtes deũ, in oibus q̃ audierãt et viderãt: sicut dictũ est ad illos.
Offer. Tui sunt celi, et tua ẽ terra: orbem terrarum et plenitudinem eius tu fundasti: iustitia et iudiciũ p̃paratio sedis tue. Secre. psal. 88.
OBlata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate scifica: nosq; p hec a pctõruz nřoz maculis emũda. p.
Pro sancto stephano. Secre.
SVscipe dñe munera p tuorũ cõmemoratiõe sanctorũ: vt sicut illos passio gloriosos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dominuz.
Pro sancto ioãne. Secre.
SVscipe dñe munera, q̃ in ei' tibi solẽnitate dferim': cuius nos cõfidim' p̃tocinio liberari. p. Pro inocẽtib'. Secre.
SAnctoz tuoz dñe nobis pia non desit oro: q̃ et munera nřa cõciliet: et tuaz nobis indulgẽtiã semp obtineat. p.
Cõio. Uiderũt omnes fines terre salutare dei nostri. Post cõ. psal. 97.
PResta q̃s oĩps de', vt nat' hodie saluator mundi: sicut diuine nobis gñatiõis est auctor: ita et imortalitatis sit ipse largitor. Qui tecuz viuit.

Pro scõ stephano. Post com.

A Vxiliẽt nobis dñe sumpta mysteria: ⁊ intercedẽte beato stephano martyre tuo sempiterna ꝓtectiõe ꝯfirmẽt. p. Pro s. ioã. Post cõmu.

R Efecti cibo potuq̃ celesti de⁹ nr̃, te supplices deprecamur: vt i cui⁹ hec cõmemoratione percepimus: eius muniamur ⁊ precibus. p. Pro innocentibus. Post cõmunio.

V Otiua dñe dona ꝑcepimus: que scõꝝ nobis ꝑcibus, ⁊ ꝑsentis q̃s vite pariter ⁊ eterne, tribue cõferre subsidiũ. Per do. ℂ Dñica. j. oct. natiuitatis domini. Introit⁹.

Sa. 18. c. D Um mediũ silẽtiũ teneret oĩa, ⁊ nox in suo cursu me diũ itẽr peragere: ops s̃mo tuus dñe: de celis a regalib⁹ sedib⁹ venit. ps. Dñs regnauit decorẽ indutus est: indutus est dñs fortitudinẽ, ⁊ ꝑcinxit se. ℣. Glia. Oõ.

O Mñs sempiterne de⁹, dirige actus nr̃os i bñplacito tuo: vt in noĩe dilecti filij tui mereamur bonis opibus abũdarẽ. Per. Et fit cõmemo. de octa. Pro natiui. Oratio.

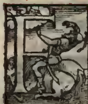
C Oncede q̃s ops deus, vt nos vnigeniti tui, noua ꝑ carnẽ natiuitas liberet: q̃s sub peccati iugo, vetusta seruitus tenet. Per eundez. Pro sancto stephano. Oõ.

D A nobis q̃s dñe imitari qð colimus: vt discam⁹ ⁊ inimicos diligere: qa eius natalitia celebramus, q nouit et̃ ꝓ ꝑsecutorib⁹ exorare dñz nr̃m iesum cbr̃m filiũ tuum. Qui.

Pro sancto Ioanne. Oratio.

E Cclesiã tuã dñe benign⁹ illustra: vt bti ioãnis apl̃i tui ⁊ euãgeliste, illuminata doctrinis, ad dona ꝑueniat sempiterna. ꝑ eũ. Pro inocẽtib⁹.

D Eus cui⁹ hodier/ Oõ. na die ꝑconiũ inocẽtes martyres, nõ loquẽdo, sz moriẽdo ꝯfessi sunt: oĩa in nobis vitiorũ mala mortifica: vt fidẽ tuã, quã ligua nr̃a loqtur:

etiã moribus vita fateať.p.d.
Lcõ eplę btĩ pau.aplĩ.ad gal.
Ca.4.
Ratres. Quanto tẽpore heres paruulus est, nihil differt a seruo, cum sit dñs oium, sꝫ sub tutorib' ꝛ actorib' est vsqꝫ ad pfinitũ tempus a pře. Ita ꝛ nos cũ essemus puuli, sub elemẽtis mũdi eramus ſuiẽtes. At vbi venit plenitudo tẽporis, misit de' filiũ suũ, factũ ex mulieř, factũ sub lege, vt eos q sub lege erãt redimeret, vt adoptionẽ filioꝝ reciperemus. Qm aũt estis filij dei, misit de' spũꝫ filij sui in corda vřa, clamãteꝫ: abba př. Itaqꝫ iã nõ est ſuus, sed filius: q̄ si filius, ꝛ heres p
psal. deuꝫ. Grad. Speciosus forma
44 pꝛę filijs hoium: diffusa est gřa in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meũm vbũ bonuꝫ: dico ego opa mea regi: ligua mea calamus scribe velociter scribẽtis. Alla. ℣. Dñs re-
psal. 92. gnauit decorem induit, induit dominus fortitudinem: ꝛ pręcinxit
Ca.2. ese ℣tute. ℭ Sequentia sancti euangelij secundum Lucam.

IN illo tempore. Erãt ioseph, ꝛ maria mater iesu mirantes super his, quę dicebantur de illo. Et bñdixit illis Simeon: ꝛ dixit ad mariam matrem eius. Ecce positus est hic in ruinam: ꝛ in resurrectionem multorum in israel: ꝛ in signum cui contradicetur. Et tuã ipsius animaꝫ ptrãsibit gladius: vt reuelẽtur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna pphetissa, filia phanuel, de tribu aser. Hęc pcesserat in dieb' mult̃, ꝛ vixerat cum viro suo annis septẽ a virginitate sua. Et hęc vidua, vsqꝫ ad annos octogintaquatuor: quę nõ discedebat de templo, ieiunijs, ꝛ obsecrationib' seruiẽs deo, nocte, ac die. Et hęc ipsa hora supueniens ꝯfitebať dño, ꝛ loq̄batur de illo oib', q expectabãt redẽptionem israel. Et vt pfecerũt oĩa ſm legem dñi: reuersi sunt in galileã, in ciuitatẽ suaꝫ naꝫareth. Puer aũt crescebat ꝛ ꝯfortabať, plen' sapiẽtia, ꝛ gřa dei erat in illo. Offerto. psal. 92.
Deus enim firmauit orbem terrę qui non cõmouebiť: parata sedes tua de' ex tũc: a sclo tu es. Secř.

Concede q̄s oṗs deus, vt oculis tuę maiestatiꝫ munus oblatũ: ꝛ gratiã nobis pie deuotiõis obtineat, ꝛ effectuꝫ beatę perẽnitatis acqrat. Per dñm. Pro natiuitate. Secre.

OBlata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate scifica: nosq3 p hec a peccatoꝝ nroꝝ maculis emũda. p eũ. Pro scõ stephano. Secr.

SVscipe dñe mũera p tuo rum cõmemoratione sanctoꝝ: vt sicut illos passio gloriosos effecit, ita nos deuotio reddat inocuos. per do. Pro sancto ioanne. Secreta.

SVscipe dñe munera, q̃ in ei' tibi solẽnitate deferim', cuius nos ɔfidim' pͣocinio liberari p. Pro innocẽtib'. Secre.

SAnctoꝝ tuoꝝ dñe nobis pia nõ desit oĩo: q̃ z munera nr̃a ɔciliet, z tuã nobis idulgẽtiã semp obtineat. p. Cõio.

Mat. 2 D Tolle pueꝝ z matrẽ eius, z vade in terrã iuda: defuncti sunt eni3 q querebant aiam pueri. Post cõ.

PEr hui' dñe opatione my stery, z vitia nr̃a purgent, z iusta desideria cõpleant. p dñm. Pro natiuitate. Post cõ.

PRęsta q̃s ops de', vt nat' hodie saluatoꝛ mundi, sicut diuinę nobis generatiõis est auctoꝛ, ita z imoꝛtalitatis sit ipse largitoꝛ. Qui te. Pro sancto stepha. Post cõ.

AVxilientur nobis dñe sumpta mysteria, z intercedẽte btõ stephano martyre tuo, sempiterna ptectiõe ɔfirmẽt. per. Pro scõ ioanne. Post cõ.

REfecti cibo potuq3 cęlesti de' nr̃, te supplices deprecamur: vt in cui' hec com memoꝛatiõe pcepimus: eius muniamur z pcib'. per do. Pro innocentibus. Post cõ.

VOtiua dñe dona pcepimus: q̃ scõꝝ nobis pcib' z pńsentis q̃s vitę pariter z ęternę, tribue conferre subsidium. per. ¶ In die sancti Syluestri papę z confesso. Introi.

SAcerdotes tui dñe induant iustitiam, z sci tui exultent: pp dauid seruũ tuũ: nõ auertas faciẽ chꝛisti tui. ps. Memento dñe dauid, z omnis mansuetudinis eius. Gloꝛia patri, z filio. Oꝛatio. ps. ist.

DA q̃s ops de', vt btĩ syluestri ɔfessoꝛis tui, atq3 põtificis, venerãda solẽnitas: z deuotione3 nob augeat z salutẽ. p. Pro natiui. Oĩo.

COncede q̃s ops deus, vt

nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub pctī iugo vetusta seruit⁹ te/net.p eū. Pro.s.stepha. Oro.

DA nobis q̄s dn̄e imitari qđ colim⁹: vt discamus ⁊ inimicos diligere: qꝛ ei⁹na/talitia celebꝛamus, q nouit ēt ꝓ psecutoꝛibus exoꝛare dn̄z nr̄m iesuz xp̄z filiū tuū. Qui.

Pro sancto ioanne. Oro.

ECclesiā tuā dn̄e benign⁹ illustra: vt btī ioānis apl̄i tui ⁊ euāgelistę illuminata doctri/nis, ad dona pueniat sēpiter/na.p do. Pro innocēti. Oro.

DEus cui⁹ hodierna die pꝛęconiū inocētes mar tyres, nō loquēdo, sed moꝛiē/do ꝯfessi sunt, oia in nobis vi tioꝝ mala moꝛtifica, vt fidez tuā, quā lingua nr̄a loquitur, etiam moꝛibus vita fateatur. Per.

Ca.4. a. Lectio epistolę beati pauli apl̄i. Ad thimotheū. ii

CHarissime. Testificoꝛ coꝛā deo ⁊ xp̄o iesu: qui iudicaturus ē viuos ⁊ moꝛtu/os, ⁊ p aduētū ipsius, ⁊ regnū eius. Pꝛędica verbū: insta op/poꝛtunę, īpoꝛtunę, argue, ob/secra, increpa, in omni patien tia, ⁊ doctrina. Erit enim tp̄s, cū sanam doctrinaz non susti nebunt: sed ad sua desideria coaceruabūt sibi magistros, pꝛuriētes aurib⁹, ⁊ a veritate quidē auditū auertēt, ad fabu/las aūt ꝯuertent. Tu vero vi/gila, in oīb⁹ laboꝛa, opus fac euangelistę, ministeriū tuum imple, sobꝛius esto. Ego enim iā deliboꝛ, ⁊ tēpus mee resolu/tionis instat. Bonū certamen certaui, cursum ꝯsumaui, fidē seruaui. In reliquo reposita ē mihi coꝛona iustitię: quā red/det mihi dn̄s in illa die, iustus iudex. Non solū aūt mihi, sed ⁊ ijs q diligunt aduentū eius.

Gra. Ecce sacerdos magnus: qui in diebus suis placuit deo. ℣. Nō est inuentus similis illi qui ꝯserua ret legem excelsi. Alleluia. ℣. In ueni dauid seruuz meum: oleo san cto meo vnxi eum. Ps. 88. C.

Sequentia sancti euangelij sm̄ Lucam Capi. 12. c

IN illo tpe. Dixit iesus discipu lis suis. Sint lū/bi vestri pcincti. ⁊ lucernę ardē/tes in manibus vestris. Et vos similes hoīb⁹ expectantibus dn̄m suū, qn̄ re uertat a nuptijs: vt cuz vene/rit, ⁊ pulsauerit, ꝯfestim aperi ant ei. Beati serui illi, quos cū venerit dn̄s, inuenerit vigilā/tes. Amē dico vobis q pꝛęci/

get se, ⁊ faciet illos discūbere, ⁊ transiēs ministrabit illis. Et si venerit in scda vigilia, ⁊ si in tertia vigilia venerit, ⁊ ita inuenerit: bti sunt serui illi. Hoc aūt scitote, qm̄ si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret: vigilaret vtiqȝ, ⁊ nō sineret pfodi domū suam. Ideo ⁊ vos estote parati: qz qua hora nō putatis, filius hoīs veniet. Offerto.
Ps.88. Inueni dauid seruuȝ meū: oleo scto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabit ei, ⁊ brachiū meum confortabit eum. Secre.

SAncti tui nos dn̄e q̄s vbiqȝ lętificēt, vt dū eoꝝ merita recolim⁹ patrocinia sentiamus. per. Pro natiui. Secr.

OBlata dn̄e munera noua vnigeniti tui natiuitate scifica, nosqȝ p hęc a pctōꝝ nr̄oꝝ maculis emūda. p eun. Pro sancto stephano. Secre.

SVscipe dn̄e munera pro tuoꝝ cōmemoratiōe scōrum, vt sicut illos passio glīosos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. p. Pro s. ioāne.

SVscipe dn̄e munera, quę in eius tibi solennitate deferimus: cuius nos cōfidimus patrocinio liberari. per. Pro innocēti. Secre.

SAnctoꝝ tuorum dn̄e nobis pia non desit oratio: quę ⁊ munera nr̄a cciliet, ⁊ tuā nobis indulgentiā semp obtineat. per. Cōi. Beatus seru⁹, quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilantē: amen dico vobis, super oīa bona sua constituet eum. Post cō. Dat. 24 D

PRęsta q̄s ōps de⁹: vt de pceptis munerib⁹ grās exhibentes, intercedēte btō Syluestro cfessore tuo, atqȝ pōtifice: bn̄ficia potiora sumamus. per. Pro natiuitate. Post cō.

PRęsta q̄s ōps deus, vt natus hodie saluator mūdi, sicut diuinę nobis generationis est auctor, ita ⁊ immortalitatis sit ipse largitor. Qui. Pro sancto stepha. Post cōio.

AVxilient̄ nobis dn̄e sūpta mysteria, ⁊ itercedēte btō stephano martyre tuo, sempiterna ptectiōe cfirmēt. per. Pro scō ioāne. Post cōio.

REfecti cibo potuqȝ cęlesti deus noster, te suppliceś dep̄camur, vt in cuius hęc cōmemoratiōe pcepimus, ei⁹ muniamur ⁊ p̄cibus. per do. Pro innocentibus. Post cōio.

VOtiua dn̄e dona pcepimus, q̄ scōꝝ nobis p̄cib⁹ ⁊ p̄sentis q̄s vitę pariter ⁊ ęternę, tribue cferre subsidiū. p d. Si festū scti Syluestri in dn̄ica

venerit: officiū fit de eo, ꝛ cō-memo. de dñica, ꝛ d. octauis.

In octa. natiui. dñi. Statio ad scām mariā trās tyberim.

Jsa. 9.

Introitus.

Puer natus est nobis, ꝛ filius datus est nobis, cuius im periū super hu-merū eius, ꝛ vo cabitur nomen eius magni cōsi lij angel⁹. ps. Cātate dño cāticū nouū: qꝛ mirabilia fecit. ℣. Glia.

ps. 97

Deus qui salutis ꝗ. Oro. eternę, btē marię virgini tate fęcunda, humano generi p̄mia p̄stitisti, tribue q̄s, vt ip-sam ꝑ nobis intercedere sen-tiamus, ꝑ quā meruimus au-ctorē vitę suscipere dñm nr̄m Jesum xp̄m filiū tuum. Qui.

Et no fit aliqua cōme. Lectio eplę beati pauli apl̄i. Ad titū.

ca. 2. c. Charissime. Apparuit gratia dei saluatoris no stri oibus hoib⁹, erudiēs nos, vt abnegātes impietatē, ꝛ se-cularia desideria: sobrie, ꝛ iu-ste, ꝛ pie viuam⁹ in hoc secu-lo, expectātes beatā spē, ꝛ ad-uentū glorię magni dei, ꝛ sal-uatoris nr̄i iesu xp̄i, q dedit se metipsum ꝑ nobis, vt nos re-dimeret ab oī iniq̄tate, ꝛ mū-daret sibi pplm̄ acceptabilē, sectatorē bonoꝝ opeꝝ. Hęc loq̄re, ꝛ exhortare, in xp̄o ie-su, dño nr̄o. Gradua. Uiderūt oēs fines terrę salutarē dei nostri, iubilate deo oīs terra. ℣. Notū fecit dñs salutare suū: ante ꝯspe-ctū gentiū reuelauit iustitiā suā. Alla. ℣. Multifarie olim deus lo quens patribus in prophetis: no-uissime diebus istis locut⁹ est no-bis in filio. Sequentia sci euan

ps. 97.

gelij scḋm lucā. cap. 2. c.

In illo tp̄e. Post quā ꝯsumati sūt dies octo vt cir cūcideret puer vocatū ē nomē ei⁹ iesus, qḋ vocatū est ab an-gelo, priusq̄ꝫ in vtero ꝯcipere-tur. Offer. Tui sunt cęli ꝛ tua ē terra: orbē terraꝝ ꝛ plenitudinē eius tu fundasti, iustitiā ꝛ iudiciū p̄paratio sedis tuę. Secreta.

ps. 88.

Muneribus nr̄is q̄s dñe p̄cibusq̄ꝫ susceptis, ꝛ cę-lestibus nos mūda mysterijs, ꝛ clemēter exaudi. per. Cōi. Uiderunt omnes fines terrę salu ps. 97. tare dei nostri. Post cōio.

Hec nos cōio dñe purget a crimine, ꝛ intercedente btā dei genitrice maria, cęlestis remedij faciat esse consortes.

per eun. ¶ In octa. sci stepha ni totū officium misse dī sicut in die, pter ozonē, q̄ dī. Oῤs sempiterne de⁹, qui primitias martyꝝ. ꝛc. Quā regre post offm̄ sci stephani. fol. 13. Et fit cōme. de scō ioāne: ꝛ de in nocentib⁹. ¶ In octa. sci ioā nis offm̄ misse dī sicut i festo eius. Prima oratio de die. Se cūda de innocēti. Tertia. De
ps. 17. us q̄ salutis eterne. ¶ In oct. scōꝝ innocētū offm̄ misse dī, sicut i die: excepto q̄ Gloria in excelsis. ꝛ Alla. ꝛ Ite mis sa est. dñr. Prima ozo de die. Scda. Deus q̄ salutis. Ter tia. Ecclesie tue q̄s domine.
Sap. ¶ In vigilia epiphā. Introi.
18. L

Dum mediū silentium tene rent oia, ꝛ nox in suo cursu mediū iter peragerer oῤs sermo tuus dñe de celis a regalibus se dibus venit. ps. Dñs regnauit de corē indutus est: indutus est dñs fortitudinē, ꝛ pcinxit se. V. Glia.

Omnīps sempiterne Ozo. deus, dirige actus nr̄os in beneplacito tuo, vt noīe dī lecti filij tui, mereamur bonis operibus abundare. per eun.

Pro scā maria. Ozo. Deus q̄ salutis eterne btē marie virginitate fecunda, hu mano generi premia pstitisti, tribue q̄s, vt ipsam p nobis in tercedere sentiamus, p quam meruimus auctorē vite susci pere dn̄m nr̄m iesum christū filium tuum. Qui te. Contra persecutores ecclie. Ozo. Ecclesie tue q̄s dñe pces placatus admitte, vt destru ctis aduersitatibus, ꝛ errori bus vniuersis, secura tibi ser uiat libertate. Per d. Lcō epi stole bti pauli apli. Ad gala. Ca. 4. A

Fratres. Quan to tēpore heres paruulus est, ni hil differt a ser uo, cum sit dn̄s oium: sꝫ sub tuto rib⁹ ꝛ actorib⁹ ē, vsq3 ad pfini tū tp̄s a pr̄e. Ita ꝛ nos cuꝫ esse mus paruuli, sub elemētis mū di eram⁹ seruiētes. At vbi ve nit plenitudo tpis: misit deus filiū suū, factuꝫ ex muliere, fa ctum sub lege, vt eos q̄ sub le ge erāt redimeret, vt adoptio

nē filioꝝ reciperem⁹. Q̄m au tē estis filij dei: misit de⁹ spm̄ filij sui in corda vr̄a, clamātē: abba pr̄. Itaqꝫ iā nō ē s̄uus, sꝫ fili⁹; ꝙ ſi filius, ꝛ hęres p deū.
Psal. 44 Gra. Speciosus forma pre filijs hominū: diffusa ē gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi: lingua mea calam⁹ scribe velociter
Mal. 92 scribētis. Alleluia. ℣. Dn̄s regnauit decorē induit, induit dn̄s fortitudinē: ꝛ precinxit se virtute. Sequentia sancti euangelij s̄m
Capi. 2 D. Mattheum.

In illo tpe. Defuncto herode, ecce angel⁹ dn̄i apparuit i somnis ioseph in egypto, dicens, Surge, ꝛ accipe pueꝝ ꝛ matrē eius, ꝛ vade in terrā israel, defuncti sunt enim qui q̄rebant aīam pueri. Qui ꝯsurgens accepit pueꝝ, ꝛ matrē eius: ꝛ venit i terrā israel. Audiēs aūt ꝙ Archelaus regnaret in iudea p herode patre suo timuit illo ire: ꝛ admonitus in somnis, secessit i partes galileę. Et veniens habitauit i ciuitatē quę vocatr̄ naçareth: vt adimpleretr̄ qđ dictū est p pphetas: qm̄ naçareus
Ps. 92 vocabitr̄. Offer. Deus enim firmauit orbē terrę quī nō commouebitur: parata sedes tua deus ex tunc: a seculo tu es. Secre.

Concede q̄s ōps de⁹, vt oculis tuę maiestatis munus oblatū, ꝛ gratiā nobis pię deuotionis obtineat, ꝛ effectum beatę perēnitatis acquirat. p do. Pro sancta maria. Secre.

Muneribus nr̄is q̄s dn̄e p̄cibusqꝫ susceptis: ꝛ cęlestibus nos mūda mysterijs, ꝛ clemēter exaudi. Per do. Contra psecutores ecclię. Secre.

Protege nos dn̄e tuis mysterijs seruientes, vt diuinis rebus inherētes, ꝛ corpore tibi famulemur ꝛ mēte. p.
Cō. Tolle puerum ꝛ matrē eius, Mat. ꝛ vade in terrā iuda: defuncti sunt 2. enim q q̄rebāt aīam pueri. Post

Per huius dn̄e opera cō. tionē mysterij: ꝛ vitia nostra purgentur, ꝛ iusta desideria cōpleantr̄. p. Pro. s. maria.

Hec nos cōio Post cō. dn̄e purget a crimine, ꝛ intercēdēte btā dei genitrice maria, cęlestis remedij faciat esse consortes. p eun. Contra psecutores ecclesię. Post cō.

Quesumus dn̄e de⁹ nr̄: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nō sinas subiacere pe-

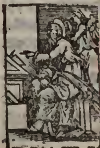
riculis.p e. ¶ In epipha. dñi. Statio ad scm petrum. Introi.

Ecce aduenit dñator dñs, z regnum in manu eius, z potestas z imperiũ. ps. Deus iudiciũ tuũ regi da, z iustitiã tuã filio regis. ℣. Gloria pa. Oro.

Deus q hodierna die vnigenitũ tuũ gẽtibus stella duce reuelasti: pcede ppitius, vt q iã te ex fide cognouim⁹, vsq ad ptẽplandã speciem tuę celsitudinis perducamur. per eũdem. Lectio esaię prophete.

Surge illuminare hierlm, Capi. 60
q2 venit lumẽ tuũ, z gloria dñi sup te orta est. Q2 ecce tenebrę operient terrã, z caligo populos. Sup te aũt orieť dñs z gloria eius in te videbiť. Et ambulabunt gẽtes in lumine tuo, z reges in splẽdore ortus tui. Leua i circuitu oculos tuos, z vide: oẽs isti congregati sunt, venerunt tibi. Filij tui d lõge veniẽt: z filię tuę de latere surgẽt. Tũc videbis z afflues, z mirabiť, z dilatabiť cor tuũ, quãdo puersa fuerit ad te multitudo mari, fortitudo gẽtiũ venerit tibi. Inundatio camelorũ operiet te: dromedarij madiã, z epha. Oẽs de saba veniẽt, aurũ z thus deferẽtes z laudẽ dño annũciantes. Grad. Oẽs de saba venient, aurũ z thus deferentes: z laudẽ dño annunciantes. ℣. Surge z illuminare hierusalẽ: q2 gloria dñi super te orta est. Alla. ℣. Uidimus stellaũ eius in oriente: z venimus cũ muneribus adorare dñm. Sequẽtia sancti euãge. scdm matth. cap. 2

Cum natus esset iesus in bethleẽ iudę, in dieb⁹

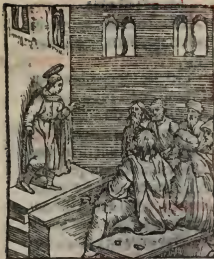
Mat. 2. herodis regis: ecce Magi ab oriēte venerūt hierosolymā, dicētes, Vbi est q nat' est rex iudeorū? Vidimus enim stellā eius in oriente, et venim' adorare eū. Audiēs aūt herodes rex, turbat' est, et oīs hierosolyma cū illo. Et ɔgregās oēs principes sacerdotū et scribas populi: sciscitabat̄ ab eis, vbi xps nasceret̄. At illi dixerūt ei, In bethleē iudę. Sic eni scriptū est p prophetā, Et tu beth
Mic. 5. A leem terra iuda: nequaq̄ minima es in principibus iuda: ex te enim exiet dux, q regat populū meū israel. Tunc herodes clā vocatis magis, diligēter didicit ab eis tēpus stellę, quę apparuit eis. Et mittēs illos in bethleē, dixit, Ite, et interrogate diligēter de puero: et cū inueneritis renūciate mihi, vt et ego veniēs, adorē eū. Qui cū audissent regē, abierunt. Et ecce stella q̄ viderāt in oriēte, antecedebat eos, vsq3 dū veniēs staret supra vbi erat puer. Vidētes aūt stellā, gauisi sūt gaudio magno valde. Et intrantes domū, inuenerunt puer cū maria matre eius, et procidētes adorauerūt eū. Et apertis thesauris suis, optulerunt ei munera, aurū, thus, et myrrham. Et responso accepto in somnis, ne redirēt ad herodē, per aliā viā reuersi sunt in regionē suā. Offer. ps. 71. Reges tharsis et īsulę munera offerēt: reges arabū et saba dona adducēt, et adorabūt eum oēs reges terrę: oēs gētes seruient ei. Sec.

Ecclesię tuę q̄s dñe dona ppitius intuere: qbus nō iā aurū, thus, et myrrha, pfertur: sed qd eisdē munerib' declarat̄, imolat̄, et sumit̄. per. Pręfa Eternę deus. Quia cū vnigenitus. Infra actio. Cōicantes et diē sacratissimū celebrātes: quo vnigenitus tuus. etc. Et dñr per octauā. Cōio. Vidimus stellam eius in oriente, Mat. 2. A et venimus cum muneribus adorare dominum. Post cōio.

Pręsta q̄s oṗs de', vt quę solēni celebramus officio, purificatę mentis intelligentia consequamur. Per dominū.

¶ Infra octaua epiphanię fit idem officium qd in die: et post orationem diei dicuntur orationes. Deus qui salutis ęternę. et Ecclesię tuę. De festiuitatibus vero quę infra octa. veniūt: nihil tunc agitur: sed peracta octa. Celebrant̄.

¶ Dominica infra octauā epiphanię. Introitus.

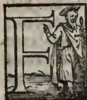

Ecclia I N excelso throno vidi sedere virum: quē adorat multitudo angelorꝫ psallentes in vnū: ecce cuius imperij nomen est in ęternū.
ps. 99 ℣. Jubilate deo oīs terra: seruite dn̄o i lętitia. ℣. Gloria. Oīo.

V Ota q̄s dn̄e supplicātis populi cęlesti pietate p̄sequere: vt ⁊ q̄ agenda sunt videant, ⁊ adimplenda quę viderint conualescant. Per eū.

Pro cōmemora. epi. Oratio.

D Eus q hodierna die vnigenitū tuū gētib⁹ stella duce reuelasti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q iā te ex fide cognouim⁹: vsqꝫ ad ꝯtēplandam speciem tue celsitudinis perducamur.
Ca. iz. Per eundeꝫ. Lectio epistolę
a beati pauli apl'i. Ad roma.

F Ratres. Obsecro vos per misericordiaꝫ dei, vt exhibeatꝭ corpora vestra hostiā viuentē, sanctā, deo placentē, rationabile obsequm vestrū. Et nolite cōformari huic seculo, sed reformamini in nouitate sensus vestri, vt probetis q̄ sit voluntas dei, bona, ⁊ beneplacēs, ⁊ perfecta. Dico eniꝫ ꝑ gratia dei, quę data ē mihi oībus q sunt inter vos, non plus sapere, q̄ꝫ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatē. ⁊ vnicuiqꝫ sicut deus diuisit mēsurā fidei. Sicut enī in vno corpore multa mēbra habemus, oīa aūt mēbra nō eundē actū habēt: ita multi vnū corpus sumus in xp̄o: singuli aūt alter alterius mēbra. In xp̄o iesu, dn̄o nostro.
Gra. Benedictus dn̄s deus isrl', ps. 71.
qui facit mirabilia magna solus a seculo. ℣. Suscipiant montes pacē ppl'o tuo, ⁊ colles iustitiā. Alla.
℣. Jubilate deo oīs terra: seruite dn̄o in letitia.

Sequētia sancti euāg. sm̄ lucaꝫ. Lu. 2.
C Vm fact⁹ essēt iesus annorum duo-

decim, ascēdentibus illis hierosolymā, ƀz ɔsuetudinē diei festi, ɔsummatisqȝ dieb⁹ cum rediret, remansit puer iesus i hierusalē, ⁊ non cognouerūt parētes ei⁹. Existimātes autē illū esse in comitatu, venerūt iter diei, ⁊ regrebant eū inter cognatos ⁊ notos. Et nō inueniētes: regressi sunt in hierusalē regrētes eū. Et factuȝ est post triduū, inuenerūt illum i tēplo sedētē in medio doctorū, audiētē illos, ⁊ interrogantē eos. Stupebant aūt oēs, qui eū audiebant, sup prudētia, ⁊ responsis eius: ⁊ vidētes, admirati sunt. Et dixit mater ei⁹ ad illū, Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pr̄ tuus, ⁊ ego, dolentes, querebamus te. Et ait ad illos, Quid ē ꝙ me quęrebatis? nesciebatis, qꝛ in his q̄ patris mei sunt: opoꝛtet me esse? Et ipsi nō intellexerūt vbum, qđ locutus est ad illos. Et descēdit cū eis, ⁊ venit naȝareth. ⁊ erat subditus illis. Et mater eius ɔseruabat oīa vba hęc in coꝛde suo. Et iesus ꝓficiebat sapiētia, ⁊ ętate, ⁊ gratia, apđ deū ⁊ hoīes. Offer. Jubilate deo oīs terra: iubilate deo oīs terra: seruite dn̄o in lętitia: intrate i conspectu eius in exultatione: qꝛ

Psal. 99

O dn̄s ipse est deus. Secre. Blatū tibi dn̄e sacrificiū viuificet nos semꝑ ⁊ muniat. Per d. Pꝛo epiphania. Secre. Ecclesię tuę quesum⁹ domine dona propitius intuere, quibus non iaȝ aurum, thus, ⁊ myrrha, pꝛofertur, sed quod eisdem muneribus declaratur, immolatur, ⁊ sumitur. Per dominum nostrum. Cōmunio. Fili quid fecisti nobis sic? ego ⁊ pater tuus dolentes quęrebamus te: ⁊ quid est ꝙ me quęrebatis? nesciebatis quia in his quę patris mei sunt: opoꝛtet me esse. Postcommunio. Supplices te rogamus omnipotens deus, vt quos tuis reficis sacramentis: tibi etiā placitis moꝛibus dignanter deseruire concedas. Per dominum nostruȝ iesum chꝛistum filium tuum. Qui vi. Pꝛo epiphania. Post cōmu. Presta quęsumus omnipotens deus vt quę solenni cęlebꝛamus officio: purificate mentis intelligentia consequamur. Per dominum nostrum Iesum chꝛistum filiū.

¶ Si festiuitas epiphanię in dominica venerit, supꝛascriptum officium dominicę fit sabbato infra octauā. ¶ In

Octaua epiphanie. Introitus.

Mal. 3 E Cce aduenit dñator dñs, et regnũ in manu eius, et potestas
Ps. 71. et imperiũ. Ps. Deus iudiciũ tuũ regi da, et iustitiam tuam filio regis. ℣. Gloria patri. Oro.
D Eus cui⁹ vnigenitus in substãtia nostre carnis apparuit: psta qs: vt per eum quez similé nobis foris agnouim⁹, intus reformari mereamur.
ca. 60 Qui te. Lectio esaie pphete.
A S Vrge illuminare hierusalé, qz venit lumé tuum, et gloria dñi sup te orta est. Qz ecce tenebre operiét terraz, et caligo pplos. Sup te aũt oriet
Luc. 1 dñs, et glia eius in te videbit. C Et ambulabunt gétes in lumine tuo, et reges in splédore ortus tui. Leuã in circuitu oculos tuos, et vide: oés isti cõgregati sunt, venerũt tibi. Filij tui de longe veniét, et filie tue de latere surgét. Tunc videbis et afflues, et mirabit, et dilatabitur cor tuum, qñ cõuersa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gétiũ venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te dromedarij madian, et epha. Oés de saba venient, aur et thus deferentes, et laudé dño annũciantes. Gradua. Oés de saba veniét, aurũ et thus deferentes: et laudé dño annũciantes. ℣. Surge et illuminare hierusalé: qz gloria dñi super te orta est. Alla. ℣. Uidimus stellam eius in oriente, et venimus cũ muneribus adorare dñm. Sequẽtia sancti euãgelij fm ioãné. Mal. 2 B Capi. 1 D

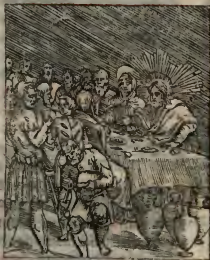
I N illo tépe. Vidit ioãnes iesuz veniété ad se, et ait, Ecce agnus dei: ecce q tollit pcã mũdi. Hic é de quo dixi, Post me venit vir, q ante me fact⁹ é, qz prior me erat: et ego nesciebã euz: sz vt manifestet in israel, ppterea veni ego in aqua baptizãs. Et testimoniũ perhibuit ioãnes dicés. Qz vidi spm descédété qsi colũbaz

de cęlo, ⁊ mãsit sup eũ, ⁊ ego nesciebã eum: sȝ qui misit me baptiçare i aqua: ille mihi dixit, Sup quẽ videris spm̃ descẽdẽtẽ, ⁊ manẽtẽ sup euȝ: hic est q baptiçat i spũ scõ. Et ego vidi, ⁊ testimoniuȝ ꝑhibui, qꝛ
ps. 71. hic est fili⁹ dei. Offer. Reges tharsis ⁊ insulę munera offerent, reges arabũ ⁊ saba, dona adducẽt ⁊ adoꝛabũt eum oẽs reges terrę: oẽs gentes seruient ei. Secreta.

Hostias tibi dñe ꝓ nati filij tui apparitione deferimus, suppliciter exoꝛantes: vt sicut ipse nr̃oꝝ auctoꝛ est muneꝝ, ita sit ipse misericoꝛs ⁊ susceptoꝛ: iesus xp̃s dñs nr̃. Qui te. Cõio. Uidimus stellaȝ eius in oꝛiente: ⁊ venimus cũ muneribus adoꝛar eũ dñm. Post cõ.

Celesti lumine q̃s dñe semper ⁊ vbiqȝ nos pꝛeueni, vt mysteriũ cuius nos participes esse voluisti: ⁊ puro cernamus intuitu, ⁊ digno percipiamus effectu. Per. ¶ Ab oct. epipha. vsqȝ ad purifica. post oꝛonem diei dñr iste oꝛatiões. Deus qui salutis ęter. ⁊ Ecclesię tuę. vel Deus oĩuȝ fide. ⁊c. ¶ Si tp̃s bꝛeue fuerit a dñica. j. post octa. epi. vsqȝ ad. lxx. ita q dñicalia officiã nõ possint expleri suis diebus: officia residuaꝝ dñicaꝝ distribuunt per hebdõam vltimaȝ, si festum non impediat. ¶ Silr̃ fit de dñicis post octauam pente. vsqȝ ad aduentũ.

¶ Dñica. ij. post epipha. Int. ps. 65.

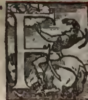
Omnis terra adoꝛet te deus ⁊ psallat tibi, psalmũ dicat noĩ tuo altissime. ps. Jubilate deo oĩs terra: psalmũ dicite noĩ eius: date gliã laudi ei⁹. ℣. Glia. Oĩo.

Omnipotens sempiterne de⁹, q cęlestia simul ⁊ terrena moderaris: supplicatiões populi tui clemẽter exaudi ⁊ pacẽ tuã nr̃is ꝯcede tꝑib⁹. ꝑ do.

Pꝛo sancta maria. Oĩo.

Deus q salutis ęternę, btẽ marię virginitate fęcũda humano generi pm̃ia pꝛęstitisti: tribue

tribue q̃s: vt ipsaз ꝑ nobis in/
tercedere sentiamus. ꝑ quam
meruimus auctorẽ vitę susci/
pere dñm nr̃m iesum xp̃m fi/
liũ tuũ. Qui. Cõtra ꝑsecu.ec/
Ecclesię tuę (clesię. Orõ.
q̃s dñe p̃ces placatus ad/
mitte: vt d̃structis aduersitati
bus, ⁊ erroꝛib⁹ vniuersis, secu
ra tibi seruiat libertate. ꝑ do:
Vel ꝑ papa. De⁹ oium fide.
Regre in dñica sequẽ. fol. 16.
Lectio ep̃lę beati pauli apl̃i.
ca. 12. Ad romanos.
B

Rés. Hñtes do
natiões s̃m gra
tiã, quę data est
nobis, differen/
tes: siue ꝓphe/
tiã s̃m rõnẽ fidei, siue ministe
riũ in ministrando, siue q do/
cet in doctrina, q exhortat̃ in
exhortãdo, q tribuit in simpli
citate. q p̃est in solicitudine, q
miseret̃ i hilaritate. Dilectio
sine simulatiõe. Odiẽtes ma/
lũ, adherẽtes bono. charitatẽ
fraternitatis inuicẽ diligẽtes.
honore iuicẽ p̃uenientes. solici
tudie nõ pigri. sp̃ũ feruentes.
dño seruiẽtes. spe gaudentes.
in tribulatiõe patiẽtes. orõni
instãtes. necessitatib⁹ scõrũ cõ
municãtes. hospitalitatem se
ctãtes. Bñdicite ꝑsequẽtibus
vos, bñdicite, ⁊ nolite maledi
cere. Gaudere cũ gaudẽtib⁹,
flere cũ flẽtib⁹. Idip̃m inuiceз
sentiẽtes. Nõ alta sapiẽtes, sз
humilib⁹ ꝯsentiẽtes. Gradua.
Misit dñs verbũ suum, ⁊ sanauit psal.
eos, ⁊ eripuit eos de iteritu eorũ. 106.
℣. Cõfiteantur dño misericordię psal.
eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoiuз. 148
Alla. ℣. Laudate dñз omnes an/
geli eius: laudate eũ oẽs virtutes
eius. Sequẽtia sancti euãgelij
s̃m Ioannem. ca. 2. a

In illo tpe. Nu/
ptię factę sũt in
chana galileę, ⁊
erat mater iesu
ibi. Vocatus est
aũt iesus ⁊ discipuli ei⁹ ad nu/
ptias. Et deficiẽte vino, dicit
mr̃ iesu ad eũ. Vinum nõ hñt.
Dicit ei iesus, Quid mihi ⁊ ti
bi est mulier? nõdũ venit ho/
ra mea. Dicit mr̃ eius mini/
stris, Quodcũq₃ dixerit vob,
facite. Erãt aũt ibi lapideę hy
drię sex positę s̃m purificatio
nẽ iudeorũ, capiẽtes singulę
metretas binas, vel ternas.
Dicit eis iesus, Implete hydri
as aqua. Et ĩpleuerũt eas vs/
q₃ ad sũmũ. Et dicit eis iesus,
Haurite nũc, ⁊ ferte archtri/
clino: ⁊ tulerũt. Vt ãt gustauit
architriclinus aquã vinuз fa/

ctū, ꝛ nō sciebat vñ esset, ministri aūt sciebāt qui hauserant aquā: vocat spōsuꝫ arcbitriclinus, ꝛ dicit ei, Ois hō primus bonū vinū ponit, ꝛ cū inebriati fuerint, tūc id qđ deteri⁹ est: tu aūt seruasti bonum vinum vsqꝫ adhuc. Hoc fecit initiuꝫ signoꝝ iesus ī chana galileę, ꝛ manifestauit gloriaꝫ suā. Et crediderūt in eū, discipuli ei⁹.

Ps. 65 Offerto. Jubilate deo vniuersa terra: iubilate do vniuersa terrę: psalmum dicite noī eius: venite ꝛ audite, ꝛ narrabo vobis, oēs qui timetis deum: quanta fecit dominus animę meę. Alla. Secreta.

O Blata dñe munera sanctifica: nosqꝫ a pctoꝝ nostroꝝ maculis emūda. p do.

Pro sancta maria. Secreta.

M Vnerib⁹ nr̄is q̄s dñe pcibusqꝫ susceptis: ꝛ cęlestibus nos mūda mysterijs: ꝛ clementer exaudi. Per dominū.

Cōtra psecuto. ecclie. Secre.

P Rotege nos dñe tuis mysterijs seruiētes: vt diuinis reb⁹ inherētes: ꝛ corpore tibi famulemur ꝛ mente. Per do.

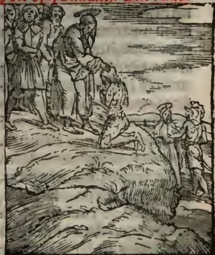
Cōio. Dicit dñs īplete hydrias aqua, ꝛ ferte arcbitriclino: dū gustasset arcbitriclinus aquā vinuꝫ factū: dic spōso, fuasti bonū vinū vsqꝫ adhuc: hoc signum fecit iesus pmū corā discipulis suis. Postc.

A Vgeat in nobis q̄s dñe tuę v̄tutis opatio: vt diuinis vegetati sacramētis: ad eoꝝ pmissa capiēda, tuo munere pparemur. p dñm. Pro sancta maria. Post cō.

H Ec nos cōmunio domine purget a crimine: ꝛ intercedente beata dei genitrice maria, cęlestis remedij faciat eē consortes. Per eundem dñꝫ.

Cōtra persecutores ecclesię. Post communio.

Q Vesumus dñe de⁹ nr̄, vt quos diuina tribuis participatiōe gaudere: humanis nō sinas subiacere piculis. Per dominum. ¶ Dominica .iij. post epiphaniam. Introitus.

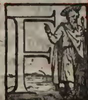

ps.96 Adorate deū oēs angeli ei⁹: audiuit: et letata est syō et exultauerunt filię iudę. ps. Dominus regnauit exultet terra: letētur insulę multę. ℣. Glia. Oratio.

Omnipotens sempiterne de⁹, infirmitatē nr̄am ppitius respice: atq; ad protegēdum nos, dexterā tuę maiestatis extēde. p. Pro sca maria. Oro.

Deus q salutis ęternę, btē marię vginitate fęcūda, humano generi pmia pręstitisti: tribue q̄s: vt ipsam p nobis intercedere sentiam⁹, p quā meruim⁹ auctorē vitę suscipe dn̄m nr̄m iesum xp̄m filium tuum. Qui tecū. Pro papa. Oratio.

Deus oīum fideliū pastor et rector: famulū tuum. N. quē pastorē ecclię tuę pesse voluisti: ppiti⁹ respice: da ei q̄s vbo et exēplo, qb⁹ pest pficere: vt ad vitā, vna cum grege sibi credito, pueniat sempiternā. p. Vel otra psecu. ecclię. Oro. Ecclię tuę. Reqre in dn̄ica p̄ ce. fo. 9. Lcō epis̄to. bti pauli apl̄i. Ad Ro.

Ca. 12 D Fratres. Nolite esse prudētes apud vosmetipsos: nulli malū p malo reddentes: puidētes bona, nō tm̄ corā deo, sed et corā oib⁹ hoib⁹. Si fieri pōt, qd ex vobis est cū oibus hoib⁹ pacē hn̄tes. Non vosmetipsos defendētes charissimi: sed date locū irę. Scriptū est eni. Mihi vindictam, et ego retribuā, dicit dn̄s. Sed si esurierit inimicus tuus ciba illū. Si sitit, potū da illi. Hoc. n. faciēs, carbones ignis congeres sup caput ei⁹. Noli vinci a malo: sed vince in bono malū. Grad. Timebūt gentes nomē tuū dn̄e: et omnes reges terrę gl'iam tuā. ℣. Qm̄ edificauit dn̄s syon: et videbit in maiestate sua. Alleluia. ℣. Dn̄s regnauit exultet terra, letentur insulę multę. Deut. 32. E ps. 101. ps. 96

Sequē. sci eua. sm Mattheum.

In illo tpe. Cum descēdisset iesus de monte secutę sunt eū turbę multę: et ecce leprosus veniēs, adorabat eum, dicēs, Dn̄e, si vis, potes me mūdare. Et extēdens manū iesus, tetigit eū, dicēs, Volo mūdare. Et cōfestim mūdata est lepra ei⁹. Et ait illi iesus, Vide nemini dixeris: sed vade ostēde te sacerdoti, et offer munus, qd pręcepit moyses in testimonium illis. Cum aūt introisset capbar ca. 8. a

naũ, accessit ad eũ cẽturio, rogãs eũ et dicẽs, Dñe puer meus iacet in domo paralyticus, et male torquetur, Et ait illi iesus. Ego veniã, et curabo eum Et rñdens cẽturio ait, Dñe, non sum dignus, vt itres sub tectũ meũ: sed tñ dic vbo, et sanabitur puer meus. Nã et ego hõ sũ sub potestate cõstitutus, habẽs sub me milites: et dico bu ic, vade, et vadit: et alio, veni, et venit: et seruo meo, fac hoc, et facit. Audiẽs aũt iesus miratus est: et sequẽtibus se dixit, Amẽ dico vobis: nõ iueni tãtã fidẽ in israel. Dico autẽ vobis, quod multi ab oriẽte et occidẽte veniẽt, et recũbẽt cũ habraham, isaac, et iacob in regno cęlorum. Filij autẽ regni eijcient in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, et stridor dẽtiũ. Et dixit iesus cẽturiõi, Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est

ps.117 puer, in illa hora. Offer. Dextera dñi fecit vtutem: dextera domini exaltauit me, nõ moriar sed viuã, et narrabo opa dñi. Secre.

Hec hostia q̃s dñe emundet nr̃a dlicta: et ad sacrificiũ celebrãdũ, subditorum tibi corpa mentesq; sanctificet. p. Pro sctã maria: Secre.

Muneribus nr̃is q̃s dñe pci busq; susceptis, et cęlestibus nos mũda mysterijs, et clementer exaudi. p. Pro papa. Secreta.

Oblatis q̃s dñe placare muneribus: et famulũ tuũ N. quẽ pastorẽ ecclię tuę pesse voluisti: assidua ptectione guberna. p. Cõio. Mirabant oẽs de his quę pcedebãt de ore dei.

Quos tãtis dñe largiris vti mysterijs: q̃s, vt effectibus nos eorum veraciter aptare digneris. p. Pro sancta maria. Post cõmunio. luc.4. D

Hec nos cõio dñe purget a crimine: et itercedente btã dei genitrice maria: cęlestis remedij faciat eẽ csortes. p eun. Pro papa. Post cõmu.

Hec nos q̃s dñe diuini sacramẽti pceptio ptegat: et famulũ tuũ. N. quẽ pastorem ecclię tuę pesse voluisti: vna cum cõmisso sibi grege saluet semper et muniat. p. ¶ Dñica. iiij. post epipha. Introitus.

Adorate de⟨um⟩ oẽs angeli eius: audiuit et letata est syon et exultauerũt filię iudę. ps. Dominus regnauit exultet terra: letentur insulę multę. ℣. Glia. Oro. ps.96.

DEus qui nos in tantis periculis constitutos, p humana scis fragilitate non posse subsistere, da nobis salutem mentis et corporis, vt ea que pro peccatis nostris patimur, te adiuuante vincamus. Per dominum nostrum.

Pro sancta Maria. Oratio.

DEus q salutis eterne, bte marie virginitate fecunda, humano generi premia prestitisti: tribue qs: vt ipsam p nobis intercedere sentiam⁹: p quam meruimus auctore vite suscipere dnm nostrm iesum christum filium tuum. Qui.

Contra persecuto. ecclesie. Oro.

ECclesie tue qs dne preces placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹ et erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. per. Vel p papa. Deus oium fi. Regre in dnica pcedenti. fol. 26. Lcō eple beati pauli apli. Ad roma.

ca. 13.

FRatres. Nemini quicq̃ d̄ beatis: nisi, vt inuicē diligatis, qui enim diligit pximū: legē impleuit. Nā non adulterabis, non occides, non furaberis, nō falsum testimoniū dices, non cōcupisces: et si qd est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur, Diliges pximū tuum sicut teipsum. Dilectio pximi, malum non operat. Plenitudo ergo legis, ē dilectio. Gra.

exod. 20.

Deut. 5. A
Leui. 19 C

Timebūt gētes nomē tuū dne: et oēs reges terre gliā tuam. ℣. Qm̄ edificauit dns syō, et videbit i maiestate sua. Alla. ℣. Dns regnauit exultet terra: letent insule multe.

ps. ci.
ps. 96.

Seq. scti euāge. Fm matheū. ca. 8. c

IN illo tpe. Ascēdente iesu in nauiculam, secuti sunt eū discipuli ei⁹: et ecce mōtus magnus factus est in mari: ita vt nauicula operiret fluctibus. Ipse vero dormiebat. Et accesserunt discipuli eius, et suscitauerunt eū, dicentes, Dne, salua nos, perimus. Et dicit eis, Quid timidi estis modice fidei? Tūc surgēs iperauit vētis et mari, et facta ē tranquillitas magna. Porro hoies mirati sunt, dicētes, Qualis ē hic: qz vēti et mare, obediunt ei? Offer. Dextera dni fecit virtutē: dextera dni exaltauit me: nō moriar: sed viuā, et narrabo opera dni. Secreta.

ps. 117

COncede quesumus omnipotens deus vt huius

sacrificij munus oblatum: fragilitatem nostram ab omni malo purget semper et muniat. per. Pro scta maria. Secre.

MVneribus nostris quesumus domine precibusque susceptis: et celestibus nos munda mysterijs, et clementer exaudi. Per do. Cotra persecutores ecclesie. Secreta.

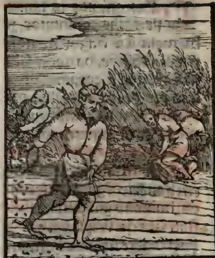
PRotege nos dne tuis mysterijs seruientes: vt diuinis rebus inherentes: et corpore tibi famulemur, et mente. Per. Coio. Mirabantur oes de his que pcedebant de ore dei. Post co.

MVnera tua nos deus a delectationibus terrenis expediant, et celestibus semp instaurent alimentis. Per. Pro sancta maria. Post comunio.

HEc nos comunio domine purget a crimine: et intercedente beata dei genitrice maria: celestis remedij faciat esse consortes. Per eundem dominum. Contra persecutores ecclesie. Post com.

QVesumus domine deus noster, vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. Per eundem.

¶ Dominica quinta post epiphaniam. Introitus.

ADorate deu oes angeli eius ps. 96. Audiuit et letata est syon et exultauerunt filie iude. ps Dns regnauit exultet terra: letetur insule multe. v. Gloria. Oratio.

FAmiliam tuam qs dne continua pietate custodi: vt que in sola spe gratie celestis innititur, tua semp ptectione muniatur. Per. Pro scta maria. Oratio.

DEus q salutis eterne bte marie virginitate fecunda humano generi pmia pstitisti, tribue qs: vt ipsum p nobis intercedere sentiamus per quem meruimus auctore vite suscipere dnm nrm iesum xpm filium tuum. Qui. Pro papa. Oio.

DEus oium fideliu pastor et rector, famulu tuu. N.

quē pastorē ecclesię tuę pesse voluisti: ppitius respice: da ei qs verbo & exēplo, qb⁹ pest, p ficere, vt ad vitā vna cū grege sibi credito, pueniat sempiternam. Per. vel Ecclię tuę. Require in dnica pce. fol. 9. Si aūt hec dnica venerit post festuz purifica. dr scda oro ad poscēda suffragia scōz. A cūctis nos qs. Et tertia oro ad libitū sacerdotis. Lectio epistole beati Pauli apli. Ad collo. cap. 3.

Ratres. Induite vos sicut electi dei sancti: & dilecti viscera misericordię, benignitatem, humilitatez, modestiā, patiētiā, supportantes inuicē, & donantes vosmetipsos siqs aduersus aliquē hz qrelā: sicut & dns donauit vobis, ita & vos. Sup oīa aūt hec charitatē habete, qd est vinculū pfectionis & pax xpi exultet in cordibus vris: in q & vocati estis in vno corpe: & grati estote. Verbuz xpi habitet in vobis habūdāter, in oī sapiētia docentes: & cōmonentes vosmetipsos in psalmis, & hymnis, & canticis spiritualibus: in gratia cātantes in cordibus vris dno. Oē qdcūqz facitis, in verbo, aut ī opere: oīa in noīe dni nri iesu xpi facite, gratias agētes deo & patri: p iesum xpm, dnm nostrū. Grad. Timebūt gentes nomen tuum dne, & oēs reges terrę gloriam tuam. ps. c. i. ℣. Qm ędificauit dns syon, & videbitur in maiestate sua. Alleluia. ℣. Dns regnauit exultet terra: letenr īsulę multę. Seq. scī euange. sm mattheū ca. 13. d

N illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile factū est regnū cęloz hoī, qui seminauit bonū semē in agro suo. Cū aūt dormirent hoies, venit inimic⁹ eius, & supseminauit çiçania i medio tritici, & abyt. Cū aūt creuisset herba & fructū fecisset: tunc apparuerunt & çiçania. Accedētes aūt serui pātrisfamilias, dixerūt ei, Dne, nonne bonū semē seminasti in agro tuo? vnde ergo habet çiçania? Et ait illis, Inimicus hō hoc fecit. Serui aūt dixerūt ei, Vis imus, & colligimus ea? Et ait, Non, ne forte colligētes çiçania, eradicetis cū eis simul & triticum. Sinite vtraqz crescere vsqz ad messem: & in tpe messis, dicā mes

fcrib⁹,Colligite primū zizania,⁊ alligate ea in fasciculos ad cōburendū,triticū autē congregate,in horreū meū. Offer. Dextera dñi fecit virtutē, dextera dñi exaltauit me,nō moriar sed viuam, ⁊ narrabo opera dñi.

ps.117

HOstias tibi dñe Secre. placationis offerim⁹,vt ⁊ delicta nostra miseratus absoluas:⁊ nutantia corda tu dirigas.p. Pro scā maria.Secr.

MVneribꝰ nr̄is q̄s dñe p̄cibusq̄ȝ susceptis,⁊ celestibꝰ nos mūda mysteriys,⁊ clementer exaudi.p. Pro papa.

OBlatis q̄s dñe Secre. placare muneribus,⁊ famulū tuuȝ. N. quē pastorē ecclesię tuę preesse voluisti,assidua ꝓtectione guberna.p do.

Luc. 4 Cōi. Mirabant oēs de his:q̄ ꝓcedebant de ore dei. Post cō.

QVęsumus oīps de⁹, vt illius salutaris capiamus effectū:cui⁹ ꝑ hęc mysteria pignus accepim⁹.Per do. Pro sancta maria. Post cōio.

HEc nos cōio dñe purget a crimine,⁊ intercedēte btā dei genitrice maria, celestis remedij faciat eē ꝯsortes. Per eū. Pro papa. Post cōio.

HEc nos q̄s dñe diuini sacramēti pceptio ꝓtegat, ⁊ famulū tuū.N. quē pastorez ecclesię tuę p̄esse voluisti:vna cuȝ cōmisso sibi grege saluet semꝑ ⁊ muniat. ꝑ do. ❡ Dnica in. lxx. Statio ad sanctum laurētiū extra muros. Introi.

CIrcūdederunt me gemitus mortis,dolores inferni circūdederunt me, ⁊ in tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit d̄ tēplo scō suo vocē meam. ps. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamentū meum ⁊ refugiū meū, ⁊ liberator meus. ℣. Glia. Orō. ps. 17.

PReces ppl'i tui q̄s dñe clementer exaudi, vt q iuste ꝑ pctīs nr̄is affligimur, ꝓ tui noīs glīa, misericorditer liberemur.Per dñm.❡ Si dñica lxx. venerit ante festū puri. di

cant̄ oꝛones sicut in pꝛima p̄cedēti dñica: si autem venerit post: dicat̄ scḋa oȯ ad poscē da suffragia sanctoꝝ. A cunctis nos q̄s dñe. Et tertia ad libitum sacerdotis. Et sili mō fiat i.lx. ⁊.l. Lcō eplę btī pauli apostoli. Ad coꝛinthios. i.
cap. 4

D Ratres. Nesci tis q̄ hi, q̄ in stadio currūt, oēs qdez currūt, sed vn⁹ accipit bꝛauium? Sic curri te, vt cōpꝛehēdatis. Oīs enim qui in agone ꝯtendit, ab oib⁹ se abstinet: ⁊ illi qdē, vt coꝛruptibilē coꝛonā accipiāt: nos aūt incoꝛruptam. Ego igit̄ sic curro, nō quasi in incertū, sic pugno, non quasi aerē verberās: sed castigo coꝛpus meū, ⁊ in seruitutē redigo, ne foꝛte cū alijs pꝛędicauerim, ipse re
cap x. pꝛobus efficiar. Nolo eni vos ignoꝛare frēs, qm̄ patres nr̄i oēs sub nube fuerūt, ⁊ oēs mare transierūt, ⁊ oēs in moyse baptiçati sunt, in nube, ⁊ i mari, ⁊ oēs eandē escā spiritualē māducauerūt, ⁊ oēs eundem potū spiritualē biberūt. Bibebant aūt de spūali, ꝯsequente eos petra: petra aūt erat xp̄s.
ps. 9. Grad. Adiutoꝛ in oppoꝛtunitatibus in tribulatione, sperant in te q̄ nouerunt te: qm̄ nō derelinquis querētes te dñe. ℣. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauperis, patiētia pauperꝰ nō peribit i ęternū: exurge dñe non p̄ualeat hō. Tract⁹.
De pꝛofundis clamaui ad te dñe, ps. 129
dñe exaudi vocem meā. ℣. Fiant aures tuę intēdentes in oꝛationē serui tui. ℣. Si iniquitates obseruaueris dñe, dñe quis sustinebit? ℣. Qꝛ apud te ꝓpitiatio est, ⁊ p̄p legē tuā sustinui te dñe. Sequentia scti euāgelij s̄m Matthēū. cap. 20

I Nillo tēpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū cęloꝝ homini patrifamilias, q̄ exijt p̄mo mane cōducere operarios in vineam suā. Cōuētione aūt facta cum operarijs ex denario diurno, misit eos i vineā suā. Et egressus circa hoꝛā t̄tiā, vidit alios stātes i foꝛo ociosos, ⁊ illis dixit, Ite ⁊ vos in vineā meā, ⁊ qd iustū fuerit dabo vobis. Illi aūt abierunt. Iteꝝ aūt exijt circa sextā, ⁊ nonā hoꝛā, ⁊ fecit similiter. Circa vndecimā vero hoꝛā exijt, ⁊ iuenit alios stantes, ⁊ dicit illis, Quid hic statis tota die ociosi? Dicunt

ei, Q2 nemo nos ꝯduxit. Di/
cit illis, Ite z vos in vineā me
am. Cū sero aūt factū esset, di
cit dñs vinee ꝓcuratori suo,
Voca operarios, z redde illis
mercedē, īcipiēs a nouissimis
vsq3 ad p2imos. Cū venissent
ergo qui circa vndecimā ho
rā venerāt, acceperunt singu
los denarios. Veniētes aūt z
p̄mi, arbitrati sunt, ꝙ plus es/
sent accepturi, acceperūt aūt
z ipsi singulos d̄narios. Et ac
cipiētes, murmurabāt aduer/
sus patrēfamilias, dicētes, Hi
nouissimi vna ho2a fecerūt, z
pares illos nobis fecisti, q po2
tauimus pondus diei, z ęstus.
At ille rñdēs vni eoꝝ, dixit,
Amice, nō facio tibi iniuriā,
nonne ex denario conuenisti
mecū? Tolle qd̄ tuū est, z va/
de. Volo autē z huic nouissi
mo dare sicut z tibi. Aut non
l3 mihi qd̄ volo facer̄? an ocu
lus tuus nequā est, q2 ego bo/
nus sum? Sic erunt nouissimi,
p2imi, z p2imi, nouissimi. Mul
ti enim sunt vocati: pauci ve/
ps. 91. ro electi. Offer. Bonū ē ꝯfite/
ri dño z psaller̄ noi tuo altissime.
MVneribus nr̄is Secre.
q̄s dñe p2ęcibusq3 susce
ptis, z cęlestib⁹ nos mūda my
sterijs, z clemēter exaudi. per.

Cōio. Illumina faciē tuā super ps. 30.
seruum tuum, z saluum me fac in
tua misericordia, dñe non confun
dar, qm̄ inuocaui te. Post cōio.
FIdeles tui deus ꝑ tua do/
na firmētur, vt eadē z ꝑci
piēdo requirāt, z q̄rēdo sine fine
ꝑcipiant. per. ¶ A septuage
sima vsq3 ad feriam. iiij. cine/
rum non cantatur tractus,
nisi in diebus dñicis z festis.
¶ Dominica ī. lx. Statio ad
sanctum paulum. Introitus.

EXurge, quar̄ obdo2mis dñe? ps. 43
exurge, z ne repellas in finē:
quare faciem tuā auertis? obliui/
sceris tribulationem nostrā: adhe
sit in terra venter noster: exurge
dñe adiuua nos, z libera nos. Ps.
Deus auribus nostris audiuimus
patres nostri annunciauerunt no

bis. ℣. Gloria patri &c. Oratio.

Deus q conspicis, quia ex nulla nostra actione confidimus, concede propitius, ut contra adversa omnia, doctoris gentium protectione muniamur. Per.

ca. 11. & 12. Lectio epistole beati pauli apostoli. Ad corinthios. ij.

Fratres. Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cedit, secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte, in quo quis audet, in insipientia dico, audeo et ego. Hebrei sunt, et ego. Israelite sunt, et ego. Semen habrae sunt, et ego. Ministri christi sunt, et ego (ut minus sapiens dico) plus ego. In laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. A iudeis quinquies quadragenas una minus accepi. Ter virgis cesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profundum maris fui. In itineribus sepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus, in labore et erumna, in vigiliis multis, in fame, et siti, in ieiuniis multis, in frigore et nuditate. preter illa que extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, solicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, et ego non infirmor? Quis scandalizatur, et ego non uror? Si gloriari oportet, que infirmitatis mee sunt, gloriabor. Deus et pater domini nostri iesu christi scit, qui est benedictus in secula, quod non mentior. Damasci prepositus gentis Arete regis custodiebat civitatem damascenorum, ut me comprehenderet, et per fenestram in sporta dimissus sum per murum, et sic effugi manus eius.

ca. 12. Si gloriari oportet, non expedit quidem. veniam autem ad visiones et revelationes domini. Scio hominem in christo, ante annos quatuordecim, sive in corpore, sive extra corpus, nescio, deus scit, raptum huiusmodi usque ad tertium celum. Et scio huiusmodi hominem, sive in corpore, sive extra corpus, nescio, deus scit, quoniam raptus est in paradisum, et audivit arcana verba, que non licet ho

ei, Q nemo nos ꝯduxit. Dicit illis, Ite ꝛ vos in vineā meam. Cū sero aūt factū esset, dicit dn̄s vineę ꝓcuratori suo, Voca operarios, ꝛ redde illis mercedē, icipiēs a nouissimis vsqꝫ ad primos. Cū venissent ergo qui circa vndecimā horā venerāt, acceperunt singulos denarios. Veniētes aūt ꝛ ꝑmi, arbitrati sunt, ꝙ plus essent accepturi, acceperūt aūt ꝛ ipsi singulos dn̄arios. Et accipiētes, murmurabāt aduersus patrēfamilias, dicētes, Hi nouissimi vna hora fecerūt, ꝛ pares illos nobis fecisti, q portauimus pondus diei, ꝛ ęstus. At ille rn̄dēs vni eoꝝ, dixit, Amice, nō facio tibi iniuriaꝫ, nonne ex denario conuenisti mecū? Tolle qđ tuū est, ꝛ vade. Volo autē ꝛ huic nouissimo dare sicut ꝛ tibi. Aut non lꝫ mihi qđ volo facer̄? an oculus tuus nequā est, q2 ego bonus sū? Sic erunt nouissimi, primi, ꝛ primi, nouissimi. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi. **Offer.** Bonū ē ꝯfiteri dn̄o ꝛ psalleř noi tuo altissime. ps. 91.

Secre. Muneribus nr̄is qs dn̄e precibusqꝫ suscep tis, ꝛ cęlestib⁹ nos mūda mysterijs, ꝛ clemēter exaudi. per.

Cōio. Illumina faciē tuā super seruum tuum, ꝛ saluum me fac in tua misericordia, dn̄e non confundar, qm̄ inuocaui te. ps. 30. **Post cōio.**

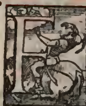
Fideles tui deus ꝑ tua dona firmētur, vt eadē ꝛ ꝑcipiēdo requirāt, ꝛ qrēdo sine fine ꝑcipiant. per. ¶ A septuagesima vsqꝫ ad feriam. iiij. cinerum non cantatur tractus, nisi in diebus dn̄icis ꝛ festis.

¶ Dominica i. lx. Statio ad sanctum paulum. Introitus.

Exurge, quař obdormis dn̄e? exurge, ꝛ ne repellas in finē: quare faciem tuā auertis? obliuisceris tribulationem nostrā: adhesit in terra venter noster: exurge dn̄e adiuua nos, ꝛ libera nos. ps. 43 **Ps.** Deus auribus nostris audiuimus patres nostri annunciauerunt no

bis. ℣. Gloria patri ⁊c. Oratio.
Deus q̃ ↄspicis, q2 ex nul-
la nostra actione confi-
dimus, ↄcede ꝓpitius, vt ↄtra
aduersa oīa, doctoris gentiū
protectione muniamur. Per.
ca. 11. Lectio ep̄le beati pauli apo-
⁊. 12. stoli. Ad corinthios. ij.

Fratres. Liben
ter sufferitis insi
pientes, cū sitis
ipsi sapiētes. Su
stinetis enim si-
qs vos in serui-
tutē redigit, siquis deuorat, si-
quis accipit, siqs extollit, siqs
in faciē vos cedit, ſm ignobi-
litatē dico, q̄si nos infirmi fue
rimus in hac parte, in quo qs
audet, in isipiētia dico, audeo
⁊ ego. Hebrei sunt, ⁊ ego. Isra
elitę sūt, ⁊ ego. Semē habrae
sunt, ⁊ ego. Ministri cħri sunt,
⁊ ego (vt minus sapiēs dico)
plus ego. In laboribus pluri-
mis, in carceribus abundanti
us, in plagis supra modū, in
mortib⁹ frequēter. A iudeis
qnqes q̄dragenas vna min⁹
accepi. Ter virgis cesus sum,
semel lapidatus sum, ter nau
fragiū feci, nocte ⁊ die in ꝓfū
dū maris fui. In itineribus sę
pe, periculis fluminū, pericu-
lis latronū, periculis ex gene-
re, periculis ex gētib⁹, ꝑiculis
in ciuitate, periculis ī solitudi
ne, periculis ī mari, periculis ī
falsis fratribus, ī labore ⁊ erū
na, in vigilijs multis, in fame,
⁊ siti, in ieiunijs multis, in fri-
gore ⁊ nuditate. p̄ter illa q̄
extrinsecus sunt, instātia mea
quotidiana, solicitudo oīum
ecclesiaꝝ. Quis infirmatur, ⁊
ego nō infirmor? Quis scāda
lizatur, ⁊ ego nō vror? Si glo
riari oportet, quę infirmitatis
meę sunt, gloriabor. Deus ⁊
pr̄ dn̄i nostri iesu xp̄i scit, q est
benedict⁹ in secula, q̄ nō mē-
tior. Damasci ꝓposit⁹ gentis
Aretę regis custodiebat ciui-
tatē damascenoꝝ, vt me cō-
prehenderet, ⁊ per fenestram
in sporta dimissus sum p mu-
rum, ⁊ sic effugi manus eius.
Si gloriari oportet, non expe- ca. 12.
dit quidem. veniam autē ad
visiones ⁊ reuelationes dn̄i.
Scio hominem in christo, an
te annos quatuordecim, siue
in corpore, siue extra corpus,
nescio, deus scit, raptum hu-
iusmodi vsq; ad tertium cęlū.
Et scio hmōi hoīe, siue ī cor-
pore, siue extra corpus, ne-
scio, deus scit, quoniam rapt⁹
est in paradisum, ⁊ audiuit ar
cana verba, quę non licet ho

mini loqui. Pro huiusmodi gloria/bor, pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatib' meis. Nam et si voluero gloriari, non ero insipiens, veritatem enim dicam. Parco autem ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimul' carnis meç, angelus sathanç qui me colaphizet. Propter quod ter dominum rogaui, vt discederet a me. Et dixit mihi, Sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatib' meis, vt inhabitet in me virt' xpi.

ps. 82 Gra. Sciant gentes quoniam nomen tibi deus, tu solus altissimus super omnem terram. ℣. Deus meus pone illos vt rotam, et sicut stipulam ante

ps. 59 faciem venti. Tract'. Commouisti domine terram, et conturbasti eam. ℣. Sana contritiones eius, quia mota est. ℣. Ut fugiant a facie arcus, vt li-

capi. 8 berentur electi tui. Sequentia

A sancti euangelij secundum Lucam.

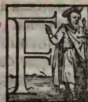
N illo tempore. Cum turba plurima conuenirent, et de ciuitatibus properarent ad iesum, dixit per similitudinem, Exijt qui seminat, seminare semen suum. et dum seminat, aliud cecidit secus viam, et conculcatum est, et volucres cęli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram, et natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, et simul exortę spinę suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam, et ortum fecit fructum centuplum. Hęc dicens clamabat, Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli ei' quę esset hęc parabola. Quibus ipse dixit, Vobis datum est nosse mysterium regni dei, cęteris autem in parabolis, vt videntes non videant, et audientes non intelligant. Est autem hęc parabola, Semen est verbum dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt, deinde venit diabolus, et tollit verbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. Nam qui supra petram, hi sunt qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum, et hi radices non habent, quia ad tempus credunt, et in tempore tentationis recedunt. Quod autem in spinis cecidit: hi sunt qui audierunt, et a solicitudinibus, et diuitijs, et voluptatibus vitę, euntes, suffocantur, et non referunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt qui in corde bono, et optimo audientes verbum reti

nent, ꝛ fructū afferūt in patiē-
ps. 16. tia. Offer. Perfice gressus me-
os in semitis tuis, vt non moueā
tur vestigia mea: inclina aurē tuā
ꝛ exaudi verba mea, mirifica mi-
sericordias tuas, qui saluos facis
sperantes in te dñe. Secr.
Oblatū tibi dñe sacrificiū
viuificet nos semꝑ ꝛ muniat.
ps. 42 P. Cōi. Introibo ad altare dei:
ad deū q̄ letificat iuuentutē meā.
Supplices te ro- Post cō.
gamus oīps deus, vt quos
tuis reficis sacramētis: tibi ēt
placitis moꝛib⁹ dignanter de
seruire cōcedas. Per. ¶ Dñi
ca in quinquagesima. Statio
ad sanctum Petrum. Introit⁹.

ps. 20 Esto mihi in deū protectoꝛē
ꝛ in locū refugij: vt saluū me
facias: qm̄ firmamentū meum ꝛ
refugiū meum es tu: ꝛ pp nomen
tuū dux mihi eris, ꝛ enutries me.
ps. In te dñe speraui non cōfun-
dar in eternum: in iustitia tua li-
bera me. ꝟ. Gloꝛia patri. Oꝛo.

Preces nostras q̄s dñe cle
mēter exaudi: atq̄ a pec-
catoꝝ nr̄oꝝ vinculis absolu-
tos, ab oī nos aduersitate cu-
stodi. Per. Ad poscenda suf-
fragia sanctoꝛum. Oꝛo.
Cūctis nos q̄s dñe men
tis ꝛ coꝛpoꝛis defende pericu
lis: ꝛ intercedēte gloꝛiosa vgi
ne dei genitrice Maria, cum
beatis apl̄is tuis Petro ꝛ pau
lo, atq̄ btō. N. ꝛ oībus scis, sa
lutē nobis tribue benignus ꝛ
pacē, vt destructis aduersitati
b⁹ ꝛ erroꝛib⁹ vniuersis, eccle-
sia tua, secura tibi seruiat liber-
tate. Per. Lectio epistole btī
pauli apostoli. Ad coꝛinth. c. cap. 13

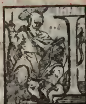

Ratres. Si lin- A
guis hominum
loquar ꝛ ange-
loꝝ: charitatē
aūt nō habeā,
fact⁹ sum velut
es sonās, aut cimbalū tinniēs.
Et si habuero ꝓphetiā, ꝛ no-
uerim mysteria oīa, ꝛ oēm sci
entiā, ꝛ si habuero oēm fidē
ita vt montes transferā, chari
tatē aūt non habuero, nihil
sū: Et si distribuero in cibos
paupeꝝ oēs facultates meas,
ꝛ si tradidero coꝛpus meū, ita
vt ardeā: charitatē aūt nō ha-
buero, nihil mihi ꝓdest. Cha-

ritas patiens est, benigna est: charitas nõ emulat̃, non agit pperã, nõ inflat̃, nõ est ambitiosa, nõ querit q̃ sua sunt, nõ irritat̃, non cogitat malũ, nõ gaudet sup iniqtatẽ, ꝯgaudet aũt veritati: oia suffert, oia credit, oia sperat, omnia sustinet. Charitas nunq̃ excidit: siue ꝓphetię euacuabunt̃, siue linguę cessabunt, siue sciẽtia destruet̃. Ex parte enim cognoscimus, ⁊ ex parte ꝓphetam᷒. Cũ aũt venerit qđ pfectũ est: euacuabit̃ qđ ex parte est. Cũ essem paruulus, loquebar vt paruulus: sapiebã vt paruul᷒, cogitabã vt paruulus. Qñ autẽ factus sum vir: euacuaui q̃ erant paruuli. Videm᷒ nũc p speculũ in enigmate: tũc autẽ facie ad faciẽ. Nũc cognosco ex parte, tunc aũt cognoscaꝫ, sicut ⁊ cognitus sum. Nũc aũt manent, fides, spes, charitas, tria hęc, maioꝛ aũt hoꝛum est

ps. 16. charitas. Grad. Tu es deus, q facis mirabilia solus: notã fecisti in gentibus virtutẽ tuã. ℣. Liberasti in brachio tuo pplm tuum: filios israel ⁊ Joseph. Tractus.

ps. 99 Jubilate deo ois terra: seruite dño in lętitia. ℣. Intrate in cõspectu eius in exultatiõe: scitote qm dñs ipse est deus. ℣. Ipse fecit nos, ⁊ non ipsi nos: nos aũt populus ei᷒, ⁊ oues pascue eius. Sequentia sancti euangelij scḋm Lucam ca. 18.

In illo tpe. Assumpsit iesus duodecim discipulos suos secreto, ⁊ ait illis, Ecce ascendimus hierosolymã, ⁊ ꝯsũmabunt̃ oia quę scripta sunt p ꝓphetas de filio hoĩs. tradet̃ enim gentib᷒, ⁊ illudetur, ⁊ flagellabit̃, ⁊ ꝯspuet̃: ⁊ postq̃ flagellauerint occident eũ, ⁊ die tertia resurget. Et ipsi nihil hoꝛ intellexerũt. ⁊ erat verbũ istõ absconditũ ab eis, ⁊ nõ intelligebant q̃ dicebant̃. Factũ est aũt cũ appꝛopinquaret hierico, cęc᷒ qdã sedebat sec᷒ viã, mẽdicãs. Et cũ audiret turbã ptereũtẽ, iterrogabat qd hoc esset. Dixerũt aũt ei, q Iesus nazaren᷒ transiret. Et clamauit, dicens, Iesu fili dauid, miserere mei. Et q pibant, increpabant eũ, vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat, Fili dauid, miserere mei. Stans aũt Iesus, iussit illũ adduci ad se. Et cũ appꝛopinquasset interrogauit illũ, dicens, Quid tibi vis faciã? At ille dixit, Domine, vt videã. Et dixit illi ie-

ſus, Reſpice: fides tua te ſaluū fecit. Et ꝯfeſtim vidit: ⁊ ſequebat̃ illū magnificans deū. Et oīs plebs vt vidit, dedit laudē deo. Offer. Benedict⁹ es dn̄e, doce me iuſtificatiōes tuas, benedictus es dn̄e, doce me iuſtificationes tuas: in labijs meis ꝓnūciaui omnia iudicia oris tui. Secre.

HEc oſtia q̄s dn̄e emūdet noſtra delicta, ⁊ ad ſacrificiū celebrandū, ſubditorum tibi corpora menteſq̄ ſanctificet. Per do. Alia ſecre.

EXaudi nos de⁹ ſalutaris noſter, vt p huius ſacramenti virtutē a cūctis nos mentis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis, gratiā tribuēs in p̄ſenti, ⁊ gloriaꝫ

Ps.77. in futuro. Per do. Cōio. Mā ducauerūt ⁊ ſaturati ſunt nimis, ⁊ deſiderium eoꝝ attulit eis dn̄s: non ſunt fraudati a deſiderio ſuo.

QVęſum⁹ oṗs Poſt cō. de⁹, vt qui cęleſtia alimenta ꝑcepimus, ꝑ hęc ꝯtra oia aduerſa muniamur. ꝑ d.

MVndet ⁊ Alia poſt cō. muniat nos q̄s dn̄e diuini ſacramēti munus oblatuꝫ, ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ paulo, atq̄ beato. N. ⁊ oīb⁹ ſanctis, a cunctis nos reddas, ⁊ peruer

ſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eun.

¶ Feria iiij. cineꝝ ante miſſaꝫ benedicūtur cineres facti de ramis bn̄dictis p̄teriti anni ſi habent̃: in medio chori, ante altare hoc modo. Primo cantatur. Aña.

EXaudi nos dn̄e, qm̄ benigna eſt miſericordia tua: ſm̄ multitudinē miſerationum tuaꝝ reſpice nos dn̄e. Ps.68. Ps. Saluū me fac de⁹, qm̄ intrauerūt aquę vſq̄ ad aīam meaꝫ. ℣. Gloria. Et repetit ali. Exaudi nos dn̄e. Deinde di. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpū. Oio.

OMps ſempiterne deus, parce metuētib⁹, ꝓpitiare ſupplicātibus: ⁊ mittere digneris ſanctū angelū tuuꝫ de cęlis, q benedi ✠ cat, ⁊ ſcti ✠ ficat hos cineres, vt ſint remediuꝫ ſalubre oībus nomē ſcm̄ tuū humiliter iplorantib⁹, ac ſemetipſos pro ꝯſciētia delictoꝝ ſuoꝝ accuſantib⁹, atq̄ ante ꝯſpectū diuinę clemētię tuę, facinora ſua deplorātib⁹, vel sereniſſimā maieſtatē tuā ſuppliciter obnixeq̄ flagitātib⁹, ⁊ p̄ſta p inuocationē ſcīſſimi noīs tui, vt qcūq̄ eos ſup ſe aſperſerint, p redemptiōe

peccatoꝝ suoꝝ corporis sanitatē, ꝛ animę tutelā percipiant. Per christum. Oremus.

DEus q̄ nō mortē sed pęnitētiā desideras pcōꝝ, fragilitatē ꝯditionis humanę benignissime respice, ꝛ hos cineres, quos causa proferēde humilitatis, atq; ꝓmerende venie, capitib⁹ nr̄is imponi decernim⁹, bñ ✠ dicere pro tua pietate dignare: vt q̄ nos cinerē esse, ꝛ ob prauitatis nr̄ę meritū, in puluerē reuersuros cognoscimus, pcōꝝ oīum veniā ꝛ p̄mia pęnitētib⁹ repromissa, misericorditer ꝯsequi mereamur. Per christuꝫ. Oremus.

DEus q̄ humiliatione flecteris, ꝛ satisfactiōe placaris aurē tuę pietatis inclina p̄cib⁹ nr̄is, ꝛ capitib⁹ seruoruꝫ tuoꝝ, hoꝝ cineꝝ aspsiōe attactis, effunde ꝓpiti⁹ gratiā tuę bñ ✠ dictiōis, vt eos ꝛ spū cōpūctiōis repleas, ꝛ q̄ iuste postulauerit, efficaciter tribuas, ꝛ ꝯcessa ꝑpetua stabilitate, intactos manere decernas. Per christū dn̄m. Oremus.

OMnīs sempiternę de⁹, q̄ nininitis in cinere ꝛ cilitio pęnitētib⁹, indulgētię tuę remedia p̄stitisti: ꝯcede ꝓpitius, vt sic eos imitemur habitu, qua tenus venie ꝓseq̄mur obtētū. Per do. ¶ Cōpleta bn̄dictione, p̄mo iponit̄ cinis sacerdoti celebraturo missam, ab alio sacerdote si adest, alioq̄n ipse sacerdos, genib⁹ flexis corā altari, sibipsi cineres iponit; ꝛ cātat̄ stati a choro. Añ.

IMmutemur habitu ī cinere ꝛ cilicio, ieiunem⁹ ꝛ plorem⁹ ante dn̄m, q: multū misericors ē dimittere peccata nr̄a de⁹ nr̄. Alia añ. Juxta vestibulū ꝛ altare plorabant sacerdotes ꝛ leuitę, ministri dn̄i dicētes: parce dn̄e: parce pplo tuo: ꝛ ne dissipes ora cānentiū ad te dn̄e. Seqtur ℞. cuꝫ ℣. ꝛ Gloria patri, ꝛc. ℞. Emēdemus in melius q̄ ignorāter peccauimus, ne subito pręoccupati die mortis, q̄ramus spatiū penitētię, ꝛ inuenire nō possumus. Attende dn̄e miserere, q: peccauim⁹ tibi. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̄, ꝛ ꝓpter honorē noīs tui dn̄e libera nos. Attēde. ℣. Gloria. Attende. Sacerdos vero cū cātant̄ añe, ꝛ ℞iū, p̄mo ministris stātib⁹, genibus flexis corā altari, iponit cinerē dicēs. Memēto homo q: puluis es, ꝛ in puluerē reuerteris. Postea veniunt fratres bini ꝛ bini ꝛ genib⁹ flexis ante altare: recipiūt cineres a sacerdote, vt dictū ē de ministris

ministris. Cōpleta cinez dati/ tiōe dī. Dñs vobiscū. Oremꝰ.

Concede nobis dō Dño. mine p̄sidia militię xp̄ia nę scis icboare ieiunyis: vt cō/ tra sp̄ūales neqtias pugnatu/ ri: ptinentię muniamur auxi/ lys. p. ℂ Deīde dī missa. Sta tio ad scām sabinā. Introitꝰ.

Sap. xi. A

Misereris oī/ um dñe, ⁊ nihil odisti eoꝝ quę fecisti, dissi/ mulans pctā ho/ minū pp penitē/ tiā, ⁊ parcēs illis, qa tu es dñs deꝰ

Ps. 56. nr. Ps. Miserere mei deus, mise rere mei: qm̄ in te confidit anima mea. ℣. Glia pa. Oratio.

Presta dñe fidelibꝰ tuis, vt ieiunioꝝ venerāda solēnia, ⁊ ꝯgrua pietate suscipiāt: ⁊ secu ra deuotione pcurrant. Per.

ℂ Ab hac die vsqꝫ ad dñicā de passiōe post orōnē diei di/ cūtur ad poscenda suffragia sanctorum. Oratio.

A Cūctis nos q̄s dñe men tis ⁊ corpis defende piculis: ⁊ intercedēte gl'iosa v̄gine dei genitrice maria, cū btīs apl'is tuis petro ⁊ paulo, atqꝫ beato N. ⁊ oībꝰ sctis: salutē nobis tri bue benignus ⁊ pacē: vt dīstru ctis aduersitatibꝰ ⁊ erroribus vniuersis: ecclīa tua, secura ti/ bi seruiat libertate. Per eū. Et p viuis ⁊ dfunctis gñal'r. Orō

Omnipotens sempiterne deꝰ, q viuorum dñaris simul ⁊ mortuoꝝ, oīumqꝫ misereris, quos tuos fide ⁊ ope futuros eē p̄noscis: te supplices exora mus: vt p qbꝰ effundere p̄ces decreuimꝰ, quosqꝫ vel p̄sens seculū adhuc i carne retinet: vel futurū iā exutos corpe su/ scepit: itercedētibus oībꝰ sctis tuis, pietatis tuę clemētia, oī/ um delictoꝝ suoꝝ veniā ꝯse/ quant. p. Lcō ioelis pphetę.

Hec dicit dñs. Couertimini ad me i toto corde ve stro, in ieiunio, ⁊ fletu, ⁊ plan/ ctu. Et scidite corda vr̄a, ⁊ nō vestimenta vr̄a: ⁊ ꝯuertimini ad dñm deū vr̄m, qa benignꝰ ⁊ misericors est: patiēs, ⁊ mul tę miē, ⁊ p̄stabilis sup malitia. Quis scit si ꝯuertatur, ⁊ igno/ scat deꝰ, ⁊ relinquat post se be nedictionē? Sacrificiū ⁊ liba/ mē dño deo nr̄o. Canite tu/ ba in syō: scificate ieiuniū, vo cate cetū, ꝯgregate ppl'z, scifi/ cate ecclesiam: coadunate se nes, ꝯgregate paruulos, ⁊ su/ gētes vbera. Egrediat̄ sp̄ōsus de cubili suo, ⁊ sp̄ōsa de thala

Ca. 2. C

Ca. 8. A

mo suo. Inter vestibulū ꝛ alta
re plorabūt sacerdotes mini
stri dñi: ꝛ dicent. Parce dñe,
parce pplo tuo, ꝛ ne des here
ditatē tuā in opprobriū, vt do
minent̄ eis nationes. Quare
dicūt in pplis, vbi est de⁹ eo
rū: Zelat⁹ est dñs terrā suā, ꝛ
pepcit pplo suo. Et rñdit do
minus, ꝛ dixit pplo suo, Ecce
ego mittā vobis frumētum, ꝛ
vinū, ꝛ oleū, ꝛ replebimini in
eis: ꝛ non dabo vos vltra op
probrium in gētib⁹: dicit dñs
ps.56 ops. Grad Miserere mei de
us, miserere mei: quoniam in te
confidit anima mea. ℣. Misit de
celo ꝛ liberauit me: dedit in op
probriū conculcantes me. Tra
ps.102 ctus. Domine, non scdm peccata
nostra que fecimus nos, neqꝫ se
cūdum iniquitates nostras retri
ps.78 buas nobis. ℣. Domine, ne me
mineris iniquitatum nostrarum
antiquarum: cito anticipent nos
misericordie tue, quia pauperes
facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos
deus salutaris noster, ꝛ propter
gloriam nominis tui domine li
bera nos: ꝛ propitius esto pecca
tis nostris, propter nomē tuum.
Suprascriptus tractus dr ab
hac die.ij.ꝛ.iiij.ꝛ.vj.fer. vsqꝫ
ad feriā quartā maioris heb
domade, nisi pprius assignet̄:
etiam si plura gradualia can
tata fuerint. Sequē. scī euang.

Sm Mattheū. cap.6
In illo tpe. Di C
xit iesus disci
pulis suis. Cū
ieiunat, noli
te fieri sicut
hypocrite tri
stes. extermi
nāt.n. facies suas, vt appeant
hoib⁹ ieiunātes. Amē dico vo
bis, qa recepūt mercedē suā.
Tu āt cū ieiunas, vnge caput
tuū, ꝛ faciē tuā laua: ne videa
ris hoib⁹ ieiunās, sꝫ pri tuo q ē
abscōso. Et pr tu⁹ q videt i ab
scōso reddet tibi. Nolite thesa
urizar̄ vob thesauros i terra:
vbi erugo, ꝛ tinea demolit̄: ꝛ
vbi fures effodiunt, ꝛ furant̄.
Thesaurizate āt vob thesau
ros i celo: vbi neqꝫ erugo, ne
qꝫ tinea dmolit̄, ꝛ vbi fures ñ
effodiūt, nec furant̄. Vbi ē.n.
thesaurus tu⁹, ibi ē ꝛ cor tuū.
Offer. Exaltabo te dñe qm̄ susce ps.29.
pisti me: nec delectasti inimicos
meos super me: domine clamaui
ad te ꝛ sanasti me. Secreta.
F Ac nos qs dñe his mune
rib⁹ offerēdis ꝯuenienter
aptari: qbus ipsi⁹ venerabilis
sacramēti celebram⁹ exordiū.
Per dominum. Alia secreta.

Exaudi nos de᷒ salutaris nr̄, vt p hui᷒ sacri v̄tutē a cū- ctis nos mētis ꝛ corpis hosti- bus tuearis: grāz tribuēs in p̄- senti, ꝛ gl̄iā i futuro. p. Alia se creta.

Deus cui soli cognit᷒ est numerus electoꝝ, in superna felicitate locādus: tri bue q̄s: vt itercedētib᷒ oībus scīs tuis vniuersorū, quos in oīone cōmēdatos suscepim᷒: ꝛ noīa oīuz fideliū btē pdesti- nationis liber ascripta retine- at. Per. Pręfatio. Qui corpo rali ieiunio. fol. ꝛ dī quo tidie vsqz ad dn̄icā palmarū: nisi in missa de festo sit occur- rerit. Cōio Qui meditabit̄ in

ps.1. lege dn̄i die ac nocte: dabit fructū suum in tēpore suo. Post cōmu.

Percepta nobis dn̄e p̄beāt sacra subsidiū: vt tibi grata sint nr̄a ieiunia: ꝛ nobis pfici ant ad medelā p. Alia postc.

Mundet ꝛ muniat nos q̄s dn̄e diuini sacri munus oblatū: ꝛ intercedēte btā vir- gine dei genitrice maria, cuz beatis aplis tuis petro ꝛ pau- lo atqz beato. N. ꝛ oīb᷒ scīs, a cūctis nos reddas, ꝛ puersita- tib᷒ expiatos: ꝛ aduersitatib᷒ expeditos. p. Alia post com.

Vrificēt nos q̄s ops ꝛ mi- sericors de᷒ sacramenta q̄ sumpsimus: ꝛ intercedētibus oibus sanctis tuis p̄sta: vt hoc tuū sacramētum nō sit nobis reatus ad penā: sed itercessio salutaris ad veniā: sit ablutio scelerū, sit fortitudo fragiliuz, sit cōtra oia mundi picula fir mamētū, sit viuoꝝ atqz mor- tuoꝝ fideliū remissio oīuz de lictoꝝ. p. Oīo pxima p̄cedēs oīonem sup pplm̄, finit̄ cum Per oia scl̄a scl̄oꝝ. ℞. Amē. Deīde sacerdos absolute dic. Oremus. Postea diaconus si in officio diaconatus seruiat dicit. Humiliate capita vr̄a deo. Alioquin ipse sacerdos. Seqtur oīo sup pplm̄. Et hic modus seruat̄ tantūmodo in missa de fer̄. vsqz ad quartam feriā maioris hebdō. Sup po- pulū. Oīo.

Inclinātes se dn̄e maiestati tuę ppitiat᷒ intēde: vt qui diuino munere sunt re fecti: cęlestib᷒ semp nu- triant̄ auxiliys. p. ¶ Feria. vi. Statio ad. s. Georgiū. Introi.

Dum clamarē ad dn̄z, exaudiuit vocem meā, ab his q ap propinquant mi- hi: ꝛ humiliauit eos q est ān scl̄a ꝛ manet in ęter- ps.54

num: iacta cogitatũ tuũ in dño, ꝛ ipſe te enutriet. ps. Exaudi deus orõnẽ meã, ꝛ ne deſpexeris dep̃cationez meã: intẽde mihi, ꝛ exaudi me. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus q̃ culpa offenderis, penitẽtia placaris, p̃ces p̃pl̃i tui ſupplicãtis p̃piti⁹ reſpice: ꝛ flagella tuę iracũdię pro pctis nr̃is meremur, auerte. p.

Orõnes alias dicẽdas. Require in feria .iiij. p̃terita. fol. 33.

ca. 38. Lectio Eſaię prophetę.

A In diebus illis. Egrotauit ezechias vſqꝫ ad mortez, ꝛ introiuit ad eũ Eſaias fili⁹ amos p̃pheta, ꝛ dixit ei. Hęc dicit dñs, Diſpone domui tuę, q̃a morieris tu, ꝛ nõ viues. Et cõuertit Ezechias faciẽ ſuaz ad parietẽ, ꝛ orauit ad dñm, ꝛ dixit, Obſecro dñe, memẽto q̃ſo, q̃uo ambulauerim corã te in veritate, ꝛ in corde p̃fecto: ꝛ qđ bonũ eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu magno. Et factuz eſt v̄bũ dñi ad eſaiam dicẽs, Vade, ꝛ dic ezechie. Hęc dicit dñs de⁹ dauid p̃ris tui. Audiui orationẽ tuam, ꝛ vidi lacbrymas tuas. Ecce, ego adyciã ſup̃ dies tuos q̃ndeciz ãnos: ꝛ de manu regis aſſyrioꝝ eruaz te, ꝛ ciuitatẽ iſtã: ꝛ p̃tegaz eã. Ait dñs ops. Građ. Iacta cogitatũ tuũ ps. 54 in dño, ꝛ ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarẽ ad dñm, exaudiuit vocez meã, ab his q̃ appropiquãt mihi.

Sequẽ. ſ. euãge. ſm̃ Mattheũ.

In illo tpe. Cuz itroiſſet ieſuz capharnaũ, acceſſit ad eũ centurio, rogãs eũ, ꝛ dicẽs, Dñe, puer meus iacet in domo paralyticus, ꝛ male torquetur. Et ait illi ieſuz, Ego veniã, ꝛ curabo eum. Et rñdẽs cẽturio, ait, Dñe, nõ ſum dignus, vt itres ſub tectũ meũ: ſꝫ tm̃ dic v̄bo, ꝛ ſanabiť puer me⁹. Nã ꝛ ego hõ ſuz ſub poteſtate ꝯſtitutus, hñs ſub me milites: ꝛ dico huic, vade, ꝛ vadit: ꝛ alio, veni, ꝛ venit: ꝛ ſeruo meo, fac hoc, ꝛ facit. Audiẽs aũt ieſuz, mirat⁹ eſt: ꝛ ſeq̃uẽtib⁹ ſe dixit, Amen dico vobis nõ ĩueni tãtã fidẽ in iſrl̃. Dico aũt vobis, ꝙ multi ab oriẽte ꝛ occidẽte veniẽt, ꝛ recũbent cũ habraã, iſaac, ꝛ iacob, in regno cęloꝝ: filij aũt regni, eyciẽtur in tenebras exteriores. ibi erit flet⁹, ꝛ ſtridor dentiũ. Et dixit ieſus cẽturioni, Vade, ꝛ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanat⁹ eſt puer, ĩ illa hora. Offert. Ad te dñe leuaui ps. 54

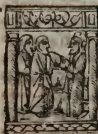
aīas meā: deꝰ meus in te ꝯfido nō erubescam: neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenī vniuersi qui te expectant, non ꝯfundentur. Sec.

SAcrificijs pn̄tibus dn̄e q̄s intēde placatꝰ: vt deuotioni nr̄e pficiāt, ꝛ saluti. p. Cō.

ps. 50. Acceptabis sacrificiū iustitie, oblationes ꝛ holocausta sup altare tuum dn̄e. Post commu.

CElestis doni bn̄dictiōe pcepta, supplices te deꝰ oīps deprecamur: vt hoc idē nobis ꝛ sacramenti causa sit ꝛ salutis. Per. Super populuꝫ Oratio.

PArce dn̄e, parce populo tuo: vt dignis flagellationibꝰ castigatus: in tua miseratiōe respiret. p. ¶ Fer. vj. Statio ad scōs Io. ꝛ paulū. Intro.

ps. 29.

AUdiuit dominꝰ ꝛ misertus ē mihi: dominus factꝰ ē adiutor meꝰ. ps Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. ℣ Glia. Orō.

INchoata ieiunia q̄s dn̄e benigno fauore psequere vt obseruātiā q̄ corporaliter exhibemus, mentibꝰ ēt sinceris exercere valeamus. Per. Orationes alias dicēdas. Require in feria. iiij. pce.

HLectio Esaie prophete. Ca. 58

A Ec dicit dn̄s deus. Clama, ne cesses: quasi tuba exalta vocē tuā, ꝛ annuncia populo meo scelera eoꝝ, ꝛ domui iacob pcā eoꝝ. Me etenī de die in diē q̄rūt: ꝛ scire vias meas volunt, quasi gēs q̄ iustitiā fecerit, ꝛ iudiciū dei sui nō dereliq̄rit. Rogant me iudicia iustitie, ꝛ appropinquare deo volūt. Quare ieiunauimus, ꝛ non aspexisti: humiliauimus aīas nr̄as, ꝛ ne scisti? Ecce, in die ieiunij vr̄i inuenit volūtas vr̄a, ꝛ oēs debitores vr̄os repetitis. Ecce, ad lites ꝛ ꝯtentiones ieiunatis, ꝛ pcutitis pugno ipie. Nolite ieiunar̄ sicut vsqꝫ ad hanc diē, vt audiat̄ i excelso clamor vester. Nūqd tale est ieiuniū qđ elegi, p diē affligere hoiem aīam suam? Nūqd ꝯtorquere quasi circulū caput suū, ꝛ saccū ꝛ cinereꝫ sternere? Nūqd istud vocabis ieiunium, ꝛ diē acceptabilem dn̄o? Nōne hoc magis ieiunium qđ elegi? Dissolue colligationes ipietatis, solue fasciculos deprimētes: dimitte eos q ꝯfracti sunt liberos, ꝛ oē onꝰ disrūpe. Frange esurięti panē tuū, ꝛ egenos vagosqꝫ iducin

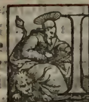
domũ tuã. Cũ videris nudũ, operi eũ, ꝛ carnẽ tuã ne despe xeris. Tunc erũpet q̃si mane lumẽ tuũ, ꝛ sanitas tua citius orietᷣ. Et ibit ante faciẽ tuã iu stitia tua, ꝛ gloria dñi colliget te. Tũc inuocabis ꝛ dñs exau diet: clamabis, ꝛ dicet, Ecce adsum. Q2 misericors sum, dñs

ps.26 deus tu⁹. Grad. Unam petij a dño, hãc reqrã, vt inhabitẽ in do mo dñi. ℣. Ut videã volũtatem dñi, ꝛ ptegar a templo scõ eius.

psal. 102. Trac. Dñe non ẽm pcã nostra q̃ fecimus nos, neqꝫ ẽm iniquitates

ps.78 nr̃as retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris inigtatũ nr̃aꝝ antiqꝝ, cito anticipent nos misericordię tuę, q2 paupes facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris no ster, ꝛ pp gliam noĩs tui dñe libe ra nos ꝛ propitius esto pctis no stris pꝑter nomen tuũ. Sequẽ

ca.5.g tia sancti euãge. ẽm mattheũ.

In illo tẽpe. Dixit Iesus disci pulis suis. Au

Leuit. 19 distis q2 dictuꝫ est antiqs, Dili ges pximũ tuũ, ꝛ odio habebis inimicũ tuuꝫ. Ego aũt dico vobis, Diligite inimicos vestros, bñfacite hi q oderunt vos, ꝛ orate p ple quẽtib⁹, ꝛ calũniantib⁹ vos, vt sitis filij patris vestri, q in cęlis est, q solẽ suũ oriri facit sup bo nos ꝛ malos, ꝛ pluit super iu stos ꝛ iniustos. Si eni diligitis eos q vos diligũt, quã merce dẽ habebitis? nõne ꝛ publica ni hoc faciũt? Et si salutaueri tis frẽs vestros tñ, qd ampli⁹ facitis? nõne ꝛ ethnici hoc fa ciunt? Estote ergo vos pfecti, sicut ꝛ pr̃ vr̃ cęlestis pfect⁹ est.

Attẽdite ne iustitiã vestrã fa ca.6.a ciatis corã hoib⁹, vt videami ni ab eis, alioqn mercedẽ nõ habebitis, apud patrẽ vestruꝫ q in cęlis ẽ. Cũ ergo facis ele mosynã, noli tuba canere an te te, sicut hypocrite faciũt in synagogis, ꝛ in vicis: vt hono rificentᷣ ab hoib⁹. Amẽ dico vob, receperũt mercedẽ suaꝫ. Te aũt faciẽte elemosynã, ne sciat sinistra tua, qd faciat dx tera tua, vt sit elemosyna tua ĩ abscõdito, ꝛ pr̃ tu⁹ q videt in abscõdito, reddet tibi. Offer. Dñe viuifica me ẽꝫ eloqũ tuũ, vt sa ps.118 ciam testimonia tua. Secre.

Sacrificiũ dñe obseruãtię paschal' offerim⁹, pꝛsta q̃s: vt ti bi ꝛ mentes nr̃as reddat acce ptas, ꝛ ptinẽtię prõptiorẽ nob tribuat facultatẽ. p. Cõ. Seruite ps.2. dño ĩ timorẽ, ꝛ exultate ei cũ tre more: appꝛehendite disciplinã, ne

peccatis de via iusta. Post cõi.

S Piritũ nobis dñe tuę charitatis infunde, vt quos vno pane cęlesti satiasti, tua facias pietate concordes. Per dñm. in vnitate eiusdem. Sup pplm. Oro.

T Vere dñe pplm tuũ, et ab oib' pctis clemẽter emunda, quia nulla ei nocebit aduersitas, si nulla ei dñet iniqtas. p.

¶ Sabbo. Sta. ad s. triphonẽ. Et sumit offm ferternũ. Sec.

ps. 29

A Udiuit dominus et misertus est mihi: dñs factus ẽ adiutor meus. ps. Exaltabo te dñe qm suscepisti me nec delectasti inimicos meos sup me. v. Glia. oro

A Desto dñe supplicationibus nris et concede, vt hoc solẽne ieiuniũ, qd aĩs corporibusq3 curãdis salubriter institutũ est, deuoto seruitio cęlebremus. Per. Orones alias dicendas. Regre in fer. iiij. p. ce. fol. 33. Lcõ Esaie pphe.

ca. 58. D H Ec dicit dñs deus. Si abstuleris de medio tui cathenã et desieris digitũ extendere, et loq qd non pdest, cu3 effuderis esuriẽti aiam tua3, et aiam afflictã repleueris, orietur in tenebris lux tua, et tenebrę tuę erũt sicut meridies. Et regẽ dabit tibi dñs semp, et replebit splẽdorib' aiam tuã: et ossa tua liberabit. Et eris qua si hortus irriguus, et sicut fons aquarũ: cuius nõ deficient aq. Et ędificabũtur in te deserta seculorũ: fundamẽta generationis et gñationis suscitabis, et vocaberis ędificator sepiũ, auertẽs semitas inquiete3. Si auerteris a sabbato pedẽ tuũ, facere volũtatẽ tuã in die scõ meo, et vocaueris sabbatũ delicatũ, et sanctũ dñi gloriosu3, et glorificaueris eũ, dũ non facis vias tuas, et nõ inueniẽ voluntas tua vt loquaris sermonẽ, tũc delectaberis sup dño, et sustollã te sup altitudinẽ terrę, et cibabo te hereditate iacob patris tui. Os eni3 dñi locutũ est. Gra. Unã petij a dño, ps. 26 hanc requirã, vt inhabitem in domo dñi. v. Ut videam voluntatẽ dñi, et ptegar a tẽplo scõ ei'. Sequẽtia sci euange. sm marcũ.

I N illo tpe. Cum sero esset factũ, erãt nauis ĩ medio mari, et Iesus solus in terra. Et vidit discipulos suos laborãtes in remi ca. 6, 8

gãdo, erat enim vẽtus ꝯtrari⁹ eis. Et circa quartã vigiliã noctis venit ad eos ambulãs super mare, ⁊ volebat preterire eos. At illi vt viderũt eũ ambulantez supra mare, putauerunt phantasma esse, ⁊ exclamauerũt. Oẽs enim euz viderunt, ⁊ ꝯturbati sunt. Et statiz locutus est cũ eis, ⁊ dixit illis, Confidite, ego sum: nolite timere. Et ascẽdit ad illoꝫ in nauiꝫ, ⁊ cessauit vẽt⁹. Et plus magis intra se stupebant. nõ eniꝫ intellexerãt de panibus. erat eniꝫ cor eoꝝ obcecatũ. Et cũ transfretassent, puenerunt in terrã genesareth, ⁊ applicauerunt. Cũqꝫ egressi essent ꝺ naui, ꝯtinuo cognouerunt eum. Et pcurrentes vniuersam regionẽ illã: ceperunt in grabatis eos q se male habebãt circũferre, vbi audiebãt eũ esse. Et quocũqꝫ itroibat in vicos, vel in villas, aut in ciuitates, i plateis ponebant infirmos, ⁊ depcabanť eũ, vt vel fimbriã vestimẽti ei⁹ tãgerẽt. Et quotquot tãgebãt eũ, salui fiebãt.

ps. iiij. Offer. Dñe viuifica me eloqũ tuum. vt faciã testimonia tua. Sec.

SVscipe dñe sacrificiũ cui⁹ te voluisti dignãter imolatione placari, pſta q̃s: vt hui⁹ operatiõe mysterij mundati, beneplacitũ tibi nr̃ę mẽtis offeram⁹ affectũ. Per. Cõi. Ser ps. 2. uite dño i timore; ⁊ exultate ei cũ tremore: apprehẽdite disciplinaꝫ, ne pereatis de via iusta. Post co.

CElestis vitę munere vegetati q̃s dñe: vt qꝺ ẽ nobis in pñti vita mysterium: fiat ęternitatis auxilium. per.

Super populum. Oratio.

FIdeles tui de⁹ p tua dona firmẽt; vt eadẽ ⁊ pcipiẽdo regrãt, ⁊ q̃rẽdo sine fine pcipiant. p. ¶ Dñica. j. in. xl. Statio ad scm ioan. in laterano. Introi.

INuocabit me, ⁊ ego exaudiã ps. 90. eũ: eripiã eũ, ⁊ glorificabo eũ, longitudine dieꝝ adimplebo euꝫ. ps. Qui habitat in adiutorio altiſ

tuis: in protectione dei celi cõmo
rabitur. ℣. Gloria pa. Oratio.
Deus q ecclesiã tuam an
nua q̃dragesimali ob
seruatiõe purificas, p̃sta famili
lie tue: vt qd a te obtinere ab
stinendo nitit: hoc bonis ope
rib' exequat. Per. Ad poscen
da suffragia sanctorũ. Oõ.
A Cũctis nos q̃s dñe mẽ
tis z corpis defende pe
riculis: z intercedẽte gloriosa
virgine dei genitrice maria,
cũ btis aplis tuis Petro z pau
lo, atq btõ. N. z oib' sanctis,
salutẽ nobis tribue benignus
z pacẽ, vt destructis aduersi
tatib', z errorib' vniuersis: ec
clesia tua, secura tibi seruiat li
bertate. Per. Et p viuis z de
functis generaliter. Oratio.
Omps sempiterne de', q
viuorũ dñaris simul z
mortuo℞, oĩumq3 misereris,
quos tuos fide z ope futuros
esse p̃noscis: te supplices exo
ram', vt p quib' effundere p̃
ces decreuimus, quosq3 vel p̃
sens seculũ adhuc in carne re
tinet, vel futu℞ iã exutos cor
pore suscepit, intercedẽtib' oĩ
b' scis tuis, pietatis tue clemẽ
tia, oĩu3 delicto℞ suo℞ veniã
cõsequant. Per. Lcõ eplẽ btĩ
pauli apli, Ad corinthios. 11

FRatres. Hortã ca. 6. a
mur vos, ne in
vacuũ gratiam
dei recipiatis.
Ait enim. T pe Esaia
accepto exaudi 49. C
ui te: z i die salutis adiuui te.
Ecce nũc tps acceptabile, ec
ce nũc dies salut. Nemini dã
tes vllã offensionẽ, vt nõ vitu
peret ministeriu3 nrm, sed in
oib' exhibeam' nosmetipsos
sicut dei ministros. In multa
patiẽtia, in tribulationibus, in
necessitatibus, in angustijs, in
plagis, in carcerib', in seditio
nibus, in laborib', in vigilijs,
in ieiunijs, in castitate, in sciẽ
tia, in longanimitate, in suaui
tate, in spiritu scõ, in charitate
non ficta, in verbo veritatis, i
virtute dei. Per arma iustitie,
a dextris z a sinistris, p gloriã
z ignobilitatẽ, p infamiã z bo
nã famã. Vt seductores, z ve
races, sicut q ignoti z cogniti,
q̃si moriẽtes, z ecce viuimus:
vt castigati, z nõ mortificati,
quasi tristes, semper aũt gau
dẽtes, sicut egẽtes, multos au
tẽ locupletãtes. Tanq̃ nihil
habentes, z oĩa possidentes.
Grad. Angelis suis deus manda ps. 90.
uit de te, vt custodiant te in oib'
vijs tuis. ℣. In manibus porta

bunt te, ne vnq̄ offendas ad lapi-
dē pedē tuū. Trac Qui habitat
in adiutorio altissimi: in ꝓtectiōe
dei celi commorabitur. ℣. Dicet
dño susceptor meus es tu, ⁊ refu-
giū meū, deus meꝰ sperabo in eū.
℣. Qm̄ ipse liberauit me de laq̄o
venantiū ⁊ a v̄bo aspero. ℣. Sca
pulis suis obūbrabit tibi, ⁊ sub pē
nis eius sperabis. ℣. Scuto circū
dabit te veritas eiꝰ, nō timebis a
timore nocturno. ℣. A sagitta vo
lante p diem, a negocio perambu
lante in tenebris: a ruina ⁊ de mo
nio meridiano. ℣. Cadent a late-
re tuo mille, ⁊ decē millia a dex-
tris tuis, tibi aūt non appropinq̄-
bit. ℣. Qm̄ angelis suis mādauit
de te vt custodiant te in oībꝰ vijs
tuis. ℣. In manibus portabunt
te, ne vnq̄ offendas ad lapidē pe-
dē tuū. ℣. Sup aspidē ⁊ basiliscū
ambulabis, ⁊ ꝯculcabis leonē ⁊
draconē. ℣. Qm̄ in me sperauit:
liberabo eū, ꝓtegā eū: qm̄ cogno-
uit nomē meū. ℣. Inuocabit me,
⁊ ego exaudiā eū: cū ipso sum in
tribulatione. ℣ Eripiā eū, ⁊ glo-
rificabo eū: longitudine dieꝝ adi-

plebo eū, ⁊ oñdā
illi salutare meū.
Seq. scī euange
lij s̄z mattheū.
Ca. 4. 4 A Nillo tpe. Du-
ctus est iesus in
desertū a spiritu, vt tētaret a
diabolo. Et cū ieiunasset qua
draginta diebus, ⁊ q̄draginta
noctibus, postea esuriit. Et ac
cedēs tētator dixit ei, Si filius
dei es, dic vt lapides isti pāes
fiant. Qui rn̄dens dixit, Scri- Deut. 8 A
ptum ē, Nō in solo pane viuit
homo, sed in oī verbo qd̄ ꝓce
dit de ore dei. Tūc assumpsit
eū diabolꝰ in sanctā ciuitatē,
⁊ statuit eū supra pinnaculū
tēpli, ⁊ dixit ei, Si filiꝰ dei es,
mitte te deorsum, Scriptū est
enim, Q: angelis suis māda- Ps. 90. C
uit de te: ⁊ in manibꝰ tollent
te, ne forte offēdas ad lapidē
pedē tuum. Ait iesus rursum,
Scriptū est, Non tētabis dn̄m Deut. 6 C
deū tuū. Iteꝝ assumpsit eum
diabolus in montē excelsum
valde, ⁊ ostendit ei oīa regna
mundi, ⁊ gloriā eoꝝ: ⁊ dixit il
li, Hec oīa tibi dabo, si cadēs
adoraueris me. Tūc dixit ei
iesus, vade sathana: scriptum
est enim, Dn̄m deū tuū adora- Deut. x D
bis, ⁊ illi soli serui es. Tunc
reliq̄t eū diabolus, ⁊ ecce an-
geli accesserūt, ⁊ ministrabāt
ei. Offer. Scapulis suis obūbra
bit tibi dñs, ⁊ sub pēnis eius spa
bis: scuto circūdabit te vitas eiꝰ.
Sacrificiū quadra Secre.
gesimalis initij solēniter i

molam⁹,te dñe deprecantes,vt cũ epularũ restrictione carnalium,a noxijs q₃ voluptatib⁹ téperemur. Per. Alia secre.

EXaudi nos de⁹ salutaris nr̃,vt p huius sacramenti virtuté,a cunctis nos métis ⁊ corpis hostibus tuearis: gratiam tribuens in p̃senti ⁊ gloriam in futuro.p. Alia secre.

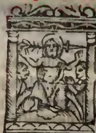
DEus cui soli cognit⁹ est numerus electorũ in superna fęlicitate locád⁹,tribue q̃s, vt intercedétib⁹ oíb⁹ sctis tuis,vniuersorũ, quos i orõne cõmédatos suscepim⁹,⁊ noia oium fideliũ btẽ p̃destinationis liber ascripta retineat. p.

Cõi. Scapulis suis obũbrabit tibi dñs,⁊ sub pẽnis eius sperabis: scuto circũdabit te veritas eius.

TVi nos dñe sa/ Post cõ. craméti libatio scã restauret,⁊ a vetustate purgatos, i mysterij salutaris faciat transire cõsortiũ.per. Alia post cõ.

MVndet ⁊ muniat nos q̃ sumus dñe diuini sacramenti mun⁹ oblatũ,⁊ intercedéte btã virgine dei genitrice maria cũ btis aplis tuis petro ⁊ paulo atq₃ btõ.N.⁊ oib⁹ scis a cũctis nos reddas:⁊ puersitatib⁹ expiatos,⁊ aduersitatib⁹ expeditos.p. Alia post cõ.

PVrificẽt nos q̃s oĩps ⁊ misericors deus sacra q̃ sumpsim⁹, ⁊ itercedétib⁹ oíb⁹ sanctis tuis p̃sta,vt hoc tuũ sacramentũ non sit nobis reat⁹ ad pęnã,sed intercessio salutaris ad veniã: sit ablutio scelerũ, sit fortitudo fragiliũ, sit cõtra oĩa mundi pericula firmamẽtũ,sit viuorũ atq₃ mortuorũ fidelĩũ remissio oĩu₃ delictorũ. Per. ¶ Fer.ij.Statio ad sanctũ petrũ ad vincula.Introi.

SIcut oculi ps. ii. seruorũ i manibus dñorũ suorũ, ita oculi nr̃i ad dñũ deũ nr̃ũ, donec misereat̃ nobis: miserere nobis dñe, miserere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos, qui habitas i cęlis. ℣. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.

COnuerte nos de⁹ salutaris noster,⁊ vt nobis ieiuniũ quadragesimale pficiat,mentes nr̃as,cęlestib⁹ instrue disciplinis.per. Oratiões alias vide das. Regre in officia pręce. fol.37. Lectio ezechi. pphe.

HEc dicit dñs deus. Ecce, c. 34 ego ipse regrã oues meas,⁊ visitabo illas,sicut visitat pastor gregẽ suũ in die qũ fue

rit ī medio oīuī suaꝝ dissipa/
taꝝ. Sic visitabo oues meas,
⁊ liberabo eas de oibꝰ locis,
in qbꝰ disperse fuerant, in die
nubis ⁊ caliginis. Et educam
eas de pplis: ⁊ ꝯgregabo eas
de terris, ⁊ inducā eas in ter/
rā suam, ⁊ pascā eas in monti
bꝰ israel, in riuis, ⁊ in cūctis se
dibꝰ terrę. In pascuis vberri/
mis pascā eas, ⁊ in mōtibꝰ ex
celsis israel, erunt pascua ea/
rū. Ibi requiescēt in herbis virē
tibꝰ, ⁊ in pascuis pinguibꝰ pa/
scētur sup montes israel. Ego
pascā oues meas, ⁊ ego accu/
bare eas faciā dicit dñs. Qd
perierat, reqrā, ⁊ qd abiectū
erat, reducā, ⁊ qd ꝯfractū fue/
rat, alligabo, ⁊ qd infirmū fue
rat, ꝯsolidabo, ⁊ qd pingue ⁊
forte, custodiā, ⁊ pascā illas in
iudicio, ⁊ iustitia, dicit dñs oī/
p̄s. 93. potēs. Grad. Protector nr̄ aspi
ce deꝰ, ⁊ respice sup seruos tuos.
℣. Dñe deus virtutū, exaudi p̄ces
p̄s. 101 seruoꝝ tuoꝝ. Trac. Dñe, nō fm
pctā nr̄a q̄ fecimus nos, neq3 fm
iniqtates nr̄as retribuas nobis.
p̄s. 78. ℣. Dñe, ne memineris iniqtatū
nr̄aꝝ antiquaꝝ: cito anticipēt nos
misericordię tuę, qꝛ pauperes fa/
cti sumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus salutaris nr̄, ⁊ ppter gloriā
nois tui dñe libera nos, ⁊ ppitius

esto pctis nr̄is, pp nomē tuū. Se
quētia sci euāg. fm mattheū Ca. 25

N illo tēpe. Di- C
xit Iesus disci-
pulis suis. Cū
venerit filiꝰ ho
minis in maie-
state sua, ⁊ oēs
angeli eius cū eo: tūc sedebit
sup sedē maiestatis sue. Et cō
gregabunt ante eū oēs gētes.
Et separabit eas ab inuicē, si
cut pastor segregat oues ab
hedis Et statuet oues qdē a
dextris suis: hedos aūt a sini/
stris. Tūc dicet rex his qui a
dextris eiꝰ erūt, Venite bñdi/
cti patris mei: possidete para
tū vobis regnū a ꝯstitutione
mūdi. esuriui enim, ⁊ dedistis
mihi māducare. sitiui, ⁊ dedi/
stis mihi bibere. hospes erā,
⁊ collegistis me. nudꝰ eram, ⁊
cooperuistis me. infirmꝰ erā,
⁊ visitastis me. in carcere erā,
⁊ venistis ad me. Tunc rñde/
bunt ei iusti, dicētes, Dñe, qñ
te vidimus esurientē, ⁊ paui/
mus te: sitientē, ⁊ dedimꝰ tibi
potū? qñ aūt te vidimꝰ hospi/
tē, ⁊ collegimꝰ te? aut nudum
⁊ cooperuimꝰ te? Aut qñ te vi
dimꝰ infirmū, aut in carcere:
⁊ venimꝰ ad te? Et respondēs
rex, dicet illis, Amē dico vo-

bis: quādiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Tūc dicet et his q a sinistris ei⁹ erunt, Discedite a me maledicti in ignē ęternū, qui parat⁹ est diabolo, et angelis ei⁹. Esuriui enim, et non dedistis mihi manducare. sitiui, et nō dedistis mihi potum. hospes erā, et nō collegistis me. nud⁹, et non cooperuistis me. infirmus, et in carcere, et nō visitastis me. Tūc rñdebūt ei et ipsi: dicentes, Dñe, qñ te vidim⁹ esurientē, aut sitientē, aut hospitē, aut nudū, aut ifirmū, vel in carcere, et nō ministrauimus tibi? Tūc rñdebit illis dicēs, Amē dico vobis: quādiu non fecistis vni de minoribus his: nec mihi fecistis. Et ibunt hi in suppliciū ęternū: iusti aūt in vitam ęternā. Offer. Leuabo oculos meos: et cōsiderabo mirabilia tua dñe, vt doceas me iustitias tuas: da mihi intellectum vt discā mandata tua.

Munera tibi dñe Secre. oblata sanctifica, nosqʒ a pctōꝝ nrōꝝ maculis emunda. Per. Cōi. Amen dico vobis, qđ vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis: venite benedicti patris mei, possidere paratū vobis regnū ab initio seculi. Post cōi.

Salutaris tui dñe munere satiati, supplices exoram⁹ vt cui⁹ lętamur gustu, renouemur effectu. p. Sup ppl'z. oīo.

Absolue q̄s dñe nrōꝝ vincula pcōꝝ, et qcqd p eis meremur, ppitiat⁹ auerte. p.

¶ Feria. iij. Statio ad sanctā Anasta. Int.

Domine ps. 89. refugiū factus es nobis a generatione et progenie, a seculo et in seculū tu es. ps. Priusquā montes fierēt, aut formareť terra, et orbis a seculo et vsqʒ in seculū tu es deus. ℣. Gloria patri. Oīo.

Respice dñe familiā tuā et pręsta, vt apud te mens nrā tuo desiderio fulgeat, q̄ se carnis maceratiōe castigat. Per do. Oīones alias dicendas. Reqre in dñica pcedē. fo. 36.

Lectio Esaie Prophete. ca. 55

In dieb⁹ illis. Locutus est Esaias ppheta dicens, Querite dñm dū inueniri pōt, inuocate eū dū ppe est. Derelinqt impi⁹ viā suā, et vir iniqu⁹ cogitatiōes suas, et reuertať ad dñm, et miserebitur eius, et ad deum nrm, qm̄ multus est ad

ignoscendū. Non enim cogitationes meę, cogitationes vestrę, neq; vię vestrę, vie meę, dicit dominus Q2 sicut exaltantur cęli a terra, sic exaltate sunt vie meę a vijs vestris, et cogitationes meę a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber et nix de cęlo, et illuc vltra non reuertitur, sed inebriat terram, et infundit eam, et germinare eam facit, et dat semen serenti, et panem comedenti. Sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo, non reuertetur ad me vacuum, sed faciet quęcunq; volui, et prosperabitur in his ad quę misi illud, ait dominus omnipotens. Grad.

ps.cxl Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Sequentia sancti euangelij secundum mattheum.

ca.xxi.b

In illo tempore. Cum intrasset Iesus hierosolymam, commota est vniuersa ciuitas dicens, Quis est hic? Populi autem dicebant, Hic est iesus propheta, a nazareth galileę. Et intrauit iesus in templum dei, et eyciebat omnes vendentes et ementes in templo, et mensas nummulariorum, et cathedras vendentium columbas euertit, et dixit eis scriptum est, Domus mea, domus Deut. orationis vocabitur: vos autem fe 14. c cistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum cęci, et claudi in templo, et sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum et scribe, mirabilia que fecit, et pueros clamantes in templo, et dicentes, Osanna filio dauid, indignati sunt, et dixerunt ei, Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis, Vtiq;. Nunquam legistis, ps.8.b quia ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis, abijt foras extra ciuitatem in bethaniam, ibiq; docebat eos de regno dei. Offer. In te spe ps.30. raui domine: dixi, tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. Secr.

Oblatis quesumus domine placare muneribus, et a cunctis nos defende periculis. Per. Co. Cum in ps. 4 uocarem te, exaudisti me deus iustitię meę: in tribulatione dilatasti me: miserere mihi domine, et exaudi orationem meam. Post co.

Presta quesumus omnes deus, vt illius salutaris capiamus effectum, cuius per hęc mysteria pignus accepimus. P. Sup populum. Oro.

Ascendant ad te domine preces nostrę, et ab ecclesia tua cunctas repelle nequitiam. Per.

¶ Fer. iiij. quatuor tempor. Statio ad s. mariam maiorem. Introi.

ps.14
Reminiscere miserationũ tuarũ dñe, ꝛ misericordię tuę, quę a seculo sunt: ne unquã dominentur nobis inimici nři libera nos deus israel ex oibus angustijs nřis. ps. Ad te dñe leuaui aiam meam: de⁹ meus in te cõfido nõ erubescã. ℣. Glia. Oremus. Flectam⁹ ge. ℞. Leuate.

PReces nřas q̃s dñe. Oẽo. clemẽter exaudi, ꝛ cõtra cuncta nobis aduersantia, dexterã tuę maiestatis extẽde. Per do. Lectio libri Exodi.

IN dieb⁹ illis. Dixit dñs ad moysen, Ascende ad me in mõtẽ, ꝛ esto ibi, daboq; tibi tabulas lapideas, ꝛ legem, ac mãdata, quę scripsi, vt doceas filios israel. Surrexerũt aũt Moyses ꝛ Iosue minister eius, ascẽdẽsq; moyses in mõtẽ dei, seniorib⁹ ait, Expectate hic, donec reuertamur ad vos. habetis aaron ꝛ hur vobiscũ: siqd natũ fuerit questionis, referetis ad eos. Cũq; ascẽdisset moyses, operuit nubes montem, ꝛ habitauit glia dñi sup synai, tegẽs illũ nube sex dieb⁹. Septimo aũt die vocauit eum dñs de medio caliginis. Erat aũt species glorię dñi, quasi ignis ardens sup vtice mõtis, in ꝯspectu filiorũ israel. Ingressusq; moyses in mediũ nebulę ascẽdit in montẽ, ꝛ fuit ibi quadragita dieb⁹, ꝛ quadraginta noctibus. Gra.

Tribulationes cordis meę dilatatę sunt: de necessitatib⁹ meis erue me dñe. ℣. Uide humilitatẽ meã ꝛ laborẽ meũ, ꝛ dimitte oia peccata mea. Hic di. Dñs vobiscum. Sine. Flectamus genua. Oẽo. ps.24

DEuotionẽ populi tui q̃s dñe benign⁹ intende, vt qui ꝑ abstinẽtiam macerantur in corpore, ꝑ fructũ boni operis, reficiantur in mente. Per.

Oẽones alias dicẽdas. Require in dñica pce. fol. 33. Lcõ li. bri regũ. 3. ca. 19

IN diebus illis. Venit Elias in bersabee iuda, ꝛ dimisit ibi puerũ suũ, ꝛ perexit in desertũ viã vnius diei. Cũq; venisset, ꝛ sederet subter vnã iuniperum, petiuit animę suę vt moreretur, ꝛ ait, Sufficit mihi dñe, tolle quęso aĩam meã. neq; enim melior sũ q̃ patres mei. Proiecitq; se, ꝛ obdormiuit in vmbra iuniperi. ꝛ ecce angelus dñi tetigit eũ, dixitq; illi, Surge, ꝛ comede. Et respexit, ꝛ ecce ad

caput suũ subcinericiꝰ, panis ꝛ vas aquę. comedit ergo, ꝛ bibit, ꝛ rursum obdormiuit. Reuersusq; est angelꝰ dñi scdo, ꝛ tetigit eu;, dixitq; illi, Surge, comede, grandis enim tibi restat via. Qui cũ surrexisset, comedit ꝛ bibit, ꝛ ambulauit in fortitudine cibi illiꝰ, q̃draginta diebꝰ, ꝛ q̃draginta noctibꝰ: vsq; ad montem dei Horeb.

ps.24 Trac. De necessitatibꝰ meis eripe me dñe, vide humilitatẽ meã, ꝛ laborẽ meũ, ꝛ dimitte oĩa pctã mea. ℣. Ad te dñe leuaui aĩa; meam: deus meꝰ in te ꝯfido, non erubescam, neq; irrideãt me inimici mei. ℣. Etenim vniuersi qui te expectant non ꝯfundent: ꝯfundant oẽs facientes vana. Sequentia scti euangelij ẜm mattheum.

ca.12.c

IN illo tpe. Accesserũt ad iesũ scribę ꝛ pharisei, dicẽtes. Magister, volumu; a te signũ videre. Qui rñdens ait illis, Generatio mala ꝛ adultera signu; q̃rit: ꝛ signũ non dabit̃ ei, nisi signũ Ione ꝓphetę. Sicut eni fuit Ionas in vẽtre ceti tribus diebꝰ ꝛ tribꝰ noctibꝰ, sic erit filiꝰ hoĩs ĩ corde terre, tribꝰ diebꝰ, ꝛ tribꝰ noctibꝰ. Viri niniuite surgẽt in iudicio cũ generatione ista, ꝛ ꝯdẽnabunt eã, q2 pęnitẽtiã egerunt in p̃dicatione Ionę. Et ecce plus q̃ iona; hic. Regina austri surget i iudicio cũ generatiõe ista, ꝛ cõdẽnabit eã, q2 venit a finibus terrę audire sapiẽtiam Salomonis. Et ecce plꝰ q̃ salomõ hic. Cũ aũt imundꝰ spũs exierit ab hoĩe, ambulat per loca arida, quęrens reqẽ, ꝛ non inuenit. Tũc dicit, Reuertar in domũ meã, vnde exiui. Et veniẽs, inuenit ea; vacantẽ, scopis mundatã, ꝛ ornatã. Tunc vadit, ꝛ assumit secũ septẽ alios spũs neqores se, ꝛ intrãtes habitãt ibi, ꝛ fiunt nouissima hoĩs illiꝰ peiora priorib9. Sic erit ꝛ generationi huic pessime. Adhuc eo loquẽte ad turbas, ecce mr̃ eiꝰ ꝛ fratres stabant foris, q̃rẽtes loqui ei. Dixit aũt ei qda;, Ecce mr̃ tua, ꝛ fratres tui foris stant, q̃rẽtes te. Et ipse rñdẽs dicẽti sibi, ait. Quę est mr̃ mea, ꝛ q sunt frẽs mei? Et extẽdens manũ in discipulos suos, dixit, Ecce mr̃ mea ꝛ fratres mei. Quicunq; enim fecerit volũtate; patris mei, q in cęlis est, ipse meꝰ frater, ꝛ soror, ꝛ mater ẽ. Offer. Meditabor in mãdatis tuis quę ps. dilexi

dilexi valde: & leuabo manus me
as ad mādata tua q̄ dilexi. Sec.

HOstias tibi dn̄e placatio
nis offerim⁹: vt & delicta
nr̄a miserat⁹ absoluas: & nutā
tia corda tu dirigas. p. Cōio.
ps.5. Intellige clamorē meū, intende
voci orationis meę, rex meus, &
deus meus: quoniam ad te ora-
bo domine. Post cōio.

TVi dn̄e pceptiōe sacri, &
a nr̄is mundemur occultis: &
ab hostiū liberemur insidijs
Per dn̄z. Sup ppl̄m. Oratio.

MEntes nr̄as q̄s dn̄e lu-
mine tuę claritatis illu-
stra: vt videre possim⁹ q̄ agen
da sunt: & quę recta sunt, age-
re valeamus. Per. ¶ Fer.v.
Statio ad sanctum Lauren-
tium palisperne. Introitus.

COnfessio &
ps.95 pulchritu-
do in conspectu
eius: scitas & ma
gnificētia in san-
ctificatiōe eius.
ps. Cātate dn̄o
cāticū nouū: can
tate dn̄o oīs terra. ℣. Glia. Orō.

DEuotionem ppl̄i tui q̄s
dn̄e benignus intende:
vt q p abstinētiā macerātur
in corpe: p fructū boni opis,
reficiant in mēte. p. O

alias dicē. Regre in dn̄ica p-
cedē. fol. 29. Lcō eze. pphe.

IN dieb⁹ illis. Fact⁹ est ser ca.18.
mo domini ad me, dicēs, A
Quid est q̄ inter vos parabo
lā vertitis in puerbiū istd, in
terra isrl̄: dicētes, Pr̄es come Jere.
derūt vuā acerbā, & dentes fi 31. C
liorū obstupescūt. Viuo ego,
dicit dn̄s de⁹: si erit vobis vl
tra parabola hęc in puerbiū
in isrl̄. Ecce oēs aīę meę sunt
vt aīa pr̄is, ita & aīa filij mea
est. aīa q̄ peccauerit, ipsa mo-
rietur. Et vir si fuerit iustus, &
fecerit iudiciū & iustitiā: i mō-
tib⁹ non comederit, & oculos
suos non leuauerit ad idola
dom⁹ isrl̄: & vxorē pximi sui
nō violauerit, & ad mulierē
mēstruatā nō accesserit, & ho
minē nō ptristauerit: pignus
debitori suo reddiderit, per
vim nihil rapuerit, panē suū
esurienti dederit: & nudū ope-
ruerit vestimēto, ad vsuram
nō cōmodauerit, & ampli⁹ nō
accepit: ab iniqtate auerterit
manū suā: iudiciū verū fece-
rit inter virū & virū: & in pce-
ptis meis ambulauerit, & iu-
dicia mea custodierit, vt fa-
ciat veritatē: hic iustus est, vi-
ta viuet, & nō morietur: ait dn̄s
ops. Grad. Custodi me dn̄e vt ps.61.

pupillā oculi: sub vmbra alarum tuaꝝ ꝓtege me. ℣. De vultu tuo iudiciū meum ꝓdeat: oculi tui vi deāt eqta tē. Sequētia. s. euāg. ſm Mattheūz.

ca. 15. C

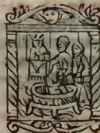
IN illo tēpore. Egreſſus ieſus ſeceſſit in ptes tyri ꝛ ſydonis. Et ecce mulier chananea a finib⁹ illis egreſſa clamauit dicēs ei. Miſerere mei dn̄e fili dauid, filia mea male a dmonio vexat̄. Qui nō rn̄dit ei vbū. Et accedētes diſcipuli ei⁹, rogabāt eū dicētes, Dimitte eam, qa clamat poſt nos. Ipſe aūt rn̄dens, ait. Nō ſuz miſſus niſi ad oues, q̄ perierūt domus iſrl̄. At illa venit, ꝛ adorauit eum, dicēs. Dn̄e, adiuua me. Qui reſpōdēs, ait, Nō eſt bonuz ſumere panē filioꝝ ꝛ mittere canib⁹. At illa dixit, Etiā dn̄e. naz ꝛ catelli edūt de micis, q̄ cadūt de mēſa dn̄oꝝ ſuoꝝ. Tūc reſpōdēs ieſus, ait illi. O mulier, magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſanata eſt filia

pſal. ei⁹, ex illa hora. Offerto. Im

33. mittit angelus dn̄i i circuitu timētiū eū, ꝛ eripiet eos: guſtate ꝛ vide te, qm̄ ſuauis ē dn̄s. Secre. SAcrificia domine q̄s ꝓpiti⁹ iſta nos ſaluēt, q̄ medicinalib⁹ ſunt iſtituta ieiunijs. p. Cōio. Panis quē ego dedero, ioā. 6.

caro mea ē ꝓ ſeculi vita. Poſtc. D.

TVoꝝ nos dn̄e largitate donoꝝ: ꝛ tēporalib⁹ attolle ꝑſidijs: ꝛ renoua ſempiternis. p. Sup pplm. Oratio. DA q̄s dn̄e ppl̄s chrianis, ꝛ q̄ ꝓfitentur agnoſcere: ꝛ celeſte mun⁹ diligere, qd frequētāt. p. ¶ Fer. vj. Statio ad ſcōs. xij. apl'os. Introi.

DE neceſſitatib⁹ meis eripe me dn̄e: vidē humilitatē meā, ꝛ laborem meuz, ꝛ dimitte oia pctā mea. pſal. 24.

Ps. Ad te leuaui aiaz meā: deus me⁹ in te confido, non erubeſcā. ℣. Glia. Oro.

EſTo dn̄e ꝓpiti⁹ plebi tuę ꝛ quā tibi facis eē dnotaz: benigno refo ue miſerat⁹ auxilio. p. Oōnes alias dicendas. Reqre in dn̄ica ꝑce fol. 37. Lcō ezech. elis ꝓphetę.

ca. 18. F.

HEc dicit dn̄s de⁹. Aia q̄ peccauerit, ipſa morietꝛ: filius nō portabit inigtatē patris, ꝛ pr̄ nō portabit inigtatē filij: iuſtitia iuſti ſup eū erit, ꝛ impietas ipij erit ſup eum. Si

aūt ipius egerit penitētiaꝫ ab oib⁹ pcis suis q̄ opatus ē, ⁊ cu stodierit oīa p̄cepta mea, ⁊ fe cerit iudiciū ⁊ iustitiā: vita vi uet, ⁊ nō morietᷣ. Oīuꝫ iniqta tū eius quas opat⁹ est, non re cordabor: in iustitia sua quaꝫ opat⁹ est, viuet. Nūqd volun
ps. 29. tatis meę est mors ip̄y, dicit
dñs de⁹, ⁊ nō vt ꝯuertatᷣ a vijs suis, ⁊ viuat? Si aūt auerterit se iustus a iustitia sua, ⁊ fece rit iniqtatē fm oēs abomina tiōes: q̄s opari solet ipius, nū qd viuet? oēs iustitię ei⁹, q̄s fe cerat, nō recordabūtᷣ. in p̄ua ricatiōe sua qua p̄uaricat⁹ ē, ⁊ in pctō suo qd̄ peccauit, in ip sis morietᷣ. Et dixistis. Nō est equa via dñi. Audite ergo dom⁹ isrl. Nūqd via mea nō est equa, ⁊ non magis vię vrę praue sunt? Cū eni auerterit se iustus a iustitia sua, ⁊ fece rit iniqtatē, morietᷣ in eis: i in iustitia sua, q̄ꝫ opatus est, mo rietᷣ. Et cū auerterit se ipi⁹ ab ipietate sua quā opat⁹ est, ⁊ fe cerit iudiciū ⁊ iustitiā: ipse ani mā suam viuificabit. Cōside rās eni ⁊ auertēs se ab oibus iniqtatib⁹ suis, quas opat⁹ est, vita viuet, ⁊ nō morietur, ait
ps. 85 dñs ops. Grad. Saluū fac ser uum tuū, deus meus sperātēꝫ in te, ℣. Auribꝰ pcipe orōnēꝫ meā. 102.

Trac. Dñe, nō fm pctā nr̄a q̄ue fecimus nos, neqꝫ fm iniqtates nostras retribuas nobis. ℣. Do 78.
mine, ne memineris iniqtatū no strarū antiquarū: cito anticipent nos mīe tuę, qa paupes facti su mus nimis. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄, ⁊ pp̄ter gl̄iam nois tui dñe libera nos: ⁊ ppitius esto peccatis nr̄is, pp nomē tuum.

Sequētia scī euāg. fm ioānē. ca. 5. a

In illo tpe. Erat dies festus iu deoꝝ, ⁊ ascēdit iesus hierosoly mam. Est auteꝫ hierosolymis ꝓ batica piscina, quę cognomi natᷣ hebraice bethsaida, q̄n que porticus hn̄s. In his iace bat multitudo magna lāguē tiū, cecoꝝ, claudoꝝ, aridoꝝ, expectātiū aq̄ motum. Ange lus aūt dñi descēdebat fm tē pus in piscinā, ⁊ mouebatᷣ aq̄. Et q prior descēdisset in pisci nā post motionē aq̄, sanus fie bat a q̄cūqꝫ dtinebatᷣ ifirmita te. Erat aūt qdā hō ibi, trigita ⁊ octo annos hn̄s in ifirmita te sua. Hunc cū vidisset iesus iacētē, ⁊ cognouisset quia iaꝫ multum tp̄s hr̄et, dixit ei, Vis sanus fieri? Rn̄dit ei langui

dus, Dñe: hoīez nō habeo, vt cum turbata fuerit aq̄, mittat me in piscinā: dū venio enim ego, alius anī me descēdit. Dicit ei iesus, Surge, tolle grabatū tuū, ⁊ ambula. Et statim sanus fact⁹ est hō ille: ⁊ sustulit grabatū suum, ⁊ ambulabat. Erat aūt sabbatuz in die illo. Dicebant ergo iudei, illi q̄ sanus fact⁹ fuerat, Sabbatū est, nō licet tibi tollere grabatuz tuū. Rñdit eis. Qui me sanuz fecit, ille mihi dixit, Tolle grabatū tuū, ⁊ ambula. Interrogauerūt ergo eū, Quis est ille hō, q̄ dixit tibi, Tolle grabatū tuuz ⁊ ambula. Is aūt q̄ sanus fuerat effectus, nesciebat q̄s eēt. Iesus eni declinauit a turba constituta in loco. Postea iuenit eū iesus in templo, ⁊ dixit illi. Ecce sanus factus es: iā noli peccare, ne deteri⁹ tibi aliqd ↄtingat. Abyt ille hō, ⁊ nūtiauit iudeis quia iesus eēt, q̄ fecit eū sanū. Off.

psal. 112. Bñdic aīa mea dño, ⁊ noli obliuisci oēs retributiōes ei⁹: ⁊ renouabit sicut aqlę iuuēt⁹ tua. Secr.

Suscipe q̄s domine munera nr̄is oblata seruitijs: ⁊ tua propitius dona scifica. p.

ps. 6. Cōio. Erubescant ⁊ ↄturbentur oēs inimici mei: auertant̄ retrorsu, ⁊ erubescāt valde velociter.

Per hui⁹ dñe opa/ Post c. tionē mysteriy, ⁊ vitia nr̄a purgent̄: ⁊ iusta d̄sideria compleant̄. Per. Sup ppl'm. Oro.

Exaudi nos mi̅ſicors de⁹ ⁊ mentib⁹ nr̄is, gr̄ę tuę lumē ostēde. Per. ¶ Sabbato Statio ad scm̄ Petrū. Intro.

Intret orō psal. 87. mea in ↄspectu tuo, inclina aurē tuā ad pcē meam dñe. Dñe deus salutis meę: in die clamaui, ⁊ nocte corā te. ℣. Gloria. Orem⁹. Flectam⁹ genua. ℟. Leuate. Oro.

Populū tuū q̄s dñe ppiti⁹ respice: atq̄ ab eo, flagella tuę iracūdię, clemēter auerte. Per. Lcō libri deuter.

In dieb⁹ illis. Orauit moyses ad dñz dicēs. Respice dñe ca. 26. D de sanctuario tuo, ⁊ de excelso celoꝝ tabernaculo, ⁊ benedic pplō tuo israel, ⁊ terrę q̄ dedisti nobis, sicut iurasti p̄ribus nostris, dare terrā lacte ⁊ melle manantē. Audi israel. Hodie dñs de⁹ tuus pcepit tibi, vt facias mādata eius, atq̄ iudicia, ⁊ custodias, ⁊ ipleas ex toto corđ tuo, ⁊ ex tota aīa

tua. Dñs elegisti hodie, vt sit tibi de⁹, ꝛ ambules in vijs ei⁹, ꝛ custodias cerimonias illi⁹, ꝛ mãdata, atq; iudicia, ꝛ obedias ei⁹ imperio. Et dñs elegit te hodie, vt sis ei ppl's peculiaris, sicut locut⁹ est tibi, ꝛ custodias oia pcepta illius, ꝛ faciat te excelsiorē cūctis gētib⁹, q̄s creauit i laudē, ꝛ nomē, ꝛ gloriā suā, vt sis popul⁹ scūs dñi dei tui, sicut locut⁹ est. Grad.

ps. 78 Propitius esto dñe pctis, ne qñ dicant gētes, vbi est deus eorum. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr: ꝛ propter honorem nominis tui dñe libera nos. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leua. Oro.

PRotector nr̄ aspice de⁹, vt q malorꝫ nr̄orꝫ pondere pmimur, pcepta misericordia, libera tibi mente famulemur. p. Lcō libri deuterono.

ca. xi. IN dieb⁹ illis. Dixit Moyses filijs israel. Si custodieri'is mãdata, q̄ ego pcipio vobis, ꝛ feceritis ea, vt diligatis dñm deū vr̄m, ꝛ ambuletis in oib⁹ vijs eius, adherētes ei, disp̄det dñs oēs gētes istas ante faciē vestrā, ꝛ possidebitis eas q̄ maiores ꝛ fortiores vobis sunt. Ois loc⁹, quē calcauerit pes vr̄, vester erit. A deserto ꝛ libano, ꝛ flumie magno eufrate, vsq; ad mare occidētale erūt termini vestri. Nullus qs stabit ꝯtra vos, terrorez vestrū ꝛ formidinē dabit dñs deus vester sup oēm terrā, q̄ calcaturi estis, sicut locut⁹ est vobis dñs de⁹ vester. Gra. Pro ps. 89 tector nr̄ aspice deus, ꝛ respice super seruos tuos. ℣. Dñe deus virtutū: exaudi pces seruorꝫ tuorum. Orem⁹. Flecta. ge. ℟. Leuate.

ADesto dñe supplicationib⁹ nr̄is: vt esse, te largiēte mereamur, ꝛ inter ꝓspera humiles, ꝛ inter aduersa securi. p. Lcō lib. machab. Oro.

IN dieb⁹ illis. Orōnē faciebāt sacerdotes, dū offerēt sacrificiuz ꝓ pplo israel, ionatha inchoante, ceteris aūt respōdētib⁹, ꝛ dicētib⁹. Bene faciat vobis deus ꝛ meminerit testamēti sui, qd locut⁹ est ad habraā, isaac, ꝛ iacob seruos suos fideles. Et det vobis cor oib⁹, vt colatis euz, ꝛ faciatis ei⁹ voluntatē. Adaperiat cor vestrum in lege sua, ꝛ in pceptis suis, ꝛ faciat pacez. Exaudiat orationes vestras, ꝛ recōcilies vobis, nec vos deserat in tpe malo, dñs deus vester. 2. c. 1. ij

Grad. Conuertere dñe aliquãtulū, ꝛ deprecare sup seruos tuos. ps. 89 ℣. Dñe refugiū factus es nobis, a

generatione ꝛ ꝓgenie. O ꝛem⁹. Flectamus ge. ℞. Leua. Oio.

PReces ppli tui q̄s dñe clemēter exaudi, vt q iuste ꝓ pcis nostris affligimur, ꝓ tui nois gloria misericorditer liberemur. Per. Lcō lib. sapiē. ca. 36.

ecclia

A Miserere nr̄i de⁹ oium, ꝛ respice nos, ꝛ ostēde nobis lucē miserationū tuaꝝ, ꝛ imitte timorē tuū sup gētes, q̄ non exquisierunt te, ꝛ cognoscant, qꝛ non est de⁹ nisi tu, vt enarrent magnalia tua. Alleua manū tuā sup gentes alienas, vt videant potētiā tuam. Sicut enim in ꝯspectu eorum sanctificat⁹ es in nobis, sic in ꝯspectu nr̄o magnificaberis in illis, vt cognoscant te, sicut ꝛ nos cognouim⁹, qm̄ non est de⁹, ꝑter te dñe. Innoua signa ꝛ imuta mirabilia. Glorifica manū, ꝛ brachiū dextrū. Excita furorē, ꝛ effunde irā. Extolle aduersariū, ꝛ affige inimicū. Festina tēp⁹, ꝛ memēto finis: vt enarrēt mirabilia tua, dñe de⁹ noster. Grad. Dirigatur oratio mea, sicut incensum in ꝯspectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuum mearum sacrificiū vespertinū. O ꝛemus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Psal. 140

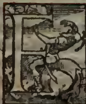
ACtiones nostras q̄s dñe aspirando p̄ueni, ꝛ adiuuādo ꝓsequere, vt cuncta nr̄a oratio ꝛ operatio a te semper incipiat, ꝛ per te cepta finiatur. Per. Lcō danielis prophete. Capi. 3.

E IN dieb⁹ illis. Angel⁹ dñi descēdit cum açaria ꝛ socijs ei⁹ in fornacem, ꝛ excussit flāmā ignis de fornace, ꝛ fecit mediū fornacis, quasi vētū roris flantē. Flāma aūt diffusa est sup fornacē, cubitis quadraginta nouē, ꝛ incēdit quos reperit iuxta fornacē de chaldeis ministros regis, qui eā incēdebāt. Illos aūt oino nō tetigit ignis, neq̄ cōtristauit: nec qcq̄ molestie itulit. Tūc hi tres quasi ex vno ore, laudabant ꝛ glificabāt, ꝛ bn̄dicebant deū in fornace, dicētes. C.

BEnedictus es dñe deus patrū nr̄oꝝ. ℞. Et laudabilis ꝛ gloriosus i secula. ℣. Et benedictū nomē glorię tuę, qđ ē sanctū. ℞. Et laudabile ꝛ gloriosum in secula. ℣. Benedictus es in tēplo scō glorię tuę. ℞. Et laudabilis ꝛ gloriosus i scla. ℣. Bn̄dictus es sup thronum scm̄ regni tui. ℞. Et laudabilis ꝛ gloriosus in secula. ℣. Benedictus es sup sceptrum diuinitatis tuę. ℞. Et laudabilis ꝛ gloriosus i secula. ℣. Benedictus es qui sedes sup che Hym. Dan. 3

rubin intués abyssos. ℟. Et lau/dabilis ꝛ gloriosus in secula. ℣. Benedictus es qui ambulas sup pēnas vētoꝝ, ꝛ super vndas ma/ris. ℟. Et laudabilis ꝛ gloriosus in secula. ℣. Benedicant te oēs angeli ꝛ sancti tui. ℟. Et laudent te, ꝛ glorificent in secula. ℣. Be/nedicāt te cęli, terra, mare, ꝛ oīa quę in eis sunt. ℟. Et laudēt te, ꝛ glorificent in secula. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. ℟. Et laudabili ꝛ glorioso in secula. ℣. Sicut erat in principio, ꝛ nunc ꝛ semper, ꝛ in secula seculorum. Amē. ℟. Et laudabili ꝛ glorioso in secula. ℣. Benedictus es dn̄e deus patrum nr̄orum. ℟. Et lau dabilis ꝛ gloriosus ī secula. Hic dicitur ℣. Dominus vobiscum. sine Flectamus genua. Oratio.

Deus q trib⁹ pueris mitti gasti flāmas igniū, ꝯce/de ppiti⁹ vt nos famulos tuos nō exurat flāma vitioꝝ. Per. Orōnes alias dicēdas. Reqre in dn̄ica pce. fol 37. Lcō ep̄le btī pauli ap̄li. Ad thes. 1

Ca. 5. c

Ratres. Roga/mus vos: corri/pite ingetos, cō solamini pusil/lanimes, suscipi te infirmos, pa/tientes estote ad oēs. Videte ne qs malum p malo alicui reddat, sed semp qđ bonū est sectamini inuicē, ꝛ in oēs. Sēp gaudete. sine itermissiōe ora/te. in oib⁹ gratias agite. Hec est enim volūtas dei in xp̄o ie su in oib⁹ vobis. Spiritū noli/te extinguere, pphetiās noli/te spernere. Oīa aūt probate: qđ bonū est tenete. Ab oī spē mala, abstinete vos. Ipse aūt de⁹ pacis sanctificet vos per oīa, vt integer sp̄us vester, ꝛ aīa, ꝛ corp⁹, sine querela, ī ad/uētu dn̄i nr̄i Iesu xp̄i seruet. Trac. Laudate dn̄m oēs gētes, ps. 116 ꝛ collaudate eum oēs populi. ℣. Qm̄ confirmata est sup nos mīa eius: ꝛ veritas dn̄i manet in eter/num. Sequentia sc̄i euangelij s̄m mattheum Capi.

N illo tēpe. Assumpsit iesus pe trū ꝛ Iacobuꝫ ꝛ ioannē fratreꝫ ei⁹, ꝛ duxit illos in montē excelsum seorsum, ꝛ transfiguratus est ante eos. Et resplēduit facies ei⁹, sicut sol, vestimēta aūt ei⁹ facta sūt alba sicut nix. Et ecce apparu erūt illis, moyses ꝛ helias cū eo loquētes. Rn̄dens aūt Pe/tr⁹ dixit ad Iesum, Dn̄e, bonū est nos hic esse: si vis, faciam⁹ 17 A

dic tria tabernacula, tibi vnũ, moysi vnũ, ꝛ helie vnuꝫ. Adhuc eo loquẽte, ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube, dicẽs, Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ in quo mihi bene cõplacui, ipsum audite. Et audiẽtes discipuli, ceciderunt in faciẽ suã, ꝛ timuerũt valde. Et accessit Iesus ꝛ tetigit eos, dixitq3 eis, Surgite, ꝛ nolite timere. Leuãtes aũt oculos suos, neminẽ viderũt, nisi soluꝫ iesuꝫ. Et descẽdentibꝰ illis de monte, ꝑcepit eis iesus, dicẽs. Nemini dixeritis visionẽ, donec filiꝰ hoĩs, a mortuis resur

ps.7. gat. Offer. Dñe deꝰ salutis meę in die clamaui ꝛ nocte corã te, intret oĩo mea in ꝯspectu tuo dñe.

PResentibꝰ sacrifi Secre. cys q̃s dñe ieiunia nr̃a sci fica, vt qđ obseruantia nr̃a ꝓfitetur extrinsecꝰ, interiꝰ ope

ps.7. retur. Per. Cõi. Dñe deus in te speraui: libera me ab oĩbus persequẽtibꝰ me, ꝛ eripe me. Post cõ.

SAnctificationibꝰ tuis oĩps deus, ꝛ vitia nr̃a curentꝛ ꝛ remedia nobis ęterna ꝓueniant. Per. Super ppl'm. Oĩo.

FIdeles tuos deꝰ bñdictio desiderata ꝯfirmet: q̃ eos ꝛ a tua volũtate nunq̃ faciat discrepare, ꝛ tuis semꝑ indulgeat bñficys gratulari. Per d.

¶ Dñica. ij. in xl. Statio ad sanctã mariã maiorẽ. Introi.

REminiscere miserationũ tuarũ dñe, ꝛ misericordię tuę: q̃ a seculo sunt: ne vnquã dñentur nobis inimici nr̃i: libera nos deꝰ israel ex oĩbus angustijs nostris. ps.24

Ps. Ad te dñe leuaui aĩam meã, deus meus in te confido non erubescam. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus q ꝯspicis oĩ nos virtute destitui, interius exteriusq3 custodi, vt ab oĩbꝰ aduersitatibꝰ muniamur in corpore, ꝛ a prauis cogitationibꝰ mũdemur in mẽte. Per. Ad poscẽda suffragia scõꝝ. Oĩo.

ACũctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corporis defende pe

riculis, ꝛ intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria, cū btīs apostolis tuis petro ꝛ paulo, atqꝫ btō. N. ꝛ oīb⁹ sanctis, salutē nobis tribue benignus ꝛ pacē, vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroꝛib⁹ vniuersis, ecclesia tua, secura tibi seruiat libertate. Per. Et ꝓ viuis ꝛ defunctis generaliter. Oīo.

OMnipotens sempiterne de⁹, q viuoꝛuꝫ dn̄aris simul ꝛ moꝛtuoꝝ, oīumqꝫ misereris, quos tuos fide ꝛ ope futuros esse pnoscis: te supplices exoramus, vt ꝓ qb⁹ effundere p̄ces decreuimus, quosqꝫ vel p̄sens seculū adhuc in carne retinet, vel futuꝝ iā exutos coꝛpoꝛe suscepit, intercedētib⁹ oīb⁹ sanctis tuis, pietatis tue clemētia, oīum delictoꝝ suoꝛuꝫ veniam ꝯsequantur. Per. Lectio epistole beati pauli apl̄i. Ad thessalo. i.

cap. 4 A FRatres. Rogamus vos ꝛ obsecramus in dn̄o Iesu: vt quēadmodum accepistis a nobis qūo vos opoꝛteat ambulare, ꝛ placer̄ deo, sicut ꝛ ambulatis, vt abūdetis magis. Scitis enim, q̄ p̄cepta dederim vobis per dn̄m Iesum. Hec est enim volūtas dei, sanctificatio vr̄a: vt abstineatis vos a foꝛnicatione, vt sciat vnusqs qꝫ vāſ vas suuꝫ possidere in sanctificatione ꝛ honoꝛe, non in possessiōe desiderij, sicut ꝛ gētes q̄ ignoꝛant deū, ꝛ ne qs supgrediat̄, neqꝫ circūueniat in negocio fratrē suū, qm̄ vindex est dn̄s de his oīb⁹, sicut p̄dixim⁹ vobis, ꝛ testificati sumus. nō enim vocauit nos deus in imunditiā, sed in sanctificationē. In xp̄o iesu dn̄o nostro. Grad. Tribulationes coꝛdis mei dilatate sunt: de necessitatibus meis eripe me dn̄e. ℣. Uide humilitatē meā, ꝛ laboꝛē meū, ꝛ dimitte oīa pctā mea. Trac. ps. 24.

Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in seculū misericoꝛdia ei⁹. ℣. Quis loquet̄ potentias dn̄i: auditas faciet oēs laudes eius. ℣. Beati q custodiunt iudiciū, ꝛ faciunt iustitiam in oī tpe. ℣. Memento nr̄i dn̄e in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Euange. ps. 105

Assumpsit iesus petrū, ꝛc. Require in sabbato p̄cce. fol. 43.

Offer. Meditaboꝛ in mandatis tuis q̄ dilexi valde: ꝛ leuabo man⁹ meas ad mandata tua que dilexi. ps. 118.

SAcrificijs p̄sentib⁹ Secr. dn̄e qs intēde placat⁹: vt ꝛ deuotioni nostre pꝛoficiant

t saluti. Per dñm. Alia secrē.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster, vt per hui⁹ sacramēti virtutē, a cūctis nos mētis t corporis hostib⁹ tuearis, gratiam tribuēs in p̄nti, t gloriam in futuro. p. Alia secre.

DEus cui soli cognit⁹ est numer⁹ electoꝝ, in supna felicitate locandus, tribue q̄s vt intercedētib⁹ oīb⁹ sctis tuis, vniuersoꝝ, quos ī orōne cōmendatos suscepim⁹, t nomina oīum fideliū btē p̄destinationis liber ascripta retineat. per. Cō. Intellige clamorē

p̄s. 5. meū: intende voci orationis meę: rex meus t deus meus: quoniam ad te orabo dñe. Post cōio.

SVpplices te rogam⁹ oīps de⁹, vt quos tuis reficis sacramētis, tibi etiam placitis moribus dignanter deseruire cōcedas. Per do. Alia post cō.

MVndet t muniat nos q̄s dñe diuini sacramenti mun⁹ oblatū, t intercedente beata v̄gine dei genitrice maria, cū btis aplīs tuis Petro t paulo atq; btō. N. t oīb⁹ scis, a cūctis nos reddas, t puersitatib⁹ expiatos, t aduersitatibus expeditos. Alia post cō.

PVrificēt nos q̄s oīps t misericors de⁹ sacramēta q̄ sumpsim⁹: t intercedētib⁹ oīb⁹ scis tuis p̄sta: vt hoc tuū sacramētum nō sit nobis reat⁹ ad pęnā, sed intercessio salutaris ad veniā: sit ablutio scelerū, sit fortitudo fragiliū, sit cōtra oīa mundi pericula firmamētū: sit viuoꝝ atq; mortuorū fideliū, remissio oīum delictoꝝ. Per do. ¶ Feria. iiij. Statio ad scm̄ clementē. Introi.

Redime me dñe t miserere mei, pes enim me⁹ stetit in via recta: in ecclesijs benedicā dñs. Psal. 25

p̄s. Iudica me dñe, qm̄ ego in innocentia mea ingressus sum, t in dño spās, nō īfirmabor. ℣. Glia.

PResta q̄s oīps de⁹ Oīo. vt familia tua q̄ se affligēdo carnē ab alimētis abstinet sectando iustitiā a culpa ieiunet. Per do. Orationes alias dicēdas. Require in dñica p̄ce. fo. 46. Lcō danielis p̄phete.

IN dieb⁹ illis. Orauit Daniel ad dñm dicens. Dñe de⁹ noster, qui eduxisti pplm̄ tuū de terra ęgypti in manu forti, t fecisti tibi nomē s̄z diē hāc, peccauim⁹, iniquitatē fecim⁹ dñe in oēm iustitiā tuā, auertat̄ obsecro ira tua, t fu Capi. 9 D

roꝛ tu⁹ a ciuitate tua bierusa/
lē,ꝛ a monte sancto tuo.Pꝛo/
pter peccata enim nr̄a,ꝛ iniq/
tates patrū nr̄oꝝ,bierusalem
ꝛ popul⁹ tu⁹i oppꝛobꝛiū sunt,
oīb⁹ ꝑ circuitū nr̄m.Nunc er/
go exaudi dñe de⁹ nr̄ oꝛōnes
serui tui,ꝛ p̄ces ei⁹,ꝛ ostēde fa
ciē tuā sup sanctuariuꝫ tuum,
qđ d̄sertū ē ꝓpter temetipsuꝫ.
Inclina de⁹ me⁹ aurē tuam,ꝛ
audi,aperi oculos tuos, ꝛ vi/
de desolationē nr̄am,ꝛ ciuita
tem sup quā inuocatuꝫ est no
mē tuum. neqꝫ enim in iustifi
cationib⁹ nr̄is ꝓsternim⁹ pꝛe
ces añ faciē tuā,ſꝫ i miseratiōi
b⁹ tuis mult̄. Exaudi dñe,pla
care dñe,attēde,ꝛ fac:ne mo/
reris ꝓpter temetipsum de⁹
me⁹,qꝛ nomē tuū inuocatuꝫ ē
sup ciuitatē,ꝛ sup ppl̄m tuuꝫ:
ps.39 dñe de⁹ noster. Gra. Adiutoꝛ
meus ꝛ liberatoꝛ meus esto dñe,
ne tardaueris.℣. Confundant̄ ꝛ
reuereantur inimici mei: qui quę
ps.cij runt aīam meā. Trac. Dñe,non
ſm peccata nostra q̄ fecimus nos
neqꝫ ſm iniquitates nr̄as retribu
ps.78 as nobis. ℣. Dñe,ne memineris
iniqtatum nr̄aꝝ antiquaꝝ:cito an
ticipent nos misericoꝛdię tuę, qꝛ
pauperes fact⁹ sumus nimis.℣.
Adiuua nos de⁹ salutaris noster,
ꝛ pꝛopter gloꝛiā nōis tui dñe libe
ra nos:ꝛ pꝛopitius esto peccatis
nostris,pꝛopter nomē tuū. Seq.
sancti euangelij ſm ioānem.

N illo tpe. Di/ ca.8.c.
xit Iesus turbis
iudeoꝝ.Ego va
do, ꝛ q̄ritis me,
ꝛ in pcō vestro
moꝛiemini. Et
quo ego vado, vos non pote
stis venire. Dicebant ergo iu
dei.Nunqd iterficiet semetip
sum,qꝛ dicit,Quo ego vado,
vos nō potestis venire? Et di/
cebat eis,Vos de deoꝛsum e/
stis:ego de supnis suꝫ. Vos d̄
mūdo boc estis:ego non sum
de boc mūdo. Dixi ergo vo/
bis qꝛ moꝛiemini in pctīs ve/
stris.ſi eniꝫ nō credideritis,qꝛ
ego sum,moꝛiemini in pcō ve
stro.Dicebāt ergo ei, Tu qs
es? Dixit eis Iesus. Pꝛincipiū
q ꝛ loquoꝛ vobis. Multa ba/
beo de vobis loqui, ꝛ iudica/
re.sed q me misit, verax ē. Et
q̄ audiui ab eo, bęc loquoꝛ in
mūdo.Et non cognouerunt,
qꝛ patrē eius dicebat deū. Di
xit ergo eis iesus, Cuꝫ exalta
ueritis filiū bōis, tunc cogno/
scetis qꝛ ego sum, ꝛ a meipso
facio nibil, ſꝫ sicut docuit me
pr̄,bęc loquoꝛ.ꝛ qui me misit,
mecū est: ꝛ nō relīqt me solū,

qz ego q̃ placita sunt ei, facio
ps. 15. semp. Offer. Benedicã dñm q
tribuit mihi intellectũ: puidebaz
dñm in cõspectu meo semper: qm̃
a dextris est mihi ne cõmouear.
HEc hostia dñe pla Secr.
catiõis z laudis, tua nos
ptectione dignos efficiat. p.
ps. 8. Cõio. Dñe dñs noster: q̃ admi-
rabile est nomen tuum in vniuer
sa terra. Postcõmunio.
HEc nos cõio dñe purget
a crimine z cęlestis remedij
faciat esse consortes. Per do.
ASuper populum. Oĩo.
Desto supplicationibus
nostris ops de⁹, z qb⁹ fiduciã
sperãde pietatis indulges, cõ-
suete misericordię tribue be-
nign⁹ effectũ. p. ❡ Fer. iij. sta
tio ad sanctã sabinaz. Introi.

ps. 26. TIbi dixit
cor meũ, q̃-
siui vultũ tuum:
vultũ tuum dñe
reqram: ne auer
tas faciẽ tuam a
me. ps. Dñs il-
luminatio mea,
z sal⁹ mea, quẽ timebo. ℣. Glia.
PErfice q̃s dñe beni Oĩo.
gnus in nobis obseruãtię
sancte subsidiũ, vt q̃ te aucto-
re facienda cognouimus, te
operante impleam⁹. Per do.

Oĩones alias dicẽ. Regre in
dñica pce. fo. 44. Lcõ lib. re.
IN dieb⁹ illis. Fact⁹ ẽ gñ cap. 17
sermo dñi ad heliã thesbi B
tẽ dicẽs, Surge, z vade in sare
ptã sidoniorũ, z manebis ibi:
pcepi enim ibi mulieri vidue,
vt pascat te. Surrexit, z abijt i
sareptã. Cũq3 venisset ad por
tã ciuitatis, appuit ei mulier vi
dua colligẽs ligna, z vocauit
eã: dixitq3 ei, Da mihi paulu
lũ aq̃ in vase, vt bibã. Cũq3 il
la pgeret vt afferret, clamauit
post tergũ ei⁹ dicẽs, Affer mi
bi obsecro z bucellã panis in
manu tua. Quę rñdit, Viuit
dñs deus tu⁹, qz nõ habeo pa
nẽ, nisi quãtũ pugill⁹ capε po-
test farinę in hydria: z paulu-
luz olei in lecbito. En colligo
duo ligna, vt igrediar, z faciã
illud mihi, z filio meo: vt co-
medam⁹, z moriamur. Ad q̃
helias ait, Noli timere: sed va
de, z fac sicut dixisti, verũtñ
mihi primũ fac de ipsa farinu
la subcineritiũ panẽ paruulũ,
z affer ad me: tibi autẽ z filio
tuo, facies postea. Hęc aũt di
cit dñs de⁹ israel, Hydria fari
nę nõ deficiet, nec lecbit⁹ olei
minueẽ, vsq3 in diẽ, in qua da
tur⁹ est dñs pluuiam sup faciẽ
terrę. Quę abijt, z fecit iuxta

verbũ belie, ꝛ comedit ipse, ꝛ illa, ꝛ dom⁹ ei⁹ tota. Et ex illa die: hydria farine nõ defecit: ꝛ lecbit⁹ olei non est iminut⁹, iuxta vbũ dñi, qđ locut⁹ fue
ps.54 rat, in manu belie. Grad. Jacta cogitatũ tuũ in dño: ꝛ ipse te enutriet. ℣. Dum clamarẽ ad dominum: exaudiuit vocẽ meam: ab bis q appropinquant mibi. Seq. scti euangelij sm mattbeum.

cap.23 A

In illo tpe. Locut⁹ est iesus ad turbas, ꝛ ad discipłos suos, dicẽs, Sup catbedrã moysi sede rũt scribe ꝛ pbarisei. Oĩa g q̃cũqȝ dixerint vobis, seruate ꝛ facite: sm vero opera eoꝝ nolite facere. dicunt enim, ꝛ nõ faciũt. Alligãt aũt onera grauia ꝛ ĩportabilia, ꝛ ĩponũt in bumeros boĩum: digito autẽ suo nolũt ea mouere. Oĩa vero opera sua faciũt, vt videantur ab boĩb⁹. dilatãt enĩ pbilateria sua, ꝛ magnificãt fimbrias. Amãt aũt primos recubit⁹ in cenis: ꝛ primas catbedras in synagogis: ꝛ salutationes ĩ foro: ꝛ vocari ab boĩb⁹, rabbi. Vos aũt nolite vocari rabbi vn⁹ ẽ enim magister vester. oẽs aũt vos, fratres estis. Et patrẽ nolite vocare vobis sup terrã: vn⁹ ẽ enim pater vester, qui ẽ in celis Nec vocemini magistri: quia magister vester, vn⁹ est, xp̃s. Qui maior ẽ vestrum, erit minister vester. Qui aũt se exaltauerit, bumiliabit̃: ꝛ qui se bumiliat, exaltabit̃. Offer. Miserere mei dñe ps.50.
sm magnam misericordiã tuam: dele dñe iniquitatẽ meã. Secre.

Sanctificationẽ tuã nobis dñe bis mysterijs operar̃ placat⁹, q̃ nos ꝛ a terrenis purgetvitys, ꝛ ad celestia dona pducat. Per. Cõi. Narrabo oĩa ps.9.
mirabilia tua, letabor ꝛ exultabo in te: psallã nomini tuo altissime.

Ut sacris dñe Post cõ. reddamur digni muneribꝰ: fac nos tuis q̃s semp obedire mãdatis. Per. Sup ppl'ꝫ.

Propitiare dñe sup Oĩo. plicationib⁹ nr̃is: ꝛ aĩarũ nraꝝ medere languorib⁹, vt remissione pcepta, in tua sem per bñdictione letemur. Per.

¶ Fer.iiij.statio ad sancta ceciliã. Introi.

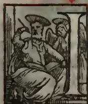
Ne derelin ps.37.
quas me dñe de⁹ me⁹: ne discedas a me: intende in adiuto

rius meū dñe virtus salutis meę. ps. Dñe ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. ℣. Gloria patri. Oratio.

P Opulū tuuꝫ dñe propiti⁹ respice: ꝛ quos ob escis carna lib⁹ ꝑcipis abstinere: a noxijs quoqꝫ vitijs cessare concede. Per. Orationes alias dicendas. Require in dñica p̄cce. fol. 45. Lectio lib. hester.

ca. 13. c I N diebus illis. Orauit hester ad dñm dicēs, Dñe deus rex ōps: in ditione tua cuncta sunt posita: ꝛ nō est qui possit tue resistere volūtati. Si decreueris saluare nos, ꝯtinuo liberabimur. Tu enim dñe fecisti cęlū ꝛ terrā, ꝛ qcquid cęli ambitu ꝯtinetur. Tu es dñs oīuꝫ ꝛ non ē qui resistat maiestati tuę. Et nunc dñe rex regum, de⁹ habraā: miserere populo tuo, qꝛ volunt nos inimici nostri ꝑdere, ꝛ hereditatē tuā delere. Ne despicias partē tuaꝫ, ꝙ redemisti tibi, sꝫ exaudi deprecationē nr̄aꝫ, ꝛ ꝑpiti⁹ esto sorti ꝛ funiculo hēditatis tue, ꝛ ꝯuerte luctum nr̄m in gaudiū: vt viuētes laudemus nomē tuuꝫ: ꝛ ne claudas ora canētium te, dñe de⁹ nr̄. Grad.

psal. Saluum fac populū tuū dñe, ꝛ be
27 nedic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamaui: deus me⁹ ne sileas a me, ꝛ ero similis descendētibus in lacū. Trac. Dñe, non ꝓm peccata nr̄a quę fecim⁹ nos, neqꝫ ꝓm iniqtates nr̄as retribuas nob. ℣. ps. 9 Dñe, ne memineris iniquitatū nostraꝝ antiquaruꝫ, cito anticipent nos misericordię tue, qꝛ pauperes ps. 7 facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, ꝛ ꝑpter gloriam nominis tui dñe libera nos, ꝛ propitius esto peccatis nostris, ꝑpter nomen tuum. Sequentia sancti euāgelij ꝓm mattheū.

I N illo tpe. Ascēdens Iesus hierosolymā, assūpsit duodecim discipulos suos secreto, ꝛ ait illis, Ecce ascendimus hierosolymā, ꝛ filius hoīs tradeť ꝑncipib⁹ sacerdotū ꝛ scribis, ꝛ cōdēnabunt eū morte, ꝛ tradēt eū gētib⁹ ad illudēdum, ꝛ flagellādū, ꝛ crucifigendū: ꝛ tertia die resurget. Tūc accessit ad euꝫ mater filioꝝ Zebedei cū filijs suis, adorans, ꝛ petēs aliquid ab eo. Qui dixit ei, Quid vis? Ait illi, Dic vt sedeant hi duo filij mei, vn⁹ ad dexterā tuā, ꝛ ali⁹ ad sinistrā i regno tuo. Rn̄dēs aūt iesus, dixit, Ne scitis qd petatis. Po- ca. 20 c

testis bibere calicé quem ego bibitur⁹ sum: Dicunt ei, Pos sum⁹. Ait illis, Calicé qdem meū bibetis: sedere aūt ad de xterā meam, vel ad sinistraʒ, nō est meuʒ dare vobis: sed q b⁹ paratū est a patre meo. Et audiētes decē, indignati sunt de duob⁹ fratrib⁹. Iesus autē vocauit eos ad se, ꝛ ait illis, Scitis qꝛ pꝛīcipes gētiū dñantur eoꝝ: ꝛ q maioꝛes sunt, potestatē exercēt in eos: Nō ita erit inter vos. ſʒ quicunqʒ voluerit inter vos maioꝛ fieri: sit vr̃ minister: ꝛ q voluerit inter vos pꝛim⁹ esse, erit vester seruus. Sicut fili⁹ hoīs non venit ministrari, ſʒ ministrare, ꝛ dare aīam suā redēptioneʒ pꝛo
s.24 multis. Offer. Ad te dñe leuaui aīam meā: deus meus in te ꝯfido nō erubescā: neqʒ irrideāt me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectant non confundent. Sec.

Hostias q̄s dñe, quas tibi offerim⁹ ꝓpitius respice ꝛ p hec scā cōmercia: vincula pcōꝝ nr̄oꝝ absolue. per. Cōī.
s.x. Iustus dñs ꝛ iustitiam dilexit, eq tatem vidit vultus ei⁹. Post co.

Sumptis dñe sacramētis, ad redēptionis eterne q̄s pꝛoficiamus augmentuʒ. Per dñm. Super populum. Oīo.

Deus innocētie restitutoꝛ ꝛ amatoꝛ, dirige ad te tuoꝝ coꝛda suoꝝ: vt spūs tui feruoꝛe ꝯcepto: ꝛ i fide ueniātur stabiles: ꝛ in opere efficaces. Per do. ¶ Fer. v. Statio ad sanctā mariā trās tyberis.

Introi. Deus in adiutoꝛiū meum intende: dñe ad adiuuanduʒ me festina: confundātur ꝛ reuereant oēs inimici mei, qui querunt aiam meam. ps. Auertant retroꝛsum, ꝛ erubescant, q volūt mihi mala. ℣ Glia. Oīo. ps.69.

Presta nobis q̄s dñe auxiliuʒ gratie tue, vt ieiunijs ꝛ oꝛationib⁹ ꝯueniēter intēti: liberemur ab hostibus mētis ꝛ coꝛpoꝛis. Per. Oꝛatiōes alias dicen. Regre in dñica pce. fol. 44. Lcō biere. ꝓphete.

Hec dicit dñs de⁹, Maledictus hō qui ꝯfidit in homine, ꝛ ponit carnē bꝛachiuʒ suū: ꝛ a dño recedit coꝛ eius. Erit enim quasi myrice in deserto: ꝛ non videbit cuʒ venerit bonū, ſʒ habitabit in siccitate in deserto in terra salsuginis ꝛ inhabitabili. Bñdict⁹ vir qui ꝯfidit i dño, ꝛ erit dñs ca.17. B

fiducia ei⁹. Et erit quasi lignū
qđ plantat̄ sup aquas: qđ ad
humorē mittit radices suas, ꝛ
non timebit cū venerit estus.
Et erit foliuꝫ eius viride, ꝛ in
tpe siccitatis non erit solicitū,
nec aliqñ desinet facere fru/
ctū. Prauū ē cor hoīs ꝛ inscru
tabile: qs cognoscet illud? E/
go dñs scrutans cor, ꝛ ꝓbans
renes, qui do vnicuiqꝫ iuxta
viā suā, ꝛ iuxta fructū adinuē/
tionum suaꝝ. Dicit dñs oꝑs.
Ps. 78 Grad. Propitius esto peccatis
nostris dñe, ne qñ dicant gentes,
vbi est deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos
deus salutaris noster: ꝛ propter
honoreꝫ noīs tui dñe libera nos.
Seq. sci euāgelij ſm Lucam.
ca. 16.

N illo tpe. Di/
xit Iesus disci/
pulis suis. Hō
quidam erat di
ues, q induebā/
tur purpura ꝛ
bysso: ꝛ epulabatur quotidie
splēdide. Et erat qdam mēdi/
cus noīe Laçar⁹, qui iacebat
ad ianuā ei⁹, vlcerib⁹ plenus,
cupiēs saturari de micis, quę
cadebant de mensa diuitis, ꝛ
nemo illi dabat. sꝫ ꝛ canes ve
niebant, ꝛ lingebant vlcera
eius. Factū ē aūt vt morereť
mēdic⁹, ꝛ portaretur ab ange
lis in sinū habrae. Mortuus ē
aūt ꝛ diues: ꝛ sepult⁹ ē in infer
no. Eleuans aūt oculos suos
cū esset in tormentis, vidit ha
braaꝫ a longe, ꝛ laçaꝝ in sinu
eius, ꝛ ipse clamans dixit, Pꝛ
habraā, miserere mei, ꝛ mitte
laçaꝝ, vt intingat extremū di
giti sui in aquā, vt refrigeret li
guā meam, qꝛ crucior in hac
flāma. Et dixit illi habraā, Fi
li, recordar̄ qꝛ recepisti bona
in vita tua: ꝛ Laçarus silr ma
la Nunc aūt hic cōsolatur, tu
vero cruciaris. ꝛ in his oīb⁹, i
ter nos ꝛ vos chaos magnuꝫ
firmatū ē, vt hi qui volūt hinc
transire ad vos, non possint,
neqꝫ inde huc trāsmeare. Et
ait, Rogo ergo te pꝛ, vt mit/
tas eū in domum patris mei.
habeo eniꝫ qnqꝫ frēs, vt teste
tur illis, ne ꝛ ipsi veniāt in hūc
locū tormētoꝝ. Et ait illi ha
braā, Habēt moysen ꝛ ꝓphe
tas, audiāt illos. At ille dixit,
Nō pꝛ habraā, sꝫ siqs ex mor/
tuis ierit ad eos, pęnitentiam
agēt. Ait aūt illi, Si moysen ꝛ
ꝓphetas nō audiunt: neqꝫ si
quis ex mortuis resurrexerit,
credēt. Offer. Precat⁹ est moy Exo
ses in ꝯspectu dñi dei sui, ꝛ dixit:
precatus est moyses in cōspectu
dñi dei sui, ꝛ dixit: quare dñe ira/
sceris

sceris in pplo tuo? parce irę aię tuę: meměto babraaȝ, isaac, ⁊ iacob: qb' iurasti dare terraȝ fluentē lac ⁊ mel: ⁊ placatus factus est dñs de malignitate, quā dixit facere populo suo. Secreta.

PResenti sacrificio nomini tuo nos domine ieiunia dicata sanctificent: vt quod obseruantia nostra profitet' exterius: interius operetur effectu. Per eunđ. Communio.

Jo. 6. Qui mãducat carnem meam, ⁊ bibit sanguinem meuȝ: in me manet, ⁊ ego in eo dicit dominus.

GRatia tua nos Post cō. q̄s dñe nō derelinq̄t: q̄ ⁊ sacre nos đditos faciat fuituti: ⁊ tuā nobis opē semp acquirat. p. Sup pplm. Orõ.

ADesto dñe famulis tuis, ⁊ ppetuā benignitatē largire poscētib': vt his q te auctore ⁊ gubernatore gl'iant', ⁊ ɔgregata restaures: ⁊ restaurata ɔserues. p. ❡ Fer. vj. Statio ad sanctū vitalem. Introitus.

Ps. 16. EGo aūt cuȝ iustitia apparebo in cōspectu tuo: satiabor dū manifestabit' glia tua. ps Exaudi dñe iustitiaȝ meam: intēde de precationem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊ spiritui. Oratio.

DA q̄sumus omnipotēs deus, vt sacro nos purificante ieiunio: syncerís mētibus ad sancta ventura facias peruenire. Per eun. Orationes alias dicendas. Require in dominica pręcedēti. fol. 45. Lectio libri Genesis.

IN dieb' illis Dixit iosepb fr̄ib' suis. Audite somniū meū qđ vidi, Putabaȝ nos ligare manipulos i agro: ⁊ q̄si ɔsurgere mãipulū meū, ⁊ stare: v̄rosq; mãipulos circūstātes, adorare manipulū meū. Rn̄derūt frēs ei', Nunqd rex nr̄ eris, aut subyciemur ditioni tue? Hęc ergo cā sōniorūȝ atqȝ s̄monū: inuidię ⁊ odij fomitē ministrauit. Aliđ quoqȝ somniū vidit: qđ narrās fratrib', ait, Vidi p sōniū, q̄si solē ⁊ lunā, ⁊ stellas vndeciȝ adorare me. Qđ cuȝ p̄ri suo ⁊ fr̄ibus retulisset: icrepauit eū p̄r, ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc sōniū qđ vidisti? Nūquid ego, ⁊ mr̄ tua, ⁊ frēs tui, adorabim' te sup terrā? inuidebant igit' ei frēs sui: p̄r vo rē tacit' ɔsiderabat. Cūqȝ frēs illi' i pascēdis gregibus p̄ris morarent' in sichē: dixit ad euȝ isr̄l, Frēs tui ca. 37. B

pascũt oues in sichimis: veni mittã te ad eos. Quo rñdente, p̃sto sũ: ait, Vade, ꝛ vide, si cũcta p̲ſpera sint, erga frẽs tuos, ꝛ pecoꝛa: ꝛ renũtia mi-bi qd agat. Missus de valle ebꝛõ, venit i sichẽ. Inuenitq; eũ vir errãtẽ in agro: ꝛ iterrogauit qd q̃reret. At ille rñdit, Fratres meos q̃ro: idica mi-bi vbi pascũt greges. Dixit ei vir, Recesserũt de loco isto. Audiui aũt eos dicẽtes, Eamus i dothaiz. Perrexit ḡ ioseph post frẽs suos: ꝛ inuenit eos i dothaiz. Qui cum vidissent euz p̲cul: añq̃ accederet ad eos: cogitauerũt illũ occidere: ꝛ mutuo loq̃bant. Ecce somniatoꝛ venit: venite occidam⁹ eũ, ꝛ mittam⁹ eũ i cisternam veterez, dicemusq; fera pessima deuoꝛauit eũ. Et tunc appebit, qd illi p̲sint somnia sua. Audiẽs aũt hęc rubẽ: nitebat liberare eũ de manib⁹ eoꝝ: ꝛ dicebat, Non iterficiamus aiaz ei⁹: nec effundamus sanguinẽ: sz p̲ijcite eũ in cisternã hãc, q̃ est in solitudie: manusq; vestras ſuate inoxias. Hoc aũt dicebat volẽs eripe eũ de manib⁹ eoꝝ, ꝛ reddere

fo. lix pr̃i suo. Grad. Ad dñm cuz tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me. ℣. Dñe libera aĩam meã a labijs iniquis: ꝛ a lingua dolosa. Trac. Domine, non ſm peccata nostra facias nobis. Require supra in iiij. feria. fo. 44. Sequẽtia sancti euangelij ſm Mattheum. ca. xi. D

IN illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis, ꝛ turbis iudeoꝝum, parabolã hãc. Homo qdã erat p̄rfamilias q plantauit vineaz, ꝛ sepẽ circundedit ei, ꝛ fodit in ea toꝛcular, ꝛ edificauit turrim: ꝛ locauit eam agricolis: ꝛ peregre p̲fect⁹ ẽ. Cũ aũt tp̃s fructuũ appꝛopinquasset, misit seruos suos ad agricolas vt acciperẽt fructus ei⁹. Et agricole, app̄hẽsis ſuis ei⁹, aliuz cęciderunt, aliũ occiderunt, aliũ vo lapidauerunt. Iteꝝ misit alios ſuos plures p̲ꝛioꝛib⁹, ꝛ fecerunt illis similiter. Nouissime autẽ misit ad eos filiũ suũ, dicẽs, Verebuntur filiũ meũ. Agricole aũt vidẽtes filium, dixerũt intra se, Hic est hęres. Venite, occidamus eũ: ꝛ habebim⁹ hęreditatẽ ei⁹. Et app̄hẽsum euz eiecerunt extra vineam, ꝛ occiderunt. Cũ ergo venerit dñs vineę, qd faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos, male pdet, ꝛ vineã suã locabit alijs agricolis, q reddant ei fructuz tpi

b⁹ suis. Dicit illis iesus. Nūq̄ legistis in scripturis, Lapidez quē reprobauerūt ędificātes: hic fact⁹ est in caput anguli: a dño factū est istud: ꝛ est mirabile in oculis nostris? Ideo dico vobis, q̄ auferet a vobis
ps. 50. regnū dei, ꝛ dabit̄ gēti facienti fructus ei⁹. Et q̄ ceciderit super lapidē istuz ꝯfringet̄, sup quē vero ceciderit, ꝯteret eū. Et cū audissent pricipes sacerdotum, ꝛ pharisei, parabolas ei⁹: cognouerūt q̄ de ipsis diceret. Et q̄rentes eū tenere, timuerūt turbas: q̄m sicut prophetam eū habebant. Offer.
ps. 29. Dñe in auxiliū meum respice: confundant̄ ꝛ reuereātur q̄ quęrunt aiam meam, vt auferant eā, dñe in auxilium meū respice. Secre.

HEc in nobis sacrificia deus ꝛ actione pmaneant: ꝛ operatione firmentur. Per. Côio. Tu domine seruabis nos: ꝛ custodies nos a generatiōe hac in ęternum. Post communio.

FAc nos quęsumus dñe, accepto pignore salutis ęternę, sic tēdere ꝯgruēter: vt ad eā ꝑuenire possim⁹. Per. Super populum. Oro.

DA q̄s dñe pplo tuo salutē mentis ꝛ corporis: vt bonis operibus inhęrendo: tuę semper virtutis mereatur protectione defendi. Per dominū. Ca. 50

℄ Sabbato. Statio ad scūm marcellinum ꝛ petrū. Introi. A

LEx dñi irreprehensibilis conuertens aias: testimoniū dñi fidele: sapiētiā prestās paruulis. ps. Celi enarrant gloriā dei: ꝛ opera manuū eius annunciat firmamentum. ℣. Gloria patri ꝛ filio, ꝛ spiritui sancto. Oro.

DA q̄s dñe nr̄is effectuz ieiunijs salutarez: vt castigatio carnis assūpta ad nostrarum vegetationē transeat animarum. Per. Orationes alias dicendas. Reqre in dñica pce. fol 44. Lcō lib. gene.

IN dieb⁹ illis. Dixit rebecca filio suo iacob. Audiui prēz tuū loquētem cū esau fratre tuo, ꝛ dicentē ei. Affer mihi de venatiōe tua, ꝛ fac cibos, vt comedā, ꝛ bñdicā tibi corā dño, añq̄ moriar. Nunc ergo fili mi acq̄esce consilys meis: ꝛ pgēs ad gregem, affer mihi duos hedos optimos, vt faciā ex eis escas p̄ri tuo, qb⁹ libēter vescit̄. quas cū attuleris, ꝛ comederit: bñdicat tibi

prius$\bar{q}$ moriatur. Cui ille rñ-
dit, Nosti quod esau frater meus
hõ pilosus sit, et ego lenis: si at
trectauerit me pr me⁹, et sen-
serit, timeo ne putet me volu
isse sibi illudere: et inducat su-
per me maledictionẽ pro bñdi
ctione. Ad quẽ mr̃, In me sit,
ait, ista maledictio fili mi: tm̃
audi vocẽ meã, et pgens affer
q̃ dixi. Abijt, et attulit, dditq
mr̃i. Parauit illa cibos, sicut
nouerat velle prẽm illi⁹: et ve
stib⁹ esau valde bonis, quas
apd se hẽbat domi, íduit eu:
pelliculasq hedorũ circũde-
dit manib⁹: et colli nuda pte-
xit. Deditq pulmẽtũ, et panes
quos coxerat tradidit. Qui-
bus illatis, dixit, Pr mi? At ille
rñdit, Audio. Quis es tu fili
mi? Dixitq iacob, Ego sum
Esau pmogenit⁹ tu⁹: feci tibi
sicut pcepisti mihi. Surge, se-
de, et comede de venatione
mea, vt benedicat mihi ani-
ma tua. Rursum isaac ad fi-
lium suum: quomodo inquit
tam cito inuenire potuisti fi-
li mi? Qui respondit. Volun-
tas dei fuit, vt cito mihi oc-
curreret quod volebã. Dixit-
q isaac, Accede huc, vt tan-
gam te fili mi, et probem vtrũ
tu sis filius meus esau, an nõ.
Accessit ille ad patrẽ: et pal
pato eo, dixit isaac, Vox qui
dẽ, vox iacob est: sed manus,
man⁹ sunt esau. Et nõ cogno-
uit eũ: qa pilose man⁹ silitudi
nem maioris expsserãt. Bñdi-
cẽs ergo illi, ait, Tu es filius
me⁹ esau? Rñdit, Ego sum. At
ille, Affer inqt mihi cibos de
venatione tua fili mi: vt bñdi
cat tibi aĩa mea. Quos cum
oblatos comedisset: obtulit
ei ẽt vinũ. Quo hausto, dixit
ad eum. Accede ad me, et da
mihi osculũ fili mi. Accessit:
et osculat⁹ est eũ. Statimq vt
sensit vestimẽtorum illi⁹ fragrã-
tiam: benedicẽs illi ait, Ecce
odor filij mei sicut odor agri
pleni, cui bñdixit dñs. Det ti-
bi de⁹ de rore cęli, et de pigue
dine terrę, abũdãtiã frumẽti
vini et olei: et seruiãt tibi ppli:
et adorẽt te trib⁹. esto dñs fra-
trũ tuorum, et icuruẽtur añ te fi-
lij mr̃is tuę. q maledixerit ti-
bi, sit ille maledict⁹: q bñdixe
rit tibi, bñdictiõib⁹ repleatur.
Vix isaac sermonẽ ipleuerat,
et egressio iacob foras, venit
esau, coctosq de venatiõe ci-
bos intulit pr̃i, dicens, Surge
pr mi, et comede de venatiõe
filij tui, vt benedicat mihi aĩa
tua. Dixitq illi isaac, Quis

eni es tu? Qui rñdit, Ego sus fili' tu' pmogenit' esau. Expa uit isaac stupore vehemēti: z. vltra q̄ credi pōt admirans, ait, Quis ergo ille est, qui du dum captam venationem at tulit mihi, z comedi ex omni bus prius q̄ tu venires? Benedixiq; ei, z erit benedictus. Auditis esau sermonibus pa tris, irrugyt clamore magno: z consternatus, ait, Benedic etiam z mihi, pater mi. Qui ait, Venit german' tuus frau dulēter, z accepit benedictionem tuam. At ille subiunxit. Iuste vocatum ē nomen eius iacob. Supplātauit enim me en altera vice. Primogenita mea ante tulit, z nunc secundo surripuit bñdictionem meā. Rursumq; ad prē;. Nū qd nō seruasti ait, z mihi bñdictionē? Rñdit isaac, Dñs tuū illū pstitui, z oēs frēs suos ser uituti illi' subiugaui. Frumen to z vino z oleo stabiliui eu;, z tibi post hęc fili mi vltra qd faciā? Cui esau, Nu; vnā, inqt, tm̄ bñdictione; habes prē? Mihi quoq; obsecro vt bñdicas. Cūq; eiulatu magno fle ret: motus isaac, dixit ad eu;. In pinguedie terrę, z in rore cęli desup, erit bñdictio tua.

Grad. Bonū est cōfiteri dño: z psallere nomini tuo altissime. ps. 91 ℣. Ad annūciādū mane mīam tua;: z veritatē tuā per noctē. Sequētia sci euangelij sm Lucam. ca. 15.

N illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō quidam habuit duos filios: z dixit adolescentior ex illis patri. Pater da mihi portionem substantię, quę me contingit. Et diuisit illis substantia;. Et non post multos dies, cōgregatis omnibus, adolescentior filius, peregre pfectus est in regionem lōginqua;: z ibi dissipauit substantiam suam, viuendo luxuriosę. Et postq̄ consummasset omnia: facta est fames valida in regione il la: z ipse cepit egere. Et abyt, z adhesit vni ciuium regiōis illius: z misit illum in villam suam, vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventre; suu; de siliquis, quas porci mā ducabant: z nemo illi dabat. In se autem reuersus, dixit, Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus: ego aute; hic fame pereo. Surgam z ibo ad patre;

meum, ⁊ dicam ei. Pater peccaui in celū ⁊ corā te: iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnum ex mercenarijs tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset: vidit illum pater ipsius, ⁊ misericordia motus est. Et occurrens, cecidit sup collum eius, ⁊ osculatus est eū.
ca. 38. Dixitq̃ ei fili⁹, Pater, pecca-
A ui in celū ⁊ corā te: iā nō sum dignus vocari fili⁹ tu⁹. Dixit aūt pr̄ ad seruos suos. Cito pferte stolā pmā, ⁊ induite illū, ⁊ date anulū in manu eius, ⁊ calciamēta in pedes ei⁹, ⁊ adducite vitulū saginatū, ⁊ occidite, vt mādūcemus, ⁊ epulemur: qa hic fili⁹ me⁹ mortuus erat, ⁊ reuixit: pierat, ⁊ īuētus est. Et ceperunt epulari. Erat aūt fili⁹ eius senior in agro. ⁊ cū veniret, ⁊ appropinquaret domui: audiuit symphoniā ⁊ chorū. ⁊ vocauit vnū de seruis: ⁊ īterrogauit q̄ hec eēnt. Isq̃ dixit illi. Frater tuus venit, ⁊ occidit pr̄ tuus vitulum saginatū: qa saluū illum recepit. Indignatus est aūt, ⁊ nolebat introire. Pater ergo illius egressus cepit rogare eū. At ille rn̄dēs: dixit patri suo, Ecce tot annis seruio tibi, ⁊ mandatū tuū nunq̄ pterivi, ⁊ nūq̄ dedisti mihi hedū, vt cū amicis meis epularer. Sed postq̄ filius tu⁹ hic, qui deuorauit substantiā suā cū meretricib⁹, venit: occidisti vitulū saginatū. At ipse dixit illi, Fili, tu semp mecū es: ⁊ oīa mea, tua sunt. epulari aūt ⁊ gaudere oportebat: qr frater tuus hic mortu⁹ erat, ⁊ reuixit: perierat, ⁊ inuētus est. Offer. Illumina oculos ps. 12.
meos ne vnquā obdormiā in morte: ne qn̄ dicat inimicus meus p̄ualui aduersus eum. Secreta.

His sacrificijs dn̄e cōcede placatus, vt q pprijs orām⁹ absolui delictis: nō grauemur externis. Per. Cōi. Opor Luc.
tet te fili gaudere, qr frater tuus 15.
mortuus fuerat, ⁊ reuixit. perierat ⁊ inuentus est. Post cōio.

Sacramēti tui dn̄e diuina libatio, ⁊ penetralia nr̄i cordis infundat, ⁊ sui nos participes potenter efficiat. Per do. Super populum. Oratio.

Familiā tuā q̄s dn̄e continua pietate custodi, vt q̄ in sola spe gratie celestis innitit, celesti etiam protectione muniatur. Per d. ¶ Dn̄ica. iij. in xl. Statio ad sanctum laurentium extra muros. Introitus.

ps. 24 Oculi mei semper ad dñm, qꝛ ipse euellet d laqueo pedes meos: respice in me ꝛ miserere mei: qm̄ vnicus ꝛ pauper sum ego. ps. Ad te dñe leuaui aiam meam deus meus in te ꝯfido, nõ erubescam. ℣. Gloria pa. Oro.

Quesum⁹ oṗs de⁹, vota humiliuꝫ respice: atqꝫ ad defensioné nostraꝫ, dexterã tue maiestatis extẽde. per. Ad poscenda suffragia scõꝝ.

A Cunctis nos q̃s Oro. dñe mẽtis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria, cum btĩs aplĩs tuis petro ꝛ Paulo, atqꝫ btõ. N. ꝛ oĩb⁹ sanctis: salutẽ nobis tribue benign⁹ ꝛ pacẽ, vt destructis aduersitatib⁹ ꝛ erroribus vniuersis: ecclesia tua, secura tibi seruiat libertate. p. Et p viuis ꝛ defunctis generaliter. Oro.

Omṗs sempiterne de⁹, q viuoꝝ dñaris simul ꝛ mortuoꝝ, oĩumqꝫ misereris, quos tuos fide ꝛ ope futuros esse p̄noscis, te supplices exoram⁹: vt p quib⁹ effundere p̄ces decreuimus: quosqꝫ vel p̄sens seculũ adhuc in carne retinet: vel futuꝝ iã exutos corpore suscepit, intercedẽtib⁹ oĩb⁹ sanctis tuis, pietatis tue clemẽtia, oĩuꝫ delictoꝝ suoꝝ veniam ꝯsequant̄. Per do. Lcõ eplẽ btĩ pauli aplĩ. Ad ephe.

Fratres. Estote imitatores dei, sicut filij charissimi: ꝛ ambulate in dilectiõe, sicut ꝛ xp̄s dilexit nos, ꝛ tradidit semetipsuꝫ p nob̄ oblationẽ ꝛ hostiã deo in odorẽ suauitatꝭ. Fornicatio aũt ꝛ oĩs imunditia, aut auaritia nec noiet̄ i vobis, sicut decet sanctos, aut turpitudo, aut stultiloqũ, aut scurrilitas, que ad rẽ nõ ptinet: sed magis gr̃arũ actio. Hoc aũt scitote intelligẽtes, q oĩs fornicator, aut imund⁹, aut auar⁹, qd̃ ẽ idolo Ca. 5. A

rū seruit⁹, nō habet hereditatē in regno chri ꝛ dei. Nemo vos seducat inanib⁹ verbis. Propter hec enī venit ira dei in filios diffidentię. Nolite ergo effici participes eoꝝ. Eratis enim aliqū tenebre: nunc aūt lux i dño, vt filij lucis ambulate: Fruct⁹ enim lucis, est i oī bonitate, ꝛ iustitia, ꝛ verita
ps.9. te. Grad. Exurge dñe non ꝑualeat hō: iudicent̄ gentes in cōspe
ps.122. ctu tuo. ℣. In ꝯuertendo inimicum meū retrorsum: infirmabuntur, ꝛ peribūt a facie tua. Trac. Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in cęlis. ℣. Ecce sicut oculi seruoꝝ in manibus dñoꝝ suorū. ℣. Et sicut oculi ancillę in manibus dñe suę: ita oculi nr̄i ad dñm deum nr̄m: donec misereatur nr̄i. ℣. Miserere nobis dñe: miserere nobis. Sequētia sancti euāgelij ꝫm Lucam.

ca.xi.c

IN illo tpe. Erat Iesus eyciēs demoniuꝫ, ꝛ illud erat mutuꝫ. Et cuꝫ eiecisset demoniū, locutus ē mutus, ꝛ admirate sunt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt, In beelzebub principe demonioꝝ, eycit demonia. Et alij tētantes, signum de cęlo q̄rebant ab eo. Ipse autē vt vidit cogitatiōes eoꝝ, dixit, Oē regnū in seipsum diuisum, desolabit̄: ꝛ dom⁹ supra domū cadet. Si aūt ꝛ sathanas in seipsum diuisus est: quō stabit regnū ipsius, q̄ dicitis in beelzebub eycere me demonia? Si aūt ego i beelzebub eycio demonia: filij vestri in quo eyciunt? Ideo ipsi, iudices vestri erūt. Porro si in digito dei eycio demonia: ꝑfecto ꝑuenit i vos regnum dei. Cū fortis armat⁹ custodit atriū suū, in pace sunt oīa quę possidet. Si autē fortior illo superueniens vicerit eū: vniuersa arma ei⁹ auferet, in quib⁹ ꝯfidebat, ꝛ spolia ei⁹ distribuet. Qui nō est mecū, aduersum me est: ꝛ q non colligit mecū, dispgit. Cū imūdus spūs exierit ab hoīe, ambulat ꝑ loca arida, ꝛ inaquosa, q̄rēs requiē, ꝛ nō inueniēs, dicit, Reuertar ī domū meā, vnde exiui. Et cū venerit, iuenit eā vacantē, scopis mundatā, ꝛ ornatā: Et tūc vadit, ꝛ assumit secum septē alios spūs nequiores se: ꝛ ingressi habitant ibi. Et fiūt nouissima hominis illi⁹, peiora prioribus. Factum ē aūt, cū hec diceret: extollēs vocē q̄dam mulier d

turba, dixit illi, Beat⁹ vēter q̄ te portauit, ꝛ vbera que suxisti. At ille dixit, Quinimmo, bti qui audiūt verbū dei, ꝛ cu
ps.18. stodiunt illud. Offer. Justitie dñi recte letificantes corda, ꝛ dulciora super mel ꝛ fauū: nam ꝛ seruus tuus custodiet ea. Secreta.

Hec hostia q̄s dñe emundet nr̄a delicta: ꝛ ad sacrificiū celebrandū, subditorū tibi corpa mētesq̄ѕ scificet. p.

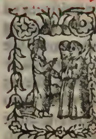
Exaudi nos de Alia secr. us salutaris noster, vt per hui⁹ sacramēti virtutē, a cunctis nos mētis ꝛ corporis hostib⁹ tuearis: gratiam tribuēs in p̄senti, ꝛ gloriā in futuro. p.

Deus cui soli Alia secr. cognit⁹ ē numer⁹ electorū, in supna felicitate locand⁹ tribue q̄s: vt intercedētib⁹ oībus sanctis tuis, vniuersoruꝫ, quos in oratione cōmēdatos suscepim⁹: ꝛ noīa oiuꝫ fideliū btē p̄destinationis liber ascri
ps. 38. pta retineat. Per. Cōi. Passer inuenit sibi domū, ꝛ turtur niduꝫ, vbi reponat pullos suos: altaria tua dñe v̄tutū, rex meus ꝛ de⁹ meus: beati q̄ habitant i domo tua: ī seculū sclī laudabūt te. Post cō.

Cūctis nos q̄s dñe reatibus ꝛ periculis p̄pitiat⁹ absolue, quos tāti mysterij tribuis eē participes. Per. Alia

Mundet ꝛ muni post cō. at nos q̄s dñe diuini sacramēti mun⁹ oblatū: ꝛ intercedēte btā virgine dei genitrice maria, cū btis ap̄lis tuis petro ꝛ Paulo, atq̄ѕ btō. N. ꝛ oībus sanctis a cunctis nos reddas, ꝛ p̄uersitatibus expiatos, ꝛ aduersitatibus expeditos.

Per eundē. Alia post cō. Purificēt nos q̄s oṗs ꝛ misericors de⁹ sacramēta q̄ sumpsimus: ꝛ intercedētib⁹ oībus sanctis tuis p̄sta: vt hoc tuū sacramētum nō sit nobis reat⁹ ad penā: sed itercessio salutaris ad veniā, sit ablutio scelerū, sit fortitudo fragiliū, sit cōtra oīa mundi pericula firmamētū, sit viuorꝫ atq̄ѕ mortuorū fidelium, remissio omniuꝫ delictorꝫ. Per. ¶ Fer. iij. Statio ad sanctuꝫ marcū. Introi.

In deo lau ps.55. dabo verbū: in dño laudabo sermonē: in deo sperabo: non timebo quid faciat mihi homo. ps. Miserere mei deus, q̄m conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. ꝟ. Gloria patri ꝛc. Oratio.

Cordib⁹ nr̄is q̄s dn̄e gr̄az tuā benign⁹ īfunde: vt sicut ab escis carnalib⁹ abstinemus: ita sensus quoqz nr̄os a noxijs retrahamus excessib⁹. Per do. Orationes alias dicēdas. Require in dn̄ica pce. fol. 52. Lectio libri regum.

4.ca. IN dieb⁹ illis. Naamā princeps militię regis syrię, erat vir magnus apud dn̄m suum, ⁊ honorat⁹: Per illū eniz dedit dn̄s salutē syrię: Erat autē vir fortis ⁊ diues, sed leprosus Porro de syria egressi fuerant latrūculi, ⁊ captiuā duxerant d̄ terra israel puellā paruulā, quę erat ī obsequio vxoris naaman, quę ait ad dn̄am suā, Vtinā fuisset dn̄s me⁹ ad ꝓphetam, qui est in samaria, ꝑfecto curasset euz a lepra, q̄z habet. Ingressus est itaqz naaman ad dn̄m suum, ⁊ nunciauit ei, dicēs. Sic ⁊ sic locuta est puella d̄ terra israel. Dixitqz ei rex syrię, Vade, ⁊ mittā literas ad regē israel. Qui cū ꝑfect⁹ esset, ⁊ tulisset secū decez talēta argēti, ⁊ sex milia aureos, ⁊ decē mutatoria vestimētoꝝ, detulit literas ad regem israel, in hęc verba, Cū acceperis epistolā hāc, scito ꝙ miserim ad te naamā seruuz meum, vt cures eum a lepra sua. Cūqz legisset rex israel lr̄as, scidit vestimēta sua, ⁊ ait, Nūquid de⁹ sum ego, vt occidere possim, ⁊ viuificare, q: iste misit ad me, vt curē hoīem a lepra sua? Aīaduertite, ⁊ videte, ꝙ occasiones querat aduersuz me. Q d̄ cū audisset helise⁹ vir dei, scidisse, vz, regem israel vestimēta sua, misit ad eū, dicēs, Cur scidisti vestimēta tua? Veniat ad me, ⁊ sciat ꝓphetā esse ī israel. Venit ergo naamā cū equis, ⁊ currib⁹ ⁊ stetit ad ostiū dom⁹ helisei: Misitqz ad eū helise⁹ nūciuz, dicēs, Vade, ⁊ lauare septies in iordane, ⁊ recipiet sanitatē caro tua, atqz mūdaberis. Iratus naamā: recedebat, dicēs, Putabā ꝙ egrederet̄ ad me, ⁊ stans inuocaret nomen dn̄i dei sui, ⁊ tāgeret manu sua locum lepre, ⁊ curaret me. Nunquid non meliores sunt abana, ⁊ pharphar, fluuiī damasci, oīb⁹ aqs israel, vt lauer in eis, ⁊ munder? Cū ergo vertisset se, ⁊ abiret indignans, accesserunt ad eum serui sui, ⁊ locuti sunt ei, Pī, ⁊ si rē grandē dixisset tibi propheta, certe facere debueras, q̄to magis, q: nūc dixit tibi, lauare, ⁊ mundabe-

ris: Descēdit, et lauit in iordane septies, iuxta sermonē viri dei, et restituta ē caro ei⁹, sicut caro pueri paruuli, et mūdat⁹ ē. Reuersusq3 ad viꝝ dei, cū vniuerso comitatu suo, venit, et stetit coram eo, et ait. Vere scio qꝫ non sit deus ali⁹ in vniuersa terra, nisi tm̄ dn̄s deus
ps.55 israel. Grad. Deus vitā meā nūciaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. ℣. Miserere mei dn̄e: qm̄ cōculcauit me hō: tota die bellans tribulauit me.
ps.102 Trac. Dn̄e, non s̄m peccata n̄ra quę fecimus nos, neq3 s̄m iniquitates nostras retribuas nobis.
ps.78 ℣. Dn̄e, ne memineris iniquitatū nostraꝝ antiquaꝝ, cito anticipēt nos misericordię tuę, qꝛ pauperes facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, et ꝓpter gloriā nois tui dn̄e libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuū. Sequentia sancti euangelij s̄m Lucam.

Lu.4. D

In illo tpe. Dixerunt pharisei ad Iesum. Quāta audiuim⁹ facta i capharnaum: fac et hic in patria tua. Ait aūt, Amen dico vobis, qꝛ nemo propheta accept⁹ est in patria sua. In veritate dico vob: multe vidue erāt in diebus helie in israel, qn̄ clausu3 ē cęlū, annis trib⁹, et mēsib⁹ sex, cū3 facta esset fames magna in oi terra, et ad nullā illaꝝ missus est helias, nisi in sareptā sydonię, ad mulierē viduā3. Et multi leprosi erāt i israel sub heliseo ꝓpheta: et nemo eoꝝ mūdat⁹ ē, nisi Naaman syr⁹. Et repleti sunt oēs in synagoga, ira, hęc audiētes. Et surrexerunt, et eiecerūt eum extra ciuitatē, et duxerūt illū vsq3 ad supciliū montis, sup quē ciuitas eoꝝ erat ędificata, vt pcipitarēt eū. Ipse āt trāsiēs, p mediū illoꝝ, ibat.

Offer. Exaudi de⁹ orationē meā: et ne despexeris depcationē meā: intende in me, et exaudi me. ps.54 Sec.

MVn⁹ qđ tibi dn̄e n̄re fui tutis offerim⁹: tu salutare nobis pfice sacramētū per.

Cōio. Quis dabit ex syon salutare israel: cum auerterit dn̄s captiuitatem plebis suę: exultabit iacob, et letabitur israel. ps.13 Post cō.

PRęsta q̄s ōps et misericors de⁹, vt qđ ore pti agimus, pura mente capiamus. Per domi. Sup populum. Oro.

SVbueniat nobis dn̄e misericordia tua: vt ab iminētibus pcōꝝ nostroꝝ periculis

te mereamur protegente eri pi:te liberāte saluari. Per do.

Feria tertia. Statio ad san ctam potentianam. Introit.

ps. 16.

Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuam et exaudi verba mea: custodi me dn̄e vt pupillam oculi, sub vmbra alarum tuarum ptege me. ps. Exaudi dn̄e iustitiam meam: intende deprecationē meā. ℣ Gloria. Oro.

Exaudi nos ops̄ et misericors deus, et ptinētię salutaris propiti' nobis dona concede. Per. Oratiōes alias dicēdas. Require in dn̄ica pce.

4. ca fol. 52. Lectio libri regū.

4. A In diebus illis. Mulier q̄dā clamabat ad heliseū pphetā, dicens, Seruus tu' vir me' mortu' est: et tu nosti, qz seru' tuus fuit timens deū. Et ecce creditor venit, vt tollat duos filios meos, ad seruiēdū sibi. Cui dixit heliseus, Quid vis vt faciā tibi? Dic mihi qd habes in domo tua? At illa rn̄dit, Nō habeo ancilla tua qcquā in domo mea, nisi paruz olei quo vngar. Cui ait, Vade et pete mutuo ab oib' vicinis tuis, vasa vacua non pauca, et ingredere, et claude ostiū tuū. Et cū intrinsec' fueris tu et filij tui, mitte inde in oia vasa hęc: et cū plena fuerint, tolles. Iuit itaqz mulier, et clausit ostium sup se, et super filios suos. illi offerebant vasa, et illa infūdebat. Cūqz plena fuissent vasa, dixit ad filiū suū. Affer mihi adhuc vas. Et ille rn̄dit, nō habeo. Stetitqz oleum. Venit aūt illa, et idicauit hoi dei. Et ille, Vade, ingt, vēde oleuz, et redde creditori tuo: Tu autē et filij tui, viuite de reliquo.

Grad Ab occultis meis munda me dn̄e: et ab alienis parce seruo tuo. ℣ Si mei non fuerint dn̄ati, tunc immaculatus ero: et emunda bor a delicto maximo. Sequētia sancti euāgelij s̄m mattheuz. ps. 18.

In illo tpe. Respiciēs Iesus in discipulos suos dixit simoni petro. Si peccauerit i te frater tu' us, vade, et corripe eū inter te et ipsum solū. Si te audierit, lucrat' eris frēz tuū. Si aūt te nō audierit: adhibe tecuz adhuc vnū vel duos, vt in ore duorz vel triū testiū stet oē verbum. Qd si nō audierit eos, dic ec ca. 18. C

clesię. Si aũt ecclesiã non audierit: sit tibi sicut ethnicus, ꝛ publican⁹. Amẽ dico vobis, q̃cũqȝ alligaueritis sup terrã, erũt ligata ꝛ in cęlo: ꝛ q̃cunqȝ solueritis sup terrã, erunt soluta ꝛ in cęlo. Iterũ dico vobis: qꝛ si duo ex vobis ꝯsenserint sup terrã, de oĩ re quãcũqȝ petierint, fiet illis a patre meo, qui in cęlis est. Vbi enim sunt duo vel tres ꝯgregati in noĩe meo, ibi sum in medio eorũȝ. Tũc accedẽs ad eũ petrus dixit, Dñe, quotiẽs peccabit in me frater me⁹, ꝛ dimittaȝ ei? Vsqȝ septies? Dixit illi Iesus, Non dico tibi vsqȝ septies, sȝ vsqȝ septuagies septies. Offer. Dextera dñi fecit virtutem,
Ps.117 dextera dñi exaltauit me: nõ moriar sed viuã, ꝛ narrabo opa dñi.

Per hęc veniat q̃s Secre. dñe sacra nr̃ę redẽptionis effectus, q nos ꝛ ab humanis retrahat semp excessib⁹, ꝛ ad salutaria dona pducat. Per.

Ps.14 Cõio. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in mõte sancto tuo? qui ingredit sine macula, ꝛ operat iustitiam.

Sacris dñe my- Post cõ. sterijs expiati, ꝛ veniaȝ q̃ sumus cõsequamur ꝛ gratiã. Per. Super populuȝ. Oratio.

Tua nos dñe protectiõe dẽfende: ꝛ ab oĩ semp iniqtate custodi. P. ¶ Feria.iiij. Statio ad scm̃ sixtum. Introi.

Ego autẽ in Ps.30. dño sperabo exultabo ꝛ letabor in tua misericordia: qꝛ respexisti humilitatẽ meam. Ps. In te dñe speraui non confundar in ęternum: in iustitia tua libera me, ꝛ eripe me. Ps. Gloria patri. Oratio.

Presta nobis q̃s dñe, vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi: a noxijs quoqȝ vitijs abstinentes, ꝓpitiationẽ tuã facilius impetrem⁹. Per. Orones alias dicẽdas. Require in dñica pręce. fo.52. Lcõ libri exodi.

Hec dicit dñs de⁹. Honora patrẽ tuũ, ꝛ matrẽ tuam, vt sis lõgeuus sup terrã, quã dñs de⁹ tuus dabit tibi. Non occides. Nõ mechaberis. Nõ furtũ facies. Nõ loq̃ris ꝯtra ꝓximũ tuũ falsum testimonium. Non ꝯcupisces domũ ꝓximi tui: nec desiderabis vxorẽ ei⁹, non seruũ, nõ ancillã, non bouẽ, nõ asinũ nec oĩa q̃ illi⁹ sũt. Cũctus aũt ppl's audiebat voces, ꝛ videbat lãpades, ꝛ soni ca.20. C

tū buccine, mōteq3 fumigātē. ⁊ perriti, ac pauore ꝯcussi, ste terūt ꝓcul, dicētes moysi. Loq̄re tu nobis, ⁊ audiemus: Nō loquat̄ nob dn̄s, ne forte moriamur. Et ait moyses ad populū, Nolite timere: Vt enim ꝓbaret vos, venit deus, ⁊ vt terror illi⁹ esset in vobis, ⁊ nō peccaretis. Stetitq3 pp̄ls ꝺ lōge: moyses aūt accessit ad caliginē, in qua erat de⁹. Dixitq3 p̄terea dn̄s ad moysē, Hęc dices filijs israel, Vos vidistis ꝙ de cęlo locutus sum vobis. Nō facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi, ⁊ offeretis sup illꝺ holocausta, ⁊ pacifica vr̄a: oues vestras, ⁊ boues, ī oī loco, ī q̄ memoria fuerit noīs mei. Grad.

ps.6. Miserere mei dn̄e: qm̄ infirmus sum, sana me dn̄e. ℣. Conturbata sunt omnia ossa mea, ⁊ aīa mea

ps.102 turbata est valde. Trac. Dn̄e, non s̄m peccata nr̄a quę fecimus nos, neq3 s̄m iniquitates nr̄as retri

ps.78. buas nobis. ℣. Dn̄e, ne memineris iniquitatū nostrar̄ antiquar̄, cito anticipent nos misericordię tuę, q2 pauperes facti sumus nimis. ℣ Adiuua nos deus salutaris noster, ⁊ ꝓpter gloriam noīs tui dn̄e libera nos: ⁊ ꝓpitius esto peccatis nostris, ꝓpter nomen tuū.

Sequentia sancti euangelij, Ca.15 s̄m mattheum. A

In illo tp̄e. Accesserunt ad Iesum ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei, dicentes, Quare discipuli tui transgrediūtur traditiōes seniorꝝ? Nō enim lauāt manus suas, cū panē manducāt. Ipse autē rn̄dens, ait illis, Quare ⁊ vos trāsgredimini mandatū dei, pp traditionē vestrā? Nā de⁹ dixit, honora patrē tuū, ⁊ matrē tuā, ⁊ q maledixerit patri, vl' matri, morte moriat̄. Vos aūt dicitis, Quicunq3 dixerit patri vel matri, mun⁹ qꝺcunq3 est ex me, tibi ꝓderit: ⁊ nō honorificabit patrē suum, aut matrē suā, ⁊ irritū fecistis mādatū dei, pp traditionē vestrā. Hypocrite, bene ꝓphetauit de vobis esaias, dicens, Popu Ca.29 l⁹ hic, labijs me honorat, cor D aūt eorꝝ longe est a me. Sine causa aūt colūt me, docentes doctrinas, ⁊ mandata hoīuꝝ. Et ꝯuocatis ad se turbis, dixit eis, Audite, ⁊ intelligite. Non qꝺ intrat in os, coingnat hominē: sed qꝺ ꝓcedit ex ore, B coingnat hoiem. Tunc acce

dētes discipuli eius, dixerunt ei, Scis, q[uia] pharisei, audito h[oc] verbo, scandalizati sunt? At ille r[espo]ndens, ait, O[mn]is plātatio, quā non plantauit p[ate]r meus cęlestis, eradicabit[ur]. Sinite illos: Cęci sunt, et duces cęcorū. Cęcus aūt si cęco ducatu[m] p[rae]stat, ambo in foueā cadūt. R[espo]ndēs aūt petr[us], dixit ei. Edissere nobis parabolā istam. At ille dixit. Adhuc et vos sine intellectu estis? Nō intelligitis, q[uia] o[mn]e q[uo]d in os intrat, in ventre[m] vadit, et i[n] secessum emittit[ur]? Quę aūt p[ro]cedunt de ore, de corde exeunt, et ea coingnāt ho[min]e[m]. De corde enim exeūt cogitationes male, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemię. Hęc sunt q[uae] coingnāt ho[min]em. Nō lotis aūt manib[us] manducare, non coingnat homine[m].

Ps.108 Offer. D[omi]ne fac mecū s[ecundu]m misericordiam tuā: propter nomen tuū: q[uia] suauis ē misericordia tua. Sec.

S Vscipe q[uae]s[umus] d[omi]ne p[re]ces p[o]p[u]li tui, cū oblatiōib[us] hostia[rum], et tua mysteria celebrātes ab o[mn]ib[us] nos defende periculis. p.

Ps.15 Cōi. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me letitia cum vultu tuo d[omi]ne. Post cōmunio.

S Anctificet nos d[omi]ne q[uae] pastis sumus mēsa cęlestis: et a cūctis errorib[us] expiatos, supernis p[ro]missionib[us] reddat acceptos. Per. Sup[er] populū. Or[ati]o.

C Oncede q[uae]s[umus] o[mni]p[oten]s deus, vt q[ui] p[ro]tectionis tuę gratia[m] q[uae]rim[us]: liberati a malis o[mn]ib[us]: secura tibi mēte seruiamu[s]. p.

¶ Feria. v. Statio ad sanctos cosmam et damianū. Introi.

S Alus populi ego sum dicit d[omi]n[u]s: de q[ui]cunq[ue] tribulatione clamauerint ad me, exaudia[m] eos: et ero illorū d[omi]n[u]s i[n] perpetuū. Eccl.

Ps. Attendite popul[us] meus legē meā: inclinate aurē vestrā: in verba oris mei. ℣. Gloria pa. Or[ati]o. Ps.77

M Agnificet te d[omi]ne sanctorum tuo[rum] cosme et damiani beata solēnitas: qua et illis gloriā sempiternā, et opē nobis ineffabili p[ro]uidētia p[re]stitisti. Per. Or[ati]ones alias dicē. Require i[n] d[omi]nica p[re]cedē. fol. 52. Lc[ti]ō hiere. prophete.

I N diebus illis. Factu[m] est Je.7.a verbū d[omi]ni ad me dicēs, Sta in porta domus d[omi]ni, et p[rae]dica ibi verbū istud, et dic, Audite verbū d[omi]ni o[mn]is iuda, qui igredimini per portas has, vt adoretis

dñs. Hęc dicit dñs exercituū deus israel, Bonas facite vias vestras, ꝛ studia vr̄a, ꝛ habitabo vobiscū in loco isto. Nolite ꝯfidere in verbis mēdacij, dicētes, Tēplum dñi, tēplum dñi, tēplū dñi est. Qm̄ si bene direritis vias vestras, ꝛ studia vr̄a: si feceritis iudiciū inter virū ꝛ ꝓximum eius, aduenę, ꝛ pupillo, ꝛ viduę, non feceritis calūniam, nec sanguinē innocētem effuderitis in loco isto, ꝛ post deos alienos nō ambulaueritis in malū vobismetipsis: habitabo vobiscū in loco isto, in terra q̄ꝫ dedi pr̄ibus vestris, a sęculo, ꝛ vsq; in sęculū. Ait dñs omnipotens. Grad.

Psal. 144. Oculi oīum in te sperant dñe: ꝛ tu das illis escam in tpe oportuno. ℣. Aperis tu manuꝫ tuam, ꝛ imples oē animal benedictione.

Seq. sci euangelij s̄m lucam.

ca. 4. B. In illo tpe. Surgēs Iesus de synagoga introiuit in domū simonis. Socrus aūt simonis, tenebaẗ magnis febrib᷒: Et rogauerūt illū ꝓ ea. Et stans sup illā, imperauit febri: ꝛ dimisit illā. Et continuo surgēs ministrabat illis. Cū sol aūt occidisset, oēs qui habebāt infirmos varijs languorib᷒, ducebāt illos ad Iesum. At ille singulis manus īponens, curabat eos. Exibant aūt dęmonia a multis, clamantia, ꝛ dicentia, qꝛ tu es fili᷒ dei. Et increpans, nō sinebat ea loqui: qꝛ sciebāt ipsum esse cḧm. Facta aūt die, egressus, ibat in desertū locū: ꝛ turbe requirebant eū. ꝛ venerunt vsq; ad ipsum: ꝛ detinebāt illum, ne discederet ab eis. Quib᷒ ille ait, Qꝛ ꝛ alijs ciuitatib᷒ oportet me euangelizare regnum dei, qꝛ ad hoc missus sum. Et erat pdicans in synagogis galilę. Offer.

Si ambulauero in medio tribulatiōis, viuificabis me dñe, ꝛ sup irā inimicoꝝ meoꝝ extendēs manuꝫ tuā, ꝛ saluū me fecit dextera tua. Psal. 137.

In tuoꝝ dñe p̄ciosa morte iustoꝝ sacrificiū illud offerim᷒: de q̄ martyriuꝫ sumpsit oē principiuꝫ. p. Sec. Cōi.

Tu mādasti, mandata tua custodiri nimis, vtinā dirigantᷣ vie meę, ad custodiendas iustificatiōes tuas. ps. iis

Sit nobis dñe sacrameti tui certa saluatio: q̄ cum beatoruꝫ martyꝝ tuorum Cosme ꝛ Damiani meritis imploratur. Per dñm. Post cō.

Super populum. Oratio.

Subiectū

SVbiectum tibi populū q̄s dñe ꝓpitiatio cęlestis amplificet: ⁊ tuis semper faciat seruire mandatis. Per dñm.

¶ Feria sexta. Statio ad scm̄ laurentium in Lucina. Introi.

Ps.85

FAc mecum dñe signum in bonū, vt videant qui me oderunt, ⁊ ꝯfundantur, qm̄ tu dñe adiuuisti me, ⁊ ꝯsolatus es me. Ps. Inclina dñe aurē tuā ad me, ⁊ exaudi me, quoniam inops ⁊ pauper sum ego. ℣. Gloria. Oro.

IEiunia nostra q̄s dñe benigno fauore prosequere vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore, ita a vitijs ieiunemus i mēte. Per. Orationes alias dicē. Reqre i dñica pce. fol. 52. Lcō libri numeri.

Ca.20 A
IN dieb' illis. Conuenerūt filij israel ad moysen ⁊ aaron, ⁊ versi in seditionē, dixerunt, Date nobis aquā, vt bibamus. Ingressiq; moyses ⁊ aarō, dimissa multitudine ante tabernaculū fęderis, corruerunt pni in terraʒ, clamaueruntq; ad dñʒ, atq; dixerunt, Dñe deus exaudi clamorem ppli huius: ⁊ aperi eis thesaurū tuū, fontē aquę viuę: vt saciati, cesset murmuratiō eoꝝ. Et apparuit gloria dñi super eos. Locutusq; ē dñs ad moysen, dicens. Tolle virgā, ⁊ cōgrega populū, tu ⁊ aaron frater tuus, ⁊ loqmini ad petraʒ coram eis, ⁊ illa dabit aquas. Cūq; eduxeris aquā d̄ petra, bibet ois multitudo, ⁊ iumenta ei'. Tulit igit̄ moyses virgā, q̄ erat in ꝯspectu dñi, sicut p̄ceperat ei: ꝯgregata multitudine ante petram, dixitq; eis, Audite rebelles ⁊ increduli, Nū de petra hac vobis aquā poterimus eijcere? Cūq; eleuasset moyses manū, pcutiēs virga bis silicem, egresse sunt aquę largissime, ita vt ppl's biberet, ⁊ iumēta. Dixitq; dñs ad moysen ⁊ aaron, Q; non credidistis mihi, vt scti ficaretis me corā filijs israel, nō introducetis hos populos i terram, quā dabo eis. Hęc ē aq̄ ꝯtradictionis, vbi iurgati sunt filij israel ꝯtra dñm, ⁊ sanctificatus est in eis. Grad. In deo sperauit cor meum ⁊ adiutus suʒ, ⁊ refloruit caro mea: ⁊ ex volūtate mea ꝯfitebor illi. ℣. Ad te dñe clamaui deus meus ne sileas: ne discedas a me. Trac. Dñe, non sm̄ peccata nr̄a quę fecim' nos,

Exo. 17. B (margin)
Ps. 27 (margin)
Ps. 102 (margin)

neqȝ ẜm iniq̄tates nr̄as retribuas
ps.78 nobis. ℣. Dn̄e, ne memineris ini
quitatū nr̄arū antiq̄rū: cito antici
pēt nos mīe tue, q̄a pauperes fa
cti sumus nimis. ℣. Adiuua nos
de⁹ salutaris nr̄, ⁊ pp̄ gl̄iam nōis
tui domine libera nos: ⁊ ꝓpitius
esto peccatis nr̄is, pp̄ nomē tuū.

Seque. ſ. euāgely ẜm Ioānez.

In illo tempoꝛe. Venit Ie
ca.4.a ſus in ciuitatem ſamarię,
quę dicitur ſychar, iuxta pꝛę
ditum quod dedit iacob, io
ſeph filio ſuo. Erat autem ibi
fons Iacob. Ieſus ergo fati
gatus ex itinere, ſedebat ſic
ſupꝛa fontez. Hoꝛa erat qua
ſi ſexta. Venit mulier de ſa
maria haurire aquam. Di
cit ei ieſus, Da mihi bibere.
Diſcipuli autem ei⁹ abierant
in ciuitatem, vt cibos eme
rent. Dixit ergo ei mulier il
la ſamaritana, Quomodo tu
cum iudeus ſis, bibere a me
poſcis, quę ſum mulier ſama
ritana? Non enim coutuntur
iudei ⁊ ſamaritanis. Reſpon
dit Ieſus, ⁊ dixit ei, Si ſcires
donum dei, ⁊ q̄s eſt qui dicit
tibi, Da mihi bibere: tu foꝛſitā
petiſſes ab eo, ⁊ dediſſet tibi
aquā viuam. Dicit ei mulier,
Dn̄e, neqȝ in quo haurias ha
bes, ⁊ puteus alt⁹ eſt: vn̄ ergo
habes aquā viuam? Nūq̄d tu
maioꝛ es pr̄e nr̄o iacob, q̄ de
dit nobis puteū iſtū: ⁊ ipſe ex
eo bibit, ⁊ filij eius, ⁊ pecoꝛa
ei⁹? Reſpōdit ieſus, ⁊ dixit ei,
Oīs q̄ biberit ex aq̄ hac, ſitiet
iterū: Qui autē biberit ex aq̄,
quā ego dabo ei, non ſitiet in
ęternuȝ: Sȝ aq̄ quā ego dabo
ei, fiet in eo fons aq̄ ſalientis
in vitā ęternā. Dicit ad eum
mulier, Dn̄e, da mihi hanc a
quā, vt nō ſitiā, neqȝ veniam
huc haurire. Dicit ei Ieſus,
Vade, voca viruȝ tuū, ⁊ veni
huc. Rn̄dit mlier, ⁊ dixit, Nō
habeo virum. Dixit ei ieſus,
Bene dixiſti, q̄a nō habeo vi
rū: Quinque eni viroſ habui
ſti, ⁊ hūc quē habes, nō ē tuus
vir: Hoc vere dixiſti. Dicit ei
mulier, Dn̄e vt video ꝓphe
ta es tu. Pr̄es nr̄i in mōte hoc
adoꝛauerūt: ⁊ vos dicitis: q̄a
hieroſolymis eſt loc⁹ vbi ado
rare opȝ. Dicit ei Ieſus, Mu
lier, crede mihi q̄a venit hoꝛ
ra, q̄n neqȝ in mōte hoc, neqȝ
in hieroſolymis, adoꝛabit̄ pa
trē. Voſ adoꝛat̄ qđ neſcit̄, noſ
adoꝛamus qđ ſcim⁹: q̄a ſalus
ex iudeis eſt. Sȝ venit hoꝛa: ⁊
nūc eſt, q̄n veri adoꝛatoꝛes a
doꝛabūt pr̄eȝ, in ſpiritu ⁊ veri
tate: Nā ⁊ pr̄ tales q̄rit, q̄ ado

sent eũ. Spũs est de⁹, ꝛ eos q adorãt eũ: in spũ ꝛ vitate opꝫ adorarĩ. Dicit ei mulier. Scio qa messias venit, q dr cħs. Cũ ergo venerit ille, annũtia bit nobis oĩa. Dicit ei Iesus. Ego sũꝫ, q loquor tecũ. Et cõtinuo venerũt discipuli ei⁹, ꝛ mirabanĩ, qa cũ muliere loq̃ baĩ. Nemo tñ dixit, qd q̃ris, aut qd loq̃ris cum ea. Reliq̃t ergo hydriã suã mlĩer, ꝛ abijt in ciuitatẽ, ꝛ dixit illis hoib⁹, Venite ꝛ videte hoiẽꝫ, qui dixit mihi oĩa q̃cũqꝫ feci. Nũqd ipse est cħs? Exierũt ergo de ciuitate, ꝛ veniebãt ad eum.
ps.i. Interea rogabãt eũ discipuli ei⁹, dicẽtes, Rabbi mãduca. Ille aũt dixit eis, Ego cibum habeo mãducare quẽ vos ne scitis. Dicebãt ergo discipuli ei⁹ adinuicẽ Nunqd aliqs attulit ei manducare? Dicit eis Iesus, Meus cib⁹ est, vt faciaꝫ voluntatẽ eius q misit me, vt ꝑficiã opus eius. Nõne vos dicitis, q adhuc quatuor mẽses sunt ꝛ messis venit? Ecce dico vobis, leuate oculos vr̃os, ꝛ videte regiões, qa albe sunt iã ad messeꝫ. Et q metit, mercedẽ accipit, ꝛ ꝯgregat fructũ in vitã ęternã: vt ꝛ q seminat simul gaudeat, ꝛ q metit. In h enĩ est vbuꝫ veꝝ: qa ali⁹ est q seminat, ꝛ ali⁹ est q metit. Ego misi vos metere, qđ vos non laborastis: Alij aũt laborauerũt, ꝛ vos in labores eoꝝ introistis. Ex ciuitate autẽ illa multi crediderũt in eũ samaritanoꝝ, ꝑpter vbũ mulieris, testimoniuꝫ ꝑhibẽtis, qa dixit mihi oĩa q̃cũqꝫ feci. Cum venissent ergo ad illũ samaritani, rogauerũt eũ, vt ibi maneret. Et mãsit ibi duos dies: Et multo plures crediderũt ꝑp sermones ei⁹. Et mulieri dicebãt, qa nõ iã ꝑp tuã loq̃lã credimus: Ipsi enĩ audiuimus, ꝛ scimus, qa hic est vere saluator mũdi. Offer. Intẽde voci ps.5. orõnis meę, rex me⁹ ꝛ de⁹ meus: q̃m ad te orabo dñe. Secreta.

Respice dñe ꝓpiti⁹ ad munera quę sacramus: vt ꝛ tibi grata sint: ꝛ nobis salutaria semꝑ existãt. Per. Cõio. Qui biberit aquã, quã ego dabo Jo.4. ei, dicit dñs: fiet in eo fons aq̃ salientis in vitã ęternã. Post cõ.

Hvius nos dñe ꝑceptio sacramẽti mundet a crimine: ꝛ ad cęlestia regna perducat. p. Suꝑpplm. Orõ.

Presta q̃s ops de⁹, vt q in tua ꝓtectiõe ꝯfidimus: cuncta nobis aduersantia, te adiuuã

te dicamus. p. ℂ Sabbto. Sta tio ad sanctā susannā. Intro.

Psal. 5.

Verba mea aurib' pcipe dñe: intellige clamorē meū in tende voci oõnis meę. ps. Rex me' ₇ deus me'. ℣. Glia. Oõ.

PResta qs oṗs de', vt q se affligēdo carnē ab alimētis abstinēt: sectādo iustitias, a culpa ieiunēt. p. Oõnes alias dicen. Regre in dñica pce. fo. 44. Lcō danielis pphetę.

ca. 13. a
IN diebus illis. Erat vir in babylone, ₇ nomē ei' ioachi: Et accepit vxorē noīe susannā, filiā helchie, pulchrā nimis, ₇ timētē deū. Parentes enī illi' cum eēnt iusti, erudierūt filiā suā ṡm legem moysi. Erat aūt ioachim diues valde, ₇ erat ei pomariū vicinū domui suę, ₇ ad ipm ꝯfluebāt iudei, eo ꝙ eēt honorabilior oīuꝫ. Et ꝯstituti sūt duo senes iudices in anno illo, de qbus locut' est dñs, Quia egressa est iniqtas de babylone a senioribꝰ iudicib', q videbāt̄ regere ppl'ꝫ. Isti frequētabāt domū ioachim: ₇ veniebant ad eos oēs qui habebāt iudicia.

Cū autē ppl's reuertisset post meridiē, igrediebat̄ susanna, ₇ deābulabat in pomario viri sui. Et videbāt eā senes quotidie igrediētē, ₇ deambulantē, ₇ exarserūt in ꝯcupiscentiā ei', ₇ auerterūt sensum suū, ₇ declinauerūt oculos suos, vt nō viderēt cęlū, neqꝫ recordarent̄ iudicioꝝ iustoꝝ. Factuꝫ est aūt cū obseruarēt diē aptū quādo eā possent inuenire solā: igressa est aliqñ sicut heri ₇ nudiustertius, cuꝫ duab' solis puellis: voluitqꝫ lauari in pomario. Estus qppe erat: Et nō erat ibi qsqꝫ, ṗter duos senes abscōditos, ₇ ꝯtēplātes eā. Dixit ergo puellis, Afferte mihi oleum, ₇ smigmata, ₇ ostia pomarij claudite, vt lauer. Cū aūt egresse essent puelle, surrexerūt duo senes: ₇ accurrerūt ad eam, ₇ dixerūt, Ecce ostia pomarij clausa sūt, ₇ nemo nos videt, ₇ in ꝯcupiscentia tui sumus: quāobrē assentire nobis, ₇ cōmiscer̄ nobiscū. Q ꝺ si nolueris, dicemus testimoniū ꝯtra te, ꝙ fuerit tecuꝫ iuuenis, ₇ ob hanc cām emiseris puellas a te. Ingemuit susanna, ₇ ait, Angustie mihi sunt vndiqꝫ si enī hoc egero, mors mihi ē, si aūt nō egero,

nō effugiā man⁹ vr̄as. Sȝ meli⁹ est mibi absq̧ ope icidere in man⁹ vr̄as: q̄ȝ peccare ī cōspectu dñi. Et exclamauit voce magna susanna: Exclamauerūt autē ⁊ senes aduersus eā. Et cucurrit vn⁹, ⁊ aperuit ostia pomarij. Cū aūt audissent clamorē in pomario famuli dom⁹, irruerunt ꝑ posticū, vt viderēt qdnā eēt. Postq̄ȝ aūt senes locuti sūt, erubuerūt serui vebemēter, qa nūq̄ȝ dict⁹ fuerat ſmo buiuscemodi de susanna. Et facta ē dies crastina. Cūq̧ venisset ppl's ad virū ei⁹ ioacbiȝ: venerūt ⁊ duo p̄sb̄ri, pleni iniq̄ cogitatione aduersus susannā, vt īterficerēt eā. Et dixerūt corā populo, Mittite ad susannā filiā belcbię vxorē ioacbiȝ. Et statiȝ miserūt: Et venit cū parētib⁹, ⁊ filijs, ⁊ vniuersis cognatis suis, Flebāt igit̄ sui, ⁊ oēs qui nouerāt eā. Cōsurgētes autē duo p̄ęsb̄ri in medio ppl'i, posuerūt manus suas sup̄ caput ei⁹. Quę flēs suspexit ad cęlū. Erat enī cor eius fiduciā hn̄s in dn̄o. Et dixerūt p̄sb̄ri, Cuȝ deambularem⁹ in pomario soli, igressa est bęc cū duabus solis puellis, ⁊ clausit ostia pomarij, ⁊ dimisit a se puellas: venitq̧ adolescens ad eā, qui erat abscōdit⁹, ⁊ ꝯcubuit cum ea. Porro nos cū essem⁹ in angulo pomarij, vidētes iniqtatē, cucurrimus ad eos, ⁊ vidim⁹ eos pariter cōmisceri: Et illū qdē nequim⁹ comp̄bēdere, qa fortior nobis erat: ⁊ apto ostio exiliuit: Hāc aūt cuȝ app̄bēdissem⁹: īterrogauim⁹ qs̄nā eēt adolescēs, ⁊ noluit idicare nobis. Hui⁹ rei testes sum⁹. Credidit eis oīs multitudo, q̄si seniorib⁹ ppl'i, ⁊ iudicib⁹: ⁊ ꝯdēnauerūt eā ad mortē. Exclamauit aūt voce magna susanna, ⁊ dixit, De⁹ ęterne, q absc̄ōditoꝝ es cognitor, qui nosti oīa añq̄ȝ fiant, tu scis qm̄ falsuȝ testimoniuȝ tulerūt ꝯtra me: ⁊ ecce morior, cū nihil boꝝ fecerim, q̄ isti malitiose cōposuerūt aduersum me. Exaudiuit aūt dn̄s voceȝ ei⁹. Cūq̧ duceret̄ ad mortē, suscitauit dn̄s sp̄ūȝ pueri iunioris, cui nomē daniel: ⁊ clamauit voce magna, ⁊ dixit, Mūdus ego sū a sanguie bui⁹. Et cōuersus oīs ppl's ad euȝ, dixit, Quis est ſmo iste quē tu locutus es? Qui cū staret i medio eoꝝ, ait, Sic fatui filij isr̄l, non iudicātes, neq̧ qd̄ veꝝ est cognoscētes, ꝯdēnastis filiā isr̄l?

Reuertimini ad iudicium, q̃a falsum testimoniũ locuti sunt aduersus eã. Reuersus est g̃ pp̃ls cũ festinatõe, Et dixit ad eos daniel, Sepate eos abiui cez procul, ⁊ diiudicabo eos. Cum ergo diuisi essent a lter ab altero, vocauit vnũ ex eis, ⁊ dixit ad eũ, Inueterate die rũ maloꝝ: nunc venerũt pctã tua, quę pri⁹ operabaris, iudi cans iudicia iniusta, innocen tes opprimẽs, ⁊ dimittens no xios, dicẽtẽ dño, Innocentẽ ⁊

Exo. iustũ nõ interficies. Nũc ergo

23. A si vidisti eã, dic sub qua arbo re videris eos colloquẽtes si bi. Qui ait, Sub cino. Dixit aũt Daniel, Recte mẽtit⁹ es in caput tuũ. Ecce enim ange l⁹ dñi, accepta sñia ab eo, scin det te mediũ. Et amoto eo ius sit venire aliũ, ⁊ dixit ei, Semẽ chanaã, ⁊ non iuda, spẽs dece pit te, ⁊ ɔcupiscentia subuertit cor tuũ: Sic faciebatis filiab⁹ israel, ⁊ ille timẽtes loquebã tur vobiscũ: sed filia iuda, nõ sustinuit iniq̃tatẽ vestrã. Nũc ergo si vidisti eã, dic mihi sub qua arbore cõprę̃hẽderis eos loquẽtes sibi, Qui ait: Sub pi no. Dixit aũt ei Daniel, Re cte mẽtit⁹ es ⁊ tu i caput tuũ: Manet enim angel⁹ dñi, gla diũ hãbẽs, vt secet te mediũ, ⁊ interficiat vos. Exclamauit itaq; oĩs cętus voce magna: ⁊ bñdixerũt deũ, q̃ saluat spe rãtes in se. Et ɔsurrexerũt ad uersus duos p̃sbyteros: Cõui cerat enim eos daniel ex ore suo falsum dixisse testimoniũ. Fecerũtq; eis sicuti male ege rãt aduersus p̃ximũ, ⁊ inter fecerũt eos, Et saluat⁹ est san guis innoxius ĩ die illa. Gra.

Si ambulem ĩ medio vmbrę mor ps. 23.
tis, non timebo mala: q̃m tu me cum es dñe. ℣. Uirga tua ⁊ bacu lus tuus: ipsa me ɔsolata sunt. Se quẽtia sc̃i euãgelij s̃m ioãnẽ.

In illo tpe. Per rexit iesus ĩ mõ tẽ oliueti: ⁊ dilu culo iteꝝ venit in tẽpluz, ⁊ oĩs popul⁹ venit ad eũ, ⁊ sedẽs docebat eos. Ad ducunt aũt scribe ⁊ pharisei, mulierẽ dep̃hensam in adul terio: ⁊ statuerũt eã in medio, ⁊ dixerunt ei, Magister, hęc mulier mõ dep̃hẽsa ẽ ĩ adul terio. In lege aũt moyses mã dauit nob̃ hmõi lapidare. Tu ergo q̃d dicis? Hoc aũt dice bãt tentãtes eũ, vt possent ac cusare eũ. Iesus aũt inclinans se deorsum, digito scribebat ĩ

Ca. 8. a (margin); Leuit. 20. B (margin)

terra.Cũ aũt pseuerarent in terrogãtes eũ,erexit se,ꝛ dixit eis,Qui sine pcõ est vestrũ, primus in illã lapidẽ mittat. Et iterũ inclinãs se,scribebat i terra. Audiẽtes aũt hec,vnꝰ post vnũ exibãt:incipiẽtes a senioribus.Et remansit Iesus solꝰ, ꝛ mulier in medio stans. Erigẽs aũt se Iesus,dixit ei, Mulier,vbi sunt q te accusabant? Nemo te ꝯdẽnauit? Que dixit,Nemo dñe. Dixit autẽ iesus,Nec ego te ꝯdẽnabo.Vade,ꝛ iã amplius noli peccare.

Ps.iis Offer. Gressus meos dirige sm eloquium tuum,vt non dñet mei omnis iniustitia dñe. Sec.

Concede q̃s ops deus,vt huius sacrificij munꝰ oblatũ, fragilitatẽ nostrã ab oĩ malo purget semper ꝛ muniat.per.

Jo.8. Cõi. Nemo te ꝯdẽnauit mulier? nemo dñe:nec ego te condẽnabo: iã ampliꝰ noli peccare. Post cõ.

Quesumꝰ ops deus,vt inter eius mẽbra numeremur:cuiꝰ corpori cõicamꝰ ꝛ sãguini.Qui. Sup popl'm.oro.

Pretẽde dñe fidelibꝰ tuis dexterã celestis auxilij:vt te toto corde perqrant:ꝛ q̃ digna postulãt, ꝯseq mereant. p. Dñica.iiij.in.xl. Statio ad scãm crucẽ i hierl'z.Introi.

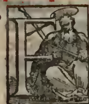
Letare hierusalem, ꝛ conuentũ facite oẽs q diligitis eã:gaudete cũ letitia,q in tristitia fuistis vt exultetis ꝛ satiemini ab vberibus ꝯsolationis vr̃e. Esa. 66. Ps. Letatus sum in his que dicta sunt mihi:in domũ dñi ibimꝰ. Ps.12. ℣. Glia. Oro.

Concede q̃s ops deus,vt q ex merito nr̃e actionis affligimur:tue gr̃e cõsolatione respiremus.Per dñm. Ad poscẽda suffragia scõꝝ. Oro.

A Cunctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedente gl'iosa virgine dei genitrice maria, cuz beatis aplis tuis Petro ꝛ paulo,atq3 btõ N.ꝛ oibꝰ scis, salutẽ nobis tribue benignus ꝛ pacẽ:vt destructis aduersita

tibus, et erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per. Et pro viuis et defunctis generaliter. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus, qui viuorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et ope futuros esse pronoscis: te supplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus: quosque vel presens seculum adhuc in carne retinet: vel futurum iam exutos corpore suscepit: intercedentibus omnibus sanctis tuis, pietatis tue clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per dominum. Lectio epistole beati pauli apostoli. Ad galatas.

ca.4.

c FRes. Scriptum est quoniam habraam duos filios habuit, vnum de ancilla, et vnum de libera. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem, que sunt per allegoriam dicta. Hec enim sunt duo testamenta. Vnum quidem in monte syna, in seruitutem generans, que est agar. Syna enim mons est in arabia, qui coniunctus est ei, que nunc est hierusalem, et seruit cum filiis suis. Illa autem que sursum est hierusalem libera est: que est mater nostra. Scriptum est enim, Letare sterilis que Isa. 54. non paris, erumpe et clama, que A non parturis: quia multi filii deserte: magis quam eius que habet virum. Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus. Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequebatur eum qui secundum spiritum, ita et nunc. Sed quid dicit scriptura? Ejice ancillam et filium eius. Non Gen. enim erit heres filius ancille, 21. A cum filio libere: Itaque fratres non sumus ancille filii, sed libere: qua libertate, christus nos liberauit. Grad. Letatus sum in his que ps. 121. dicta sunt mihi: in domum domini ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis. Tract. Qui confidunt in domino sicut ps. 124 mons syon: non commouebitur in eternum: qui habitat in hierusalem. ℣. Montes in circuitu eius: et dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et vsque in seculum. Sequentia sancti euangelii secundum ioannem.

IN illo tempore. cap. 4 Abijt iesus trans A mare galilee, quod est tyberiadis. et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa que faciebat super his qui infirmabantur. Subijt ergo in montem iesus: et

ibi sedebat cũ discipulis suis. Erat aũt ꝓximũ pascha, dies festus iudeoꝝ. Cũ subleuasset ergo oculos iesus, ⁊ vidisset q: m'ltitudo magna venit ad eũ, dicit ad philippũ, Vnde ememus panes, vt manducẽt hi? Hoc aũt dicebat tentans eũ. Ipse enim sciebat qd esset facturus. Rñdit ei philipp⁹, Du centoꝝ denarioꝝ panes, nõ sufficiunt eis, vt vnusquisqz modicũ qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹, andreas frater symõis petri. Est puer vn⁹ hic, qui hz qnqz panes ordeaceos, ⁊ duos pisces: Sz hęc qd sunt inter tantos? Dicit ergo iesus. Facite hoies discũbere. erat aũt fęnuz multũ in loco. Discubuerũt ergo viri, numero quasi qnqz milia. Accepit ergo Iesus panes, ⁊ cum gratias egisset: distribuit discũbẽtibus. Similiter ⁊ ex piscibus quãtũ volebant. Vt aũt impleti sũt, dixit discipulis suis, Colligite q̃ superauerũt fragmenta, ne pereant. Collegerũt ergo, ⁊ ipleuerunt duodeciz coph inos fragmentoꝝ, ex qnqz panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscibus, q̃ supfuerunt his q mãducauerãt. Illi ergo hoies cũ vidissent qđ fecerat Iesus signũ, dicebant. Q: hic est vere ꝓpheta, q vẽturus est in mũdum. Offer. Laudate dñm q: ps. 134 benignus est: psallite noi eius qm̃ suauis est: omnia quęcunqz voluit fecit in cęlo ⁊ in terra. Secreta.

SAcrificijs p̃sentibus dñe q̃s intende placatus: vt ⁊ deuotioni nostrę proficiant ⁊ saluti. Per. Alia secreta.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster, vt p huius sacramenti virtutẽ a cunctis nos mẽtis ⁊ corporis hostibus tuearis: gratiam tribuens in p̃senti ⁊ gloriam in futuro. Per. Alia sec.

DEus cui soli cognit⁹ est numer⁹ electoꝝ, in supna fęlicitate locandus, tribue q̃s: vt intercedẽtib⁹ oibus sanctis tuis, vniuersoꝝ, quos in oratione cõmẽdatos suscepimus: ⁊ noia oium fideliũ beate prędestinationis liber ascripta retineat. Per. Cõi. Hierus ps. 121 salem q̃ ędificat vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum: illuc enim ascẽderunt trib⁹ tribus dñi ad ɔfitẽdũ noi tuo dñe. Post cõ.

DA nobis q̃s misericors deus vt scã tua qbus incessanter explemur, synceris tractem⁹ obseqs, ⁊ fideli sem p mẽte sumam⁹. p. Alia post cõ.

MVndet ⁊ mu

niat nos q̄s domine diuini sacramenti mun⁹ oblatum: ⁊ intercedēte beata vgine dei genitrice maria, cū btis apostolis tuis petro ⁊ paulo, atq btō N. ⁊ oib⁹ scis: a cūctis nos reddas, ⁊ puersitatib⁹ expiatos: ⁊ aduersitatib⁹ expeditos. per.

Alia post c. PVrificēt nos q̄s ops ⁊ misericors deus sacra q̄ sumpsimus: ⁊ itercedētibus oib⁹ sctis tuis p̄sta: vt hoc tuū sacr̄m nō sit nobis reatus ad pęnā: sed intercessio salutaris ad veniā: sit ablutio scelerū, sit fortitudo fragiliū, sit cōtra oia mundi pericula firmamentū, sit viuo⁊ atq mortuorū fideliū, remissio oium delicto⁊ per.

¶ Fer. iij. Statio ad scōs quatuor coronatos. Inf.

ps. 53. DEus in noīe tuo saluū me fac: ⁊ in virtute tua libera me: deus exaudi oratione meam. ps. Auribus percipe verba oris mei. ℣. Gloria patri.

Oratio. PRęsta q̄s ops deus vt obseruationes sacras annua deuotione recolētes: ⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mente. p.

Orōnes alias dicē. Regre in dñica dce. fo. 61. Lcō lib. reg.

IN dieb⁹ illis. Venerūt due 3 cap. 4. C mulieres meretrices ad regē salomonē, steterūtq coram eo, Qua⁊ vna ait, Obsecro mi dñe, ego ⁊ mulier hęc habitabamus in domo vna, ⁊ peperi apud eā in cubiculo: tertia vero die postq̄ ego peperi, peperit ⁊ hęc. Et eramus simul, nullusq3 alius i domo nobiscu3, exceptis nobis duabus. Mortu⁹ est aūt fili⁹ mulieris huius nocte: dormiens qppe oppssit eū. Et ɔsurgēs in tēpeste noctis silentio, tulit filiū meū d latere meo ancillę tuę dormiētis, ⁊ collocauit i sinu suo: suū aūt filium, q erat mortuus, posuit in sinu meo. Cu3 aūt surrexisse3 mane, vt darē lac filio meo, apparuit mortuus: quē diligenti⁹ intuens clara luce, dephēdi nō esse meū, quē genuerā. Rñditq altera mulier, Non est ita, Sed filius tuus mortu⁹ est, meus aūt viuit. Econtrario illa dicebat, Mentiris: Fili⁹ qppe meus viuit, ⁊ filius tu⁹ mortuus ē. Atq in hunc modū ɔtendebant corā rege. Tunc rex ait, Hęc dicit, filius me⁹ viuit, ⁊ filius tuus mortuus est: ⁊ ista rñdit,

nõ,sed filius tu⁹ mortu⁹ est, ꝛ filius meus viuit. Dixit ergo rex, Afferte mihi gladiũ. Cũqȝ attulissent gladiũ coꝛã rege, diuidite,inqt, infantẽ viuũ ĩ duas partes,ꝛ date dimidiã partẽ vni,ꝛ dimidiã partẽ alteri. Dixit aũt mulier cuius filius erat viu⁹,ad regẽ.(Cõmota sunt qppe viscera ei⁹ super filio suo.)Obsecro dñe, date illi infantẽ viuũ,ꝛ nolite interficere eũ Econtrario illa dicebat,Nec mihi,nec tibi, sed diuidat. Rñdit rex, ꝛ ait, Date huic infantẽ viuũ, ꝛ non occidat:hęc est enĩ mr̃ eius. Audiuit itaqȝ oĩs israel iudicium qđ iudicasset rex,ꝛ timuerunt regẽ,videntes sapiẽtiã dei esse in eo ad faciendũ iudiciuȝ.

ps.30. Grad Esto mihi in deum protectorẽ,ꝛ in locũ refugij: vt saluum me facias. ℣. Deus in te speraui: dñe,nõ ꝯfundar in ęternũ. Tra.

psal. ioz. Dñe,nõ ẜm peccata nostra quę fecimus nos,neqȝ ẜm iniqtates no-
ps.78. stras retribuas nobis. ℣. Dñe,ne memineris iniquitatũ nr̃aꝝ antiquarum:cito anticipẽt nos misericordię tuę,qꝛ pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster,ꝛ propter gloriaȝ nõis tui dñe libera nos, ꝛ ꝓpitius esto peccatis nostris,pp nomẽ tuum.

Seq. scti euangeliũ ẜm ioãn.

N illo tpe Proxime erat pascha iudeoꝝ,ꝛ ascendit iesus hierosolymã: Et inuenit in tẽplo vendentes oues,ꝛ boues, ꝛ colũbas,ꝛ nũmularios sedẽtes.Et cũ fecisset quasi flagellũ de funiculis, oẽs eiecit de templo, oues quoqȝ ꝛ boues,ꝛ nũmulärioꝝ effudit es: ꝛ mẽsas subuertit.Et his q colũbas vendebant,dixit, Auferte ista hinc, ꝛ nolite facere domum pr̃is mei,domũ negociatiõis. Recordati vero sunt discipuli eius, qꝛ scriptũ est, zelus dom⁹ tuę comedit me.Rñderunt ergo iudei,ꝛ dixerunt ei,Qđ signũ ostendis nobis qꝛ hęc facis? Rñdit Iesus,ꝛ dixit eis,Solui te tẽplum hoc,ꝛ in tribus diebus excitabo illud.Dixerunt ergo iudei,Quadragita ꝛ sex annis ędificatũ est tẽplũ hoc: ꝛ tu in tribus dieb⁹ excitabis illud? Ille aũt dicebat de templo corporis sui. Cuȝ ergo surrexisset a mortuis, recordati sunt discipuli ei⁹, qꝛ hoc dicebat,đ corpore suo. Et crediderunt scripturę,ꝛ sermoni, quẽ dixit Iesus.Cũ aũt esset hiero

solymis in pascha i die festo, multi crediderunt in noie ei⁹, videntes eius signa quę facie bat. Ipse aūt Iesus non crede/ bat semetipsum eis, eo q̄ ipse nosset oēs: ⁊ q̄ op⁹ei non erat vt qs testimoniū perhiberet de hoie: Ipse enim sciebat, qd
ps.99. esset in homine. Offer Iubi/ late deo oīs terra: iubilate d̄o oīs terra: seruite dn̄o in lętitia: intra/ te in ↄspectu eius in exultatione: q̄ dn̄s ipse est deus. Secreta.

O Blatum tibi dn̄e sacrifi/ cium, viuicet nos semp̄
ps.18. ⁊ muniat. Per do. Cōi Ab oc cultis mei munda me dn̄e: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Post cō.

S Vmptis dn̄e salutarib⁹ sa cramentis: ad redemptio nis, ęternę q̄s proficiam⁹ aug mentū. p. Super ppl'm. Oro.

D Eprecationē nr̄a; q̄s dn̄e benign⁹ exaudi: ⁊ q̄bus supplicādi p̄stās effectū, tribue defensionis auxiliu;. Per do.

℄ Feria .iij. Statio ad sanctū laurentiu; in damaso. Introi.

ps.54

E Xaudi deus orationem meā ⁊ ne despe/ xeris deprecati/ onem meam in/ tēde in me ⁊ ex/ audi me. ps. Cō tristat⁹ sum in exercitatione mea, ⁊ conturbatus sum a voce inimi/ ci: ⁊ a tribulatiōe pcc̄ōris. ℣. Glia.

S Acre nobis q̄s dn̄e Oro: obseruationis ieiunia, ⁊ pię ↄuersatiōis augmētū: ⁊ tuę ꝓ/ pitiationis ↄtinuū p̄stent auxi lium. Per dn̄; Orones alias dicen. Regre in dn̄ica p̄ce.

I fol.45. Lcō libri exodi. N diebus illis. Locut⁹ est cap.32 dn̄s ad moysen, dicēs, Descē/ B de de monte: q̄ peccauit po/ pulus tu⁹, quē eduxisti de ter/ ra ęgypti. Recesserunt cito de via, quā ostendisti eis, fecerūt q; sibi vitulū ↄflatile, ⁊ adora uerunt, atq; imolantes ei ho/ stias, dixerunt, Isti sunt dij tui israel, q̄ te eduxerunt de terra ęgypti. Rursumq; ait dn̄s ad moysen, Cerno q̄ popul⁹iste, dure ceruicis sit: dimitte me, vt irascat̄ furor me⁹ ↄtra eos, ⁊ deleā eos, faciāq; te in gēte; magnam. Moyses aūt orabat ad dn̄m deū suum, dicēs, Cur dn̄e irascit̄ furor tuus ↄtra po pulū tuū, quē eduxisti d̄ terra ęgypti, in fortitudine magna, ⁊ in manu robusta? Ne forte q̄so dicāt ęgyptij, callide edu/ xit eos, vt interficeret in mon tibus, ⁊ deleret eos de terra: Quiescat ira tua, ⁊ esto placa

bilis sup nequitia populi tui. Recordare habraā, isaac, & israel seruorum tuorum, quibus iurasti p temetipsum, dicens, Multiplicabo semē vestrum, sicut stellas celi: & vniuersam terrā hāc, de qua locut⁹ sum, dabo semini vestro, & possidebitis eā semper. Placatusq₃ est dñs ne faceret malū, qd locutus fuerat aduersus populū suū. Et misertus est pplo suo, dñs
Ps.43 deus noster. Gra. Exurge dñe, fer opem nobis, & libera nos pp nomē tuū. ℣. Deus auribus nřis audiuimus: patres nři annūciauerunt nobis opus qd operat⁹ es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Seq. sci euangelij sm ioannē.

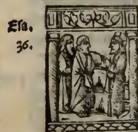
cap.7 C In illo tpe: Iam die festo mediā te, ascēdit iesus in tēplū, & docebat. Et mirabātur iudei, dicentes, Quo h lrās scit, cū non didicerit? Rńdit eis Iesus, & dixit, Mea doctrīa nō ē mea, sz ei⁹ q misit me. Si qs voluerit volūtatē ei⁹ facē: cognoscet d doctrina mea, vtrum ex deo sit, an ego a meipso loqr. Qui a semetipso loquit, gloriā propriā quęrit. Qui aūt qrit gloriā ei⁹, q misit illū: hic verax ē, & iniustitia in illo non est. Nō ne moyses dedit vobis legē: & nemo ex vobis facit legē? Quid me quęritis īterficere? Ex.
24 A Rńdit turba, & dixit, Demoniū habes: qs te qrit interficere? Respōdit iesus, & dixit eis, Vnū opus feci: & oēs miramini, Propterea moyses dedit Leui.
12. A vobis circuncisionē: nō q: ex moyse est: sed ex patribus. & in sabbato circunciditis hoiem. Si circunsionē accepit homo in sabbato, vt non soluat lex moysi: mihi cur indignamini, q: totū hoiē sanū feci in sabbato? Nolite iudicare sm faciem: sed iustū iudiciū iudicate. Dicebant ergo qdā ex hierosolymis, Nonne hic est, quē q rūt iudei interficere? Ecce, palam loqtur, & nihil ei dicunt. Nunqd vere cognouerūt prīcipes, q: hic est xps? Sed hunc scimus vnde sit: xps aūt cū venerit, nemo scit vnde sit. Clamabat ergo iesus in tēplo docens, & dicens, Et me scitis, & vnde sim scitis, & a meipso nō veni, sed est verus q misit me, quē vos nescitis. Ego scio eū: & si dixero, q: nescio eū, ero similis vobis mendax. sed scio eū, q: ab ipso sum, & ipse me misit. Quęrebāt ergo eū appre-

bendere: et nemo misit in illũ manus, qr nondũ venerat hora eius De turba autẽ multi
ps.39. crediderunt in eũ. Offer. Expectans expectaui dñm, et respexit me, et exaudiuit deprecationez meã: et immisit in os meũ canticũ nouũ: hymnũ deo nostro. Secre.

HEc hostia q̃s dñe emundet nostra delicta: et ad sacrificium celebrandũ, subditoꝝ tibi corpora mẽtesq3 sanctificet. Per. Cõio. Letabimur
ps.91. in salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur. Post cõio.

HVius nos dñe perceptio sacramẽti mundet a crimine: et ad celestia regna pducat. Per. Super populũ. Orõ.

MIserere dñe populo tuo et ꝯtinuis tribulationibꝰ laborantem, propitius respirare ꝯcede. Per. ❡ Feria.iiij. Statio ad sctm paulũ3. Introi.

Esa. 36. DUz sanctificatꝰ fuero in vobis: congregabo vos de vniuersis terris: et effundaz super vos aquã mũdã et mundabimini ab oĩbus inquinamentis vestris: dabo vobis spiritum nouum. Ps.
ps.33. Bñdicã dñm in oĩ tpe: sẽp laus eiꝰ in ore meo. V. Gl'ia. Oremꝰ. Flectamꝰ ge. R. Leuate. Orõ.

DEus q et iustis pmia meritoꝝ, et pcõribus p ieiuniuz veniã pbes: miserere sup plicibus tuis: vt reatus nostri confessio, indulgentiã valeat percipere delictoruz. Per do.

Lcõ ezechielis pphete.
HEc dicit dñs deus. Sctificabo nomẽ meũ magnuz, qd ca.36. pollutũ est inter gẽtes, qd polluistis in medio eaꝝ: vt sciant gẽtes, qr ego dñs, Cũ sanctificatus fuero in vobis corã eis: tollã quippe vos de gẽtibꝰ, et cõgregabo vos de vniuersis terris, et adducã vos in terraz vestrã. Et effundã sup vos aq̃ mundã, et mũdabimini ab oĩbus iqunamẽtis vestris, et ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum, et spiritũ nouũ ponaz in medio vestri: et auferã cor lapideũ de carne vestra, et dabo vobis cor carneũ: et spiritũ meũ ponam in medio vestri: et faciã vt in pceptis meis ambuletis, et iudicia mea custodiatis, et operemini. Et habitabitis in terra, quã dedi patribus vestris: et eritis mihi in populũ, et ego ero vobis in deum, dicit dñs oĩpotens. Grã. Ue ps.33.

nite filij audite me: timorē dñi do
cebo vos. ℣. Accedite ad eū ꝛ il-
luminamini: ꝛ facies vestre nō cō
fundent. Hic dicit. Dñs vobis-
cum. sine flecta. genua. Oratio.

PReſta q̄s oṗs deus, vt q̄s
ieiunia votiua castigant:
ipsa quoqꝫ deuotio sancta lę-
tificet: vt terrenis affectibꝰ mi
tigatis: facilius cęlestia capia-
mus. Per do. Orationes alias
dicē. Regre in dñica pce. fol.

Ho. Lcō esaię pphetę.
ca.i.e Hec dicit dñs. Lauamini
mundi estote, auferte malum
cogitationū vestrāꝝ ab ocu-
lis meis, qescite agere pūerse,
discite benefacere: quęrite iu-
diciū, subuenite oppresso, iudi
cate pupillo, defendite viduā,
ꝛ vēite, ꝛ arguite me, dicit do
minus: Si fuerint peccata ve-
stra vt coccinū, quasi nix deal
babunt: ꝛ si fuerint rubra q̄si
vermiculus, velut lana, alba
erunt. Si volueritis, ꝛ audieri
tis me, bona terrę comede-
tis. Dicit dñs oīpotens. Gra.
Beata gens cuius dñs est deꝰ eo
ps.32. rum: populus quē elegit dñs i he
reditatem sibi. ℣. Uerbo dñi cęli
ps.102 firmati sunt: ꝛ spiritu oris eius oīs
virtus eoꝝ. Trac. Dñe, non fm
ps.78 peccata nostra quę fecimus nos,
neqꝫ fm iniquitates nostras retri

buas nobis. ℣. Dñe, ne memine-
ris iniquitatū nostraꝝ antiquaꝝ
cito anticipent nos misericordię
tuę, qꝛ pauperes facti sumus ni-
mis. ℣. Adiuua nos deus saluta-
ris noster, ꝛ pp gloriam noīs tui
dñe libera nos, ꝛ ppitius esto pec
catis nr̄is, ppter nomē tuum. Se
quētia scti euāgelij fm ioānē.

IN illo tempore. Prętereri- ca.9.a
ens Iesus vidit hoīem cę
cum a natiuitate: Et interro-
gauerunt eum discipuli eius,
Rabbi, Quis peccauit, hic,
aut parentes eius, vt cęcus
nasceretur? Respondit iesus,
Neqꝫ hic peccauit, neque pa-
rentes eius, sed vt manifestē-
tur opera dei ī illo. Me opor-
tet operari opera eius qui
misit me, donec dies est. Ve-
nit nox, quando nemo po-
test operari. quādiu in mun-
do sum, lux sum mūdi. Hęc
cum dixisset, expuit in terrā,
ꝛ fecit lutum ex sputo, ꝛ lini-
uit lutum super oculos eiꝰ, ꝛ
dixit ei, Vade, laua in natato
ria syloe, qđ īterp̄tat̄ missus.
Abijt ergo, ꝛ lauit ꝛ venit vi
dēs. Itaqꝫ vicini, ꝛ q viderant
eū prius, qꝛ mēdicus erat, di-
cebāt, Nōne hic est qui sede-
bat, ꝛ mendicabat? Alij dicē
bāt, qꝛ hic est, alij aūt nequa-

q̃:ſz filiis ei⁹ eſt. Ille ṽo dice-bat, q2 ego ſuz. Dicebãt ergo ei, Q̃uo apti ſunt tibi oculi? Rñdit, Ille hõ q dr̃ Ieſus, lutũ fecit: ⁊ vnxit oculos meos, ⁊ dixit mihi, Vade ad natatoria ſyloe: ⁊ laua. Et abii, ⁊ laui, ⁊ vidi. Dixerũt g̃ ei, Vbi ẽ ille? Ait, Neſcio. Adducũt eũ ad phariſeos q cęcus fuerat. Erat aũt ſabbatũ, qñ lutuz fecit Ieſus, ⁊ apuit oculos eius. Iteruz ergo iterrogabãt eum phariſei q̃uo vidiſſet. Ille aũt dixit eis, Lutũ poſuit mihi ſuper oculos, ⁊ laui: ⁊ video. Dicebãt ergo ex phariſeis qdã, Nõ eſt hic hõ a deo, q ſabbatũ non cuſtodit. Alij aũt dicebãt, Q̃uo põt hõ pctõr hęc ſigna facere? Et ſchiſma erat iter eos. Dicũt ergo cęco iterũ, Tu, qd dicis de eo, q aperuit oculos tuos? Ille autẽ dixit, q̃a pphẽta eſt. Nõ crediderũt ergo iudei de illo, q̃a cęc⁹ fuiſſet, ⁊ vidiſſet, donec vocauerũt parẽtes ei⁹ q viderat: ⁊ interrogauerũt eos dicentes, Hic eſt fili⁹ veſter, quẽ vos dicitis, q̃a cęc⁹ natus eſt? Q̃uo g̃ nũc videt? Rñderũt ergo parẽtes ei⁹, ⁊ dixerũt, Scim⁹ q̃a hic eſt fili⁹ nr̃, ⁊ q̃a cęc⁹ natus eſt: q̃uo aũt nũc videat, neſcimus: aut qs eius aperuit oculos, nos neſcim⁹. Ip̃m iterrogate: ętatẽ hʒ, ipſe de ſe loquatur. Hęc dixerũt parẽtes ei⁹ q̃a timebãt iudeos. Iã eni cõſpirauerãt iudei, vt ſi qs eum ↄfiteret̃ eẽ chr̃ʒ, extra ſynagogã fieret. Propterea parẽtes ei⁹ dixerũt, q̃a ętatẽ hʒ, ipʒ interrogate. Vocauerunt g̃ rurſuʒ hoĩeʒ q fuerat cęc⁹, ⁊ dixerũt ei. Da gl'iam deo. Nos ſcim⁹ q̃a hic hõ, pctõr eſt. Dixit ergo ille, Si peccator ẽ, neſcio: vnũ ſcio, q̃a cũ cęcus eſſeʒ, mõ video. Dixerũt g̃ illi, Quid fecit tibi? Q̃uo aperuit tibi oculos? Rñdit eis, Dixi vobis iã, ⁊ audiſtis: qd iteruʒ vultis audire? Nũquid ⁊ vos vultis diſcipuli ei⁹ fieri? Maledixerũt ergo ei ⁊ dixerũt, Tu diſcipulus ei⁹ ſis: nos aũt moyſi diſcipuli ſum⁹. Nos ſcimus q̃a moyſi locut⁹ eſt de⁹: hunc aũt neſcim⁹ vnde ſit. Rñdit ille hõ, ⁊ dixit eis, In hoc eniʒ mirabile eſt, q̃a vos neſcitis vñ ſit, ⁊ apuit oculos meos. Scimus aũt q̃a pcõres de⁹ nõ audit: ſʒ ſi qs cultor dei ẽ, ⁊ volũtatẽ ei⁹ facit, hunc exaudit. A ſc'lo nõ eſt auditũ, q̃a apuit qs oculos cęci nati. Niſi eẽt hic a deo, non poterat facere q̃cq̃.

Rñderũt

Rñderũt,ꝛ dixerũt ei, In pec catis nat⁹ es totus:ꝛ tu doces nos?ꝛ eiecerũt eũ foras. Audiuit aũt iesus,qa eiecerũt eũ foras:ꝛ cũ inuenisset eũ, dixit ei, Tu credis in filiũ dei? Rñ dit ille,ꝛ dixit,Quis est dñe, vt credã in eũ? Dixit ei iesus, Et vidisti eũ:ꝛ q loqtur tecũ, ipse est. At ille ait, Credo do mine. Et pcidẽs adorauit eũ.
Ps.65 Offer. Bñdicite gẽtes dñm deũ nrm:ꝛ obaudite vocẽ laudis eius q posuit aĩam meã ad vitã:ꝛ non dedit cõmoueri pedes meos:bñdictus dñs,q nõ amouit depcatio nẽ meã,ꝛ mĩam suã a me. Secr.

SVpplices te rogam⁹ oĩps de⁹:vt his sacrificijs pctã nr̃a mũdent:qa tunc tribuis nobis verã ꝛ mentis ꝛ corpis
Jo.9. sanitatẽ.p. Cõio. Lutũ fecit ex sputo dñs:ꝛ liniuit oculos meos: ꝛ abij,ꝛ laui,ꝛ vidi,ꝛ credidi do.

SAcramẽ Post commu. ta quę sumpsimus dñe de us nr̄,ꝛ spũalib⁹ nos repleant alimẽtis:ꝛ corporalibus tueantur auxilijs.Per. Sup ppl'3.

PAteant aures mi Oĩo. sericordię tuę dñe pcibus supplicãtiũ:ꝛ vt petẽtib⁹ desiderata concedas:fac eos quę ibi sunt placita postulare. p.

¶ Feria qnta Statio ad sanctum Syluestrum. Introitus.

LEtet cor q- Psal. rẽtiũ dñz q 104 rite dñm ꝛ ɔfirmamini:qrite fa ciẽ ei⁹ semp. ps. Cõfitemini dño ꝛ iuocate nomẽ eius:annũtiate i ter gẽtes opa ei⁹. ℣. Glia. Oĩo.

PResta qs oĩpotẽs de⁹, vt quos ieiunia votiua casti gãt:ipa quoqꝫ deuotio sancta lętificet:vt terrenis affectib⁹ mitigatis:facili⁹ cęlestia capia mus.p. Oĩones alias dicen. Regre in dñica pcedẽ. fo.58.

Lectio libri Regum.

IN dieb⁹ illis. Venit muli- 4. ca. er sunamitis ad Heliseum in 4. D montẽ carmeli:Cũqꝫ vidisset eã vir dei de cõtra,ait ad gieçi puerũ suũ,Ecce sunamitis illa. Vade ergo in occursum eius,ꝛ dic ei. Recte ne agitur circa te,ꝛ circa virũ tuũ,ꝛ circa filiũ tuum? Quę rñdit, Re cte. Cũqꝫ venisset ad vir dei in mõtẽ,apphẽdit pedes ei⁹,ꝛ accessit gieçi vt amoueret eã. Et ait hõ dei, Dimitte illam: aĩa eni ei⁹ in amaritudĩe ẽ,ꝛ dñs cęlauit a me,ꝛ non idicauit mihi. Quę dixit illi, Nũqd petiui filiũ a dño meo? Nũqd

non dixi tibi, ne illudas me? Et ille ait ad giezi, Accinge lũbos tuos, et tolle baculũ meũ in manu tua, et vade, Si occurrerit tibi hõ, nõ salutes eũ: et si salutauerit te quispiã, nõ rñdeas illi: et pones baculũ meum sup faciẽ pueri. Porro mr̃ pueri ait, Viuit dñs, et viuit aĩa tua, nõ dimittã te. Surrexit ergo, et secut⁹ est eã. Giezi aũt pcesserat añ eos, et posuerat baculũ sup faciem pueri: et nõ erat vox, neqz sensus: Reuersusqz est giezi in occursũ ei⁹, et nũtiauit ei, dicens, Non surrexit puer. Ingressus est ergo Helise⁹ domũ, Et ecce, puer mortu⁹, iacebat ĩ lectulo ei⁹: Ingressusqz clausit ostiũ super se, et sup puerũ, et orauit ad dominũ. Et ascẽdit, et ĩcubuit super puerũ: posuitqz os suũ, super os ei⁹, et oculos suos sup oculos ei⁹, et man⁹ suas super man⁹ ei⁹: et ĩcuruauit se super eũ, et calefacta est caro pueri. At ille reuersus, deambulauit in domo, semel huc atque illuc: et ascẽdit, et ĩcubuit super eum: et oscitauit puer septies, apuitqz oculos suos. At ille vocauit giezi, et dixit ei, Voca sunamitẽ hãc. Quę vocata, ĩgressa est ad eũ. Cui ait, Tolle filiũ tuũ. Venit autẽ illa, et corruit ad pedes ei⁹, et adorauit sup terrã, tulitqz filiũ suũ, et egressa ẽ. Helise⁹ reuersus ẽ ĩ galgala. Gra. Respice dñe in testamẽtũ tuũ: et aĩas pauperũ tuorũ ne obliuiscaris in finem. ℣. Exurge dñe, et iudica cãm meam: memor esto opprobrij seruorum tuorũ. Seq. s. euãge. sm Lucã. Psal. 73.

In illo tpe. Ibat Iesus in ciuitatẽ quę vocatur naym: et ibãt cũ illo discipli ei⁹, et turba copiosa. Cũ aũt appropinqrẽt portę ciuitatis, ecce defunct⁹ efferebatr̃, fili⁹ vnic⁹ mr̃is suę: Et hęc, vidua erat: et turba ciuitatis multa cũ illa. Quã cũ vidisset dñs, mĩa motus sup eã, dixit illi, Noli flere. Et accessit, et tetigit loculũ. Hi aũt qui portabãt steterũt. Et ait, Adolescẽs, tibi dico, surge. Et resedit q erat mortuus, et cępit loqui. Et dedit illũ mr̃i suę. Accepit aũt oẽs timor: et magnificabãt deũ, dicẽtes, Quia ppheta magn⁹ surrexit in nobis: et qa de⁹ visitauit plebem suã. Offer. Dñe ad adiuuãdum me festina: cõfundant oẽs aduersũ me: q cogitãt seruis tuis mala. ca. 7. b Ps. 69

PVrifica nos mise- Secre. ricors de⁹, vt eccle tue p- ces, que tibi grate sint, pia mu nera deferētes: fiant expiatis mētibus gratiores. p. Coio.

Ps. 70 Dñe, memorabor iustitie tue so- lius: deus docuisti me a iuuētute mea: et vsq; in senectā et seniū de⁹ ne derelinquas me. Post cōmu.

CElestia dona capiētibus qs dñe, nō ad iudiciū p uenire patiaris: q fidelib⁹ tuis ad remediū puidisti. p dñm.

POpuli tui Sup ppl'm. Oro. de⁹ istitutor et rector, pec- cata qb⁹ ipugnat expelle: vt semp tibi placitus, et tuo muni mine sit securus. p. ¶ Feria vj. Statio ad scm̄ eusebiū. Int.

Ps. 18. MEditatio cordis mei in con spectu tuo semp: dñe adiu- tor meus et redēptor me⁹. ps. Ce li enarrāt gl'iam dei: et opa manuū eius annūtiat firmamentum. ℣.

DEus q in- Gloria. Oro. effabilib⁹ mūdū reno- uas sacris: psta qs: vt eccl'ia tua et eternis pficiat istitutis, et tēporalib⁹ nō destituat au- xilijs. p. Orones alias dicen: Require in dñica pce. fo. 52.

IN dieb⁹ Lcō libri Regū. 3. cap. illis. Egrotauit fili⁹ mulie- 17. C ris matrisfamilias, et erat lan guor fortissimus, ita vt nō re- maneret in eo halitus. Dixit ergo ad heliā, qd mihi et tibi vir dei? Ingressus es ad me, vt rememorarent inigtates mee, et iterficeres filiū meū? Et ait ad eā helias, Da mihi filiū tuū. Tulitq; eū de sinu illi⁹, et portauit in cenaculū, vbi ipse manebat, et posuit su- per lectulū suū, et clamauit ad dñm, et dixit, Dñe de⁹ me⁹, ēt ne viduā, apud quā ego vtcū- q; sustētor, afflixisti, vt interfi- ceres filiū ei⁹? Et expandit se, atq; mēsus est sup puer trib⁹ vicib⁹, clamauitq; ad dñm, et dixit, Dñe de⁹ me⁹ reuertat (obsecro) aia pueri hui⁹ i vi- scera eius. Exaudiuit aūt dñs voce helie: et reuersa est aia pueri intra eū, et reuixit. Tu- litq; helias puer, et deposuit eū de cenaculo in iferiorem domū, et tradidit mri sue. Et ait illi, En viuit fili⁹ tu⁹. Dixit q; mulier ad heliā, Nūc i isto

cognoui, qm̃ vir dei es tu, ⁊ verbũ dñi in ore tuo verũ est.
Ps.117 Grad. Bonũ est cõfidere in domino, q̃ cõfidere in hoie. ℣. Bonũ est sperare in dño q̃ sperare i
Ps.102 pncipib⁹. Trac. Dñe, nõ ẜm peccata nr̃a q̃ fecimus nos, neq̃ ẜm iniq̃tates nr̃as retribuas nobis.
Ps.78 ℣. Dñe, ne memineris iniq̃tatuꝫ nr̃arũ antiquarũ: cito anticipent nos mĩe tuę, q̃a paupes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, ⁊ ꝓpter gloriam nois tui dñe, libera nos: ⁊ ꝓpitius esto pctĩs nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ.
Capi. Sequẽ. ſ. euãge. ẜm Ioãnem.
11.A.

In illo tpe. Erat q̃dã languẽs laçarus a bethania, de castello marię ⁊ marthe sororũ eiꝰ. Maria aũt erat, quę vnxit dominũ vnguento, ⁊ extersit pedes eiꝰ capillis suis: cuiꝰ frater laçarus ĩfirmabaẗ. Miserũt ẽ sorores eiꝰ ad eũ, dicẽtes, Domine, ecce quẽ amas ĩfirmatur. Audiẽs autẽ iesus, dixit eis, Infirmitas hęc non est ad mortẽ, sed ꝓ gl̃ia dei, vt glorificeẗ filiꝰ dei ꝑ eã. Diligebat autẽ iesus marthã, ⁊ sororem eius mariã, ⁊ laçarũ. Vt ergo audiuit q̃a infirmabaẗ, tũc quidem mãsit in eodẽ loco duobus diebꝰ, Deĩde post hęc, dixit discipulis suis, Eamus iu deam iterũ. Dicũt ei discipuli, Rabbi, nũc q̃rebãt te iudei lapidare: ⁊ iterũ vadis illuc? Rñdit iesus, Nõne duodeciꝫ horę sunt diei? Si q̃s ambulauerit in die, nõ offendit: q̃a lucem huiꝰ mũdi videt. Si autẽ ambulauerit in nocte, offendit: quia lux nõ est in eo. Hęc ait: post hęc dicit eis, Laçarꝰ amicus nr̃ dormit: sed vado, vt a somno excitẽ eum. Dixerũt ergo discipuli eiꝰ, Dñe, si dormit, saluus erit. Dixerat aũt iesus de morte eiꝰ: illi autẽ putauerũt, quia de dormitione somni diceret. Tunc ẽ dixit eis Iesus manifeste. Laçarus mortuus est: ⁊ gaudeo propter vos, vt credatis, quoniam non eram ibi. ẜ eamuꝫ ad eum. Dixit ergo thomas. q̃ dicitur didymus, ad ꝯdiscipulos, Eamus ⁊ nos, ⁊ moriamur cũ eo. Venit itaq̃ iesus: ⁊ inuenit eũ quatuor dies iã in monumẽto hñtẽ. Erat aũt bethania iuxta hierosolymã, q̃si stadijs q̃ndecim. Multi aũt ex iudeis venerãt ad marthã ⁊ mariaꝫ, vt ꝯsolarenẗ eas de fratre suo. Martha ẽ vt audi

uit, qz iesus venit, occurrit illi, maria aũt domi sedebat. Dixit g martha ad iesum, Dñe, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortu⁹: sed ⁊ nũc scio, qz quęcũqz poposceris a deo, dabit tibi de⁹. Dicit illi Iesus, Resurget frater tu⁹. Dicit ei Martha, Scio, qz resurget in resurrectiõe, i nouissimo die. Dicit ei Iesus, Ego sum resurrectio ⁊ vita: q credit in me: ēt si mortu⁹ fuerit, viuet: ⁊ oĩs q viuit, ⁊ credit in me: non morietur in ęternũ. Credis hoc? Ait illi, vtiqz dñe, Ego credidi, qz tu es xp̃s filius dei viui, q in hunc mũdũ venisti. Et cũ hęc dixisset, abijt, ⁊ vocauit mariã sororẽ suam silẽtio, dicẽs, Magr̃ adest, ⁊ vocat te. Illa aũt vt audiuit: surrexit cito, ⁊ venit ad eũ. Nondũ enĩ venerat Iesus in castellũ: sz erat adhuc i loco illo vbi occurrerat ei martha. Iudei ergo qui erãt cum ea in domo, ⁊ ꝯsolabãtur eã: cũ vidissent mariaz, qz cito surrexit ⁊ exijt, secuti sunt eã, dicẽtes, Qz vadit ad monumentum, vt ploret ibi. Maria ergo cum venisset vbi erat iesus, videns euz, cecidit ad pedes ei⁹, ⁊ dixit ei, Dñe, si fuisses hic, nõ esset mortuus frater meus. Iesus ergo vt vidit eã plorantẽ, ⁊ iudeos q venerant cũ ea, plorantes, infremuit spũ, ⁊ turbauit semetipsum, ⁊ dixit, Vbi posuistis eũ? Dicũt ei, Dñe, veni, ⁊ vide. Et lachrymat⁹ est iesus. Dixerũt g iudei, Ecce qũo amabat eũ. Quidã aũt ex ipsis dixerunt, Nõ poterat hic, q aperuit oculos cęci nati, facere, vt ⁊ h nõ moreret? Iesus ergo rursum fremẽs in semetipso, venit ad monumẽtũ. Erat aũt spelũca: ⁊ lapis suppositus erat ei. Ait iesus, Tollite lapidẽ. Dicit ei martha soror eius, q mortu⁹ fuerat, Dñe, iã fetet, quatriduanus enim est. Dicit ei Iesus, Nõne dixi tibi, qm̃ si credideris, videbis gloriã dei? Tulerũt ergo lapidẽ. Iesus aũt eleuatis oculis sursum, dixit, Pater, gratias ago tibi, qm̃ audisti me. Ego aũt sciebã, qz semper me audis, sed pp ppl̃m q circunstat dixi, vt credant, qz tu me misisti. Hęc cũ dixisset, voce magna clamauit, Laçare, veni foras. Et stati prodijt, qui fuerat mortu⁹, ligatus manus ⁊ pedes institis, ⁊ facies illius sudario erat ligata. Dicit eis Iesus, Soluite euz, ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iudeis, q

venerãt ad mariã ꝛ marthã, ꝛ viderãt q̃ fecit iesus: crediderunt in eũ. Offer. Populũ humilē saluum facies dñe: ꝛ oculos superborum humiliabis: qm̃ quis deus pręter te dñe? Secr.

Munera nos dñs q̃s oblata purificēt: ꝛ te nobis iugiter faciant esse placatũ. Per. Cõi.

Jo.11. Uidens dñs flentes sorores lazari ad monumentũ: lachrymatus est coram iudeis: ꝛ clamabat, lazare, veni foras: ꝛ pdijt ligatis manibus ꝛ pedibus: qui fuerat quatriduanus mortuus. Post cõio.

Hec nos q̃s dñe participatio sacramēti: ꝛ a ppꝛijs reatibus indesinenter expediat, ꝛ ab omnibus tueatur aduersis. Per. Super ppl'z. Oño.

Da nobis quęsumus omnipotens deus, vt qui infirmitatis nostrę conscij de tua virtute confidimus: sub tua semp pietate gaudeam'. Per do. ℂ Sabbato. Statio ad s. nico. in carcere. Introi.

Esa.55

Sitientes venite ad aq̃s dicit dñs: q non habetis ṕtium: venite ꝛ bibite cum lętitia. Ps.

Ps.77 Attendite popule meus legē meam: inclinate aurē vestram in verba oꝛis mei. ℣. Gloria pa. Oño.

Fiat quęsumus domine p gratiam tuaꝫ fructuosus nostrę deuotionis affectus: quia tunc nobis pꝛoderũt suscepta ieiunia: si tuę sint placita pietati. Per do. Orationes alias dicē. Reqre in dñica p̄ce. fo.60. Lcõ esaię pphetę.

Hec dicit dñs. In tpe placito exaudiui te, ꝛ i die salutis auxiliat' sum tibi: Et seruaui te, ꝛ dedi te in fed' ppli, vt suscitares terraꝫ, ꝛ possideres hereditates dissipatas, vt diceres his q vincti sunt, exite: ꝛ his q in tenebꝛis sunt, reuelamini. Sup vias pascent, ꝛ in oib' planis pascua eoꝝ. Nõ esurient, neqꝫ sitiēt, ꝛ nõ pcutiet eos estus ꝛ sol: qꝛ miseratoꝛ eoꝝ reget eos, ꝛ ad fontes aquaruꝫ potabit eos ꝛ ponã oēs montes meos in viã, ꝛ semitę meę exaltabunt. Ecce isti de longe veniēt, ꝛ ecce illi ab aquilone ꝛ mari, ꝛ isti de terra australi. Laudate cęli, ꝛ exultet terra, iubilate mõtes laudē, qꝛ ꝯsolatus est dñs populũ suũ, ꝛ paupeꝝ suoꝝ miserebitur. Et dixit syon, Dereliqt me dñs, ꝛ dñs oblitus est mei. Nunqd obliuisci põt mu

ca.49 C

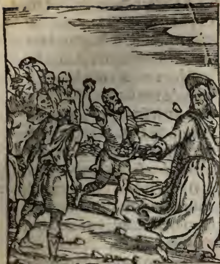
lier infantẽ suũ, vt nõ miserea
tur filio vteri sui? Et si illa obli
ta fuerit, ego tñ nõ obliuiscar
Ps 9. tui: dicit dñs oĩps. Grad. Tibi
dñe derelictus ẽ pauper: pupillo
tueris adiutor. ℣. Ut qd dñe re
cessisti longe despicis in opportu
nitatibus in tribulatione: dũ sup
bit impius incendit paup. Seq.
sancti euangelij ẜm ioãnem.

ca.8.b
IN illo tem
pore. Di
cebat Iesus,
turbis iudeo
rum, Ego sũ
lux mundi.
Qui sequitur
me, nõ ambu
lat in tenebris, sed habebit lu
mẽ vitę. Dixerũt ergo ei pha
risei, Tu ð teipso testimoniũ
perhibes: testimoniũ tuũ non
est verũ. Rñdit Iesus, et dixit
eis. Et si ego testimoniũ phi
beo de meipso, verũ ẽ testimo
niũ meũ: qr scio vnde veni, et
quo vado: Vos aũt nescitis vn
de venio, aut quo vado. Vos
ẜm carnẽ iudicatis: ego non
iudico quẽquã. Et si ego iudi
co, iudiciũ meũ verũ est: qr so
lus non sũ, sed ego, et q misit
me pr̃. Et ĩ lege vestra scriptũ
Deut. est: qr duorũ hoĩum testimo
17. niũ verũ est. Ego sũ q testimo
nium phibeo de meipso: et te 19. D
stimoniũ perhibet de me, qui
misit me, pater. Dicebant er
go ei, Vbi est pr̃ tu'? Rñdit Ie
sus, Neq3 me scitis: neq3 prẽ
meũ. Si me sciretis: forsitã et
patrẽ meũ sciretis. Hęc verba
locutus est iesus in gazophila
tio, docẽs ĩ tẽplo, Et nemo ap
prehendit eũ, qr nondũ vene
rat hora eius. Offer. Factus ẽ ps. 17.
dñs firmamentum meum: et refu
gium meum: et liberator me': spe
rabo in eum. Secreta.

OBlatiõibus nostris quę
sumus domine placare susce
ptis: et ad te nostras etiam re
belles compelle propitius vo
luntates. Per. Cõio. Dñs regit ps. 22.
me et nihil mihi deerit: in loco pa
scuę ibi me collocauit: sup aquã
refectiõis educauit me. Post cõ.

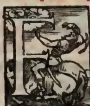
TVa nos quęsumus domi
ne sancta purificẽt, et ope
rationis suę remedio tibi fa
ciant esse placatos. Per dñm.
Super populum. Oratio.

DEus qui sperantibus in
te misereri poti' eligis
quam irasci, da nobis digne
flere mala q̃ fecimus: vt tuę
consolationis gratiã inueni
re valeamus. Per dominũ.
¶ Dominica de passione.
Statio ad sanctũ petrũ. Intro.

Psal. 42 Iudica me de' τ discerne cau sam meā de gente non scā: ab homine iniq̄ τ doloso eripe me: q: tu es de' me' τ fortitudo mea. ps. Emitte lucē tuā τ veritatē tu am: ipsa me deduxerūt τ adduxe runt in montē sanctū tuū: τ in ta bernacula tua. Nō dī .v. Gloria. ad introi. vsq3 pascha: nisi in missa de festo si occurrerit: s3 finito psalmo: absolute rein cipitur introi. Oratio.

Quesumus oēs deus fa miliā tuā3 ꝓpitius respice: vt te largiēte regat in corpore: τ te seruāte custodiat in men te. Per. Ab hac die vsq3 ad feriā .v. cęne dñi: post orōnes diei dī 3 psec. ecclīę. orō. Ecclesię tuę q̄s dñe pces placatus admitte: vt destru ctis aduersitatib', τ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat li bertate. per. Vel p papa. De us oīum fi. Require in feria .v. prime seq. fol. 69. Lcō eplę beati pauli aplī. Ad hebreos.

Fratres. Chrīs ca. 9. assistens ponti fex futuroꝝ bo noꝝ, perampli us τ pfectius ta bernaculū non manufactū, idest nō hui' crea tionis: neq3 p sanguinē hirco rū, aut vituloꝝ, sed p ꝓpium sanguinē introiuit semel i san cta, ęterna redēptione inuen ta. si enim sanguis hircorū3, τ tauroꝝ, τ cinis vitulę aspsus, ingnatos sanctificat ad emū dationē carnis: quāto magis sanguis xp̄i q per spiritū scm̄ semetipsum obtulit imacula tū deo, emundabit ↄsciētias nr̄am ab operib' mortuis, ad seruiendū deo viuēti: Et ideo noui testamēti mediator est, vt morte intercedēte, in redē ptionē eaꝝ p̄uaricationū, quę erāt sub priori testamento, re promissionē accipiāt, q voca ti sunt, ęternę hereditatis. In chrīo iesu dn̄o nostro. Grad. Eripe me dn̄e de inimicis meis: ps. 142

doce me facere voluntatē tuam.
ps.17 ℣. Liberator meus dñe de gentibus iracūdis: ꝛ ab insurgentibus in me exaltabis me, a viro iniquo eripies me. Trac. Sępe expugnauerunt me a iuuētute mea. Dicat nūc isrl̄, sępe expugnauerūt me a iuuētute mea. ℣. Eteniꝫ nō potuerūt mihi: sup dorsuꝫ meū fabricauerunt pctōres. ℣. prolōgauerūt iniqtates suas: dñs iust⁹ ɔcidet ceruices pcōꝝ. Seq sci euā.
ca.8. f

ge. sm Ioannē. In illo tēpe. Dicebat Iesus turbis iudeoꝝ ꝛ pn cipib⁹ sacerdotū, Quis ex vobis arguet me ꝺ pctō? Si vītatē dico vobis: q̄re nō creditꝭ mihi? Qui ex deo est, verba dei audit. Propterea vos non auditis, qꝛ ex deo non estis. Rñderunt igit̄ iudei, ꝛ dixerunt ei, Nōne bene dicim⁹ nos, qꝛ samaritanus es tu, ꝛ dęmoniuꝫ habes? Rñdit iesus, Ego dęmoniū non habeo: sed honorifico patrē meū, ꝛ vos inhonorastis me. Ego aūt nō quęro gloriā meā: est q quęrat, ꝛ iudicet. Amē, amen dico vobis, siqs sermonē meuꝫ seruauerit, mortē non videbit in ęternū. Dixerūt ꝰ iudei, Nunc cognouimus qꝛ dęmoniū habes. Habrahā mortuus est, ꝛ pphetę: ꝛ tu dicis, siqs sermonē meū seruauerit, morteꝫ nō gustabit in ęternū. Nunqd tu maior es patre nostro habrahā, q mortuus est? Et pphetę mortui sunt. Quē teipsum facis? Rñdit iesus, Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est. Est pater me⁹, qui glorificat me, quē vos dicitis, qꝛ deus vester est: ꝛ nō cognouistis eū, Ego aūt noui euꝫ, Et si dixero, qꝛ nō scio eū: ero similis vobis, mēdax. Sed scio eū, ꝛ sermonē eius seruo. Habrahaꝫ pater vester exultauit, vt videret diē meū: vidit, ꝛ gauisus est. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quinquaginta annos nō dū habes, ꝛ habrahā vidisti? Dixit eis iesus, Amē, amē dico vobis, anteq̄ꝫ habrahā fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides iudei, vt iacerēt ī euꝫ. Iesus aūt abscōdit se, ꝛ exiuit de tēplo. Offer. Confitebor tibi dñe ī toto corde meo: retribue seruo tuo: vt viuā ꝛ custodiaꝫ sermones tuos: viuifica me sm verbum tuum dñe. ps.118 Secreta.

Hec munera q̄s dñe, ꝛ vincula nrę prauitatis absoluāt, ꝛ tuę nobis misericordię do

na cōcilient.Per. Alia secre.

PRotege nos dñe tuis my sterijs seruiētes: vt diuinis reb⁹ inherētes: ꝛ corpe tibi fa mulemur ꝛ mēte. Per. Cōio.

Luc. 22 Hoc corpus, qđ pro vobis tradetur: hic calix noui testamenti est i meo sanguine dicit dñs: hoc faci te quotiescunq̃ sumitis: in meam commemorationem. Post cōio.

ADesto nobis dñe deus nr̄: ꝛ quos tuis mysterijs recreasti: ppetuis dēfende sub sidijs. Per do. Alia post cōi.

QVesumus dñe de⁹ nr̄: ꝛ quos diuina tribuis participatiōe gaudere: huma nis non sinas subiacere peri culis. Per. ¶ Feria.ij. Statio ad scm̄ chrysogonum. Introi.

Psal. 55

MIserere mihi dñe qm̄ conculcauit me hō: tota die bellans tribula uit me. ps. Con culcauerunt me inimici mei tota die qm̄ multi bellantes aduersum me. Oīo.

SAnctifica q̄s dñe nr̄a ieiunia ꝛ cūctarū nobis indulgētiaꝫ ppitius lar gire culparū. Per. Pro papa. Oīo.

DEus oium fide lium pastor ꝛ rector: fa mulū tuum. N. quē pastorē ec clesię tuę pēesse voluisti ppiti⁹ respice: da ei q̄s verbo ꝛ exē plo, qbus pēest pficere: vt ad vi tā: vna cū grege sibi credito, pueniat sempiternā. Per. vel Ecclesię tuę. Regre in dñica pce fol. 76. Lcō ione ppbe.

IN diebus illis. Factuꝫ est ca. 3. a verbū dñi ad ionā ppbe tā, scđo, dicens, Surge, ꝛ vade in niniuē ciuitatē magnā: ꝛ p̄ dica i ea pdicationē, quā ego loq̄r ad te. Et surrexit ionas, ꝛ abijt in niniuē, iuxta verbū dñi: Et niniuę erat ciuitas ma gna: itinere dieꝝ trium. Et ce pit ionas introire in ciuitateꝫ itinere diei vnius: Et clama uit, ꝛ dixit, Adbuc quadragi ta dies, ꝛ niniue subuertet̄. Et crediderūt viri niniuite in do mino: ꝛ pdicauerunt ieiuniū, ꝛ vestiti sunt saccis, a maiore vsq̄ꝫ ad minorē. Et puenit ver bū ad regeꝫ niniue: ꝛ surrexit de solio suo, ꝛ abiecit vestimē tum suum a se, ꝛ indut⁹ est sac co, ꝛ sedit ī cinere: ꝛ clamauit ꝛ dixit, In niniue ex ore regis ꝛ principū eius, dicēs, Homi nes, ꝛ iumenta, ꝛ boues, ꝛ pe cora: non gustent quicq̄, nec pascant̄, ꝛ aquā non bibant. Et operiant̄ saccis hoīes, ꝛ iu

menta, ꝛ clament ad dñm in fortitudine: ꝛ ꝯuertat̃ vir a via sua mala: ꝛ ab iniq̃tate, q̃ est i manibus eoꝝ: Quis scit si cõuertat̃ ꝛ ignoscat deꝰ, ꝛ reuertatur a furoꝛe irę suę, ꝛ non peribimus? Et vidit deus opera eoꝝ, q꞉ ꝯuersi sunt de via sua mala: ꝛ misertꝰ ẽ populo suo dñs deus noster. Grad. Deus
Ps.53. exaudi oꝛationẽ meã, auribus pcipe verba oꝛis mei. ℣. Deus in nomine tuo saluũ me fac: ꝛ in virtu-
Ps.102 te tua libera me. Trac. Dñe, nõ ẽm peccata nr̃a q̃ fecimus nos, neq꞉ ẽm iniquitates nostras retribu
Ps.78 as nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniq̃tatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ: cito anticipent nos misericoꝛdię tuę, quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̃, ꝛ ꝑꝑ gl'iam noĩs tui dñe libera nos: ꝛ ꝓpitiꝰ esto peccatis nostris, ꝓpter nomen tuũ. Sequentia sancti euangelij ẽm ioannez.

Capi. 7. E

In illo tpe. Miserunt pꝛincipes ꝛ pharisei ministros, vt appꝛehẽderẽt Iesuz. Dixit ergo eis Iesus, Adhuc modicũ tp̃s vobiscum sum: ꝛ vado ad euz q misit me. Quęretis me, ꝛ nõ inuenietis: ꝛ vbi suz ego, vos nõ potestis venire. Dixerunt g̊ iudei ad semetipsos. Quo hic iturꝰ est, q꞉ nõ inueniemꝰ eũ? nũquid in dispersionẽ gentiũ iturus est, ꝛ docturus gentes? Quis est hic sermo quez dixit, quęretis me, ꝛ non inuenietis: ꝛ vbi ego sum, vos nõ potestis venire? In nouissimo aũt die magno festiuitatis, stabat iesus: ꝛ clamabat, dicens, Si quis sitit, vẽiat ad me, ꝛ bibat. Qui credit in me, sicut dicit scriptura: flumina de ventre eius fluent aq̃ viue. Hoc aũt dixit d̓ spũ, quẽ accepturi erant, crdentes in euz. Deut. is. Offer. Dñe conuertere ꝛ eripe animam meam: saluum me fac pꝛopter misericoꝛdiam tuam. Ps.6. Secre.

Concede nobis dñe deꝰ noster: vt hęc hostia salutaris ꝛ nostroꝝ fiat purgatio delictoꝛum: ꝛ tue pꝛopitiatio maiestatis. Per. Alia secre.

Oblatis q̃s dñe placare muneribus, ꝛ famulũ tuũ. N. quẽ pastoꝛẽ ecclesię tuę pꝛęesse voluisti: assidua pꝛotectiõe guberna. Per do. Cõio. Dñs virtutũ ipse est rex glię. Ps.23 Post cõ.

Sacramẽti tui q̃s dñe participatio salutaris: ꝛ purificationem nobis tribuat ꝛ medelaz. Per do. Alia post cõ.

Hec nos q̄s dn̄e diuini sa- cramenti pceptio prote- gat: z famulū tuū. N. quem pa- storez ecclesię tuę p̄esse volui sti: vna cuz cōmisso sibi grege saluet semper z muniat. Per.

Super populū. Oratio.

Da q̄s dn̄e populo tuo salutem mentis z corporis, vt bonis operibus inherendo: tua semper mereatur ptectio ne ōfendi. Per. ¶ Fer. iij. Sta tio ad sanctū cyriacuz. Introi.

ps. 26

Expecta dn̄z viriliť age: z cōfortetur cor tuum: z sustine dn̄m. ps. Dn̄s il luminatio mea z salus mea quē ti mebo? Oratio.

Nostra tibi q̄s dn̄e sint ac cepta ieiunia: q̄ nos z ex piando gr̄a tua dignos effici ant: z ad remedia pducant ę terna p. Cōtra psecu. ecclię.

Ecclesię tuę q̄s dn̄e Oro. preces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus, z erroribꝰ vniuersis: secura ti bi seruiat libertate. Per. Vel pro papa. Deus oīum fide. Require in fer. ij. p̄ce. fol. 78.

ca. 14. Lectio danielis pphetę.
E In diebus illis. Cōgrega- ti sunt babylonij ad regē, z di xerūt ei, Trade nobis danie- lez, q bel destruxit, z draconē interfecit, alioqn iterficiemꝰ te, z domū tuam. Vidit ergo rex, q irruerent in eum vehe mēter, z necessitate cōpulsus, tradidit eis danielez, Qui mi serūt eū in lacū leonuz, z erat ibi sex diebus. Porro in lacu erant leones septē, z dabanť eis quotidie, duo corpora, z duę oues, z tunc nō data sunt eis, vt deuorarent danielem. Erat aūt abacbuc ppheta: in iudea, z ipse coxerat pulmen tū, z intriuerat panes i alueo- lo: z ibat in campuz, vt ferret messoribus. Dixitq3 angelus dn̄i ad abacbuc, Fer prandiū qđ habes danieli, in babylo- nē, q est in lacu leonum. Et di xit abacbuc, Dn̄e, babylonez nō vidi, z lacū nescio. Et app̄ hēdit eū angelus dn̄i in verti ce eius, z portauit euz capillo capitis sui: posuitq3 euz in ba- bylonē, sup lacū, in ipetu sp̄us sui: Et clamauit abacbuc, di- cens, Daniel serue dei, tolle prandiū qđ misit tibi deus. Et ait daniel, Recordatus enim es mei dn̄e, deꝰ meus, z nō de reliquisti diligētes te. Surgēs- q3 daniel comedit. Porro an

gelus dñi restituit abacbuc cō festim in locū suū. Venit ergo rex die septimo, vt lugeret da nielē: ꝛ venit ad lacū, ꝛ intro⸗ spexit, Et ecce daniel sedens in medio leonū. Et clamauit rex, voce magna, dicens, Ma gnus es dñe deus danielis. Et extraxit eū de lacu, Illos aūt q̄ pditionis eius causa fuerāt, intromisit in lacū, ꝛ deuorati sunt in momento corā eo. Tunc rex ait, Paueāt oēs ha bitantes in vniuersa terra de um danielis, qꝛ ipse est salua⸗ tor, faciens signa, ꝛ mirabilia in cęlo, ꝛ in terra, q̄ liberauit danielē de lacu leonū. Grad. Discerne causā meā dñe: ab hoīe iniq̄ ꝛ doloso eripe me. ℣. Emit te lucē tuā ꝛ vīratē tuā, ipa me de duxerūt ꝛ adduxerūt ī mōtē scm̄ tuū. Seq. s. euā. fm ioānē.

Io. 7. a. IN illo tpe. Ambulabat iesus ī galileā, Nō eniꝫ vole⸗ bat ī iudeā am bulare: qꝛ q̄re⸗ bāt eū iudei īterficer̄. Erat. n. ī pximo dies festus iudeoꝝ, scenophegia. Dixerūt aūt ad eū fratres eius, Transi hinc, ꝛ vade in iudeā vt ꝛ discipuli tui videant opera tua q̄ facis, nemo qppe in occulto qcquā facit, ꝛ q̄rit ipse in palā esse. Si hęc facis, manifesta teipsum mūdo. Neqꝫ enim fratres ei⁹ credebant in euꝫ. Dixit ergo eis iesus, Tēpus meū nondū aduenit: tps aūt vestruꝫ semp est paratū: Nō potest mund⁹ odisse vos, me aūt odit, qꝛ ego testimoniū perhibeo de illo, qꝛ opera eius mala sunt: Vos ascēdite ad diē festū hūc, ego aūt nō ascendā ad diē festum istū, qꝛ tēpus meū nondū iple tū est. Hęc cū dixisset: ipse mā sit in galilea. Vt aūt ascende⸗ runt frēs eius, tūc ꝛ ipse ascen dit ad diē festū, nō manifeste, sed q̄si in occulto. Iudei ergo quęrebant eū in die festo, ꝛ di cebant. Vbi est ille? Et mur⸗ mur multus erat de eo in tur ba. Quidā enim dicebant, qꝛ bonus est. Alij aūt dicebant nō: sed seducit turbas. Nemo tñ palā loq̄batur d̄ illo, ppter metum iudeoꝝ. Offer. Spe⸗ rent in te oēs q̄ nouerunt nomen tuū dñe: qm̄ non derelinquis quę rentes te, psallite dñe qui habitat in syon: quoniam non est oblitus orationem pauperum. Secreta. Ps. 9.

HOstias tibi dñe ōferim⁹ immolandas, quę tēpo⸗

ralem consolationem significet: vt pmissa certi⁹ nō desperemus ęterna. Per. Alia sec.

PRotege nos dñe tuis mysterijs seruiētes vt diuinis reb⁹ inherētes: ꝛ corpore tibi famulemur ꝛ mente. Per do.

ps. 24 Cōio. Redime me de⁹ israel: ex oībus angustijs meis. Post cōi.

DA q̄s ops deus, vt quę diuina sunt iugiter exequētes, donis mereamur cęlestib⁹ ꝑpinq̄re. Per. Alia post

Vęsumus dñe de cōi.

QVęsumus dñe deus nr̄: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. Per. Sup ppl'z.

DA nobis q̄s dñe Oro. ꝑseuerantē in tuā volūtatē famulatū: vt diebus nr̄is ꝛ merito ꝛ numero popul⁹ tibi seruiens augeatur. Per do.

¶Feria .iiij. Statio ad sanctū marcellū. Int.

ps. 17.

LIberator meus d̄ gētibus iracundis: ab insurgētibus in me exaltabis me: a viro iniq̄ eripies me dñe. Ps. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamentu3 meū, ꝛ refugiū meum, ꝛ liberator meus. Oro.

SAnctificato hoc ieiunio deus tuorꝫ corda fideliu3 miserator illustra: ꝛ qb⁹ deuotionis p̄stas affectu3, p̄be supplicantibus piū benignus auditū. Per do. Pro papa Oro.

DEus oīu3 fideliū pastor ꝛ rector: famulū tuū. N. quē pastorē ecclię tuę p̄esse voluisti: ꝓpiti⁹ respice: da ei q̄s v̄bo ꝛ exēplo, qb⁹ p̄est ꝓficere: vt ad vitā, vna cu3 grege sibi credito, ꝑueniat sempiterna3. Per. Vel ↄ̄ ꝑsecu. ecclię. Oro. Ecclesię tuę. Regre i fer̄ iij. p̄ce. fol. 77. Lcō libri leuitici.

IN diebus illis. Locutus ē ca. 19. dñs ad moysen, dicēs. Lo C quere ad vniuersum cętū filiorū israel: ꝛ dices ad eos, Ego dñs deus vester. Non facietis furtū, non mētiemini, nec decipiat vnusquisq3 ꝓximū suū, non periurabis in noīe meo, nec pollues nomē dei tui: ego dñs Nō facies calūniā proximo tuo, nec vi opprimes eu3. Non morabitur opus mercēnarij tui apud te, vsq3 mane. Non maledices surdo, nec corā cęco pones offendiculū, s3 timebis dñm deū tuū, q2 ego sum dñs. Nō facies qđ iniquū est, nec iniustę iudicabis. Nō cōsideres personā pauperis,

nec honores vultus potentis. Iuste iudica proximo tuo. Non eris criminator, nec susurro i populis. Nõ stabis contra sanguinẽ proximi tui, ego dñs. Nõ oderis fratrẽ tuũ i corde tuo, sed publice argue eũ, ne habeas super illo peccatũ. Non q̃res vltionẽ, nec memor eris iniuriç ciuiũ tuoꝝ. Diliges amicũ tuũ, sicut teipsuz. Ego dñs: leges meas custodite. Ego.n. sum dñs deus vester. Grad.

ps.29. Exaltabo te dñe qm̃ suscepisti me nec delectasti inimicos meos sup me. ℣. Dñe deus me' clamaui ad te, ꝛ sanasti me: dñe abstraxisti ab inferis aiaz meã: saluasti me a descẽdẽtib' in lacũ. Trac. Dñe, nõ

ps ... ƀm pcã nr̃a q̃ fecim' nos, neqꝫ ƀm iniqtates nr̃as retribuas nobis.

ps.78. ℣. Dñe, ne memineris iniqtatum nr̃aꝝ antiq̃ꝝ: cito anticipent nos miĩe tuę, q2 paupes facti sum' nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̃, ꝛ pp gloriaz noĩs tui dñe libera nos, ꝛ propiti' esto peccatis nostris pp nomen tuũ. Sequẽtia sancti euangelij ƀm Ioãnem.

ca.10. D

In illo tẽpe. Facta sũt encenia i hierosolymis, ꝛ hyems erat. ꝛ ambulabat Iesus in tẽplo, in porticũ salomonis. Circumdederunt ergo euz iudei, ꝛ dicebant ei, Quousqꝫ aĩam nr̃az tollis? Si tu es xp̃s, dic nobis palam. Rñdit eis Iesus, Loquor vobis: ꝛ nõ creditis. Opera quę ego facio in noĩe p̃ris mei, hęc testimonium perhibent de me: sed vos nõ creditis, q2 nõ estis ex ouib' meis. Oues meę vocẽ meã audiũt: ꝛ ego cognosco eas, ꝛ sequuntur me: ꝛ ego vitã ęternaz do eis: ꝛ nõ peribunt in ęternũ, ꝛ non rapiet eas q̃sq̃ꝫ de manu mea. P̃r meus qđ dedit mihi, maius oĩbus est: ꝛ nemo põt rape de manu p̃ris mei. Ego, ꝛ pater, vnus sumus. Sustulerunt ergo lapides iudei, vt lapidarent euz. Rñdit eis iesus, Multa bona opera ostẽdi vobis ex p̃re meo, ꝑpter qđ eoꝝ opus, me lapidatis? Rñderũt ei iudei, De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia, ꝛ q2 tu homo cũ sis, facis teipsum deũ. Rñdit eis iesus, Nõne scriptũ est i lege vestra, q2 ego dixi, dij estis? Et si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est, ꝛ non potest solui scriptura: quez pater sanctificauit, ꝛ misit in mundũ: vos dicitis q2 blasphemas: q2 dixi

filius dei sũ? Si nõ facio opa patris mei: nolite credere mi bi. Si aũt facio: & si mihi non vultis credere, operib⁹ credi te: vt cognoscatis, & credatis, q2 in me est pater: & ego in pa
ps.58 tre. Offer. Eripe me d̃ inimicis meis deus meus: & ab insurgenti bus in me libera me dñe. Secre.

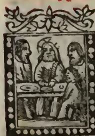
Annue nobis misericors de⁹: vt hostias placatio nis & laudis, syncero tibi defe ramus obsequo. Per. Alia sec.

Oblatis q̃s dñe placare muneribus: & famulum tuũ. N. quẽ pastorem ecclesię tuę pręesse voluisti: assidua ꝓ tectione guberna. Per. Cõio.
Psal. Lauabo inter innocẽtes man⁹ me
26 as: & circundabo altare tuũ dñe: vt audiã vocẽ laudis tuę: & enarrẽ vniuersa mirabilia tua. Post cõ.

Celestis doni benedictio ne ꝑcepta: supplices te deus oĩpotens deprecamur: vt hoc idem nobis & sacramẽ ti causa sit & salutis. Per. Alia post cõio.

Hec nos q̃s do mine diuini sacramenti perceptio protegat: & famulũ tuum. N. quem pastorem ec clesię tuę pręesse voluisti: vna cum cõmisso sibi grege, saluet semper & muniat. Per dñm. Super populum. Oratio.

Adesto supplicationibus nostris oĩpotens deus: & quibus fiduciam sperandę pietatis indulges: cõsuetę mi sericordię tribue benignus ef fectum. Per. ¶ Fer. v. Statio ad scm̃ appollinarem. Introi.

Omnia q̃ fecisti no bis dñe: in vero iudicio fecisti, q2 peccauimus ti bi, & mãdatis tu is non obediui mus: sed da glo riam nomini tuo: & fac nobiscum ſm multitudinem misericordię tuę. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. Orõ.

Presta q̃s oĩpotens deus, vt dignitas cõditionis hu manę per immoderantiã sau ciata: medicinalis parsymo nię studio reformetur. Per d. Cõtra psecuto. ecclesię. Orõ.

Ecclesię tuę q̃sumus dñe preces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis: secura ti bi seruiat libertate. Per. Vel pro papa. Deus omnium fide lium. Require feria. iiij. pce. fol. 71. Lcõ danielis ꝓphetę.

In diebus illis. Orauit da niel dñm dicens. Dñe de us noster:

us noster:ne despicias popu-
lum tuũ, propter nomen tuũ:
& ne dissipes testamentũ tuũ:
neqȝ auferas misericordiam
tuã a nobis, ppter habrahã
dilectum tuũ, & isaac seruum
tuum, & israel sanctũ tuũ: qui-
bus locut⁹ es, pollicẽs, ꝙ mul-
tiplicares semen eorum, sicut
stellas cęli, & sicut arenã, quę
est in littore maris. Quia dñe
imminuti sumus plus ꝗ oẽs
gentes, sumusqȝ humiles in
vniuersa terra hodie, propter
peccata nostra. Et non est in
tempore hoc princeps, & pro-
pheta, & dux, neqȝ holocau-
stum, neqȝ sacrificium, neqȝ
oblatio, neqȝ incẽsũ, neqȝ lo-
cus primitiarum coram te, vt
possimus inuenire misericor-
diam: sed in animo contrito,
& spũ humilitas, suscipiamur.
Sicut in holocausto arietũ, &
taurorum, & sicut in milibus
agnorũ pinguiũ: sic fiat sacrifi-
ciũ nostrũ in cõspectu tuo ho-
die, vt placeat tibi: qm̃ nõ est
ꝯfusio ꝯfidẽtibus in te. Et nũc
sequmur te ĩ toto corde, & time-
mus te, & q̃rimus faciẽ tuã. Ne
confundas nos: sed fac nobi-
scũ iuxta mãsuetudinẽ tuã, &
scd̃m multitudinẽ misericordię
tuę. Erue nos in mirabilibus
tuis, & da gloriã nomini tuo
dñe. Et cõfundant̃ oẽs, q ostẽ-
dũt seruis tuis mala, Cõfun-
dant̃ in oĩpotentia tua, & ro-
bur eorũ conterat̃. Et sciãt, qr
tu es dñs deus solus, & glorio-
sus super oẽm terrã: dñe deus
noster. Gra. Tollite hostias in- Ps. 28
troite in atria eius, adorate dñm
in aula sancta eius. ℣. Reuelabit
dñe condensa: & in tẽplo eius om-
nes dicent gloriam. Sequentia
sancti euangelii scd̃m Lucam.

In illo tp̃e. Rogabat Iesum quidam pharisẽus, vt manducaret cum illo. Et ingressus domũ pharisei discubuit. & ecce mu- Cap. 7. f
lier que erat in ciuitate, pecca-
trix, vt cognouit, ꝙ iesus accu-
buit in domo pharisei, attulit
alabastrũ vnguẽti: & stãs, re-
tro, secus pedes eius, lachry-
mis, cępit rigar̃ pedes ei⁹, & ca-
pillis capitis sui tergebat, & o-
sculabat̃ pedes ei⁹, & vnguẽto
vngebat. Vidẽs aũt pharise⁹
qui vocauerat eũ, ait intra se,
dicẽs, Hic si esset ꝑpheta, sci-
ret vtiqȝ, que, & q̃lis esset muli-
er, q̃ tãgit eũ, qr peccatrix est.
Et rñdẽs iesus, dixit ad illũ, Si-
mon, habeo tibi aliqd dicere.

At ille ait, Magister, dic rñ/dens iesus dixit, Duo debito/res erãt cuidã feneratori: vn⁹ debebat denarios quingétos, ⁊ alius quinquaginta nõ hñti/bus illis vñ redderent, dona/uit vtrisq;. Quis ergo eũ plus diligit? Rñdens simon, dixit, Estimo, qz is cui plus dõauit. At ille dixit ei, Recte iudica/sti. Et ɔuers⁹ ad mulierẽ: dixit simõi, Vides hãc mulierẽ? In traui in domũ tuã, aquã pedi b⁹ meis nõ dedisti, hec aũt la/chrymis rigauit pedes meos, ⁊ capillis suis tersit. Osculũ mi hi non dedisti: hęc aũt ex quo itraui, nõ cessauit osculari pe des meos. Oleo caput meuz non vnxisti: hęc aũt vnguẽto vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi. Remittuntur ei pctã multa, qm̃ dilexit multũ. Cui aũt minus dimittitur, mi nus diligit. Dixit aũt iesus ad illaz, Remittunť tibi pcã tua. Et cęperũt qui simul discũbe bãt, dicere itra se, Quis ẽ hic, qui etiam pcã dimittit? Dixit autem ad mulierem, Fides tua te saluam fecit: vade in pa ce. Offer. Sup flumina babylo/

psal. nis illic sedim⁹ ⁊ fleuimus: duz re

136 cordaremur tui syõ. Sec.

DOmine de⁹ noster, qui in his pot⁹ creaturis, quas ad fragilitatis nrę subsidiũ cõdi/disti: tuo quoq; noi mũera iuf sisti dicãda cõstitui: tribue q̃s: vt ⁊ vitę nobis pñtis auxiliũ, ⁊ ęternitatis efficiãt sacrũz. p.

PRotege nos Alia secr. dñe tuis mysterijs seruiẽ/tes: vt diuinis rebus inheren/tes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mẽte. Per. Cõio Memẽto psal.

verbi tui seruo tuo dñe: in quo mi 118

hi spẽ dedisti: hec me ɔsolata ẽ, i humilitate mea. Post c.

QVod ore sũpsim⁹ dñe pura mẽte capiamus: ⁊ de mu nere tpali, fiat nobis remediũ sempiternũ. p. Alia post cõi.

QVesumus dñe de⁹ nr: vt quos diuina tribuis participatiõe gaudere: huma/nis nõ sinas subiacere pericu lis. Per. Sup populum. Oro.

ESto q̃s dñe ppitius ple/bi tue: vt q̃ tibi nõ placẽt respuentes: tuorum potius re pleanť delectatiõibus mãda/torũ. p. ℂ Fer. vj. Statio ad. s. stepha. in cę/lio monte. Int.

MIserere mi ps. 30 hi dñe, qm̃ tribulor: libe me, ⁊ eripe me de ma nibus inimicoruz

meoꝝ:ꝛ a ꝑsequētibus me dñe nō
ↄfundar:qm̄ iuocaui te. ps. In te
dñe speraui,nō confundar in eter
nū:i iustitia tua libera me. Oṙo.

CՕrdib⁹ nr̄is q̄s dñe gr̄az
tuā benign⁹ifūde:vt pcā
nr̄a castigatiōe voluntaria co
bibētes tpaliter poti⁹ macere
mur, quaz supplicijs depute
mur ęternis.p. Pro papa.oṙo.

DE⁹ oīuz fideliū pastoꝛ ꝛ
rectoꝛ: famulū tuuz.N:
quē pastoꝛē ecclesię tuę p̄esse
voluisti: ꝓpitius respice:da ei
q̄s verbo ꝛ exēplo,qb⁹ p̄est ꝓ
ficere:vt ad vitā,vna cuz gre
ge sibi credito,ꝑueniat sēpiter
nā.Per dñz. vel. Ecclesię tuę.
Require feria.v.p̄ce. fol.
Lectio Hieremie Prophetę.
Cap. IN dieb⁹ illis. Dixit hiere
17.B. mias. Dñe,oēs q te dere
linquunt,ↄfundentur:recedē
tes a te,in terra scribētur:qm̄
dereliquerūt venā aquarū vi
uentiū dñm. Sana me dñe, ꝛ
sanaboꝛ:saluū me fac,ꝛ salu⁹
ero:qm̄ salus mea tu es. Ecce
ipsi dicunt ad me, Vbi est ver
bū dñi: Veniat. Et ego nō suz
turbatus,te pastoꝛē sequēs: ꝛ
diē hoīs non desideraui. Tu
scis, qđ egressum est de labijs
meis,rectū i cōspectu tuo fuit.
Nō sis mihi tu foꝛmidini,spes
mea tu in die afflictionis. Cō
fundant̄ q me ꝑsequunt̄,ꝛ nō
ↄfundar ego:paueāt illi, ꝛ nō
paueā ego. Induc sup eos diē
afflictiōis, ꝛ duplici ↄtritione
ↄtere eos:dñe deus nr̄. Gra. ps.34
Pacifice loquebant̄ mihi inimici
mei,ꝛ in ira molesti erāt mihi. ℣.
Uidisti dñe ne sileas, ne discedas 102
a me. Trac. Dñe nō ſm pcā nr̄a
quę fecim⁹ nos, neqꝫ ſm iniquita 78
tes nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe
ne memineris iniquitatū nr̄aꝝ an
tiquaꝝ:cito anticipent nos mise
ricoꝛdię tuę,qꝛ pauperes facti su
mus nimis: ℣. Adiuua nos deus
salutaris nr̄,ꝛ propter gloriā nōis
tui dñe libera nos:ꝛ ꝓpitius esto
peccatis nr̄is,ꝓpter nomē tuum.
Sequētia ſc̄i euāge.ſm ioannē. Cap.
IN illo tpe. Collegerūt pō 11.F
tifices ꝛ pharisei cōcilium,
aduersus iesum, ꝛ dicebant,
Quid facimus, qꝛ hic homo
multa signa facit: Si dimitti
mus eū sic,oēs credēt in eū: ꝛ
venient romani, ꝛ tollent nr̄m
locum,ꝛ gentez. Vnus aūt ex
ipsis,cayphas noīe,cum esset
pōtifex āni illi⁹,dixit eis, Vos
nescitis quicq̄, nec cogitatis,
qꝛ expedit vobis, vt vn⁹ mo
riatur homo pro populo, ꝛ
non tota gēs pereat. Hoc au
tem a semetipso nō dixit: sed

cũ esset põtifex anni illi⁹ pphetauit q: iesus moriturus erat pro gẽte: ⁊ nõ tñ pro gẽte, sed vt filios dei, qui erãt dispersi, cõgregaret i vnũ. Ab illo ergo die, cogitauerũt vt interficerẽt eũ. Iesus ergo iam nõ in palã ambulabat apud iudeos, sed abijt in regionẽ iuxta desertum, in ciuitatem que dicitur ephrem: ⁊ ibi mora-
ps. baĩ, cũ discipulis suis. Offer.
118 Bñdictus es dñe: doce me iustificatiões tuas: ⁊ nõ tradas calũniãtibus me superbis: ⁊ rñdebo exprobrãtibus mihi verbum. Sec.

PResta nobis misericors deus: vt digne tuis seruire semp altarib⁹ mereamur: ⁊ eorũ perpetua participatione saluari. Per dñs. Alia secre.

OBlatis q̃s dñe placare munerib⁹: ⁊ famulũ tuũ N. quem pastorẽ ecclesie tue preesse voluisti: assidua pte-
ps.26 ctione guberna. Per. Cõmu.
Ne tradideris me dñe ĩ aĩas psequentium me: quoniã insurrexerunt in me testes iniqui: ⁊ mentita est iniquitas sibi. Post cõio.

SVmpti sacrĩ dñe ppetua nos tuitio nõ derelinquat ⁊ noxia sempa nobis cuncta depellat. p. Alia postcõ.

HEc nos q̃s dñe diuini sacrĩ pceptio ptegat: ⁊ famulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ eccle tue preesse voluisti vna cũ cõmisso sibi grege saluet semper ⁊ muniat. p. Super ppl'z. Oõ:

COncede q̃s ops deus: vt qui protectionis tuę gratiam quęrimus: liberati a malis oibus, secura tibi mẽte seruiam⁹. Per. ¶ Sabbato. Statio ad sanctum ioannẽ ante portam latinam. Resumitur officium hesternũ scz. Intro.

MIserere mihi dñe, qm̃ tribulor: libera me ⁊ eripe me de manibus inimicorũ meorũ: ⁊ a psequentibus me dñe nõ ɔfundar: qm̃ inuocaui te. ps. In te domine speraui, nõ ɔfundar in ęternũ, i iustitia tua libera me. Oõ. ps.30

PRoficiat q̃s dñe plebs tibi dicata pie deuotiõis affectu: vt sacris actionibus erudita: quanto maiestati tuę fit gratior: tanto donis potioribus augeatur. Per. Contra psecutores ecclesie. Oratio.

ECclesię tuę q̃s dñe pces placatus admittte: vt destructis aduersitatibus, ⁊ erroribus vniuersis: secura tibi

seruiat libertate. Per do. Vel pro papa. Deus oiu3 fideliu. Require fer. vj prece. fol:
Lectio Hieremie prophetę.
Cap. 18. c In diebus illis. Dixerunt impij iudei adinuicem. Venite cogitemus contra iustu3 cogitationes: Non enim peribit lex a sacerdote, nec 9siliu3 a sapiēte, nec sermo a prophe ta. Venite, percutiamus eum lingua, & non attendamus ad vniuersos sermones eius. Attende dñe ad me, & audi vocē aduersario4 meo4. Nūquid redditur pro bono malum, q2 foderunt foueā aię meę? Recordare q steterim in conspectu tuo, vt loquerer p eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eo4 in famem, & deduc eos in manus gladij: Fiant vxores eo4 absq liberis, & viduę: & viri ea4 interficiantur morte: Iuuenes eo4 confodiātur gladio i plio: audiat clamor d domib9 eo4. Adduces eni sup eos latrones repē te: q2 foderūt foueam, vt caperēt me: & laqueos abscōderūt pedib9 meis. Tu aūt dñe scis oē 9siliū eo4 aduersu3 me in mortē. Ne ppitieris iniquitati eo4, & pctm eo4 a facie tua nō deleat: Fiant corruētes in cō spectu tuo, in tempore furoris tui: dñe deus noster. Grad.
Pacifice loquebantur mihi inimi ps. 34 ci mei: & in ira molesti erant mihi. V. Uidisti dñe ne sileas, ne discedas a me. Sequentia sancti euangelij scdm Ioannem.

In illo tpe: Cogitauerunt prin cipes sacerdotum, vt & laza4 interficerent: q2 multi propter il lum abibant ex iudeis, & credebant in Iesum. In crastinu3 aūt, turba multa, quę cōuenerat ad diem festu3, cum audissent q2 venit Iesus hierosolymam: acceperunt ramos palma4, & processerunt obuiam ei, & clamāt, Osanna, benedictus qui venit in noie dñi, rex israel. Et inuenit Iesus asellū: & sedit super eum, sicut scriptū est. Noli timere filia syon: ecce rex tuus venit, sedēs super pullum asinę. Hęc nō cognouerunt discipuli eius primu3: sed qñ glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt, q2 hęc scri pta erant de eo, & hęc fecerūt ei. Testimonium ergo perhibebat turba, quę erat cu3 eo, qñ lazarum vocauit de monu
Cap. 12. b
Zacha. 9 b

mento, et suscitauit eū a mortuis. Propterea et obuiam venit ei turba: qȝ audierunt eum fecisse hoc signū. Pharisei ergo dixerūt ad semetipsos, Videtis qȝ nihil proficimus? Ecce mundus totus post eū abijt. Erant autem quidam gentiles: ex his qui ascenderant vt adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad philippū, qui erat a Bethsaida galileę: et rogabant eum, dicentes, Domine, volumus Iesum videre. Venit philippus, et dicit Andreę, Andreas rursum et philippus, dixerūt iesu. Iesus autem respondit eis, dicens, Venit hora, vt clarificetur filius hominis. Amen, amen dico vobis, nisi granū frumēti cadens in terram, mortuum fuerit: ipsum solum manet. Si autem mortuū fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam suam, perdet eam: et qui odit animam suā in hoc mundo, in vitam ęternam custodit eam. Si qs mihi ministrat, me sequatur: et vbi ego sum, illic et minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et qd dicā? Pater, saluifica me ex hac hora? Sed propterea veni in horam hanc. Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cęlo, dicēs, Et clarificaui, et iterum clarificabo. Turba ergo quę stabat, et audierat, dicebat, tonitruum factum esse. Alij dicebant, Angelus ei locutus est. Respondit iesus, et dixit, Non propter me venit hęc vox, sed propter vos. Nunc iudiciū est mundi: nunc princeps huius mundi eycietur foras. et ego si exaltatus fuero a terra, oīa traham ad meipsū. (Hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus) Respondit ei turba, Nos audiuim⁹ ex lege: qȝ christus manet in ęternū: et quomō tu dicis, oportet extaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis Iesus, Adhuc modicum lumen in vobis est, Ambulate dum lucem habetis. vt nō tenebrę vos cōprehēdāt. Et qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dū lucē habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Hęc locutus est Iesus: et abijt, et abscondit se ab eis. Offertorium. Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas: et non tradas calumniantibus me su- Ps. 118

perbis: & respondebo exprobrantibus mihi verbum. Secreta.

A Cunctis nos q̄s dn̄e reatibus & periculis propitiatus absolue: quos tanti mysterij tribuis esse consortes. Per dominum. Alia secreta.

P Rotege nos domine tuis mysterijs seruientes: vt diuinis rebus inherentes: & corpore tibi famulemur & mēte. Per dominum nostrum
Ps.26 Iesum christum. Cōmunio.

Ne tradideris me domine in animas persequentium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniq: & mētita est iniqtas sibi. Post cō.

D Iuini muneris largitate satiati, q̄sumus domine deus noster: vt huius semper participatione viuamus. Per dominū nostrū. Alia post cō.

Q Vesumus domine deus noster: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. Per dominum. Super populum.

T Veatur quesumus domine dextera tua populum deprecantem: & purificatum dignanter erudiat: vt consolatione presenti, ad futura bona perficiat. Oratio. Per dominum nostrum iesū christum filium tuum, &c.

¶ In die palmarum completa tertia, & aspersione aque more solito facta: sacerdos procedit indutus sine casula, cum ministris indutis & ramis in medio ante altare positis: a choro cantatur antiphona: Osanna filio Dauid, benedictus qui venit in nomine domini. O rex israel: osanna in excelsis. Deinde dicit sacerdos: Dominus vobiscum. Respon. Et cum spiritu tuo. In tono orationis misse oratio.

D Eus quē diligere & amare iustitia est: ineffabilis gratię tuę in nobis dona multiplica: & qui fecisti nos i morte filij tui sperare quę credim⁹: fac nos eodem resurgente, peruenire quo tendimus. Qui tecum viuit & regnat in vnitate spiritus sancti deus, &c. Subscripta lectio legitur in tono epistole. Lectio libri Exodi.

I N diebus illis. Venerunt filij israel in helim, vbi erant duodecim fontes aquarū, & septuaginta palme, & castrametati

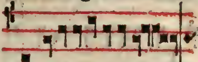
ti sunt iuxta aquas. Profecti
q; sunt de belim: ꝛ venit om
nis multitudo filiorum israel
in desertu; syn, quod est inter
belim ꝛ synai: quintodecimo
die mensis secundi, postqua;
egressi sunt ð terra ęgypti. Et
murmurauit omnis congre
gatio filiorum israel contra
moysen ꝛ aarō in solitudine.
Dixerūtq; ad eos filij israel,
Vtinam mortui essemus per
manum domini in terra ęgy
pti, quando sedebamus super
ollas carnium, ꝛ comedeba
mus pane; in saturitate: Cur
induxistis nos in desertū istud
vt occideretis omnem multi
tudinem fame: Dixit autem
domin᷑ ad moysen, Ecce ego
pluam vobis panem de cęlo:
Egrediatur populus, ꝛ colli
gat quę sufficiūt per singulos
dies: vt tentem eum, vtrum
ambulet in lege mea, an non.
Die autem sexto parēt quod
inferant: ꝛ sit duplum q̄ colli
gere solebant per singulos di
es. Dixeruntq; moyses ꝛ Aa
rō ad omnes filios israel, Ve
spere scietis, ꝙ dominus edu
xerit vos ð terra ęgypti: ꝛ ma
ne videbitis gloriā eius. De
Ioā. inde cantatur ꝑ graduale. ℟.
11 Collegerunt pontifices ꝛ pharisei
concilium ꝛ dixerūt: quid facimus: q̄r
hic homo, multa signa facit: si di
mittimus eū sic: omnes credēt in
eū Ne forte veniāt romani, ꝛ tol
lant nostrum locu; ꝛ gētem. ℣.
Unus autem ex illis caypbas no
mine: cum esset pontifex anni illi
us: prophetauit dicens. Expedit
vobis: vt vnus moriatur pro po
pulo: ꝛ nō tota gens pereat. Ab il
lo ergo die cogitauerunt interfice
re eum dicentes. Ne forte. Vel
aliud rñsorium pro graduale.
In mōte oliueti orauit ad patre;: Luc.
pater si fieri potest, transeat a 22
me calix iste. Spirit᷑ quidē prom
ptus est: caro autem infirma: fiat
voluntas tua. ℣. Uigilate ꝛ ora
te, vt non intretis in tētationem.
Spiritus. Postea legitur euan
gelium. Sequentia sancti euā
gely secundum Mattheum.

IN illo tempore. Cap.
Cum appropin 21: a
quasset Iesus
hierosolymis: ꝛ
venisset bethpha
ge ad montem
oliueti, tunc misit duos disci
pulos suos, dicēs eis, Ite in ca
stellum quod contra vos est, ꝛ
statim inuenietis asinam alli
gatam, ꝛ pullum cu; ea: solui
te, ꝛ adducite mihi. Et si quis
vobis aliquid dixerit, dicite,

q2 dñs his opus habet: ꝛ con-
festim dimittet vos. Hoc aũt
totum factum est, vt adimple
retur quod dictum est per p
Isaia phetam dicentes. Dicite filie
62. d syon, ecce rex tuus venit tibi
mansuetus, sedens super asi-
nam ꝛ pullum filium subiuga
lis. Euntes autem discipuli, fe
cerunt sicut preceperat illis ie
sus: ꝛ adduxerunt asinã ꝛ pul
lũ: ꝛ imposuerunt super eos
vestimenta sua, ꝛ eum desup
sedere fecerunt. Plurima aũt
turba strauerunt vestimenta
sua in via: alij autem cedebant
ramos de arboribus, ꝛ sterne
bant in via. Turbe autẽ que
precedebant, ꝛ que sequeban
tur, clamabant, dicentes, O-
sanna filio dauid: benedictus
qui venit in nomine dñi. Post
hec benedicuntur rami: ꝛ tũc
dicit sacerdos. Dñs vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Auge fidem in te speran-
tium deus: ꝛ supplicum
preces clemẽter exaudi: ꝛ ve-
niat super nos multiplex mi-
sericordia tua: benedicantur
ꝛ hi palmites oliuarũ: ꝛ sicut
in figura ecclesie multiplica-
sti noe egredientem de arca:
ꝛ Moysen exeuntem de egy-
pto cũ filijs israel: ita nos por
tãtes palmas ꝛ ramos oliua-
rum, bonis actibus occurra-
mus obuiam christo: ꝛ per ip
sum in gaudium introeamus
eternum. Qui tecum vi. ꝛc.

Per omnia secula seculoꝝ.

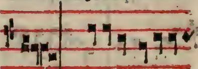
℟. Amẽ. ℣. Dñs vobiscum.

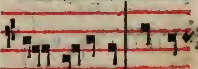
℟. Et cũ spiritu tuo. ℣. Sur-

sum corda. ℟. Habemus ad

dñm. ℣. Gratias agamus

dño deo nr̃o. ℟. Dignũ

τ iustum est.

Pręfatio.

Vere dignum τ iustum est. ęquū τ salutare: nos tibi semper τ vbiq3 gratias agere dn̄e sc̄e, pater omnipotens ęterne deus. Qui gloriaris in cōsilio sanctoꝝ tuoꝝ: tibi enim seruint creatu re tuę: quia te solū auctoꝛē τ deū cognoscūt: τ oīs factura tua te collaudat: τ benedicunt te sancti tui. Quia illud magnū vnigeniti tui nomē: corā regibus τ potestati-

bus dui⁹ seculi libera voce cõfitentur. Cui assistũt angeli z archãgeli: throni z dominationes, cũq; oĩ militia cęlestis exercit⁹: hymnũ glorię tuę concinũt sine fine dicentes.

Hic cantatur in tono feriali a choro:

Sanctus: Sanctus: Sanctus dominus deus sabaoth. Pleni sunt cęli z terra gloria tua: osanna in excelsis. Benedictus q venit in nomine domini: osanna in excelsis.

Sequitur. Dñs vobiscum.

℟. Et cũ spiritu tuo. Orõ.

PEtimus domine sancte, pater oĩpotens, ęterne de

us: vt hanc creaturam oliuę, quam ex ligni materia prodire iussisti: quãq3 columba rediens ad arcã proprio pertulit ore: bene ✠ dicere, ⁊ sancti ✠ ficare digneris: vt quicũq3 ex ea acceperint: accipiant sibi ad protectionem animę ⁊ corporis: fiatq3 dñe nostrę salutis remediũ: tuęq3 gratię sacramentũ. Per christum dñm nostrũ. ℟. Amē. Oremus.

Deus qui dispersa cõgregas, ⁊ congregata conseruas: qui populis obuiã iesu ramos portantibus benedixisti: bene ✠ dic etiã ⁊ hos ramos palmę oliuę: quos tui famuli ad honorem nominis tui fideliter suscipiunt: vt in quemcunque locum introducti fuerint: tuam benedictionē habitatores loci illius consequantur: ⁊ omni aduersitate effugata, dextera tua protegat, quos redemit Iesus christus filius tu⁹ dñs noster. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus. Per omnia secula ⁊c. Oremus.

Deus q miro dispositionis ordine, ex rebus etiam insensibilibus dispensationem nostrę salutis ostendere voluisti: da quesumus: vt deuota tuorum turma fidelium salubriter intelligat, quicquid mystice designatur in facto: quę hodie cęlesti lumine afflata, redemptori obuiam procedens: palmarum atq3 oliuarum ramos vestigijs eius substrauit. Palmarũ igitur rami de mortis principe triũphos expectant: surculi vero oliuarũ spiritualem vnctionem aduenisse quodammodo clamãt. Intellexit enim iam tunc illa beata hominum multitudo prefigurari q redemptor noster humanis condolens miserijs: ꝓ totius mundi vita cũ mortis principe esset pugnaturus, ac moriẽdo triumphaturus. Et ideo talia obsequẽs administrauit: quę in illo ⁊ triumphos victorię, ⁊ misericordię pinguedinem declararēt. Quod nos quoq3 plena fide ⁊ factum ⁊ significatum retinētes: te dñe sancte, pater omnipotens, ęterne deus: per eũdem dominum nostrum Iesum Christum suppliciter exoramus: vt in ipso, atque per ipsum, cuius nos membra fieri voluisti: de mortis imperio victoriam reportantes, ipsius gloriosę resurrectionis participes esse mereamur. Qui te.

cũ viuit τ regnat ĩ vnitate spiritussancti deus. Per omnia secula. ℟. Amen. Oremus.

DEus qui per oliuę ramũ pacē terris columbam nunciare iussisti: presta quęsumus: vt hos oliue, cęterarũq; arborum ramos, celesti bene ✠ dictione sanctifices: vt cuncto populo tuo proficiant ad salutē. Per Christū dñm nostrum. ℟. Amen. Oremus.

BEne ✠ dic quęsimus domine hos palmarum seu oliuarum ramos: τ presta: vt quod populus tuus tua veneratione hodierna die corporaliter agit: hoc spiritualiter summa deuotione perficiat: de hoste victoriam reportando, τ opus misericordie summopere diligendo. Per dominū nostrum. ℟. Amē. Hic rami asperguntur aqua benedicta, dicendo antiphonam. Asperges me. sine cātu, τ sine psalmo: τ incensantur oliue. Deinde dicit sacerdos. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio. Oremus.

DEus qui filiū tuū, dñm nr̃m Iesum xp̃m, pro salute nr̃a, in hunc mundū misisti: vt se humiliaret ad nos, τ nos reuocaret ad te: cui ēt, dū hierusalem veniret, vt adimpleret scripturas: credentium populorum turbatur, fidelissima deuotione vestimēta sua cum ramis palmarum, in via sternebāt: presta quęsum⁹: vt illi fidei viā preparemus: de q̃, remoto lapide offensiōis, τ petra scandali: frondeant apud te opera nostra iustitię ramis: vt eius vestigia sequi mereamur. Qui tecū viuit τ regnat in vnitate spiritussancti deus. τc. Postea duo fratres ramos distribuunt: fratribus in locis suis manētibus. Et interim a choro cantantur añę.

Pueri hebreorū, portātes ramos oliuarum obuiauerūt dño: clamātes τ dicentes: osanna in excelsis. mar. 12

Alia añ. Pueri hebreorū vestimēta prosternebant in via: τ clamabāt dicentes, osanna filio dauid: benedict⁹ q̃ venit in noīe dñi.

Quę si nō sufficiāt repetātur, quousq; ramorū distributio finiat̃. Deinde dicit sacerdos. ℣. Dñs vobiscum. Oremus.

OMñps sempiterne deus, qui dñm nostrū iesū xp̃m die azimorū, sup pullū asine sedere fecisti: τ turbas populorū vestimēta vel ramos arborū in via sternere, τ osanna decantare, in laudē ipsius do-

cuisti: da qs: vt illoꝝ innocẽtiã imitari possim⁹, ⁊ eoꝝ meritũ ꝯseq mereamur. Per eun. ℟. Amē. Postea fit ꝓcessio: ⁊ cātant aīie s bscripte: vel oēs: vl' alīq: ꝯ disposōne cantoꝝ. A ña.
mar. Cũ appꝛopinq̃ret dñs hierosoly
12 mã: misit duos ex discipulis suis dicens, Ite in castellum quod est contra vos ⁊ inuenietis pullum asine alligatum: sup quem nullus hominum sedit, soluite, ⁊ adducite mihi. Si quis vos interrogauerit, dicite, op⁹ dñi est: soluẽtes adduxerũt ad iesũ, ⁊ iposuerũt illi vestimẽta sua, ⁊ sedit sup eũ: alij expãdebãt vestimẽta sua ĩ via, alij ramos de arboꝛib⁹ sternebãt: ⁊ q sequebant clamãt: osanna, bñdict⁹ q venit in noīe dñi: bñdictũ regnum pr̃is nr̃i dauid, osanna, in excelsis: miserere nobis fili dauid. A lia añ.
Ioã. Cũ audisset ppl's q̃ iesus venit hie
12 rosolymã: acceperunt ramos palmaꝝ: ⁊ exierunt ei obuiã, ⁊ clamabãt pueri, dicẽtes, Hic ē q vẽtur⁹ ē in salutē ppl'i. Hic ē sal' nr̃a ⁊ redẽptio israel. Quãt⁹ ē iste cui thꝛo
zaca. ni ⁊ dñationes occurrunt. Noli ti
9 mere filia syõ: ecce rex tu⁹ venit tibi sedẽs sup pullũ asinę, sicut scriptũ ē. Salue rex fabꝛicatoꝛ mũdi, q venisti redimere nos. Alia añ.
Ioã: Ante sex dies solennis pasche: qñ
12 venit dñs i ciuitatē hierlm: occurrerũt ei pueri: ⁊ i manib⁹ poꝛtabãt ramos palmaꝝ: ⁊ clamabãt voce magna, dicẽtes: osanna i excelsis: bñdict⁹ q venit i multitudine mĩsę: osanna in excelsis. Alia añ. Occurrũt turbe cũ floꝛibus ⁊ palmis redẽptoꝛi obuiã: ⁊ victoꝛi triũphãti digna dãt obsequia. Filiũ dei, oꝛe gẽtes ꝑdicãt: ⁊ i laudē xp̄i voces tonãt ꝑ nubila: osan. i excelsis. Cũ angelis ⁊ pueris fi Alia añ. deles ĩueniamur triũphatoꝛi moꝛtis clamãtes: osanna in excelsis. Turba multa q̃ ꝯue Alia añ. nerat ad diē festũ clamabat dño: bñdict⁹ q venit i noīe dñi. osãna in excelsis. ¶ In reuersiōe ꝓcessiōis ad eccl'iã: aliq frēs intrãt duo ad min⁹: vel q̃tuoꝛ ad pl⁹ ⁊ clauso ostio, stãtes v̄sa faciē ad ꝓcessionē, incipiunt ℣. Gloria laus. Et totũ decantãt vsq; Israel es tu rex: Sacerdos vō cũ reliq̃s stãtib⁹ extra repetit illud idē. Deide stãtes it⁹ cãtãt v̄sus seq. vel oēs: vel partē: ꝑ disposōne cãtoꝛis. Et stantes extra rñdent ad quoslibet duos ℣. Glia la⁹. Sicut i pꝛīcipio ℣.

Gloria la⁹ ⁊ honoꝛ tibi sit rex xp̄e redẽptoꝛ. ℣. Cui pueri le dec⁹ pꝛõpsit osãna piũ. ℣. Israel es tu rex, dauidis ⁊ iclyta ples, ℣. Noīe q in dñi rex bñdicte venis. ℟. Gloria. ℣. Cet⁹ in excel

ſis te laudāt celit⁹ oīs. ℣. Et moꝛtalis hō,cuncta creata ſimul. ℞. Gloꝛia. ℣. Plebs hebꝛea tibi cū palmis obuiā venit. ℣. Cū prece vo to hymnis ad ſnm⁹ ecce tibi. ℞. Glia. ℣. Hi tibi paſſuro ſoluebāt munia laudis. ℣. Nos tibi regnā ti pāgimus ecce melos. ℞. Glia. ℣. Hi placueret tibi, placeat deuo tio nr̄a. ℣. Rex bone,rex clemēs: cui bona cūcta placēt. ℞. Glia. ℣ Fecerat hebꝛeos hos gl̄ia ſanguinis almi. ℣. Nos fecit hebꝛeos tranſitus ecce pius. ℞. Glia. ℣ Sis pius aſſeſſoꝛ tu ⁊ nos ſim⁹ aſellus. ℣. Tecū nos capiat vꝛbs venerāda dei. ℞. Gloꝛia. ℣. Ue ſtis aplice rutilo fulgoꝛe tegamur. ℣. Te bn̄ docta vt eā nr̄a caterua vehat. ℞. Glia. ℣. Tegmine ſic aīe ſternam⁹ coꝛpa nr̄a. ℣. Quo p nos ſemp ſit via tuta tibi. ℞. Glia. ℣. Sit pia ꝑ palme nobis vi ctoꝛia ramis. ℣. Et tibi victrici ſoꝛ te canam⁹ ita. ℞. Glia la⁹. Poſt ea itrat ꝓceſſio eccliā cātādo. ℞. Ingrediēte dño in ſcā ciuita tē:hebꝛeoꝝ pueri reſurrectionē vi te ꝓnunciātes.Cū ramis palmaꝝ oſāna clamabāt i excelſis. ℣. Cū audiſſet ppl̄s ꝙ ieſus veniret hie roſolymā:exierūt obuiā ei.Cū ramis. Et non dicitur. Gloꝛia pe. ¶ Dñica i palmis: Statio ad ſcm̄ joānē in laterano. Introi.

Domine ne longe faci as auxiliū tuū a me:defenſionem meā aſpice: libera me de oꝛe leo nis:⁊ a coꝛnibus vnicoꝛniū humilitatē meā. Ps Deus deus meus reſpice in me: q̄re me dereliq̄ſti: lōge a ſalute mea v̄ba dilictoꝝ meo

Omnipotens ſempiter rū. Oro ne deus q humano generi ad imitandū humilitatis exēplū,ſaluatoꝛē nr̄ȝ carnē ſumere,⁊ crucē ſubire feciſti:cōcede ꝓpiti⁹: vt ⁊ patiētie ipſi⁹ hēre documēta:⁊ reſurrectionis cōſoꝛtia mereamur. Per. Et hec oratio tm̄ dr̄. Lcō epl'e bti pauli apl'i. Ad philippen.

Frēs.Hoc enim ſentite in vobis,quod ⁊ in xp̄o ieſu. Cap. 2. A Qui cū in foꝛma dei eſſet, nō rapinā arbitrat⁹ eſt, eſſe ſe eq̄lē deo.Sed ſemetipſum exinaniuit,foꝛmā ſerui accipiens:in ſimilitudinē hoīum fact⁹,⁊ habitu inuētus,vt hō. Humiliauit ſemetipſum, fact⁹ obediēs vſq; ad moꝛtē,moꝛtē aūt crucis.Propter qd̄ ⁊ deus exaltauit illū,⁊ donauit illi nomē,qd̄ ē ſup oē nomē:vt in noie Ieſu, oē genu flectat̄,cęleſtiū, terre

striũ, ⁊ iferno℞. Et oĩs lingua cõfiteat̃, q2 dñs iesus christ⁹, in gloria est dei patris. Grad. Tenuisti manũ dexterã meam: ⁊
Ps. 72 in voluntate tua ddurisi me: ⁊cũ gloria assumpsisti me. ℣ Quã bonus israel deus rectis corde: mei aũt pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei: q2 zelaui in peccatoribus pacẽ pctõ℞ vidẽs. Tra. Deus deus meus respice
21 in me: q̃re me dereliquisti? ℣ Lõge a salute mea, verba delictoruz meorũ. ℣ De⁹ me⁹ clamabo p diẽ nec exaudies: in nocte, ⁊ nõ ad insipientiã mihi. ℣ Tu aũt in sancto habitas, laus israel. ℣ In te sperauerunt patres nr̃i: sperauerũt: ⁊ libasti eos. ℣ Ad te clamauerũt, ⁊ salui facti sunt: in te sperauerunt, ⁊ non sunt cõfusi. ℣ Ego autẽ sum vermis, ⁊ non homo: opprobriũ hoĩum: ⁊ abiectio plebis. ℣ Omnes qui videbãt me: asper nabantur me: locuti sunt labiis: ⁊ mouerũt caput. ℣ Sperauit i dño eripiat eum: saluum faciat eũ: quoniam vult eum. ℣ Ipsi vero considerauerunt ⁊ conspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: ⁊ super vestem meam miserunt sortem. ℣ Libera me de ore leonis: ⁊ a cornibus vnicornium humilitatez meam. ℣ Qui timetis dñz, laudate eũ: vniuersũ semen iacob magnificate eum. ℣ Annunciabitur domino generatio ventura: ⁊ annunciabũt celi iustitiã ei⁹. ℣ ppl̃o qui nascetur, quẽ fecit dñs.

¶ Passio dñi absq3 bñdictione dñ: ⁊ sine Dñs vobiscuz. ⁊ luminarib⁹, ⁊ incẽso: sed absolute incipit: nec rñdet. Gloria tibi dñe. Peruẽto uñ ad partẽ illã, q̃ in tono euãgelij legit: bñdictio petit: ⁊ incẽsuz portat: s(ecundu)m q℞ psuetũ ẽ fieri ad euãgeliũ. ¶ Silr fit alijs diebus, qñ legit passio. ¶ Passio dñi nostri Iesu christi s(ecundu)m mattheuz.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis, ✠ Scitis q2 post biduum pascha fiet, ⁊ filius hoĩs tradetur vt crucifigatur. C Tũc pgregati sunt principes sacerdotũ, ⁊ seniores ppl̃i, in atriuz principis sacerdotũ, q dicebatur cayphas: ⁊ psiliũ fecerunt, vt Iesum dolo tenerẽt, ⁊ occiderẽt. Dicebãt aũt, S Non in die festo, ne forte tumultus fieret i ppl̃o. C Cũ aũt eẽt iesus in bethania, i domo simonis leprosi, accessit ad euz mulier habens alabastrum vnguenti pcciosi: ⁊ effudit super caput ipsius recumbentis. Videntes Cap. 26.

dentes aut discipuli indigna/ti sunt, dicentes, S Vt quid p/ditio hec? Potuit enim vnguē/tum istud venūdari multo, & dari pauperibus. C Sciēs au tem Iesus, ait illis, ✠ Quid molesti estis huic mulieri? Opus enim bonū, opata est in me. Nā semp pauperes habe/bitis vobiscum: me autē non semp habebitis. Mittens enim hec, vnguētum hoc in corpus meum: ad sepeliendum me, fe cit. Amē dico vobis, vbicūq predicatum fuerit hoc euāge lium in toto mūdo, dicetur & quod hec fecit, in memoriam ei⁹. C Tūc abijt vn⁹ de duo decim, qui dicitur iudas sca/rioth, ad pricipes sacerdotū: & ait illis, S Quid vultis mi/hi dare, & ego eum vobis tra/dā? C At illi ɔstituerūt ei tri/ginta argēteos. Et exinde q̄re bat opportunitatem, vt eū tra/deret. Prima autē die azimo/rum, accesserunt discipuli ad iesum, dicētes, S Vbi vis pa/rem⁹ tibi comedere pascha? C At Iesus dixit, ✠ Ite in ci uitatē ad quēdam: & dicite ei, Magister dicit, Tps meū pro pe est, apud te facio pascha, cū discipulis meis. C Et fece runt discipuli, sicut constituit illis Iesus: & parauerunt pas/cha. Vespere aūt facto, discū/bebat cum duodecim discipu/lis suis. Et edentib⁹ illis dixit, ✠ Amē dico vobis quia vn⁹ vestrum me traditurus est. C Et cōtristati valde, ceperunt singuli dicere, S Nūquid ego sum domine? C At ille respō dens, ait, ✠ Qui intingit me/cum manum in paropside, hic me tradet. Fili⁹ qdem hoīs va dit, sicut scriptū est de illo. Ve ps.40
autē homini illi, per quē fili⁹ Gen.j.
hoīs tradet. Bonum erat ei, si natus nō fuisset homo ille. C Rñdens autē iudas, qui tradi dit eū, dixit, S Nunquid ego sum rabbi? C Ait illi, ✠ Tu dixisti. C Cenātib⁹ autē eis, accepit Iesus panē, & benedi/xit, ac fregit: deditq3 discipu/lis suis, & ait, ✠ Accipite, & co medite: Hoc est corp⁹ meum. C Et accipiēs calicē, gratias egit: & dedit illis, dicēs, ✠ Bi bite ex hoc oēs. Hic est enim sanguis meus, noui testamen ti, qui p multis effundetur in remissionē peccatorum. Dico autē vobis, non bibā amodo de hoc genimine vitis vsq3 in diem illū, cum illud bibā vo/biscū, nouum, in regno patris mei. C Et hymno dicto, exie

runt in mõtem oliueti. Tunc dicit illis Iesus, ✠ Oẽs vos scãdalum patiemini in me, in
Zac. ista nocte. Scriptũ est enĩ Per
13. C cutiam pastorẽ, ꝛ dispergẽtur oues gregis. Postquã autẽ resurrexero, p̃cedam vos in galileam. C Rñdens autez Petrus, ait illi, S Et si oẽs scãdaliçati fuerint in te, ego nunq̃ȝ scandaliçabor. C Ait illi Iesus, ✠ Amen dico tibi, qa in hac nocte, anteq̃ȝ gallus cantet, ter me negabis. C Ait illi Petrus, S Etiaz si oportuerit me mori tecũ, non te negabo. C Similr̃ ꝛ oẽs discipuli dixerũt. Tũc venit Iesus cuz illis in villã, quę dicit̃ getbsemani: ꝛ dixit discipulis suis, ✠ Sedete hic, donec vadã illuc, ꝛ orẽ. C Et assumpto Petro, ꝛ duob⁹ filys Zebedei, cępit ɔtristari ꝛ mestus eẽ. Tũc ait illis, ✠ Tristis est anima mea vsq̧ȝ ad mortẽ: Sustinete hic, ꝛ vigilate mecũ. C Et pgressus pusillus, procidit in faciem suã, orãs, ꝛ dicens, ✠ Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste. Verũtamẽ non sicut ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad discipulos suos, ꝛ inuenit eos dormientes: ꝛ dixit Petro, ✠ Sic? Nõ potuisti vna hora vigilare mecũ? Vigilate ꝛ orate, vt nõ intretis in tentationẽ. Spiritus qdem p̃mptus est: caro autem infirma. C Iterum secũdo abyt, ꝛ orauit, dicẽs, ✠ Pater mi, si non põt hic calix transire, nisi bibã illũ: fiat voluntas tua. C Et venit iterũ, ꝛ inuenit eos dormiẽtez. Erãt autẽ oculi eoꝝ grauati. Et relictis illis, iterũ abijt, ꝛ orauit tertio, eũdem sermonẽ dicẽs, Tunc venit ad discipulos suos, ꝛ dixit illis, ✠ Dormite iaz, ꝛ requiescite: Ecce appropinquabit hora, ꝛ filius hominis tradetur in manus peccatorũ. Surgite, eamus: ecce appropinquabit q me tradet. C Adhuc eo loquente: ecce iudas vnus de duodeciz venit, ꝛ cum eo turba multa, cũ gladys, ꝛ fustibus, missi a principibus sacerdotum, ꝛ senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens, S Quemcũq̧ȝ osculat⁹ fuero, ipse est: tenete eũ. C Et confestim accedẽs ad Iesum, dixit, S Aue rabbi. C Et osculatus est euz. Dixitq̧ȝ illi Iesus, ✠ Amice, ad quid venisti? C Tunc accesserũt, ꝛ manus iniecerunt in Iesum: ꝛ te-

nuerunt eum. Et ecce vn⁹ ex his, qui erant cū Iesu, extendens manum, exemit gladiū suum: & percutiens seruū principis sacerdotum, amputauit auriculam eius. Tunc ait illi Iesus, ✠ Cōuerte gladiū tuū in locum suum. Omnes enī qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare patrem meum: & exhibebit mihi modo plus q̄ duodecim legiōes
Isa. 53 angelorū? Quomodo ergo
implebuntur scripturę? Quia sic oportet fieri. C In illa hora, dixit Iesus turbis, ✠ Tāq̄ ad latronem existis, cum gladijs, & fustibus comprehendere me? Quotidie apud vos sedebam docens in templo: & nō me tenuistis. C Hoc autem totum factum est, vt adimplerentur scripturę prophetarum. Tunc discipuli oēs, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Iesum, duxerunt eū ad cayphan principē sacerdotum, vbi scribę & seniores conuenerant. Petrus autem sequebatur eum a lōge, vsq̄ in atriū principis sacerdotū. Et ingressus intro, sedebat cū ministris: vt videret finem. Princeps autem sacerdotū, & omne conciliū q̄rebāt falsum testimonium contra Iesum, vt eū morti traderent: & non inuenerunt: cū multi falsi testes accessissent. Nouissime autem venerūt duo falsi testes: & dixerunt. S Hic dixit, Possum destruere templū dei, & post triduum reedificare illud. C Et surgens princeps sacerdotū, ait illi, S Nihil respondes ad ea, quę isti aduersum te testificantur? C Iesus autem tacebat. Et princeps sacerdotū ait illi, S Adiuro te per deum viuū, vt dicas nobis, si tu es Christus filius dei. C Dixit illi Iesus, ✠ Tu dixisti. Verūtamen dico vobis, Amodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis dei, & venientem in nubib⁹ cęli C Tunc princeps sacerdotū scidit vestimēta sua, dicens, S Blasphemauit: Quid adhuc egemus testib⁹? Ecce, nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? C At illi respondentes, dixerunt, S Reus est mortis. C Tunc expuerūt in faciem eius: & colaphis eum cęciderūt, Alij aūt palmas in facieȝ eius dederūt, dicētes, S Prophetiza nobis chrīe: Quis est

qui te percussit? C Petrus vo
sedebat foris,in atrio: Et ac
cessit ad eum vna ancilla,di
cens, S Et tu cũ Iesu galileo
eras? C At ille negauit corã
omnib⁹,dicens, S Nescio qd
dicis. C Exeunte autem illo
ianuam,vidit eũ alia ancilla:
⁊ ait his qui erãt ibi. S Et hic
erat cuꝫ Iesu naçareno. C Et
iterum negauit cũ iuramẽto,
qa non noui hoiem. Et post
pusillum,accesserunt qui asta
bant,⁊ dixerũt Petro, S Ve
re tu ex illis es:naꝫ ⁊ loquela
tua manifestum te facit. C
Tũc cepit detestari,⁊ iurare,
quia non nouisset hominem.
Et cõtinuo gallus cãtauit. Et
recordatus est Petrus verbi
Iesu,qð dixerat,priusquã gal
lus cantet,ter me negabis.Et
egressus foras,fleuit amare.
ca.27. Mane autem facto consiliuꝫ
A inierũt omnes pncipes sacer
dotum,⁊ seniores populi,ad
uersus Iesum,vt eũ morti tra
derent.Et vinctũ adduxerũt
eum,⁊ tradiderũt põtio Pila
to presidi.Tũc vidẽs iudas,q
tradidit eũ,qꝛ dãnatus eẽt pe
nitẽtia duct⁹,retulit trigĩta ar
gẽteos pncipib⁹ sacerdotuꝫ ⁊
seniorib⁹,dicens, S Peccaui,
tradens sanguinem iustũ. C
At illi dixerunt, S Quid ad
nos? Tu videris. C Et piecꝭ
argenteis in templo, recessit:
⁊ abiens,laqueo se suspendit.
Principes autem sacerdotuꝫ
acceptis argenteis, dixerunt,
S Nõ licet eos mittere in cor
bonaꝫ:qa preçium sanguinis
est. C Consilio autem inito,
emerunt ex illis agrum figuli
in sepulturam peregrinoruꝫ.
Propter hoc vocat⁹ est ager
ille,bageldama, ager sangui
nis,vsqꝫ in hodiernuꝫ diem.
Tũc impletum est,qð dictuꝫ
est per hieremiam,pphetam,
dicẽtem,Et acceperũt trigin Zac.11
ta argẽteos pcium appreciati C
quem appciauerunt a filijs is
rael:⁊ dederũt eos in agrũ fi
guli,sicut cõstituit mihi domi
nus.Iesus aũt stetit ante presi
dem,Et interrogauit eum p
ses dicẽs. S Tu es rex iudeo
ruꝫ? C Dicit ei Iesus, ✠ Tu
dicis. C Et cũ accusaret a pn
cipib⁹ sacerdotũ, ⁊ seniorib⁹,
nihil rñdit.Tũc dicit illi pila
tus, S Nõ audis quãta aduer
suꝫ te dicũt testimonia? C Et
nõ rñdit ei ad vllũ vbũ:ita vt
miraret pses vehemẽter.Per
diẽ autẽ solẽneꝫ,ↄsueuerat p
ses dimittere pplo vnũ victũ
quẽ voluissent:Habebat au

tem tunc vnū vinctū insignē,
qui dicebaē barabbas. Con-
gregatis aūt illis, dixit pilat⁹,
S Quē vultis dimittam vo-
bis, barabbam, an Iesum qui
dicitē Christus? C Sciebat enī
ꝙ per inuidiam tradidissent
eū. Sedente aūt illo pro tribu
nali, misit ad illum vxor eius,
dicens. S Nihil tibi ⁊ iusto il-
li. Multa enim passa sum per
visum hodie, ꝑpter eum C
Principes aūt sacerdotū, ⁊ se-
niores, persuaserunt populis,
vt peterent barabbam. Iesuȝ
vero ꝑderent. Respondēs au
tem preses, ait illis, S Quem
vultis vobis de duob⁹ dimit-
ti? C At illi dixerunt, S Ba-
rabbam. C Dixit illis pilat⁹,
S Quid igitur faciam de Ie-
su qui dicitur Christus? C Di
cunt oēs, S Crucifigatur. C
Ait illis preses, S Quid eniȝ
mali fecit? C At illi magis
clamabant, dicentes, S Cru-
cifigatur. C Videns aūt pila-
tus, qꝛ nihil ꝓficeret, sed ma-
gis tumult⁹ fieret: accepta aq̄,
lauit manus corā populo, di-
cens, S Innocens ego sum, a
sanguine iusti huius: Vos vi-
deritis. C Et respondens vni
uersus ppl's, dixit, S Sanguis
eius sup nos, ⁊ super filios no
stros. C Tūc dimisit illis ba
rabbam: Iesuȝ aūt flagellatū,
tradidit eis vt crucifigeretur.
Tunc milites presidis, suscipi
entes Iesum in p̄torio, cōgre-
gauerunt ad eū vniuersaȝ co-
horté. Et exuentes euȝ, clami
dē coccineaȝ circundederunt
ei: Et plectētes coronā de spi-
nis, imposuerunt super caput
eius, ⁊ arundinem in dextera
eius. Et genu flexo ante eum,
illudebant ei, dicētes, S Aue
rex iudeoꝝ. C Et expuentes
in eū, acceperunt arundineȝ,
⁊ percutiebant caput eius. Et
postq̄ illuserunt ei exuerunt
eū clamyde: ⁊ induerunt euȝ
vestimentis eius: ⁊ duxerunt
eū vt crucifigerent. Exeuntes
aūt inuenerunt hominē cyre-
neum, venientē de villa obuiā
sibi, noīe simonem: Hunc an
gariauerunt, vt tolleret crucē
eius. Et venerunt in locū, qui
dicitur golgotha, qđ est calua
riē locus Et dederunt ei vinū
bibere cum felle mixtum. Et
cum gustasset, noluit bibere.
Postq̄ āt crucifixerūt eū, diui
serūt vestimenta eius, sorteȝ
mittentes: vt adimpleretē qđ
dictum est per ꝓphetaȝ, dicē
tem. Diuiserunt sibi vestimē- Ps. 21.
ta mea: ⁊ super vestē meā mi-

serunt sorte. Et sedētes, serua bant eū. Et imposuerunt sup caput eius, causam ipsius scri ptam, Hic est Iesus Naçare/ nus, rex iudeoꝝ. Tūc crucifi/ xi sunt cum eo duo latrones: vnus a dextris, ⁊ vnus a sini/ stris. Pꝛętereūtes aūt blasphe mabant eū mouentes capita sua, ⁊ dicētes, S Vah, qui de/ struis tēplum dei, ⁊ in triduo reedificas illud: Salua teme/ tipsum, Si filius dei es, descen de de cruce. C Similiter ⁊ pn̄ cipes sacerdotū illudentes cū scribis, ⁊ senioꝛibus, dicebāt, S Alios saluos fecit: seipsum nō potest saluū facere: Si rex israel est, descendat nunc de cruce, ⁊ credimus ei: confidit in deo: liberet eū nunc si vult. Dixit enim, qꝛ filius dei sum. C Idipsum aūt ⁊ latrones, q crucifixi erant cum eo, impꝛo perabant ei. A sexta aūt ho/ ra, tenebꝛę factę sunt sup vni/ uersam terrā, vsqꝫ ad hoꝛam nonā. Et circa hoꝛā nonā cla mauit Iesus voce magna, di/ cens, ✠ Heli, heli lamasa/ batani? C Hoc est, ✠ Deus meus, deus meus, vt quid de reliquisti me? C Quidā autē illic stantes, ⁊ audientes, dice bant, S Heliaꝫ vocat iste. C Et continuo currens vnus ex eis, acceptam spongiam, iple uit aceto: ⁊ iposuit arundini, ⁊ dabat ei bibere. Cęteri vero dicebant, S Sine, videamus an veniat helias liberans eū. C Iesus aūt iteꝝ clamans vo ce magna, emisit spiritum. Et ecce velū tēpli scissum est i du as partes, a summo vsqꝫ de/ oꝛsum. Et terra mota est, ⁊ pe trę scissę sunt, ⁊ monumēta ap ta sunt: ⁊ multa coꝛpoꝛa san/ ctoꝝ, qui doꝛmierāt, surrexe/ runt. Et exeūtes de monumē tis post resurrectionē eius, ve nerunt in sanctā ciuitatē, ⁊ ap paruerunt multis. Cēturio au tem, ⁊ qui cū eo erāt, custodiē tes Iesum, viso terręmotuꝫ, ⁊ his q fiebant, timuerūt valde, dicētes, S Vere fili⁹ dei erat iste. C Erant aūt ibi mulieres multe a lōge, quę secutę erāt Iesum a galilea, ministrantes ei: iter quas erat Maria mag dalenę, ⁊ Maria Iacobi, ⁊ Io/ seph mr̄ ⁊ mr̄ filioꝝ Zebedei. Cuꝫ sero aūt factum esset, ve nit quidam hō diues, ab Ari/ mathia, noīe Ioseph, qui ⁊ ip/ se discipulus erat Iesu. Hic ac cessit ad pilatū, ⁊ petyt coꝛpus Iesu. Tunc Pilatus iussit red/ di coꝛp⁹. Et accepto coꝛpoꝛe,

Ioseph inuoluit illud in sindo ne munda: ꝛ posuit illð in mo numēto suo nouo, qð excide/ rat in petra. Et aduoluit saxū magnū ad ostium monumē/ ti, ꝛ abijt. Erant aūt ibi Maria Magdalenę, ꝛ altera Maria, sedentes contra sepulchꝛum. ℂ Hic legit̃ i tono euāgelij.

A Ltera aūt die, q̃ est post parasceuē, conuenerūt pꝛincipes sacerdotū, ꝛ phari sei ad pilatum, dicentes, Dn̄e, recoꝛdati sumus, qꝛ seductoꝛ ille dixit adhuc viuens, post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchꝛum, vsque in diē tertiū: ne foꝛte veniant discipuli eius, ꝛ furentur eum, ꝛ dicant plebi, surrexit a moꝛ tuis. ꝛ erit nouissim⁹ erroꝛ pe ioꝛ pꝛioꝛe. Ait illis pilat⁹, Ha betis custodiā: ite, custodite si cut scitis. Illi aūt abeūtes, mu nierunt sepulchꝛū: signantes lapidē, cū custodibus. Offer.

Ps.68. Impꝛoperium expectauit coꝛ me um ꝛ miseriam, ꝛ sustinui q simul mecū ꝯtristaret, ꝛ nō fuit: consolā tem me, quesiui ꝛ nō inueni: ꝛ de- derunt in escam meam fel: ꝛ in siti mea potauerunt me aceto. Sec.

C Oncede q̃s dn̄e, vt ocu/ lis tuę maiestatis mun⁹ oblatū: ꝛ gratiam nobis deuo tionis obtineat: ꝛ effectū bea/ tę perennitatis acquirat. Per. Pꝛęfatio. Eterne deus q salu/ tem humani generis. fol. 133

Et dī quotidie vsqꝫ ad feriam vj. nisi in missa de festo: si oc/ currerit. Cōio. Pater, si non po test hic calix trāsire nisi bibā illū: fiat voluntas tua. Post cōi. Mat. 26.

P Er huius dn̄e operationē mysterij, ꝛ vitia nostra purgē tur: ꝛ iusta desideria cōplean/ tur. Per. ℂ Feria. ij. maioꝛis hebdō. Statio ad sanctā pꝛa/ xedem. Introi.

I Udica dn̄e nocētes me expugna impu/ gnantes me: ap/ pꝛehende arma ꝛ scutū, ꝛ exurge in adiutoꝛiū me/ um: dn̄e virtus salutis meę. Ps. Ps.34. Effunde frameam, ꝛ conclude ad/ uersus eos qui persequūtur me: dic animę meę, salus tua ego sum.

D A q̃s ops deus, Oro. vt q in tot aduersis ex nr̄a infirmitate dficim⁹, inter cedēte vnigeniti filij tui passio ne respirem⁹. Per Pꝛo papa.

D Eus oīum fideliū Oro. pastoꝛ ꝛ rectoꝛ: famulū tuū. N. quē pastoꝛē ecclīę tuę pꝛęesse voluisti: ppiti⁹ respice

da ei q̃s verbo et exẽplo, q̄bus
p̄ꝛeest p̄ficere: vt ad vitã, vna
cũ grege sibi credito, p̄ueniat
sempiternã. Per. Vel ꝯtra p̄se
cu. ecclesiẽ. Oꝛo. Ecclesiẽ tuẽ.
Regre in sabbo p̄ce. fol. 74.
ca. 50. IN dieb⁹ Lcõ esaie ppħe.
B illis. Dixit esaias. Dñs de
us aperuit mihi aurẽ, ego aũt
non ꝯtradico, retroꝛsum non
abij. Coꝛpus meũ dedi p̄cuti
entibus, et genas meas vellen
tib⁹: Faciẽ meã nõ auerti ab
increpantib⁹, et ꝯspuentibus i
me. Dñs deus auxiliatoꝛ me
us, et ideo nõ sũ ꝯfusus: Ideo
posui faciẽ meã vt petrã duris
simã, et scio q̃m non ꝯfundar.
Iuxta est q̄ iustificat me, quis
contradicet mihi? Stemus si
mul, q̄s est aduersarius me⁹?
Accedat ad me. Eccẽ dñs de
us, auxiliatoꝛ meus: quis est q̄
ꝯdẽnet me? Ecce oẽs, quasi ve
stimentũ conterent̄, tinea co
medet eos. Quis ex vobis ti
mens deũ, audiens vocẽ ser
ui eius? Quis ambulauit i te
nebꝛis, et non est lumẽ ei? Spe
ret in noĩe dñi, et innitatur su
ps 34 per dñm deũ suũ. Grad. Exur
ge dñe, et intende iudiciũ meũ, de
us meus, et dñs meus, in causam
meã. ℣. Effunde frameã: et ꝯclu
de aduersus eos q̄ me persequun
tur. Trac. Dñe, non s̄m peccatã ps. 102
nr̃a q̃ fecimus nos, neq; s̄m iniq
tates nostras retribuas nobis. ℣.
Dñe, ne memineris iniq̃tatu; nr̃a ps. 78
rum antiquaꝝ: cito anticipẽt nos
miẽ tuẽ, q꜡ pauperes facti sum⁹
nimis. ℣. Adiuua nos deus salu
taris noster, et pp gloꝛiã nois tui
dñe libera nos: et ꝓpitius esto pec
catis nr̃is pp nomen tuum. Seq.
sancti euangelij s̄m Ioãnem.

IN illo tp̄e. Ante sex dies pa ca. 12.
A schẽ venit Iesus
bethaniam, vbi
Laçarus fuerat
moꝛtuus, quem
suscitauit iesus. Fecerunt aũt
ei cẽnam ibi: et Martha mini
strabat. Laçar⁹ vero, vn⁹ erat
ex discũbẽtibus cũ eo. Maria
ergo accepit libꝛam vnguenti
nardi pistici p̄ciosi, et vnxit pe
des Iesu, et extersit capillis su
is pedes eius, et dom⁹ ipleta ẽ
ex odoꝛe vnguẽti. Dicit ergo
vn⁹ ex discipulis eius, iudas
scbariotbis, q̄ erat eũ traditu
rus, Quare boc vnguẽtũ non
venijt trecẽtis denarijs, et da
tu; est egenis? Dixit aũt boc,
nõ q꜡ d̄ egenis pertinebat ad
eũ: s; q꜡ fur erat, et loculos ba
bens: ea q̃ mittebantur, poꝛta
bat. Dicit ergo Iesus, Sinite

illā, vt i die sepulturę meę seruet illud. Pauperes enim semper habebitis vobiscū: me aūt nō semp habebitis. Cognouit ḡ turba multa ex iudeis, q2 illic esset: ⁊ venerunt nō ꝑpter Iesum tm̄, sed vt Laçaꝝ viderēt, quez suscitauit a mortuis.

ps.142 Offer. Eripe me de inimicis meis: dn̄e ad te cōfugi: doce me facere voluntatē tuā: q2 de⁹ me⁹ es tu.

Hec sacrificia nos Secre. ops deus potenti virtute mūdatos: ad suū faciāt puriores venire ꝑncipiū. Per. Alia

Oblatis q̄s dn̄e pla secre. care munerib⁹: ⁊ famulū tuū. N. quē pastorē ecclesię tuę ꝑęesse voluisti: assidua ꝑtectione guberna. Per. Cōio.

ps.34. Erubescant ⁊ reuereant̄ simul: qui gratulant̄ malis meis: induantur pudore ⁊ reuerentia, qui maligna loquunt̄ aduersum me. Post cōi.

Prębeant nobis dn̄e diuinū tua scā feruorē: quo eorū pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu. Per. D. Alia post cō.

Hec nos q̄s dn̄e diuini sacramenti pceptio ꝓtegat ⁊ famulū tuuz. N. quē pastorē ecclesię tuę ꝑesse voluisti: vna cum cōmisso sibi grege, saluet semper ⁊ muniat. Per dn̄m. Super populum. Oratio.

Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad beneficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es: tribue venire gaudentes. Per. ℂ Fer. iij. Statio ad scām priscaz. Introi.

Nos aūt gloriari oportet in Eccl̄a cruce dn̄i nr̄i Jesu christi, i quo ē salus, vita, ⁊ resurrectio nostra: p quē saluati: ⁊ liberati sum⁹.

ps. Deus misereatur nr̄i, ⁊ bn̄dicat nobis: illuminet vultū suum super nos, ⁊ misereatur nr̄i. Oīo. ps.66.

Omps sempiterne deus, da nobis ita dn̄ice passionis sacra peragere: vt indulgētiā pcipere mereamur. per. Cōtra ꝑsecuto. ecclesię. Oīo.

Ecclesię tuę q̄s dn̄e ꝑces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹, ⁊ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per do. Vel ꝓ papa. De⁹ oīuz fi. Regre fer. ij. ꝑce. fol. 85. Lcō hiere. ꝓphe.

In dieb⁹ illis. Dixit hiere. Ca. ii.

mias. Dñe demõstrasti mihi, et cognoui: tu ondisti mihi stu dia eorum. Et ego quasi agnus man suetus, qui portatur ad victimã: et nõ cognoui quia cogitauerũt super me consilia, dicẽtes, Veni te, mittamus lignũ in panem eius, et eradamus eũ de terra viuentiũ, et nomẽ eius nõ me moretur amplius. Tu aũt dñe sabbaoth, qui iudicas iuste, et probas renes et corda, videã vltio nẽ tuã ex eis: Tibi enim reue laui causam meã dñe deus me

ps.34 us. Grad. Ego aũt dũ mihi mole sti essent, induebã me cilicio: et hu miliabam in ieiunio aĩam meã, et oratio mea in sinu meo cõuertet. ℣. Iudica dñe nocentes me: expu gna ĩpugnãtes me: apprehẽde ar ma et scutuz: et exurge in adiutoriũ mihi. ℂ Passio dñi nostri Ie su christi secundũz Marcum.

Ca.14 A

N illo tpe. C Erat pascha, et azi ma post biduũ: Et q̃rebãt sum mi sacerdotes et scribe, quõ Iesũ dolo tenerent, et occiderent. Dicebãt enim, S Non in die festo: Ne forte tumultus fieret in populo. C Et cum esset Ie sus bethanie ĩ domo simonis leprosi, et recũberet, venit mu lier habens alabastrũ vnguẽ ti, nardi spicati preciosi: et fra cto alabastro effudit super ca put eius. Erant aũt qdam in digne ferẽtes itra semetipsos, et dicentes, S Vt quid pditio ista vnguẽti facta est? Poterat enim vnguẽtum istud venun dari plus q̃ trecẽtis denarijs, et dari pauperibus. C Et fre mebant in eã. Iesus aũt dixit, ✠ Sinite eã: Quid illi mole sti estis? Bonũ opus operata ẽ in me. Sẽper eñi pauperes ha bebitis vobiscũ: et cum volue ritis, potestis illis benefacere: me autẽ, non semp habebitis. Qd habuit hec, fecit: preuenit enim vngere corpus meuz in sepulturã. Amen dico vobis, vbicũqz pdicatũ fuerit euãge lium istud, in vniuerso mũdo, et qd hec fecit, narrabit in me moriã eius. C Et iudas scha riothis vnus de duodeci, abijt ad summos sacerdotes, vt pderet eũ illis. Qui audientes gauisi sunt, et promiserunt ei pecuniam se daturos. Et que rebat quõ illuz opportune tra deret. Et primo die azimorũ, quando pascha immolabãt, dicũt ei discipuli, S Quo vis eamus, et paremus tibi, vt mã duces pascha? C Et mittit du

os ex discipul' suis: ⁊ dicit eis,
✠ Ite in ciuitatem: ⁊ occurret
vobis homo, lagenã aquę ba
iulãs, Sequimini eu3: ⁊ quocũq3
introierit, dicite dño domus,
qꝛ magister dicit, Vbi est refe
ctio mea, vbi pascha cu3 disci
pulis meis manduce3? Et ipse
vobis demonstrabit cęnacu
lũ grande, stratũ: ⁊ illic parate
nobis. C Et abierunt discipu
li ei', ⁊ venerunt in ciuitatẽ: ⁊
inuenerunt sicut dixerat illis,
⁊ parauerũt pascha. Vespere
aũt facto, venit cũ duodecim.
Et discũbentibus illis ⁊ man
ducantib', ait Iesus, ✠ Amẽ
dico vobis qꝛ vnus ex vobis
tradet me, qui manducat me
cũ. C At illi cęperunt ɔtrista
ri, ⁊ dicere ei singillati. S Nũ
quid ego? C Qui ait illis, ✠
Vnus ex duodecim, qui intin
git mecũ manu3 in catino. Et
filius quide3 hoĩs vadit, sicut
ps.40 scriptu3 est de eo. Ve aũt hoĩ
illi per quẽ filius hoĩs tradet̃.
Bonũ erat ei, si non esset nat'
homo ille. C Et manducan
tib' illis accepit Iesus panem:
⁊ benedicẽs, fregit, ⁊ dedit eis
⁊ ait, ✠ Sumite, Hoc est cor
pus meu3. C Et accepto cali
ce, gratias agens, dedit eis. Et
biberunt ex illo oẽs. Et ait il
lis, ✠ Hic est sanguis meus,
noui testamenti, qui ꝑ multis
effundet̃. Amen dico vobis,
ꝙ iã non bibam de hoc dico
genimine vitis, vsq3 in die3 il
lũ, cum illud biba3 nouum in
regno dei. C Et hymno dicto
exierunt in montẽ oliuaꝝ. Et
ait illis Iesus, ✠ Oẽs vos scã
daliçabimini in me in nocte
ista: qꝛ scriptũ est, Percutiã pa Zac.
storẽ: ⁊ dispergẽtur oues. Sed 13. C
postꝗ̃ resurrexero, ꝑcedam
vos in galileã. C Petrus autẽ
ait illi, S Et si oẽs scãdaliçati
fuerint: sed non ego. C Et ait
illi Iesus, ✠ Amen dico tibi,
qꝛ tu hodie ĩ nocte hac, prius
ꝙ̃ gallus bis vocẽ dederit, ter
me es negatur'. C At ille am
plius loquebat̃. S Et si opor
tuerit me simul commori tibi
nõ te negabo. C Similiter aũt
⁊ oẽs dicebant. Et veniunt in
ꝑdiũ, cui nomẽ gethsemani.
⁊ ait discipulis suis, ✠ Sedete
hic, donec orẽ. C Et assumpsit
Petrum, ⁊ Iacobũ, ⁊ Ioanẽ se
cũ: ⁊ cępit pauere, ⁊ tedere. Et
ait illis, ✠ Tristis est anima
mea, vsq3 ad mortẽ: Sustinete
hic, vigilate. C Et cu3 ꝓcessis
set paululũ, ꝓcidit sup terra3,
⁊ orabat, vt si fieri posset tran
siret ab eo hora, Et dixit, ✠

Abba, pater, oīa tibi possibilia sunt, transfer calicē hunc a me. Sed non qđ ego volo, sed qđ tu. C Et venit, ⁊ īuenit eos dormiētes. Et ait Petro, ✠ Simon dormis? Nō potuisti vna hora vigilare mecū? Vigilate ⁊ orate, vt non intretis in tentationem. Spūs quidez prōpt⁹ est: caro autez infirma. C Et iterꝝ abiens orauit, eundē sermonē dicens, Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes. (erant enim oculi eoꝝ grauati) ⁊ ignorabant quid rñderēt ei. Et venit tertio, ⁊ ait illis, ✠ Dormite iā, ⁊ requiescite. Sufficit, Venit hora, ecce tradet̄ filius hoīs in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce, qui me tradet, prope est. C Et adhuc eo loquente, venit iudas scharioth, vn⁹ de duodecim, ⁊ cum illo turba multa, cuz gladys, ⁊ lignis, missi a sūmis sacerdotibus, ⁊ scribis, ⁊ seniorib⁹ populi. Dederat aūt traditor eis signum, dicēs, S Quēcūqꝫ osculatus fuero, ipse est: tenete eum, ⁊ ducite caute. C Et cū venisset, statim accedēs ad eū, ait. S Aue rabbi. C Et osculatus est eū. At illi, man⁹ iniecerūt in eum, ⁊ tenuerunt. Vn⁹ aūt de circunstantib⁹ educens gladium, percussit seruū summi sacerdotis: ⁊ amputauit illi auriculā. Et rñdens Iesus, ait illis, ✠ Tāqꝫ ad latrones existis, cū gladys, ⁊ lignis cōprehendere me? Quotidie apud vos eraz in tēplo docēs, ⁊ non me tenuistis. Sed vt impleant̄ scripturę. C Tunc discipuli ei⁹ relinquentes eum, oēs fugerūt. Adolescens autē qdam sequebatur eū, amictus sindone sup nudo: ⁊ tenuerūt eum. At ille reiecta sindone, nud⁹ pfugit ab eis. Et adduxerunt Iesum ad summuz sacerdotez: Et conuenerunt oēs sacerdotes, ⁊ scribe, ⁊ seniores. Petruz aūt a longe secutus est eū, vsqꝫ itro in atriū summi sacerdotis ⁊ sedebat cum ministris: ⁊ calefaciebat se ad ignē. Summi vero sacerdotes, ⁊ oē ꝯciliū, quęrebant aduersus Iesum testimoniū, vt eum morti traderent: nec inueniebant. Multi enim testimoniū falsuz dicebant aduersus eū: ⁊ cōuenientia testimonia non erant. Et qdam surgentes, falsum testimoniuz ferebant aduersus eū, dicentes, S Qm̄ nos audiuim⁹ eum dicentē, Ego dissoluam tēplum hoc manufactū, ⁊ post triduum, aliud non ma-

nufactū reedificabo. C Et nō erat ꝯueniēs testimoniū eoꝝ. Exurgens autem summus sacerdos in medium, interrogauit Iesum, dicens, S Non respondes quicq̄ ad ea, quę tibi obyciūtur ab his? C Iesus autem tacebat: ⁊ nihil rñdit. Rursum summus sacerdos iterro gabat eum, ⁊ dixit ei, S Tu es Christus filius dei benedicti? C Iesus autē dixit illi, ✠ Ego sum: Et videbitis filium hominis sedentē a dextris virtutis dei, ⁊ venientē cū nubibus cęli. C Summus aūt sacerdos scindēs vestimēta sua, ait, S Quid adhuc desideram⁹ testes? Audistis blasphemiā. Quid vobis videt? C Qui oēs cōdēnauerunt eum esse reum mortis. Et cęperunt quidā conspuere eū, ⁊ velare faciē eius, ⁊ colaphis eum cędere, ⁊ dicere ei, S Prophetiza. C Et ministri alapis eū cędebant. Et cum esset Petrus ī atrio deorsum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis, ⁊ cū vidisset petrū calefacientē se, aspiciens illum, ait, S Et tu cum Iesu nazareno eras. C At ille negauit, dicens, S Neq̄ scio, neq̄ noui quid dicas. C Et exijt foras ante atrium: ⁊ gall⁹ cantauit. Rursus aūt cum vidisset illum alia ancilla, cępit dicere circūstantib⁹, S Quia hic ex illis est. C At ille iterū negauit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant petro, S Vere ex illis es: nam ⁊ galilę⁹ es. C Ille aūt cępit anathematizare, ⁊ iurare, q̄r nescio hominē istum quem dicitis. Et statim iterū gall⁹ cantauit. Et recordat⁹ est Petrus verbi, qđ dixerat ei Iesus, prius q̄ gall⁹ cap. 15

cantet bis, ter me negabis. Et a

cępit flere. Et cōfestim, mane concilium facientes summi sacerdotes, cum seniorib⁹, ⁊ scribis, ⁊ vniuerso ꝯcilio, vincientes Iesum, duxerūt, ⁊ tradiderūt Pilato. Et interrogauit eū Pilat⁹, S Tu es rex iudeoꝝ? C At ille rñdēs, ait illi, ✠ Tu dicis. C Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pilat⁹ aūt rursum interrogauit eū, dicens, S Non respondens quicq̄? Vide in quantis te accusant. C Iesus autē amplius nihil respondit, ita vt miraretur Pilat⁹. Per diem autē festum, solebat illis dimittere vnum ex vinctis, quēcunq̄ petijssent. Erat autē q dicebatur barabbas, qui cum seditiosis erat vinct⁹, qui in seditione fecerat homicidium. Et cū ascē-

disset turba,cepit rogare,sicut semper faciebat illis.Pilat⁹ autē respondēs eis,dixit, S Vultis dimittā vobis regez iudeorū? C Sciebat enim, q per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes.Pontifices aūt ↄcitauerunt turbaz, vt magis barabbam dimitteret eis. Pilat⁹ aūt itez rñdēs,ait illis, S Quid ergo vultis faciam regi iudeorꝫ? C At illi itez clamauerunt. S Crucifige eū. C Pilat⁹ vero dicebat eis, S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabant, S Crucifige eum. C Pilat⁹ aūt volens populo satisfacer̄,dimisit illis barabbam: ⁊ tradidit Iesum flagellis cesuz, vt crucifigeretur. Milites aūt duxerunt eum intro in atrium ptorij, ⁊ conuocant totam cohortē: Et induunt eum purpura, ⁊ imponūt ei plectentes,spineaz coronā. ⁊ ceperūt salutare eū, S Aue rex iudeorꝫ. C Et pcutiebant caput ei⁹ arundine,⁊ conspuebant eum: ⁊ ponentes genua, adorabant eū. Et postq̄ illuserunt ei,exuerūt illuz purpura, ⁊ induerunt eū vestimentis suis: ⁊ educunt illū,vt crucifigerent euz. Et angariauerunt ptereuntem quēpiam simonez cyreneū venientē de villa,patrem alexandri,⁊ ruffi, vt tolleret crucē ei⁹. Et pducunt eū in golgotha locū: qđ est interpretatum,caluarie loc⁹. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: Et non accepit. Et crucifigentes eū,diuiserūt vestimēta ei⁹, mittentes sortem super eis,vt quis,quid tolleret. Erat aūt hora tertia: ⁊ crucifixerūt eum. Et erat titul⁹ cause ei⁹ inscript⁹. Rex iudeorꝫ. Et cū eo Isa.
crucifixerunt duos latrones: 53. b
vnum a dextris,⁊ alium a sinistris. Et impleta est scriptura, que dicit. Et cuz iniquis reputat⁹ est. Et ptereuntes blasphemabant eum,mouentes capita sua,⁊ dicentes, S Vah qui destruis tēplum dei, ⁊ in trib⁹ dieb⁹ reedificas: saluuz fac temetipsum descendens de cruce. C Similiter ⁊ summi sacerdotes illudentes, ad alterutꝫ cum scribis,dicebāt, S Alios saluos fecit,seipsum nō potest saluū facere. Christ⁹ rex israel descendat nūc de cruce,vt videam⁹, ⁊ credam⁹. C Et qui cum eo crucifixi erant, ↄuitiabātur ei. Et facta hora sexta, tenebre facte sunt super oēm terram,vsq3 in horam nonā. Et hora nona exclamauit Ie-

ſuſ voce magna, dicēs, ✠ Heloi, heloi, lamaçabatani? C
Ps. 21. Q̄d eſt interpretatum. ✠ Deus me⁹, de⁹ meus, vt quid dereliquiſti me? C Et quidam d̄ circunſtantib⁹ audientes dicebant: S Ecce, heliam vocat.
C Currens aūt vn⁹, ꝛ implēs ſpongiam aceto, circūponenſq; calamo, potuʒ dabat ei, dicens, S Sinite: Videam⁹ ſi veniat helias ad deponendū eū.
C Ieſus aūt emiſſa voce magna expirauit. Et velum tēpli ſciſſum ē ī duo, a ſummo vſq; deorſum. Videns aūt cēturio q ex aduerſo ſtabat, q: ſic clamans expiraſſet: ait, S Vere, hic hō fili⁹ dei erat. C Erant aūt ibi mulieres de lōge aſpiciētes: inter quas erat Maria magdalenę, ꝛ Maria Iacobi minoris, ꝛ Ioſeph mater, ꝛ Salome. Et cū eſſet in galilea, ſequebantur eū, ꝛ miniſtrabant ei. Et alie multę, quę ſimul cū eo aſcenderāt Hieroſolymā.
C Hic legit̄ i tono euāgelij.
ET cum iam ſero eſſet factum (q: erat paraſceue, q̄d eſt ante ſabbatū) venit Ioſeph ab Arimathia, nobilis decurio, q ꝛ ipſe erat expectās regnuʒ dei: ꝛ audacter introiuit ad Pilatū, ꝛ petijt corp⁹ Ieſu, Pilat⁹ aūt mirabatur ſi iaʒ obijſſet. Et accerſito centurione, interrogauit eū ſi iaʒ mortu⁹ eſſet. Et cū cognouiſſet a cēturiōe, donauit corp⁹ Ioſeph. Ioſeph aūt mercat⁹ eſt ſindonē, ꝛ deponens eū, inuoluit in ſindone, ꝛ poſuit eū in monumento, q̄d exciſum erat de petra. Et aduoluit lapidē ad oſtium monumenti. Offer. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: ꝛ ab hoīb⁹ iniqs eripe me dñe. Se.
SAcrificia nos q̄s dñe ꝑpēſi⁹ iſta reſtaurēt: q̄ medicinalib⁹ ſunt inſtituta ieiunijs. P.
PRotege nos Alia ſecre. dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis reb⁹ inherētes: ꝛ corpe tibi famulemur ꝛ mēte. Per do. Cōio. Aduerſuʒ me exercebant, qui ſedebant in porta ꝛ in me pſallebant, qui bibebāt vinū: ego vero orōnē meā ad te dñe tēp⁹ beneplaciti deus: in multitudine miſericordię tuę. Poſt cōi.
SAnctificationib⁹ tuis oꝑs deus, ꝛ vitia nr̄a curent̄: ꝛ remedia nobis ſempiterna ꝑ ueniat. Per do. Alia poſt cōi.
QVęſumus dñe de⁹ noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per. Sup ppl'ſ. Orō.

TVa nos misericordia deus, & ab omni surreptione vetustatis expurget: & capaces sancte nouitatis efficiat. Per do.

Feria iiij. Statio ad sanctã mariam maiorem. Introitus.

IN noie dñi, oẽ genu flectatur celestiũ, terrestriũ, & infernorum: qz dñs factus est obediẽs vsqz ad mortẽ, mortẽ autem crucis: ideo dñs iesus christus in gloria ẽ dei patris. ps. Dñe exaudi oratione meam: & clamor meus ad te veniat. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

PRęsta qs oĩps deus, vt qui nris excessibus incessanter affligimur: per vnigeniti tui passionem liberemur. Qui tecũ viuit. Lectio esaie prophete.

HEc dicit dñs deus. Dicite filie syõ, Ecce saluator tu⁹ venit. Ecce merces ei⁹ cuz eo. Quis est iste q venit de edon: tinctis vestib⁹ de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis suę. Ego qui loquor iustitiam: & ppugnator sum ad saluandũ. Quare ergo rubrũ est indumentũ tuũ: & vestimenta tua sicut calcantiũ in torcularij? Torcular calcaui solus: & de gẽtib⁹ non est vir mecum. Calcaui eos in furore meo: & conculcaui eos i ira mea. Et aspsus est sanguis eoꝝ super vestimenta mea: & oĩa indumenta mea inquinaui. Dies enim vltionis in corde meo: annus retributionis meę venit. Circunspexi, & non erat auxiliator: quesiui, & non fuit q adiuuaret. Et saluauit mihi brachiũ meuz: & indignatio mea, ipsa auxiliata est mihi. Et conculcaui populos in furore meo: & inebriaui eos in indignatione mea: & detraxi in terrã virtutẽ eoꝝ. Miserationũ dñi recordabor: laudẽ dñi super oĩbus quę reddidit nobis, dñs deus nr̃. Grad. Ne auertas faciem tuam a puero tuo: qm̃ tribulor, velociter exaudi me. ℣. Saluum me fac deus, qm̃

intrauerunt aque vsqꝫ ad animaꝫ meam:infixus sum in limo ꝓfundi,ꝛ non est substantia. Hic dñ. Dñs vo. fine Flec.ge. Oratio.

Deus qui pro nobis filiũ tuũ crucis patibulũ subire voluisti vt inimici a nobis expelleres potestatem,ꝯcede nobis famulis tuis:vt resurrectionis gratiã consequamur. Per eundẽ. Pro papa. Oratio.

Deus omniuꝫ fideliũ pastor ꝛ rector:famulũ tuum.N.quem pastorem ecclesię tuę pręesse voluisti propitius respice: da ei quęsumus verbo ꝛ exemplo, quibꝰ pręest proficere:vt ad vitaꝫ, vna cum grege sibi credito,perueniat sempiternam. Per dñm. Vel contra persecutores ecclesię. Oratio. Ecclesię tuę. Require in feria.iij.pręcedẽ. fol.85. Lectio esaie ꝓphetę.

Ca.53. A In diebꝰ illis.Dixit esaias. Dñe qs credidit auditui nostro:ꝛ brachiũ domini cui reuelatuꝫ est:Et ascẽdet sicut virgultũ corã eo:ꝛ sicut radix de terra sitiẽti:Nõ est species ei,neqꝫ decor:Et vidimꝰ euꝫ, ꝛ non erat aspectꝰ,ꝛ desiderauimus eũ:despectuꝫ,ꝛ nouissimum virorũ,virum doloꝝ,ꝛ scienteꝫ infirmitatem:ꝛ quasi absconditus vultus eiꝰ,ꝛ despectꝰ,vnde nec reputauimꝰ eum. Vere lãguores nostros ipse tulit,ꝛ dolores nostros ipse portauit:ꝛ nos putauimus eũ quasi leprosum,ꝛ ꝑcussum a deo,ꝛ humiliatũ. Ipse autẽ vulneratꝰ est propter iniquitates nostras,attritꝰ est ꝓpter scelera nr̃a: Disciplina pacis nostrę suꝑ euꝫ,ꝛ liuore eiꝰ sanati sumꝰ. Oẽs nos q̃si oues errauimꝰ,vnusquisqꝫ in viam suã declinauit:ꝛ dñs posuit in eo iniq̃tatẽ oĩuꝫ nostrũ.Oblatus est quia ipse voluit, ꝛ non aperuit os suũ: Sicut ouis ad occisionẽ ducet̃,ꝛ q̃si agnꝰ coraꝫ tondẽte se,obmutescet, ꝛ nõ aperiet os suuꝫ.De angustia ꝛ de iudicio,sublatꝰ est:generationem eiꝰ quis enarrabit:Quia abscissus est de terra viuẽtium:ꝓpter scelus populi mei ꝑcussi eũ.ꝛ dabit impios ꝓ sepultura,ꝛ diuites ꝓ morte sua:eo ꝙ iniq̃tatẽ non fecerit,nec dolus inuẽtus fuerit in ore eiꝰ.Et dñs voluit cõterere eũ in ĩfirmitate: Si posuerit ꝓ pctõ aĩam suã,videbit semẽ longeuũ,ꝛ voluntas dñi in manu eiꝰ diriget̃. ꝓ eo ꝙ tradidit in mortẽ aĩaꝫ suã, ꝛ cũ sceleratꝭ reputatus est.Et

ipse peccata multoꝝ tulit:⁊ p trāſgreſſoꝛib⁹ oꝛauit,vt nō pi rēt. Tra. Dñe exaudi oꝛonē me aꝫ:⁊ clamoꝛ me⁹ ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuā a me:in q̄ cūqꝫ die tribuloꝛ:īclina ad me au rē tuā. ℣. In q̄cūqꝫ die īuocauero te:velociter exaudi me. ℣. Qꝛ d̄ fecerūt ſicut fum⁹ dies mei:⁊ oſſa mea ſicut i frixoꝛio ꝯfrixa ſūt. ℣. Percuſſus ſuꝫ ſicut fe̢nū: ⁊ aruit coꝛ meū:qꝛ oblit⁹ ſuꝫ mādacaꝛ pa nē meum. ℣. Tu exurgens domi ne miſereberis ſyon:qa venit tē pus miſerēdi ei⁹. ¶ Paſſio dñi noſtri Ieſu Chꝛi ſm Lucaꝫ.

ca. zz a

N illo tēpe. C Appꝛopinqua bat aūt dies fe ſtus aꝫimoꝝ, q dicitur paſcha, Et q̄rebāt pnci pes ſacerdotum,⁊ ſcribe quo modo ieſum interficerēt:Ti mebāt vo plebē.Intrauit au tem ſathanas in iudam,q co gnominabaꝛ ſcarioth,vnum de duodecim:⁊ abijt,⁊ locut⁹ eſt cū pncipib⁹ ſacerdotum,⁊ magiſtratib⁹, quēadmodū il lū traderet eis.Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniā illi dare. Et ſpopōdit.Et quęrebat op poꝛtunitatē,vt traderet illū ſi ne turbis.Venit aūt dies aꝫi moꝝ,in qua neceſſe erat occī di paſcha.Et miſit Petrum ⁊ Ioānē,dicēs, ✠ Eūtes para te nobis paſcha,vt manduce mus. C At illi dixerunt, S Vbi vis parem⁹? C Et dixit ad eos, ✠ Ecce, introeūtib⁹ vobis in ciuitatē occurret vo bis hō,amphoꝛā aq̄ poꝛtans: Segmini eū in domū in quaꝫ intrat,⁊ dicetis patriſamilias domus, Dicit tibi magiſter, Vbi ē diuerſoꝛiū vbi paſcha cū diſcipulis meis māduceꝫ? Et ipſe vobis oſtēdet cęnacu lū magnū ſtratū,⁊ ibi parate. C Eūtes autē,inuenerūt ſicut dixit illis Ieſus:⁊ parauerūt paſcha.Et cuꝫ facta eēt hoꝛa, diſcubuit,⁊ duodeciꝫ apoſto li cum eo,Et ait illis, ✠ Deſi derio deſideraui,hoc paſcha māducare vobiſcū,antequaꝫ patiar.Dico enim vobis, qa ex hoc nō māducabo illd̄ do nec ipleaꝛ in regno dei. C Et accepto calice,gr̄as egit, ⁊ di xit, ✠ Accipite,⁊ diuidite in ter vos.Dico eniꝫ vobis, qa nō bibā de gn̄atione viti, do nec regnuꝫ dei veniat. C Et accepto pane,gr̄as egit,⁊ fre git,⁊ dedit eis,dicēs, ✠ Hoc eſt coꝛp⁹ meuꝫ,qd̄ pꝛo vobis daꝛ.Hoc facite in meā com

memorationem. C Simil'r ⁊
calicem,postquã cenauit, di-
cens, ✠ Hic calix nouũ testa
mẽtũ est in sanguine meo:q̃ p
vobis effundet. Verũtamen,
ecce manus tradẽtis me,me
cum est in mensa.Et qdem fi
lius hominis,fm q̄ diffinitũ
est,vadit,Verũtamen ve hoi
illi,p quẽ tradetur.C Et ipsi
ceperũt q̃rere inter se qs esset
ex eis,qui hoc facturus esset.
Facta est autẽ ⁊ cõtẽtio inter
eos,quis eoꝝ videret eẽ ma
ior.Dixit autẽ eis, ✠ Reges
gẽtiũ dñantur eoꝝ:⁊ qui po
testatẽ habẽt sup eos,benefici
vocant. Vos autẽ non sic:Sꝫ
qui maior est in vobis, fiat si
cut minor:⁊ qui p̃cessor est,si
cut ministrator.Nã qs maior
est,qui recumbit,an qui mini
strat:Nõne qui recũbit: Ego
autem in medio vestrũ sum,
sicut qui ministrat.Vos autẽ
estis qui permãsistis mecũ in
tẽtationibus meis.Et ego dis
pono vobis , sicut disposuit
mihi pater meꝰ, regnum : vt
edatis ⁊ bibatis sup mẽsam me
am,in regno meo, ⁊ sedeatis
super thronos iudicãtes duo
decim tribꝰ israel. C Ait aũt
simoni, ✠ Simon,ecce satha
nas expetiuit vos, vt cribra-
ret sicut triticum:Ego autem
rogaui pro te,vt non deficiat
fides tua:⁊ tu aliquãdo cõuer
sus,cõfirma frẽs tuos. C Qui
dixit ei, S Dñe,tecum paratꝰ
sum ⁊ in carcerẽ ⁊ in mortem
ire. C Et ille dixit. ✠ Dico ti
bi petre,nõ cãtabit hodie gal
lus,donec ter abneges nosse
me. C Et dixit eis, ✠ Quan
do misi vos sine sacculo,⁊ pe
ra,⁊ calciamẽtis : nũquid ali
quid defuit vobis: C At illi
dixerũt, S Nihil. C Dixit er
go eis, ✠ Sed nũc q hꝫ saccu
lum,tollat simil'r ⁊ peram : ⁊ q
non habet,vẽdat tunicã suã,
⁊ emat gladium. Dico enim
vobis quoniã adhuc hoc qd
scriptũ est,opꝫ impleri in me.
Et cũ iniqs deputatꝰ est.Etenĩ
ea que sunt de me,finẽ hñt. C I a.53
At illi dixerunt, S Dñe,ecce b
gladij duo hic. C At ille di
xit eis, ✠ Satis ẽ. C Et egres
sus,ibat fm cõsuetudinẽ i mõ
tem oliuarũ.Secuti sunt autẽ
illũ,⁊ discipuli eiꝰ. Et cũ perue
nissent ad locũ,dixit illis, ✠
Orate, ne intretis in tẽtationẽ.
C Et ipse auulsus est ab eis,
quãtũ iactꝰ est lapidis:⁊ posit
genibꝰ,orabat,dicẽs, ✠ Pr,si
vis,trãsfer calicẽ istum a me.
Verũtamẽ nõ mea volũtas,

sz tua fiat. C Appnit autē illi angelus de cęlo, cōfortās eū. Et fact' in agonia, plixi' orabat. Et fact' est sudor eius, sicut guttę sanguinis decurrentis in terrā. Et cum surrexisset ab orōne, et venisset ad discipulos suos, iuenit eos dormientes prę tristitia, et ait illis, ✠ Quid dormitis? Surgite, et orate, ne intretis in tētationē. C Adhuc eo loquēte, ecce turba: et q vocabat' iudas, vnus de duodecim, añcedebat eos, Et appropiquauit Iesu, vt oscularet' eū. Iesus aūt dixit illi, ✠ Iuda, osculo filium hoīs tradis? C Vidētes autē hi, q circa ipsū erāt, qđ futurū erat, dixerunt ei, S Dñe, si pcutimus in gladio? C Et pcussit vn' ex illis seruum pncipis sacerdotū: et amputauit auriculā ei' dexterā. Respōdēs aūt Iesus, ait, ✠ Sinite, vsq huc. C Et cum tetigisset auriculam ei', sanauit eum. Dixit autem Iesus ad eos q venerant ad se, pncipes sacerdotum, et magistratus tēpli, et seniores, ✠ Quasi ad latronem existis cū gladiis et fustib'? cum quotidie vobiscū fuerim in tēplo, et nō extēdistis man' in me. Sz hęc est hora vestra, et potestas tenebrarū. C Compbēdentes autē eum, duxerūt ad domum pncipis sacerdotū: Petrus vero seqbatur eū a longe. Accēso autē igne in medio atrii, et circūsedētib' illis, erat Petr' in medio eorū. Quē cū vidisset ancilla qđā sedētem ad lumē, et eum fuisset intuita, dixit, S Et hic cū illo erat. C At ille negauit eū, dicēs, S Mulier, nō noui illū. C Et post pusillū ali' vidēs eū, dixit, S Et tu ex illis es. C Petr' vo ait, S O homo, nō sum. C Et interuallo facto, quasi horę vni', ali' qdam affirmabat, dicēs, S Vere et hic cū illo erat: nam et galile' est. C Et ait Petr', S Homo, nescio qd dicis. C Et cōtinuo adhuc illo loquēte cantauit gallus. Et conuersus dñs, respexit Petrum. Et recordat' est Petr' verbi domini, sicut dixerat, quia prius quā gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petr' fleuit amare. Et viri qui tenebant Iesum, illudebāt ei, cedētes eū. Et velauerūt eū, et pcutiebant faciē ei', et interrogabant eum, dicentes, S Prophetiza, Quis est qui te pcussit? C Et alia multa blasphemantes, dicebant in eū. Et vt

factus est dies, puenerũt seniores plebis, et principes sacerdotũ, et scribe, et duxerunt illũ in pcilium suũ, dicentes, S Si tu es christus dic nobis. C Et ait illis, ✠ Si vobis dixero, nõ credetis mihi: si aũt interrogauero, non respõdebitis mihi, neqȝ dimittetis. Ex hoc autem erit filiꝰ hoĩs, sedens a dextris virtutis dei. C Dixerũt ergo oẽs, S Tu ergo es filius dei? C Qui ait, ✠ Vos dicitis, qȝ ego sum. C At illi dixerunt, S Quid adhuc desideramus testimoniũ? Ipsi enim audiui-
ca .23. mus de ore eiꝰ C Et surgens
A oĩs multitudo eoꝝ, duxerunt illũ ad Pilatũ. Ceperunt autẽ accusare illũ, dicẽtes, S Hũc inuenimꝰ subuertentẽ gentem nostrã, et prohibentem tributa dari Cesari, et dicentẽ se chrĩm regem esse. C Pilatꝰ aũt interrogauit eum dicens, S Tu es rex iudeoꝝ? C At ille rñdẽs. ait, ✠ Tu dicis. C Ait autem pilatꝰ ad principẽ sacerdotum et turbas, S Nihil iuenio cause, in hoc homine. C At illi inualescebant, dicentes, S Cõmouit populum, docens p vniuersam iudeam, incipiẽs a galilea vsqȝ huc. C Pilatꝰ aũt audiens galileam, interrogauit si homo galileꝰ esset. Et vt cognouit, qꝫ de herodis potestate esset, remisit eũ ad herodẽ, qui et ipse hierosolymis erat illis diebꝰ. Herodes aũt viso iesu, gauisus est valde. Erat eñi cupiens ex multo tpe videre illum, eo qꝫ audierat multa ꝺ illo: et sperabat signũ aliqꝺ videre ab eo fieri. Interrogabat aũt illum multis sermonibꝰ. Et ipse nihil illi rñdebat. Stabãt aũt principes sacerdotũ, et scribe, pstanter, accusantes eum. Spreuit aũt illũ herodes cum exercitu suo: et illusit indutum veste alba, et remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici, herodes, et pilatꝰ, in ipsa die. nã antea inimici erant adinuicem. Pilatus aũt puocatis principibꝰ sacerdotum, et magistratibꝰ, et plebe, dixit ad illos, S Obtulistis mihi hunc hoĩem, quasi auertentem populũ: et ecce, ego coram vobis interrogãs, nullam causam inuenio in homine isto ex his, in qbꝰ eum accusatis. Sȝ neqȝ herodes. Nã remisit illum ad nos: et ecce, nihil dignũ morte actum est ei. Emendatũ ergo illum dimittã. C Necesse aũt habebat dimittere eis per diẽ festũ, vnũ. Exclamauit aũt simul vniuer

sa turba, dicēs, S Tolle hūc, & dimitte nobis barabbā. C Qui erat, ppter seditionē quandam factam in ciuitate, & homicidium, missus in carcerē. Iterū aūt Pilat' locut' est ad illos, volens dimittere Iesum. At illi succlamabant, dicentes, S Crucifige, crucifige eū. C Ille autē tertio dixit ad illos, S Quid enim mali fecit iste? Nullam causā mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illū, & dimittam. C At illi instabant, vocib' magnis, postulantes, vt crucifigeretur: Et inualescebant voces eorū. Et pilatus adiudicauit fieri petitionē eorū. Dimisit aūt illis eū, qui ppter homicidiū, & seditionē missus fuerat in carcerē, quē petebant. Iesum vero tradidit voluntati eorū. Et cū ducerent eū, apprehēderūt simonē quendā cyrenensem veniētē de villa: & iposuerūt illi crucem portare post Iesum. Seq̄batur autē illum multa turba populi & mulierū: quę plangebant, & lamētabant eum. Cōuersus autē Iesus ad illas, dixit, ✠ Filię hierusalē, nolite flere sup me: sed super vosipsas flete, & sup filios vestros. Qm̄, ecce, venient dies in quibus dicēt, Beatę steriles, & vētres qui non genuerunt, & vbera q̄ non lactauerunt. Tunc incipient dicere montib', cadite super nos: & collib', operite nos. Q2 si in viridi ligno hęc faciūt: in arido qd fiet? C Ducebant aūt & alij duo nequā, cum eo, vt interficerentur. Et postq̄ venerunt in locū, qui dicitur caluarię, ibi crucifixerūt eū: & latrones, vnū a dextris, & alterū a sinistris. Iesus aūt dicebat, ✠ Pater, dimitte illis. non enim sciunt quid faciunt. C Diuidentes vero vestimēta eius, miserunt sortes. Et stabat popul' expectans, Et deridebant eū principes cū eis, dicētes, S Alios saluos fecit, seipsum saluum faciat, si hic ē christus, dei elect'. C Illudebant aūt & milites accedētes, & acetum offerētes illi, & dicētes, S Si tu es rex iudeorū, saluum te fac. C Erat aūt & supscriptio scripta super illum, literis gręcis, latinis, & hebraicis, Hic est rex iudeorū. Vnus aūt de his q pendebant latronib', blasphemabat eū, dicēs, S Si tu es xp̄s, saluū fac teme tipsum & nos. C Rn̄dens aūt alter, increpabat eū, dicēs, S Neq3 tu times deū, qui in ea

dē dānatione ēs. Et nos qdē iuste, nā digna factis recipim⁹ hic vero nihil mali gessit. C Et dicebat ad Iesū, S Dñe, memēto mei cū veneris in re gnum tuum. C Et dixit illi Ie sus. ✠ Amē dico tibi, hodie mecum eris in paradiso. C Erat aūt fere hora sexta: ⁊ tenebrę factę sunt in vniuersa terra, vsq; in horā nonā. Et obscurat⁹ est sol: ⁊ velū tēpli scissum est medium. Et clamans Iesus, voce magna, ait, ✠ Pater, in man⁹ tuas, cōmēdo spiritum meū. C Et hęc dicēs, expirauit. Videns aūt cēturio qđ factum fuerat, glorificauit deum, dicens. S Vere, hic homo, iustus erat. C Et oīs turba eoꝝ qui simul aderant ad spectaculum istud, ⁊ videbant q̄ fiebant, percutiētes pectora sua, reuertebant. Stabant aūt oēs noti eius a longe: ⁊ mulieres quę secutę erant eum a galilea, hęc videntes. C Hic legitur in tono euangelii.

Et ecce vir noīe Ioseph, qui erat decurio, vir bonus ⁊ iustus, hic nō ꝯsenserat ꝯsilio ⁊ actib⁹ eoꝝ, ab arimathia ciuitate iudeę, qui expectabat ⁊ ipse regnum dei: Hic accessit ad pilatū, ⁊ petijt corp⁹ Iesu: Et depositū, inuoluit in sindone, ⁊ posuit eū in monumēto exciso, in quo nondū quisquā positus fuerat. Offer. Dñe ex. ps. 101 audi orationē meā ⁊ clamor meus ad te perueniat. Secre.

Purifica nos misericors deus: vt ecclesię tuę preces q̄ tibi gratę sunt: pia munera deferētes: fiant expiatis mentib⁹ gratiores. Per dñm. Alia secre.

Oblatis q̄s dñe placare muneribus: ⁊ famulum tuū. N. quē pastorem ecclesię tuę pręesse voluisti: assidua protectione guberna. Per. Cōio.

Potum meū cū fletu tēperabā: ps. 101 q: eleuans allisisti me: ⁊ ego sicut fęnum arui: tu aūt dñe in ęternū permanes: tu exurgens miserebe ris syon: q: venit tempus miserēdi eius. Post cōmunio.

Largire sensibus nr̄is oīps deus: vt per temporalem filij tui mortem, q̄ mysteria venerandą testantur: vitam te nobis dedisse perpetuam confidamus. Per. Alia post cōio.

Et nos q̄s dñe diuini sacramenti pceptio protegat: ⁊ famulū tuum. N. quē pastorē ecclesię tuę esse voluisti: vna cū cōmisso sibi grege, saluet semper ⁊ muniat. Per eūdem. Super populum. Oīo.

R Espice q̄s dn̄e sup hanc familiā tuā: ꝑ qua dn̄s noster Iesus christus, nō dubitauit manibus tradi nocētiū: & crucis subire tormētū. Qui.

Feria.v.i cęna dn̄i. Statio ad scm̄ ioanē lateran̄. Introi.

Ecclia. N Os aūt gloriari oportet in cruce dn̄i nostri Iesu chri: in quo ē salus, vita, & resurrectio nr̄a, per quem saluati & liberati sumus. Ps. Deus misereatur nostri

Ps.66. & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereat nostri. Dicit. Glia i excelsis.

D E9 a quo & iudas Oro. ꝓditor reatus sui pęnā, & ꝯfessionis suę latro pręmiū sumpsit: ꝯcede nobis tuę ꝓpitiationis effectū: vt sicut i passione sua Iesus christ9 dn̄s noster, diuersa vtrisqꝫ intulit stipendia meritoꝝ: ita nob ablato vetustatis errore, resurrectionis suę gratiā largiatur, Qui tecum, &c. Et hęc oro tātum dicit. Lcō eplę beati pauli apostoli. Ad corinth. i.

F Ratres. Cōuenientib9 vobis in vnum, iā non est dn̄icā cęnā manducare. Vnusquisqꝫ enim cęnā suam pręsumit ad māducandū. Et alius quidē esurit: alius aūt ebri9 ē. Nunquid domos non habetis ad manducandum & bibēdum? Aut ecclesiā dei ꝯtēnitis: & ꝯfunditis eos qui non habēt? Quid dicam vobis? Laudo vos in hoc? non laudo. Ego enī accepi a dn̄o qd̄ & tradidi vobis, qm̄ dn̄s Iesus, in qua nocte tradebatur, accepit panē: & gratias agēs, fregit, & dixit, Accipite, & manducate. Hoc est corp9 meū qd̄ pro vobis tradetur: Hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter & calicem, postq̄ cęnauit, dicens, Hic calix, nouū testm̄ est in meo sanguine. Hoc facite, quotiescunqꝫ bibetis, in meā cōmemora

Ca.xi. D

tionē. Quotienſcūq3 enī3 mā ducabitis panē hunc, ⁊ calicē bibetis: mortē dñi annūciabitis, donec veniat. Itaq3, quicūq3 māducauerit panē hunc, ⁊ biberit calicē dñi indigne: re⁹ erit corporis ⁊ ſanguinis dñi. Probet aūt ſeipſum homo: ⁊ ſic, de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim māducat ⁊ bibit īdigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit, non dyudicans corp⁹ dñi. Ideo inter vos multi infirmi, ⁊ ībecilles, ⁊ dormiunt multi. Qđ ſi noſmetipſos dijudicaremus, nō vtiq3 iudicaremur. Dū iudicamur aūt: a dño corripimur, vt nō cum hoc mundo dānemur. Gra.

Ph. 2. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſq3 ad mortē: mortem aūt crucis. ℣. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomen: qđ eſt ſuper oē nomen. Sequentia ſancti euangelij ſm Ioannē.

ca. 13. A Nte diē feſtū paſchę, ſciens Ieſus, q2 venit hora eius, vt tranſeat ex hoc mūdo ad patrē: cu3 dilexiſſet ſuos q erant in mūdo, in finē dilexit eos. Et cęna facta, cum diabolꝰ iā miſiſſet in cor, vt traderet eū iudas ſimonis ſcbariothis: ſciens q2 oīa dedit ei pater in manus, ⁊ q2 a deo exiuit, ⁊ ad deū vadit: ſurgit a cęna, ⁊ ponit veſtimenta ſua. Et cū acce piſſet linteu3 pcinxit ſe. Deinde miſit aquā in peluim, ⁊ cępit lauare pedes diſcipuloru3 ſuoꝝ, ⁊ tergere linteo, q̊ erat pręcinctus. Venit ergo ad Simonē Petru3. ⁊ dicit ei Petr⁹, Dñe, tu mihi lauas pedes? Rñdit Ieſus, ⁊ dixit ei, Qđ ego facio, tu neſcis modo: ſcies aūt poſtea. Dicit ei Petr⁹, Nō lauabis mihi pedes ī ęternū. Rñdit ei Ieſus, Si non lauero te, non habebis partē mecu3. Dicit ei Simō Petr⁹, Dñe, nō tm̄ pedes meos, ſed ⁊ manus, ⁊ caput. Dicit ei Ieſus, Qui lotus eſt, non indiget niſi vt pedes lauet, ſed ē mund⁹ totus. Et vos mūdi eſtis, ſ3 non oēs. Sciebat enim q̄ſnā3 eſſet, qui traderet eū. ppterea dixit, nō eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ ergo lauit pedes eoru3, accepit veſtimēta ſua: Et cum recubuiſſet, iteꝝ dixit eis, Scitis qd feceris vobis? Vos vocatis me, magiſter ⁊ dñe: ⁊ bñ dicitis. Su3 etenī3. Si g̊ ego laui pedes vſos, dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alteri⁹ lauaꝛ pedes. Exēplum enim dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis, ita ⁊ vos faciatis. Et dicitur. Cre-

ps. 117do. Offer. Dextera dñi fecit vir
tutem, dextera dñi exaltauit me,
non moriar sed viuam: ꝛ narrabo
opera domini. Secreta.
IPse tibi q̃s dñe scẽ, pr̃ oprs,
eterne deus, sacrificium nr̃m
reddat acceptũ: qui discipulis
suis in sui cõmemoratiõe hoc
fieri hodierna traditione mõ
strauit Iesus chr̃s fili⁹ tu⁹ dñs
noster. Qui te. Infra actioné.
COmmunicantes ꝛ diem
sacratissimũ celebrãtes:
quo dñs nr̃ iesus christus: pro
nobis est traditus. Sed ꝛ me-
moriã. ꝛc. Alia infra actioné.
HAnc igitur oblationem
seruitutis nr̃e: sed ꝛ cũcte
familie tue: quã tibi offerim⁹
ob diez, in qua dñs noster Ie-
sus christus tradidit discipulis
suis corporis ꝛ sanguinis sui
mysteria celebranda: q̃s dñe:
vt placat⁹ accipias: diesqꝫ no
stros in tua. ꝛc. Alia. j. actio.
QVi pridie q̃ꝫ p nr̃a om
niũqꝫ salute pateref, h
est hodie: accepit pané in san
ctas venerabiles man⁹ suas:
ꝛ eleuatis oculis in celum ad
te, ꝛc. Agnus dei. dicif: sed
pax nõ datur. Hodie reseruat
sacerdos in loco honesto ꝛ cõ
uenienti vnã hostiã ꝯsecratã:
p die sequenti in quo nõ ꝯfici
tur: vel ẽt plures: si necesse fue
rit p infirmis: sanguiné vero
totũ sumit. Deide fratres im-
mediate cõicant: ꝛ postea cõ-
pletur missa. Cõio. Dñs Jesus Jo. 13.
postq̃ꝫ cenauit cũ discipulis suis:
lauit pedes eoruz: ꝛ ait illis: scitis
qd fecerim vobis ego dñs ꝛ magi
ster? exemplum dedi vobis: vt ꝛ
vos ita faciatis. Post cõio.
REfecti vitalibus aliméti
q̃s dñe deus nr̃: vt qđ tpe nr̃e
mortalitatis cultu exeqmur:
tue imortalitatis munere ꝯse-
quamur. Et dr̃. Ite missa est.
Post refectioné sacerdos cuz
accolito denudat altaria, le-
gẽdo añaz. Diuiserũt sibi vesti- ps. 21.
menta mea, ꝛ super vestem meaz
miserunt sortem. Cũ toto psal.
Deus deus me⁹ respice. Post nu
dationé altariũ: hora cõpeten
ti: facto signo cuz tabula: ꝯue-
niunt fratres ad faciendũ mã
datũ. Maiores abluũt pedes
minorib⁹: tergũt: ꝛ osculanf.
Et interim hec subscripta can
tantur: vel oĩa: vel in parte: p
dispositione cãtoris. Añ. Mã Jo. 15.
datũ nouũ do vobis: vt diligatis ĩ
uicem sicut dilexi vos: dicit dñs.
ps. Beati imaculati. Et repetif
imediate añ. Mandatũ nouũ.
Et sic alie añe q̃ hñt psal. vel
℣. repetunf. Et no. q᷒ de quo-

libet ps nõ dr nisi vn⁹ ℣. aña.
Jo.13. Postq̃ surrexit dñs a cena: misit
aquã in peluim: ⁊ cepit lauare pe
des discipuloꝝ suoꝝ: hoc exẽplu
ps.47 reliquit eis. ps. Magnus dñs ⁊
laudabilis nimis: i ciuitate dei no
Jo.13. stri: in monte scto eius. Añ. Dñs
iesus postq̃ cenauit cũ discipulis
suis: lauit pedes eoꝝ, ⁊ ait illis, sci
tis quid fecerim vobis ego dñs ⁊
magister? exẽplum dedi vobis: vt
Luc.7 ⁊ vos ita faciatis. Añ. In dieb⁹
illis: mulier q̃ erat in ciuitate pec
catrix: vt cognouit q̃ Jesus recu
buit in domo simonis leprosi: at
tulit alabastrum vngueti, ⁊ stans
retro secus pedes dñi iesu: lacry
mis cepit rigare pedes eius, ⁊ ca
pillis capitis sui tergebat, ⁊ oscu
labatur pedes eius, ⁊ vnguẽto vn
ps.84 gebat. ps. Benedixisti dñe terrã
tuã: auertisti captiuitate Jacob.
Añ. Maria ergo vnxit pedes ie
su, ⁊ extersit capillis suis, ⁊ dom⁹ i
pleta est ex odore vnguenti. ps.
ps.6. Dñe ne in furore tuo arguas me,
neq̃ i ira tua corripias me. Añ.
Jo.13. Vos vocatis me magister ⁊ dñe:
⁊ bene dicitis: sum etenim: si ego
laui pedes vestros dñs ⁊ magr: ⁊
vos debetis alter alterius lauare
pedes. ℣. Exẽplum eni dedi vo
1.Jo. bis: vt ⁊ vos ita faciatis. Añ. Di
4 ligamus nos inuicem: q: charitas
ex deo est: ⁊ qui diligit fratrẽ suũ:
ex deo natus est: ⁊ vidit deũ. ps.
Quã dilecta tabernacula tua dñe ps.83.
virtutũ: ↄcupiscit ⁊ deficit anima
mea in atria dñi. Añ. Ubi chari
tas ⁊ dilectio: ibi sanctoꝝ est con
gregatio: ibi nec ira ẽ: nec indigna
tio: sed firma charitas in ꝑpetuũ:
Christus descendit mũdũ redime
re: vt liberaret a morte homine.
Et exẽplum dedit suis discipulis:
vt sibi inuicẽ pedes ablueret. ps.
Deus misereatur nr̃i ⁊ benedicat ps.66
nobis: illuminet vultũ suũ sup nos
⁊ misereatur nr̃i. Añ. Congrega
uit nos christus ad glorificandũ
seipsum: reple dñe aĩas nr̃as san
cto spiritu. ℣. A solis ortu ⁊ occa
su: ab aquilone ⁊ mari. Añ. Mu Lu.7.
lier, que erat i ciuitate peccatrix,
attulit alabastrũ vnguenti, ⁊ stans
retro secus pedes dñi iesu: lacry
mis cepit rigare pedes eius: ⁊ ca
pillis capitis sui tergebat. ℣. Dũ
esset rex in accubitu suo: nardus
mea dedit odorẽ suauitatis. Añ.
Dñe tu mihi lauas pedes? rñdit ie Jo.13.
sus, ⁊ dixit ei: si non lauero tibi pe
des, non habebis partẽ mecũ. ℣.
Uenit ergo ad simonẽ Petrum, ⁊
dixit ei Petrus. Et repetit̃ añ.
Dñe tu mihi lauas pedes? rñdit ie
sus, ⁊ dixit ei, si non lauero tibi pe
des, non habebis partem mecu.
℣. Qd ego facio tu nescis modo,
scies aũt postea. Et repetit̃ añ.

Dñe tu mihi lauas pedes?rñdit ie sus ꝛ dixit ei,si non lauero tibi pe des,non habebis partẽ mecũ.℣. Non tm̃ pedes meos,sed ꝛ man⁹ ꝛ caput. Et repetit̃ an. Dñe tu mihi lauas pedes?rñdit Jesus, ꝛ dixit ei,si nõ lauero tibi pedes,nõ habebis partẽ mecu℥.℣. Si ego dñs ꝛ magister vester laui vobis pedes,quanto magis debetis al/
Fo.49. ter alterius lauare pedes.Ps. Au dite hęc oẽs gentes,auribus per/ cipite qui habitatis orbem.Añ. Jn hoc cognoscẽt omnes, q꞉ mei estis discipuli,si dilectionẽ habue ritis adinuicẽ.Añ. Maneant in vobis, fides, spes, charitas tria hęc,maior aũt ho℞ est charitas. ℣. Nunc aũt manent,fides,spes, charitas,tria hęc.Añ. Benedi/ cta sit sancta trinitas atq꞉ indiui/ sa vnitas,confitebimur ei,q꞉ fecit nobiscũ misericordiã suã.℣. Be/ nedicamus patrẽ ꝛ filiũ cũ sancto spũ Añ. Ubi charitas, ꝛ amor, deus ibi est.℣ Congregauit nos i vnu℥ christi amor.℣. Exultem⁹, ꝛ in ipso iocundemur.℣. Timea/ mus ꝛ amemus,deũ viuu℥.℣. Et ex corde diligamus nos syncero. Et repetit̃ añа. Ubi charitas,ꝛ amor,deus ibi est.℣. Qui nõ ha/ bet charitatẽ,nihil habet.℣. Et i tenebris ꝛ vmbra mortis manet. ℣. Nos alterutru℥ amemus, ꝛ in die.℣. Sicut decet ambulemus lucis proles.Et repetit̃ añ. Ubi charitas,ꝛ amor, deus ibi est. ℣. Clamat dñs,ꝛ dicit clara voce.℣. Ubi fuerint in vnu℥ ꝯgregati.℣. Meum ꝑpter nomen simul tres vel duo.℣. Et in medio ego ero. Et repetit̃ aña. Ubi charitas,ꝛ amor,de⁹ ibi est.℣. Simul ergo cum vnũ ꝯgregamur.℣. Ne nos mente diuidamur,caueamus.℣. Cessent iurgia maligna, cessent li/ tes.℣. Et in medio nr̃i sit christ⁹ deus.Et repetit̃ añ. Ubi chari/ tas,ꝛ amor,deus ibi est.℣. Cha/ ritas est summum bonũ,amplum domũ.℣. Jn qua pendet tot⁹ or/ do pręceptoꝝ.℣. Per q̃ vet⁹ at/ q꞉ noua lex impletur.℣. Quę ad cęlsa cęli mittit se repletos.Et repetitur añ. Ubi charitas,ꝛ a/ mor,deus ibi est.℣. Nã vt chari tas ꝯiungit ꝛ absentes.℣. Sic di scordia disiũgit pręsentes.℣. Or charitas ꝑceptis in duobus.℣. Constat, qbus deus atq꞉ oĩs bo/ mo.Et repetit̃ aña Ubi chari/ tas,ꝛ amor, deus ibi est.℣. Et p coccũ prisca lege figurat̃.℣. Qui colore tingi rubro bis iubetur.℣. Uere memor dat fratern⁹ amor vitam.℣. Et perpetua℥ malignis dat penam. Et repetit̃ añ. Ubi charitas,ꝛ amor, deus ibi est.℣. Unanimiter excelsum iplorem⁹.

℟. Ut det pacem clemēs nr̄is in diebus. ℣. Iūgat fidei speciēs op⁹ bonū. ℣. Et ꝯsortium captem⁹ su pernoꝝ. Et repetit añ. Ubi cha ritas, ꝛ amor, deus ibi est. ℣. Si miles quoqꝫ cū beatis videamus. ℣. Gloriantur vultū tuum christe deus. ℣. Gaudiū qđ est imensum atqꝫ probum. ℣. Secula per infi nita seculoꝝ. Amen. ¶ Fer. vj. in parasceue hora. vj. fratres ꝯuenientes ad ecclesiā dicūt nonaꝫ. Et interim sacerdotes ꝛ ministri induti missalibus in dumentis: cōpleta nona: sine luminarib⁹: ꝛ incēso, ꝓcedūt: ꝛ ante altare prostrati: aliquā diu orent. Accoliti vero inte rim vnam tm̄ tobaleaꝫ exten dunt sup altare: ꝛ sacerdos fi nita oratione sua, deosculat altare: ꝛ in loco suo cum mini stris sedet. Vnus vero subdia con⁹ ꝓcedit ad legēdum: ꝛ si ne titulo incipit Prophetiam.

¶ Prophetia. j. Oseę.

ca. 6. a HEc dicit dñs. In tribula tione sua mane surgēt ad me, Venite, reuertamur ad dñm, qꝛ ipse cępit, ꝛ sanabit nos: ꝑ cutiet, ꝛ curabit nos. Viuifica bit nos post duos dies: ꝛ ī die tertio suscitabit nos, ꝛ viuem⁹ in ꝯspectu ei⁹, sciemus, seque murqꝫ, vt cognoscam⁹ dñm: Quasi diluculū pręparat⁹ est egressus ei⁹, ꝛ veniet quasi im ber nobis tēporane⁹ ꝛ seroti nus terrę. Quid faciaꝫ tibi ef fraim? Quid faciaꝫ tibi iuda? Misericordia vestra quasi nu bes matutina, ꝛ quasi ros ma ne ꝑtransiēs. Propter hoc do laui in ꝓphetis, ꝛ occidi eos ī vbis oris mei: ꝛ iudicia mea quasi lux egredientur. Qꝛ mise ricordiā volui, ꝛ nō sacrificiū: ꝛ scientiā dei plus q̄ holocau stum. Abac. 3. Trac. Dñe, audiui auditū tuū, ꝛ timui, cōsideraui opera tua ꝛ expaui. ℣. In medio duoꝝ aīa liū, innotesceris, dū appropinque rint anni, cognosceris, dū aduene rit tēpus, ostēderis. ℣. In eo duꝫ ꝯturbata fuerit aīa mea, in ira mi sericordię memor eris. ℣. Deus a libano veniet, ꝛ sanctus de mon te vmbroso ꝛ ꝯdenso. ℣. Operuit cęlos maiestas eius, ꝛ laudis eius plena ē terra. Finito tractu di cit sacerdos Oremus. Et dia conus dicit Flectam⁹ ge. Le uate. Oro.

DEus a quo ꝛ iudas ꝓditor reat⁹ sui pęnā ꝛ ꝯfessionis suę latro pręmiū sumpsit: ꝯcede nobis tuę ꝓpitiationis effectuꝫ: vt sicut in passione sua Iesus xp̄s dñs noster, diuersa vtriusqꝫ intulit stipendia meritoꝝ: ita nobis

ablato vetustatis errore resur rectionis sue gratiam largiatur. Qui tecum. Prophetia secunda
et legitur sine titulo exodi.
ca. xii. In diebus illis. Dixit dominus
A ad moysen et aaron in terra egypti, Mensis iste, vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum cetum filiorum israel, et dicite ei, Decima die mensis huius, tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum: assumat vicinum suum, qui iunctus est domui sue, iuxta numerum animarum, que sufficere possint ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus anniculus: Iuxta quem ritum tolletis et hedum. et servabitis eum usque ad quartamdecimam diem mensis huius: immolabitque eum universa multitudo filiorum israel ad vesperam. et sument de sanguine eius, ac ponent super utrunque postem, et in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et azimos panes, cum lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed assum tantum igni. Caput cum pedibus eius et intestinis, vorabitis et os eius non confringetis, nec remanebit ex eo quicquam usque mane. Si quid residuum fuerit, igni comburetis. Sic autem comedetis illum, Renes vestros accingetis, et calciamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, et comedetis festinanter: Est enim phase (idest transitus) domini. Trac. Eripe me domine ps. 139.
ab homine malo, a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitaverunt malitias in corde, tota die constituebant prelia. ℣. Acuerunt linguas suas sicut serpentes, venenum aspidum sub labiis eorum. ℣. Custodi me domine de manu peccatoris, et ab hominibus iniquis libera me. ℣. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos, absconderunt superbi laqueum mihi. ℣. Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis, iuxta iter, scandalum posuerunt mihi. ℣. Dixi domino, deus meus es tu, exaudi domine vocem orationis mee. ℣. Domine, virtus salutis mee, obumbra caput meum in die belli. ℣. Ne tardas me a desiderio meo peccatori, cogitaverunt adversum me, ne derelinquas me, ne unquam exaltentur. ℣. Caput circuitus eorum, labor labiorum ipsorum operiet eos. ℣. Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo, et habitabunt recti cum vultu tuo.
¶ Finito tractu passio super nudum pulpitum dicitur.

Ca.18. ¶ Passio dñi nostri Iesu chri
A sti s̄m Ioānem.

IN illo tēpe. Egressus est Iesus cum discipulis suis trans torrē tē3 cędron, vbi erat hort⁹, in quē introiuit ipse, ⁊ discipuli ei⁹. Sciebat autē ⁊ iudas, q̄ tradebat eu3, locū: q2 frequēter Iesus cōuenerat illuc cu3 discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohortē, ⁊ a pontificib⁹ ⁊ pharisęis mi nistros: venit illuc cū laternis ⁊ facibus, ⁊ armis. Iesus itaq3 sciēs omnia, quę vētura erant sup eum, processit, ⁊ dixit eis, ✠ Quē queritis? C Rñderūt ei, S Iesum nazarenū. C Dixit eis Iesus, ✠ Ego sum. C Stabat aūt ⁊ iudas, qui trade bat eum, cu3 ipsis. Vt ergo dixit eis, ego su3: abierūt retrorsum, ⁊ cęciderunt in terram. Ite3 ergo eos iterrogauit, ✠ Quē quęritis? C Illi aūt dixe runt, S Iesum nazarenu3. C Rñdit Iesus, ✠ Dixi vobis, q2 ego sum. Si ergo me quęri tis, sinite hos abire. C Vt im pleretur sermo que3 dixit, q2 quos dedisti mihi, nō perdidi ex eis quēq̄3. Simon ergo Petrus habēs gladiū, eduxit eū, ⁊ percussit seruum pontificis, ⁊ abscidit auriculā eius dexte ra3. Erat aūt nomē seruo mal chus. Dixit ergo Iesus petro, ✠ Mitte gladium tuum in va ginā3. Calicē quē dedit mihi pater, non vis vt bibam illu3? C Cohors ergo, ⁊ tribun⁹, ⁊ ministri iudeorū cōprehenderunt Iesu3, ⁊ ligauerunt, ⁊ adduxerunt eū ad annā primū. Erat aūt annas socer caiphę, qui erat pontifex anni illius. Erat aūt cayphas, qui cōsiliū dederat iudeis, q2 expedit vnū hominē mori pro populo. Sequebat̄ aūt Iesum simon Petrus, ⁊ ali⁹ discipul⁹. Discipulus aūt ille erat not⁹ pontifici, ⁊ introiuit cum Iesu in atriu3 pontificis: Petr⁹ aūt stabat ad ostium foris. Exiuit ergo disci pul⁹ ali⁹ qui erat not⁹ pōtifici: ⁊ dixit ostiarię: ⁊ īnroduxit pe trum. Dixit ergo Petro ancil la ostiaria, S Nūquid ⁊ tu ex discipulis es hois isti⁹? C Dixit ille, S Non su3. C Stabāt aūt serui, ⁊ ministri ad prunas q2 frig⁹ erat: ⁊ calefaciebāt se. Erat aūt cum eis ⁊ Petr⁹, stās, ⁊ calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit Iesum de discipulis suis ⁊ de doctrina ei⁹. Respōdit ei Iesus, ✠ Ego pa

Iam locut⁹ sum mundo, Ego semper docui in synagoga, ꝛ in templo quo oēs iudei con ueniunt: ꝛ in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audie runt quid locut⁹ sū eis: Ecce, hi sciunt quę dixerim ego. C Hęc aūt cum dixisset, vn⁹ assi stens ministroꝝ dedit alapaꝫ Iesu, dicens, S Sic respondes pontifici? C Respondit ei ie sus, ✠ Si male locutus sum: testimonium perhibe de malo: si aūt bene, quid me cedis? C Et misit eum annas ligatū ad caypham pontificeꝫ. Erat aūt Simon Petr⁹ stans, ꝛ cale faciens se. Dixerunt ergo ei, S Nunquid ꝛ tu ex discipulis ei⁹ es? C Negauit ille ꝛ dixit, S Non sum. C Dixit vn⁹ ex seruis pontificis, cognat⁹ ei⁹, cui⁹ abscidit Petr⁹ auriculaꝫ. S Nonne ego vidi te in horto cum illo? C Iterum ergo negauit Petr⁹: Et statim gall⁹ cantauit. Adducunt ergo Iesum ad caypham in prętoriū. Erat aūt mane: Et ipsi non introierunt in prętorium, vt nō contaminarentur, sed mādu carent pascha. Exiuit ergo pi latus ad eos foras, ꝛ dixit, S Quam accusationeꝫ affertis aduersus hominem hunc? C Responderunt ꝛ dixerunt ei, S Si non esset hic malefactor non tibi tradidissem⁹ eum. C Dixit ergo eis Pilat⁹, S Accipite eum vos, ꝛ ſm legeꝫ ve stram iudicate eum, C Dixerunt ergo ei iudei, S Nobis non licet interficere quēquā. C Vt sermo iesu impleretur, quē dixit, Significās qua mor te esset moritur⁹. Introiuit ergo iterum Pilat⁹ in prętoriuꝫ, ꝛ vocauit Iesuꝫ, ꝛ dixit, S Tu es rex iudeoꝝ? C Rñdit Iesus, ✠ A temetipso hoc dicis an alij tibi dixerūt de me? C Rñdit pilatus, S Nunqd ego iude⁹ suꝫ? Gēs tua ꝛ pōtifices tui, tradiderūt te mihi. Quid fecisti? C Rñdit Iesus, ✠ Regnū meū nō est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnū meuꝫ, ministri mei vtiqꝫ decertarēt vt non traderer iu deis. Nūc aūt regnū meū non est hinc. C Dixit itaqꝫ ei pila t⁹. S Ergo rex es tu? C Rñdit Iesus, ✠ Tu dicis, qꝛ rex suꝫ ego. Ego ī hoc nat⁹ sum, ꝛ ad hoc veni in mūdū, vt testimo niū ꝑhibeā veritati: Oīs eniꝫ q̄ ē ex ṽitate, audit vocē meā. C Dicit ei Pilat⁹. S Quid ē veritas? C Et cū hoc dixisset,

iterum

iterum exiuit ad iudeos, ⁊ di-
cit eis, S Ego nullaȝ inuenio
in eo causam. Est aũt consue-
tudo vobis: vt vnũ dimittam
vobis in pascha. Vultis ergo
dimittam vobis regem iudeo-
rũ? C Clamauerunt rursum
oẽs, dicentes, S Non hũc, sed
barabã. C Erat aũt barabas
latro. Tunc ergo apprehẽdit
pilatus iesuȝ, ⁊ flagellauit. Et
milites plectentes coronã de
spinis, iposuerunt capiti eius:
⁊ veste purpurea circundede-
runt eũ. Et veniebãt ad eum,
⁊ dicebant, S Aue rex iudeo-
rum. C Et dabant ei alapas.
Exiuit iteȝ pilatus, ⁊ dicit eis,
S Ecce adduco eum vobis fo-
ras, vt cognoscatis, qa in eo
nullã causam inuenio. C Exi-
uit ergo Iesus portans spineã
coronã, ⁊ purpureũ vestimen-
tum. Et dicit eis pilatus, S Ec-
ce homo. C Cum ergo vidis-
sent euȝ pontifices, ⁊ ministri,
clamabant, dicentes, S Cru-
cifige, crucifige euȝ. C Dicit
eis pilatus. S Accipite eum
vos: ⁊ crucifigite. Ego enĩ nõ
inuenio in eo causam. C Re-
sponderũt ei iudei, S Nos le-
gem habemus: ⁊ ẜm legẽ de-
bet mori, qꝛ filiuȝ dei se fecit.

C Cum ergo audisset pilatus
hunc sermonẽ, magis timuit.
Et ingressus est pretorium ite-
rum: ⁊ dicit ad Iesum. S Vn-
de es tu? C Iesus aũt respon-
sum non dedit ei. Dicit ergo
ei pilatus, S Mihi non loque-
ris? Nescis, qꝛ potestatem ha-
beo crucifigere te, ⁊ potestatẽ
habeo dimittere te? C Respõ-
dit iesus, ✠ Non haberes po-
testatem aduersum me vllã,
nisi tibi datum esset desuper.
Propterea qui me tradidit ti-
bi, maius peccatum habet. C
Et exĩde querebat pilatus di-
mittere eum. Iudei aũt clama-
bant, dicentes, S Si hunc di-
mittis, nõ es amicus cęsaris.
Omnis enim q se regẽ facit,
contradicit cęsari. C Pilatus
autẽ cum audisset hos sermo-
nes, adduxit foras Iesum: ⁊ se-
dit pro tribunali, in loco qui
dicitur lithostratos, hebraice
aũt gabatha. Erat aũt parasce-
ue pasche, hora quasi sexta:
Et dicit iudeis, S Ecce rex ve-
ster. C Illi aũt clamabant, S
Tolle, tolle, crucifige eum:
C Dicit illis pilatus, S Regẽ
vestrum crucifigã? C Respõ-
derunt pontifices, S Non ha-
bemus regem, nisi cęsarem. C

Tūc ergo tradidit eis illum, vt crucifigeretur. Susceperūt, autem Iesum: ꝛ eduxerunt. Et baiulans sibi crucem exiuit in eum qui dicitur caluarie locum, hebꝛaice autem golgotha: vbi eum crucifixerunt, ꝛ cum eo alios duos, hinc ꝛ hinc, medium autem Iesum. Scripsit autem ꝛ titulū pilatus: ꝛ posuit super crucem. Erat autem scriptum, Iesus nazarenus rex iudeorum. Hunc ergo titulū multi legerunt iudeoꝛum, quia ꝓpe ciuitatem erat locus, vbi crucifixus est Iesus. Erat autem scriptum hebꝛaice, grece, ꝛ latine, Dicebant ergo pilato pontifices iudeoꝛum, S Noli scribere rex iudeorum: sed quia ipse dixit, rex sum iudeoꝛū. C Respondit pilatus, S Quod scripsi, scripsi. C Milites ergo cum crucifixissent eū, acceperunt vestimenta eius (ꝛ fecerunt quatuoꝛ partes, vnicuique militi partem) ꝛ tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerūt ergo adinuicem, S Nō scindamus eam, sed soꝛtiamur de illa cuius sit. C Vt scriptura impleretur dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi, ꝛ super vestem meam miserunt soꝛtem. Et milites quidem hec fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Iesu, mater eius, ꝛ soꝛoꝛ matris eius, Maria cleophe, ꝛ Maria magdalene. Cum vidisset ergo Iesus matrem, ꝛ discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri sue, ✠ Mulier, Ecce filius tuus. C Deinde dicit discipulo, ✠ Ecce mater tua. C Et ex illa hoꝛa, accepit eam discipulus in suam. Postea sciens Iesus, quia iam omnia consumata sunt, vt cōsumaretur scriptura, dicit, ✠ Sitio. C Vas ergo positum erat aceto plenum. Illi autē spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt oꝛi eius. Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit, ✠ Consumatum est. C Et inclinato capite tradidit spiritum. Iudei ergo (quoniam parasceue erat) vt non remanerent in cruce coꝛpoꝛa sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt pilatum, vt frangerentur eorum crura, ꝛ tollerentur. Ve

nerunt ergo milites: ꝛ primi quidem fregerunt crura, ꝛ alterius qui crucifixus eſt cum eo. Ad Ieſum autem cum veniſſent, vt viderunt eum iam mortuum non fregerunt eius crura: ſed vnus militum lancea latus eius aperuit, ꝛ continuo exiuit ſanguis ꝛ aqua. Et qui vidit, teſtimonium perhibuit: ꝛ verum eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit quia vera dicit: vt ꝛ vos credatis. Facta ſunt enim hec vt ſcriptura impleretur. Os non cōminuetis ex eo. Et iterum alia ſcriptura dicit. Videbunt in quem transfixerunt.

¶ Hic legitur in tono euangelij.

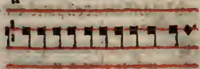
Poſt hęc autem rogauit Pilatum Ioſeph ab Arimathia, (eo q̄ eſſet diſcipulus Ieſu, occultus autem propter metum iudeorum) vt tolleret corpus Ieſu. Et permiſit pilatus. Venit ergo, ꝛ tulit corpus Ieſu. Venit autem ꝛ Nicodemus qui venerat ad Ieſum nocte primum, ferens mixturam myrrhe, ꝛ aloes, quaſi libras centum. Acceperunt ergo corpus Ieſu, ꝛ ligauerunt eum linteis, cum aromatibus, ſicut mos eſt iudeis ſepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus eſt, hortus, ꝛ in horto monumentum nouum, in quo nondum quiſquam poſitus fuerat. Ibi ergo propter paraſceuem iudeorum, quia iuxta erat monumentum, poſuerunt Ieſum. Deinde ſacerdos dicit infraſcriptas ſolēnes orationes, incipiēs abſolute. Oremus dilectiſſimi nobis p ecclеſia ſancta dei: vt eā, ꝛc.

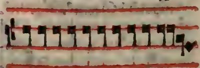
Oremus dilectiſſimi nobis

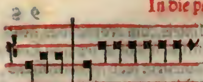

p eccleſia ſancta dei: vt eā

deus ꝛ domin⁹ noſter, pacificare, adunare, cuſtodire

dignetur: toto orbe terrarum

subijciēs ei pricipatus et

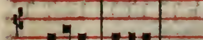
potestates: detq nobis ge-

tā et tranqllā vitā de gēti-

b' glorificare deū patrē om-

nipotētē. Orem'. Diacon'.

Flectam' gēua. ℟. Leuate.

Oratio. Omnipotens sempi-

terne de', qui gloriā tuam

omnibus in christo gētib'

reuelasti: custodi opa miseri

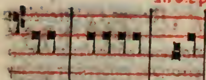
cordie tue: vt ecclia tua toto

orbe diffusa: stabili fide in

confessione tui nominis pse-

neret. Per eūdē. ℟. Amē.

Oremus, & pro beatissimo papa nostro. N. vt deus & dominus noster q elegit eum in ordine episcopat⁹: saluum, atq incolumen custodiat ecclesię suę sancte: ad regendum populum sanctum dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, cuius iudicio vniuersa fundantur: respice propitius ad preces nostras: & electum nobis antistitem, tua pietate conserua: vt christiana plebs, quę tali gubernatur auctore: sub tanto pontifice credulitatis suę meritis augeatur. Per dominum nostrum Iesum christum filium tuum. Qui tecum, &c. ℟. Amen.

Oremus, & pro omnibus episcopis, & presbyteris, diaconibus, & subdiaconibus, acolitis, exorcistis, lectoribus, ostiarijs, confessoribus, virginibus, viduis: & pro omni populo sancto dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, cuius spiritu totū corpus ecclesię sanctificatur, & regitur: exaudi nos pro vniuersis ordinibus supplicantes: vt gratię tue munere, ab omnibus tibi gradibus fideliter seruiatur. Per dominum nostrum Iesum christum filiū tuum. Qui tecum. ℟. Amē.

Oremus, & pro christianissimo imperatore nostro. N. vt deus & dominus noster subditas illi faciat omnes barbaras nationes: ad nostram perpetuam pacem. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, in cui⁹ manu sunt omnium potestates, & omnium iura regnorum: respice ad romanum benignus imperium: vt gentes que in sua feritate confidunt: potentię tuę dextera comprimantur. Per dominum nostrum iesu christum filium tuum. Qui tecum viuit, &c. ℟. Amen.

Oremus, & pro catbecuminis nostris: vt deus & dominus noster, adaperiat aures precordiorum ipsorū, ianuamq misericordię suę: vt per lauacrum regeneratio

nis,accepta remissione omnium peccatorum: et ipsi inveniantur in Christo Iesu domino nostro. Oremus. Flectamus genua. ℟. Levate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus,qui ecclesiam tuam, nova semper prole fecundas: auge fidem,et intellectum cathecuminis nostris vt renati fonte baptismatis, adoptionis tue filiis aggregentur. Per dominum nostrum Iesum christum filium tuum. ℟. Amen.

Oremus dilectissimi nobis deum patrem omnipotentem, vt cunctis mundum purget erroribus:morbos auferat,famen depellat,aperiat carceres,vincula dissoluat peregrinantibus reditum: infirmantibus sanitatem: navigantibus portum salutis indulgeat. Oremus. Flectamus genua. ℟. Levate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus mestorum consolatio:laborantium fortitudo: perveniant ad te preces de quacunque tribulatione clamantium: vt omnes sibi in necessitatibus suis,misericordiam tuam gaudeant affuisse. Per dominum nostrum Iesum christum filium tuum. Qui tecum. ℟. Amen.

Oremus,et pro hereticis,et scismaticis: vt deus et dominus noster eruat eos ab erroribus vniuersis:et ad sanctam matrem ecclesiam catholicam atque apostolicam, revocare dignetur. Oremus. Flectamus genua. ℟. Levate.

Omnipotens sempiterne deus,qui salvas omnes:et neminem vis perire: respice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica pravitate deposita: errantium corda resipiscant: et ad veritatis tue redeant vnitatem. Per dominum. ℟. Amen.

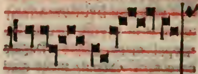
Oremus et pro perfidis iudeis: vt deus et dominus noster auferat velamen de cordibus eorum, vt et ipsi agnoscant Iesum Christum dominum nostrum. Et non respondetur. Amen. Nec dicitur. Flectamus genua. Oratio.

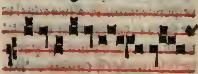
Omnipotens sempiterne deus,qui etiam iudaicam perfidiam a tua misericordia non repellis: exaudi preces nostras quas pro illius populi obcecatione deferimus: vt agnita veritatis tue luce,que christus est: a suis tenebris eruantur. Per eundem dominum nostrum iesum christum. ℟. Amen.

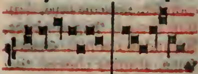
Oremus et pro paganis: vt deus ops auferat iniquitatem a cordibus eorum: vt relictis idolis suis: conuertantur ad deum viuum et verum, et vnicum filium eius Iesum christum deum et dnm nostrum: cum quo viuit et regnat cum spiritusancto deus. Per omnia secula seculorum. Et non respondetur. Amen.

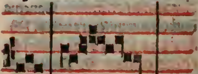
Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, qui non mortem peccatorum, sed vitam semper inquiris: suscipe propitius orationē nostram: et libera eos ab idolorum cultura: et aggrega ecclesie tue sancte, ad laudem et gloriam nominis tui. Per do. ℟. Amen. Completis orationibus: sacerdos deposita tantum casula: procedit ad posterius cornu altaris dextrum: et ibi accipit crucem a ministris sibi preparatam: quam versa facie ad chorum a summitate parum discooperit: incipiēs solus añaz. Ecce lignum crucis. Ab illo loco i antea innatur in cantu a ministris vsq;. Uenite adoremus. Choro vero cantante. Uenite adoremus. oēs se prosternunt. Postea procedit sacerdos ad reliquum dextrū cornu altaris: et discooperiēs amplius crucem: eleuans eas paulisper altius quam primo incipit. Ecce lignum. Alys cātantibus et adorantibus vt supra. Deinde sacerdos procedit ad mediū altaris: et discooperiens crucem totaliter: ac eleuando eas tertio altius incipit. Ecce lignum. Alijs cātātibus et adorantibus: vt supra. Postea sacerdos deponit crucem in loco ad hoc preparato ante altare.

Deinde deponit calciamenta: et accedit ad adorandum: ter genua flectens ante deosculationem crucis. Hoc facto, revertitur ad sedem suam: et ibi recipit deposita calciamenta et casulam. Postmodum ministri altaris: deinde alij: ter genibus flexis: vt dictum est: crucem adorant. Et interim cantantur improperia: et alia que sequuntur totaliter: vel in parte: prout multitudo adorantium: vel paucitas requirit hoc modo. Duo fratres ex parte hebdomadarij cantant in medio chori. ℣. Popule meus. vsque Hagios otheos. ℣. Popule meus quid feci tibi? aut in quo contristaui te: responde mihi. ℣. Quia eduxi te de terra egypti: parasti crucem saluatori tuo. Chorus ex parte hebdomadarij cantat. Hagios otheos. Alius chorus respondet. Sanctus deus. Primus chorus. Hagios ischiros. Secundus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Hagios athanathos eleison imas. Secundus chorus. Sanctus immortalis: miserere nobis. Postea duo fratres de secundo choro cantant. ℣. Quia eduxi te per desertum quadraginta annis: et manna cibaui te: et introduxi te in terram satis optimam. Et chori respondent alternatim. Hagios otheos. etc. Sanctus immortalis. etc. Item tamen quod primus chorus semper reincipit. Hagios. Deinde duo fratres de primo choro cantant. ℣. Quid vltra debui facere tibi, et non feci? Ego quidem plantaui te vineam meam speciosissimam: et tu facta es mihi nimis amara, aceto namque sitim meam potasti: et lancea perforasti latus saluatori tuo. Item chori alternatim respondent. Hagios otheos. Sanctus. Vt dictum est. Versus sequentis improperij a binis fratribus alternatim cantantur: vtroque choro simul repetente post quemlibet versum. Popule meus. vsque. Quia eduxi te de terra egypti. Incipiunt improperia. Duo de secundo choro cantant. ℣. Ego propter te flagellaui egyptum, cum primogenitis suis: et tu me flagellatum tradidisti. Chorus repetit. Popule meus. Duo de primo choro. ℣. Ego eduxi te de egypto, demerso pharaone in mare rubrum: et tu me tradidisti principibus sacerdotum. Chorus. Popule meus. Duo de secundo

choro. ℣. Ego ante te aperui mare: et tu aperuisti lancea latus meum. Chorus. Popule me- us. Duo de primo choro. ℣. Ego ante te preiui in columna nu bis: et tu me duxisti ad pretorium pilati. Chorus. Popule meus. Duo de secundo choro. ℣. Ego te paui manna per desertum: et tu me cecidisti alapis et flagel- lis. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro. ℣. Ego te potaui aqua salutis de petra: et tu me potasti felle et aceto. Cho rus. Popule meus. Duo de secundo choro. ℣. Ego propter te chananeorum reges percussi: et tu percussisti arundine caput me um. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro. ℣. Ego dedi tibi sceptrum regale: et tu de disti capiti meo spineam coronã. Chorus. Popule meus. Duo de secundo choro. ℣. Ego te exaltaui magna virtute: et tu me suspendisti in patibulo crucis. Chorus. Popule meus. Hec antiphona. Crucem tuam ado ramus. Cum psalmo. Deus misereatur nostri. Cantatur communiter: et repetitur im- mediate antiphona post ℣. Antiphona. Crucem tuam ado ramus domine: et sanctam resur- rectionem tuam laudamus: et glo rificamus: ecce enim propter lignũ venit gaudium in vniuerso mun- do. Psalmus. Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illumi- net vultum suum super nos, et mi sereatur nostri. Deinde hym. Crux fidelis. Cum versi. hym. sequentibus. Pange lingua. Lu- stris sex qui iam. Et cum repe titionibus prout inferius de- terminatum est communiter cantatur: vel sicut cantor di- sposuerit. Hymnus. Crux fi- delis inter omnes, arbor vna no- bilis: nulla silua talem profert, frõ de, flore, germine: dulce lignum, dulces clauos, dulce põdus susti- net. Hymnus. Pange lingua gloriosi, prelium certaminis, et su per crucis tropheum, dic trium- phum nobilem: qualiter redem- ptor orbis, immolatus vicerit. Repetitur. Crux fidelis. vsque Dulce lignum. Et sic fit quotiẽs repetitur. Crux fidelis. ℣. De parentis protoplasti: fraude facta cõdolens: quando pomi noxialis: morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit, damna ligni vt solue ret. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Hoc opus nostre salutis, ordo depoposcerat: multiformis prodi toris, ars vt artem falleret: et me- delam ferret inde; hostis vnde le- serat. Repetitur. Crux fidelis.

℣. Quando venit ergo sacri, plenitudo temporis: missus est ab arce patris, natus orbis conditor, atque ventre virginali, caro factus prodijt. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Vagit infans inter arcta, conditus presepia: membra pannis involuta, virgo mater alligat: ꝛ manus pedesq; crura, stricta cingit fascia. Repetitur. Crux fidelis. Alius hymnus. ustris sex qui iam peractis, tempus implens corporis, se volente natus ad hoc, passioni deditus, agnus in cruce levatur, immolandus stipite. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Hic acetum fel arundo, sputa claui lancea: mite corpus perforatur: sanguis unda profluit: terra, pontus, astra, mundus, quo lauantur flumine. Repetitur. Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta: tensa laxa viscera: ꝛ rigor lentescat ille, quem dedit natiuitas: vt superni membra regis: mittendas stipite. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Que sumus salus damnatos agmina lugentium: te prophete cecinerunt redemptorem omnium: tropheumque mortis gustans, dans vexillum omnibus. Repetitur. Crux fidelis. ℣. Quem totus mundus non capit, vno saxo clauditur: atque morte iam perempta inferni claustra abigit: sic deus trinus ꝛ vnus die surgit tertia. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Gloriam deo canamus hymnicis concentibus: quem simul magna nobis cum tota mundi machina: voce consona celebret in sempiterna secula. ¶ Dum supradicta cantantur: palla super tobaleam extenditur: ꝛ corporale a diacono super pallam ponitur. Sacerdos vero corpus domini: quod pridie fuerat reseruatū in loco conuenienti: reuerenter ponit super patenam, ꝛ corporali paruo plicato cooperit. Finita autem crucis adoratione: sacrista vel alius adhoc assignatus: reponit crucem in loco suo super altare: ꝛ accendit luminaria circa altare. Postea omissa confessione consueta: sacerdos cum ministris ad altare accedit. Deinde diaconus abiens cum ministris ad locum dominici corporis: ibidem preparat calicem cum vino puro: cū taliter preparato patenam cum corpore domini cooperto diligenter superponit. Tunc ad altare hoc ordine proceditur. Primo procedit vnus cum thu-

ribulo fumigate, quem sequuntur duo portantes luminaria: deinde subdiaconus portans ampullam aque. Post hos venit diaconus deferens calicem cum corpore dñi. Cum autem ad altare ventum fuerit: diaconus tradit calicem subdiacono: accipiensq; patenam cum corpore domini: offert sacerdoti: qui ipsum nihil dicendo collocat super corporale. Cumq; diaconus resumpserit calicem: sacerdos accepta ampulla de manu subdiaconi: aquam vino puro commiscet in calice, nihil dicens. Deinde diaconus calicem collocat in altari, & corporali cooperit, neutro eorum aliquid dicente. Quo completo: more consueto fit incensatio a sacerdote, dicente. In censum istuc, &c. Postea lotis manibus, inclinat se ante altare, dicens. In spiritu humilitatis, & in animo contrito: suscipiamur domine a te: & sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, vt placeat tibi domine deus. Deinde erectus vertit se ad populum, dicens. Orate fratres. Consequenter dicit in nota consueta absolute. Oremus. Preceptis salutaribus moniti: & diuina institutione formati, audemus dicere. Pater noster, &c. Quo finito chorus respondet. Sed libera nos a malo. Sacerdos vero sub silentio dicto. Amen. In eadem voce qua dixit. Pater noster, &c. Absolute fine. Oremus. In tono orationis misse dicit.

Libera nos quesumus domine, ab omnibus malis preteritis, presentibus, & futuris: intercedente beata & gloriosa semper virgine dei genitrice Maria: & beatis apostolis tuis Petro & Paulo, atque Andrea, & omnibus sanctis: da propitius pacem in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti, & a peccato simus semper liberi, & ab omni perturbatione securi. Per eundem dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit & regnat, &c. Et responso a choro. Amen. Frangit hostiam more consueto in tres partes. Pax domini. Non dicitur. Agnus dei. Non cantatur: neq; pacis osculum datur: sed immediate post fractionem, vnam partem hostie mittit in calicem

nihil dicens. Postmodum vero antequam reliquas duas partes recipiat dicit omnia que dicere diebus alijs consueuit pretermissa oratione.

Domine Iesu Christe fili dei viui: qui ex voluntate patris. Quia facit de sanguine mentionem. Quibus receptis: et omissis omnibus que dici solent ante sumptionem calicis: immediate particulam hostie cum vino et aqua de calice recipit reuerenter. Facta communione vt dictum est post communio non dicitur: sed sacerdos more solito, ablutis manibus, reuertitur ad medium altaris, et coram ipso inclinatus, dicit. Quod ore sumpsimus domine pura mente capiamus. pretermissis. Corpus tuum domine. et Placeat tibi sancta. Ac deinde ipso cum ministris in vestiarium reuertentibus: dicuntur vespere sine cantu: Postea crux deponitur: et denudantur altaria.

Sabbato sancto hora competenti cooperiuntur altaria, dicta vero sexta: ignis excutitur de lapide, et accenditur in claustro. Postea fratres in ecclesia dicunt nonam: et interim sacerdos indutus sine casula: dicta nona: stat in medio ante altare: et astantibus sibi ministris cum cruce et aqua benedicta, et incenso, carbonibusque accensis, igne excusso de lapide in aliquo vase, a sacristia eisdem preparato: benedicit nouum ignem dicendo.

Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus qui per filium tuum, angularem scilicet lapidem, claritatis tue fidelibus ignem contulisti: productum ex silice, nostris profuturum vsibus, nouum hunc ignem san ✠ ctifica: et concede nobis ita per hec festa paschalia celestibus desiderijs inflammari: vt ad perpetue claritatis puris mentibus valeamus festa pertingere. Per eundem dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit, etc. ℟. Amen.

Domine deus Oratio. pater omnipotens: lumen indeficiens, et sancte conditor omnium luminum: bene ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificatum atque benedictum est: qui illuminasti omnem mundum: vt ab eo lumine accendamur, atque illumi-

mur igne claritatis tue: vt sicut illuminasti moysen exeuntem de egypto: ita illumines corda et sensus nostros: vt ad vitam eternā mereamur peruenire. Per Christum dominum nostrum. ℟. Amen.

Domine sancte Oratio. pater omnipotens eterne deus: benedicentibus nobis hunc ignē in nomine tuo, et vnigeniti filij tui, dei ac domini nostri Iesu christi, et spiritussancti: cooperare digneris: et adiuua nos. Qui viuis et regnas cum eodem vnigenito tuo: et spiritusancto deus. Per omnia secula seculorū. ℟. Amen. Deinde benedicit incensum ponendum in cereo: absolute dicēs hanc orationem. Oratio.

Veniat quesumus omnipotens deus, super hoc incensum larga tue bene ✠ dictionis infusio: et hunc nocturnum splendorem, inuisibilis regenerator accende: vt non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est: arcana luminis tui admixtione refulgeat: sed in quocūq; loco ex huius sanctificationis mysterio fuerit deportatum: expulsa diabolice fraudis nequitia, virtus tue maiestatis assistat. Per christum dominum nostrum. ℟. Amen. ¶ Et dum benedicit incensum: acolitus assumens de carbonibus predictis ponit in thuribulo. Finita vero benedictione incensi: sacerdos ignem benedictum aspergit aqua benedicta: et posito incēso in thuribulo: inde adolet dictū ignē. Interim oīa luminaria ecclesie extinguūtur vt de igne benedicto postmodum accendantur. Deinde diaconus dalmatica indutus: recepta benedictione a sacerdote cum subdiacono portāte in arundine vel baculo trium cubitorum et dimidij triplicem candelam: nouo igne illuminatam: vna cum quinque granis incensi benedicti: vadit ad ornatum pulpitum: et incensato libro, absolute incipiat. Exultet iam angelica, astante ad dexteram eius dicto subdiacono. Perueniens autem ad In huius igitur noctis gratia suscipe sancte pater incensi huius, quinque grana incensi benedicti a diacono īfigantur in cereo: in modum crucis. In loco autem Qui licet sit diuisus in partes. Accēdit cereus a predicto subdia-

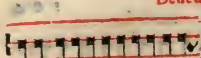
cono. Et cum dicitur. O vere beata nox. Accenduntur lampades.

Incipit benedictio cerei.

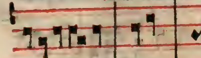
Exultet iam ange li ca turba celorum: exultent divina mysteria: et pro tanti regis victoria: tuba intonet saluta ris. Gaudeat se tellus tantis irradiat fulgoribus: et eterni regis splendore illustrata: toti us orbis se sentiat amisisse ca liginem. Letetur et mater ecclesia tanti luminis adornata fulgoribus: et magnis populorum vocibus, hec au

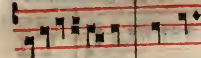
la resul tet. Qua propter astantibus vobis fratres charissimi ad tam mirā san cti huius luminis clarita tez: vna mecum queso dei omnipotentis misericordi am inuoca te. Vt qui me

non meis meritis intra le uitarum numerum digna tus est aggregare, luminis sui claritaté infundés: cerei huius laudé īplere pficiat. Per dñm nr̄m iesum chri stū filiuz suum: cū quo viuit

⁊ regnat in vnitate spiritus

sancti de⁹. P er oia secu

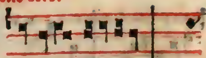

la seculorum. ℞. Amen.

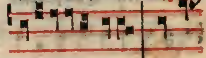

Dñs vobiscum. ℞. Et cũ

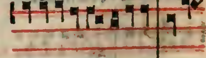

spiritu tuo. ℣. Sursum cor

da. ℞. Habemus ad domi

num. ℣. Gratias agamus

domino deo nostro. ℞.

Dignũ ⁊ iustum est. Vere

q2 dignũ et iustũ est: inui

sibilem deũ patrẽ omnipo

tẽtez: filiumq3 eius vnigeni

tũ: dominũ nostrum iesum

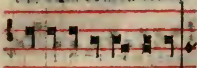

christũ toto cordis ac mẽtis
affectu:

affectu: ⁊ vocis ministerio persona: Qui p nobis eterno patri ade debitū soluit: ⁊ veteris piaculi cautionē: pio cruore detersit. Hec sunt enī festa paschalia: in quibus verus ille agnus occiditur: cuius sanguine postes fideliū consecrantur. Hec nox est: in qua primum patres nostros filios israel eductos de egypto: rubrum mare sicco vestigio transire fecisti. Hec igitur

nox est quę peccatoꝝ tene-

bras columnę illuminatio

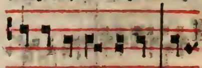
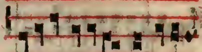
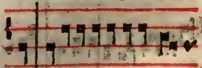
ne purgauit. Hęc nox ē: q̄

hodie per vniuersum mun-

dum in christo credentes:

a vitiis sęculi: et caligine pec

catorum segregatos: red-

dit gratię sociat sanctitati.

Hęc nox est: in qua destru

ctis vinculis mortis chri-

stus ab inferis victor ascen-

dit. Nihil enim nobis nasci

ꝑfuit: nisi redimi ꝑfuisset.

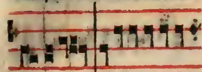
O mira circa nos tuę pie-

tatis dignatio. O ineſtima/
bilis dilectio charitatis: vt
ſeruũ redimeres filium tra/
didiſti. O certe neceſſarium
ade peccatum: quod chriſti
morte deletũ eſt. O felix
culpa: quẽ talem ac tantũ

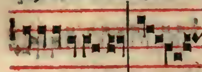
meruit habere redẽptorẽ.
O vere beata nox: que
ſola meruit ſcire tẽpus &
horam: in qua chriſtus ab
inferis reſurrexit. Hec nox
eſt: de qua ſcriptum eſt: et
nox ſicut dies illuminabitur.

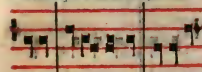
z nox illuminatio mea in de-

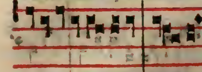
litijs meis. Huius igitur san-

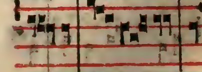
ctificatio noctis fugat sce-

lera: culpas lauas: z reddit

innocētiam lapsis: z mestis

letitiã. Fugat odia: con-

cordiã parat, z curuat im-

peria.

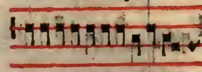
Hic infigantur quinq̧ grana incensi p̄dicto cereo: a diacono: in modū crucis.

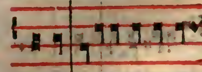
In huius igitur noctis grã-

tia: suscipe sancte pater incē-

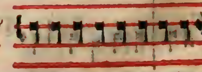
si huius sacrificium vesper-

tinum: quod tibi in hac ce-

rei oblatione solenni: per

ministrorum manus de o-

peribus apus sacrosancta reddit ecclesiam. Sed iã co lumine huius pręconi a no nimus: quã in honorem dei rutilãs ignis accẽdit.

Hic cereus accenditur.

Qui licet sit diuisus in partes mutuati tamen luminis de trimenta non sentit: Alitur liquãtibus cęteris, q̃s in sub stãtiã p̃ciose huius lãpadis apis mater eduxit.

Hic accenduntur lãpades.

O vere bea ta nox: quę expoliauit egyptios: dita uit hebreos. Nox in qua ter

renis cęle sti a: humanis
diuina iniunguntur: Ora-
mus ergo te domine vt cę-
reus iste in honorem nomi-
nis tui consecratus ad noctis
huius caliginē destruendaꝫ
indeficiens perseueret. Et

in odorem suauitatis accę-
ptus: supernis luminari-
bus misceatur. Flammas
eius lucifer matutinis inue-
niat. Ille inquā lucifer: qui
nescit occasuꝫ. Ille qui re-
gressus ab inferis: humano

generi serenus illuxit. Prę bis paschalibus gaudijs, as

camur ergo te domine: vt sidua protectione regere:

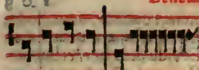
nos famulos tuos: omnem gubernare ꝛ conseruare

clerum ꝛ deuotissimum po dignemis. Respice etiam

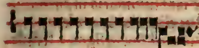
pulum: vt vna cum beatissi ad deuotissimum impera

mo papa nostro. N. tem torem nostrũ. N. cu

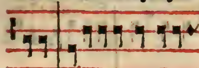
porũ quiete concessa: in ius tu deus desiderij vo

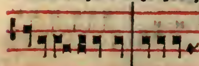
ta prænoscens, ineffabili pie

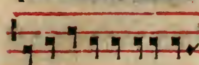
tatis & misericordię tuę mu

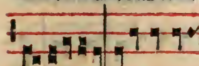
nere tranquillum perpetuę

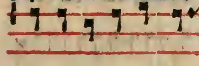
pacis accōmoda: & cele-

brem victoriam cum omni-

populo suo. Per dominum

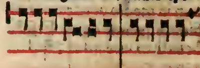
nostrum Iesum christum

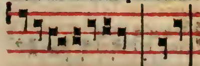
filium tuum. Qui tecum vi-

uit & regnat in vnitate spi-

ritus sancti deus per omnia

secula seculorum: Amen.

¶ Completa benedictione cerei: sacerdos & ministri induti more solito, ante altare procedunt: & facta reuerentia, in locis suis sedent. Postea leguntur prophetię sine titulo: & in fine prophetiarum dicuntur orationes modo subscripto.

¶ Prophetia prima genesis.

IN pricipio creauit deus cęlum & terram. Terra autem erat inanis & vacua, & tene

bre erant super faciem abyssi, et spiritus domini ferebatur super aquas. Dixitq deus, Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem q esset bona, et divisit lucem a tenebris. Appellavitque lucem diem; et tenebras noctem: Factumq est vespere et mane dies vnus. Dixit quoq deus, Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum, divisitq aquas que erant sub firmamento, ab his que erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitq deus firmamentum, celum: Et factum est vespere et mane dies secundus. Dixit vero deus, Congregentur aque que sub celo sunt, in locum vnum, et appareat arida. Factumque est ita. Et vocavit deus aridam terram: congregationesq aquarum appellavit maria. Et vidit deus quod esset bonum, et ait, Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, et afferentem semen iuxta genus suum, lignumq faciens fructum, et habens vnumquodq sementem iuxta speciem suam. Et vidit deus q esset bonum. Factumq est vespere et mane dies tertius. Dixit autem deus, Fiant luminaria in firmamento celi, et dividant diem ac noctem: et sint in signa et tempora, et dies et annos: vt luceant in firmamento celi, et illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque deus duo luminaria magna: luminare maius, vt preesset diei: et luminare minus, vt preesset nocti: et stellas, Et posuit eas in firmamento celi, vt lucerent super terram, et preessent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit deus q esset bonum. Et factum est vespere et mane dies quartus. Dixit etiam deus, Producant aque reptile anime viventis, et volatile super terram sub firmamento celi. Creavitq deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aque in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit deus q esset bonum, benedixitq eis, dicens, Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris: aves que multiplicentur super ter-

ram. Et factum est vespere et mane dies quint⁹. Dixit quoque deus, Producat terra animam viventem in genere suo, iumenta et reptilia, et bestias terrę secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit deus bestias terrę iuxta species suas, et iumenta, et omne reptile in genere suo. Et vidit deus quod esset bonum, et ait, Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram, et presit piscibus maris, et volatilibus cęli, et bestijs, vniuersę terrę, omnique reptili quod mouetur in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem et similitudinem suam, Ad imaginem dei creauit illum, masculum et feminā creauit eos. Benedixitque illis deus, et ait, Crescite, et multiplicamini, et replete terram, et subycite eā, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cęli, et vniuersis animantibus quę mouentur super terrā. Dixitque deus, Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram: et vniuersa ligna quę habent in semetipsis sementē generis sui, vt sint vobis in escam, et cunctis animantibus terre, omnique volucri cęli, et vniuersis quę mouētur in terra, in quibus est anima viuēs, vt habeant ad vescēdum. Et factum est ita. Viditque deus cūcta quę fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere, et mane dies sextus. Igitur perfecti sunt cęli et terra, et omnis ornatus eorum. Compleuitque deus die septimo opus suum quod fecerat: et requieuit die septimo, ab vniuerso opere qđ patrarat. Qua completa sacerdos dicat. Oremus. et diaconus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus qui mirabiliter creasti hominem et mirabilius redemisti, da nobis quęsumus, contra oblectamenta peccati, mētis ratione persistere: vt mereamur ad ęterna gaudia peruenire. Per dominū.

Prophetia secunda Genesis.

Noe vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem, Cham, et Iaphet. Cūque cepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, vidētes filij dei filias hominum quod essent pulchrę, acceperunt sibi vxores ex omnibus quas elegerant. Dixitque deus, Non permanebit spiritus meus in homine in

ęternum, q̄z caro est: eruntq̄ dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erāt super terram in diebus illis. Postquam autē ingressi sunt filij dei ad filias hominum, illeq̄ genuerunt, isti sunt potentes a seculo: viri famosi. Videns aūt deus q̄ multa malitia hominum esset in terra, & cūcta cogitatio cordis humani intenta esset ad malū omni tempore, penituit eū q̄ homines fecisset in terra. Et precauēs in futurum, & tactus dolore cordis intrinsecus, Delebo, inquit, hoīem quem creaui, a facie terrę, ab homine vsq̄ ad animantia, a reptili vsq̄ ad volucres cęli. Pęnitet enim me fecisse eos. Dixitq̄ deus ad Noe, Finis vniuersę carnis venit corā me: repleta est terra iniquitate a facie eorum, & ego disperdam eos cū terra. Fac tibi arcam de lignis leuigatis: mansiūculas in arca facies, & bitumine linies intrinsecus & extrinsecus. & sic facies eam, Trecentorum cubitorū erit longitudo, arce, quinquaginta cubitorū latitudo, & triginta cubitorum altitudo eius. Fenestrā in arca facies, & in cubito consumabis summitatem eius: Ostium autem arcę pones ex latere: deorsū. Cęnacula, & tristega facies in ea. Ecce ego adducam diluuij aquas super terram, vt interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitę est subter cęlum, & vniuersa quę in terra sunt, consumentur. Ponamq̄ fedus meum tecum: & ingredieris arcā tu, & filij tui, vxor tua, & vxores filiorum tuorū tecum. Et ex cunctis animantibus vniuersę carnis bina & bina induces in arcam, vt viuant tecum, masculini sexus & feminini. De volucribus iuxta genus suum, & de iumentis i genere suo, & ex omni reptibili terrę, ſm genus suum: bina de omnibus ingredientur tecum, vt possint viuere. Tollens igitur tecum ex omnibus escis, quę mādi possunt & cōportabis apud te: & erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit ergo Noe omnia que p̄ceperat illi deus. Eratq̄ sexcentorū annorū, quando diluuij aqua inundauerunt super terrā. Rupti sunt aūt oēs fontes abyssi magnę, & cataracte cęli aperte sunt: & facta est pluuia super terram, quadraginta diebus, & quadragita nocti

bus. In articulo diei illius, ingressus est Noe, Sem, Cham, et Iaphet, filij eius: vxor illius, et vxores filiorum eius cum eo in arcam: et ipsi et omne animal secundum genus suum, vniuersaque iumenta in genere suo, et omne quod mouetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. et aque preualuerunt nimis super terram: Opertique sunt omnes montes excelsi sub vniuerso celo. Quindecim cubitis fuit altior aqua super montes quos operuerat. Consumptaque est omnis caro que mouebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumque reptilium, que reptant super terram. Remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant, in arca. Obtinueruntque aque terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem dominus Noe, cunctorumque animantium, et omnium iumentorum, que erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, et imminute sunt aque. et clausi sunt fontes abyssi, et cataracte celi, et prohibite sunt pluuie de celo. Reuerseque sunt aque de terra euntes et redeuntes: et ceperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arce quam fecerat, dimisit coruum: Qui egrediebatur, et non reuertebatur, donec siccarentur aque super terram. Emisit quoque columbam post eum, vt videret si iam cessassent aque super faciem terre. Que cum non inueniret vbi requiesceret pes eius, reuersa est ad eum in arcam: aque enim erant super vniuersam terram: extenditque manum, et apprehensam, intulit in arcam. Expectatis autem vltra septem diebus alijs, rursum dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum oliue, virentibus folijs, in ore suo. Intellexit ergo Noe, quod cessassent aque super terram. Expectauitque nihilominus septem diebus alijs, et emisit columbam, que non est vltra reuersa ad eum. Locutus est autem dominus ad Noe, dicens, Egredere de arca tu, et vxor tua, filij tui, et vxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animantia, que sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in bestijs et

vniuersis reptilibus q̄ reptant super terram, educ tecum: et ingrediemini super terram: crescite, et multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noe, et filij eius, vxor illius, et vxores filiorum eius cū eo. Sed et omnia animantia, iumenta, et reptilia, que reptant super terrā secundum genus suum, de arca egressa sunt. Edificauit autem Noe altare domino: et tollens de cūctis pecoribus et volucribus mundis, obtulit bolocausta super altare domino. Odoratusq; est dominus, odorez suauitatis. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus icommutabilis virtus, et lumen ęternum: respice propitius ad toti⁹ ecclesię tuę mirabile sacramentū: et opus salutis humanę perpetuę dispositionis effectu tranquillius operare: totusque mundus experiantur: et videat deiecta erigi: inueterata renouari: et per ipsum redire omnia in integrum, a quo sumpsere principium. Per dominum nostrū iesum christum filium tuum.

Prophetia tertia Genesis.

In diebus illis: Tentauit deus Habraham, et dixit ad eum, Habraham, habrahā. Et ille respondit, Ad sum. At ille, Tolle filium tuuz vnigenitum quem diligis Isaac, et vade in terram visionis: et offeres eum ibi in holocaustū super vnum montium, quem monstrauero tibi. Igitur Habraham de nocte consurgens strauit asinum suum: ducens secum duos iuuenes, et Isaac filium suum. Cumq; concidisset ligna in holocaustuz, abijt ad locum quem pręceperat ei deus. Die autem tertio, eleuatis oculis, vidit locuz procul, Dixitq; ad pueros suos, Expectate hic cum asino: ego et puer illuc vsque properantes, postquam adorauerimus, reuertemur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manib⁹ suis, ignem et gladium. Cūq; duo pergerent simul, dixit isaac patri suo, Pater mi. At ille respondit, Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: vbi est victima holocausti? Dixitq; habraham. Deus prouidebit sibi victimā holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter: veneruntque ad locum, quem ostēderat ei deus: in quo edificat

nit altare, & desuper ligna cō-posuit. Cūq3 colligasset isaac filiū suum, posuit eum in alta-ri super struem lignorum. Ex-tenditq3 manū, & arripuit gla-dium, vt immolaret filiū suū. Et ecce angelus dñi de cęlo clamauit, dicens, Habraba3, habrahā. Qui respōdit, Ad-sum. Dixitq3 ei, Ne extendas manum tuam super puerum: neq3 facias illi quicq̄3. Nunc cognoui q̄ timeas deu3, & nō pepercisti filio tuo vnigenito, propter me. Leuauit habra-ham oculos, viditq3 post ter-gum arietem inter vepres, he-rentem cornibus: quem assu-mens, obtulit holocaustum p̄ filio. Appellauitq3 nomen lo-ci illius. Dñs videt. Vnde vs-q3 hodie dicitur. In mōte do-minus videbit. Vocauit autē angelus domini habraha3 se-cundo de cęlo, dicēs. Per me-metipsum iuraui, dicit dñs: q2 fecisti rem hanc, & non peper-cisti vnigenito filio tuo, p̄pter me benedicens benedicam ti-bi, & multiplicabo semen tuū sicut stellas cęli, & velut arenā quę est in littore maris: Possi-debit semen tuum portas ini-micorum suorum, & benedicē-tur in semine tuo omnes gen-tes terrę, quia obedisti voci meę. Reuersusq3 est Habra-ham ad pueros suos, abierūt-q3 bersabeę simul, & habitauit ibi. Oremus. Flectamus ge-nua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus fidelium, pater sum-me: qui in toto orbe ter-rarum, promissionis tuę filios diffusa adoptiōis gratia mul-tiplicas, & per paschale sacra-mentum habraham puerum tuum vniuersarum, sicut iura-sti, gentium efficis patrem: da populis tuis digne ad gratiam tue vocationis introire. Per dominum nostrum Iesum.

Prophetia secunda Exodi. Capi. 14.

In diebus illis. Factum est in vigilia matutina & ecce respiciēs dñs super castra ęgy-ptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum eorum, & subuertit rotas cur-ruu3, ferebanturq3 in profun-dum. Dixerunt ergo ęgypty, Fugiamus israelem: dñs eni3 pugnat pro eis contra nos. Et ait dominus ad Moysen, Extende manum tuam super mare, vt reuertantur aquę ad ęgyptios super currus & equi-tes eorum. Cunq3 extendis-set Moyses manum contra mare, reuersum est primo di-

tinculo ad priorem locum: Fugientibusque egyptijs, occurrerunt aque, et inuoluit eos dominus in medijs fluctibus. Reuerseque sunt aque, et cooperuerunt currus et equites cuncti exercitus pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec vnus quidem superfuit ex eis. Filij autem israel, perrexerunt per medium sicci maris, et aque eis erant quasi pro muro, a dextris, et a sinistris: Liberauitque dominus in die illo israel, de manu egyptiorum. Et viderunt egyptios mortuos super littus maris, et manum magnam quam exercuerat dominus contra eos: Timuitque populus dominum, et crediderunt domino, et Moysi seruo eius. Tunc cecinit Moyses et filij israel, carmen hoc domino, et dixerunt. Tractus. Cantemus domino, gloriose enim honorificatus est: equum et ascensorem proiecit in mare: adiutor et protector factus est mihi in salutem. ℣. Hic deus meus, et honorificabo eum: deus patris mei: et exaltabo eum. ℣. Dominus conterens bella: dominus nomen est illi. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus cuius antiqua mirabilia etiam nostris seculis coruscare sentimus: dum quod vni populo, a persecutione egyptiaca liberando, dextere tue potentia contulisti: id in salutem gentium per aquam regenerationis operaris: presta: vt in habrae filios, et in israeliticam dignitatem, totius mundi transeat plenitudo. Per dominum nostrum Iesum christum. Prophetia. v. Esaie.

Hec est hereditas seruorum domini, et iustitia eorum apud me, dicit dominus. capi. 54. a g
Omnes sitientes venite ad aquas: et qui non habetis argentum, properate, emite, et comedite: Venite: emite absque argento, et absque vlla commutatione vinum et lac. Quare appenditis argentum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me, comedite bonum, et delectabitur in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram, et venite ad me: audite, et viuet aia vestra. Et feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias dauid fidelis. Ecce testem populis dedi eum ducem ac preceptorem gentibus. Ecce gētes quas ne- capi. 55. a

sciebas, vocabis: et gentes que non cognouerunt te, ad te current propter dominum deum tuum, et sanctum israel: qui glorificauit te. Querite dominum, dum inueniri potest, inuocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitatiões suas, et reuertatur ad dominum, et miserebitur eius, et ad deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes meę, cogitationes vestrę: neque vię meę, vię vestrę, dicit dominus. Quia sicut exaltant celi a terra, sic exaltate sunt vię meę, a vijs vestris, et cogitationes meę, a cogitationis vestris. Et quomodo descendit imber, et nix de cęlo, et illuc vltra non reuertitur, sed inebriat terram, et infundit eam, et germinare eam facit, et dat semen serenti, et panem comedenti: sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo: dicit domin9 omnipotens. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Oratio. Omnipotens sempiterne deus, multiplica in honorem nominis tui quod patrum fidei spopondisti: et promissionis filios sacra adoptione dilata: vt quod priores sancti non dubitauerunt futurum: ecclesia tua iam ex parte cognoscat impletum. Per dominum nostrum Iesum christum filium tuum. Qui tecum etc.

Prophetia sexta Baruch.

Audi israel mandata vite, auribus percipe, vt scias prudentiam. Quid est israel, quod in terra inimicorum es? Inueterasti in terra aliena, coinquinatus es cum mortuis deputatus es cum his, qui sunt in inferno. Dereliquisti fontem sapientię. Nam si in via dei ambulasses, habitasses vtique in pace super terram. Disce vbi sit sapientia, vbi sit virtus, vbi sit prudentia, vbi sit intellect9, vt scias simul, vbi sit longiturnitas vitę, et victus, vbi sit lumen oculorum, et pax. Quis inuenit locum eius? Et quis introiuit in thesauros eius? Vbi sunt principes gentium, et qui dominantur super bestias, quę sunt super teeram? Qui in auibus cęli ludunt, qui argentum thesaurizant, et aurum in quo confidunt homines, et non est finis possessionis eorum? Qui argentum fabricant et solliciti sunt, nec est inuentio operum illorum? Et tamen extermina

ti sunt & ad inferos descenderunt, & alij in locum eorū surrexerunt. Iuuenes viderūt lumē, & habitauerunt super terram: Viam autem disciplinę nescierunt, neq; intellexerūt semitas eius, neq; susceperūt eam filij eorum. A facie eorū longe facta est. Non est audita in chanaan, neq; visa est in themā. Filij quoq; agar, qui exquisierunt prudentiā, quę de terra est negociatores terrę, & themā, & confabulatores & exquisitores prudentię, & intelligentię: viam autem sapiētię nescierunt, neq; meminerunt semitarū eius: O israel quā magna est domus dei, & ingens locus possessiōis eius. Magnus & non habet consumationem, excelsus & immensus: Ibi fuerunt gigantes nominati, illi q ab initio fuerunt statura magna, scientes bellū. Non hos elegit dñs, neq; viam disciplinę inuenerunt, propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam interierunt propter suā insipientiam. Quis ascendit in cęlum & accipit eam, & deduxit eam de nubibus? Quis transfretauit mare, & inuenit eam, & attulit eam super aurū electum? Non est qui sciat viā eius neq; qui excogitet semitas eius. Sed qui scit vniuersa nouit illam, & adinuenit eam, prudentia sua: Qui perfecit terram in sempiterno tempore, & adimpleuit eam pecudibus. Vocauitq; eam, & obaudiuit eum in timore. Stellę autem dederunt lumen in custodijs suis, & lętate sunt. Vocate sunt, & dixerunt, adsumus. Et luxerunt ei cum iocunditate qui fecit illas. Hic est de⁹ noster & non extimabitur alius ad eū. Hic adinuenit omnē viam disciplinę & dedit illam iacob puero suo, & israel dilecto suo. Post hęc super terrā visus est, & cū hominibus cō uersatus est. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Oratio.

Deus qui ecclesiam tuam semper gentium vocatione multiplicas: concede propitius: vt quos aqua baptismatis abluis: continua protectione tuearis. Per dominum nostrum &c.

Prophetia septima Ezechie. capi. 37. a

In diebus illis. Facta est super me manus dñi, & eduxit me in spiritu domini: & dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus, & cir-

cunduxit me per eã in girum:
Erant autem multa valde, su
per faciem campi, siccaq; ve-
hementer. Et dixit ad me, Fi
li hominis, putasne viuent os-
sa ista? Et dixi, Dñe de^s tu no
sti. Et dixit ad me, Vaticina-
re de ossibus istis: ⁊ dices eis,
Ossa arida, audite verbum
dñi. Hęc dicit dñs deus ossi-
bus his, Ecce ego intromittã
in vos spiritum, ⁊ viuetis: ⁊ da-
bo super vos neruos, ⁊ succre
scere faciam super vos carnẽ,
⁊ superextendam in vobis cu
tem: ⁊ dabo vobis spiritum, ⁊
viuetis: ⁊ scietis quia ego do-
minus. Et prophetaui sicut p̃-
ceperat mihi: Factus est autẽ
sonitus prophetante me, ⁊ ec-
ce commotio: Et accesserunt
ossa ad ossa, vnumquodq; ad
iuncturam suam. Et vidi, ⁊ ec
ce super ea nerui, ⁊ carnes a-
scenderũt: ⁊ extensa est in eis
cutis desuper, ⁊ spiritum non
habebant. Et dixit ad me. Va
ticinare ad spiritum, vaticina
re fili hominis, ⁊ dices ad spi-
ritum, Hęc dicit dñs deus, A
quatuor ventis veni spiritus:
⁊ insuffla sup interfectos istos
⁊ reuiuiscant. Et prophetaui
sicut pręceperat mihi: Et in-
gressus est in ea spiritus, ⁊ re-
uixerũt: ⁊ steterunt super pe
des suos exercitus grãdis ni-
mis valde. Et dixit ad me, Fi
li hominis, ossa hęc vniuersa,
domus israel est: Ipsi dicunt,
Aruerunt ossa nostra, perijt
spes nostra, ⁊ abscissi sumus,
propterea vaticinare, ⁊ dices
ad eos, Hęc dicit dominus
deus, Ecce ego aperiam tu-
mulos vestros, ⁊ educam vos
de sepulchris vestris populus
meus: ⁊ inducam vos in ter-
ram israel. Et scietis, quia ego
dominus, cum aperuero se-
pulchra vestra, ⁊ eduxero vos
de tumulis vestris populus
meus: ⁊ dedero spiritum me-
um in vobis, ⁊ vixeritis, ⁊ re-
quiescere vos faciam super
humum vestram: dicit domi-
nus omnipotens. Oremus.
Flectamus ge. ℟. Leuate.

Oratio.

Deus qui nos
ad celebrandum pascha
le sacramentum vtriusque te-
stamenti paginis instruis: da
nobis intelligere misericor-
diam tuam: vt ex perceptio-
ne pręsentium munerum: fir-
ma sit expectatio futurorum.
Per. Prophetia. viij. Esaie.

Apprehenderunt septem c.4. a
mulieres virum vnum
in die illa, dicẽtes, Panem no

strum comedemus, et vestimentis nostris operiemur; tantummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen domini in magnificentia, et gloria, et fructus terre sublimis, et exultatio his qui saluati fuerint de israel. Et erit omnis qui relictus fuerit in syon, et residuus in hierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in hierusalem: Si abluerit dominus sordes filiarum syon, sanguinem hierusalem lauerit de medio eius, in spiritu iudicii, et spiritu ardoris. Et creauit dominus deus super omnem locum montis syon, et vbi inuocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte. Super omnem enim gloriam protectio, et tabernaculum erit in vmbraculum diei ab estu, et in securitatem, et absconsionem, a turbine, et

Esa. 5 a pluuia. Tractus. Uinea facta est dilecto meo: in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriam circundedit, et circumfodit: et plantauit vineam soreth: et edificauit turrim in medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vinea enim domini sabbaoth, domus israel est.

Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuare. Oratio.

Deus qui in omnibus ecclesie tue filijs, sanctorum prophetarum voce manifestasti in omni loco dominationis tue, satorem te bonorum seminum, et electorum palmitum esse cultorem: tribue que sumus populis tuis: qui et vinearum apud te nomine censentur et segetum: vt spinarum et tribulorum squallore resecato: digna efficiantur fruge fecundi. Per dominum nostrum.

Prophetia noua Exodi. ca. 12

a In diebus illis: Dixit dominus ad Moysen et Aaron in terra egypti. Mensis iste, vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad vniuersum cetum filiorum israel, et dicite eis, Decima die mensis huius, tollat vnusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est numerus vt sufficere possit ad vescendum agnum: assumat vicinum suum, qui iunctus est domui sue, iuxta numerum animarum, que sufficere possint ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: Iuxta quem ritum tolletis, et hedum.

seruabitis eum vsque ad quartamdecimam diem mēsis huius: immolabitq; eum vniuersa multitudo filiorū israel ad vesperam. & sumēt de sanguine eius, ac ponent super vtrūq; postem, & in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, & azimos panes, cū lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctū aq̃, sed assum tantū igni: Caput cū pedibus eius & intestinis, vorabitis. & os eius non confringetis, nec remanebit ex eo quicquam vsq; mane. Siquid residuum fuerit, igni comburetis. Sic autem comedetis illum, Renes vestros accingetis, & calciamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, & comedetis festinanter: Est enim phase (idest transitus) domini. Oremus. Flectamus genua. Respon. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, qui in omnium operū tuorum dispensatione mirabilis es: intelligant redempti tui non fuisse excellentius q̃ initio factus est mundus: quā q̃ in fine seculorum, pascha nostrum immolatus est christus. Qui tecum viuit & reg.

Prophetia .x. Ione prophete.

In diebus illis. Factū est capi. a verbum domini ad Ionā 3. prophetam secundo, dicens, Surge, & vade in Niniuem ciuitatem magnam, & prędica ī ea prędicationem, quam ego loquar ad te. Et surrexit Ionas, & abyt in niniuem iuxta verbum domini: Et niniue erat ciuitas magna itinerē dierum trium. Et cępit Ionas introire in ciuitatē itinere diei vnius: Et clamauit, & dixit, Adhuc quadraginta dies, & niniue subuertetur. Et crediderunt viri niniuite in domino: & prędicauerunt ieiunium & vestiti sunt saccis, a maiore vsq; ad minorē. Et peruenit verbum ad regem niniuę: Et surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedit in cinere, & clamauit, & dixit, In Niniue ex ore regis, & principum eius, dicens, Homines, & iumenta, & boues, & pecora, nō gustent quicquam, nec pascātur, & aquam non bibant. Et operiantur saccis homines, & iumenta, & clament ad dominum in fortitudine: & conuer

tatur vir a via sua mala, ꝛ ab iniquitate, quę est in manibus eorum. Quis scit si conuertatur ꝛ ignoscat deus, ꝛ reuertatur a furore irę suę, ꝛ non peribimus? Et vidit deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: ꝛ misertus ē populo suo, dominus deus noster. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus qui diuersitatē gentium in confessione tui nominis adunasti: da nobis ꝛ velle ꝛ posse quę pręcipis: vt populo ad ęternitatem vocato, vna fides sit mentium: ꝛ pietas actionum. Per dominum nostrum Iesum christum.

Prophetia. xi. deuteronomij.

capi. 31. f. In diebꝰ illis. Scripsit moyses canticum, ꝛ docuit filios israel. Pręcepitq; dominꝰ Iosuę filio nun, ꝛ ait, Confortare, ꝛ esto robustus: Tu enim introduces filios israel in terram, quam pollicitus sum eis, ꝛ ego ero tecum. Postquam ergo scripsit moyses verba legis huius in volumine, atq; compleuit, pręcepit leuitis, qui portabant arcam fęderis domini, dicens, Tollite librum istum. ꝛ ponite illum in latere arce federis domini dei nostri: vt sit ibi contra te in testimoniū. Ego enim scio contentionem tuam, ꝛ ceruicem tuam durissimam. Adhuc viuente me, ꝛ ingrediēte vobiscum, semper contentiose egistis contra dominum: quanto magis cum mortuus fuero? Congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras, atq; doctores, ꝛ loquar audiētibus illis sermones istos, ꝛ inuocabo contra eos cęlum ꝛ terram. Noui enim ꝙ post mortē meam inique agetis, ꝛ declinabitis cito de via quam pręcepi vobis: Et occurrēt vobis mala in extremo tpe, qñ feceritis malū in conspectu dñi, vt irritetis eum per opera manuum vestrarum. Locutus est ergo moyses, audiente vniuerso cetu filiorum israel, verba carminis huius, ꝛ ad finem vsq; compleuit. Tractus. Attende cęlum ꝛ loquar: ꝛ audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectetur sicut pluuia eloquium meum, ꝛ descendant sicut ros verba mea. ℣. Sicut imber super gramen, ꝛ sicut nix super fenum: quia nomen domini inuocabo. ℣. Date magnitudinem deo nostro: deus verax: opera eius, ꝛ omnes vie eius, iudicia. ℣. Deus fidelis, in quo non

est iniquitas:iustus ꝛ sanctus do-
minus. Oremus. Flectamus.
genua. ℟. Leuate. Oratio.

DEus celsitudo humiliū,
ꝛ fortitudo rectorum:
qui per sanctum Moysen pue
rum tuum ,ita erudire popu-
lum tuum sacri carminis tui
decantatione voluisti: vt illa
legis iteratio, fieret etiam no
stra directio: excita in omnes
iustificatarum gentium pleni
tudinem potentiam tuam: ꝛ
da letitiam mitigando terro-
rem: vt omnium, peccatis tua
remissione deletis: quod de-
nunciatum est in vltionē: tran
seat in salutem. Per dominū.

Prophetia.xij.Danielis.

c. 3.a IN diebus illis. Nabucho-
donosor rex fecit statuam
auream altitudine cubitorum
sexaginta, latitudine cubito-
rum sex, Et statuit eam in cā-
po duran prouincie babylo-
nis. Itaq; Nabuchodonosor
rex misit ad congregandos
satrapas, magistratus, ꝛ iudi-
ces, duces, ꝛ tyrannos, ꝛ prę-
fectos, omnesq; principes re-
gionum, vt cōuenirent ad de-
dicationes statue, quam ere-
xerat nabuchodonosor rex.
Tunc congregati sunt satra-
pę, magistratus, ꝛ iudices, du-
ces, ꝛ tyranni, ꝛ optimates, q
erant in potestatibus constitu
ti, ꝛ vniuersi principes regio-
num, vt conuenirent ad dedi
cationem statuę, quam erexe
rat nabuchodonosor rex. Sta
bant autem in conspectu sta-
tuę, quam posuerat Nabucho
donosor rex, ꝛ pręco clama-
bat valenter, Vobis dicitur,
populis, tribubus, ꝛ liguis, In
hora qua audieritis sonitum
tubę, ꝛ fistulę, ꝛ citharę, ꝛ sam
bucę, ꝛ psalterij, ꝛ simphonię,
ꝛ vniuersi generis musicorū,
cadentes adorate statuam au-
ream quam constituit Nabu-
chodonosor rex. Siquis autē
nō prostratus adorauerit, ea-
dem hora mittetur in forna-
cem ignis ardentis. Post hęc
igitur statim vt audierunt om
nes populi sonitum tubę, fistu
lę, ꝛ citharę, sambucę, ꝛ psalte
rij, ꝛ symphonię, ꝛ omnis ge-
neris musicorū: cadentes om
nes populi, tribus, ꝛ lingue,
adorauerunt statuam aureā,
quam constituerat Nabucho
donosor rex. Statimq; in ipso
tempore accedentes viri chal
dei accusauerunt iudeos: di-
xeruntq; Nabuchodonosor
regi, Rex in eternum viue.
Tu rex posuisti decretum, vt

omnis homo qui audierit sonitum tubę, fistulę, & citharę, sambucę, & psalterij, & symphonię, & omnis generis musicorum, prosternat se, & adoret statuam aureã: si quis autem non procidens adorauerit, mittatur in fornacẽ ignis ardentis. Sunt ergo viri iudei, quos constituisti super opera regionis babylonis, Sydrach, Misach, & abdenago: Viri isti cõtempserunt rex decretum tuum: deos tuos non colunt, & statuam auream, quã erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodonosor, in furore, & in ira pręcepit, vt adducerẽtur Sydrach, Misach, & Abdenago: Qui confestiũ adducti sunt in conspectu regis. Pronuncians'q; Nabuchodonosor rex, ait eis, Vere ne Sydrach, Misach, & Abdenago, deos meos non colitis? & statuam auream quã constitui non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacũq; hora audieritis sonitum tubę, fistulę, & citharę, sambucę, & psalterij, & symphonię omnis'q; generis musicorum, prosternite vos, & adorate statuam, quã feci: Quod si non adoraueritis, eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentis: Et quis est deus qui eripiat vos de manu mea? Respondentes Sydrach, Misach, & Abdenago, dixerunt Nabuchodonosor regi. Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim deus noster quem colimus, potest nos eripere de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi rex, quia deos tuos non colimus, & statuam auream, quam erexisti non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore: & aspectus faciei illius immutatus est super Sydrach, Misach, & Abdenago: & pręcepit, vt succenderetur fornax septuplum quam succendi cõsueuerat. Et viris fortissimis de exercitu suo iussit vt ligatis pedibus & manibus Sydrach Misach, & Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti cũ brachijs suis, & thiaris & calciamentis, & vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis. Nam iussio regis vrgebat. Fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos qui miserant Sy-

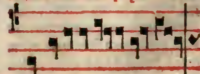
drach,Miſach,ꝛ Abdenago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres,ideſt Sydrach, Miſach,ꝛ Abdenago,cęciderunt in medio camini ignis ardentis colligati. Et ambulabant in medio flamme, laudātes deum, ꝛ benedicentes domino. Hic non dicitur. Flectamus genua. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus,ſpes vnica mundi, qui prophetarum tuorum pręconio,ꝛ pręſentium temporũ declaraſti myſteria: auge populi tui vota placatus: quia in nullo fidelium, niſi ex tua inſpiratione proueniunt quarumlibet incrementa virtutũ. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium,ꝛc. His finitis deſcendendo ad fontes

Ps. 41 cantatur tractus. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad te deum fontem viuum: quando veniam ꝛ apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerunt mihi lachryme meę panes die ac nocte: dum dicitur mihi per ſingulos dies: vbi eſt deus tuus. Deinde ſacerdos antequā intret ad benedictionē fontium dicat hanc orationē ibi iuxta fontes. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus,reſpice propitius ad deuotionem populi tui renaſcētis: qui ſicut ceruus aquarum expetit fontem: ꝛ cōcede propitius: vt fidei ipſius ſitis baptiſmatis miniſterio animam corpuſq; ſanctificet. Per dominum noſtrum Ieſum chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate. ℟. Amē. Poſtea procedatur ad benedictionem fontium dicēdo. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

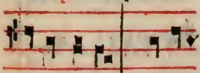
Omnipotens ſempiterne de⁹,adeſto magnis pietatis tuę myſterijs: adeſt ſacramentis: ꝛ ad creandos nouos populos: quos tibi fons baptiſmatis parturit: ſpiritum adoptionis emitte: vt quod noſtrę humilitatis gerendum eſt myſterio: tuę virtutis impleatur effectu. Per dominum noſtrum Ieſum chriſtum filium tuum.ꝛc. Hic exaltet vocem in modum pręfationis.

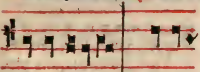

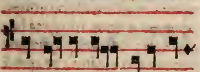
Per omnia ſecula ſeculoꝝ.

℟. Amē. ℣. Dominus vo-

biscū. ℟. Et cū spiritu tuo.

℣. Sursū corda. ℟. Habe-

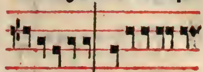

mus ad dominū. ℣. Grati-

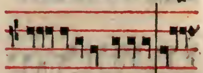

as agamus dño deo no-

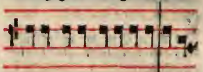

stro. ℟. Dignū et iustū est.

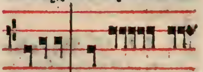
¶ Sequens præfatio cum suo cantu dicitur ad benedictionem fontium die sabbati sancti: et in vigilia pentecostes.

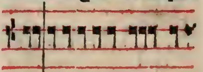

Vere dignū et iustū est: equū

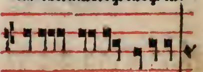

et salutare: nos tibi semper et

vbiq; gratias agere: dñe

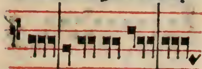
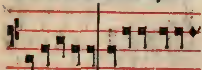
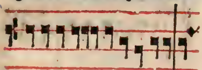
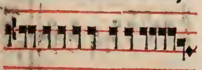
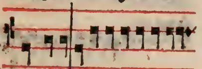
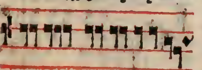

sancte, pater oipotēs: eter-

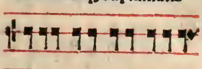
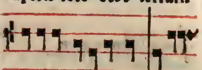

ne deus. Qui inuisibili potē

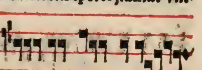
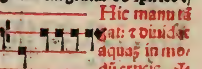

tia: sacramētorum tuorum mi-

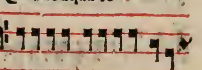

rabiliter operaris effectū.

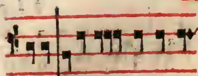
Et licet nos tãtis mysteriys
exequẽdis simus idigni: tu
tamẽ gratie tue dona nõ de
serẽs: etiam ad preces no
stras aures tue pietatis icli
na. Deus cuius spũs super
aquas inter ipsa mundi pri
mordia ferebatur: vt iã tunc
virtutẽ sanctificationis a
quarũ natura conciperet.
Deus q nocẽtis mũdi cri
mina, p aquas abluẽs: re
generationis speciẽ in ipsa
diluuii effusiõe signasti: vt

vnius eiusdē q; elemēti my-

sterio: & finis eēt vitio, & ori

go virtutib'. Respice domi-

ne ne in faciē ecclesie tue, &

multiplica ī ea regeneratio-

nes tuas, q gratie tue afflu

entis ipetu letificas ciuitatē

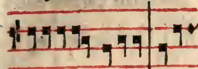
tuā: fontē q; baptismatis

aperis toto orbe terrarū

gētibus innouandis: vt tue

maiestatis iperio, sumat vni-

geniti tui gratiā de spū scō.

Hic manu tāgat: & diuidat aquā in modū crucis. ✠

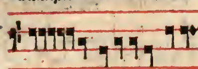
Qui hāc aquā re-

generādis hominib'. prepa-

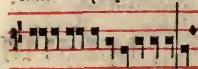
ratas: arcana sui numinis

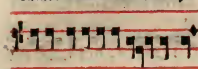
admixtione fecūdet: vt san

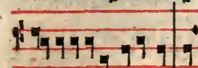
ctificatiōe ꝯcepta ab ima-

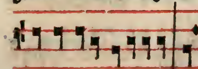
culato diuini fōtis vtero, in

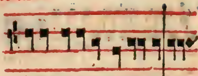
nouā renatāq3 creaturā ꝓ

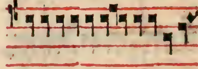
genies celeuis emergat. Et

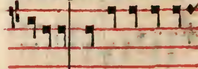
quos aut sexus i corpore: aut

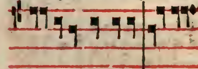
ętas discernit in tēpore: oēs

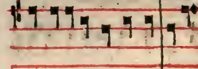
in vnā pariat gratiā mr̄ in

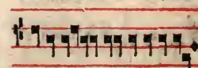
fantiā3. Procul ergo huic:

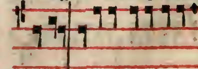
iubēte te domine: oīs spiri-

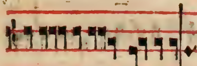
tus imūdus abscedat: ꝓcul

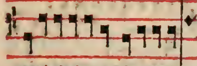
tota neqtia diabolicę fraudis

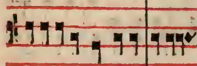
absistat. Nihil hic loci habe-

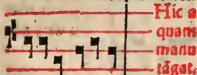
at ɔtrarie v̄tutis admixtio:

non insidiando circūuolet:

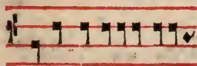

nō latendo surrepat: nō infi

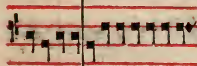

ciendo corrūpat.

Hic aquam manu tāgat.

Sic hęc ✠ e scā ꝛ innocēs

creatura: liberaqꝫ ab omni

īpugnatoris ingressu: ꝛ to-

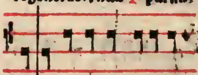
tius neqtie purgata disces-

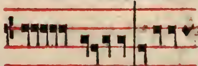
su. Sit fons ✠ viuus: aqua ✠

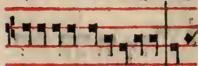
regenerās: vnda ✠ purifi-

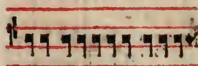
cās: vt omnes hoc lauacro

salutifero diluēdi: operan-

te in eis spiritu sancto: per-

fecté purgationis indulgē-

Hic faci at crucē ĝ fontē dicēdo.

tiam cōsequantᷣ.

Vnde bñ ✠ dico te creatu-

ra aq̄: p deū ✠ viuū: p de-

um ✠ verū: p deū ✠ sanctū:

p deū q te in pricipio, vbo

separauit ab arida: cui⁹ spiri

Hic diui dat effūdat aquā ĩ qua tuor partes

tus sup te ferebatᷣ.

Qui te de paradisi fonte ma-

nare fecit: ꝛ in quatuor flu-

minib⁹ diuidēs: totā terrā

rigare pcepit. Qui te etiā in

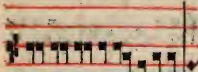
deserto amarā suauitatē in-

dita fecit eē potabilē: ꝛ siti-

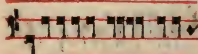
enti pplo ð petra pducit. Bñ-

Adico te ꝛ ꝑ iesum xp̄m fi-

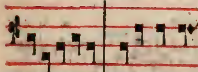
lium ei⁹ vnicū dn̄ʒ nr̄m:

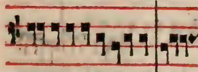
qui te i cbana galilee signo

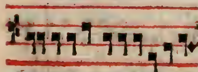
admirabili,sua potentia con-

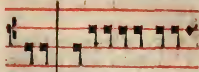
uertit invinū.Qui pedibus

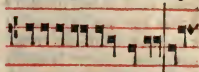
suis sup te ambulauit:ꝛ a io-

anne i ioꝛdane i te baptiza

tus est.Qui te vna cū sangui

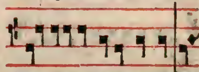
ne ꝺ latere suo ꝑduxit:ꝛ di-

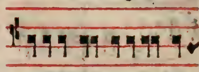
scipulis suis iussit:vt credē-

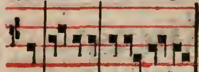
tes baptizarent̄ i te dicens:

Ite docete oēs gentes:ba-

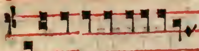
ptizantes eos in noie pa-

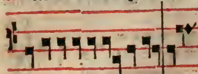
tris: ꝛ fi lij,ꝛ spiritussancti.

Hic mutat vocem quasi lectionem legens.

Hec nobis pręcepta seruantibus tu deus omnipotens clemens adesto: tu benignus aspira: tu has simplices aquas tuo ore benedicito: & vt pręter naturalem emundationem, quam lauandis possunt adhibere corporib⁹, sint & purificandis mentibus efficaces. Hic ponat cereum in aquam: & in tono pręfationis ter eleuando vocem dicat.

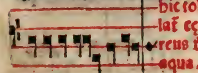
Descēdāt in hāc plenitudi-

nē fōtis virtus spūs sci. totā

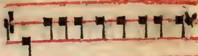

q3 hui⁹ aque substātiā rege

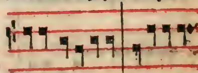

Hic tollat cęreus de aqua.

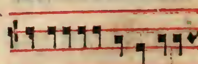
nerādi fecūdet effectu:

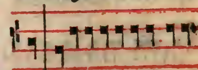
Hic omnium peccatorum ma-

cule deleantur: hic natura

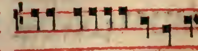
ad imaginem tuam cōdi-

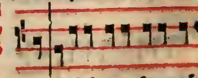
ta: & ad honorem sui refor-

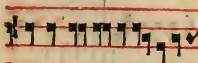
mata pricipij: cūctis vetu-

statis squaloribus emunde-

tur: vt ois homo sacramētum

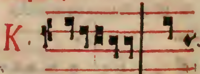

Per dominum nostrum iesuȝ christum filium tuum:quiven turus ē iudicare viuos ⁊ mortuos:⁊ seculum per ignem.

¶ Hic aspergatur de ipsa aqua benedicta super populum:⁊ interim quispiam clericus hauriat de aqua illa benedicta ex fonte : ad aspergendum domos : ⁊ queslibet alia loca. ¶ Postea īfundat chrisma in modum crucis in fonte:super ipsam aquam dicenȝ legendo. Sanctificetur ⁊ fecundetur fons iste hoc salutifero chrismate. In nomine patris ✠ ⁊ filij ✠ ⁊ spiritussancti. ✠ Amen. Tunc misceat chrisma antedictum : cum eadem aqua: ⁊ aspergat cum manu per totum fonteȝ. ¶ Completa fontis benedictione redeūtibus omnibus clericis : a duobus eorum letanie cantantur. ¶ Vbi vero nō fuerint fontes: tractus. Sicut ceruus. Et oratio immediate sequens tractum: ⁊ fontiuȝ benedictio pretermittuntur. Sed finita oratione: Omnipotens sempiterne deus spes vnica. Sacerdos, casula deposita:cum ministris, ante altare procumbit: ⁊ alij fratres stant erecti : ⁊ cantantur letanie in medio chori a duobus fratribus: vtroque choro idem simul respondente: Peruento autem ad Peccatores te rogamus audi nos: Sacerdos ⁊ ministri ad vestiarium reuertentes:solenniter induuntur:⁊ luminaria accenduntur circa altare, de igne benedicto : ⁊ peruento ad Kyrie eleison. In fine letaniarum. Kyrie eleison. Pro missa solenniter a cantoribus incipitur.

rieleison. Christe audi nos, Christe exaudi nos. Pater de celis de⁹: miserere nobis. Fili redemptor mundi deus: miserere nobis. Spiritussancte deus: miserere nobis. Sancta trinitas vn⁹ de⁹: miserere nobis.

Sancta maria: ora pro nobis.
Sancta dei genitrix. ora.
Sancta virgo virginum: ora.
Sancte Michael. ora.
Sancte Gabriel. ora.
Sancte Raphael: ora.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines: orate pro nobis.
Sancte ioannes baptista, ora.
Omnes sancti patriarche et prophete: orate pro nobis.
Sancte Petre. ora.
Sancte Paule: ora.
Sancte Andrea. ora.
Sancte Ioannes: ora.
Sancte Iacobe. ora.
Sancte Thoma. ora.
Sancte Luca: ora.
Sancte Marce. ora.
Omnes sancti apostoli et euangeliste: orate pro nobis.
Sancte Stephane. ora.
Sancte Laurenti. ora.
Sancte Vincenti. ora.
Sancte Fabiane: ora.

Sancte Sebastiane: ora.
Omnes sancti martyres: orate pro nobis.
Sancte Siluester: ora.
Sancte Gregori: ora.
Sancte Martine. ora.
Sancte Augustine. ora.
Sancte Hieronyme. ora.
Sancte Ambrosi. ora.
Omnes sancti pontifices et confessores: orate pro nobis.
Sancte Benedicte. ora.
Sancte Francisce. ora.
Sancte Antoni: ora:
Sancte Nicolae. ora.
Sancte Dominice: ora.
Omnes Sancti Monachi et heremite: orate pro nobis.
Sancta Maria magdale: ora
Sancta Agnes. ora.
Sancta Agatha: ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta Monica: ora:
Omnes sancte virgines et vidue. orate pro nobis.
Omnes sancti et sancte dei: intercedite pro nobis.

Propiti⁹ esto: pce nobis dñe.
Propitius esto: exaudi nos domine.
Ab omni malo: libera nos domine.
Ab oi peccato: libe: nos do.
A morte perpetua: libera nos domine:
Per mysterium sancte incarnationis tue: libe. nos do.
Per aduentum tuum: libera nos domine.
Per natiuitatem tuam: libera nos domine.
Per baptismum et sanctuz ieiuniũ tuum: libera nos do.
Per crucem et passionem tuam: libera nos domine.
Per mortem et sepulturaz tuam: libera nos domine.
Per sanctam resurrectionez tuam: libera nos dñe.
Per admirabilem ascensionem tuam: libera nos domine.
Per aduentuz spiritus sancti paracliti: libera nos dñe.
In die iudicij: libera nos domine.

Pctõres te roga: audi nos.

Ut nobis pcas: te ro. au. nos.

V t nobis indulgeas: te rogamus audi nos.

V t ecclesiam tuam sanctam regere et conseruare digneris: te rogamus audi nos.

V t domnum apostolicū et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conseruare digneris: te rogamus audi nos.

V t nosmetipsos ī tuo sancto seruitio confortare et conseruare digneris: te rogamus audi nos.

V t omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas: te roga. au. nos.

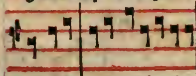
V t fructus terrę dare et conseruare digneris: te rogamus audi nos.

V t omnibus fidelibus defunctis requiem ęternam donare digneris: te rogamus audi nos.

V t nos exaudire dig. te rog.

A gnus dei qui tollis pecca

ta mūdi: parce nobis dñe.

A gnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos dñe.

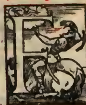
A gnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

C hriste audi nos. C hriste exaudi nos. Kyrie eleison. C hriste eleison. K yrie eleison. Pater noster.

¶ Quo incepto sacerdos de vestiario cum ministris rediens facit confessionem debitam in loco consueto: et ascendens postmodum ad altare finito. Kyrie eleison: Sacerdos incipit solenniter Gloria in excelsis deo. Et campana pulsatur. finito Gloria in excelsis deo. dicit Dominus vobiscum. Oratio:

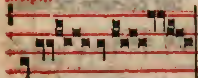
D Eus qui hanc sacratissimam noctem, gloria domini cę resurrectionis illustras: cōserua in noua familię tuę progenię adoptiōis spiritum quē dedisti: vt corpore et mente renouati: puram tibi exhibeant seruitutem. Per eundem do:

Hec oratio tm̄ dicit. Lectio epistolę beati Pauli apostoli. Ad colosenses.

F Ratres. Si consurrexistis cum christo, quę sursum sunt quęrite: vbi christus

est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite: non que su per terrā: Mortui enim estis: et vita vestra abscōdita est cū Christo in deo: Cum enim christus apparuerit vita vestra: tunc et vos apparebitis cū ipso in gloria. Finita epistola, sacerdos qui cantat missaz incipit.

Et totum decantat ter: exaltando vocem gradatim: et chorus post quamlibet vicez: in eadem voce: repetit illud idem. Postea ℣. Confitemini domino quoniam bonus: quoniā in seculum misericordia eius. Cantatur communiter: vel sicut cantor disposuerit: deinde tractus: Laudate dominum omnes gentes: et collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius, et veritas domini manet in eternum. Ad euangelium non portatur luminaria: sed incensum tantum. ¶ Sequētia sci euangelij sm mattheū:

Vespere autem sabbati, que lucescit i prima sabbati: venit Maria Magdalene, et altera maria, videre sepulchrum. Et ecce terremotus factus est magnus. Angelus enim domini descendit de celo: et accedens reuoluit lapidem: et sedebat super eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur, et vestimētum eius sicut nix. Pre timore autem eius exterriti sunt custodes, et facti sunt velut mortui. Respondens autem angelus, dixit mulieribus. Nolite timere. Scio enim, quod Iesum qui crucifixus est, queritis, Non est hic: surrexit enim sicut dixit. Venite et videte locum: vbi positus fuerat. Et cito euntes, dicite discipulis eius: quia surrexit, et precedet vos in galileam. Ibi eum videbitis: sicut predixi vobis. ¶ Finito euāgelio dicit sacerdos. Dominus vobiscuz. et Oremus. Et non dicitur. Credo. nec offertorium. Secreta.

Suscipe domine quesumus preces populi tui cū oblationibus hostiarum: vt paschalibus initiata mysterijs: ad eternitatis nobis medelaz te operante proficiant: Per dominum nostrū Iesum christum filium tuum. Prefatio.

E quum et salutare: te quidez domine omni tempore. Et dicitur quotidie vsq; ad ascensionem, nisi alia assignetur. in hac tamen missa tantum dicitur nocte. Et post octauas non dicitur die, sed in hoc potissimum gloriosius predicare, &c. Infra actionem. Cōmunicantes et noctem sacratissimam celebrantes resurrectiōis domini nostri iesu christi. Sicut in pascha: sed dicitur hodie tantum. noctem. Alijs autem diebus dicitur. diem. ⁋ Alia infra actionē. Hanc igitur oblationem seruitutis nostrę. Et dicuntur tātum vsq; ad sabbatum inclusiue. Pax domini, dicitur. Agnus dei. non dicitur. pacis osculum non datur: nec post communio. cantatur: sed sumpto sacramento a sacerdote: statim pro vesperis incipitur a choro. antiphona. Alleluia. alleluia. alleluia. Qua cātata cantatur psalmus. Laudate dn̄m oēs gētes, et collaudate eum oēs populi. totum cum Gloria patri. et Sicut erat in principio &c. Et iteratur antiphona. Alleluia. Capitulū: Hymnus: et versi. non dicuntur. Ad magnificat añā.

Uespere autem sabbati: die lucescit in prima sabbati: venit maria magdalene: et altera maria videre sepulchrum: allelu ia.

Ps. Magnificat. cum Gloria patri: et Sicut erat. Et repetitur. Aña. Uespere autem sabbati. Post hec sacerdos dicit. Dominus vobiscuz. Oratio.

SPiritum nobis domine tuę charitatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes. Per dominum.

in vnitate eiusdem. Deinde: Dominus vobiscum. Postea diaconus dicit.

℟. Deo gratias. Cum duplici alleluia. Et sic dicitur vsque ad sabbatum in albis inclusiue. Sed nullo alio tempore iungitur. Alleluia. con. Ite missa est.

Aduent⁹ dn̄i celebraẗ, vbicūq; dn̄icus dies venerit inter .v. calēdas decēbris, ꝛ tertium nonas eiusdem mensis. Notandum est ꝙ feria .iiij. proxima post dies sancte lucię: cinerum: dici penteco. ꝛ exaltationis sanctę crucis: semper q̄tuor tempora celebrantur.

ℭ Quandocūq; festo deest aliquid proprium: pro illo recurratur ad commune sctōꝝ.

ℭ Si festum habens vigiliaꝫ veniat die lune: officium vigilię fiat sabbato pręcedenti.

ℭ In vigilijs in quibus ieiunium celebramus: missa fit d̄ vigilia. Et si festum sit: fit commemo. de festo: nisi esset festū solenne: tunc enim d̄r prima missa de festo: scd̄a de vigilia:

ℭ Notandū, ꝙ quandocūq; in matutinis fit de aliquo festo aliqua cōmemo. specialis: de eodē fit cōme in missa: nisi ꝑ ipsa spālis missa celebreẗ.

ℭ Quandocūq; Te deum laudamus. dicitur in matutinis. Gloria in excelsis. ꝛ Ite missa est. dicuntur ad missam illius officij tantum vnde facte sunt matutine: ꝛ nō alias: nisi in cęna dn̄i: ꝛ sabbato sācto: Tres orationes tantū dicuntur in missa conuentuali: nisi aliqua die occurrerent plures necessario dicende. In duplici vero festo dicitur vna oratio tantū: nisi vbi vitari non potest: quādo occurrunt proprie dicēde.

ℭ Oratio. A cunctis nos q̄sumus domine mentis ꝛ corporis. Dicit in missa ꝯuentuali, tā in ferialibus diebus, quā

dominicis ⁊ festiuis: a festo purificationis vsqȝ ad dominicam de passione: ⁊ ab octaua penteco. vsqȝ ad aduentū: exceptis festis duplicibus, in quibus nō dicitur: nec per aliquas octauas: nec in vigilijs quę ieiunantur: nec in diebus in quibus sufficiunt proprie commemorationes: nec in festis beati petri apostoli: nec ī missis beatę Marię virginis.

¶ **Alleluia.** Non dicitur ad missam: a septuagesima vsqȝ ad sabbatum sanctum: nec in vigilijs: pręter vigilias pascbę; ⁊ penteco. ⁊ natiuitatis domini: si venerit in dominica. Nec cantatur in festo innocentum: nisi venerit in dominica: nec in quatuor temporibus aduentus ⁊ mensis septembris. Alij autem temporibus semper cantatur: **Alleluia.**

¶ **Credo in vnum deum patrem omnipotentē.** dicitur omnibus diebus dominicis totius anni: etiam si de festo fiat missa. Ad primam missam de nocte natiuitatis dn̄i: ⁊ ad omnes alias missas illiꝰ diei: ⁊ deinceps per totā octauam. Et in octa. beati ioānis euangelistę. In epiphania: ⁊ per totam octauam. In conuersione sancti pauli. In purificatione beatę Marię. In annuntiatione eiusdem. In cathedra sancti Petri. Feria quinta in cena domini. In resurrectione domini: ⁊ per octauam. In festo ascensionis: ⁊ per octauam. In festo pentecostes: ⁊ per octauam. In corporis christi: ⁊ per octauam. In festo sancti Ioannis ante portam latinam. In festo apostolorum Petri ⁊ Pauli: ⁊ per octauam. In octaua beati Ioannis baptiste, pro eo ꝙ est infra octauam apostolorū. In festo visitationis Beatę marię: ⁊ per octauam. In festo sancti Petri ad vincula. In assumptione Beatę virginis: ⁊ per octauam. In octa. sancti laurentij, pro eo ꝙ venit infra octauam Beatę virginis. In festiuitatibus sanctę crucis. In festiuitatibus angelorum. In festo omnium sanctorum. In omnibus solēnitatibus duodecim apostolorum ⁊ euangelistarum. Sancti Barnabe. Et quatuor doctorum. In omnibus consecrationibus ecclesiarum ⁊ altarium. Et in festo illius sancti vel sanctę cui specialiter dedicata est ecclesia: communiter dici consueuit.

Paratus sacerdos cum intrat ad altare dicat. Ver. Introibo ad altare dei. Respõ. Ad deum qui letificat iuuentutẽ meam. ps. Judica me deus. totum cum. Gloria patri & filio. & Sicut erat in principio &c. Deinde repetitur Vers. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deũ qui letificat iuuentutem meam. Vers. Adiutorium nostrum in nomine domini. Responso. Qui fecit celum & terram. Deinde facit confessionem & absolutionem. Ex hinc dicit. Ver. Deus tu conuersus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabitur in te. Vers. Ostende nobis domine misericordiam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. Vers. Domine exaudi orationem meaȝ. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Dum ascendit ad altare: dicit hanc orationem.

Aufer a nobis quesumus domine cunctas iniquitates nostras: vt ad sancta sanctorum, puris mereamur mentibus introire. Per christuȝ dominum nostrum. ℟. Amẽ. Postea inclinatus: dicit secreto hanc orationem.

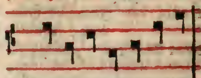
Oramus te domine per merita sanctorum tuorum: quorum reliquie hic sunt: & omnium sanctorum: vt indulgere digneris omnia peccata mea. Amen. Qua completa, ascẽdit ad altare: & deosculans illud, accipiensq; thuribulum a diacono, incensat altare: & reddito thuribulo diacono, perlegit introitum cum ministris: deinde dicit. Kyrie eleison. & postea dicit Gloria in excelsis. si dicendum est.

Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuaȝ. Domine deus rex celestis, deus pater omnipotens. Domine fili vnigenite Iesu Christe. Spiritus & alme orphanorum paraclite. Dñe deus agnus dei: filius patris. Primogenitus Marie virginis matris. Qui tollis peccata mũdi: miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Ad Marie gloriam. Qui sedes ad dexteram patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus, Mariam sanctificans. Tu so

lus dominus, Mariam abbenuans. Tu solus altissimus, Mariam coronas. ¶ In festo vero conceptionis virginis Marię dicitur. Quoniam tu solus sanctus. Mariam pręseruasti. Tu solus dominus, Mariam fabricasti. Tu solus altissimus, Mariam sublimasti. Iesu Christe, cum sancto spū in gloria dei patris amen. Quo finito antequam dicat. Dominus vobiscum: Osculatur altare in medio. In fine gradualis: aut Alleluia. Aut tractus: inclinat se diaconus ante altare: & dicit hanc orationem.

MVnda cor meum ac labia mea omnipotens deus: qui labia esaię prophetę calculo mundasti ignito: ita me tua grata miseratiõe dignare mũdare: vt sanctum euangelium tuum, digne valeam nunciare. Per christum dominum nostrum. Amen. Dicta oratione, & accepto textu euangely, inclinat se sacerdoti celebraturo: & petit benedictionem, dicendo. Iube donne benedicere. Tunc dicit sacerdos.

DOminus sit i corde tuo & in labijs tuis: vt digne & cõpetenter annunties euangelium suum. Completo euangelio sacerdos dicit. Credo in vnum deũ. Si dicendũ est.

CRedo in vnum deum. patrem omnipotentem: factorem cęli & terrę: visibiliũ omnium & inuisibilium. Et in vnum dominum Iesum christum filium dei vnigenitum. Et ex patre natum ante omnia secula. Deum de deo: lumen de lumine: deum verum de deo vero. Genitum non factum, consubstantialem patri: per quẽ omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cęlis. Et incarnatus ẽ de spiritu sancto ex Maria virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub pontio pilato: passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cęlum: sedet ad dexteram patris. Et itẽ rum venturus est cum gloria iudicare viuos, & mortuos: cuius regni non erit finis. Et in spiritum sanctum dominum

& viuificantem: qui ex patre filioqz procedit. Qui cum patre & filio simul adoratur, & conglorificatur: qui locutus est per prophetas. Et vnam sanctam catholicaz & apostolicam ecclesiam. Confiteor vnum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum: Et vitā venturi seculi. Amen. Quando sacerdos offert hostiam super altare: dicat hanc orationem.

Suscipe sancte pater omnipotens eterne deus hāc immaculatam hostiam, quaz ego indignus famulus tuus offero tibi deo meo viuo & vero: pro innumerabilibus peccatis & offensionibus & negligentijs meis: & pro omnibus circunstantibus: sed & pro omnibus fidelibus christianis, viuis atque defunctis: vt mihi & illis proficiat ad salutem, in vitam eternam. Amē. Quando mittit aquam in calicem dicit hanc orationem.

Deus qui humane substātie dignitatem mirabiliter condidisti, & mirabilius reformasti: da nobis per huius aque & vini mysterium, eius diuinitatis esse consortes: qui humanitatis nostre fieri dignatus est particeps: iesus christus filius tuus dominus noster. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate spiritussancti deus: per omnia secula seculorum. Amen. Quando offert calicem super altare dicit hanc orationem.

Offerimus tibi domine calicem salutaris: tuam deprecantes clementiam: vt in conspectu diuine maiestatis tue: pro nostra & pro totius mundi salute cum odore suauitatis ascendat. Deinde dicit orationem.

In spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipiamur a te domine, & sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie: vt placeat tibi domine deus. Sequitur oratio super hostiam & calicem cum signo Crucis.

Veni sanctificator omnipotens eterne deus: & bene ✠ dic hoc sacrificium: tuo sancto nomini preparatum. Cum ponit incensum in thuribulum dicit hāc orationem.

Per intercessionem beati michaelis archāgeli stantis a

dextris altaris incensi, et omnium electorum suorum: incensum istud dignetur dominus bene✠dicere: et in odorem suauitatis accipere. Per christum dominum nostrum. Amen. Cum incensat oblata dicit.

INcensum istud a te bene✠dictum ascendat ad te domine: et descendat super nos misericordia tua. Cum incensat altare dicit orationem.

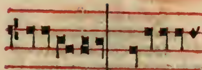
DIrigatur domine oratio mea sicut incensum in cõspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone domine custodiam ori meo: et ostium circunstantie labijs meis: vt nõ declinet os meum in verba malitię: ad excusandas excusationes in peccatis. Quando reddit thuribulum diacono dicit orationem.

ACcẽdat in nobis dominus ignem sui amoris: et flammam ęternę charitatis. Amen. Deinde sacerdos lauet manus dicens. Lauabo inter innocentes manus meas. etc. vsque in finem cum Gloria patri, et filio, et spiritui sancto. Tunc inclinat se ante altare: et dicit hanc orationem.

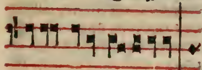
SVscipe sctã trinitas hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam passionis, et resurrectionis, et ascẽsionis Iesu christi domini nostri: et in honore beatę Marię semper virginis: et beati ioannis baptistę: et sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, et istorum, et omnium sanctorum: vt illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem: et illi pro nobis intercedere dignentur in cęlis, quorum memoriam facimus in terris. Per eundem christum dominum nostrum. Amen. Et erigens se deosculatur altare: vertẽsque se ad populum dicat.

ORate fratres: vt meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud deum patrẽ omnipotentem. Circunstantes vero respondeant.

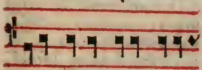
SVscipiat dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui: ad vtilitatem quoque nostram: totiusque ecclesię suę sanctę. Amen. ¶ Sequens prefatio cum suo cantu dicitur quotidie a vigilia natiuitatis domini: vsque ad epiphaniam: et in purificatione virginis marie et in missa de corpore christi.

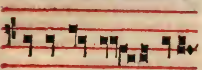
Eterne deus. Quia p incar

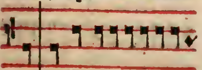
nati verbi mysterium:

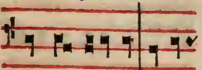
noua mentis nostre ocu

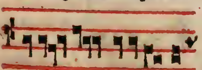
lis lux tuę claritatis inful

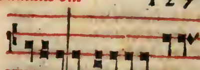
sit: vt duз visibiliter de

um cognoscimus:per hũc

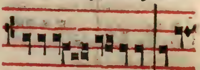
in inuisibiliuз amorem ra

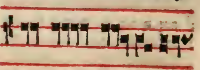
piamur. Et ideo cum ange

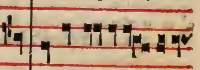
lis ⁊ archãgelis:cuз thro

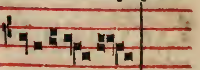
nis ⁊ dominatiõibus: cũqз

omni militia cęlestis exerci

tus: hymnũ glorię tuę cani

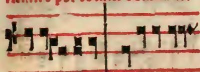
mus sine fine dicẽtes.

Infra canonem.

Communicantes ⁊ dieз sacratissimum celebrantes: quo beatę Marię intemerata virginitas huic mundo

edidit saluatorem. Sed et memoriam venerantes. In primis eiusdem gloriose semper virginis Marię genitricis eiusdem dei et domini nostri Iesu christi. Sed et beatorum apostolorum tuorum petri etc.

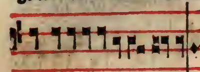
¶ Sequens prefatio cum suo cantu: dicitur i epiphania domini: et per totam octauam.

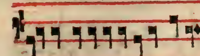
Eter ne deus. Quia cũ vnigenitus tu' in substantia no-

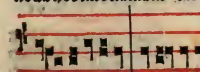
stre mortalitatis apparuit:

noua nos imortalitatis sue

luce reparauit. Et ideo cum:

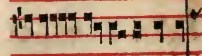
Infra actionem.

Communicantes et diem sacratissimum celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecum gloria coeternus in veritate carnis nostrę visibiliter corporalis apparuit. Sed et memoriam venerantes: In primis gloriose semperque virginis Marię genitricis eiusdē dei, et domini nostri Iesu christi: sed et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum petri et Pauli Andreę, Iacobi, Ioannis: etcetera.

¶ Sequens prefatio cum suo cantu dicitur a dominica prima in quadragesima vsque ad dominicam in ramis palmarum.

Eter ne deus. Qui corporali ieiunio vitia cōprimis:

mentē eleuas: virtutē largi

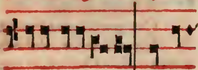

ris ꝛ premia. Per christum

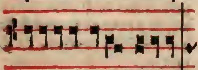

dominum nostrũ. Per quez:

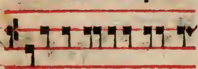
¶ Sequens prefatio cuz suo cãtu: dĩ quotidie: a vigilia pasche vsq; ad octa. ꝛ ĩ solẽnibꝰ festis: ꝛ p dñicas vsq; ad ascẽ. vbi non assignat̃ alia p̃fatio.

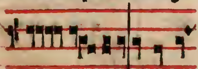
E quum ꝛ salutare. Te qui

dẽ domine omni tẽpore.

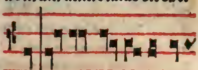
sed in hac potissimũ die glo-

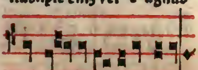
riosius predicare: cũ pascha

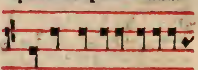
nostrum immolatus est chri

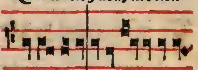
stus: ipse eniz verꝰ ẽ agnus

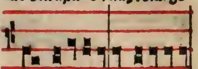
qui abstulit peccata mũdi:

Qui mortez nr̃az morien-

do d̃struxit ꝛ vitaz resurgẽ

do reparauit. Et ideo cũ.

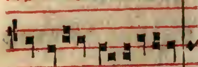
Infra canonem.

Communicantes ꝛ diez sacratissimum celebrantes resurrectionis domini nostri iesu christi secundum car-

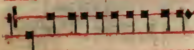
nem. Sed ꝛ memoꝛiam vene rantes. In pꝛimis gloꝛiose, ꝛc.

Infra canonem

Hanc igitur oblationem seruitutis nostrę: sed ꝛ cũctę familię tuę: quã tibi offerimus ꝑ his quoqȝ quos regenerare dignatus es ex aqua ꝛ spũ sancto tribuens eis remissionem omnium peccatoꝛuȝ: quesimus domine vt placatus accipias. ꝛc. ¶ Sequens prefatio cum suo cantu dicit in die ascensionis: ꝛ deinceps vsqȝ ad vigiliam pẽtecostes.

Per chꝛistum dñm nostruȝ.

Qui post resurrectionẽ suaȝ

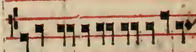
oibus discipulis suis mani

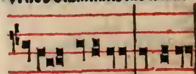
festus apparuit: vt ipsis cer

nẽtib' est eleuat' in celuȝ:

vt nos diuinitatis sue tribue

ret esse participes: Et ideo.

Infra canonem:

Communicantes ꝛ diem sacratissimum celebꝛantes: quo dñs noster vnigenitus filius tuus: vnitam sibi fragilitatis nostrę substantiã: in gloꝛię tuę dextera collocauit: Sȝ ꝛ memoꝛiã venerantes. In p̃mis, ꝛc. Seq. p̃fatio cũ suo cantu di a vigi. pẽte. vsqȝ ad oct.

Per chꝛistum dominuȝ no-

strum. Qui ascẽdẽs super

omnes

omnes celos: sedensq3 ad

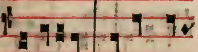
dexteram tuam promissuz

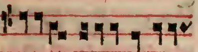
spiritum sanctum hodierna

die in filios adoptio-

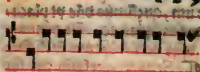
nis effudit. Qua propter

profusis gaudijs totus in

orbe terraꝝ mūd⁹ exultet.

Sed ⁊ superne virtutes at-

q3 angelice potestates:

hymnū glorię tuę ꝯcinunt

sine fine dicentes. Sāctus.

Infra canonem.

Communicantes ⁊ diez sacratissimum penteco-stes celebrantes, quo spiritus sanctus apostolis innumeris linguis apparuit: sed ⁊ memoriam: ⁊ cetera.

Infra canonem.

Hanc igitur oblationem seruitutis nostre, sed ⁊ cūctę familię tuę, ꝙ tibi offerimus, pro his quoq3 quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ spiritu sancto, tribuens eis remissionem omnium peccato

rum, quęsimus dñe vt placatus accipias, ⁊c. Et dicuntur vsq; ad sabbatum inclusiuę.

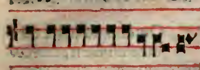
℄ Sequens pręfatio cu₃ suo cantu dicitur in omnibus festis apostolorum ⁊ euangelistarum: ⁊ per octauas eorum: etiam si de alio festo infra illas octauas agatur: ⁊ hoc vbi alia non assignatur.

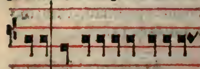
Equũ ⁊ salutare: Te domi

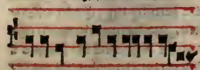
ne suppliciter exorare: vt gre

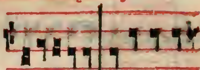
gem tuũ pastor ęterne nõ de

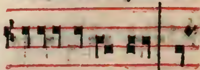
seras: sed p beatos aposto

los tuos cõtinua protectio

ne custodias: vt eisdem re

ctoribus gubernetur: quos

operis tui vicarios eis

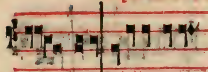

dem contulisti pręesse

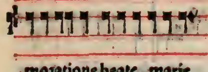

pastores. Et ideo cum.

℄ Sequens pręfatio cu₃ suo cantu dicitur in omnibus solennitatibus Beatę Marię: ⁊ infra octauas earum: excepto in festo purificationis: etiam si de alio festo infra octauas agatur: mutando commemorationem in conceptione, vel assumptione: vel natiuitate ⁊c.

Eterne deus. Et te ne cōme-

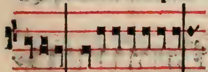
moratione beatę marie

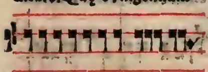
semper virginis collau-

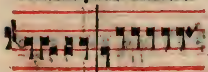
dare: benedicere ꝛ pre-

dicare. Quę ꝛ vnigenitum

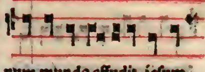
tuum scti spirit⁹ obūbratio-

ne concepit: ꝛ virginitatis

gloria pmanēte: lumē eter-

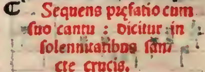

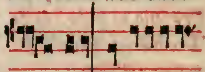
num mundo effudit iesum

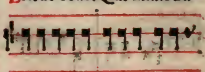
xp̄m dn̄m nostrū. Per quē.

¶ Sequens præfatio cum suo cantu: dicitur in solennitatibus sancte crucis.

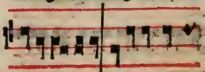

Eterne deus. Qui salutē hu-

mani generis in ligno crucis

constituisti: vt vnde mors

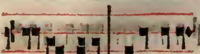

Præfatio in festo Sancte Trinitatis: & in missis votiuis eiusdem.

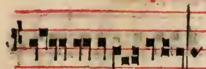
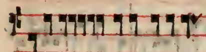

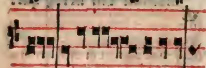

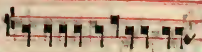

ferētia discretiōis sentim⁹:

vt in ꝯfessiōe vere sempiter-

neqꝫ deitatis: ⁊ in ꝑsonis p-

prietas: ⁊ in essentia vnitas:

⁊ in maiestate adoreẽ equa

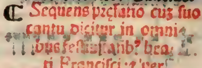
litas. Quā laudāt angeli at-

qꝫ archāgeli. cherubin quo-

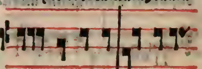

qꝫ ac seraphin: qui nō ces-

sant clamare quotidie vna

voce dicentes. Sanctus.

℄ Sequens pręfatio cū suo cantu dicitur in omnibus festiuitatib⁹ beati Francisci: ⁊ per octauam eius.

Eterne deus. Qui veneran-

dum ꝯfessorē famulū tuum

beatū Franciscū: tua deus

altissima bonitate & cle

mentia scorum tuorum meritis

& virtutibus sublimasti:

mentemque ipsius sancti spiritus

operatione: amor ille se

raphicus ardentissime incen

dit interius: suumque corpus

sacris stigmatibus insignivit

exterius: signo crucifixi ie

su christi dni nri. per quem.

Sequens prefatio cum suo cantu dicitur in festis duplicibus & in octavas eorum: etiam si de alio festo . j . illas agit. Et in oibus semiduplicibus & dnicis: nisi ppria assignet.

Per omnia secula seculorum.

℟. Amen. ℣. Dns vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Sur

sum corda. ℟. Habemus ad dominum. ℣. Gratias agamus domino deo no/stro. ℟. Dignū ꝛ iustuꝫ est. Vere dignum et iustum est: equum ꝛ salutare: nos tibi semꝑ ꝛ vbiqꝫ gratias agere:

dn̄e sancte: pater oīpotēs, eterne deus: ꝑ christū dn̄m nostrum. Per quē maiestatē tuam laudāt angeli: adorāt dominationes: tremunt po/testates, Celi celorumqꝫ virtutes ac bea ta seraphin

socia exultatiōe ɔcelebrant.

Cū qb⁹ ꝛ nr̄as voces vt ad

mitti iubeas deprecamur:

supplici confessione di-

centes: San ctus.

℄ Sequens prefatio cū suo cantu dicitur in festis simplicibus ꝛ diebus ferialibus: nisi propria assignetur:

Per omnia secula seculorū.

℟: Amē. ℣. Dn̄s vobiscū.

℟. Et cū spiritu tuo. ℣. Sur

sū corda. ℟. Hēmus ad

dominū. ℣. Gratias a

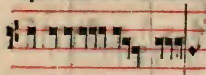
gamus domino deo no

stro. ℟. Dignū ꝛ iustum est.

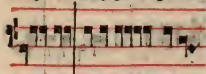
V ere dignum ꝛ iustum est:

equū ⁊ salutare: nos tibi

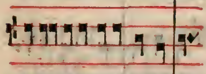
semper ⁊ vbiq; grās agere:

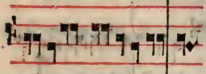
dñe scē: pater oīpotēs eter

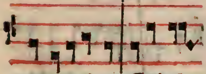
ne de⁹: p xp̄m dñm nr̄z. Per

quē maiestatē tuā laudāt an-

geli: adorāt dñationes: tre

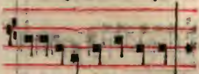
munt potestates: Celi celo

rumq; virtutes ac bea-

ta seraphin socia exul-

tatione concelebrant.

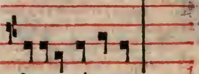
Cum quibus ⁊ nostras vo-

ces vt admitti iubeas de-

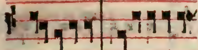

precamur: supplici confes-

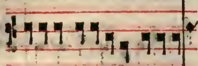

sione dicentes.

¶ Sequens prefatio cum suo cantu dicitur in diebus feriis a feria .iiij. cinerum vsqz ad dominicam in ramis palmarum.

Eterne de⁹. Qui corporali

ieiunio vitia comprimis:

mentē eleuas: virtutē largi

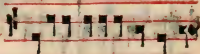

ris et premia. Per xp̄m do-

minum nostrum. Per quē.

¶ Sequens prefatio cum suo cantu dicitur in diebus feriis, et festis simplicibus: ab octaua pasche: vsque ad ascensionem.

Te quidē domine omni tem-

pore: sed in hoc potissimum

gloriosius predicare: cum

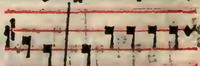
pascha nostrū immolatus

est christus. Ipse enim verus

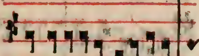

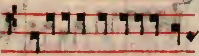
est agn⁹: qui abstulit peccata

mundi. Qui mortem nostrā

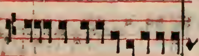

moriendo destruxit: & vi

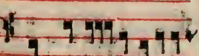

tam resurgendo reparauit.

Et ideo cum angelis &

archãgelis: cũ thronis & do

minationibus: cũq3 omni

militia celestis exercitus:

hymnum glorie tue cani

mus sine fine dicentes.

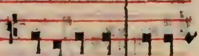
¶ Sequens prefatio cũ suo cantu dicitur in missis votiuis de spiritu Sancto.

Eterne deus. Per christum

dominum nostrum. Qui

ascendens super omnes

celos: sedensque ad dex

teram tuam: promis

sum spiritū sanctū in fili-

os adoptionis effudit.

Qua propter profusis gau

dys: totus in orbe terrarū

mūdus exultat. Sed t su-

perne virtutes atqz angeli-

cę potestates hymnū glo

rię tuę concinunt sine

fine dicentes.

¶ Sequens pręfatio cū suo cantu dicitur in missis voti- de cru. t fer. secunda, t tertia, t. iiij. maioris hebdomade.

Qui salutē humani generis

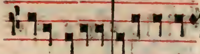
in ligno crucis ɔstituisti:

vt vñ mors oriebatur: in-

de vita resurgeret. Et q in

ligno vincebat: in ligno quo

qz vinceretur. Per chriſtū.

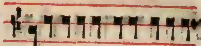

dominum noſtrū. Per quez.

¶ Sequens prefatio cum ſuo cantu : dicitur in feſtiuitatibus Sancti Auguſtini.

Eterne deus. Qui vas

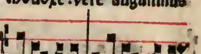

electionis tue: ⁊ lux do-

ctoꝝ mellifluus auguſtinus

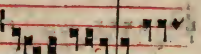

toto terrarūz orbe radio

miro claritatis infulſit:

⁊ eccleſiaz ſcām fidei or-

thodoxe: vere auguſtinus

illuſtrauit: deſtruxit here-

ſes: errores repulit: here-

ticoſqz pſtrauit: ac ſtatus

fidelium vniuerse christia-

nę vitę: augustinus mori-

bus decorauit: cleri cos

docuit: laicos monuit. devi

os in viam veritatis redu-

xit: cunctorumqz conditioni-

bꝰ salubriter ꝓuidẽdo tuã

I hoc mari naviculã augusti

nꝰ ꝓuide gubnauit. Et ideo.

In festis maioribus duplicibus.

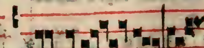

Gloria in excelsis deo. I

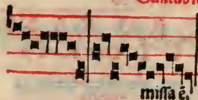

te mis sa est.

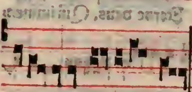
In minoribus duplicibus.

Gloria in excelsis deo. I te

In maioribus semiduplicibus.

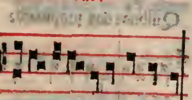

Cloria in excel sis deo:

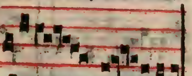

Ite missa est.

In minoribus semiduplicibus.

Glori a in excelsis deo.

I te mis sa est.

In festis simplicibus solennibus.

Gloria in excelsis deo.

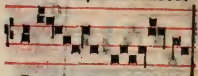

Ite mis sa est.

In festiuitatibus beatæ Mariæ Virginis.

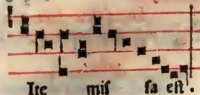

Gloria in excel sis deo:

I te missa est.

In dominicis diebus infra annum.

Ite mis sa est.

In diebus dominicis aduentus et quadragesime.

Bñdicam⁹ do mi no.

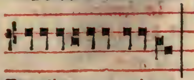
In festiuitatibus simplicibus minoribus.

Gloria in excelsis deo.

In diebus ferialibus.

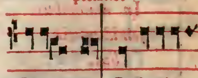
Ite missa est.

Benedicamus domino.

PRO SANCTO ROCHO.

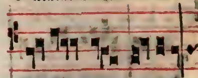
præfatio.

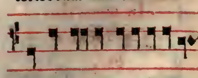
Eterne deus. Qui iminen-

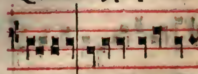
té niniuitis interitũ: sola mi-

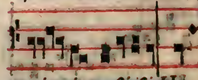
sericordia tua reuocasti.

Quibus etiã propitiator

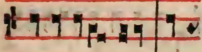
existens: erroris commissi

penitentiã prestitisti. Hu-

te etiam quæsumus po/

pulo tuo: ante conspe/

ctum maiestatis tuę pro/

strato t oran ti, tri/

buę sanitatem: Et quem

desiderat: pręsta li be/

rati o nis effectum.

Vt quos vnigeniti tui

pręcioso sanguine rede

misti: dire mortalitatis

flagello non patiaris in/

te rire: per eundem chri

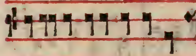
stum dominum nostrum.

Per quem.

Sequens prefatio cum suo cantu: dicitur in festiuitate sancti Hierony mi.

Eterne deus. Bea ti

cõfessoris doctorisqz ma

gnifici z eximy hiero

nymi: natalitia veneran

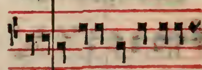
da colentes. Qui sacre fi

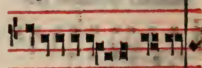
dei z iustitię: qui sacerdo

talis dignitatis z mili

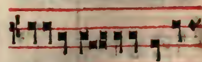
tię: qui mire dispensati

onis z castitatis egregię:

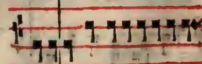
qui mirandę vitę z virgi

nitatis angelicę nobis

exempla gloriosa propo

suit: quiqz diuina in ipso

illustrante gratia ꝛ spiri/

tussancti splendoꝛe tali/

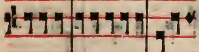
ter est imbutus: vt omni/

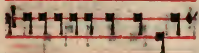
um pęne sacrarum scriptu

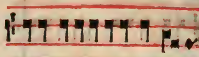
rarum volumina: gręce: be/

braicę: caldaiceqꝫ: : suo

eloquentię fonte defer/

taqꝫ latina ꝛ materna

lingua nobis aperte: ac

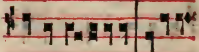
magnifice explanaret.

O mira eius sanctitas:

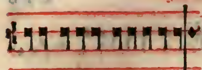
o similis pꝛęcursoꝛis io/

annis virginitas: qui sua

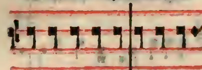
pꝛofunda scientia: qui

eius cęlesti sapien tia

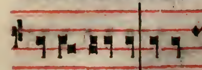
ꝛ doctrina: velut luci-

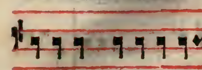
fer in tenebris: inter be-

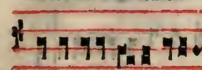
reticos lucens: ꝛ colum-

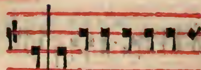
na immobilis: eccle-

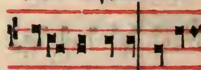
siam sanctam catholi-

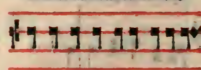
cam sustentauit ꝛ re-

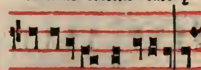
xit. O felix tanti do-

ctoris transitus: cu i

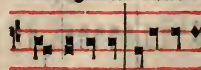
to ti us celestis curi ę

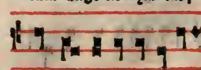
exerci tus obuiauit. Et

ide o gaudet eleuatus

cum ange lis: lęta tur

cum archangelis cheru

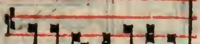
bin quoq3 ac se ra-

quoti die vna vo-

pbin: qui non cessant

ce clamare dicentes.

Sanctus.

¶ INCLINATVS *sacerdos coram altari iunctis manibus sequentem dicit canonem.*

TE igitur clementissime pater, per Jesum Christum filium tuum, dñm nostrum, supplices rogamus ac petimus. Hic osculetur altare: ꝛ deinde erectis manibus dicit uti accepta habeas ꝛ benedicas. Hic ter signet tam super hostiam quam super calicem. Hec ✠ dona: hec ✠ munera: hec sancta ✠ sacrificia illibata, Jnprimis que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica: quã pacificare custodire, adunare, ꝛ regere digneris, toto orbe terrarum: vna cum famulo tuo papa nostro. N. ꝛ antistite nostro. N. ꝛ omnibus orthodoxis atqꝫ catholice ꝛ apostolice fidei cultoribus. Commemoratio pro viuis.

MEmento domine famulorum famularumqꝫ tuarum. N. ꝛ omnium circunstantiũ, quorum tibi fides cognita est, ꝛ nota deuotio: pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis, pro se, suisqꝫ omnibus, pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis ꝛ incolumitatis sue tibi reddunt vota sua eterno deo viuo ꝛ vero. Actio.

COmmunicantes ꝛ

memoriam venerantes. Jmprimis gloriose semper virginis Marie, genitricis dei et dni nri Jesu christi. Sed et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum Petri et Pauli, Andree, Jacobi, Joannis. Thome, Iacobi, philippi: bartholomei, Matthei, Simonis et thadei, lini, cleti, clemētis, Sixti, Cornelij, Cypriani, Laurentij, Chrysogoni, Joānis et pauli, Cosme et damiani: et oium sanctorum tuorum. Quorum meritis p̄cibusq3 concedas: vt in oibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem dñm nostrum Jesu3 xp̄m filiū tuū etc.

Infra actionem.

HAnc igitur oblationem seruitutis nostre, sed cuncte familie tue, quesumus domine vt placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas: atque ab eterna damnatione nos eripias: et in electorum tuorū iubeas grege numerari. Per eundem Christum dominum nostrum. Amen.

Oratio.

QUam oblationem tu deus in omnibus quesumus: Hic signet ter, tam super hostiam, quam super Calicem, dicens. Bene✠dictam: ascriptam✠: ra✠tam: rationabilem: acceptabilemque facere digneris: vt nobis. Hic super hostiam semel signet: et super calicem semel dicens. Cor✠pus et sanguis ✠ fiat dilectissimi filij tui domini nostri iesu Christi. Hic accepit hostiam in manibus: et eleuatis sursum oculis benedicit eam dicens.

QUi pridie quam pateretur, accepit

panem in sanctas ac venerabiles manus suas: et eleuatis oculis in celum ad te deum patrem suum omnipotentem: tibi gratias, agens, bene ✠ dixit, fregit, deditque discipulis suis, dicens, Accipite et manducate ex hoc omnes.

¶ Hoc est enim corpus meum.

Hic corpus Christi leuat: adeo ut a circunstantibus possit videri: et deposita hostia, calicem manibus accipiés, gratias agens benedicit, dicens.

Simili modo postquam cenatum est: accipiens et hunc preclarum calicem in sanctas ac venerabiles manus suas. Item tibi gratias agens bene ✠ dixit deditque discipulis suis dicés. Accipite, et bibite ex eo oés.

¶ Hic est enim calix sanguinis mei: noui et eterni testamenti: mysterium fidei: qui pro vobis et pro multis effundetur: in remissionem peccatorum.

Hec quotienscunque feceritis: in mei memoriam facietis. Hic deponit calicem: deinde dicit.

Unde et memores domine nos serui tui: sed et plebs tua sancta, Christi filij tui domini nostri tam beate passionis: necnon et ab inferis resurrectionis: sed et in celos gloriose ascéssionis: offerimus preclare maiestati tue: de tuis donis ac datis. Hic ter signet super corpus et sanguinem: et deinde super corpus semel: et itidem super sanguinem dicens. Hostiam ✠ puram: hostiam ✠ sanctã: hostiam ✠ immacula-

tam panem ✠ sanctum vitę ęternę: ⁊ calicem ✠ salutis perpetuę.

Supra que propitio ac sereno vultu respicere digneris: ⁊ accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel, ⁊ sacrificiū patriarchę nostri habrae: ⁊ quod tibi obtulit summus sacerdos tuus melchisedech, sanctum sacrificium: immaculatam hostiam.

Hic inclinet se: ⁊ dicit.

Supplices te rogamus omnipotens deus: iube hęc perferri per manus sancti angeli tui: i sublime altare tuum in conspectu diuinę maiestatis tuę. Hic erigit se: ⁊ osculato altari dicit. Ut quotquot ex hac altaris participatiōe sacrosanctū filij tui. Hic sup hostiā ⁊ deinde sup calicē signet dicēs: Cor✠pus ⁊ sangui✠nē sū-psērimus. Hic seipsum signet dicens. Omni bene✠dictione cęlesti ⁊ gratia repleamur. Per eūdē xp̄m dn̄m nr̄m. Amē.

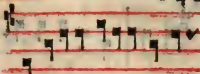
Cōmemo. p defunctis.

Memento etiā dn̄e famulorum famularūq; tuarum. N. q̄ nos pręcesserunt cū signo fidei: ⁊ dormiūt in somno pacis: ipsis dn̄e ⁊ oībus in christo quiescentibus locum refrigerij lucis ⁊ pacis: vt idulgeas deprecamur. Per eundē christum dn̄m nostrū. Amē. Hic percutiat pectus suū aliquantulū altius dicens.

Nobis quoq; pcōribus famulis tuis de multitudine miserationum tuarum sperantibus partē aliquā, ⁊ societatē donare digneris: cū tuis sanctis apostolis ⁊ martyribus: cū Joāne, stephano, Mathia, Barnaba, ignatio, alexandro, mar-

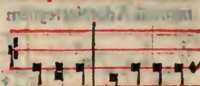
cellino, petro, felicitate, perpetua, agatha, lucia, agnete, cecilia, anastasia, ⁊ oibus sanctis tuis. Jntra quoꝝ nos ꝯsortiū nō estimator meriti: sed venie q̃sumus largitor admitte. Per xp̄z dñm nr̄z.

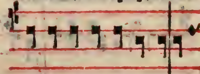
PEr quē hec oia dñe semper bona creas. Hic signet ter tam super hostiā q̄z super calicē dicens. Sancti ✠ ficas, viui ✠ ficas, bene ✠ dicis, ⁊ p̄stas nobis. Hic discooperiat calicē: ⁊ accepta hostia ter cum ea signet sup sanguinē dicēs. Per ip ✠ sum: ⁊ cū ip ✠ so: ⁊ in ip ✠ so. Hic cum ipsa hostia bis inter se ⁊ calicē signet dicens. Est tibi deo patri ✠ oīpotenti: in vnitate spiritus ✠ sancti ois honor ⁊ glīa. Hic cum dextera manu hostiam tenens: calicem deinde erigat cum vtraq3 manu dicens.

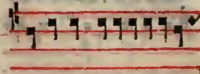

¶ Hic reponit hostiam ⁊ calicem ipsum cooperit dicens.

cere. Pater noster qui

es in celis. Sanctificetur no-

men tuũ. Adueniat regnum

tuum. Fiat voluntas tua: si-

cut in celo ⁊ in terra Panẽ

nostrum quotidianum da

nobis hodie. Et dimitte no-

bis debita nostra: sicut ⁊ nos

dimittimus debitoribus no-

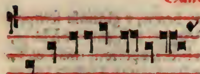
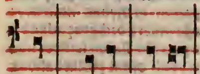
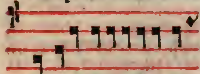
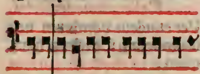
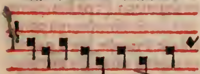
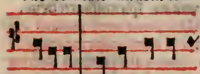
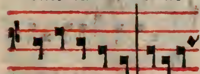
stris. Et ne nos inducas in

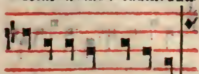
tentationem. Sed libera

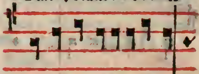
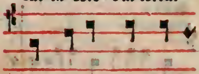
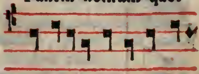
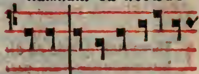
nos a malo. Amen.

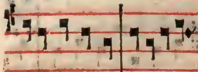
¶ Supradictus cantus dicitur in festis duplicibus ⁊ in octauis suis; in semiduplicibus ⁊ dominicis diebus.

¶ In ferialibus vero diebus ⁊ festis simplicibus sequens cantus dicitur.

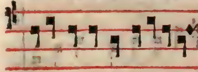

Per omnia secula seculo/

rum. ℟. Amen. Oremus.

Preceptis salutaribus mo/

niti: ⁊ diuina instituti/

one formati audemus

dicere. Pater noster

qui es in celis: sanctifi/

cetur nomen tuum: Ad/

ueni at regnum tuum.

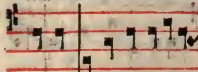
Fiat voluntas tua: si/

cut in celo ⁊ in terra.

Panem nostrum quot/

tidianum da nobis ho/

die. Et dimitte nobis

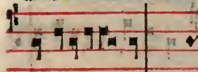
debita nostra: sicut ⁊ nos

dimittimus debitoribus

nostris. Et ne nos inducas

in tentationem. ℟.

Sed libera nos a malo.

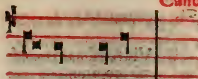
Amen.

Sub silentio dicitur.

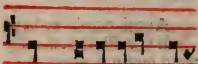
Libera nos q̄s dn̄e ab oībus malis preteritis, presentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedē-
te beata, ⁊ gloriosa semper Virgine dei genitrice Maria, ⁊ beatis apostolis tuis Petro, ⁊ Paulo, atq; Andrea, ⁊ omnibus sanctis: da propitius pacem in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti: ⁊ a peccato simus semper liberi: ⁊ ab omni perturbatione securi. Hic accipit Patenam dextera manu: ⁊ cum ea se signat: ⁊ eandem submittens hostie: ponit hostiam in patena: ⁊ discooperto calice: reuerenter hostiam per medium super Calicem frangit dicens. Per eundem dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Et mediam partem quam dextera tenet: deponit in patena. Et de illa quam tenet in sinistra: frangit particulam ⁊ medie parti que est in patena adiungit dicens. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus. Reliquam vero partem dextera super calicem tenens sacerdos: calice deinde parum eleuato dicit.

Per omnia secula secu-

℄ Hic calice deposito tercuꝫ particula illa signat super calicem tantum dicens.

℄ Hic ponit particulam bo ∂ie in sanguinem, dicens.

Fiat commixtio ⁊ consecratio cozpozis ⁊ sanguinis domini nostri Iesu Chzisti: accipientibus nobis in vitam ęternam. Amē. Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis. Et ter dicitur: sed tertio additur: dona nobis pacem.

℄ In missis vero pro defunctis bis dicitur. dona eis requiem. Tertio autem additur sempiternam. Hic inclinat se ante Cozpus domini: dicens.

Domine Iesu chziste, qui dixisti Apostolis tuis: pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis: ne respicias peccata mea: sed fidem ecclesię tuę, eamqꝫ secundū voluntatem tuam pacificare ⁊ coadunare dignare. Qui viuis ⁊ regnas deus: per omnia secula seculozum. Amen. Hic erectus sacerdos osculatur altare ⁊ dans pacem ministro dicit: Pax tecum. ℟. Et cum spiritu tuo. Deinde inclinatus sacerdos iterum dicit has orationes.

Domine iesu chziste fili dei viui, qui ex voluntate patris cooperante spiritu sancto, per moztem tuam mundum viuificasti: libera me per hoc sacrum cozpus ⁊ sanguinem tuum, ab omnibus iniqtatibus meis, ⁊ vniuersis malis: ⁊ fac me tuis semper inherere mandatis: ⁊ a te nunquam separari permit-

tas. Qui cum eodem deo patre, et spiritussancto viuis et regnas in secula seculorum. Amen. Oratio.

P Erceptio corporis tui domine Iesu christe: quam ego indignus sumere presumo: non mihi proueniat in iudicium et condemnationem: sed pro tua pietate prosit mihi ad tutamentum mentis et corporis: et ad medelam percipiendam. Qui viuis et regnas cum deo patre, in vnitate spiritussancti deus: per omnia secula seculorum. Amen. Hic accipit patenam cum corpore christi: et cum maxima humilitate et reuerentia dicit.

P Anem celestem accipiam: et nomen domini inuocabo. Hic percutiat pectus suum ter, dicens.

D Omine non sum dignus, vt intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

Hic sumat corpus reuerenter, signans se illo, dicens.

C Orpus domini nostri Iesu Christi: custodiat animam meam in vitam eternam. Amen. Hic postea si quid remanserit in patena cum digito reponit in Calicem: et cum reuerentia deinde accipit calicem ipsum, dicens.

Q Vid retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam: et nomen domini inuocabo. Laudans inuocabo dominum: et ab inimicis meis saluus ero.

Hic sumit sanguinem: signans se ipso, dicens.

S Anguis domini nostri iesu Christi, custodiat animam meam in vitam eternam. Amen. Sumpto sanguine postea digitos perfundit dicens.

Q Vod ore sumpsimus domine, pura mente capiamus: et de munere temporali, fiat nobis remedium sempiternum. Alia oratio.

C Orpus tuum domine quod sumpsi, et sanguis quem potaui: adhereat visceribus meis: et presta: vt in me non remaneat scelerum macula: quem pura, et sancta refecerunt sacramenta. Qui viuis et regnas in secula seculorum. Amen.

Hic ante quam dicat. Dominus vobiscum. Osculatur altare. et iunctis manibus vertit se ad populum

tum dicēs. Dñs vobiscū. Deinde v̄sus ad altare dic̄ Oremus. ₇c̄. Cātato. Ite missa ē. vel Bñdicam⁹ domino. ℟. Deo grās. Postea sacerdos inclinat se añ mediū altaris, ₇ dicit.

PLaceat tibi scā trinitas obsequm seruitutis meę, ₇ p̄sta: vt sacrificium qđ oculis tuę maiestatis idignus obtuli: tibi sit acceptabile: mi biq; ₇ oib⁹ p̄o quib⁹ illđ obtuli: sit te miserāte p̄pitiabile, Qui viuis ₇ reg. ₇c̄. Deinde sacerdos benedicit populū dicēs. In vnitate sancti spirit⁹: benedicat vos pater ₇ filius. ℟. Amen. ¶ In missa p̄ defunctis dicitur. Requiescant in pace. ℟. Amē. Deide benedicit ppl'm dicēs. De⁹ vita viuoꝝ ₇ resurrectio mortuorū: bñdicat vos in scl'a scl'oꝝ. ℟. Amē. ¶ Reuersus in sacrariū sacerdos exuēs se vestibus sacerdotalib⁹ dicit hanc añāꝫ. Triū pueroꝝ cātem⁹ hymnū: quē cātabāt ī camino ignis bñ dicētes dñm. ps. Bñdicite oīa opa dñi dño. Totū dī: cū ps. Laudate dñm in sanctis ei⁹.

¶ Et nota q̄ qñ fit offiū duplex / hec Añ. duplicat̃ in p̄ncipio: vt solet fieri in duplici officio. Deinde repetit̃ alia. Triū pueroꝝ cātem⁹ hymnū. ℟ rie el. Chíe el. Kyrie. P̄: nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe. ℣. Cōfiteanť tibi dñe oīa opa tua. ℟. Et sancti tui benedicāt tibi. ℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Letabuntur in cubilibus suis. ℣. Nō nobis domine non nobis. ℟. Sꝫ nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio.

DEus qui trib⁹ pueris mitigasti flāmas igniū: cōcede propitius, vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per dominum nostrum Iesuꝫ. ₇c̄. Alia oratio.

ACtiones nostras quęsumus domine aspirādo p̄ęueni: ₇ adiuuando prosequere: vt cūcta nostra oratio ₇ operatio a te semper incipiat: ₇ per te cepta finiat̃ Per dominum nr̄m. Alia oratio.

DA nobis quęsumus domine vitiorum nostrorum flammas extinguere: q̄ beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per dominum nostrum Iesum christum filium tuum, qui tecuꝫ viuit ₇ regnat in vnitate spiritussancti. ₇c̄.

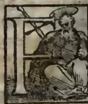
¶ Dñica resurrectionis dñi mini Statio ad sanctam Mariam maiorem. Introitus.

Resurrexi, et adhuc tecum sum: alla. Posuisti super me manũ tuã: alla. Mirabilis fcã est sciẽtia tua. Alla. alla. ps. Dñe probasti me et cognouisti me, tu cognouisti sessionẽ meaʒ et resurrectionem meam. ℣. Glia. Oõ.

Deus q hodierna die, per vnigenitũ tuũ ęternitatis nobis aditũ deuicta morte reserasti: vota nr̃a quę preueniẽdo aspiras: etiã adiuuãdo prosequere. p. Lcõ eplę beati

1. ca. 5 pauli apostoli. Ad corinthios.

Fres. Expurgate vet^9 fermentũ, vt sitis noua cõspersio: sicut estis açimi. Etenim pascha nostrum imolatus est cħs. Itaqȝ epulemur, nõ in fermẽto veteri: neqȝ in fermento malitię et neqtię. Sȝ in açimis syncerita tis et veritatis. Grad. Hęc dies quã fecit dñs, exultemus et lętemur in ea. ℣. Cõfitemini dño qm̃ bonus, qm̃ in seculũ mĩa ei^9. Alleluia. ℣. Pascha nr̃m imolatus est cħs. Sequentia.

Victime paschali, laudes immolẽt christiani. Agn^9 redemit oues cħs inocẽs, patri recõciliauit pcõres. Mors et vita duello, conflixere mirãdo, dux vitę mortuus, regnat viu^9. Dic nobis maria, qd vidisti in via? Sepulchrũ cħi viuẽtis, et gliaȝ vidi resurgentis. Dic nobis maria, qd vidisti in via? Angelicos testes, sudariuȝ et vestes. Dic nobis maria, qd vidisti in via? Surrexit cħs spes mea, pcedet vos in galileã. Credẽdum est magis soli marię veraci, q̃ iudeorum turbę fallaci. Scimus cħm surrexisse a mortuis vere tu nobis victor rex miserere. Amen. Sequen. s. euãgelij

scdm Marcum.

In illo tẽpe. Maria magdalene ca. 16. et maria iacobi et salome: emerunt aromata, vt veniẽtes vngerẽt iesuȝ. Et valde mane vna sabbatoruȝ veniũt ad monumẽtũ orto iã sole. Et dicebant adinuicem.

Quis reuoluet nobis lapidez ad ostio monuméti? Et respicie̅tes, viderūt reuolutū lapidez. Erat qppe magn⁹ valde. Et itroeūtes in monumētuz: viderūt iuuené i dextris, sedētē, cooptū stola cādida: ⁊ obstupuerūt. Qui dixit illis, Nolite expauescere. Iesuz q̄ritis naçarenū crucifixum? Surrexit: nō est hic. Ecce locus, vbi posuerūt eū. Sȝ ite dicite discipulis ei⁹, ⁊ petro: quia p̄cedet vos in galileā. Ibi euȝ videbitis, sicut dixit vobis. Offert.

ps.75. Terra tremuit ⁊ qeuit, dū resurgeret in iudicio de⁹. Alla. Secre.

Suscipe q̄s dn̄e p̄ces populi tui cū oblatiōib⁹ hostiarū: vt paschalib⁹ initiata mysterijs: ad ęternitatis nobis medelā, te opante pficiāt. p. Cōmunio.

i.co.5 pascha nr̄ȝ imolatus ē chr̄s. Alla. itaqȝ epulemur i azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Alla alleluia alla. Post cōmunio.

Spiritū nobis domine tuę charitatis ifunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes. Per. ¶ Infra octauā pasche non fit de aliquo festo: sed post octauaȝ celebrātur. ¶ Feria scđa. Statio ad sanctum Petrum. Introitus.

Introduxit vos dn̄s i terraȝ fluētem lac ⁊ mel: alla, ⁊ vt lex dn̄i semper sit in ore vestro. alleluia. alla. ps. Cōfitemini dn̄o ⁊ inuocate nomen eius annuntiate inter gentes opera eius. ℣. Gloria patri ⁊ filio, ⁊ spiritui. Oratio. psal. 104.

Deus q solénitate pascha li mūdo remedia ptulisti, ppl'm tuuȝ q̄s cęlesti dono psequere: vt ⁊ pfectā libertatē cōseq mereat: ⁊ ad vitam pficiat sempiternam. p. Lectio

In dieb⁹ il. actuū aplo᷑. ca.10. lis. Stās petrus in medio plebis dixit. Viri fratres: vos scitis qđ factū est v̄bum p vniuersaȝ iudeā, Incipiēs.n.a galilea, post baptismū, qđ p̄dicauit ioānes Iesum a naçareth: quō vnxit eū de⁹ spū scō, ⁊ virtute, q ptransiuit bn̄faciēdo, ⁊ sanādo oēs oppssos a diabolo, qm̄ de⁹ erat cū illo. Et nos testes sum⁹ oium q̄ fecit in regiōe iudeo᷑, ⁊ hierl'm, quē occiderūt, suspendētes in ligno Hūc de⁹ suscitauit tertia die, ⁊ dedit eū manifestuȝ fieri nō oī pplo, sȝ testib⁹ pordinatis a deo, nobis, q manducauim⁹ ⁊

bibim⁹ cū illo, postq̄ surrexit a mortuis. Et p̄cepit nobis p̄dicare pp̄lo, ꝛ testificari: quia ipse est q̄ ꝯstitut⁹ est a deo, iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. Huic oēs pp̄hetę testimonium p̄hibēt, remissionē pctōꝝ accipe p nomē ei⁹, oēs q̄ credūt ī eū.

ps. 117 Grad. Hęc dies quā fecit dn̄s: exultemus ꝛ lętemur ī ea. ℣. Dicat nūc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mīa ei⁹. Alla. ℣. Angelus

Mat. 28. dn̄i descēdit de cęlo: ꝛ accedēs reuoluit lapidē, ꝛ sedebat sup eum.

Sequentia s. euā. s̄m Lucam.

ca. 24

N illo tpe. Duo ex discipulis iesu ibāt ipsa die in castellū, qđ erat ī spatio stadioꝝ sexaginta ab ierl'm, noīe emaus: ꝛ ipsi loq̄bant̄ adiuicē, de his oīb⁹ q̄ acciderāt. Et factū est: dum fabularent̄, ꝛ secū quęrerēt, ꝛ ipse iesus appropinquās ibat cum illis. Oculi aūt eoꝝ tenebant̄: ne eū agnoscerēt. Et ait ad illos, Qui sunt hi s̄mōes, quos ꝯfertis adiuicē, ambulātes, ꝛ estis tristes? Et respōdēs vn⁹, cui nomē cleophas, dixit ei, Tu solus peregrinus es in ierl'm, ꝛ nō cognouisti q̄ fcā sunt in illa, his dieb⁹? Quib⁹ ille dixit, Quę? Et dixerunt, De Iesu nazareno, q̄ fuit vir pp̄heta, potēs in ope, ꝛ s̄mone, corā dō, ꝛ oī pp̄lo. Et q̄uo tradiderūt eū summi sacerdotes, ꝛ p̄ncipes nr̄i in dānationē mortis, ꝛ crucifixerūt eum. Nos aūt sp̄abam⁹, q̄a ipse eēt redēpturus isrl': ꝛ nūc sup hęc oīa, tertia dies ē hodie q̄ hęc facta sunt. Sz ꝛ mulieres q̄dā ex nr̄is, terruerūt nos, q̄ ante lucē fuerūt ad monumētū: ꝛ nō iuēto corpe ei⁹, venerunt, dicētes se ēt visionē angeloꝝ vidisse: q̄ dicunt eū viuere. Et abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumētū: ꝛ ita iuenerūt sicut mulieres dixerūt, ip̄m v̄o nō iuenerūt. Et ipse dixit ad eos. O stulti ꝛ tardi corde ad credendū in oīb⁹ quę locuti sūt pp̄hetę. nonne hęc oportuit pati x̄p̄m, ꝛ ita itrare ī gl'iā suā? Et icipiens a moyse, ꝛ oīb⁹ pp̄hetis iterp̄tabat̄ illis in oīb⁹ scripturis, q̄ de ipso erant. Et appropinquauerūt castello q̄ ibāt: ꝛ ipse finxit se longi⁹ ire. Et coegerūt illū, dicētes, Mane nobiscū, qm̄ aduesp̄ascit, ꝛ inclinata est iā dies. Et ītrauit cū illis. Et factū est: dū recumberet cū illis, accepit panē, ꝛ benedixit, ac fregit, ꝛ porrige

bat illis. Et statim aperti sunt oculi eorum, et cognouerunt eum, et ipse euanuit ab oculis eorum. Et dixerunt adinuicē. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur i via, et aperiret nobis scripturas? Et surgentes eadem hora, regressi sunt in hierusalem, et inuenerunt congregatos vndecim, et eos qui cum ipsis erant, dicentes, Quia surrexit dominus vere, et apparuit simoni. Et ipsi narrabant, q̄ gesta erāt in via, et quomodo cognouerunt eum, in fractione panis. Offer. Angelus domini descendit de celo: et dixit mulieribus: quem queritis, surrexit, sicut dixit. Alleluia. Secreta.

Suscipe quesum⁹ domine preces populi tui cum oblationibus hostiarum: vt paschalibus initiata mysteriis, ad eternitatis nobis medelā, te operante, proficiant. Per. Com.

Luc. 24. Surrexit domin⁹: et apparuit petro. Alleluia. Post communio.

Spiritum nobis domine tue charitatis īfunde: vt quos sacramentis paschalib⁹ satiasti: tua facias pietate concordes. Per. in vnitate eiusdem.

¶ Feria tertia. Statio ad sanctum Paulum. Introitus.

Aqua sapiētie potauit eos alla: Firmabit i illis et nō flectet. Alla: et exaltauit eos ī eternū. Alla. alla. Ps. Cōfitemini dño, et īuocate nomē ei⁹, annunciate inter gētes opera eius. ℣. Gloria pa. Oro. Eccl. 15. Psal. 104.

Deus q ecclesiā tuam nouo semper fetu multiplicas: cōcede famulis tuis, vt sacrm viuēdo teneāt: qd fide perceperunt. Per. Lcō actuū aplorū.

In dieb⁹ illis. Exurgēs paulus, et manu silētium indicēs ait, Viri fratres filij generis habrahā, et qui in vobis timēt deū, vobis verbū salutis hui⁹ missum est. Qui enim habitant hierlm, et princeps eius ignorantes iesum, et voces prophetarum, que per omne sabbatū legūtur, iudicātes ipleuerunt, et nullā causam mortis inueniētes in eo, petierūt a pilato vt interficerent eū. Cūq; cōsummassent oia, q̄ de eo scripta erant, deponētes eū de ligno, posuerunt eū in monumēto. De⁹ vero suscitauit eū a mortuis, tertia die: q visus est per dies multos his, q ascēderant simul cū ca. 13. D

eo de galilea in hierusalē, qui
vsqz nūc sunt testes ei⁹ ad ple
bē. Et nos vobis annunciam⁹
eā, quę ad patres nr̄os repro-
missio facta ē: qm̄ hāc de⁹ adi
pleuit filiys vr̄is, resuscitās Ie-
sum chr̄m, dn̄m nr̄m. Grad.
ps.117 Hęc dies q̄ fecit dn̄s: exultemus
⁊ lętemur in ea. ℣. Dicant nūc q
redēpti sunt a dn̄o: quos redemit
de manu inimici: ⁊ de regionibus
ps.106 cōgregauit eos. Alleluia. ℣. Sur
rexit dominus de sepulchro: qui
pro nobis pependit in ligno. Se-
quentia sci euange. sm Lucā.

IN illo tem
pore. Ste-
tit Iesus i me-
dio discipulo-
rum suorū, ⁊
dixit eis, Pax
vobis: ego sū
nolite timere.
Conturbati vero ⁊ conterriti,
existimabant se spiritum vide
re. Et dixit eis, Quid turbati
estis, ⁊ cogitationes ascēdunt
in corda vestra? Videte ma-
nus meas, ⁊ pedes meos, qa
ego ipse sum. palpate ⁊ vide-
te: qz spiritus carnē ⁊ ossa nō
habet, sicut me videtis habe-
re. Et cum hoc dixisset, osten-
dit eis man⁹ ⁊ pedes. Adhuc
aūt illis nō credētib⁹, ⁊ mirātī
bus prę gaudio, dixit, Habetis
hic aliqd qd̄ mādu̇cet? At illi
obtulerūt ei partē piscis assi, ⁊
fauū mellis. Et cū mādu̇casset
corā eis, sumēs reliqās, dedit
eis: ⁊ dixit ad eos, Hęc sunt v̄
ba q̄ locut⁹ sum ad vos, cū ad-
huc essem vobiscū, qm̄ necesse
est ipleri oīa, q̄ scripta sunt in
lege moysi, ⁊ pphetis, ⁊ psal-
mis de me. Tūc aperuit illis
sensum, vt intelligerēt scriptu
ras, ⁊ dixit eis. Quoniam sic
scriptum est. Et sic oportebat ps.15.
pati chr̄m, ⁊ resurgere a mor-
tuis die tertia, ⁊ prędicari in
noīe ei⁹ pœnitētiā, in remissio-
nē peccatoꝝ, in oēs gētes. Of
fer. Introiuit de cęlo dn̄s: ⁊ altis
simus dedit vocē suā: ⁊ apparue ps.17.
runt fontes aquarū. alla. Secre.
SVscipe dn̄e fidelium p̄ces
cū oblationib⁹ hostiaꝝ, vt
p hęc pię deuotionis officia:
ad cęlestē gloriā trāseam⁹. p.
Cōio. Si cōsurrexistis cū xp̄o: q̄
sursum sunt q̄rite. alla, vbi xp̄s est
in dextera dei sedens: quę sursum
sunt sapite. Alleluia. Post cōio.
COncede q̄s oṗs deus, vt
paschalis perceptio sa-
cramenti: continua in nostris
mētibus perseueret. Per dn̄ȝ.
¶ Feria.iiij. Statio ad sanctū
laurētiū extra muros. Introi.

Mat. 25.

Venite bene dicti pris mei, pcipite regnū. Alla, qd vobis paratū ē ab origine mundi. Alla, alla, alla.

ps.95 ps. Cātate dño canticum nouū, cantate dño omnis terra. ℣. Gloria patri. Oro.

Deus q nos resurrectiōis dnicę annua solēnitate lętificas: pcede ppiti⁹, vt per tpalia festa q̄ agim⁹, perueni re ad gaudia ęterna mereamur. Per eū. Ab hac die vsq ad octauā: post orōnē diei dr. Cōtra psecuto. ecclesię. Orō.

Ecclesię tuę q̄s dñe pces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per do. Vel p papa. De⁹ oiū fi. Regre fer. v. seq. fol. 149. Lcō actuū aplorū.

ca 3.d In dieb⁹ illis. Aperiēs petrus os suū dixit, Viri isra elite: ꝛ q timetis deū, audite. De⁹ habrahā, ꝛ de⁹ Isaac, ꝛ de⁹ Iacob, de⁹ patrū nostroꝝ, glorificauit filiū suum Iesum, quē vos qdē tradidistis, ꝛ negasti ante faciē pilati, iudicante illo, dimitti. Vos aūt sanctū ꝛ iustū negastis, ꝛ petistis viꝝ homicidam donari vobis: au ctorem vero vitę interfecistis, quē de⁹ suscitauit a mortuis, cui⁹ nos testes sum⁹. Et nunc fratres scio, qꝛ p ignorantiā fe cistis, sicut ꝛ principes vestri. De⁹ aūt q pnūciauit p os oiū pphetaꝝ, pati chrīm suū, impleuit sic. Penitemini igit̃, ꝛ puertimini, vt deleant̃ peccata vestra. Gra. Hęc dies q̄ fecit dñs ps.117 exultemus ꝛ lętemur i ea. ℣. Dextera dñi fecit vtutē, dextera dñi exaltauit me. Alla. ℣. Surrexit Luc. dñs vere, ꝛ apparuit petro. Seq. 24. sancti euangelij scdm ioannē.

In illo tpe. Manifestauit se iterū iesus discipulis suis ad mare Capi. 21 A tyberiadis. Manifestauit autē sic, Erant aūt simul simon Petr⁹, ꝛ thomas, q dicit̃ didim⁹, ꝛ nathanael, qui erat a chana galileę, ꝛ filij Zebedei, ꝛ alij ex discipulis ei⁹ duo. Dicit eis simō petr⁹, Vado piscari. Dicunt ei, Venim⁹ ꝛ nos tecum. Et exierunt, ꝛ ascenderunt in nauim: ꝛ illa nocte nihil phen diderūt. Mane aūt facto, stetit iesus in littore: ꝛ nō tñ cognouerūt discipuli, qꝛ iesus est. Dicit ergo eis iesus, Pueri, nūqd

pulmētariū habetis: Rñderūt ei, Nō. Et dixit eis, Mittite in dexterā nauigij rete: ⁊ inuenietis. Miserūt ergo: ⁊ iā nō valebāt illud trahē, p̄ꝛ multitudine pisciū. Dicit ergo discipul⁹ ille quē diligebat iesus, petro, Dñs est. Simon ergo petr⁹ cū audisset q̄ dñs est: tunica succinxit se (erat enī nud⁹) ⁊ misit se in mare. Alij aūt discipuli, nauigio venerunt (non enī longe erant a terra, sed quasi cubitis ducētis) trahētes rete pisciū. Vt ergo descēderunt in terrā, viderūt prunas positas, ⁊ piscē suppositum, ⁊ panē. Dixit eis iesus, Afferte de piscibus quos p̄ꝛhēdidistis nunc. Ascēdit aūt simon petr⁹, ⁊ traxit rete i terrā, plenū magnis piscib⁹, cētum quadragintatribus. Et cū tanti essent, non est scissū rete. Dixit eis iesus, Venite, prandete. Et nemo audebat discumbētiū interrogare eū, tu qs es: scientes q̄ dñs ē. Et venit iesus, ⁊ accepit panē, ⁊ dat eis piscē similiter. Hoc iam tertio manifestat⁹ est iesus discipulis suis, cū resurrexisset

Ps.77 a mortuis. Offer. Porta celi aperuit dñs: ⁊ pluit illis manna vt ederēt: panē celi dedit eis: panem angelorū mādūcauit hō. Alla. Se.

SAcrificia dñe pascalibus gaudijs imolam⁹: qb⁹ ecclesia tua mirabiliter pascitur ⁊ nutritur. Per. Alia secr.

PRotege nos dñe tuis mysterijs seruiētes: vt diuinis rebus inherētes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. P. Cōio.

Chr̄s resurgēs ex mortuis: iā non Ro.6. morit. alla: mors illi vltra non dominabitur. alla. alla. Post cōio.

AB oi nos q̄s dñe vetustate purgatos: sacri tui venerāda p̄ceptio i nouā trāsferat creaturā. Qui. Alia post cōio.

QVesum⁹ dñe de⁹ noster: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nō sinas subiacere periculis. Per d. ¶ Fer. v. Statio ad scōs. xij. aplos. Intr.

VIctricem Sap. manū tuā 10. dñe laudauerūt pariter alla: q̄ sapiētia apuit os mutua: ⁊ linguas infantiū fecit disertas. alla, alla.

Ps Cantate dño canticū nouū: q̄ mirabilia fecit. ℣. Gloria. Oīo.

DEus q diuersitatē gētiū in ꝯfessiōe tui nois adunasti: da vt renatis fōte baptismatis: vna sit fides mentiū, ⁊

pietatis actionū.p. Pro papa.
Deus oiuʒ fideliū Oño. pastor ꝛ rector: famulū tuū.N. quē pastorē ecclesię tuę pręesse voluisti: ꝓpitius respice: da ei qs verbo ꝛ exēplo, quibus pest ꝓficere: vt ad vitam, vna cū grege sibi credito, pueniat sempiternā. Per do. Vel cōtra psecutores ecclię. Oño. Ecclesię tuę. Reqre ser.iiij.p'ce.fo.147. Lcō actuū aploꝝ.

ca.8.c In diebus illis. Angel' dñi locut' est ad Philippū, dicens, Surge, ꝛ vade ꝯtra meridianū, ad viā quę descēdit ab hierusalē in gaçam: hęc est deserta. Et surgēs, abijt. Et ecce, vir ęthiops, eunuch', potens cādacis reginę ęthiopū, q erat sup oēs gaças ei': venerat adorare in hierlm: ꝛ reuertebať sedēs sup currū suum, legēsqꝫ esaiam ꝓphetā. Dixit aūt spirit' philippo, Accede, ꝛ adiūge te ad currū istū. Accurens aūt philipp', audiuit illū legētez esaiā ꝓphetā, Vt dixit, Putasne itelligis quę legis? Qui ait, Et qūo possum, si nō aliqs ostenderit mihi? Rogauitqꝫ philippū, vt ascenderet, ꝛ sederet secū. Loc' aūt scripturę q̄

Isa. legebat, hic erat, Tanq̄ ouis

53.c ad occisionē duct' est: ꝛ sicut agn' corā tondēte se, sine voce, sic non aperuit os suuꝫ. In humilitate iudiciū ei' sublatū est. Generationē ei' qs enarrabit? qm̄ tolleť de terra vita ei'. Rūdens aūt eunuch', philippo, dixit, Obsecro te, de q̄ propheta dicit hoc? de se, an ď alio aliquo? Aperiēs aūt philipp' os suū, ꝛ incipiens a scriptura ista, euāgeliçauit illi Iesuꝫ. Et dū irent p viā, venerūt ad quandā aquaꝫ: ꝛ ait eunuchus, Ecce aq̄ qs ꝓhibet me baptiçari? Dixit aūt philipp', Si credis ex toto corde, lꝫ. Et rūdēs, ait, Credo filiū dei esse iesum xp̄m. Et iussit stare currū: ꝛ descēderunt vterqꝫ ī aq̄, philipp' ꝛ eunuch', ꝛ baptiçauit eū. Cū aūt ascendissent de aq̄, sp̄ūs dñi rapuit philippū, ꝛ ampli' non vidit eū eunuch'. Ibat aūt p viā suam gaudens. Philipp' aūt inuent' est ī açoto: ꝛ ptrāsiēs euāgeliçabat ciuitatib' cūctis, donec veniret cęsaream, nomē dñi iesu xp̄i.

Gła. Hęc dies q̄ fecit dñs: exultemus ꝛ lętemur in ea. ℣. Lapidē quē reprobauerunt ędificātes hic fact' est in caput anguli: a dño factū est istud: ꝛ ē mirabile ī oculis nr̄is. Alła. ℣. Surrexit xp̄s q creauit oīa: ꝛ misertus ē humano ps.117

giii. Seq.scti euãge.scdm Ioãnẽ.

ca.20. Illo tpe. Maria stabat ad monumentũ foris,plorãs.Du3 ergo fleret,icliuauit se,ꝛ pspexit in monumentũ: ꝛ vidit duos angelos in albis,sedentes, vnũ ad caput ꝛ vnũ ad pedes, vbi positũ fuerat corpus iesu. Dicunt ei illi, Mulier, qd ploras? Dicit eis, Q2 tulerũt dñ3 meũ: ꝛ nescio vbi posuerũt eũ. Hec cũ dixisset,cõuersa est retrorsum, ꝛ vidit iesum stanté: ꝛ nesciebat q2 iesus est. Dicit ei Iesus, Mulier quid ploras? quẽ qris? Illa estimãs q2 hortulanus esset,dicit ei, Dñe, si tu sustulisti eum,dicito mihi vbi posuisti eũ,ꝛ ego eũ tollã. Dicit ei iesus, Maria? Conuersa illa,dicit ei,Rabboni(qḋ dicitur magister). Dicit ei iesus, Noli me tãgere.(Nõdũ enim ascendi ad patrẽ meũ). Vade aũt ad fratres meos,ꝛ dic eis, Ascẽdo ad patrẽ meum ꝛ patrẽ vestrum,deũ meum ꝛ deũ vestrum. Venit ḡ maria magdalene annũcians discipulis, q2 vidi dñm,ꝛ hęc dixit mihi. Offer. In die solẽnitatis vestrę dicit dñs:inducam vos in terram

fluentem lac ꝛ mel. Alla. Secre.

Vscipe q̃s dñe mũera populoꝝ tuoꝝ ꝓpiti⁹: vt cõfessiõe tui nois, ꝛ baptismate renouati:sempiternã beatitudiné ꝯsequant̃.Per. Alia sec.

Blat q̃s dñe placar̃ munerib⁹:ꝛ famulũ tuũ.N. quẽ pastoré ecclesię tuę pręesse voluisti: assidua ꝓtectione guberna.Per. Cõio. Populus acq̃sitiõis annũciate virtutes ei⁹ alla.qui vos de tenebris vocauit in admirabile lumẽ suũ.all. Post c. 1.Pe.2.

Xaudi dñe p̃ces nr̃as: vt redẽptionis nr̃ę sacroscã cõmercia: ꝛ vitę nobis ꝯferãt p̃sentis auxiliũ:ꝛ gaudia sempiterna ꝯciliẽt.p. Alia post c.

Ec nos q̃s dñe diuini sacramẽti ꝑceptio ꝓtegat: ꝛ famulũ tuũ.N. quẽ pastorez ecclesię tuę esse voluisti: vna cũ commisso sibi grege,saluet semper ꝛ muniat. Per dñm.

¶Feria.vj. Statio ad sanctã mariam rotundam. Introit⁹.

Duxit eos dñs in spe alla: ꝛ inimicos eoꝝ operuit mar̃. alla.all. alla. ps.77

Ps. Attẽdite pp̃le meus le

gē meā: ꝛ inclinate aurē vestrā in verba oris mei. ℣. Gloria. Oro.

OMnipotens sempiterne deus, qui paschale sacramentū in recōciliationis humane federe ꝯtulisti: da mētib⁹ nr̄is: vt qđ professione celebramus imitemur effectu. Per do. Cōtra persecutores eccl'ie. Oro.

ECclesie tue q̄s dn̄e p̄ces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatibus, ꝛ erroꝛib⁹ vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per. Vel p papa. Deus oium fi. Reqre fer. v. p̄ce. fol. 149. Lcō ep̄le bt̄i pe. ap̄li.

ca. 3. d CHarissimi. Chꝛist⁹ semel p peccatis nr̄is moꝛtuus est, iust⁹ p iniustis: vt nos offerret deo, moꝛtificatos qdē carne, viuificatos aūt sp̄ū. In quo ꝛ his qui in carcere erāt, spiritu veniēs, p̄dicauit: qui icreduli fuerant aliqñ, quando expectabant dei patiētias in dieb⁹ noe, cū fabricaret̄ arca. i qua pauci, idest octo aie salue facte sunt p aquā. Qđ ꝛ vos nūc similis foꝛme saluos facit baptisma: non carnis depositio soꝛdium, sed ꝯsciētie bone interrogatio in deū, per resurrectionē iesu chꝛisti dn̄i nr̄i, q est

ps. 117 in dextera dei. Gra. Hec dies q̄ fecit dn̄s, exultēmus ꝛ letemur in ea. ℣. Bn̄dictus qui venit i nomine dn̄i, de⁹ dn̄s ꝛ illuxit nobis. Alla. ℣. Dicite in gētibus, q2 dn̄s ps. 95 regnauit a ligno. Sequentia sancti euangelij s̄m mattheum.

IN illo tp̄e. Vndecim discipuli abierunt in galileā, in montē vbi ꝯstituerat illis Iesus. Et vidētes eū, adoꝛauerunt, qdam aūt dubitauerunt. Et accedēs iesus, locut⁹ est eis, dicēs, Data est mihi oīs potestas, in celo, ꝛ in terra, eūtes ergo, docete oēs gentes: baptiçātes eos in noie patris, ꝛ filij, ꝛ spiritus sancti, docentes eos seruare oia, quecunq3 mādaui vobis, ecce ego vobiscū sū, oib⁹ dieb⁹, vsq3 ad ꝯsumationē seculi. Capi. vlt. L

Offer. Erit vobis hec dies memoꝛialis. alla, ꝛ diē festū celebrabitis solēnem dn̄o in pꝛogenies vestras, legitimum sempiternū diē. Alleluia. alleluia. alla. Leui. 23. Secreta.

HOstias q̄s dn̄e placat⁹ assume: quas p renatoꝛū expiatione peccati deferim⁹: ꝛ p accelleratione celestis auxilij. Per dn̄m. Alia secreta.

PRotege nos dn̄e tuis mysterijs seruientes, vt diuinis reb⁹ inherentes, ꝛ coꝛpore

tibi famulemur ꝛ mente. Per.
Mat. 28. Cõi Data est mihi oĩs potestas, in cęlo, ꝛ in terra. alla. euntes docete oẽs gentes, baptizantes eos, in nomine patris, ꝛ filij, ꝛ spiritus sancti. Alleluia. Post cõio.
R Espice q̃s dñe ppl'z tuũ: ꝛ quẽ ęternis dignat' es renouare mysterijs: a tpalib' culpis dignãter absolue. p. Alia
Q Vęsum' dñe post cõ. de' nr̃: vt q̃s diuina tribuis pticipatiõe gaudẽ: humanis nõ sinas subiacere periculis. Per. ¶ Sabbato in albis. Statio ad scm̃ ioã. i late. Intr.

ps. 104 E Duxit dñs pplm suũ in exultatione. Alla: ꝛ electos suos ĩ lętitia. Alla. alleluia. ps. Confitemini dño: ꝛ inuocate nomẽ eius: annũciate inter gentes opera ei'. ℣ Gloria patri. Oratio.
C Oncede q̃s oĩps deus: vt q festa paschalia venerando egim' p hęc ptingere gaudia ęterna mereamur. p. Pro pa.

D Eus oium fi ps. Oro. deliũ pastor ꝛ rector: famulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ ecclesię tuę pręesse voluisti: ppiti' respice: da ei q̃s verbo ꝛ exẽplo, qbus pest proficere: vt ad vitã, vna cuz grege sibi credito, pueniat sempiternaz. Per.
Vel õ psecuto. ecclesię, Oro. Ecclię tuę. Regre fer. vj. pce. fol. 158. Lcõ epłe btĩ pe. aplĩ.
C Harissimi. Deponentes j. ca. 2 A oẽm malitiaz, ꝛ oẽm dolũ, ꝛ simulationes, ꝛ inuidias, ꝛ oẽs detractiones, sicut modo geniti infantes, rationabiles, sine dolo lac cõcupiscite: vt in eo crescatis in salutez: si tñ gustatis, qm̃ dulcis est dñs. Ad quẽ accedẽtes, lapidẽ viuũ, ab hoĩbus qdẽ reprobatũ, a deo aũt electũ ꝛ honorificatũ: ꝛ ipsi tanq̃ lapides viui superedificamini, domos spirituales, sacerdotiũ sanctum, offerrẽtes spirituales hostias, acceptabiles deo, p iesum xp̃m. Propter qđ cõtinet scriptura, Ecce ponã in syõ lapidẽ sum- Isa. 28. D mũ angularẽ, electũ, p̃ciosuz; ꝛ q crediderit in illũ, nõ cõfundet. Vobis igit̃ honor credẽtibus: non credẽtib' aũt, lapis quẽ reprobauerũt ędificãtes, hic factus est in caput anguli:

ꝛ lapis offensionis, ꝛ petra scā dali, his qui offendunt verbo, nec credunt in q̄ ꝛ positi sunt. Vos aūt genus electū, regale sacerdotiū, gens sancta, ppl's acqsitionis: vt virtutes ei⁹ an nūcietis, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suuꝫ. Qui aliqñ non ppl's, nūc aūt ppl's dei. Qui non cōsecu ti misericordiā: nunc aūt mise ricordiaꝫ ꝯsecuti ℭ Ab hac die vsqꝫ ad octa. pente. dicun tur quotidie duo. Alla. in mis sa pterq̄ in vigilia penteco. ꝛ ī officio lętaniaꝝ: in qbus non dicitur nisi vnū. Alla. Et pter q̄ in sabbato infra octa. pēte co. ī quo dīr quinqꝫ. ℭ Alijs vero tpibus qñ dicit. Alla. in

ps.117 missa dī vnū tm̄. Alla. ℣. Hęc dies q̄ fecit dñs: exultem⁹ ꝛ lęte

ps.112. mur in ea alla. ℣. Laudate pueri dñꝫ: laudate nomen dñi. Sequē. sancti euangelij sm̄ Ioanneꝫ.

Ca.20 A

N illo tpe. Vna sabbati Maria magdalenę ve nit mane cū ad huc tenebre es sent, ad monu mentū: ꝛ vidit lapidē sublatū a monumēto. Cucurrit ergo, ꝛ venit ad simonē petrū, ꝛ ad aliū discipulū quē diligebat ie sus: ꝛ dicit eis, Tulerunt dñꝫ de monumēto, ꝛ nescim⁹ vbi posuerūt eū. Exijt ergo petr⁹, ꝛ ille alius discipulus, ꝛ vene runt ad monumentū. Curre bāt aūt duo simul: ꝛ ille alius discipul⁹ pręcucurrit citius pe tro, ꝛ venit primus ad monu mentū. ꝛ cū se iclinasset, vidit linteamina posita: nō tamē in troiuit. Venit ergo simon Pe trus sequēs eum, ꝛ introiuit in monumentū. ꝛ vidit linteami na posita, ꝛ sudariū qd̄ fuerat super caput eius, nō cū lintea minib⁹ positū, sed separatim ī uolutū in vnū locū. Tūc ergo introiuit ꝛ ille discipulus q ve nerat prim⁹ ad monumentū: ꝛ vidit, ꝛ credidit. Nondū eniꝫ sciebant scripturas, qꝛ oporte bat euꝫ a mortuis resurgere. Offer. Benedictus q venit ī no mine dñi: benediximus vobis de domo dñi: deus dñs ꝛ illuxit no bis. Alleluia. alla. Secreta. ps.117

Concede q̄s dñe semper nos p̄ hęc sacra mysteria pa schalia gratulari: vt continua nostrę reparationis operatio, perpetuę nobis fiat causa lęti tię. Per do. Alia secre.

Oblatis q̄s dñe placare muneribus: ꝛ famulū tuum. N. quē pastorē ecclesię tuę pręes

se voluisti: assidua protectiõe gubernа. Per do. Coio. Oés qui in christo baptizati estis: christum induistis. Alla. Post cõio.

Redéptionis nrę munere vegetati: q̃s dñe, vt hoc perpetuę salutis auxilio: fides semp vera pficiat. Per. Alia post cõ.

Hec nos q̃s dñe diuini sacraméti pceptio ptegat: & famulũ tuuz. N. qué pastoré ecclesię tuę esse voluisti: vna cuz cõmisso sibi grege saluet semp & muniat. Per d.

Dñica in octa. pasche. Statio ad sanctũ pãcratiũ. Intro.

1. pe. 2. Quasi modo geniti infantes. alla. rationabiles sine dolo: lac concupiscite. Alla, alla. Ps. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. ℣. Gloria. Oõ.

Presta q̃s oĩs deus, vt qui paschalia festa peregim⁹ hęc te largiente, morib⁹ & vita teneam⁹. Per do. Ab hac die vsq3 ad ascẽsioné post oõnes diei dñr oõnes de btã virgi.

Concede nos famulos tuos q̃s dñe deus, ppetua métis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatę marię semp virginis intercessione, a pñti liberari tristitia: & ęterna pfrui lętitia. p. Pro papa. oõ.

Deus oĩuz fideliũ pastor & rector: famulũ tuũ. N. qué pastorez ecclesię tuę pesse voluisti: ppitius respice: da ei q̃s verbo & exéplo, qbus pest proficere: vt ad vitã, vna cum grege sibi credito, perueniat sempiternaz. Per do. Lectio epistolę beati ioãnis apostoli.

Charissimi. Oé qđ natuz est ex deo: vincit mũdũ. 1. ca. 5 A
Et hęc é victoria q̃ vincit mũdum: fides nr̃a. Quis est autẽ q vincit mundũ, nisi q credit, qm̃ iesus est filius dei? Hic est q venit p aquam & sanguinez, iesus christus. Non in aqua solus, sed in aqua & sanguine. Et spũs est qui testificat̃, qm̃ xps est veritas. Qm̃ tres sunt q testimoniuz dant in cęlo: pater, verbuz, & spiritussanctus: & hi tres, vnũ sunt. Et tres sunt qui testimoniũ dãt in terra, spũs, aqua, & sanguis. Si testimoniũ hominũ accipim⁹: testimoniũ dei maius est. Qm̃ hoc est te-

stimoniū dei, qđ maius est, qz
testificat⁹ est de filio suo. Qui
credit in filiū dei: habet testi-
Mat. monium dei in se. Alla. ℣. In
28 die resurrectiōis meę dicit dñs: p
Jo.20 cedā vos in galileā. Alla. ℣. Post
dies octo: ianuis clausis stetit Je
sus in medio discipulorū suorū: ꝛ
dixit, pax vobis. Seq. sci euāge-
lij scdm ioānem.

ca.20. In illo tpe: Cū
E eēt sero die il-
la, vna sabbo
rū, ꝛ fores es-
sēt clausę, vbi
erāt discipuli
cōgregati, pp
metū iudeorū: vēit iesus, ꝛ ste-
tit in medio eorū, ꝛ dixit eis,
Pax vob. Et cū hoc dixisset, osten-
dit eis man⁹ ꝛ lat⁹. Gauisi sūt
ergo discipli viso dño. Dixit ergo eis
iterū, Pax vob. Sicut misit me
pr, ꝛ ego mitto vos. Hęc cum
dixisset, insufflauit: ꝛ dixit eis,
Accipite spm sanctū: quorū re
miseritis peccata, remittūtur
eis: ꝛ quorū retinueritis, reten
ta sunt. Thomas aūt vnus de
duodecim, q dicit didim⁹, nō
erat cū eis, qñ venit iesus. Di-
xerūt ergo ei alij discipuli, Vi
dim⁹ dñz. Ille aūt dixit eis, Ni
si videro in manib⁹ eius fixu-
rā clauorū, ꝛ mittā digitū me-
um in locū clauorū: ꝛ mittam
manum meā in lat⁹ eius, non
credā. Et post dies octo, iterū
erant discipuli eius itus, ꝛ tho
mas cū eis. Venit iesus ianuis
clausis, ꝛ stetit in medio, ꝛ di-
xit eis, Pax vobis. Deinde di-
cit Thomę, Infer digitū tuuz
huc, ꝛ vide manus meas, ꝛ af
fer manū tuā, ꝛ mitte in latus
meū: ꝛ noli esse incredul⁹, sed
fidelis. Rñdit thomas, ꝛ dixit
ei, Dñs me⁹, ꝛ deus meus. Di
xit ei iesus. Qz vidisti me tho
ma, credidisti: beati q non vi-
derunt ꝛ crediderūt. Multa qui
dem ꝛ alia signa fecit iesus in
cōspectu discipulorū suorū, que
non sunt scripta in libro hoc.
Hęc aūt scripta sunt, vt creda
tis, qz iesus christ⁹ est fili⁹ dei:
Et vt credētes, vitā habeatis
in noīe eius. Offer. Angel⁹ dñi
descēdit de cęlo: ꝛ dixit mulierib⁹:
quē qritis surrexit sicut dixit. All.

Suscipe munera q̃s Secre.
dñe exultantis ecclesię: ꝛ
cui causam tanti gaudij pstiti
sti: perpetuum fructum conce
de lętitię. Per do. Alia secre.

Tua dñe ppitiatiōe, ꝛ btē
marię semp vginis inter-
cessiōe, ad ppetuā atqz psentē,
hęc oblatio nobis pficiat pro
speritatem ꝛ pacē. p. Alia sec.

Oblatis qs dñe placare muneribus: et famulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ ecclesię tuę pesse voluisti: assidua ptectione guberna. Per. Cõio. Mitte manũ tuaz: et cognosce loca clauorum. alla: et noli esse incredulus, sz fidelis. alleluia. alla. Post cõio.

Joan. 20.

Quesumus dñe deus nr̃, vt sacrosctã mysteria q̃ p reparatiõis nr̃ę munimine ptulisti: et p̃ns nobis remediũz esse facias et futurũ. Per. Alia post cõio.

Sumptis dñe salutis nr̃e subsidijs: da q̃s beatę marię semp virginis patrocinijs nos vbiqz ptegi: in cuius veneratione hec tuę obtulimus maiestati. p. Alia post cõio.

Hec nos q̃s dñe diuini sacramenti pceptio ptegat: et famulũ tuuz. N. quẽ pastorẽ ecclesię tuę esse voluisti: vna cuz cõmisso sibi grege saluet semp et muniat. Per d.

¶ Dñica. ij. post pascha. Int.

Misericordia dñi plena ẽ terra. Alla. Uerbo dñi celi firmati sunt. alla. alla. Ps. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria pa. Oĩo. ps. 32.

Deus q in filij tui humilitate iacentẽ mundũ erexisti: fidelibus tuis ppetuam pcede letitiam: vt quos ppetuę mortis eripuisti casibus: gaudijs facias sempiternis perfrui. Per eundẽz. De beata virgine. Oĩo.

Concede nos famulos tuos q̃s dñe deus, perpetua mẽtis et corporis sanitate gaudere: et gl'iosa btẽ marię semp virginis intercessiõe a p̃senti liberari tristitia: et ęterna pfrui letitia. Per. Pro papa. Oĩo.

Deus oĩum fidelium pastor et rector: famulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ ecclesię tuę preesse voluisti: ppitius respice: da ei q̃s verbo et exẽplo, quibus preest pficere: vt ad vitã, vna cum grege sibi credito, puenient sempiternam. Per do.

Lcõ epistolę beati petri apl'i.

Charissimi. Christus passus est p nobis, vobis relinquẽs exẽplum, vt sequamini vestigia eius. q peccatũ non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius, qui cuz malediceret, non maledicebat: cũ pateret, i. ca. 2. D

nõ cõminabat:tradebat autẽ indicanti se iniuste: q peccata nostra ipse pertulit in corpore suo sup lignũ:vt peccatis mortui,iustitię viuam⁹:cuius liuore sanati sum⁹.Eratis enim sicut oues errantes:sed cõuersi estis nunc ad pastorez ꝛ epm
Luc. aiaꝝ vestraꝝ. Alla. ℣. Cognouerunt
24. discipuli dñm Jesuz in fra
Jo.io. ctione panis.Alla.℣. Ego suz pastor bon⁹:ꝛ cognosco oues meas: ꝛ cognoscunt me meę. Sequẽtia sancti euangelij sm ioãnem.
ca.io. B

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis,Ego suz pastor bon⁹.Bonus pastor aiaz suam dat ꝓ ouibus suis.Mercenari⁹ autẽ,ꝛ q non est pastor,cuius non sunt oues ꝓprię,videt lupũ venientẽ,ꝛ dimittit oues,ꝛ fugit, ꝛ lupus rapit,ꝛ dispgit oues.Mercenari⁹ aũt fugit,qꝛ mercenarius est:ꝛ non ptinet ad eũ de ouib⁹. Ego sum pastor bon⁹: ꝛ cognosco oues meas, ꝛ cognoscũt me meę. Sicut nouit me pater, ꝛ ego agnosco patrẽ:ꝛ aiam meaz pono ꝓ ouib⁹ meis. Et aiias oues babeo q̃ nõ sunt ex boc ouili: ꝛ illas oportet me adducere, ꝛ vocẽ meã audient. Et fiet vnũ ouile ꝛ vn⁹ pastor. Offer. De⁹ de⁹ meus ad te de luce vigilo: ꝛ in noie tuo leuabo man⁹ meas.Alla. Ps.62.

BEnedictionẽ nobis dñe ꝯferat salutarẽ sacra semper oblatio:vt qd̃ agit mysterio:virtute pficiat. Per. Secre.

TVa dñe ꝓpiciatione, ꝛ beatę Marię semper virginis intercessiõe, ad ꝑpetuã atq3 presentez, bęc oblatio nobis proficiat ꝓsperitatẽ ꝛ pacẽ.Per. Alia secre.

OBlatis q̃s dñe placare muneribꝰ: ꝛ famulũ tuũ N.quẽ pastorez ecclesię tuę p̄esse voluisti: assidua ꝓtectiõe guberna.Per. Alia secre.

Cõio. Ego sum pastor bon⁹,alla.ꝛ cognosco oues meas, ꝛ cognoscunt me meę.Alleluia,alleluia. Jo.io.

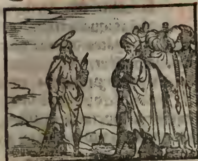
PRęsta nobis q̃s oṗs deus vt viuificationis tuę gratiã cõsequentes:in tuo semꝑ munere glõiemur per. Post cõmuni.

SVmptis dñe salutis nrę subsidijs:da q̃s beatę marię semꝑ virginis patrociniijs nos vbiq3 ꝓtegi:in cui⁹ veneratione bęc tuę obtulim⁹ maiestati.Per d. Alia post cõ.

HEc nos q̃s dñe diuini sacramenti ꝑceptio protegat:ꝛ famulũ tuũ.N.quẽ pasto Alia post cõio.

rem ecclesię tuę esse voluisti: vna cũ cõmisso sibi grege salųet semper ꝛ muniat. Per do.

¶ Dñica.iij.post pascha.Inf.

ps.65. IUbilate deo oĩs terra allelu/ia.psalmũ dicite noi ei⁹. alla. date gloriam laudi eius.alla.alla. ps. Dicite deo, q̃ terribilia sunt opera tua dñe: in multitudine vir tutis tuę mentientur tibi inimici tui. ℣. Gloria patri ꝛc. Oratio.

DEus q errãtib⁹, vt ĩ viã possint redirẽ iustitię, veritatis tuę lumẽ oñdis: da cũctis q cbꝛiana ꝓfessiõe cẽsentur: ꝛ illa respuere, q̃ huic inimica sunt nomini: ꝛ ea q̃ sunt apta sectari. p. De scã maria.

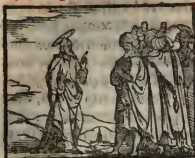
COncede nos famu Oro los tuos quęsumus domine deus, perpetua mentis ꝛ corporis sanitate gaudere: ꝛ gloriosa beatę marię semper virginis ĩtercessiõe, a pręsenti liberari tristitia, ꝛ ęterna ꝑfrui lętitia. p. Pro papa. Oro

DEus oĩuȝ fideliũ pastor ꝛ rector: famulũ tuũ. N. quẽ pastorem ecclię tuę ꝓesse voluisti: ꝓpitius respice: da ei q̃s v̾bo ꝛ exẽplo, qb⁹ ꝓest ꝓficere: vt ad vitã, vna cũ grege sibi credito, ꝑueniat sempiternam. p. Lcõ eplę beati petri apli. ca.2.c

CHarissimi. Obsecro vos tãquã aduenas ꝛ peregrinos, abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs, q̃ militãt aduersus aĩaȝ, ꝯuersationem v̾raȝ iter gẽtes hñtes bonaȝ: vt in eo qd ꝯtractãt de vobis, tãq̃ȝ de malefactorib⁹, ex bonis opib⁹ vos ꝯsiderãtes, glorificẽt deũ in die visitationis. Subiecti igĩ estote oĩ hũanę creaturę, ꝑꝑ deũ: siue regi q̃si ꝓcellẽti: siue ducibus tãq̃ȝ ab eo missis, ad vĩdictã malefactoꝝ, laudẽ v̾o bonoꝝ: q̃a sic est volũtas dei, vt benefacientes obmutescere faciatis impudẽtiũ hoĩuȝ ignorãtiã: q̃si liberi, ꝛ nõ q̃si velamẽ hñtes malitię libertatẽ, sȝ sicut serui dei. Oẽs honorate: fraternitateȝ diligite. Deũ timete: regẽ honorificate. Serui, subditi estote in omni timore dñis, nõ tãtuȝ bonis ꝛ modestis, sȝ ẽt discolis. Hęc est eni grã, in cbꝛo Iesu dño nr̃o. Alla. ℣. Redem ps. 110.

ptionē misit dñs pplo suo. Alla.
Luc. ℣. Oportebat pati chrm, ⁊ resur
24. gere a mortuis, ⁊ ita intrare i glo
riam suam. Sequentia sancti
Ca.16. euangelij scd'm Joannem.
B In illo tempore. Dixit Ie
sus discipulis suis, modi
cum ⁊ iam nō videbitis me,
⁊ iterum modicum ⁊ videbi
tis me, quia vado ad patrem.
Dixerunt ergo ex discipulis
eius adinuicē, Quid est hoc
quod dicit nobis, modicum ⁊
non videbitis me: ⁊ iterū mo
dicum, ⁊ videbitis me: ⁊ quia
vado ad patrem? Dicebant
ergo, Quid est hoc quod di
cit, nobis modicū? Nescimus
qd loqt̄. Cognouit aūt iesus,
qa volebāt eū interrogare, ⁊
dixit eis, De hoc q̄ritis inter vos,
qa dixi, modicū, ⁊ nō videbitis
me: ⁊ iterū modicū, ⁊ videbitis
me? Amē amē dico vobis q̄
plorabitis ⁊ flebitis vos, mun
dus aūt gaudebit: Vos vero cō
tristabimini, sed tristitia vr̄a cō
uertet̄ in gaudiū. Mulier cū
parit, tristitiā h̄z, qa venit ho
ra ei': cū aūt pepit puerū, iam
nō meminit p̄ssurę pp gaudi
ū, qa nat' est hō in mūdū. Et
vos igit̄, nunc qdē tristitiā ha
betis, iterū aūt videbo vos, ⁊
gaudebit cor vestrū: ⁊ gaudiū
vestrū nemo tollet a vobis.
Offer. Lauda aīa mea dñm, lau Psal.
dabo dñm in vitā mea; psallā dō 145.
meo quādiu ero. Alla. Secreta.
HIs nobis dñe mysterijs
cōferat̄: quo terrena desi
deria mitigātes: discam' ama
re cęlestia. Per. Alia secreta.
Tua dñe ꝓpitiatiōe, ⁊ btē
marię semp v̄ginis inter
cessiōe, ad ꝑpetuā atq; p̄ñtē
hęc oblatio vobis ꝓficiat ꝓ
speritatē ⁊ pacē. p. Alia secre.
OBlatis q̄s dñe placare
muneribꝰ: ⁊ famulū tuū
N. quē pastorē ecclię tuę pesse
voluisti: assidua protectione
guberna. Per. Communio.
Modicū ⁊ nō videbitis me. alla. Jo.16.
iterū modicū ⁊ videbitis me, qa
vado ad prē, alla. alla. Post cō.
SAcramēta q̄ sumpsim' q̄s
dñe, ⁊ spūalibꝰ nos istruāt
alimētis: ⁊ corporalibꝰ tueāt̄
auxilijs. Per. Alia post com.
SVmptis dñe salutis nr̄ę sub
sidijs: da q̄s btē marię sē
per v̄ginis p̄ocinijs nos vbi
q; ꝓtegi: in cui' veneratione,
hęc tuę obtulimus maiestati.
Per do. Alia post cōmunio.
HEc nos q̄s dñe diuini sa
cramēti pceptio ꝓtegat:
⁊ famulū tuū. N. quē pastorē
ecclię tuę eē voluisti: vna cū

cõmisso sibi grege, saluet sem per ꝛ muniat. Per. ¶ Dñica iiij. post pascha. Introitus.

ps.67. Cantate dño canticũ nouum alla, qa mirabilia fecit dñs. alla. Añ cõspectũ gẽtiũ reuelauit iustitiã suã. alla. alla. alla. ps. Saluauit sibi dexterã ei9, ꝛ brachium sanctũ eius. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q fidelium mentes vni9 efficis volũtatꝭ: da pplis tuis id amare qđ pcipis: id ɔ̃siderare qđ pmittis: vt inter mundanas varietates, ibi nr̃a fixa sint corda: vbi vera sunt gaudia. p. De btã vgine. Oĩo.

Concede nos famulos tuos q̃s dñe de9, perpetua mẽtis ꝛ corpis sanitate gaudere: ꝛ gloriosa beatę marię semper virginis intercessione, a pręsenti liberari tristitia: ꝛ ęterna perfrui lętitia. Per. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fideliũ pastor ꝛ rector: famulũ tuum. N quem pastorem ecclesię tuę pręesse voluisti: propitius respice: da ei q̃sumus verbo ꝛ exemplo, quib9 pręest proficere: vt ad vitã, vna cum grege sibi credito, perueniat sempiternam. Per dñm. Lcõ eple beati Iacobi apli.

Charissimi. Omne datũ optimuꝫ, ꝛ omne donũ perfectum, de sursum est, descendens a patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarię enim genuit nos verbo veritatis, vt simus initiuꝫ aliquod creaturę eius. Scitis fratres mei dilectissimi, Sit auteꝫ omnis homo velox ad audienduꝫ: tardus aũt ad loquendum, ꝛ tardus ad iram. Ira enim viri, iustitiam dei non operať. Propter quod abijcientes omnẽ immunditiam, ꝛ abundantiã malitię, in mansuetudine suscipite insituꝫ verbum, quod potest saluare animas vr̃as. ca.i.c

Alleluia. ℣. Dextera domini fecit virtuteꝫ, dextera domini exaltauit me. Alleluia. ℣. Christus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi vltra non dominabitur. Sequentia sancti euangelij scdm Ioannem. ps.117 Ro.vi.

cā. 16.
A

In illo tēpe. Dixit Iesus discipulis suis, vado ad eū qui misit me: & nemo ex vobis īterrogat me, quo vadis. Sed qa hęc locut⁹ sū vobis, tristitia īpleuit cor vřm. Sʒ ego veritatē dico vobis, expedit vobis, vt ego vadā. si enim nō abiero, paraclit⁹ nō veniet ad vos: si autē abiero, mittā eū ad vos. Et cū venerit ille, arguet mūdū de pctō, & de iustitia, & ð iudicio. De pctō qdē: qa non crediderūt in me. de iustitia vō: qꝛ ad pr̄ē vado, & iā non videbitis me, de iudicio aūt: qa pnceps hui⁹ mūdi iā iudicat⁹ est. Adhuc habeo multa vobis dicere: sʒ nō potestis portare mō. Cū aūt venerit ille spūs veritatꝫ, docebit vos oēʒ veritatē. Nō eni loquet̄ a semetipso: sʒ q̄cūqꝫ audiet loquet̄, & q̄ ventura sunt annūtiabit vobis. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet, & annūtiabit vobis.

ps. 65. Offerto. Jubilate deo vniuersa terra: iubilate deo vniuersa terra: psalmum dicite nomini eius: venite & audite: & narrabo vobis omnes qui timetis deum: quanta fecit dn̄s aīę meę. Alla. Secre.

Deus q nos p hui⁹ sacramēti venerāda cōmertia vni⁹ sūmeqꝫ diuinitatꝫ participes eē fecisti: p̄sta q̄s, vt sicut tuā cognouimus veritatē, sic eam dignis moribus assequamur. Per. Alia secreta.

Tua dn̄e ppitiatiōe, & btē marię semp virginis itercessiōe, ad ppetuam atqꝫ p̄sentem, hęc oblatio nobis pficiat psperitatē & pacē. p. Alia sec.

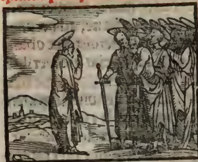
Oblatis q̄s dn̄e placare muneribus: & famulum tuū. N. quē pastorē ecclię tuę pesse voluisti: assidua ptectione guberna. p. Cōio. Cū venerit paraclitus spūs veritatis: ille arguet mundū de pctō, & de iustitia: & de iudicio. alla alla. Jo. 16. Postc.

Adesto nobiꝫ dn̄e de⁹ noster: vt p hęc q̄ fideliter sumpsimus: & purgemur a vitijs: & a periculis oībus exuamur. Per. Alia post cōmuni.

Sumptis dn̄e salutꝫ nostrę subsidijs: da q̄s btē marię semp v̄ginis patrocinijs nos vbiqꝫ protegi: in cui⁹ veneratione, hęc tuę obtulimus maiestati. Per. Alia post cōio.

Hec nos q̄s dn̄e diuini sacramēti perceptio protegat: & famulū tuū. N. queʒ pastorē ecclesię tuę eē voluisti:

vna cum commisso sibi grege, saluet semp ꝛ muniat. Per dominum no. ¶ Dominica quinta post pascha. Introitus.

Vocē iocunditatis annunciate: ꝛ audiatur. Allā. nūciate vsq; ad extremū terrę: liberauit dñs populū suū. Alleluia: alleluia. Ps. Jubilate deo oīs terra: psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. ℣ Gloria. Oīo.

Deus a quo bona cuncta pcedunt: largire supplicib⁹ tuis: vt cogitemus te īspirāte q̄ recta sunt: ꝛ te gubernāte eadem faciamus. Per dñs.

De beata virgine. Oīo.

Concede nos famulos tuos q̄s dñe de⁹: ppetua mētis ꝛ corporis sanitate gaudere, ꝛ gloriosa btē marię semp virginis intercessione, a p̄senti liberari tristitia: ꝛ ęterna pfrui lętitia. Per. Pro papa. Oīo.

Deus oīuz fideliū pastor ꝛ rector: famulum tuum N. quez pastorem ecclesię tuę pręesse voluisti: propiti⁹ respice: da ei quęsumus verbo ꝛ exemplo. quibus pręest proficere: vt ad vitam, vna cum grege sibi credito, perueniat sempiternam. Per do. Lectio epistolę beati Iacobi aposto.

Charissimi. Estote factores verbi, ꝛ non auditores tm̄: fallētes vosmetipsos. ca. i. d
qꝛ siquis auditor ē verbi, ꝛ nō factor: hic cōparabit̄ viro, psideranti vultū natiuitatis suę ī speculo. Cōsiderauit enim se, ꝛ abijt, ꝛ statim oblit⁹ est qualis fuerit. Qui aūt pspexerit ī lege pfecte libertatis, ꝛ pmanserit in ea, nō auditor obliuiosus factus, sed factor opis: hic btūs in facto suo erit. Siqs aūtē putat se religiosum esse, nō refrenās linguā suaz, sed seducens cor suū: hui⁹ vana est religio. Religio munda ꝛ īmaculata apud deū, ꝛ patrē, hęc ē, visitare pupillos, ꝛ viduas in tribulatione eoꝝ: ꝛ īmaculatū se custodire ab hoc seculo. Alleluia. ℟. Surrexit christus, ꝛ illuxit nobis: quos redemit sanguine suo. Allā. ℟. Exiui a patre, Jo. 16
ꝛ veni in mundū: iteruz relinquo mundum, ꝛ vado ad patrē. Seq. sancti euangelij sm̄ ioānem.

ca. 16. In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amē, amen dico vobis siquid petieritis patrem in nōmine meo, dabit vobis. Vsqȝ modo non petistis quicquam in nomine meo. Petite, ⁊ accipietis: vt gaudium vestrum sit plenuȝ. Hęc in prouerbijs locutus sum vobis. Venit hora, cum iam non in prouerbijs loquar vobis, sed palam de patre meo annunciabo vobis. Illo die in nomine meo petetis: ⁊ nō dico vobis qꝛ ego rogabo patrē de vobis. Ipse enī pr̄ amat vos, qꝛ vos me amastis, ⁊ credidistis qꝛ a deo exiui. Exiui a patre, ⁊ veni in mundū: iteruȝ relinquo mūdū, ⁊ vado ad patrē. Dicunt ei discipuli ei⁹, Ecce, nunc palā loqueris, ⁊ puerbiuȝ nullū dicis. Nūc scimus, qꝛ scis oīa, ⁊ nō est op⁹ tibi, vt qs te interroget. In hoc credi
ps. 65. m⁹ qꝛ a deo existi. Offer. Benedicite gentes dn̄m deū nostruȝ: ⁊ obaudite vocē laudis eius, q posuit aīaȝ meā ad vitā, ⁊ non dedit cōmoueri pedes meos: benedict⁹ dn̄s q nō amouit depcationē meā ⁊ mīam suam a me. Alla. Secre. Suscipe dn̄e fideliū pręces cū oblationibus hostiaꝝ: vt per hęc pie deuotionis officia: ad cęlestem gloriam transeamus. Per dominum nostrum Iesum. Alia secreta.

Tua dn̄e propitiatione, ⁊ beatę marię semper virginis intercessione, ad perpetuam atqȝ pręsenteȝ, hęc oblatio nobis proficiat prosperitatem ⁊ pacē. Per. Alia secre.

Oblatis q̄s dn̄e placare munerib⁹: ⁊ famulū tuū N. quē pastorē ecclesię tuę p̄esse voluisti: assidua ptectione guberna. Per. Cōio. Cantate ps. 95 dn̄o alla cātate dn̄o ⁊ benedicite noī eius: bene nūciate de die ī diē salutare eius. Alla alla. Post cō.

Tribue nobis dn̄e cęlestis mensę virtute satiatis: ⁊ desiderare q̄ recta sunt: ⁊ desiderata pcipere. p. Alia post c.

Sumptis dn̄e salutis nr̄ę subsidijs: da q̄s btē marię semper vḡinis patrocinijs nos vbiqȝ ptegi: in cuius veneratione, hęc tuę obtulimus maiestati. Per do. Alia post cōio.

Hec nos q̄s dn̄e diuini sacramēti pceptio ptegat, ⁊ famulū tuū N. quē pastoreȝ ecclīę tuę esse voluisti: vna cū cōmisso sibi grege, saluet semper ⁊ muniat. Per dominuȝ.

¶ In lętanijs maiorib⁹. Statio ad sanctum petruȝ. Introi.

ps.17. Exaudiuit de téplo scõ suo vocẽ meã. Alla. & clamor meus in cõspectu eius introiuit in aures eius Alla. alla. ps. Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meũ, & refugiũ meum, & liberator meus. ℣. Gloria. In hoc officio non dicitur. Gloria in excelsis deo. neqꝫ Credo. Oratio.

PRęsta qs oĩps deus, vt qui in afflictione nr̃a de tua pietate cõfidim⁹: cõtra aduersa oĩa, tua semp ꝓtectiõe muniamur. Per. De btã virgi. Oõ.

COncede nos famulos tuos qs dñe de⁹, perpetua mẽtis & corporis sanitate gaudere, & glĩosa bté marię semp virginis intercessiõe, a p̃senti liberari tristitia & ęterna pfrui lętitia. Per d. Pro papa. Oĩo.

DEus oĩuꝫ fideliũ pastor & rector: famulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ ecclesię tuę p̃esse voluisti: ꝓpitius respice: da ei qs verbo & exẽplo, qb⁹ p̃est ꝓficere: vt ad vitã vna cũ grege sibi credito, ꝑueniat sempiternã. p. L. e. eplę btĩ iacobi aplĩ.

CHarissimi. Confitemini ca. 5. D. alterutrũ peccata vr̃a: & orate ꝓ inuicem vt saluemini. Multũ eniꝫ valet dep̃catio iusti assidua. Helias, hõ erat similis nobis passibilis: & oratione orauit, vt nõ plueret sup terraꝫ, & non pluit annos tres & mẽses sex. Et rursuꝫ orauit: & cęlũ dedit pluuiã, & terra dedit fructũ suũ. Siqs aũt ex vobis errauerit a veritate, & conuerterit qs eũ: scire debet, qm̃ q conuerti fecerit peccatorem ab errore vię suę, saluabit animam eius a morte, & operiet multitudineꝫ peccatoꝝ. Alla. ℣. Cõfitemini dño qm̃ bonus, qm̃ in seculũ misericordia eius. Psal. 117. Seq. sancti euangelij s̃m Lucam.

IN illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrum habebit amicũ, & ibit ad illuꝫ media nocte, & dicet illi, Amice accommoda mihi tres panes, qm̃ amic⁹ me⁹ venit de via ad me, & non habeo qd ponã ante illũ: & ille deintus rñdẽs dicat, noli mihi molest⁹ esse, iã ostiũ ca. ii. a

clausum est, et pueri mei mecũ sunt in cubili: non possum sur gere et dare tibi. Et si ille pseue rauerit pulsans: dico vobis, et si non dabit illi, surgens, eo q amic⁹ eius sit, ppter improbi tatẽ tñ eius surget, et dabit illi quotquot habet necessarios. Et ego dico vobis, Petite, et dabit vobis: querite, et inuenie tis: pulsate, et aperiet vobis. Ois enim qui petit, accipit: et qui querit inuenit, et pulsanti, aperietur. Quis aũt ex vobis patrẽ petit panez, nunqd lapi dẽ dabit illi? Aut piscẽ: nũqd p pisce serpẽtẽ dabit illi? Aut si petierit ouũ: nũqd porriget ei scorpionẽ? Si ergo vos cuz sitis mali, nostis bona data da re filijs vr̃is: quãto magis pa ter vester de celo dabit spiri tũ bonũ petentibus se. Offer.

Ps. 108 Cõfitebor dño nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum, qui astitit a dextris pauperis, vt saluam faceret a persequentibus aĩam meam, alleluia. Secreta.

HEc munera q̃s dñe, et vin cula nostre prauitatis ab soluãt: et tue nobis misericordie dona pciliẽt. Per. Alia secre.

TVa dñe ppitiatiõe, et btẽ marie semp virginis inter cessiõe, ad ppetuã atqz p̃sen tẽ, hec oblatio nobis pficiat p speritatẽ et pacez. Alia secre.

OBlatis q̃s dñe placare munerib⁹: et famulũ tuũ N. quẽ pastorẽ ecclesie tue p̃es se voluisti: assidua ptectione guberna. Per. Cõip. Petite, et Luc. 11 accipietis, qrite, et inuenietis: pul sate et aperiet vobis: oĩs enim qui petit, accipit, et q querit, inuenit, et pulsanti, aperiet. alla. Post cõ.

VOta nr̃a q̃s dñe pio fa uore psequere, vt dũ do na tua in tribulatiõe pcipim⁹: de psolatiõe nr̃a, in tuo amo re crescam⁹. p. Alia post cõ.

SVmptis dñe salutis nostre subsidijs: da q̃s beate ma rie semp virginis patrocinijs nos vbiqz ptegi: in cui⁹ vene ratione, hec tue obtulim⁹ ma iestati. Per. Alia post cõ.

HEc nos q̃s dñe diuini sa cramenti pceptio ptegat: et fa mulũ tuũ. N. quẽ pastorẽ eccle sie tue esse voluisti: vna cũ cõ misso sibi grege, saluet semp et muniat. p. ¶ In vigilia ascẽs.

offm̃ misse et o ratiões dñr de dñica p̃terita.

VIntroit⁹. Ocem io cũditatis annũ ciate, et audiat,

alla. nunciate vsq ad extremũ ter re, liberauit dñs populũ suũ. alla. ps. 65. alla. ps. Jubilate deo omnis ter ra psalmum dicite noi eius: date gloriã laudi eius. ℣. Glia. Oĩo.

Deus a quo bona cuncta pcedunt: largire suppli cibus tuis: vt cogitemus te in spirante quę recta sunt: ⁊ te gu bernãte, eadẽ faciamus. Per.

De beata virgine. Oĩo.

Concede nos famulos tu os q̃s dñe de⁹ perpetua mẽtis ⁊ corporis sanitate gaudere: ⁊ gloriosa btẽ marię semp virgi nis intercessiõe a p̃senti libera ri tristitia: ⁊ ęterna perfrui lęti tia. Per.

Pro papa. Oĩo.

Deus oĩuʒ fideliũ pastor ⁊ rector: famulũ tuũ. N. quem pastoreʒ ecclesię tuę p̃esse vo luisti: ppitius respice: da ei q̃s verbo ⁊ exẽplo, qbus p̃est, pfi cere: vt ad vitã vna cũ grege sibi credito, pueniat sempiter nam. Per do.

Lcõ eplę beati pauli apostoli. Ad ephesios.

ca. 4. A

Fratres. Vnicui qʒ vestruʒ data est gratia ẜʒ mẽ surã donatiõis christi. Propter qd dicit, Ascen dens in altũ, captiuã duxit ca ptiuitatẽ: dedit dona homini bus. Qd aũt ascẽdit quid est, nisi q ⁊ descẽdit primũ i infe riores ptes terrę? Qui descen dit: ipse est ⁊ qui ascẽdit super oẽs cęlos, vt adipleret oĩa. Et ipse dedit quosdã qdẽ aposto los, quosdaʒ aũt, pphetas, ali os vero euãgelistas, alios aũt pastores, ⁊ doctores ad ɔsum mationẽ sanctoꝝ in op⁹ mini sterij in edificationẽ corporis christi. donec occurram⁹ oẽs in vnitatẽ fidei, ⁊ agnitiõis fi lij dei, in virũ pfectum, in mẽ suraʒ ętatis plenitudinis chri. Alla. ℣. Surrexit christus, ⁊ illu xit nobis, quos redemit sanguine suo. Alleluia. ℣. Exiui a patre, ⁊ veni in mundũ, iteꝝ relinquo mũ dum, ⁊ vado ad patrem. Sequẽ tia scti euangelij ẜm ioãnem.

In illo tpe. Sub leuatis iesus o culis in cęlũ, di xit, Pater, venit hora, clarifica fi liũ tuũ, vt filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei ptãtem oĩs carnis, vt oẽ qd dedisti ei, det eis, vitã ęternã. Hęc est aũt vita ęterna, vt co gnoscant te solũ deum veꝝ, ⁊ quẽ misisti iesum christũ. Ego te clarificaui sup terrã: op⁹ cõ summaui qd dedisti mihi, vt Ca. 17 A

faciam. Et nūc clarifica me tu pater apud temetipsum, claritate q̄ habui, prius q̄ mund⁹ esset, apud te. Manifestaui nomē tuū hoībus quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, ꝛ mihi eos dedisti, ꝛ sermonē tuū seruauerunt. Et nunc cognouerunt qꝛ oia q̄ dedisti mihi, abs te sunt. Qꝛ verba que dedisti mihi, dedi eis: ꝛ ipsi acceperunt, ꝛ cognouerūt vere, qꝛ a te exiui, ꝛ crediderunt qꝛ tu me misisti. Ego ꝑ eis rogo: non pro mundo, sed ꝑ his q̄s dedisti mihi, qꝛ tui sunt, ꝛ mea oia, tua sunt: ꝛ tua, mea sunt: ꝛ clarificatus sum in eis. Et iam non sū in mundo, ꝛ hi in mūdo sunt, ꝛ ego ad te venio. Offer.

Ps. 65 Benedicite gentes dn̄m deū nr̄m, ꝛ obaudite vocē laudis eius, q posuit aīam meā ad vitā, ꝛ non dedit cōmoueri pedes meos, benedictus dn̄s qui non amouit deprecationē meā, ꝛ misericordiam suam a me. Alleluia. Secre.

S Uscipe dn̄e fidelium p̄ces cū oblationib⁹ hostiaꝝ: vt per hec pie deuotiōis officia: ad celestē gliā trāseam⁹. p. Alia se.

T Ua dn̄e ꝑpitiatiōe, ꝛ btē marie semp virginis intercessione, ad ꝑpetuā atqꝫ p̄sentē, hec oblatio nobis ꝑficiat ꝓsperitatē ꝛ pacē. p. Alia sec.

O Blatis q̄s dn̄e placare munerib⁹: ꝛ famulū tuū N. quē pastorē ecclesie tue p̄esse voluisti: assidua ꝓtectione guberna. Per. Cōio. Cantate Ps. 95 dn̄o alla, cātate dn̄o ꝛ benedicite noī eius, bene nūciate de die ī diē salutare eius. Alla alla. Post cō.

T Ribue nobis dn̄e celestis mēse virtute satiatis: ꝛ desiderare q̄ recta sunt: ꝛ desiderata ꝑcipere. p. Alia post cō.

S Umptis dn̄e salutis nr̄e subsidijs: da q̄s beate marie semp virginis patrocinijs nos vbiqꝫ protegi: in cuius veneratione hec tue obtulimus maiestati. Per dn̄m. Alia post cō.

H Ec nos q̄s dn̄e diuini sacramenti ꝑceptio protegat: ꝛ famulū tuum. N. quē pastorē ecclesie tue esse voluisti, vna cū cōmisso sibi grege saluet semp ꝛ muniat. Per dn̄m.

¶ Si vero ī dicta vigilia fuerit aliqđ festū simplex: fit đ ipso festo tm̄ commemoratio ī missa. Qđ si fuerit festum solēne: missa dicit̄ de festo cū cōmemoratiōe vigilie. Si aūt fuerit festū duplex: đ eo fit missa: ꝛ nulla cōmemora. đ vigilia.

¶ In die ascensionis. Statio ad sanctum petrum. Introit⁹.

Act.1. Viri galilei quid admiramini aspicientes in celũ? alleluia. quẽadmodũ vidistis eũ ascendentẽ in celũ, ita veniet. Alla, alla, alleluia. ps. Cũq3 intuerentur in celũ euntem illũ, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestib' albis, qui & dixerunt. ℣. Gloria. Oro.

Concede q̃s oĩps de', vt q hodierna die vnigenitũ tuũ redẽptore3 nr̃m ad celos ascẽdisse credim': ipsi q̃q3 mẽte, in celestib' habitem'. Per.

Lectio actuũ apostoloꝝ.

ca.i.a Primũ q̃dẽ sermone3 feci de oĩbus, o theophile, q̃ cepit Iesus facere & docere, vsq3 in diẽ: qua p̃cipiens apostolis p spiritũ sanctũ, quos elegit, assũptus est: q̃bus & p̃buit seipsum viuũ post passionẽ suã in multis argumẽtis, p dies quadraginta apparens eis, & loquẽs de regno dei. Et cõuescens, p̃cepit eis, ab hierosolymis ne discederẽt, sed expectarent p missionẽ patris, q̃ audistis, inquit, p os meũ: Q2 ioannes q̃dẽ baptiçauit aqua, vos autẽ baptiçabimini spiritu scõ non post multos hos dies. Igit̃ q cõuenerant, interrogabãt eu3, dicẽtes, Dñe, si in tẽpore hoc restitues regnu3 israel? Dixit aũt eis, Nõ est vestrũ nosse tẽpora vel momẽta, q̃ pater posuit i sua potestate: sed accipietis virtutẽ superuenietis spũs sancti in vos, & eritis mihi testes i hierusalẽ, & i oĩ iudea, & samaria, & vsq3 ad vltimũ terre. Et cũ hoc dixisset, videntib' illis, eleuatus est: & nubes suscepit eũ ab oculis eoꝝ. Cũq3 intuerẽtur in celũ euntẽ illum, ecce duo viri astiterũt iuxta illos i vestibus albis, q & dixerũt, Viri galilei, q̃d statis aspiciẽtes i celũ? Hic iesus q assumpt' est a vobis in celũ, sic veniet quẽadmodũ vidistis eũ eũtẽ in celũ. Alla. ℣. Ascẽdit de' i iubilatiõe, & dñs ĩ voce tube Alla. ℣. Dñs in syna in sancto, ascẽdẽs ĩ altũ captiuã duxit captiuitatẽ. Seq. sci euã. s̃m marcũ. ps.46 ps.67

ca.16. In illo tpe. Recũbẽtibus vndecim discipulis apparuit illis iesus & exprobrauit i

credulitatem eorum, et duritiam cordis, quia his qui viderant eum resurrexisse, a mortuis, non crediderant. Et dixit eis, Euntes in mundũ vniuersum, pdicate euãgeliũ oĩ creaturę. Qui crediderit, et baptiçatus fuerit: saluus erit. Qui vero non crediderit, ꝯdẽnabitur: Signa aũt eos q crediderint, hęc sequẽtur. In nomine meo dęmonia eycient, liguis loquẽtur nouis, serpentes tollẽt, et si mortiferũ qd biberint, nõ eis nocebit, sup egros manus iponent: et bene habebũt. Et dñs qdẽ Iesus postq̃ locutus ẽ eis, assumpt[9] est in cęlũ, et sedet a dextris dei. Illi aũt pfecti pdicauerunt vbiq̃: dño cooperante, et sermonem ꝯfirmãte sequẽtib[9] signis. Offer.

Act.1. Viri galilei, qd admiramini, aspicientes in cęlũ? hic Jesus qui assũptus ẽ a vobis in cęlũ, sic veniet: quẽadmodũ vidistis eũ ascendentem in cęlum. Allã. Secre.

Suscipe dñe munera q̃ pro filij tui gloriosa ascẽsione deferrim[9]: et ꝯcede ppitius: vt a p̃sentib[9] periculis liberemur: et ad vitã pueniamus ętemã. Per eundẽ. Pręfatio. Per xp̃s dñm nostrum. Qui post resurrectionẽ suaũ. Et dĩ vsq ad vigiliã pẽte exclusiue fol. 127.

¶ Infra actionẽ. Cõicantes et diẽ sacratissimum cęlebrantes. Et dicit p octa.tri. Cõio.

Psallite dño, q ascẽdit sup cęlos ps 46 cęloꝝ, ad orientẽ allã. Post cõi.

Presta nobis q̃s oĩps et misericors deus vt q̃ visibilibus mysterijs sumenda pcepimus: inuisibili ꝯsequamur effectu. Per do. ¶ Dñica infra octauam ascensionis. Introi.

Exaudi dñe vocẽ meã, qua cla ps.26. maui ad te, allã. tibi dixit cor meũ q̃siui vultũ tuum: vultũ tuũ dñe requirã: ne auertas faciẽ tuã a me. Allã. allã. ps. Dñs illuminatio mea, et salus mea: quem timebo? ℣. Gloria patri. Orõ.

Omnĩps sempiternę deus, fac nos tibi semp et deuotã gerere volũtatẽ: et maięstati tuę, sincero corde seruire. Per. Lectio epl'ę beati petri apostoli.

Charissimi. Estote prudẽ- 1 c.4. tes, et vigilate in orationi B

bus. Ante oia aût, mu'uaz in vobismetipsis charitatem pti nuâ habêtes: qz charitas operit multitudinê pctôz. Hospitales inuicê, sine murmuratione. Vnusqsqz sicut accepit gratiâ in alterû illâ administrantes: sicut boni dispensatores, multiformis grê dei. Siqs loqtur, quasi sermones dei. Siqs ministrat, tanqz ex virtute, qz administrat deus. vt in oibus honorificetur deus. per iesum
ps. 98. christû, dnm nrm. Alla. V. Regnabit dns super oês gentes: de sedet super sedê sanctâ suâ. Alla.
Jo. 14 V. Non vos relinquâ orphanos: vado, et venio ad vos: et gaudebit cor vestrû. Seq. sancti euangelii
Ca. 15. secundum Ioannem.
D

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit paraclytus, quê ego mittaz vobis a patre, spiritû veritatis q a patre pcedit: ille testimoniû perhibebit de me. Et vos testimonium perhibebitis: qz
ca 16. ab initio mecuz estis. Hec lo-
A cutus sum vobis, vt non scandaliçemini. Absqz synagogis facient vos: Sed venit hora, vt ois q interficit vos, arbitretur obsequm se pstare deo. Et hec facient vobis: qz non nouerût patrê, neqz me. Sed hec locutus sum vobis: vt cû venerit hora, eoz reminiscamini, qz ego dixi vobis. Offer. Ascê-
dit deus in iubilatione: et dns i vo- Psal.
ce tube. Alleluia. Secreta. 46.

Sacrificia nos dne imaculata purificêt: et mentibus nris superne gratie dent vigorez. Per do. Coîo. Pater cû essem cû eis: ego seruabaz eos, quos dedisti mihi. alla. nunc aût ad te venio: nô rogo vt tollas eos d mûdo: sed vt sues eos a malo. Alla. alla.

Repleti dne muneribus sacris: da qs: vt in gratiaz semp actione maneam. Per. Post côi. ℭ Die veneris post octa. ascensio. si festû non fuerit: missa dñ de dnica pcen. ℭ In vigilia pêteco. post tertiâ hora cöpetêti, frês puenientes ad ecclâz, dnt sextâ. Qua finita: sacerdos et ministri idu ti more solito: facta reuerêtia ante altare: in locis suis sedêt, postea legitur pphetie sine titulo. In fine pphetiaz dicûtur orationes sine. Flecta. ge.

ℭ Prophetia. j. Genesis.

In diebus illis. Tentauit de- Ca. 22.
us habrahâ, et dixit ad eû, Ha- A
brahâ, habrahâ. Et ille rñdit, Adsum. At ille, Tolle filiûz

tuũ vnigenitũ quẽ diligis isaac, ⁊ vade in terraȝ visionis: ⁊ offeres eũ ibi in holocaustuȝ, sup vnũ montiũ, quẽ monstra uero tibi Igitur habrahaȝ de nocte ↄsurgens strauit asinuȝ suũ: ducẽs secũ duos iuuenes, ⁊ isaac filiũ suuȝ: cũq̃ȝ ↄcidisset ligna in holocaustuȝ, abiyt ad locũ quẽ p̃ceperat ei deus. Die aũt tertio, eleuatis oculis vidit locum ꝓcul. Dixitq̃ȝ ad pueros suos, Expectate hic cũ asino: Ego ⁊ puer illuc vsq̃ȝ ꝓperãtes, postq̃ȝ adorauerimꝰ, reuertemur ad vos. Tulit q̃q̃ȝ ligna holocausti, ⁊ iposuit sup isaac filium suũ: Ipse vero portabat in manibꝰ suis igneȝ ⁊ gladiuȝ. Cũq̃ȝ duo pgerẽt simul, Dixit isaac patri suo, Pater mi. At ille rñdit, Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis ⁊ ligna: vbi est victima holocausti? Dixit habrahã, Deus ꝓuidebit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergebãt ergo pariter: venerũtq̃ȝ ad locũ quẽ ostẽderat ei deus, in quo ędificauit altare, ⁊ desup ligna cõposuit: Cũq̃ȝ colligasset isaac filiũ suum, posuit eũ in altari sup struẽȝ lignoꝝ. Extenditq̃ȝ manũ, ⁊ arripuit gladiũ, vt imolaret filium suuȝ. Et ecce angelus dñi de cęlo clamauit, dicens, Habrahã, habrahaȝ. Qui rñdit, Adsum. Dixitq̃ȝ ei, Ne extendas manũ tuã sup pueꝝ, neq̃ȝ facias illi quicq̃ȝ: Nunc cognoui q̃ timeas deũ, ⁊ nõ peperci sti filio tuo vnigenito, ꝓpter me. Leuauit habrahã oculos viditq̃ȝ post tergũ arietẽ inter vepres, herentẽ cornibꝰ. Quẽ assumens obtulit holocaustũ ꝓ filio. Appellauitq̃ȝ nomen loci illiꝰ, Dñs videt. Vnde vsq̃ȝ hodie dicit̃, In monte dñs videbit. Vocauit aũt angelus dñi habrahã scd̃o de cęlo, dicens, Per me metipsum iuraui, dicit dñs: q2 fecisti rẽ hanc, ⁊ non pepcisti vnigenito filio tuo propter me, benedicẽs benedicã tibi, ⁊ multiplicabo semẽ tuuȝ sicut stellas cęli, ⁊ velut arenaȝ, q̃ est in littore maris: Possidebit semen tuũ portas inimicoꝝ suoꝝ, ⁊ benedicẽtur in semine tuo oẽs gẽtes terrę, quia obedisti voci meę. Reuersusq̃ȝ est habrabam ad pueros suos, abierũtq̃ȝ bersabeę simul, ⁊ hitauit ibi. Qua finita sacerdos dicit. Oremꝰ.

Deus q̃ in habrahę famuli tui opere: humano generi obediẽtię exẽpla p̃buisti: ↄcede nobis: ⁊ nr̃ę voluntatis

prauitatē frangere: et tuorū p
ceptorū, rectitudinē in omni
bus adimplere. Per dominū.

¶ Prophetia. ij. Exodi.
ca.14. IN diebꝰ illis. Factū est in
vigilia matutina et ecce respi
ciens dñs sup castra egyptio
rū p colūnā ignis et nubis, in
terfecit exercitum eorū, et sub
uertit rotas curruū, ferebātur
q in pfundū. Dixerunt ergo
egyptij, Fugiamꝰ israelē: dñs
enim pugnat p eis ꝯ nos. Et
ait dñs ad moysen, Extende
manū tuā sup mare, vt reuer
tant ꝗque ad egyptios sup cur
rus et eqtes eorū. Cūq extēn
disset moyses manū ꝯtra ma
re, reuersum est primo dilucu
lo ad priorē locū: Fugiētibus
q egyptijs, occurrerūt aq et i
uoluit eos dñs in medijs flu
ctibꝰ. Reuerseq sunt aque, et
cooperuerunt currꝰ et equites
cuncti exercitꝰ pharaonis, q se
quētes ingressi fuerant mare:
nec vnꝰ qdē superfuit ex eis.
Filij aūt israel, perrexerunt p
mediū sicci maris, et aque eis
erant quasi p muro, a dextris
et a sinistris: Liberauitq dñs i
die illo israel, ꝺ manu egypti
orū. Et viderūt egyptios mor
tuos sup littꝰ maris, et manū ma
gnā quā exercuerat dñs ꝯtra
eos: Timuitq pplꝰs dñs, et cre
diderunt dño, et moysi seruo
eius. Tūc cecinit moyses et fi 15. ca.
lij israel carmē hoc dño, et di A
xerunt. Trac. Cantemꝰ dño: glo Exo.
riose enim honorificatus ē: equū 15.
et ascensorem piecit in mare: adiu
tor et protector factus est mihi in
salutē. ℣. Hic deus meꝰ, et hono
rificabo eum: deus patris mei: et
exaltabo eū. ℣. Dñs ꝯterens bel
la: dñs nomen est illi Oremus.

DEus q in primis tēpibus
impleta miracula noui
testamenti luce reserasti: vt et
mare rubrū forma sacri fontis
existeret: et liberata plebs ab
egyptiaca seruitute, christiani
ppli sacramēta pferret: da vt
oēs gentes israelis priuilegiū
merito fidei cōsecute, spiritus
tui pceptione regenerent. p.

¶ Prophetia. iij. Deuterō.
IN diebꝰ illis. Scripsit moy ca. 31.
ses canticū, et docuit filios S
israel. Precepitq dñs iosue fi
lio nun, et ait, Cōfortare, et esto
robustꝰ. Tu enim introduces
filios israel in terrā, quā polli
citus sum eis: et ego ero tecū.
Postquā ergo scripsit moyses
verba legis huiꝰ in volumine,
atq cōpleuit, pcepit leuitis, q
portabant arcā federis dñi, di
cens, Tollite librū istū, et poni

te illū

te illum in latere arcę fęderis dñi dei nři: vt sit ibi ɔtra te in testimoniū. Ego enī scio ɔtentionē tuā, ꝛ ceruicē tuā durissimam. Adhuc viuēte me: ꝛ ingrediēte vobiscū, semꝑ ɔtētiose egistis ɔtra dñz: quāto magis cū mortu⁹ fuero? Congregate ad me oēs maiores natu ꝑ trib⁹ vĩas, atq; doctores, ꝛ loquar audiētib⁹ illis ſmones istos, ꝛ iuocabo ɔtra eos cęlū ꝛ terrā. Noui eni ꝙ post mortē meā inique agetis, ꝛ declinabitis cito de via quā ꝓcepi vobis: ꝛ occurrēt vobis mala in extremo tpe, qñ feceritis malū in ɔspectu dñi, vt irritetis eū ꝑ opa manuū vestraꝝ. Locutus est ergo moyses, audiēte vniuerso cętu filiorū isrl', ꝟba carminis hui⁹, ꝛ ad finez
Deut. 32. vsq; cōpleuit. Tract⁹. Attēde cęlū ꝛ loquar: ꝛ audiat terra ꝟba ex ore meo. ℣. Expectetur sicut pluuia eloquiū meū, ꝛ descēdāt sicut ros ꝟba mea. ℣. Sicut imber sup gramē, ꝛ sicut nix sup fęnum, qa nomē dñi inuocabo. ℣. Date magnitudinē deo nřo, de⁹ verax: opa ei⁹, ꝛ oēs vię eius, iudicia. ℣. De⁹ fidelis, in quo nō ē iniqtas, iustus ꝛ scūs dominus. Oremus.

Deus glificatio fideliū ꝛ vita iustoꝝ: q ꝑ moysen famulū tuū nos quoq; modulatiōe sacri carminis erudisti: in vniuersis gentibus mię tuę mun⁹ opare, tribuēdo beatitudinē, auferēdo terrorē, vt qđ ꝓnūtiatū est ad suppliciū: i remediū trāsferat ęternū. Per.

Prophetia quarta Esaię.

Apprehēdēt septē mulieres virū vnū i die illa dicētes, Panē nřz comedem⁹, ꝛ vestimētis nřis opiemur: tātū mō iuocet nomē tuū sup nos, aufer obꝓbriū nřm. In die illa erit germē dñi in magnificētia, ꝛ glīa, ꝛ fruct⁹ terrę sublimis, ꝛ exultatio his q saluati fuerint de isrl'. Et erit ois q relict⁹ fuerit in syon, ꝛ residu⁹ in hierl'm, scūs vocabit, ois q script⁹ est in vita in hierl'z: Si abluerit dñs sordes filiaꝝ syon, ꝛ sanguinē hierl'm lauerit de medio ei⁹, in spū iudicij, ꝛ spū ardoris. Et creauit dominus de⁹ sup oēz locū montis syon, ꝛ vbi iuocat⁹ est, nubem per diē, ꝛ fumū, ꝛ splendorez ignis flāmantis in nocte. Sup oēz eni glīaz ꝓtectio. ꝛ tabernaculuz erit in vmbraculum diei ab estu, ꝛ in securitatez, ꝛ abscōsionē, a turbine, ꝛ a pluuia. Trac. Uinea facta est dilecto meo, in cornu i loco vberi. ℣.

ca. 4. a

Et macerīā circūdedit, ꝛ circūfodit, ꝛ plātauit vineā soꝛetb, ꝛ edificauit turriȝ in medio ei⁹. ℣. Et toꝛcular fodit in ea, vinea enim domini sabbaotb, domus israel est. Oꝛemus. Oꝛatio.

OMnipotens sempiterne deus, qui ꝑ vnicum filiū tuuȝ, ecclīę tuę demōstrasti te esse cultoꝛē: vt oēȝ palmitē fructū in eodē filio tuo, q vera vitis est, afferētē cleměter excolēs: fruct⁹ afferat ampliores: fidelib⁹ tuis, quos velut vineā ex ęgypto, ꝑ fontē baptismi trāstulisti: nullę pctōꝝ spinę pręualeāt: vt spūs tui scificatiōe muniti: ꝑpetua fruge ditētur. Per. in vnitate eiusdem. Pꝛo-

ca.3.b pbetia. Baruch.

AVdi israel mādata vitę, auribus pcipe, vt scias pꝛudētiaȝ. Quid est isrl̄, q̄ i terra inimicoꝛuȝ es? Inueterasti in terra aliena, coingnat⁹ es cū moꝛtuis. deputat⁹ es cū bis, q̄ sunt in inferno, Dereliqsti fonteȝ sapiētię. Nā si i via dei ambulasses, babitasses vtiq in pace sup terrā. Disce vbi sit sapientia, vbi sit virt⁹, vbi sit pꝛudētia, vbi sit itellect⁹, vt scias simul, vbi sit lōgiturnitas vitę, ꝛ vict⁹, vbi sit lumē oculoꝝ, ꝛ pax. Quis iuenit locū ei⁹? Et qs itroiuit in tbesauros eius? Vbi sunt pncipes gētiū, ꝛ qui dñant sup bestias, q̄ sūt super terram? Qui in auibus cęli ludūt, q argētū tbesauriçāt, ꝛ aurū in quo ꝯfidūt boīes, ꝛ non est finis possessiōis eoꝝ? Qui argētū fabꝛicāt ꝛ soliciti sunt, nec est iuētio opeꝝ illoꝝ? Et tū exterminati sunt ꝛ ad iferos descēderūt, ꝛ alij in locū eoꝝ surrexerūt. Iuuenes viderunt lumē, ꝛ babitauerunt sup terrā. Viā autē disciplinę nesciērūt, neq itellexerunt semitas ei⁹, neq susceperūt ea filij eorū. A facie eoꝝ lōge facta ē. Nō est audita in cbanaā, neq visa est in tbemā. Filij quoq agar, q exqsierūt pꝛudētiaȝ, q̄ de terra est, negotiatoꝛes terrę ꝛ tbemā, ꝛ ꝯfabulatoꝛes, ꝛ exqsitoꝛes pꝛudētię, ꝛ itelligētię: Viā aūt sapiētię nescierūt, neq meminerūt semitarum ei⁹. O isrl̄, q̄ magna ē dom⁹ dei, ꝛ igēs loc⁹ possessiōis ei⁹. Magn⁹ ꝛ nō bȝ ꝯsūmationē, excelsus ꝛ imēsus Ibi fuerunt gigātes noīati, illi q ab initio fuerūt statura magna, sciētes bellū. Nō bos elegit dñs, neq viā disciplinę iuenerūt, ppea perierūt. Et qm̄ nō babuerūt sapiētiā interierūt pp suā insi-

piētiā. Quis ascēdit in cęlū ꝛ accepit eā, ꝛ eduxit eā de nubib⁹? Quis trāsfretauit mare, ꝛ iuenit eā, ꝛ attulit eā sup aurū electū? Nō est q sciat viam eius neq͡ȝ q excogitet semitas ei⁹. Sȝ q fecit vniuersa, nouit illā, ꝛ adiuenit eaȝ, pꝛudentia sua. Qui pfecit terrā in sempiterno tpe, ꝛ adipleuit eā pecudib⁹. Vocauitq͡ȝ eā, ꝛ obaudiuit eū ī timoꝛe. Stellę aūt ődederūt lumē in custodijs suis, ꝛ letatę sunt. Vocate sunt, ꝛ dixerūt ad sumuȝ. Et luxerūt ei cū iocūditate q fecit illas. Hic ē de⁹ nr̄ ꝛ nō extimabit̄ ali⁹ad uersus eū. Hic adiuenit oēm viā disciplinę ꝛ ődit illam iacob puero suo, ꝛ isrl̄ dilecto suo. Post hęc super terraȝ visus est, ꝛ cum hoībus conuersatus est. Oꝛemus. Oꝛatio.

Deus q nobis p pphetaruȝ oꝛa p̄cepisti tēpoꝛalia relinq̄re: atq͡ȝ ad ęterna festinare: da famulis tuis: vt q̄ a te iussa cognouimus: implere cęlesti īspiratiōe valeam⁹. p.

¶ Pꝛophetia. vj. Ezechielis.

ca. 37. A In dieb⁹ illis. Facta est super me manus dn̄i: ꝛ eduxit me ī spū dn̄i: ꝛ dimisit me in medio cāpi, q erat plen⁹ ossib⁹, ꝛ circūduxit me p ea i gyrū: Erāt aūt multa valde, sup faciē campi, siccaq͡ȝ vehemēter. Et dixit ad me, Fili hoīs, putasne viuēt ossa ista? Et dixi, Dn̄e de⁹ tu nosti. Et dixit ad me, Vaticinare de ossibus istis: ꝛ dices eis, ossa arida, audite verbū dn̄i. Hęc dicit dn̄s de⁹ ossib⁹ his, Ecce ego ītromittā in vos spm̄, ꝛ viuetis: ꝛ dabo super vos neruos, ꝛ succrescere faciā sup vos carnē, ꝛ supextēdā in vobis cutem: ꝛ dabo vobis spiritū, ꝛ viuetis: ꝛ scietis q̄a ego dn̄s. Et pphetaui sicut p̄ceperat mihi: Fact⁹ est aūt sonit⁹ pphetāte me, ꝛ ecce cōmotio: ꝛ accesserūt ossa ad ossa, vnūq̄dq͡ȝ ad iūcturā suā. Et vidi, ꝛ ecce super ea nerui, ꝛ carnes ascēderunt: ꝛ extēsa est in eis cutis desup, ꝛ spm̄ nō habebant. Et dixit ad me, vaticinare ad spūȝ, vaticinare fili hoīs, ꝛ dices ad spūȝ, Hęc dicit dn̄s deus, A q̄tuoꝛ vētis veni spūs, ꝛ īsuffla sup interfectos istos, ꝛ reuiuiscant. Et pphetaui, sicut p̄cepat mihi: ꝛ igressus ē in ea spūs, ꝛ reuixerūt: ꝛ steterunt sup pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me, Fili hominis, ossa hęc vniuersa, domus isrl̄ est: Ipsi dicūt, Arue

rūt ossa nr̄a, perijt spes nr̄a, ⁊
abscissi sumus, ꝓpea vaticina
re, ⁊ dices ad eos, Hęc dicit
dn̄s de⁹, Ecce ego aperiā tu
mulos vr̄os, ⁊ educā vos de
sepulchris vr̄is ppl's me⁹: ⁊ in
ducā vos ī terrā isrl', ⁊ scietis,
q̄a ego dn̄s, cū aperuero se
pulchra vr̄a, ⁊ eduxero vos
de tumulis vr̄is ppl's meus: ⁊
dedero spūm meū in vobis, ⁊
dixeritis, ⁊ regescere vos fa
ciā sup humū vr̄am: dicit dn̄s
oīpotens. Oremus. Oratio.

DOmine de⁹ v̄tutū: q̄ col
lapsa reparas, ⁊ repara
ta ꝯseruas: auge ppl'os, in tui
nōis scificatiōe renouandos:
vt oēs q̄ sacro baptismate di
luunt̄: tua semꝑ īspiratiōe di
rigant̄. p. His finitis descēdē
do ad fontes cantat̄. Trac.

Ps. 41 Sicut ceruus desiderat ad fontes
aquarū, ita desiderat aīa mea ad
te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad te
deū viuū, quādo veniā ⁊ apparebo
ante faciē dei mei. ℣. Fuerunt
mihi lachrymę meę panes die
ac nocte, dum dicitur mihi per
singulos dies, vbi est deus tuus.
Deinde ad fontes anteq̄ sacer
dos iret ad bn̄dictionē fonti
um di. Dn̄s vobiscū. Oratio.

COncede q̄s oīps deus: vt
q̄ solēnitatē doni spirit⁹
sancti colimus: cęlestib⁹ desi
derijs accēsi: fontem vitę sitia
mus. Per. in vnitate eiusdem.

¶ Deinde ꝓcedit̄ ad bn̄di
ctionē fontium: quā reqre su
pra in sabbato sancto fo. 116

¶ Vbi vo nō fuerint fontes
Tract⁹ Sicut ceruus. Et oīo
sequēs tractū: ⁊ fontiū benedi
ctio ꝑtermittunt̄: sȝ finita orą
tione Dn̄e de⁹ v̄tutū. Sacer
dos casula deposita, cū mini
stris añ altare ꝓcumbit: ⁊ fra
tres alij stant erecti: ⁊ cātant̄
letanię a duob⁹ fratrib⁹ ī me
dio chori: vtroq̄ choro idem
simul rn̄dēte. Peruēto aūt ad
Pcōres te rogamus audi nos.
Sacerdos ⁊ ministri ad vestia
riū reuertētes: solēniter īduū
tur: ⁊ accēdunt̄ luminaria cir
ca altare. ¶ Peruēto autē ad
Kyriel, Letaniarū. kyrielei.
Pro missa a cātorib⁹ solēniter
incipitur. Quo incepto sacer
dos de vestiario cū ministris
rediēs: facit ꝯfessionē debitā,
in loco ꝯsueto: ⁊ ascēdēs post
modū ad altare. Finito kyrie
eleisō. Incipit solēniter. Glia
in excelsis deo. Et campane
(pulsant̄. Oīo.

PResta q̄s oīps de⁹, vt claritatis tuę
super nos splēdor effulgeat: ⁊
lux tuę lucis corda eoꝝ q̄ per

gram tuā renati sunt: sci spūs illustratione confirmet. Per dñz nrm. in vnitate eius. spi.

Lectio actuum Apostolo℞.

ca. 19. A In dieb⁹ illis Factū est au tem cū Apollo eēt corin thi, vt Paulus peragratis su periorib⁹ ptib⁹, veniret ephe sum, ⁊ iueniret quosdā de disci pulis: dixitq3 ad eos, Si spūm scm̄ accepistis credētes? At il li dixerūt ad eū, Sz neq3 si spi rit⁹ scūs est, audiuim⁹. Ille vo, ait. In quo g̃ baptiçati estis? Qui dixerūt, In ioānis baptis mate. Dixit aūt Paulus, Ioā nes gdē baptiçauit baptismo penitētię ppl'z, dicēs in eū qui vēturus eēt post ip3, vt crede rēt, hoc est in iesuz. His audi tis baptiçati sunt in noie dñi Iesu. Et cuz iposuisset illis ma nus Paulus, venit spūs sanct⁹ sup eos, ⁊ loq̄bant̄ līguis, ⁊ p pbetabāt. Erāt aūt oēs viri fe re duodeciz. Introgressus aūt Paulus in synagogaz cū fidu cia loq̄bat̄ p tres menses, dis putās ⁊ suadēs de regno dei.

Deide duob⁹ fratrib⁹ di: Alla. Et cho℞⁹ repetit. Alla. Postea ps. 117 sequit̄. ℣. Confitemini dño, qm̄ bonus, qm̄ in seculum mīa eius.

Quo a pdictis duob⁹ fratrib⁹ decantato: non repetit̄. Alla.

Sed imediate sequit̄. Trac. Laudate dñm oēs gētes: ⁊ collau ps. 116 date eū oēs populi. ℣. Qm̄ ꝯfir mata est sup nos misericordia ei⁹ ⁊ veritas dñi manet in ęternum.

Ad euangeliū nō portant̄ lu minaria: sed incensum tantū.

❡ Seq. sci euāg. fm ioānem.

In illo tpe. Di xit iesus discipu lis suis. Si diligi tis me: mādata mea seruate. ⁊ ego rogabo pa trē, ⁊ aliū paraclytu3 dabit vo bis, vt maneat vobiscū in ęter nū, spiritum veritatis, quē mū dus nō potest accipere, q̄z nō videt eū, nec scit eū. Vos autē cognoscetis eu3: q̄z apud vos manebit, ⁊ in vobis erit. Non reliquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū: ⁊ mū dus me iā nō videt. Vos autē videbitis me: quia ego viuo, ⁊ vos viuetis. In illo die vos co gnoscetis q̄z ego i patre meo, ⁊ vos i me, ⁊ ego i vobis. Quí habet mandata mea, ⁊ seruat ea: ille ē q diligit me. Qui aūt diligit me: diliget̄ a p̄re meo. Et ego diligā eū, ⁊ manifesta bo ei meipsum. Offer. Emitte ps. 103 spūm tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciē terrę: sit glīa dñi i scła. Alla. ca. 14 B

Munera q̄s dn̄e oblata sā ctifica: ⁊ corda nr̄a san cti sp̄us illustratiōe emunda. Per dn̄m. in vnitate eiusdem. Prefatio. Per eūm dn̄m nr̄z. Qui ascendēs sup oēs celos. ⁊c. Infra actionē. Cōicantes:
127 ⁊ diē sacratissimū celebrātes. Alia infra actionē. Hāc igit̄ oblationē seruitutis nr̄e. Et di cunt̄ vsqz ad seq. sabbatuz, in
Jo.9. clusiue. Cōio. Ultimo festiuita tis die, dicebat iesus, qui ī me cre dit, flumina de ventre eius fluent aque viue: hoc aūt dixit de spiri tu, quē accepturi erant credētes ī eum. Alla alla alla. Post cō.

Sancti sp̄us dn̄e corda no stra mūdet infusio: ⁊ sui roris intima aspersione fecundet. Per dn̄m. in vnitate eiusdē spi ritussci. Et dr̄ nona post missaz.

¶ In die sancto pentecostes. Statio ad sanctū petrū. Intro.

Spiritus dn̄i repleuit orbē ter raz: alla. ⁊ hoc qd̄ ꝯtinet oīa, scientiā hz vocis, alla, alla, alla. Ps. Oium est enim artifex: oēm hn̄s virtutē oia ꝓspiciens. ℣. Gloria.

Deus q hodierna Oro. die corda fideliū sancti sp̄us illustratione docuisti: da nobis in eodē sp̄u recta sape re: ⁊ de eius semp ꝯsolatione gaudere. Per dn̄m. in vnitate.

Lectio actuum apostolorū.

In dieb⁹ illis. Dū cōpleren ca.2.a tur dies pētecostes, erant oēs discipuli pariter in eodez loco, ⁊ factus est repēte de ce lo son⁹, tanq̄ aduenietis sp̄us vehemētis, ⁊ repleuit totā do mū, vbi erāt sedētes. Et appa ruerūt illis dispartite lingue, tāq̄ ignis, seditqz supra singu los eoꝝ. ⁊ repleti sunt oēs sp̄u sctō, ⁊ ceperunt loq varys lin guis ꝑut sp̄us scūs dabat elo qui illis. Erant aūt in hierusa lē, habitātes iudei, viri religio si, ex oī natione, q̄ sub celo est. Facta aūt hac voce, conuenit multitudo, ⁊ mente ꝯfusa est, qm̄ audiebat vnusq̄sq; lingua sua, illos loquētes. Stupebant aūt oēs, ⁊ mirabātur, dicētes, Nonne ecce oēs isti, q loquun tur, galilei sūt? Et q̄ō nos au diuimus vnusq̄sq; linguaz no strā, in qua nati sum⁹? Parthi, ⁊ medi, ⁊ elamite, ⁊ q habitāt

mesopotamiā,iudeā, ꝛ capadociā,pontū,ꝛ asiā,phrygiā, ꝛ pāphiliā,egyptum, ꝛ partes lybie,que est circa cirenem, ꝛ aduene romani. Iudei quoqꝫ ꝛ proselyti,cretes,ꝛ arabes, audiuim⁹ eos loquentes nr̄is linguis,magnalia dī. Alleluia. ℣.
Ps.103 Emitte spiritum tuū ꝛ creabunt: ꝛ renouabis faciem terre. Alleluia. ℣. Ueni sancte spiritus, reple tuoꝝ corda fideliū: ꝛ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia.

Sancti spirit⁹ adsit nobis gr̄a. Que corda nr̄a,sibi faciat habitacula. Expulsis inde cūctis vitijs spiritalibus. Spūs alme,illustrator oīum. Horridas nr̄e mētis purga tenebras. Amator sancte,sensatoꝝ semp cogitatuū. Infunde vnctionem tuā clemens nostris sensib⁹. Tu purificator omnium flagitioꝝ spiritus. Purifica nostri oculū interioris hominis. Ut videri supremus genitor possit a nobis. Mundi cordis,quē solī cernere possunt oculi. Prophetas tui inspirasti vt p̄conia xp̄i,p̄cinuissent inclyta. Apostolos cōfortasti: vti trophęum christi, per totū mundū veherent. Quādo machinā per verbū suum fecit deus celi terre marium. Tu sup aq̄s foturus eas: numē tuū expandisti spūs. Tu aīabus viuificandis aquas fecūdas. Tu aspirādo das spiritales esse homines. Tu diuisum per linguas mundum ꝛ ritus adunasti dn̄e. Idolatras ad cultū dei reuocas: magistroꝝ optime. Ergo nos supplicantes tibi, exaudi propiti⁹ sancte spiritus. Sine quo p̄ces oēs casse creduntur: ꝛ indigne dei auribus. Tu q omniū seculoꝝ sanctos. Tu numinis docuisti instinctu amplectēde spiritus. Ipse hodie apostolos xp̄i. Donans munere insolito: ꝛ cunctis inaudito seculis. Hūc diem gloriosum fecisti. Amen. Sequētia sc̄i euangelii s̄m ioannem.

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Siqs diligit me, sermonē meū seruabit, ꝛ pr̄ me⁹ diliget eū, ꝛ ad eū veniemus, ꝛ mansionē apud eū faciem⁹. ca.14 C
Qui nō diligit me: sermones meos non seruat. Et sermonē quē audistis, nō est meus: sed ei⁹ q misit me, patris. Hec locut⁹ sum vobis, apud vos manens. Paraclytus aūt spūs sanctus, quē mittet pater in noīe meo, ille vos docebit omnia, ꝛ suggeret vobis oīa, q̄cunqꝫ dixero vobis. Pacē relinquo vobis, pacem meā do vobis.

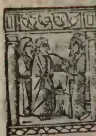
non quo mundus dat, ego do vobis. Non turbet cor vestrũ, neq; formidet. Audistis quia ego dixi vobis, vado, & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtiq;, q2 vado ad patrẽ: q2 pr̃ maior me est. Et nũc dixi vobis, prius q̃ fiat: vt cum factũ fuerit, credatis. Iam non multa loquar vobiscũ. Venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quicq̃. sed vt cognoscat mundus, q2 diligo patrẽ: & sicut mandatũ dedit mihi pater, sic facio. Offe.

ps. 67. Confirma hoc deus qd̃ operatus es in nobis: a tẽplo sancto tuo qd̃ est in hierusalem: tibi offerent reges munera alleluia. Secr.

MVnera q̃s dñe oblata sanctifica: & corda nr̃a sancti spũs illustratione emunda. Per dominũ. in vnitate eiusdẽ. Cõi.

Act. ij. Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis: vbi erãt sedẽtes. Alleluia. & repleti sunt oẽs spiritu sctõ, loquentes magnalia dei. All'a all'a. Post cõ.

SAncti spũs dñe corda nostra mundet infusio: & sui roris intima aspersione fecundet. Per do. in vnitate eius. Infra octa. pẽte. nõ fit de aliquo alio festo: sed post oct. celebrãtur. ¶ Feria. ij. Statio ad sanctum Petrum ad vincu. Intro.

CIbauit eos ps. 80. ex adipe frumenti. all'a. & de petra melle saturauit eos. alleluia. all'a. all'a. ps. Exultate deo adiutori nr̃o: iubilate deo iacob. ℣. Glia. Oro.

DEus q apostolis tui sanctum dedisti spiritum: cõcede plebi tue pie petitiõis effectum: vt qbus dedisti fidem: largiaris & pacem. Per dñm.

Lectio actuũ apostolorum.

IN dieb' illis. Aperiẽs petrus os suũ, dixit, Viri fratres, & patres, nobis p̃cepit dñs predicare populo, & testificari q2 ipse est, q cõstitutus ẽ a deo, iudex viuorum & mortuorum. Huic oẽs pphete testimoniũ perhibent, remissionẽ pcõrum accipere p nomẽ eius, oẽs q credũt in eũ. Adhuc loquente petro verba hec, cecidit spũs scũs super oẽs, q audiebãt verbũ. Et obstupuerũt ex circũcisione fideles, q venerant cũ petro, q2 & in natiões grã spũsancti effusa est. Audiebant enim illos loquẽtes linguis, & magnificãtes deum. Tunc rñdit petrus, Nunqd aquã, qs phibere po- Ca. 10 G

test, vt non baptiçētur hi, q spiritum sanctū acceperunt, sicut ꝛ nos? Et iussit eos baptiçari, in noie dñi nostri iesu christi.
Act.2. Alla. ℣. Loquebantur varijs linguis apostoli: magnalia dei. Alla.
℣. Ueni sancte spūs: reple tuoꝝ corda fideliū: ꝛ tui amoris in eis ignē accende. Infra octa. dicit quotidie sequētia. Sancti spūs vel Ueni sancti spūs. Sequētia.

V Eni scē spūs: ꝛ emitte celit⁹ lucis tuę radiū. Ueni pater pauperꝝ, veni datoꝛ munerꝝ, veni lumē cordiū. Cōsolatoꝛ optime, dulcis hospes aīę, dulce refrigerium. In laboꝛe requies, in estu tēperies: in fletu solatiū. O lux beatissima: reple cordis intima, tuoꝝ fideliū. Sine tuo numine: nihil ē in homine, nihil est innoxiū. Laua qđ est sordidū, riga qđ est aridū: sana qđ est sauciū. Flecte qđ est rigidū, foue qđ est frigidū, rege qđ est deuiū. Da tuis fidelibus, in te ꝯfidentibus, sacrū septenariū. Da vtutis meritū, da salutis exitū, da perēne gaudiū. Amē.

Seq. scī euāge. s. ioannem.
ca.3.b I Nillo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sic deus dilexit mundum, vt filium suum vnigenitū daret: vt omnis qui credit in ipsum, nō pereat, sed habeat vitā ęternā. Non enim misit de⁹ filiū suū in mundū, vt iudicet mundū, sed vt saluet̄ mund⁹ ꝑ ipsum. Qui credit in eū, nō iudicat̄. Qui autē non credit, iā iudicat⁹ est: q2 non credit in noie vnigeniti filij dei. Hoc est aūt iudiciū: q2 lux venit in mundū, ꝛ dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē: erant eni eoꝝ mala opera. Oīs enim q male agit, odit lucē, ꝛ non venit ad lucē, vt non arguantur opera eius. Qui aūt facit veritatē, venit ad lucē, vt manifestētur opera ei⁹ q2 in deo sunt facta. Offer. Intonuit de cęlo dñs, ꝛ altissimus dedit vocē suā, ꝛ apparuerunt fontes aquaꝝ. Alla. ps.17.

P Ropiti⁹ dñe q̄s hęc Sec. dona scifica: ꝛ hostię spiritalis oblatiōe suscepta: nosmetipsos tibi pfice mun⁹ ęternuꝫ. Per. Cōio. Spūs sanctus docebit vos. alleluia. quęcunq3 dixero vobis. alla. alleluia. Post cōio. Jo.14

A Desto q̄s dñe pplo tuo: ꝛ quem mysterijs cęlestibus imbuisti: ab hostiuꝫ furore defende. Per dominum.

¶ Feria tertia. Statio ad sanctam anastasiam. Introitus.

4.Es/
dre.z.

A Ccipite io cunditatē glorię vře. Alľa. gratias agentes deo.alľa.qui vos ad celestia regna vocauit.alľa. alľ. alľa.ps. Attēdi

ps.77 te pplš meus legem meā: inclina te aurem vestram in verba oris mei.v. Gloria patri. Oratio.

A Dsit nobis quęsumus domine virtus spiritus sancti: quę ꝛ corda nostra clementer expurget: ꝛ ab omnibus tueatur aduersis. Per dominum nostrum ꝛc. Lectio actuum apostolorum.

ca.8.c I N dieb⁹ illis. Cū audissent apostoli qui erant hierosolymis, qꝫ recepisset samaria verbū dei: miserunt ad eos petrū ꝛ ioānē. Qui cū venissent, orauerunt ꝑ ipsis, vt acciperent spūm sanctū. Nondū enim in quēq̃ illoꝝ venerat, sed baptizati tm̄ erant in noīe dn̄i iesu. Tunc iponebant manus sup illos, ꝛ accipiebant spiritū sanctū. Alleluia.v. Spūs scūs docebit vos, q̄cunq̃ dixero vobis. Al/

Jo.14 leluia.v. Ueni sancte spūs, reple tuoꝝ corda fidelium, ꝛ tui amoris in eis ignē accende. Sequentia sancti euangelij sm̄ ioānem.

I N illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis, q nō intrat per ostiū in ouile ouiū, sed ascendit aliunde: ille fur est ꝛ latro. Qui aūt intrat ꝑ ostiuꝫ: pastor est ouium. Huic ostiarius aperit: ꝛ oues vocē eius audiunt: ꝛ proprias oues vocat noīatim, ꝛ educit eas. Et cū ꝓprias oues emiserit, ante eas vadit: ꝛ oues illū sequunt̄, qꝫ sciunt vocē ei⁹. Alienū aūt nō sequunt̄: sed fugiunt ab eo: qꝫ non nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiuꝫ dixit eis iesus. Illi aūt nō cognouerunt qd loqueret̄ eis. Dixit ergo eis iteꝝ iesus, Amē, amē dico vobis qꝫ ego sum ostiuꝫ ouiū. Oēs quotquot ante me venerunt, fures fuerūt ꝛ latrones, sꝫ nō audierūt eos oues. Ego sū ostiū, ꝑ me si qs itroierit, saluabit̄: ꝛ īgrediet̄, ꝛ egredieт̄, ꝛ pascua iueniet. Fur nō venit, nisi vt furet̄, ꝛ mactet, ꝛ ꝑdat. Ego veni vt vitā habeant, ꝛ abūdanti⁹ habeant. Offer. Portas cęli aperuit dn̄s: ꝛ ps.77 pluit illis manna, vt ederent, panem cęli dedit eis panem angelorum, manducauit homo, alleluia.

Purificet nos q̄s dn̄e Secr. muneris p̄ntis oblatio: ꝛ dignos sacra participatiōe ef-
Jo.16. ficiat. Per. Coi. Spiritus qui a patre procedit. alleluia, ille me clarificabit all'a. alleluia. Post cōio.

Mentes nr̄as q̄s dn̄e sp̄ūs sctūs diuinis reparet sacramentis: q2 ipse est remissio oīuꝫ pcc̄oꝝ. Per. in vni. eiusdē.

Feria. iiij. Statio ad sanctā mariam maiorem. Introitus.

Ps.67

Deus, dum egrederetis corā populo tuo. all'a. iter faciens eis all'a. habitans in illis. alleluia all'a. Ps. Exurgat deus ꝛ dissipētur inimici eius, ꝛ fugiāt q oderunt eū a facie eius. ℣. Glia. Oremus. Et nō di. Flecta. ge.

Mentes nr̄as q̄s do Orō. mine paraclyt' qui a te procedit illuminet: ꝛ inducat in oēm, sicut tuus ꝓmisit fili', veritatem. Qui te. in vnitate eiusdeꝫ. Lcō actuum aploꝝ.

Ac.2.b In dieb' illis. Stans Petr' cū vndecim, leuauit vocē suam, ꝛ locut' est eis. Viri iudei, ꝛ qui habitatis hierusaleꝫ vniuersi, hoc vobis notū sit, ꝛ auribus percipite verba mea. Nō eniꝫ sicut vos existimatis, hi ebrij sunt, cum sit hora diei tertia: Sed hoc est qđ dictum
Joel 2.d est ꝑ ꝓphetā iohel, Et erit, ī nouissimis dieb' (dicit dn̄s) effūdā de sp̄ū meo super oēm carnē: ꝛ ꝓphetabunt filij vestri, ꝛ filię vestrę, Iuuenes vestri, visiones videbūt, ꝛ seniores vestri, somnia somniabunt. Et q dē super seruos meos, ꝛ super ancillas meas in dieb' illis, effundā de sp̄ū meo, ꝛ ꝓphetabunt: ꝛ dabo prodigia in cęlo sursum, ꝛ signa in terra deorsum, ꝛ sanguinē, ꝛ ignē, ꝛ vaporē fumi. Sol ↄuertetur in tenebras, ꝛ luna in sanguinē, antequā veniat dies dn̄i magn' ꝛ manifestus. Et erit. oīs quicūqꝫ inuocauerit nomē dn̄i, saluus erit. All'a. ℣. Uerbo dn̄i cę- Jo.32.
li firmati sunt, ꝛ sp̄ū oris eius oīs virtus eoꝝ. Hic di. Gloria in excel. Postea di. Dn̄s vobiscū.

Presta q̄s oṗs ꝛ mi Orō. sericors de': vt sp̄ūs tuus adueniēs: tēplū nos glorię suę dignāter inhabitādo pficiat. Per do. in vnitate eiusdē. Ab hac die vsq; ad dn̄icā seq. post orōneꝫ diei di. 5 pfecu. ecclię.

Ecclesię tuę q̄s dn̄e Orō. p̄ces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus ꝛ er

rozib⁹ vniuersis: secura tibi ser
uiat libertate. Per do. Vel p
papa. Deus omniū fidelium.
Lectio actuū apostoloꝝ.
ca.5.c In diebus illis. Per man⁹
aūt aplo͞ꝝ, fiebant signa ꝛ pdi
gia multa i plebe. Et erāt vna
nimiter oēs i porticu salomo
nis. Cęteroꝝ aūt nemo aude
bat se ꝯiūgere illis: sed magni
ficabat eos ppl's. Magis autē
augebaꝭ credētiū in dn̄o mul
titudo, viroꝝ ac mulieꝝ: ita vt
in plateis eijcerent infirmos,
ꝛ ponerēt in lectulis, ꝛ graba
tis, vt veniente petro, saltem
vmbra illius obūbraret quēꝗ̄
illoꝝ, ꝛ liberarent ab infirmi
tatibus suis. Cōcurrebat autē
ꝛ multitudo vicinaꝝ ciuitatū
hierusalē, afferentes egros, ꝛ
vexatos spiritib⁹ imundis: qui
curabanꝭ oēs. Alla. ℣ Ueni sā
cte spiritus, reple tuoꝝ corda fi
deliū, ꝛ tui amoris i eis ignem ac
cende. Sequentia scti euange
lij sm ioannē.

ca.6.e In illo tēpe. Di
xit iesus discipu
lis suis. Nemo
pōt venire ad
me, nisi pater q
misit me, traxerit eū, ꝛ ego re
Isa. suscitabo eū in nouissimo die.
54.c. Est scriptū in pphetis, Et erūt
oēs docibiles dei. Oīs q audi
uit a patre, ꝛ didicit: venit ad
me. Non qꝛ patrem vidit quisꝗ̄,
nisi is qui ē a deo: hic vidit pa
trē. Amē, amen dico vobis,
q credit in me, habet vitā ęter
nā. Ego sum panis vitę. Patres
vestri māducauerunt manna
in deserto: ꝛ mortui sunt. Hic
est panis de cęlo descendens:
vt si quis ex ipso manducaue
rit, nō moriaꝭ. Ego sum panis
viuus, q de cęlo descēdi. Si qs
māducauerit ex hoc pane, vi
uet in ęternū ꝛ panis, quē ego
dabo, caro mea est pro mun
di vita. Offer Meditabor i mā ps.118.
datis tuis, quę dilexi valde, ꝛ leua
bo manus meas ad mandata tua
quę dilexi alleluia. Secreta.
Accipe q̄s dn̄e mun⁹ ob
latū, ꝛ dignanter opera
re: vt qđ mysterijs agim⁹: pijs
effectib⁹ cęlebrem⁹. p. Alia se
Protege nos dn̄e tu cre.
is mysterijs seruientes, vt
diuinis reb⁹ inherentes: ꝛ cor
pore tibi famulemur ꝛ mēte.
Per. Cōio. Pacem meā do vo Jo.14
bis. alla. pacem meā relinquo vo
bis. alleluia. alleluia. Post cōio.
Sumptis dn̄e cęlestibus sa
cramentis: q̄s clemētiam
tuam: vt qđ tpaliter gerimus:
ęternis gaudijs cōsequamur.

Q Per d. Alia post cõio. Q Vęsumus dñe de⁹ nr̃, vt quos diuina tribuis participatiõe gaudere: humanis nõ finas subiacere periculis. Per.

¶ Fer.v. Statio ad.s.laurentium. Introit⁹.

Sap.i.

S Piritus dñi repleuit orbē terrarũ. Alla. ꝛ hoc qđ ꝯtinet oía: scientiã habet vocis. alla, alleluia, alla. ps. Oium ẽ eni artifex: oẽm hñs vtutẽ oia ꝓspiciens. ℣. Glia. Orõ.

D Eus q hodierna die corda fideliũ sancti spũs illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere, ꝛ de eius semper cõsolatione gaudere. Per. in vnitate eiusdẽ. Pro papa. Oratio.

D Eus oĩuz fideliũ pastor ꝛ rector: famulũ tuum. N. quẽ pastorẽ ecclię tuę pręesse voluisti: ꝓpitius respice da ei q̃s vbo ꝛ exẽplo, qbus pẽst ꝓfice re, vt ad vitã vna cũ grege sibi credito, ꝑueniat sempiternaz. p. Vel ꝯ ꝑsecuto ecclię. Orõ. Ecclię tuę. Regre in fer.iiij.p ce. fo. 85. Lcõ actuũ aplor̃.

ca.8. I N dieb⁹ illis. Philipp⁹ descendens in ciuitatẽ samarię, ꝑdicabat illis christum. Intẽdebãt aũt turbę his, q̃ dicebant a philippo, vnanimiter audiẽts, ꝛ vidẽtes signa q̃ faciebat. Multi enim eor̃, q habebãt spũs immundos, clamantes voce magna, exibãt. Multi aũt paralytici ꝛ claudi curati sunt. Factũ est ergo gaudiũ magnũ, ĩ illa ciuitate. Alla. ℣. Emitte spiritum tuũ ꝛ creabunt, ps.103 ꝛ renouab facie terrę. Alla. ℣ Ueni scẽ spũs: reple tuor̃ corda fideliũ, ꝛ tui amoris ĩ eis ignẽ accẽde.

Seq. scti euangelij scd̃m lucam.

I N illo tpe. Conuocat iesus duo ca.9.a decim apostolis, dedit illis virtutẽ ꝛ potestatez, super oia dmonia, ꝛ vt languores curarẽt. ꝛ misit illos ꝑdicare regnũ dei, ꝛ sanare infirmos. Et ait ad illos, Nihil tuleritis in via, neq₃ virgã, neq₃ perã, neq₃ panem, neq₃ pecuniã, neq₃ duas tunicas habeatis. Et in quãcũq₃ domũ intraueritis, ibi manete, ꝛ inde ne exeatis. Et qcũq₃ nõ receperint vos: exeuntes de ciuitate illa, etiã puluerem pedũ vestror̃ excutite in testimoniũ supra illos. Egressi autẽ, circuibãt ꝑ castella: euãgeli

çãtes ꝛ curãtes vbiqꝫ. Offer. ps.67 Confirma hoc deus qđ operatus es in nobis: a templo sancto tuo qđ est in hierusalem, tibi offerent reges munera. Alleluia. Secreta.

MVnera quesumus domine oblata sanctifica: ꝛ corda nostra sancti spiritus illustratione emunda. Per. in vnitate eiusdem. Alia secre.

OBlata quesumus domine placare muneribus: ꝛ famulum tuum. N. quem pastorem ecclesie tue preesse voluisti: assidua protectione guberna. Per do. Cõio. Act.2. Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis: vbi erant sedẽtes. alla. ꝛ repleti sunt oẽs spiritu sancto, loquentes magnalia dei. alleluia. alleluia. Post cõio.

SAncti spirit⁹ domine corda nostra mundet infusio: ꝛ sui roris intima aspersione fecundet. Per. in vnitate eiusdem. Alia post cõio.

HEc nos quesumus domine diuini sacramẽti perceptio protegat: ꝛ famulū tuum. N. quem pastorem ecclesie tue esse voluisti: vna cum commisso sibi grege, saluet semper ꝛ muniat. Per dñm.

¶ Fer. vj. Statio ad sanctos duodecim apostolos. Introi.

REpleat' os ps.70. meū laude tua. Alleluia, vt possim cãtare. alleluia. gaudebūt labia mea dum cãtauero tibi, alleluia alla. ps. In te dñe speraui, non confundar in eternū, in iustitia tua libera me ꝛ eripe me. ℣. Gloria. Oratio.

DA q̃s ecclesie tue misericors deus, vt spū scõ cõgregata, hostili nullaten⁹ incursione turbet'. Per. in vni. eius. Cõtra persecuto. ecclesie. Orõ.

ECclesie tue q̃s dñe preces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per. Vel pro papa. Deus oium fi. Requre fer. v. p ce. fol. 167. Le. iohelis pphe.

HEc dicit dñs de⁹, Exultate filie syõ, ꝛ letamini in dño deo vr̃o: qꝛ dedit vobis doctorē iustitie, ꝛ descendere faciet ad vos imbrē matutinū ꝛ serotinū sicut a principio. Et implebunt' horrea vestra frumẽto, ꝛ redundabunt torcularia vino ꝛ oleo. Et comedetis vescẽtes, ꝛ saturamini: ꝛ laudabitis nomen dei vr̃i, q fecit vobiscū mirabilia, ꝛ nõ confun- ca.2.c

deť ppl's meus in sempiternū. Et scietis quia in medio israel ego sum: ego dñs deus vester, ⁊ non est ampli⁹: ⁊ non ɔfundetur ppl's meus in ęternum. Ait dñs ops. Alleluia. ℣. O q̄ bonus ⁊ suauis est dñe spūs tuus in nobis. Alleluia. ℣. Ueni scē spiritus, reple tuoꝝ corda fideliuꝫ, ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Sap. 12.

Sequē. sci euāgelij s̄m Lucā.

ca. 5. D

In illo tēpe. Factum est in vna dieꝝ, ⁊ iesus sedebat docēs. Et erāt pharisei sedentes, ⁊ legis doctores, q venerant ex oī castello galileę, ⁊ iudeę, ⁊ hierusalē: ⁊ virtus dñi erat ad sanādū eos. Et ecce viri portātes ī lecto hoīeꝫ, q erat paralytic⁹: ⁊ quęrebāt eū inferre, ⁊ ponere ante illū. Et nō inuenientes qua parte illū inferrēt, p̄ę turba ascēderunt supra tectū, ⁊ p tegulas submiserunt illū, cum lecto, in mediuꝫ, ante Iesum. Quorum fideꝫ vt vidit, dixit, Hō, remittuntur tibi pcā tua. Et cęperunt cogitare scribę ⁊ pharisei, dicētes, Quis ē hic, qui loqť blasphemias? Quis potest dimittere pctā, nisi sol⁹ de⁹? Vt cognouit aūt iesus cogitatiōes eoꝝ, rñdēs dixit ad illos, Quid cogitatis mala in cordib⁹ vr̄is? Quid est facili⁹, dicere, remittunť tibi peccata tua: an dicere, surge, ⁊ ambula? Vt aūt sciatis, q2 fili⁹ hominis habet ptāťe in terra dimittendi pcā (ait paralytico) Tibi dico, surge, tolle lectum tuū, ⁊ vade in domū tuam. Et ɔfestim surgēs coraꝫ illis, tulit lectū in quo iacebat: ⁊ abijt in domū suā magnificās deum. Et stupor app̄hēdit oēs, ⁊ magnificabāt deū. Et repleti sunt timore, dicētes, q2 vidim⁹ mirabilia hodie. Offer. Lauda anima mea dñm, laudabo dñm in vita mea, psallam deo meo quamdiu ero. Alleluia. Ps. 145

Secreta.

Sacrificia dñe tuis oblata ɔspectibus, ignis ille diuin⁹ assumat: q discipulorꝫ chr̄i filij tui p spūm sanctū corda succēdit. Per eū.i vni.eius. Alia se.

Protege nos dñe tuis mysterijs seruientes: vt diuinis rebuꝫ inherētes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per.

Cōio. Non vos relinquā orphanos, veniā ad vos iteꝝ. alla. ⁊ gaudebit cor vestrum. Alla. Io. 14

Post cō.

Sumpsim⁹ dñe sacri dona mysterij humiliter deprecātes: vt quę in tui cōmemora

tione nos facere pręcepisti: in nr̄ę ꝑficiãt infirmitatis auxilium. Qui viuis. Alia post cõi.

Q Vęsumus dñe de⁹ nr̄: vt quos diuina tribuis participatiõe gaudere: humanis nõ sinas subiacere periculis. Per. ¶ Sabbato. Statio ad sanctum petrum. Introit⁹.

Ro.5.

C harita(s) dei diffusa est in cordib⁹ vestris. alleluia. ꝑ inhabitantẽ spiritum eius in vobis. alla. alleluia.

ps.103 ps. Benedic anima mea dño, ꝛ oĩa quę ĩtra me sunt noĩ sancto ei⁹. ℣. Gloria pa.

Oratiões subscriptę dñr sine. Flectamus genua. Oremus.

M Entib⁹ nr̄is q̄s dñe spm̄ scm̄ benign⁹ infunde: cuius ꝛ sapiẽtia conditi sumus: ꝛ ꝓuidentia gubernamur. Per. in vnitate eiusdẽ. ¶ Prophetia j. Lectio Ioelis prophetę.

Ca.2. H Ec dicit dñs deus. Effundã d̄ spiritu meo sup oẽs
F carnẽ: ꝛ ꝓphetabunt filij vr̄i, ꝛ filię vr̄ę: senes vr̄i, somnia sõniabũt, ꝛ iuuenes vr̄i visiones videbunt. Sed ꝛ super seruos meos ꝛ ancillas meas, in diebus illis, effundã de spũ meo, ꝛ ꝓphetabunt. Et dabo prodigia in cęlo, sursum. ꝛ signa in terra deorsum, sanguinem ꝛ ignẽ, ꝛ vaporẽ fumi. Sol ꝯuertetur ĩ tenebras, ꝛ luna in sanguinẽ: anteq̄ꝫ veniat dies dñi magnus ꝛ horribilis. Et erit. oĩs quicũq̄ꝫ inuocauerit nomẽ dñi, saluus erit. Alleluia. ℣. Spiritus est qui viuificat: caro aũt nõ prodest quicquam. Oratio. Ioan. 6.

I Llo nos igne q̄s dñe spũs sanctus inflãmet: quẽ dñs nr̄ Iesus xp̄s misit in terrã: ꝛ voluit vehemẽter accẽdi. Qui te. in vni. eius. ¶ Prophe. ij. Lcõ libri leuiti

I N dieb⁹ illis. Locut⁹ ẽ dñs ad moysen, dicens. Loquere filijs israel, ꝛ dices ad eos, Cũ ingressi fueritis terram, quã ego dabo vobis, ꝛ messueritis segetes, feretis manipulos spicaꝝ p̄mitias messis vestrę ad sacerdotem, q eleuabit fasciculũ corã dño, vt acceptabilis sit ꝑ vobis. altera die sabbati ꝛ sãctificabit illũ. Numerabitis ergo ab ipso die sabbati, ĩ quo obtulistis manipulos primitiaꝝ, septem hebdõas plenas, vsq̄ꝫ ad alterã diem expletionis hebdõę septimę. Et sic offeretis sacrificiũ nouũ dño, ex oĩbus habitaculis vr̄is. Panes p̄mitiaꝝ duos Ca.23. B

de

de duabus decimis simile, q̄s eleuabit sacerdos coram dño. Cūq; eleuauerit eos sacerdos cū panib⁹ p̄mitiarum corā dño, cędent in vsum ei⁹. Et vocabitis hūc diē cęleberrimum, atq; sanctissimū. Oē op⁹ seruile nō facietis i eo. Legitimū sempiternū erit in cunctis habitaculis ꝛ generationib⁹ vr̄is: dicit

Jo. 26. dñs oṗs. Alleluia. ℣. Spiritus eius ornauit cęlos. Oīo.

Deus q ad aīarum medelā ieiunij deuotiōe castigari corpora pręcepisti: ꝯcede nobis ꝓpitius: ꝛ mente ꝛ corpore semper tibi eē deuotos. Per. Prophetia. iij. Lcō libri deutero.

Deu. 26. In diebus illis. Dixit moyses filijs israel. Audi israel

A q̄ ego p̄cipio tibi hodie. Cū intraueris terrā, q̄ dñs deus tu⁹ datur⁹ est tibi possidēdā, ꝛ obtinueris eā, atq; habitaueris ī ea, tolles de cunctis frugibus tuis primitias, ꝛ pones in cartallo, ꝑgesq; ad locū, quē dñs

B de⁹ tu⁹ elegerit, vt ibi inuocetur nomen ei⁹: Accedesq; ad sacerdotē q fuerit in diebus illis, ꝛ dices ad illum, Profiteor hodie corā dño deo tuo, q ex audiuit nos, ꝛ respexit humilitatē nostrā, ꝛ labores atq; angustias, ꝛ eduxit nos de ęgypto, i manu forti, ꝛ brachio extento, in ingenti pauore, ꝛ i signis atq; portentis, ꝛ introduxit ad locū istum, ꝛ tradidit nobis terrā lacte ꝛ melle manātem. Et idcirco nunc offero p̄mitias frugum terrę, quā dñs deus dedit mihi. Et dimittes eas in ꝯspectu dñi dei tui: Et adorato dño deo tuo. epulaberis in oibus bonis, quę dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi Alleluia. ℣. Dum cōplerent̄ dies pētecostes, Act. 2. erāt oēs pariter dicentes. Oīo.

Pręsta q̄s oṗs de⁹: vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi ab oīb⁹ ēt vitijs abstinentes: ꝓpitiationem tuam facilius impetrem⁹. Per do. ¶ Prophetia iiij. Lectio libri leuitici.

In dieb⁹ illis. Dixit dñs ad Le. 26. moysen, Loquere filijs israel, A ꝛ dices ad eos, Si in pręceptis meis ambulaueritis, ꝛ mādata mea custodieritis, ꝛ feceritis ea, dabo vobis pluuias tēporib⁹ suis, ꝛ terra gignet germē suum, ꝛ pomis arbores replebunt̄. Apꝓhēdet messium tritura vīdemiā, ꝛ vindemia occupabit semētē: ꝛ comedetis panē vestrum in saturitate, ꝛ absq; pauore habitabitis i terra vr̄a. Dabo pacē in finibus vr̄is: dormietis, ꝛ nō erit qui

exterreat. Auferā malas beſtias a vobis: ⁊ gladi⁹ nō trāſibit terminos vr̄os. Perſequemini inimicos vr̄os, ⁊ corruēt corā vobis. Perſequent̄ qnq₃ de vr̄is, cētū alienos, ⁊ cētum ex vobis, decē milia: cadēt inimici vr̄i in ꝓſpectu veſtro, gladio. Reſpiciā vos, ⁊ creſcere faciā: Multiplicabimini, ⁊ firmabo pactū meū vobiſcum. Et comedetis vetuſtiſſima veterū, ⁊ nouis ſuuenietib⁹, vetera ꝓijcietis. Ponā tabernaculū meū in medio vr̄i, ⁊ non abijciet vos vltra aīa mea. Ambulabo iter vos, ⁊ ero veſter de⁹, voſq₃ eritis pp̄ls meus. Dicit dn̄s op̄s. Alla. ℣. Ueni ſancte ſp̄us, reple tuoꝝ corda fideliū, ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Oremus. Oīo.

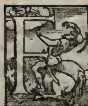
Pr̄ſta q̄s o p̄s de⁹, ſic nos ab epulis carnalib⁹ abſtiner̄: vt a vitijs irruētib⁹, pariter ieiunem⁹. p. Lcō daniel' ꝓph̄ę.

ca.3.c In dieb⁹ illis. Angel⁹ dn̄i deſcēdit cū azaria, ⁊ focijs ei⁹, in fornacē: ⁊ excuſſit flammam ignis de fornace, ⁊ fecit mediū fornacis, q̄ſi vētū roris flātē. Flāma aūt diffuſa ē ſup fornacē, cubitis q̄dragitanouē, ⁊ icendit quos repit iuxta fornacē, de chaldeis, miniſtros regis, q eā icēdebāt. Illos aūt oino nō tetigit ignis, neq₃ cōtriſtauit, nec qcq̄₃ moleſtię intulit. Tūc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabāt, ⁊ gl'ificabant, ⁊ b̄ndicebāt deū in fornace, dicētes. Alla. ℣. B̄ndictus es domine deus patruꝫ noſtroꝝ, ⁊ laudabilis in ſecula. Dan.3 Finito. ℣. dr̄. Gloria in excelſis. Sequitur.

Dn̄s vobiſcū. Oratio.

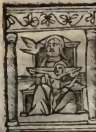
Deus q trib⁹ pueris mitigaſti flāmas igniū: ꝯcede ꝓpici⁹: vt nos famulos tuos, non exurat flāma vitioꝝ. p. Pro papa. Oīo.

De⁹ oium fi deliū pa ſtor ⁊ rector, famulū tuū. N. quē₃ paſtorē eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti: ꝓpici⁹ reſpice: da ei q̄s v̄bo ⁊ exemplo qb⁹ p̄eſt ꝓficere: vt ad vitā vna cū₃ grege ſibi credito, ꝑueniat ſempiternā. p. Vel cōtra pſecutores eccl'ię. Oratio. Eccl'ię tuę. Regre fer. vj. ꝓcede. fol. 167. Lcō ep'l'ę btī pauli ap'li. Ad Ro.

Fr̄es. Iuſtificati igit̄ ex fide, paces₃ habeamus ad deū p Ieſu₃ chr̄m dn̄m nr̄₃. ca.5.a Per quē acceſſu₃ habem⁹ p fidē₃ in gr̄a₃ iſtā, in qua ſtam⁹, ⁊ gloriamur in ſpe gl'ię filioꝝ

dei. Nō solū aūt, sed ꝛ gloria-
mur in tribulatiōib⁹, scientes,
qꝫ tribulatio patientiā opať,
patiētia aūt ꝓbationē, proba-
tio vo spē. Spes aūt nō cōfun-
dit: qꝫ charitas dei diffusa ē i
cordib⁹ nr̄is, p spm̄ scm̄, q da-
Psal. tus est nobis. Trac. Laudate
liz. dn̄m oēs gētes, ꝛ collaudate eū
oēs populi. ℣ Qm̄ cōfirmata est
super nos mīa eius, ꝛ veritas do
mini manet in ęternū. Postea
154. dicit̄ sequētia. Sācti spūs. Re-
quire supra in die pētecostes.
Sequētia s. euāge. sm̄ Lucā.
ca.4.
In illo tpe. Sur-
gēs Iesus de sy
nagoga, introi-
uit in domū si
monis. Socrus
aūt simonis, te-
nebat̄ magnis febrib⁹. Et ro-
gauerūt illū ꝓ ea. Et stans su-
per illā, īperauit febri: ꝛ dimi-
sit. Et ꝯtinuo surgēs, ministra
bat illis. Cū aūt sol occidisset,
oēs q habebāt īfirmos varijs
lāguorib⁹, ducebant illos ad
Iesū. At ille singulis man⁹ i-
ponēs curabat eos. Exibant
aūt dmonia a multis, clamā-
tia, ꝛ dicētia, qꝫ tu es fili⁹ dei.
Et icrepās nō sinebat ea loq
qꝫ sciebant ipm̄ eē cbīm Fcā
aūt die, egressus ibat in deser
tū locū: ꝛ turbę requirebāt eū,
Et venerūt vsqꝫ ad ipm̄: ꝛ de-
tinebāt illū, ne discederet ab
eis. Quibus ille ait, Qꝛ ꝛ
alijs ciuitatib⁹ opꝫ me euāge
lizare regnū dei: qꝫ ad h̄ mis-
sus sū. Et erat p̄dicās, in syna
gogis galileę. Offer. Dn̄e de⁹ ps. 87
salutis meę: in die clamaui ꝛ no-
cte coram te: intret orō mea in cō-
spectu tuo domine. all'a. Secre.
Vt accepta tibi sint dn̄e
nr̄a ieiunia, p̄sta nobis
q̄s: huius muneris sacri purifi-
catū tibi pect⁹ offerre. p. Alia
Oblatis q̄s dn̄e placare fe-
muneribꝫ: ꝛ famulū tuū
N. quē pastorē ecclię tuę pes-
se voluisti, assidua ꝓtectione
guberna. p. Cōio. Spūs vbi Io. 3.
vult spirat, ꝛ vocē ei⁹ audis. all'a.
all'a. sed nescis vn̄ veniat, aut quo
vadat. all'a. all'a. all'a. Post com.
Prębeant nobis dn̄e diui-
nū tua sancta feruorem,
quo eorū pariter ꝛ actu dele-
ctemur ꝛ gustu. p. Alia post c.
Hec nos q̄s dn̄e diuini sa-
cramēti pceptio ꝓtegat,
ꝛ famulū tuū. N. quē pastorē
ecclię tuę eē voluisti: vna cū
cōmisso sibi grege, saluet sem
per ꝛ muniat. Per dominum
nostrum Iesū christū. ¶ In
festo sancte trinitatis. Introi⁹.

Benedicta sit sancta trinitas, atqꝫ idiuisa vnitas, cõfitebimur ei, qꝛ fecit nobiscũ mĩaꝫ suaꝫ. ps. Bñdicamus p̃reꝫ ꝛ filiũ cũ scõ spũ. ℣. Glia. Oro.

Omnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis i confessiõe vere fidei, ęternę trinitatis gliaꝫ agnoscere: ꝛ in potẽtia maiestatis adorare vnitatẽ: q̃s, vt eiusdẽ fidei firmitate, ab oĩbus semꝑ muniamur aduersis. p. Lectio eplę beati pauli apostoli. Ad corithios.

2.ca.13 D

Frẽs. Gaudete, ꝑfecti estote, exhortamini, ideꝫ sapite, paceꝫ habete, ꝛ de⁹ pacis erit vobiscum. Gr̃a dñi nr̃i Iesu chr̃i, ꝛ charitas dei, ꝛ cõicatio scĩ spũs, sit cũ oĩb⁹ vobis. Amen. Grad.

Dan.3 Benedictus es domine qui ituerls abyssos, ꝛ sedes super cherubin. ℣. Benedict⁹ es domine in firmamento cęli, ꝛ laudabilis in secula. Alleluia. ℣. Benedictus es domine deus patrum nostrorũ, ꝛ laudabilis in secula. Sequẽtia scĩ euãgelij s̃m Ioannem.

In illo tẽpe, Dixit Iesus discipulis suis. Cũ venerit paraclyt⁹, quẽ ego mittaꝫ vobis a p̃re, spũ ritũ veritatis, q a p̃re ꝑcedit, ille testimonium ꝑhibebit de me. Et vos testimoniũ ꝑhibebitis, qꝛ ab initio mecuꝫ estis. ca.15. D

Hęc locut⁹ suꝫ vobis, vt non scãdaliꝫemini. Absqꝫ synagogis facient vos, sꝫ venit hora, vt oĩs q iterficit vos, arbitret̃ obsequiũ se p̃stare d̃o. Et hęc faciẽt vobis, qꝛ nõ nouerunt p̃rem, neqꝫ me. Sꝫ hęc locut⁹ suꝫ vobis: vt cũ venerit hora eoꝝ, reminiscamini, quia ego dixi vobis. Offer. Benedictus sit deus pater, vnigenitusqꝫ dei filius, sanctus quoqꝫ spiritus, qꝛ fecit nobiscũ mĩam suam. Secre. Capl. 16 A

Sanctifica q̃s dñe de⁹ nr̃ ꝑ tui sancti noĩs iuocationẽ, hui⁹ oblationis hostiã, ꝛ ꝑ eã nosmetipsos tibi ꝑfice munus ęternũ. Per. Pręfa. Qui cum vnigeni. fol. 126. Coio.

Bñdicimus deũ cęli, ꝛ coraꝫ oĩb⁹ viuẽtib⁹ ꝯfitebimur ei, qꝛ fecit nobiscũ mĩaꝫ suã. Post cõmunio. Tob.1

Proficiat nobis ad salutẽ corporis ꝛ aĩę dñe de⁹ nr̃ huius sacri susceptio: ꝛ sempi

terneq scē trinitatis, eiusdēcꝫ in diuiduę vnitatis ꝯfessio. Per.

¶ Dñica.j.post pēteco. Intr.

Domine i tua mīa sperau ps.12. Dexultauit cor meū in saluta ri tuo, cātabo dño q bona tribuit mihi. ps. Usquequo dñe obliui sceris me in finē, vsquequo auer tis faciē tuā a me. ℣. Glia. Oro.

Deꝰ in te sperātiū fortitu do, adesto ꝓpitiꝰ iuoca tionibꝰ nr̄is, ꝛ q̄a sine te nihil pōt mortalis infirmitas: p̄sta auxiliū grē tuę, vt i exequen dis mādatis tuis, ꝛ volūtate, ti bi, ꝛ actione placeamꝰ. p. Ad poscēda suffragia scōꝝ. Oro.

A Cūctis nos q̄s dñe men tis ꝛ corporis ōfende pe riculis: ꝛ intercedēte gloriosa v̄gine dei genitrice maria, cū beatis aplīs tuis Petro, ꝛ pau lo, atcꝫ btō. N. ꝛ oibꝰ sanctis: salutē nobis tribue benignꝰ ꝛ pacē: vt destructis aduersitati bꝰ ꝛ erroribꝰ vniuersis: eccle sia tua secura tibi seruiat liber tate. Per eū. Tertia oratio di catur ad libitum sacerdotis.

Lcō epistolę btī Ioānis aplī.

Charissimi. Deꝰ charitas i.ca.4 est. In hoc apparuit cha B ritas dei nobis, qm̄ filiū suum vnigenitū misit deꝰ in mūdū, vt viuamꝰ ꝑ eū. In hoc est enī charitas: non q2 nos dilexeri mꝰ deū, sed qm̄ ipse prior dile xit nos, ꝛ misit filiū suū ꝓpitia tionē ꝓ peccatis nr̄is. Charis simi, si sic deus dilexit nos, ꝛ nos debemꝰ inuicē diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si dili gamꝰ inuicē deꝰ in nobis ma net, ꝛ charitas eiꝰ in nobis ꝑ fecta est. In hoc cognouimꝰ, qm̄ in eo manemꝰ, ꝛ ipse i no bis: qm̄ d̄ spiritu suo dedit no bis. Et nos vidimꝰ ꝛ testifica mur qm̄ pr̄ misit filiū suū, sal uatorē mūdi. Quisqs ꝯfessus fuerit, qm̄ iesus est filiꝰ dei: deꝰ in eo manet, ꝛ ipse in deo. Et nos cognouimꝰ, ꝛ credidimꝰ charitati q̄ꝫ habet deꝰ i nobis. Deꝰ charitas est: ꝛ q manet i charitate: in deo manet, ꝛ de us in eo. In hoc ꝑfecta est cha ritas dei nobiscū, vt fiduciam habeamꝰ i die iudicij: q2 sicut ille est, ꝛ nos sumꝰ in hoc mū do. Timor non est in charita

re: sed perfecta charitas, foras
mittit timorē: qm̄ timor pœnā
habet. Qui aūt timet, nō est p
fect⁹ in charitate. Nos ergo di
ligam⁹ deū: qm̄ deus prior di
lexit nos. Si qs dixerit, qm̄ di/
ligo deū: & fratrē suū oderit,
mendax est. Qui enī nō dili/
git fratrē suū quē videt: deū,
quē non videt, qm̄o potest dili
Jo.13. gere? Et hoc mandatū habe
m⁹ a deo: vt qui diligit deum,
diligat & fratrem suum. Gra.
Ps.40 Ego dixi dñe miserere mei: sana
aīam meā qr peccaui tibi. ℣. Bea
tus vir qui intelligit super egenū
& pauperē: in die mala liberabit
Ps.5. eum dñs. Alleluia. ℣. Uerba mea
auribus percipe dñe: intellige cla
morem meum. Sequentia san/
cti euangelij secundum Lucā.
ca.6.e IN illo tempore. Dixit Je/
sus discipulis suis. Estote
misericordes sicut et pater
vester misericors est. Nolite
iudicare: & non iudicabimi/
ni. Nolite condemnare, & non
condemnabimini. Dimittite,
& dimittemini. Date, & da/
bitur vobis. Mensuram bo/
nam & confertam, & cogitatā,
& superfluentem dabunt in si/
num vestrum. Eadem quip/
pe mēsura qua mensi fueritis,
remetietur & vobis. Dicebat
aūt illis hanc similitudinem,
Nunqd pōt cec⁹ cecū ducere?
Nōne ambo in foueā cadūt?
Non est discipul⁹ supra magi
strū: Perfect⁹ aūt oīs erit si sit
sicut magister ei⁹. Quid autē
vides festucā in oculo fratris
tui: trabē aūt q̄ in oculo tuo ē,
nō cōsideras? Aut qm̄o poteris
dicere fratri tuo, frater, sine,
eijciā festucā de oculo tuo: ip/
se trabē in oculo tuo non vi/
dens? Hypocrita, eijce primū
trabē de oculo tuo: & tūc pspi/
cies, vt educas festucā de ocu
lo fratris tui. Offer. Intēde vo
ci orationis meę rex meus & deus Ps.5.
meus: qm̄ ad te orabo dñe. Secr.
HOstias nostras quęsum⁹
domine tibi dicatas pla
catus assume: & ad perpetuū
nobis tribue prouenire subsi/
dium. Per dñm. Alia secre.
EXaudi nos deus salutaris
noster: vt p hui⁹ sacramē/
ti virtutē, a cūctis nos mentis
& corporis hostibus tuearis:
gratiā tribuens in pñti: & glo
riam in futuro. Per do. Cōio.
Narrabo omnia mirabilia tua: lę Ps.9.
tabor & exultabo in te psallam no
mini tuo altissime. Post cō.
TAntis dñe repleti mune
ribus: pręsta qs: vt & salutaria
dona capiam⁹, & a tua laude

nunc cessem⁹.p Alia post cõ:

M Vndet ꝛ muniat nos q̃s dñe diuini sacramenti mun⁹ oblatũ: ꝛ itercedẽte btã virgine dei genitrice maria: cum beatis aplis tuis Petro ꝛ Paulo, atq3. N. ꝛ oib⁹ sanctis: a cunctis nos reddas, ꝛ puersi tatibus expiatos: ꝛ aduersita tibus expeditos. Per domi.

¶ In solennitate sacratissimi corporis Christi. Introitus.

Ps. 80

C Ibauit eos ex adipe frumenti alla. ꝛ d̃ petra melle sa turauit eos, alla. alla. alla. ps. Ex ultate deo adiu tori nostro: iubi late deo iacob. ℣. Gloria. Orõ.

D Eus q nobis sub sacra mento mirabili passiõis tuę memoriã3 religsti: tribuę q̃s: ita nos corpis ꝛ sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redẽptionis tuę, fructu3 in no bis iugiter sentiamus. Qui vi.

Lcõ eplę bti pauli apli. Ad

I. Co. xi.

F Ratres. corin. Ego enim acce pi a dño, qđ ꝛ tradidi vobis, qm̃ dñs Iesus i q̃ nocte trade batur, accepit panẽ: ꝛ gratias agẽs, fregit, ꝛ dixit, Accipite, ꝛ mãducate: Hoc est corpus meũ, qđ p vobis tradet̃. Hoc facite in mea3 cõmemoratio nẽ. Similiter ꝛ calicẽ, postquã cęnauit, dicens, Hic calix no uũ testm̃ est in meo sanguine. Hoc facite, quotiescũq3 sumi tis, in meã cõmemoratione3. Quotiẽscũq3 eni manducabi tis panẽ hũc, ꝛ calicẽ bibetis: mortem dñi annũciabitis, do nec veniat. Itaq3, qcunq3 mã ducauerit panẽ, vel biberit ca licẽ dñi indigne: re⁹erit corpo ris ꝛ sanguinis dñi. Probet au tẽ seipsum hõ: ꝛ sic de pane il lo edat, ꝛ d̃ calice bibat. Qui eni mãducat ꝛ bibit indigne: iudiciũ sibi manducat ꝛ bibit, nõ dijudicãs corp⁹ dñi. Gra.

Oculi oĩum in te sperãt dñe: ꝛ tu das illis escã i tpe opportuno. ℣. Psal. 144.

Aperis tu manũ tuã: ꝛ imples oẽ animal benedictione. Alleluia. ℣.

Caro mea vere ẽ cibus: ꝛ sanguis Jo. 6. meus vere est potus: qui mandu cat meam carnẽ, ꝛ bibit meu3 san guinem in me manet ꝛ ego in eo.

L Auda syon sal Sequentia: uatorẽ: lauda ducem ꝛ pasto rem: in hymnis ꝛ canticis. Q uã tum potes tm̃ aude: q2 maior om ni laude: nec laudar̃ sufficis. L au

dis thema specialis: panis viuus et vitalis: hodie proponitur. Que in sacre mensa cene: turbe fratrum duodene: datum non ambigitur. Sit laus plena, sit sonora: sit iocunda, sit decora: mentis iubilatio. Dies enim solennis agitur: in qua mense prima recolitur: huius institutio. In hac mensa noui regis: nouum pascha noue legis: phase vetus terminat. Vetustatem nouitas: vmbram fugat veritas: noctem lux eliminat. Quod in cena christus gessit: faciendum hoc expressit: in sui memoriam. Docti sacris institutis: panem vinum in salutis: consecramus hostiam. Dogma datur christianis: quod in carnem transit panis: et vinum in sanguinem. Quod non capis quod non vides: animosa firmat fides: preter rerum ordinem. Sub diuersis speciebus: signis tantum et non rebus: latent res eximie. Caro cibus, sanguis potus: manet tamen christus totus: sub vtraque specie. A sumente non concisus: non confractus: non diuisus: integer accipitur. Sumit vnus: sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consumitur. Sumunt boni: sumunt mali: sorte tamen inequali: vite vel interitus. Mors est malis: vita bonis: vide paris sumptionis: quam sit dispar exitus. Fracto demum sacramento: ne vacilles sed memento: tantum esse sub fragmento: quantum toto tegitur. Nulla rei fit scissura: signi tantum fit fractura: qua nec status nec statura: signati minuitur. Ecce panis angelorum: factus cibus viatorum: vere panis filiorum: non mittendus canibus. In figuris presignatur: cum isaac immolatur: agnus pasce deputatur: datur manna patribus. Bone pastor panis vere, iesu nostre miserere, tu nos pasce nos tuere, tu nos bona fac videre, in terra viuentium. Tu qui cuncta scis et vales qui nos pascis hic mortales: tuos ibi commensales, coheredes et sodales, fac sanctorum ciuium. Amen.

Sequentia sancti euangelii secundum ioannem.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis, et turbis iudeorum. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me viuens pater, et ego viuo propter patrem: Et qui manducat me, et ipse viuet propter me. Hic est panis qui de celo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna: et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, viuet in eternum. Offer. Sacerdos domini in ca. 6. Luc. 24.

censum ꝛ panes offerũt deo: ideo sancti erunt deo suo: ꝛ nõ polluẽt nomen eius. Alleluia. Secreta.

Ecclesię tuę q̃s dñe vnitatis ꝛ pacis ꝓpiti⁹ dona cõcede: q̃ sub oblatis munerib⁹ mystice designant̃. Per dñm. Pręfatio. Q꜔ p incarnati verbi. fol.126. Et dr̃ p totã octa.

j.co.ii Cõio. Quotienscũq; manducabitis panem hunc, ꝛ calicẽ bibetis: mortẽ dñi annũciabitis: donec veniat: itaq; quicunq; manducauerit panẽ vel biberit calicẽ dñi idigne, re⁹ erit corpis ꝛ sanguinis dñi. all.

Fac nos q̃s dñe Post co. diuinitatis tuę sempiterna fruitione repleri, q̃ pciosi corporis ꝛ sanguinis tui tẽporalis pceptio p̃figurat. Qui vi.

¶ Dñica .ij. post pẽtec. Intr.

ps.17. Factus est dñs ꝓtector meus ꝛ eduxit me in latitudinẽ: saluum me fecit, qm̃ voluit me. ps. Diligã te dñe fortitudo mea; dñs firmamentũ meũ, ꝛ refugiũ meũ; ꝛ liberator me⁹. ℣. Glia. Oĩo.

Sancti noĩs tui dñe timorẽ pariter ꝛ amorẽ fac nos habere ppetuũ: q꜔ nunq̃ tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuę dilectionis instituis. Per do. Ad poscenda suffragia sanctoꝝ. Oĩo.

A Cũctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corporis defende periculis, ꝛ intercedẽte gloriosa ṽgine dei genitrice maria, cũ beatis apostolis tuis Petro ꝛ paulo, atq; btõ. N. ꝛ oibus scis: salutẽ nobis tribue benign⁹ ꝛ pacẽ: vt destructis aduersitatib⁹ ꝛ errorib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eun. Tertia oratio dicatur ad libitum sacerdotis.

Lcõ eplę beati ioannis apli.

Charissimi. Nolite mirari, si odit vos mũd⁹. Nos scim⁹, qm̃ trãslati sum⁹ d̃ morte ad vitam, qm̃ diligimus fratres. Qui nõ diligit, manet in morte. ois qui odit fratrẽ suũ, homicida est. Et scitis, qm̃ ois homicida nõ habet vitã ęternã in se manentem. In hoc cognouim⁹ charitatẽ dei: qm̃ ille ꝓ nobis aĩam suã posuit: ꝛ nos debem⁹ ꝓ fratribus nr̃is aĩas ponẽ. Qui habuerit substantiã hui⁹ mundi, ꝛ viderit j.ca.3. C

fratrē suū necessitatē habere, ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quō charitas dei manet ī eo? Filioli mei, non diligam⁹ verbo, neqȝ ligua, sed opere, ⁊ veritate. Grad. Ad dn̄m cū tribularer, clamaui: ⁊ exaudiuit me. ℣. Dn̄e libera aīam meaȝ a labijs iniquis, ⁊ a lingua dolosa. Alleluia. ℣. Dn̄e deus meus in te speraui: saluū me fac ex oībus persequentibus me, ⁊ libera me. Se. s. euā. sm̄ Lucam.

Psal. 119.

ca. 14. D In illo tp̄e. Dixit Iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō qdā fecit cęnā magnā: ⁊ vocauit mł'tos. Et misit seruū suū hora cęnę, dicē īuitatį, vt venirēt, qꝛ iā parata sūt oīa. Et cęperunt oēs siꝰ excusare. Primus dixit ei, Villā emi: ⁊ necesse hēo exirē, ⁊ vidē illā, rogo te habe me excusatū. Et alter dixit, Iuga boū emi qnqȝ: ⁊ illa ꝓbarē volo, rogo te habe me excusatū. Et ali⁹ dixit, Vxorem duxi: ⁊ ideo non possuȝ venire. Et reuersus seruus, nunciauit hęc dn̄o suo. Tūc irat⁹ paterfamilias, dixit seruo suo. Exi cito ī plateas, ⁊ vicos ciuitatį: ⁊ pauperes, ac dbiles, ⁊ cęcos, ⁊ claudos introduc huc. Et ait seruus, Dn̄e, factū est vt imperasti: ⁊ adhuc loc⁹ est. Et ait dn̄s seruo, Exi cito in vias, ⁊ sepes, ⁊ cōpelle intrare, vt ipleat̄ domus mea. Dico aūt vobis, q᷑ nemo viroꝝ illorū, q vocati sunt, gustabit cęnaȝ meā. Offer. Dn̄e conuertere: ⁊ eripe aīaȝ meā: saluū me fac pp̄ mīam tuaȝ. Ps. 6.

OBlatio nos q̄s dn̄e Sec. tuo noī dicanda purificet: ⁊ de die ī diē ad cęlestis vitę trāsferat actionē. p. Alia se.

EXaudi nos deus salutaris nr̄: vt ꝑ huius sacramenti virtutem a cūctis nos mētis ⁊ corporis hostib⁹ tuearis: gratiā tribuens in p̄senti: ⁊ gloriā in futuro. Per. Cōio. Cantabo dn̄o qui bona tribuit mihi: ⁊ psallam noī dn̄i altissimi. Ps. 12. Post cō.

SVmptis munerib⁹ sacris q̄s dn̄e: vt cū frequentatione mysterij: crescat nr̄ę salutis effectus. Per. Alia post cōio.

MVndet ⁊ muniat nos q̄s dn̄e diuini sacramenti mun⁹ oblatuȝ: ⁊ intercedente btā virgine dei genitrice maria: cū beatis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atqȝ beato. N. ⁊ oīb⁹ sanctis: a cunctis nos reddas, ⁊ puersitatib⁹ expiatos: ⁊ ad

uersitatib⁹ expeditos. Per eũ.

Dñica.iiii.post pente. Intr.

ps.24 RESpice i me ꝛ miserere mei dñe: qm̃ vnicus ꝛ paup sum ego: vide humilitatẽ meã ꝛ laborẽ meũ: ꝛ dimitte oĩa pcã mea deus me⁹. ps. Ad te dñe leuaui animam meam: deus meus in te cõfido non erubescã. ℣. Glia. Oĩo.

PRotector in te sperantiũ de⁹: sine quo nihil est validũ: nihil sanctũ: multiplica super nos misericordiã tuã: vt te rectore, te duce: sic transeamus p bona tẽporalia: vt non amittamus ęterna. Per. Ad poscẽda suffragia scõꝝ. Oĩo.

A Cunctis nos q̃s dñe mẽtis ꝛ corporis d̃fende periculis: ꝛ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria: cũ btĩs apostolis tuis Petro ꝛ Paulo, atq; btõ. N. ꝛ oĩb⁹ sanctis: salutẽ nobis tribue benign⁹ ꝛ pacẽ: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per. Tertia oratio dicat̃ ad libitũ sacerdotis. Lectio epistole beati Petri apli.

CHarissimi. Humiliamini sub potẽti manu dei, vt vos exaltet in tpe visitationis. Oẽm solicitudinẽ vestrã pycientes in eũ, qm̃ ipsi cura est de vobis. Sobrij estote, ꝛ vigilate: q2 aduersari⁹ vester diabol⁹, tanq̃ leo rugiẽs, circuit, q̃rens quẽ deuoret. cui resistite, fortes in fide. sciẽtes eandẽ passionẽ ei, q̃ in mundo est, vestrę fraternitati fieri. deus aũt oĩs grę, q vocauit nos in ęternã suã gloriã, in xp̃o iesu modicũ passos, ipse pficiet, confirmabit, solidabitq;. Ipsi glĩa, ꝛ imperiũ, in secula seculorum. Amen. Grad. Jacta cogitatũ tuum in dño: ꝛ ipse te enutriet. ℣. Dũ clamarẽ ad dñm, exaudiuit vocẽ meã ab his q appropinquãt mihi. Alla. ℣. Deus iust⁹ fortis ꝛ paciens: nunquid irascetur per singulos dies. Sequentia sancti euãgelij sm̃ lucam. i.pe.5. B ps.54 ps.7.

IN illo tpe. Erãt appropinquantes ad Iesũ publicani, ꝛ peccatores, vt audirẽt illũ. Et murmurabant pharisei lu.15. A

sei & scribe, dicentes, Quia hic pcõres recipit, & mãducat cuz illis. Et ait ad illos parabolaz istã, dicens, Quis ex vobis homo, qui habet cẽtũ oues: & si pdiderit vnã ex illis, nonne dimittit nonagintanouez in deserto, & vadit ad illam q̃ perierat, donec inueniat illaz? & cũ inuenerit eaz, iponit in humeros suos, gaudẽs: & veniẽs domũ ɔuocat amicos, & vicinos, dicẽs illis, Cõgratulamini mihi, quia inueni ouẽ meaz q̃ perierat. Dico vobis q̃ ita gaudiũ erit in celo sup vno peccatore pénitẽtiã agẽte, q̃ supra nonagintanouẽ iustis q̃ nõ indigẽt penitentia. Aut q̃ mulier hñs dragmas decem: & si pdiderit dragmã vnã, nonne accendit lucernã, & euertit domuz, & q̃rit diligenter, donec inueniat eã? & cũ inuenerit, ɔuocat amicas, & vicinas, dicens, Cõgratulamini mihi, quia inueni dragmã quã pdideraz. Ita, dico vobis, gaudiũ erit in celo coram angelis dei sup vno pctõre pe-
ps 9. nitentiã agẽte. Offer. Sperẽt in te oẽs qui nouerũt nomen tuũ dñe, q̃m non derelinquis querentes te: psallite dño qui habitat in syon, quoniaz non est oblitus orationem pauperum. Secreta.

Respice q̃s dñe mũera supplicãtis eccle: & saluti credentiũ ppetua scifi catione sumẽda, ɔcede. Per. Alia secre.

Exaudi nos deus salutaris nr̃, vt p hui⁹ sacri virtutẽ, a cũctis nos mẽtis & corporis hostib⁹ tuearis: gratiã tribuẽs in p̃senti: & gloriam in futuro. Per. Cõio. Dico vobis: gaudiũ Luc. 15.
est angelis dei super vno peccatore, penitentiã agente. Post cõi.

Sancta tua dñe nos sumpta viuificent: & misericordie sempiterne preparent expiatos. Per do. Alia post cõi.

Mundet & muniat nos q̃s dñe diuini sacramenti munus oblatũ: & intercedente beata v̄gine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro & Paulo, atq; btõ. N. & oĩbus scĩs: a cũctis nos reddas, & puersitatibus expiatos & aduersitatib⁹ expeditos. Per eũ.

Dñica .iiij. post pẽtec. Intr.

Domin⁹ illuminatio mea, & sal⁹ mea: quẽ timebo? dñs ɔ̃fensor vite mee a quo trepidabo? qui tribulãt me inimici mei, ipsi ĩfirmati sunt & ceciderũt. ps. ps. 26

Si consistant aduersu₃ me castra: nō timebit co₂ meum. ℣. Glo₂ia.

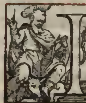
DA nob q̄s dn̄e, vt Orō. ⁊ mundi cursus pacifice nobis tuo o₂dine dirigatur: ⁊ ecclesia tua tranquilla deuotione lętetur. Per. Ad poscenda suffragia sancto₂um. Orō.

ACūctis nos q̄s dn̄e mentis ⁊ co₂po₂is d̄fende periculis: ⁊ intercedēte glo₂iosa virgine dei genitrice maria: cum beatis ap̄lis tuis Petro ⁊ paulo, atq₃ beato. N. ⁊ oib⁹ s̄ctis: salute₃ nobis tribue benign⁹ ⁊ pacē: vt d̄structis aduersitatib⁹ ⁊ erro₂ib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per. Tertia orō dicatur ad libitu₃ sacerdotis. Lcō ep̄lę bti pauli ap̄li. Ad roma.

Capi. D

FRatres. Existimo enim, q̄ nō sunt ꝯdigne passiões hui⁹ tp̄is, ad futuram gloriā, q̄ reuelabit̄ in nobis. Nā expectatio creaturę, reuelationē filio₂ dei expectat. Vanitati enim creatura subiecta est, nō volens, sed ꝑꝑ eū q̄ subiecit eā in spe: q₂ ⁊ ipsa creatura liberabit̄ a seruitute co₂ruptionis, in libertatē glo₂ię filio₂ dei. Scim⁹ enim q̄ oīs creatura ingemiscit, ⁊ parturit vsq₃ adhuc. Nō solu₃ aūt illa, sed ⁊ nos ipsi primitias spirit⁹ habētes, ⁊ ipsi intra nos gemim⁹ adoptionē filio₂ dei, expectantes, redēptione co₂po₂is nostri ī ch₂isto Iesu dn̄o nostro. Grad. Propiti⁹ ps. 78 esto dn̄e peccatis nostris, ne qn̄ dicant gentes vbi est deus eo₂. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster ⁊ ꝓpter hono₂ē nōis tui dn̄e libera nos. All'a. ℣. Deus q̄ sedet sup thronū ⁊ iudicas eq̄tatē, esto refugium, pauperum in tribulatione. Seq. sancti euangelij s̄m lucā.

IN illo tp̄e. Cu₃ ca. 5. a turbę irruerēt ī iesu₃, vt audirēt verbū dei, ⁊ ipse stabat sec⁹ stagnum genesareth. Et vidit duas naues stantes sec⁹ stagnū: piscato₂es aūt descenderant, ⁊ lauabant retia. Ascēdens aūt in vna₃ nauim, q̄ erat symonis, rogauit eū vt a terra educeret pusillū. Et sedens, docebat de nauicula turbas. Vt aūt cessauit loq̄, dixit ad symonē, Duc in altū; ⁊ laxate retia vestra in capturā. Et rn̄dens symō, dixit illi, Pręcepto₂, ꝑ totā nocte₃ laborantes, nihil cępim⁹: in verbo

aũt tuo laxabo rete. Et cũ hoc fecissent, ↄcluserũt pisciũ multitudinẽ copiosam. rũpebatur aũt rete eoꝝ. Et annuerũt socijs, q erant in alia naui, vt venirent, ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerunt ⁊ impleuerunt ambas nauiculas, ita vt pęnę mergerent. Qđ cũ videret symõ petr⁹, procidit ad genua iesu, dicens, Exi a me, qꝛ hõ peccatoꝛ sum dñe. Stupoꝛ eniꝫ circũdederat eũ ⁊ oẽs q cũ illo erant, in captura pisciũ, quã cęperãt. Similiter aũt ⁊ Iacobũ, ⁊ ioãnem, filios Zebedei, q erant socij symonis. Et ait ad symonẽ Iesus, Noli timere: ex hoc enim iã eris hoies capiẽs. Et subductis ad terrã nauib⁹, relictis oib⁹ secuti sunt euꝫ. Offer. Illumina oculos meos, ne vn

ps.12 q̃ obdoꝛmiã in moꝛte, ne qñ dicat inimicus me⁹ ꝑualui aduersus eũ.

OBlationib⁹ nr̃is Secre. q̃s dñe placar̃ susceptis: ⁊ ad te nr̃as ẽt rebelles cõpelle ꝓpiti⁹ volũtates. p. Alia se.

EXaudi nos deus salutaris nr̃: vt p hui⁹ sacramẽti virtutẽ, a cunctis nos mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis hostib⁹ tuearis: gratiaꝫ tribuens in p̄nti: ⁊ gloꝛiã in futuro. Per. Cõio Dñs firmamẽ

ps.17 tũ meũ ⁊ refugium meum, liberatoꝛ meus, deus me⁹ adiutoꝛ me⁹.

MYsteria nos dñe Post c. q̃s sũpta purificẽt, ⁊ suo munẽ tueant̃. p. Alia post cõ.

MVndet ⁊ muniat nos q̃s dñe diuini sacri munus oblatũ: ⁊ intercedẽte btã virgine dei genitrice maria: cũ btĩs apostolis tuis Petro ⁊ paulo, atqꝫ btõ. N. ⁊ oib⁹ sanctis: a cũctis nos reddas, ⁊ peruersitatibus expiatos: ⁊ aduersitatibus expeditos. Per eundem.

Dñica. v. post pẽtec. Intro.

EXaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te, adiutoꝛ me⁹ esto, ps.25. ne derelinquas me, neqꝫ despicias me deus salutaris meus. ps. Dñs illuminatio mea ⁊ sal⁹ mea: quem timebo. ℣. Gloꝛia. Oõ.

DEus qui diligentibus te bona inuisibilia ꝑparasti: infunde coꝛdibus nr̃is tui amoꝛis affectũ: vt te in oĩbus ⁊ super oĩa diligẽtes: ꝓmissiones tuas, q̃ oẽ desideriũ supe

rant, ꝯsequamur. Per. Ad po scenda suffragia sctõꝝ. Oĩo.

A Cũctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corporis õfende periculis: ꝛ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria: cũ beatis aplis tuis petro ꝛ paulo, atqꝫ btõ. N. ꝛ oib⁹ scis: salutẽ nobis tribue benignus ꝛ pacẽ: vt destructis aduersitatibus ꝛ erroꝛib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eun. Tertia oratio dicatur ad libituꝫ sacerdotis. Lectio eplę beati Petri apli.

i. ca. 3. B Charissimi. Oẽs vnanimes in oꝛone estote, cõpatiẽtes, fraternitatis amatores, misericoꝛdes, modesti, humiles. nulli malũ ꝓ malo reddẽtes, vel maledictũ ꝓ maledicto: sed econtrario, bñdicentes, qꝛ in hoc vocati estis vt benedictionẽ hereditate possideatis. Qui enim vult vitã diligere, ꝛ dies videre bonos: coerceat lĩguã suã, a malo, ꝛ labia ei⁹ ne loquantur dolũ. Declinet aũt a malo, ꝛ faciat bonũ: ingrat pacẽ, ꝛ sequat̃ eaꝫ: Qꝛ oculi dñi super iustos, ꝛ aures ei⁹ in p̃ces eoꝝ. Vult⁹ aũt dñi sup facientes mala. Et qs est, q vobis noceat, si boni emulatores fueritis? Sed ꝛ siqd patimini propter iustitiaꝫ, beati. Timorẽ aũt eoꝝ ne timueritis, vt nõ ꝯturbemini: Dñꝫ autẽ Iesum christũ sanctificate, ĩ coꝛdib⁹ vestris. Grad. Protector noster aspice deus, ꝛ respice super seruos tuos. ℣. Dñe deus virtutũ exaudi p̃ces seruoꝝ tuoꝝ. Ps. 83

Alleluia. ℣. Dñe in virtute tua letabitur rex, ꝛ super salutare tuuꝫ exultabit vehementer. Seq. sancti euangelij fm Mattheum. Ps. 20

In illo tẽpe. Dixit Iesus discipulis suis. Amen dico vobis, nisi abundauerit iustitia vestra plusq̃ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ, non intrabitis in regnũ celoꝝ. Audistis qꝛ dictũ est antiqs, Non occides. q aũt occiderit, reus erit iudicio. Ego autẽ dico vobis qꝛ oĩs q irascit̃ fratri suo, re⁹ erit iudicio. Qui aũt dixerit fratri suo, racha: re⁹ erit cõcilio. Qui aũt dixerit, fatue: reus erit gehennę ignis. Si ergo offers mun⁹ tuum ad altare, ꝛ ibi recoꝛdat⁹ fueris, qꝛ frater tu⁹ hꝫ aliqd aduersuꝫ te: relinque ibi mun⁹ tuũ ante altare, ꝛ vade, pri⁹ reconciliari fratri tuo: ꝛ tunc veniẽs offeres munus tuũ. Offer. Benedicã dñm ꝑs. 15.

Mt. 5. C

Exo. 20. c.

qui tribuit mihi intellectũ, ꝓuide bã deũ i ꝯspectu meo semꝑ, qm̃ a dextris est mihi ne commouear.

Propitiare dñe Secreta. supplicationib⁹ nr̃is, ꝛ has oblationes famuloꝝ famularũqꝫ tuaꝝ benignus assume: vt qđ singuli obtulerũt ad honoré noĩs tui: cũctis ꝓficiat ad salutem. Per do. Alia secre.

Exaudi nos deus salutaris nr̃: vt ꝑ huius sacramenti virtuté, a cũctis nos mentis ꝛ corporis hostib⁹ tuearis: gratiã tribués in ꝓ̃senti ꝛ gloriaꝫ in futuro. Per do. Cõio. Unã

ps.26. petij a domino, hãc requiram, vt inhabiteꝫ in domo dñi, oĩbus diebus vitę meę. Post cõi.

Quos domine cęlesti dono satiasti: pręsta quęsum⁹, vt a nostris mundemur occultis, ꝛ ab hostiuꝫ liberemur insidijs. Per do. Alia post cõio.

Mundet ꝛ muniat nos q̃sumus domine diuini sacramenti munus oblatum: ꝛ intercedente beata virgine dei genitrice Maria: cum beatis apostolis tuis Petro ꝛ paulo, atqꝫ beato. N. ꝛ omnibus sanctis: a cunctis nos reddas, ꝛ peruersitatibus expiatos, ꝛ aduersitatib⁹ expeditos. Per.

¶ Dñica.vj. post p̃tec. Intr.

Dominus fortitudo plebis ps.26. suę, ꝛ protector salutarium christi sui est, saluum fac populuꝫ tuũ dñe ꝛ benedic hereditati tuę, ꝛ rege eos vsqꝫ in seculũ. ps. Ad te dñe clamabo, deus meus ne sileas a me, ne quando taceas a me ꝛ assimilabor descendentibus in lacuꝫ. ꝟ. Gloria. Oratio.

Deus virtutuꝫ cui⁹ est totum qđ est optimuꝫ: insere pectorib⁹ nostris amoreꝫ tui nominis: ꝛ ꝓ̃sta in nobis religionis augmentum, vt q̃ sunt bona nutrias: ac pietatis studio, quę sunt nutrita, custodias. ꝑ dominum. Ad poscenda suffragia sanctorum. Oõo.

A Cunctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corporis defende periculis

lis:ꝛ itercedente glo͛sa v͛gine dei genitrice maria:cū beatis apl'is tuis petro ꝛ paulo, atqꝫ btō.N.ꝛ oib' sanctis: salutem nobis tribue benign'ꝛ pacēꝫ, vt ꝯstructis aduersitatibus, ꝛ erroꝛib' vniuersis: eccl'ia tua secura tibi seruiat libertate.p. Tertia oꝛatio dicat͛ ad libitū sacerdotis. Lectio ep'lę beati pauli apostoli. Ad romanos.

ca.6.a FRatres. Quicūqꝫ bapti çati sumus in chꝛisto Iesu,in moꝛte ipsi' baptiçati sumus:Consepulti enim sum' cum illo ꝑ baptismuꝫ in moꝛtē:vt quomodo surrexit chꝛistus a moꝛtuis per gloꝛiaꝫ patris,ita ꝛ nos in nouitate vitę ambulemus. Si enim cōplantati facti sumus similitudini moꝛtis eius: simul ꝛ resurrectionis erimus. hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est:vt destruatur coꝛpus peccati, vt vltra nō seruiam' pctō. Qui enim moꝛtu' est,iustificat' ē a pctō. Si aūt moꝛtui sum' cuꝫ chꝛo: credim' qꝛ simul ēt viuemuꝫ cū illo,scientes qꝛ chꝛs resurgēs ex moꝛtuis iā non moꝛit͛, moꝛs illi vltra non dñabitur. Qđ eni moꝛtu' est pctō,moꝛtuus est semel:qđ aūt viuit,viuit deo.Ita ꝛ vos existimate, vos moꝛtuos qdē eē pctō: viuentes autem deo In chꝛisto Iesu dño nr̄o Grad. Conuerte ps.89. re dñe aliquātuluꝫ:ꝛ deꝑcare sup seruos tuos. ℣. Dñe refugium factus es nobis:a generatiōe ꝛ ꝓgenie.Alla. ℣. In te dñe spaui non ꝯfundar i ęternū,in iustitia tua libera me,ꝛ eripe me iclina ad me aurem tuam:accelera vt eripias me. Sequē.s.euā. fm Marcū.

IN illo tpe. Cuꝫ ca.8.a turba multa esset cuꝫ Iesu,nec hērent qđ mādu carēt: ꝯuocatis discipulis suis, ait illis,Misereoꝛ sup turbaꝫ: qꝛ ecce iā triduo sustinēt me, nec hn̄t qđ māducēt.ꝛ si dimisero eos ieiunos in domū suam,deficiēt in via.qdā enī ex eis,de lōge venerūt.Et respōderūt ei discipuli sui, Vn̄ istos poterit quis hic saturare panibus in solitudie? Et īterrogauit eos,Quot panes habetis? Qui dixerūt,Septē.Et ꝑcepit turbę discūbere sup terrā. Et accipiēs septeꝫ panes,gratias agēs,fregit:ꝛ dabat discipulis suis,vt apponerent Et apposuerūt turbę.Et habebant pisciculos paucos:ꝛ ipsos bn̄di

xit, et iussit apponi. Et manducaverũt et saturati sunt, et sustulerũt qđ supfuerat de fragmẽtis, septẽ sportas. Erãt aũt qui mãducaverunt, q̃si q̃tuor milia: et dimisit eos. Offer. Ps.16. Perfice gressus meos i semitis tuis, vt nõ moveant vestigia mea, inclina aurẽ tuã et exaudi verba mea, misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te dñe. Secreta.

Propitiare dñe supplicatiõib' nr̃is, et has ppl'i tui oblationes benign' assume, et vt nulli' sit irritũ votũ, nulli' vacua postulatio: p̃sta q̃s: vt qđ fideliter petimus: efficaciter ꝯseq̃mur. p. Alia secreta.

Exaudi nos de' salutaris nr̃: vt p hui' sacri v̄tutẽ, a cũctis nos mentis et corporis hostib' tuearis: gr̃a3 tribuens in pñti, et gl'ia3 in futuro. p do.

Ps.21. Cõio. Circuibo, et imolabo in tabernaculo eius hostiã iubilationis, cãtabo, et psalmũ dicam dño.

Repleti dñe mu Post cõ. nerib' tuis: tribue q̃s: vt eoꝝ mũdemur effectu, et muniamur auxilio. p. Alia post c.

Mvndet et muniat nos q̃s dñe divini sacri munus oblatũ: et itercedẽte btã virgine dei genitrice maria: cum beatis apl'is tuis petro et paulo, atq3 btõ. N. et oĩb' sanctis, a cũctis nos reddas, et puersitatib' expiatos, et adversitatib' expeditos. Per eũ

¶ Dñica vij. post penteco. Introitus.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Ps.46 Ps. Qm̃ dñs excelsus, terribilis: rex magnus super oẽm terrã. ℣. Gloria. Oratio.

Deus cui' ꝓuidẽtia i sui dispositione nõ fallitur, te supplices exoram': vt noxia cuncta submoveas, et oĩa nobis ꝓfutura ꝯcedas. p. Ad postẽda suffragia scõꝝ. Oratio.

Cũctis nos q̃s dñe mẽtis et corporis dẽfende periculis, et itercedẽte gl'iosa v̄gine dei genitrice maria, cum btĩs apl'is tuis petro et paulo, atq3 btõ. N. et oĩb' sctis: salutẽ nobis tribue benign' et pacẽ: vt d̃structis adversitatib', et erroꝛib' vniversis: eccl'ia tua secura tibi serviat libertate. p.

Tertia oratio dicat ad libitum sacerdotis. Lcō eplę beati pauli apostoli. Ad Roma.

Ca.6. D

Rés. Humanū dico, pp īfirmitaté carnis vrę, sicut.n. exhibuistis mēbra vra fuir īmūdiitię ⁊ inigtati, ad inigtaté: ita ⁊ nūc exhibete mēbra vra fuire iustitię, i scificationē. Cū eni serui eētis pcti, liberi fuistis iustitię. Q ué ergo fructum habuistis tūc in illis, in gb⁹ nūc erubescitis? Nā finis illoꝝ, mors est. Nūc vo liberati a pctō, serui aūt facti deo: habetꝫ fructū vrm in scificationē: finē vo vitā ęternā. Stipēdia eni peccati, mors: gra aūt dei, vita ęterna. In chro Iesu dño nostro.

Ps.33. Grad Venite filij audite me: timoré dñi docebo vos. ℣ Accedite ad eū, ⁊ illuminamini, ⁊ facies

Ps.46 vrę non ɔfundent. Alla. ℣ Oēs gentes plaudite manibus, iubilate deo in voce exultationis. Sequētia.s.evāge. s'm Mattheū.

ca 7.c

N illo tēpe. Dixit Iesus discipulis suis. Attēdite a falsis prophetis, q veniūt ad vos in vestimētis ouiū, intrinsec⁹ aūt sunt lupi rapaces. a fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos. Nungd colligūt de spinis vuas, aut de tribulis ficus? Sic oīs arbor bona, bonos fructus facit: mala aūt arbor, malos fruct⁹ facit. Nō potest arbor bona, malos fruct⁹ facere: neqꝫ arbor mala, fructus bonos facere. Oīs arbor quę nō facit fructuꝫ bonū, excidet, ⁊ in igneꝫ mittet. Igit ex fructibus eoꝝ, cognoscetis eos. Nō oīs q dicit mihi, dñe, dñe, itrabit in regnuꝫ cęloꝝ: sꝫ q facit volūtaté pris mei, qui in cęlis est, ipse intrabit in regnū cęloꝝ. Offerto. Sicut in holocaustis arietū ⁊ taurorū, ⁊ sicut in milib⁹ agnoꝝ pinguiū, sic fiat sacrificiū nrm in conspectu tuo hodie, vt placeat tibi, qa nō est ɔfusio ɔfidētib⁹ i te dñe. Dan.3

Deus q legaliū differētiā hostiaꝝ, vni⁹ sacrificij pfectiōe sanxisti: accipe sacrificium a deuotis tuis famulis: ⁊ pari benedictione, sicut munera Abel scifica: vt qd singuli obtulerūt ad maiestatis tuę honoré: cunctis pficiat ad salutē. Per. Sec. Alia secr.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr: vt p hui⁹ sacramēti virtuté, a cūctis nos mētis ⁊ cor-

poris hostib⁹ tuearis: gratias tribuēs in p̄senti: ⁊ glīaȝ in fu
ps.30. turo.p dn̄ȝ. Cōio. Inclina aurem tuā,accelera, vt eruas me.

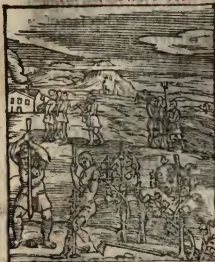
Post communionem.

TVa nos dn̄e medicinalis operatio:⁊ a nostris puersitatib⁹ clementer expediat:⁊ ad ea quę sūt recta, pducat.Per.

Alia post communio.

MVndet ⁊ muniat nos q̄s dn̄e diuini sacrī mun⁹oblatū: ⁊ intercedēte btā v̄gīe dei genitrice maria:cū btīs aplīs tu is petro ⁊ paulo,atqȝ btō.N. ⁊ oib⁹ sctis:a cūctis nos redidas,⁊ puersitatib⁹expiatos:⁊ aduersitatib⁹expeditos.p eū.

¶ Dominica octaua post pentecostes. Introitus.

SVscepimus de⁹ miām tuā in ps.47 medio tēpli tui,s̄m nomē tuum de⁹,ita ⁊ laus tua in fines terręːiustitia plena est dextera tua. ps. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis,in ciuitate dei nostri in mōte sancto ei⁹. ℣. Glia. Oro.

LArgire nobis q̄s domie semp sp̄m cogitandi q̄ recta sunt ppitius ⁊ agēdi:vt q sine te eē nō possumus:s̄m te viuere valeamus.p. Ad poscēda suffragia scōꝝum, Orō.

ACūctis nos qs dn̄e mētis ⁊ corpis defende periculis:⁊ itercedēte glīosa virgine dei genitrice maria : cuȝ beatis aplīs tuis Petro ⁊ paulo,atqȝ btō.N.⁊ oib⁹ sctis:salutē nobis tribue benignus ⁊ pacē:vt destruct̄ aduersitatib⁹,⁊ erroꝛib⁹vniuersis:ecclīa tua secura tibi seruiat libertate. p eū. Tertia orō dicat̄ ad libitū sacerdotis. Lcō eplę btī Pauli apostoli Ad Romāos.

FRatres. Debi ca.8.c toꝛes sum⁹ non carni,vt s̄ȝ carnē viuamus. Si eni s̄m carnem vixerit̄, moꝛiemini.Si autē sp̄ū,facta carnis moꝛtificaueritis,viuet̄ . Quicūqȝ eni sp̄ū dei agunt̄,bi fily

dei sunt. Nō eni accepistis spi-
ritū seruitutis iteꝝ in timore,
s3 accepistis spm̄ adoptiōis fi-
lioꝝ, in quō clamamus, abba
pr̄. Ipse eni spūs, testimoniuz
reddit spūi nr̄o, q sumus filij
dei. Si aūt filij, ⁊ hęredes. Hę
redes qdē dei: coheredes aūt
ps.30. chr̄i. Grad. Esto mihi in deū p-
tectorē, ⁊ in locū refugij, vt saluuz
me facias. ℣. Deus in te speraui,
dn̄e nō ꝯfundar in ęternum. Alla.
ps.47 ℣. Magn' dn̄s ⁊ laudabilis val-
de, in ciuitate dei nr̄i in mōte scō
eius. Seq. sci euāg. sm̄ Lucā.
ca.16. A

In illo tēpe. Di-
xit Iesus disci-
pulis suis para-
bolā hanc. Hō
qdā erat diues
q habebat villi
cuz: ⁊ hic diffamat⁹ est apd̄ il-
luz, q̄si dissipasset bona illius.
Et vocauit illū, ⁊ ait illi. Quid
hoc audio de te? redde rōnez
villicatiōis tuę: iā eni nō pote
ris villicare. Ait aūt villic⁹ i-
tra se, Quid faciā, qꝛ dn̄s me⁹
aufert a me villicationē? Fo-
dere nō valeo, mēdicare eru-
besco. Scio qd faciaz, vt cum
amot⁹ fuero a villicatiōe, re-
cipiāt me in domos suas. Cō
uocatis itaq3 singulis debito-
ribus dn̄i sui, dicebat primo,
Quātū debes dn̄o meo? At
ille dixit. Cētū cados olei. Di
xitq3 illi, Accipe cautionē tu-
a3, ⁊ sede cito, ⁊ scribe qnq̄gi-
ta. Deinde alio dixit, Tu vo
quātū debes? Qui ait, Cētuz
choros tritici. Ait illi, Accipe
literas tuas, ⁊ scribe octogin-
ta. Et laudauit dn̄s villicū ini-
qtatis, qꝛ prudēter fecisset, qꝛ
filij hui⁹ seculi, prudētiores fi
lij lucis in gn̄atione sua sunt.
Et ego dico vobis. Facite vo-
bis amicos de māmona iniq-
tatis: vt cu3 defeceritis, recipi
ant vos in ęterna tabernacu-
la. Offer. Populū humilē saluū ps.17.
facies dn̄e, ⁊ oculos supboꝝ humi
liabis, qm̄ nō est de⁹ p̄ter te dn̄e.
Suscipe q̄s dn̄e mu Secre.
nera, q̄ tibi de tua largita-
te deferimus: vt hęc sacrosan
cta mysteria, grā tuę operāte
virtute: ⁊ p̄sentis vitę nos con
uersatiōe scificēt: ⁊ ad gaudia
sempiterna pducāt. p. Alia se.
Exaudi nos de⁹ salutaris
nr̄: vt p hui⁹ sacri virtutē,
a cūctis nos mētis ⁊ corporis
hostib⁹ tuearis: gratiā tribuēs
in pręsenti: ⁊ gloriā in futuro.
Per. Cōi. Gustate ⁊ videte, qm̄ ps.33.
suauis ē dn̄s, btūs vir q spat ī eo.
Sit nobis dn̄e re Post cōi.
patio mētis ⁊ corpis cęle-

ste mysterii: vt cui⁹ exeqmur actioné sentiam⁹ effectū. p. **A**

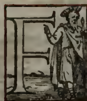
M Vndet ꝛ mu **lis post cō.** niat nos q̄s dñe diuini sacri mun⁹oblatū: ꝛ itercedē te btā vgine dei genitrice ma ria: cū btis aplis tuis Petro ꝛ paulo,atq3 btō.N.ꝛ oib⁹ scis: a cūctis nos reddas, ꝛ puersi tatib⁹expiatos: ꝛ aduersitati bus expeditos. Per. **¶ Dñi ca.ix.post penteco. Introitus.**

ps.53. **E** Cce deus adiuuat me, ꝛ dñs susceptor est aīe mee, auerte mala inimicis meis: ꝛ in veritate tua disperde illos, ptector meus dñe. **ps.** Deus in noīe tuo saluum me fac, ꝛ in virtute tu alibera me. **℣.** Gloria patri. **Oratio.**

P Ateant aures misericor die tue dñe pcibus supplican tiū: ꝛ vt petētib⁹ desiderata cō cedas: fac eos q̄ tibi sunt pla cita postulare. Per. **Ad poscē da suffragia sanctorum. Oīo.**

A Cūctis nos q̄s dñe men tis ꝛ corporis ōfende pe riculis: ꝛ intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria: cū beatis apostolis tuis petro ꝛ paulo,atq3 btō.N.ꝛ oib⁹ sā ctis: salute3 nobis tribue beni gn⁹ ꝛ pacē: vt destructis aduer sitatib⁹, ꝛ erroꝛib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per. **Tertia oīo di cat ad libitu3 sacerdotis. Lcō epl'e bti pauli apli. Ad corin.**

Ratres. Non si m⁹cōcupiscētes malorū, sicut ꝛ illi ɔcupierunt. Neque idolatre efficiamini, si cut qdam ex ipsis: quēadmo du3 scriptū est. Sedit ppl's mā ducare, ꝛ bibere, ꝛ surrexerūt ludeř. Neq3 fornicemur: sicut qda3 ex ipsis fornicati sunt, ꝛ ceciderunt vna die vigintitria milia. Neq3 tentem⁹ chꝛistu3: sicut qda3 eoꝝ tētauerunt, ꝛ a serpētib⁹ perierūt. Neq3 mur murauerìtis sicut qdā eorum murmurauerūt: ꝛ perierūt ab

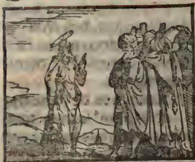
i.cap.
io. B.
Exo.
3z.

exterminatore. Hec aūt oīa i
figura ↄtingebāt illis. Scripta
sunt aūt ad correctionē nr̃as,
in quos fines seculoꝝ deuene
rūt. Itaqꝫ q se existimat stare:
videat ne cadat. Tētatio vos
nō apphendat, nisi humana,
Fidelis aūt deꝰ est, q nō patie
tur vos tentari, supra id qđ po
testis: sed faciet cū tentatione
et ꝓuētū, vt possitis sustinere.
Ps. 8. Gra. Dñe dñs noster: q̃ admira
rabile est nomen tuū in vniuersa
terra. ℣ Qm̄ eleuata est magnifi
Ps. 35. cētia tua super celos. Alla. ℣ Eri
pe me de inimicis meis deus meꝰ
z ab insurgentibꝰ in me libera me.
Seq. sancti euangelij sm lucā.
Lu. 19. B

N illo tpe. Cuꝫ
appropinquaret
Iesus hierusa
lē, videns ciuita
tem, fleuit sup il
lā, dicens, Q2 si
cognouisses z tu, z quidem in
hac die tua, que ad pacē tibi:
nunc autē abscondita sunt ab
oculis tuis Q2 venient dies i
te: z circundabunt te inimici
tui vallo, z circundabunt te, z
coangustabūt te vndiqꝫ, z ad
terrā ꝓsternēt te, z filios tuos
q in te sunt. z non relinquēt in
te lapidē sup lapidē: eo q̄ non
cognoueris tēpus visitationis
tue. Et ingressus in tēplū cepit
eycere vendētes in illo, z emē
tes, dicens illis, Scriptū est, q2 Isa.
domus mea, domus oratiōis 56.
est, Vos aūt fecistis illā, spelū Hier.
cā latronū. Et erat docēs quo 7.
tidie in tēplo. Offer. Justitie Ps. 18.
dñi recte letificātes corda, z dul
ciora sup mel z fauum: nā, z seruꝰ
tuus custodit ea. Secreta.
C Oncede nobis q̃s dñe, ꝗ
digne frequentare mysteria:
q2 quotiens huiꝰ hostie cōme
moratio celebrat̄: opꝰ nr̃e re
dēptionis exercet̄. p. Alia se.
E Xaudi nos deꝰ salutaris
noster: vt p huiꝰ sacri vir
tutē, a cūctis nos mentis z cor
poris hostibꝰ tuearis: gratiaꝫ
tribuēs in p̄senti: z gloriā in fu
turo. Per. Cōio. Qui mādūcat Jo. 6.
meā carnē, z bibit meū sanguinē:
in me manet, z ego ī eo, dicit dñs.
T Vi nob dñe cōio Post c.
sacri: z purificationē ꝯfe
rat: z tribuat vnitatē. p. Alia
M Vndet z muni post cō.
at nos q̃s dñe diuini sa
cramēti munꝰ oblatū, z inter
cedēte beata virgine dei geni
trice maria: cū beatis aplis tu
is Petro z Paulo, atqꝫ btō. N.
z oībꝰ sanctis: a cūctis nos red
das, z puersitatibꝰ expiatos, z
aduersitatibꝰ expeditos. Per.

¶ Dñica.x.post pētec. Intro.

ps.54. DUm clamarē ad dñm exau diuit vocē meā ab his qui appropinquāt mihi: & humiliauit eos: q est ante secula, & manet in eternū: iacta cogitatū tuū in dño: & ipse te enutriet. ps Exaudi deus orationē meā, & ne despexeris deprecationē meā: intende mihi & exaudi me. v. Gloria. Oratio.

DEus q oīpotentiā tuam parcendo maxime & miserādo manifestas: multiplica super nos misericordiā tuā: vt ad tua pmissa currentes: celestiū bonoꝝ facias esse ꝯsortes. per. Ad poscēda suffragia

ACūctis nos scōꝝ. Oīo. q̄s dñe mētis & corporis defende periculis: & intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria: cū beatis aplīs tuis Petro & Paulo, atq3 btō. N. & oibus sanctis: salutē nobis tribue benign⁹ & pacē: vt destructis aduersitatib⁹, & erroribus vniuersis: ecclesia tua tibi seruiat libtate. Per. Tertia oīo dicat ad libitū sacerdot. Lcō eplę btī pauli aplī. Ad corin.

FRatres. Scitis, i.c.12. qm̄ cū gentes es B setis, ad simulachra muta, put ducebamini, eūtes. Ideo notum vobis facio, q nemo, in spiritu dei loquēs, dicit anathema Iesu. Et nemo pōt dicere, dñs Iesus: nisi in spū scō. Diuisiões vero gratiaꝝ sunt: idē aūt spirit⁹. Et diuisiones ministrationū sunt: idē aūt dñs Et diuisio C.a.10 nes operationū sunt, idē vero D de⁹, q operat oia i oib⁹. Vnicuiq3 aūt dat manifestatio spiritus ad vtilitatē. Alij qdē p spiritū dat sermo sapiētię, alij aūt sermo scientię, ꝑm eundē spiritū: alteri fides, in eodē spiritu: alij gratia sanitatū, i vno spiritu: alij operatio virtutū, alij ꝓphetia, alij discretio spirituū, alij genera linguaꝝ, alij interpretatio sermonū, Hęc aūt oia, operat vn⁹ atq3 idem spūs, diuidens singulis, prout vult. Gra. Custodi me dñe vt pu ps.16. pillā oculi, sub vmbra alaꝝ tuarū ꝓtege me. v. De vultu tuo iudicium meū prodeat: oculi tui videāt

ps.64 equitatez. Alla. ℣. Te decet hymnus deus in syon, & tibi reddet votum in hierusalem. Sequentia sancti euangelij secundum Lucam.

ca.18. B

IN illo tempore: Dixit Iesus ad quosdam qui in se confidebant tanquam iusti, & aspernabant ceteros, parabolam istam, Duo homines ascenderunt in templum, vt orarent: vnus phariseus, & alter publicanus. Pharise⁹ stans, hec apud se orabat, Deus, tibi gratias ago quia non sum sicut ceteri hominum raptores, iniusti, adulteri: velut etiam hic publicanus. ieiuno bis in sabbato: decimas do omnium que possideo. Et publicanus a longe stans nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pect⁹ suum, dicens, De⁹ propiti⁹ esto mihi peccatori. Amen dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo. quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. Offer.

ps.24 Ad te domine leuaui animam meam, deus meus in te confido non erubescam, neque irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectant non confundentur.

Tibi domine sacrificia Secre. dicata reddantur: que sic ad honorem nominis tui deferenda tribuisti: vt eadem remedia fieri nostra prestares. Per dominum nostrum. Alia secreta.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt per hui⁹ sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis & corporis hostib⁹ tuearis: gratiam tribuens in presenti: & gloriam in futuro. Per. Com. Acceptabis ps.50 sacrificium iustitie, & oblationes, & holocausta: sup altare tuum domine. Post

QVesum⁹ domine deus com. noster: vt quos diuinis reparare non desinis sacramentis: tuis non destituas benignus auxilijs. Per. Alia post com.

MVndet & muniat nos quesumus domine diuini sacramenti mun⁹ oblatum: & intercedente beata virgine dei genitrice maria: cum beatis apostolis tuis petro & Paulo, atque beato. N. & omnibus sanctis: a cunctis nos reddas, & peruersitatib⁹ expiatos: & aduersitatib⁹ expeditos. Per.

¶ Dominica vndecia post pentecostes.

DEus in loco sancto suo, deus Introit⁹.

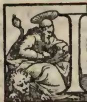
qui inhabitare facit vnanimes in domo, ipse dabit virtutem ꝛ forti tudinē plebi sue. ps. Exurgat de⁹ ꝛ dissipent inimici eius: ꝛ fugiāt q oderūt eū a facie ei⁹. ℣. Gloria.

Omnipotens sempiterne Oro. de⁹, q abundantia pietatis tue ꝛ merita supplicū excedis ꝛ vota: effunde super nos misericordiā tuā: vt dimittas q̄ ꝯscientia metuit: ꝛ adycias qđ oratio nō ꝑsumit. Per. Ad posceda suffragia sctoꝝ. Oro.

A Cūctis nos q̄s dñe mētis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedēte gloriosa v̄gine dei genitrice maria: cū beatis apostolis tuis Petro ꝛ Paulo, atq; btō. N. ꝛ oib⁹ scis, salutē nobis tribue benign⁹ ꝛ pacē: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroribꝰ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eūdē. Tertia oratio dicatur ad libitum sacerdotis. Lectio epistole beati pauli apostoli. Ad corinthios.

1. cap. 15. A Fratres. Notū vobis facio euāgeliū, qđ ꝑdicaui vobis, qđ ꝛ accepistis, in quo ꝛ statis, per qđ ꝛ saluamini, qua ratione ꝑdicauerim vobis si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enī vobis in primis qđ ꝛ accepi: qm̄ chr̄s mortu⁹ ē ꝓ peccatis nostris, ſm scripturas: ꝛ q sepult⁹ est, ꝛ q resurrexit tertia die, ſm scripturas: ꝛ q visus ē cephe: ꝛ post hec vndecim. Deinde visus est plus q̄ quingentis fratribus simul: ex quib⁹ multi manent vsq; adhuc, quidam aūt dormierunt. Deinde visus est iacobo: deinde apostolis oib⁹. Nouissime autē oīum tanq̄ abortiuo, visus est ꝛ mihi. Ego enim sum minim⁹ apostoloꝝ: q non sū dignꝰ vocari apl's, qm̄ persecut⁹ sū ecclesiā dei, gr̄a aūt dei sū id qđ sū: ꝛ gr̄a ei⁹ in me vacua non fuit. Gra. In deo sperauit ps. 27. cor meū, ꝛ adiut⁹ sū, ꝛ refloruit caro mea: ꝛ ex volūtate mea ꝯfitebor illi. ℣. Ad te dñe clamaui, de⁹ meus ne sileas, ne discedas a me. Alleluia. ℣. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate dō iacob, sumite psalmum iocundū cū cythara. Seq. sancti euangelii ſm Marcū.

In illo tpe. Exiens Iesus de finib⁹ tyri, venit ꝑ sidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei sur- ca. 7. d

dũ ⁊ mutũ: ⁊ deꝑcabant̃ euз, vt imponat illi manũ. Et app̄hendens eũ de turba seorsũз, misit digitos suos ĩ auriculas ei⁹: ⁊ expuens, tetigit linguaз ei⁹. Et suspiciens in cęlũ, ingemuit: ⁊ ait illi, Effeta, qd̄ est ad aperire. Et statiз apte sunt aures ei⁹, ⁊ solutũ est vinculũ linguę ei⁹, ⁊ loquebat̃ recte. Et ꝑ̄cepit illis, ne cui dicerēt, Quãto aũt eis ꝑ̄cipiebat, tanto magis pl⁹ pręḋicabant, ⁊ eo amplius admirabant̃, dicētes, Bene oĩa fecit: ⁊ surdos fecit audire, ⁊ mutos loq. Offer. Exaltabo te dñe qm̃ suscepisti me, nec delectasti inimicos meos sup me dñe clamaui ad te, ⁊ sanasti me.

ps. 29

R Espice dñe q̃s ad Secre. nostrũ ꝓpiti⁹ seruituteз: vt qd̄ offerim⁹, sit tibi munus acceptuз: ⁊ sit nr̃ę fragilitatis subsidium. Per do. Alia secr.

E Xaudi nos de⁹ salutaris noster: vt ꝑ hui⁹ sacramēti virtutē, a cũctis nos mentis ⁊ corporis hostib⁹ tuearis: gratiã tribuens in p̄senti, ⁊ gloriã

Pro. 3

in futuro. Per do. Coio. Honora dñm de tua substãtia, ⁊ de p̄mitijs frugũ tuaꝝ: vt ĩpleãtur horrea tua saturitate, ⁊ vino torcularia redundabunt. Post cõi.

S Entiam⁹ q̃s dñe tui perceptione sacramēti subsidiũ mētis ⁊ corporis: vt in vtroqз saluati: cęlestis remedij plenitudine gl'iemur. p. Alia post cõ.

M Vndet ⁊ muniat nos q̃s dñe diuini sacramenti mun⁹ oblatuз: ⁊ intercedente btã virgine dei genitrice maria: cũ btĩs aplĩs tuis Petro ⁊ paulo, atqз btõ. N. ⁊ oĩb⁹ sctis, a cũctis nos reddas, ⁊ ꝑuersitatibus expiatos, ⁊ aduersitatib⁹ expeditos. Per eũ. ¶ Dominica .xiij. post pēteco. Intro.

D Eus in adiutoriũ meũ intenḋe, dñe ad adiuuãdũ me festina, ꝯfundãtur ⁊ reuereãtur inimici mei, q querunt animã meã.

ps. 96

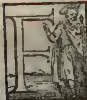
ps. Auertãtur retrorsuз, ⁊ erubescãt q volũt mihi mala. ℣. Glia.

O Mĩps ⁊ misericors Orõ. de⁹, de cui⁹ munere venit, vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ⁊ laudabiliter seruiat̃: tribue nobis q̃s: vt ad promissiones tuas, sine offensiõe curram⁹.

Per. Ad poscenda suffragia

A Cũctis nos scõꝝ. Oro. q̃s dñe mẽtis ⁊ corporis defende periculis, ⁊ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro ⁊ paulo, atq; beato N. ⁊ oib⁹ scis: salutẽ nobis tribue benign⁹ ⁊ pacẽ: vt destructis aduersitatib⁹, ⁊ erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per. Tertia oratio dicatur ad libitũ sacerdotis. Lcõ eplę beati pauli apli. Ad corin.

2 c.3. B

Fratres. Fiduciam talem habemus p cbristũ ad deũ: nõ q sufficiẽtes sim⁹ cogitare aliqd a nob, quasi ex nobis: sed sufficiẽtia nr̃a, ex deo est. q ⁊ idoneos nos fecit ministros noui testamẽti: nõ litera, sed spũ. Litera enim occidit: spũs aũt viuificat. Q ꝺ si ministratio mortis literis ꝺformata in lapidib⁹ fuit in gloria, ita vt non possent intendere filiĳ israel in faciẽ moysi, pp gloriã vult⁹ ei⁹, q̃ euacuat: quõ non magis ministratio spirit⁹ erit in gloria? Nã si ministratio dãnationis, in glĩa est: multo magis abundat ministeriũ iustitię in gloria. Grad. Benedicã ps.33. dñm in oĩ tpe, semp laus ei⁹ in ore meo. ℣. In dño laudabit anima ps.97. mea, audiãt mãsueti ⁊ lętent. Alleluia. ℣. Dñe deus salutis meę, in die clamaui, ⁊ nocte corã te. Seq. sancti euangelĳ scdm̃ lucam.

In illo tẽpe. Dixit Iesus discipulis suis, beati oculi qui vidẽt, quę vos videtis. Dico enim vobis q multi pphetę, ⁊ reges, voluerunt videre, q̃ vos videtis, ⁊ non viderunt: ⁊ audire, q̃ auditis, ⁊ non audierunt. Et ecce qdã legisperit⁹ surrexit, tentãs illũ, ⁊ dicẽs, Magister, qd faciẽdo vitã ęternã possidebo? At ille dixit ad eũ, in lege qd scriptũ est? Q uõ legis? Ille aũt rñdens: dixit, Diliges dñm deũ tuum, ex toto corde tuo, ⁊ ex tota aia tua, ⁊ ex oĩb⁹ virib⁹ tuis, ⁊ ex oĩ mẽte tua, ⁊ pximũ tuũ, sicut teipsũ. Dixitq; illi, Recte rñdisti: hꝯ fac, ⁊ viues. Ille aũt volens iustificare seipsum, dixit ad Iesũ, ⁊ qs est me⁹ proxim⁹? Suspiciẽs aũt Iesus, dixit, Hõ qdam descẽdebat ab hierusalẽ in hierico, ⁊ incidit in latrones, q ẽt despoliauerũt eũ: ⁊ plagis im

Luc.10. D

positis, abierunt semiuiuo re/licto. Accidit aut vt sacerdos qda descenderet eadez via: et viso illo, preterijt. Similiter et leuita, cu esset sec⁹ locuz, et videret eu, ptransijt, Samaritan⁹ aut qdaz iter faciens, venit sec⁹ eu: et vides eu, misericordia motus est. Et appropians, alligauit vulnera ei⁹, infundens oleu et vinu: et ipones illu in iumentu suu duxit in stabulum, et cura ei⁹ egit. Et altera die ptulit duos denarios, et dedit stabulario, et ait, Cura illi⁹ habe, et qdcuqz supererogaueris, ego cu rediero, reddaz tibi. Quis hoz triu videt tibi pxim⁹ fuisse illi, q incidit i latrones? At ille dixit, q fecit misericordiaz in illu. Et ait illi Iesus, Vade, et tu fac similiter. Offer. Precatus est moyses in cospectu dni dei sui et dixit: pcatus est moyses i cospectu dni dei sui: et dixit: quare dne irasceris in populo tuo: parce ire aie tue: memeto habraha, isaac, et iacob: qb⁹ iurasti dare terra fluente lac et mel: et placatus factus est dns de malignitate, quaz dixit facere populo suo. Secre.

Hostias qs dne ppiti⁹ intende: quas sacris altarib⁹ exhibemus: vt nobis indulgentiam largiendo: tuo nomini det honore. Per. Alia sec.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr: vt per hui⁹ sacramenti virtutem, a cuctis nos metis et corporis hostib⁹ tuearis, gratiaz tribues in psenti, et gloria i futuro. Per. Coio. De fructu ps. 103 operu tuoz dne satiabitur terra: vt educas panem de terra, et vinu letificet cor hominis: vt exilaret faciem in oleo, et panis cor hominis confirmet. Post comunio.

Viuificet nos qs dne hui⁹ participatio sacramenti, et pariter nobis expiatione tribuat, et munimen. p. Alia post co.

Mundet et muniat nos qs dne diuini sacri munus oblatuz: et intercedete bta virgine dei genitrice maris: cu beatis apostolis tuis petro et paulo, atqz bto. N. et oib⁹ scis: a cunctis nos reddas, et puersitatib⁹ expiatos: et aduersitatibus expeditos. Per eun.

¶ Dominica decimatertia post pentecostes. Introitus.

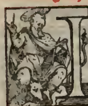

ps.73. Respice dñe in testm̃ tuum: et animas pauperum tuorum ne dereliquas in finem: exurge dñe, et iudica causam tuã: et ne obliuiscaris voces quaerentiũ te. ps Ut quid deus repulisti in finem: iratus est furor tu' super oues pascuae tuae. ℣. Glia. Oro.

Omnipotens sempiterne de' da nobis fidei spei et charitatis augmentum: et vt mereamur assequi qd̃ pmittis: fac nos amare qd̃ pcipis. Per. Ad possidenda suffragia sctõrum. Oratio.

A Cũctis nos qs dñe mentis et corporis dfende periculis: et intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria: cum beatis apostolis tuis Petro et paulo, atq; btõ. N. et oib' sanctis: salutẽ nobis tribue benign' et pacẽ: vt destructis aduersitatib', et erroib' vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eun. Tertia oratio dicatur ad libitum sacerdotis. Lectio eplę beati Pauli apostoli. Ad galathas.

ca.3.c Fratres. Habrae dictę sũt pmissiones et semini ei'. Non dicit, et seminib', quasi in multis: sed qsi in vno, et semini tuo, q est xps. Hoc autẽ dico, testm̃ cõfirmatũ a deo: quę post quadringẽtos et triginta annos facta est lex, nõ irritum facit ad euacuandam pmissionẽ. Nã si ex lege hęreditas, iã nõ ex pmissione. Habrae aũt per repromissionẽ donauit de'. Quid igit lex? Propter transgressionẽ posita est, donec veniret semen, cui pmiserat: ordinata p angelos i manu mediatoris. Mediator aũt, vnius non est: de' aũt vn' est. Lex ergo aduersus pmissa dei? Absit. Si enim data esset lex q̃ posset viuificare: vere ex lege eẽt iustitia. Sed cõclusit scriptura omnia sub peccato: vt pmissio ex fide iesu christi: daretur credentibus. Gra. Respice domine in testamentum tuum, et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. ℣. Exurge dñe et iudica causam tuã: memor esto opprobrij seruorum tuorum. Alleluia. ℣. Dñe refugium factus es nobis: a generatione et progenie. Sequẽtia sancti euangelij secũdũ Lucam. ps.73. ps.89.

In illo tpe. Cum iret Iesus in hierusalẽ, trãsibat per mediam samariam, et galileã. Et cũ ingrederet quoddã castellũ, occurrerunt ei decẽ viri leprosi. qui steterunt a longe: et leuauerũt vocẽ, dicentes, Iesu pceptor, Ca.17. C

miserer nostri. Quos vt vidit, dixit, Ite, et ostẽdite vos sacerdotib⁹. Et factũ est: dũ irent, mũdati sunt, Vn⁹ aũt ex illis, vt vidit, qꝛ mundat⁹ est: regressus est cũ magna voce, magnificans deũ, et cecidit in faciem ante pedes ei⁹, gratias agens: et hic erat samaritan⁹. Rñdẽs aũt Iesus, dixit, Nonne decem mũdati sunt: et nouẽ vbi sunt: Non est inuẽt⁹ q rediret, et daret gloriã deo, nisi hic alienigena. Et ait illi, Surge, et vade, qꝛ fides tua te saluum fecit. Offer.
Ps. 30. In te speraui dñe: dixi tu es deus me⁹: in manibus tuis tpa mea.

Propitiare q̃s dñe Secre. pplo tuo: ppitiare munerib⁹: vt hac oblatiõe placat⁹, et idulgẽtiã nobis tribuas: et postulata ꝓcedas. P. Alia secre.

Exaudi nos de⁹ salutaris noster: vt p hui⁹ sacramẽti virtutẽ, a cũctis nos mentis et corporis hostib⁹ tuearis: gratiam tribuens in pñti: et gloriam in futuro. Per do. Cõio.
Sap. 16. Panem de celo dedisti nobis dñe habentem omne delectamentũ, et oẽm saporem suauitatis. Post cõ.

Sumptis dñe celestibus sacramentis: ad redemptionis eterne q̃s proficiam⁹ augmentum. Per. Alia post cõi.

Mundet et muniat nos q̃s dñe diuini sacri munus oblatũ: et intercedente btã virgine dei genitrice maria: cum beatis aplis tuis Petro et paulo, atqꝫ btõ. N. et oib⁹ sanctis: a cunctis nos reddas, et puersitatib⁹ expiatos: et aduersitatibus expeditos. Per. ¶ Dñica. xiiij post penteco. Introi.

Protector noster aspice deus, Ps. 83. et respice in faciem christi tui: qꝛ melior est dies vna in atrijs tuis sup millia. Ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ ꝯcupiscit et deficit aĩa mea in atria dñi. V.

Custodi q̃s (Glia. Oõ. dñe ecclesiã tuam ppitiatione ppetua: et qꝛ sine te labitur humana mortalitas: tuis semp auxilijs et abstrahatur a noxijs: et ad salutaria dirigat. P. Ad poscenda suffragia scõrum. Oõ.

Cũctis nos q̃s dñe mẽtis et corporis defende periculis: et intercedẽte

gl'iosa vgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro z paulo, atq3 btõ. N. z oib' sanctis: salutẽ nobis tribue benign' z pacẽ: vt destructis aduersitatib', z erroꝛib' vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libtate. Per. Tertia oꝛo dicať ad libitũ sacer. Lcõ epistole btĩ pauli apli. Ad gala.

ca.5.c Ratres. Spiritu ãbulate, z desideria carnis nõ pficietis. Caro eni concupiscit aduersus spiritũ: spũs aute3 aduersus carnẽ. hec enim sibi inuicẽ aduersantur: vt nõ qcũq3 vultis, illa faciatis. Q ꝺ si spũ ducimini, nõ estis sub lege. Manifesta autẽ sunt opera carnis, q̃ sunt, foꝛnicatio, ĩmunditia, ĩpudicitia, luxuria, idoloꝝ seruit', veneficia, inimicitie, ꝯtẽtiones, emulationes, ire, rixe, dissensiões, secte, inuidie, homicidia, ebrietates, comessatiões, z his similia, que pꝛdico vobis, sicut pꝛedixi, qm̃ qui talia agũt, regnũ dei non consequenť. Fructus aũt spũs est charitas, gaudiũ, pax, patientia, longanimitas, bonitas, benignitas, fides, mãsuetudo, modestia, ꝯtinentia, castitas. Aduersus hmõi non est lex. Qui aũt sunt chꝛi carnem suã crucifixerunt cum vitiis z concupiscentijs. Grad.

Bonum est confidere in dño, quã ps.117 confidere in homine. ℣. Bonum est sperare in dño, quã sperare in pꝛincipibus. Alleluia. ℣. Uenite ps.94 exultemus dño: iubilemus deo salutari nostro. Seq sancti euangelij sm Mattheum.

Nillo tẽpe. Dixit Iesus discipulis suis. Nemo põt duobus dñis seruire. aut ca.6.c eni vnũ odio habebit, z alterũ diliget: aut vnũ sustinebit, z alterum ꝯtẽnet. Nõ potestis deo seruire, z mãmone. Ideo dico vobis, ne soliciti sitis aie vre, qd mãducetis, neq3 coꝛpori vr̃o, qd ĩduamini. Nõne aĩa, plus est q̃ esca: z coꝛpus, plus q̃ vestimentũ? Respicite volatilia celi, qm̃ nõ serũt, neq3 metũt, neq3 ꝯgregãt ĩ hoꝛrea. z pr̃ vester celestis, pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autẽ vr̃m cogitãs, põt adijcere ad staturã suã cubitũ vnum? Et de vestimẽto qd soliciti estis? Cõsiderate lilia agri, qũo crescũt: nõ laboꝛãt neq3 nent. Dico autẽ

vobis

vobis,qm̃ nec Salomõ, in oĩ glia sua,coopt⁹ est,sicut vnuz ex istis.Si aũt fenum agri,qđ hodie est,ꝛ cras in clibanum mittit̃,de⁹ sic vestit:quãto ma gis vos modice fidei? Nolite ergo soliciti eẽ,dicẽtes,qd mã ducabim⁹,aut quid bibemus, aut quo opiemur? Hec enim oĩa gẽtes ingrũt. Scit enim pr̃ vester celestis qa his oĩb⁹ idi getis.Querite ergo primũ re gnuz dei,ꝛ iustitiam ei⁹:ꝛ hec oĩa adijcient̃ vobis.Offerto.

Ps.33. Immittit angelus dñi in circuitu timentiũ eũ,ꝛ eripiet eos:gustate ꝛ videte,qm̃ suauis est dñs.Sec.

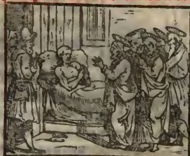
Concede nobis q̃s dñe, vt hec hostia salutaris,ꝛ nr̃oꝝ fiat purgatio delictoꝝ: ꝛ tue ꝓpitiatio potestatis.Per dominum. Alia secreta.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̃:vt ꝑ hui⁹ sacramẽti ṽtutẽ, a cũctis nos mẽtis ꝛ corporis hostib⁹ tuearis:grãm tribuẽs in p̃senti,ꝛ gloriam in futuro.

Mat.6. Per do. Cõio. Primũ querite regnuz dei:ꝛ omnia adijcient̃ vobis,dicit dñs. Post cõmunio.

Purificẽt semꝑ ꝛ muniant tua sacra nos de⁹:ꝛ ad ꝑpetue ducant saluationis effe ctum.p. Alia post cõ.

Mundet ꝛ muniat nos q̃ sumus dñe diuini sacri mun⁹ oblatũ:ꝛ itercedẽte btã ṽgie dei genitrice maria:cũ beatis aplĩs tuis Petro ꝛ paulo, atqꝫ btõ.N.ꝛ oĩb⁹ scĩs:a cũctis nos reddas,ꝛ peruersitatib⁹ expia tos,ꝛ aduersitatibus expedi tos.Per eun. Dominica.xv. post pentecostes. Introitus.

Inclina dñe aurẽ tuã ad me,ꝛ exaudi me,saluũ fac seruũ tuuz. Psal. um de⁹ me⁹ sperãtẽ in te,miserere mihi dñe,quoniaz ad te clamaui tota die. ps.Letifica animam serui tui,qa ad te domine animaz meã leuaui. ℣. Gloria. Oratio.

Ecclesiaz tuã dñe miseratio ꝯtinuata mũdet ꝛ muniat:ꝛ qa sine te nõ põt salua ꝯsistere:tuo semꝑ munere gubernetur.Per do. Ad poscẽda suffragia sanctorũ. Oĩo.

A Cũctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corpis õfende piculis:ꝛ itercedẽte gl'iosa ṽgine dei genitrice maria:cuz beatis

aplis tuis petro ꝛ paulo, atqꝫ btó.N.ꝛ oib⁹ scis:salutem no bis tribue benign⁹ ꝛ pacēꝫ:vt destructis aduersitatib⁹:ꝛ er/ roib⁹ vniuersis:ecclia tua se/ cura tibi seruiat libertate. p.

Tertia oio dicat ad libitū sa cerdotis. Lcō eplę beati pau. apli. Ad gala.

ca.5.d Fres, Si spū vi/ uim⁹:spū ꝛ am/ bulem⁹.Nō effi ciamur inanis glię cupidi:inui cem ꝓuocātes iuicē iuidētes.

ca.6.a Frēs,ꝛ si p̄occupat⁹ fuerit hō in aliquo delicto:vos q spūa/ les estis,hmōi istruite i spū le/ nitatis,ꝯsiderās teipꝫ, ne ꝛ tu tenteris. Alter alterius onera portate,ꝛ sic adīplebitis legē cbri.Nā si qs existimat se ali/ qd eē,cū nihil sit:ipse se sedu/ cit.Op⁹ aūt suū ꝓbet vnusqs/ qꝫ,ꝛ sic in semetipso tm̄ gl'iaꝫ habebit,ꝛ nō in altero. vnus/ qsqꝫ enim onus suū portabit. Cōicet aūt is q cathetiçatur v̄bo,ei,q se cathetiçat in oib⁹ bonis.Nolite errare.de⁹ non irridet.Quę eni seminauerit hō:hęc ꝛ metet.Q m̄, q semi/ nat i carne sua:de carne ꝛ me tet corruptionē.q aūt semiat in spū:de spū metet vitā ęter/ nā.Bonū aūt faciētes,nō defi ciam⁹.tpe enim suo metem⁹, nō deficiētes.Ergo dū tp̄s ha bem⁹,operemur bonuꝫ ad oēs, maxie āt ad domesticos fidei.

Grad. Bonū est cōfiteri dño, ꝛ ps.91. psallere noī tuo altissime. ℣. Ad annūtiādū mane mīaꝫ tuā:ꝛ veri tatē tuā per noctes. Alla. ℣. Quo ps.94 niā deus magnus dominus, ꝛ rex magnus super oēm terraꝫ. Seq. sci euā. s̄ꝫ lucā.

In illo tpe. Ibat ca.7.b Iesus in ciuita/ tē quę vocatur naiꝫ:ꝛ ibāt cum illo discipuli ei⁹ ꝛ turba copiosa.Cum aūt ap propinq̄ret portę ciuitat̄,ecce d̄funct⁹efferebatur filī⁹ vnic⁹ mr̄is suę:ꝛ h̄ vidua erat:ꝛ tur ba ciuitatis mlta cū illa.Quā cū vidisset dñs, mīa mot⁹ sup eā,dixit illi,Noli fler̄. et acces sit, ꝛ tetigit loculū. Hi autē q portabant,steterūt.Et ait, A dolescēs,tibi dico,surge.Et re sedit q erat mortu⁹,ꝛ cępit lo/ q.Et d̄dit illū matri suę. Acce pit autē oēs timor:ꝛ magnifi/ cabāt deū,dicētes. Quia pro pheta magn⁹surrexit i nobis: ꝛ qa de⁹visitauit plebē suam.

Offer. Expectās expectaui dñs, ps.39 ꝛ respexit me, ꝛ exaudiuit de p̄ca/

tionē meā, ꝛ īmisit in os meū canticū nouū, hymnū deo nr̃o. Sec.

T Va nos dñe sacrā custodiāt: ꝛ cōtra diabolicos semp̄ tueant̃ icursus. Per do.

E Xaudi nos Alia secre. de⁹ salutaris nr̃: vt ꝑ hui⁹ sacramēti v̄tutē, a cūctis nos mētis ꝛ corporis hostib⁹ tuearis: grām tribuens in p̄senti: ꝛ gl̃iam in futuro. Per. Cōio.

Jo.6. Panis, quem ego dedero, caro mea est pro seculi vita. Post cō.

M Entes nr̃as ꝛ corpa possideas q̄s dñe doni celestis opatio: vt nō nr̃ sensus in nobis, sed iugiter ei⁹ ꝑueniat effect⁹. Per do. Alia post cō.

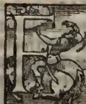
M Vndet ꝛ muniat nos q̄s dñe diuini sacri munus oblatū: ꝛ itercedēte btā virgine dei genitrice maria: cum btīs aplīs tuis Petro ꝛ paulo, atq3 btō. N. ꝛ oib⁹ scīs: a cūctis nos reddas, ꝛ ꝑuersitatib⁹ expiatos: ꝛ aduersitatib⁹ expeditos. ꝑ. ¶ Dñi. xvj. post pēteco. Introitus.

ps.85 M Iserere mei dñe, qm̄ ad te clamaui tota die, quia tu dñe suauis ac mitis es, ꝛ copiosus in misericordia oīb⁹ inuocātib⁹ te. ps. Inclina domine aurē tuā mihi, ꝛ exaudi me, qm̄ egenus ꝛ pauper sum ego. ℣. Gloria. Oratio.

T Va nos q̄s dñe grā semper ꝑueniat ꝛ sequat̃: ac bonis operib⁹ iugiter p̄stet eē intentos. Per. Ad poscenda suffragia sanctorum. Oratio.

A Cūctis nos q̄s dñe mētis ꝛ corpis ōfende ꝑiculis: ꝛ itercedēte gl̄iosa v̄gine dei genitrice maria: cū btīs aplīs tuis Petro ꝛ paulo, atq3 btō N. ꝛ oib⁹ scīs: salutē nobis tribue benign⁹ ꝛ pacē: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ erroib⁹ vniuersis: eccl̃ia tua secura tibi seruiat libertate. Per eūdē. Tertia oīo dicat̃ ad libitum sacerdotis. Lectio ep̄le beati pauli apostoli. Ad ephesios.

F Rēs. Obsecro vos, ne d̄ficiatis in tribulatiōib⁹ meis ꝑ vobis, quę est gl̄ia vestra. Huius rei gratia, flecto genua mea ad patrem dñi nostri Iesu christi, ex quo oīs familia, in cęlo, ꝛ in terra, noīat̃, vt det vobis s̄m diuitias gl̄ię suę, virtutem corroborari ꝑ spm̄ ei⁹ in interiori hoīe habitare chr̄m ꝑ fi- ca.3.c

dē in cordib⁹ vr̄is, in charitate radicati, ꝛ fundati, vt possitis comp̄hēdere cū oib⁹ scis, quę sit latitudo, longitudo, sublimitas, ꝛ p̄fundū, scire ēt super eminētē sciē charitatē christi, vt ipleamini in oēm plenitudinē dei. Ei autem q potēs est oia facere supabūdāter q̄ʒ petimus, aut itelligim⁹, s̄m v̄tutē, q̄ opaꝛ in nobis: ipsi glia in ecclia ꝛ in chr̄o Iesu, i oēs generatiōes seculi sclo꜁. Amē.

Grad. Timebūt gētes nomē tuum dn̄e, ꝛ oēs reges terrę gliam
ps.ioi tuā. ℣. Qm̄ edificauit dn̄s syon, ꝛ videbitur in maiestate sua. Alle
ps.97 luia. ℣. Cantate dn̄o canticuʒ nouum, qꝛ mirabilia fecit dominus.

Seqūē. sci euāgelij s̄m Lucā.
cā.14.
A

IN illo tp̄e. Cuʒ itraret Iesus in domū cuiusdaʒ p̄ncipis phariseo꜁ sabbo manducaꝛ panē, ꝛ ipsi obseruabāt eū. Et ecce hō q̄dam hydropic⁹ erat ante illū. Et r̄ndēs Iesus dixit ad legisperitos, ꝛ ad phariseos, si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse ṽo app̄hēsum, sanauit eū, ac dimisit. Et r̄ndēs ad illos, dixit, Cui⁹ vr̄m asinus, aut bos, in puteū cadet: ꝛ non ɔtinuo extrahet illuʒ die sabbati? Et nō poterāt ad hęc respōdere illi. Dicebat aūt ꝛ ad inuitatos parabolā, intendēs q̄uo p̄mos accubit⁹ eligerent, dicēs ad illos. Cū iuitat⁹ fueris ad nuptias, nō discūbas in p̄mo loco, ne forte honoratior te sit inuitat⁹ ab illo: ꝛ veniens is q te ꝛ illum vocauit, dicat tibi, Da huic locū. ꝛ tūc incipias cū rubore nouissimum locū tenere. sed cū vocat⁹ fueris, vade, ꝛ recūbe in nouissimo loco: vt cū venerit q te inuitauit, dicat tibi, Amice, ascēde sup̄i⁹. Tūc erit tibi glia coraʒ simul discūbētib⁹. qa oīs qui se exaltat humiliabiꝛ, ꝛ q se humiliat exaltabiꝛ. Offer.
Domine in auxiliuʒ meum respice, cōfundanꝛ ꝛ reuereanꝛ q quęrunt aiam meā vt auferāt eā, dn̄e in auxiliū meuʒ respice. ps.39. Secre.

MVnda nos q̄s dn̄e sacrificij p̄sentis effectu: ꝛ p̄ſi ce miserat⁹ in nobis: vt ei⁹ mereamur esse p̄ticipes. P. Alia secre.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt p hui⁹ sacramenti virtutē, a cūctis nos mētes ꝛ corporis hostib⁹ tuearis: gratiā tribuens in p̄senti: ꝛ gloriā in futuro. Per d. Cōio.
Dn̄e memorabor iustitię tuę soli⁹ ps.70

de', docuisti me a iuuentute mea, ꝛ vsqȝ in senectam ꝛ senium, deus ne derelinquas me. Post cõio.

PVrifica q̃s dñe mẽtis nostras benign': ꝛ renoua cęlestib' sacramentis: vt consequenter ꝛ corporum pręsens pariter ꝛ futurum capiamus auxilium Per. Alia post cõi.

MVndet ꝛ muniat nos q̃s dñe diuini sacramenti munus oblatuȝ: ꝛ intercedente btã vgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro ꝛ paulo, atqȝ btõ.N. ꝛ oib' scis: a cunctis nos reddas, ꝛ p uersitatib' expiatos: ꝛ aduersitatib' expeditos. Per eundẽ.

¶ Dñica.xvij. post pẽte. Inf.

ps.lis IUstus es dñe, ꝛ rectũ iudiciuȝ tuum, fac cũ seruo tuo ꝭm misericordiã tuã. ps. Beati imaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria. Oĩo.

DA q̃s dñe pplo tuo diabolica vitare ꝯtagia: ꝛ te solũ deũ pura mẽte sectari. p. Ad poscẽda suffragia sctõꝝ. Oĩo.

ACũctis nos q̃s dñe mentis ꝛ corporis dẽfende periculis: ꝛ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro ꝛ paulo, atqȝ btõ.N. ꝛ oib' sanctis: salute ȝ nobis tribue benign' ꝛ pacẽ: vt dẽstructis aduersitatib', ꝛ erroꝛib' vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eũ. Tertia oĩo dicat' ad libitũ sacerdotis. Lcõ eplę btĩ pauli aplĩ. Ad ephe.

FRatres. Obsecro vos ego vinct' in dño, vt digne ambuletis, vocatione, qua vocati estis, cuȝ oĩ humilitate, ꝛ mãsuetudie, cũ patientia, supportãtes vos inuicẽ, in charitate, soliciti seruare vnitatẽ spirit', in vinculo pacis. Vnũ corp', vn' spũs, sicut vocati estis in vna spe vocationis vestrę. Vn' dñs, vna fides, vnũ baptisma. Vn' de', ꝛ pr̃ oium, q est sup oẽs, ꝛ sup oĩa ꝛ i oib' nob. Qui ẽ bñdict' in secula seculoꝝ. Amẽ. ca.4.a Gra.

Btã gens cuius ẽ dñs deus eoꝝ, populus quẽ elegit dñs in hereditatẽ sibi. ℣. Uerbo dñi cęli firma ps.32

ti sunt, ꝛ spiritu oris eius oīs vir-
Ps. ioi. tus eoꝝ. Alleluia. ℣. Dn̄e exaudi orationem meam, ꝛ clamoꝛ meus ad te perueniat. Sequentia sancti euangelij ſm Mattheum.

N illo tēpe. Accesserunt ad Iesum pharisei, ꝛ interrogauit eū vnꝰ ex eis legis doctoꝛ, tentans eū, Magister, qđ est mādatuꝫ magnū in lege? Ait illi iesus, Diliges dn̄m deū tuū, ex toto coꝛde tuo, ꝛ ex tota aīa tua, ꝛ ex oī mente tua. Hoc est maximū ꝛ pꝛimū mandatū. Scđꝫ aūt simile est huic, Diliges ꝓximū tuū sicut teipsum. In his duobꝰ mandatis, vniuersa lex pendet, ꝛ ꝓphetę. Cōgregatis aūt phariseis, iterrogauit eos Iesus, dicens, Quid vobis videt̄ de xp̄o? cuiꝰ filius est? Dicūt ei, Dauid. Ait illis, Quō ḡ dauid in sp̄ū vocat eū dn̄m,
Psal. dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo,
ioy. sede a dextris meis, donec ponā inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ? Si ergo Dauid vocat eū dn̄m: qūo ergo filiꝰ eiꝰ est? Et nemo poterat r̄ndere ei verbū: neqꝫ ausus fuit qſq̄ ex illa die, euꝫ ampliꝰ interro
Dan. 9. gare. Offer. Oꝛaui ad dn̄m deū meū ego daniel, dicens, exaudi domine pces serui tui, illumina faciē tuā super sanctuariū tuum, ꝛ ꝓpitius intende pplm̄ istum, sup quē inuocatum est nomen tuuꝫ deus.

Maiestatē tuā dn̄e Secr. supppliciter dꝓꝛecamur: vt hęc scā quę gerimꝰ: ꝛ a pręteritis delictis nos exuant, ꝛ futuris. Per dn̄m. Alia secre.

Exaudi nos deꝰ salutaris noster: vt p huiꝰ sacramēti virtutē, a cūctis nos mētis ꝛ coꝛpoꝛis hostibꝰ tuearis: gratiā tribuens in p̄senti: ꝛ gloꝛiā in futuro. Per. Cōio. Vouete, Ps. 75 redite dn̄o deo vestro, oēs qui in circuitu eius affertis munera: terribili ꝛ ei qui aufert sp̄m pꝛincipū, terribili apđ omnes reges terrę.

Sanctificationibꝰ Post cō. tuis ops deꝰ, ꝛ vitia nostra curent̄: ꝛ remedia nobis ęterna pueniant. p. Alia post

Mundet ꝛ muniat cōio. nos q̄s dn̄e diuini sacri munꝰ oblatum: ꝛ intercedēte btā virgine dei genitrice maria: cū beatis ap̄lis tuis Petro ꝛ paulo, atq̄ btō. N. ꝛ oībꝰ sanctis: a cunctis nos reddas, ꝛ p uersitatibꝰ expiatos: ꝛ aduersitatibus expeditos. Per eun.

℄ Feria quarta quatuoꝛ tēporum mensis septembꝛis.

Statio ad scām mariā maiorē.

Ps.80 Introitus. Exultate dō adiutori nostro, iubilate deo iacob, sumite psalmū iocundū cum cithara, canite initiū mensis tuba: q2 pceptū i israel est: z iudiciū deo iacob. Ps. Testimoniū in Joseph posuit illud cū exiret de terra egypti: linguā quā nō nouerat audiuit. ℣. Gloria. Orem⁹. Flectamus genua. ℟. Leua. Oīo.

Misericordię tuę remediijs qs dñe fragilitas nra subsistat: vt q̄ sua cōditione atteritur: tua clementia reparetur. Per. Lectio amos prophetę.

ca.6.d Hec dicit dñs de⁹. Ecce dies veniunt, z cōprehēdet arator messorē, z calcator vuę mittentē semē: z stillabūt mōtes dulcedinē, z oēs colles culti erunt. Et cōuertā captiuitatē populi mei israel: z edificabūt ciuitates desertas, z habitabūt in eis: z plantabunt vineas, z bibent vinū eaꝝ: z facient hortos, z comedent fructus eoꝝ. Et plātabo eos sup humū suā, z non euellā eos vltra de terra sua, quā dedi eis. Dicit dñs oēs.

Psal. 112. Gra. Quis sicut dñs deus nr̄ qui i altis habitat: z humilia respicit in celo z in terra? ℣. Suscitans a terra inopē: z de stercore erigens pauperē. Seqtur. Dñs vobiscū. Fine. Flecta.ge. Oīo.

Presta qs dñe familię tuę supplicāti: vt dum a cibis corporalib⁹ se abstinet: a vitijs quoqꝫ mēte ieiunet. Per. Ad poscēda suffragia sctōꝝ. Oīo.

Cūctis nos qs dñe mentis z corporis ōfende periculis: z intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria: cū beatis apostolis tuis Petro z paulo, atqꝫ btō. N. z oīb⁹ sanctis: salutē nobis tribue benign⁹ z pacē: vt destructis aduersitatib⁹, z erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. p. Tertia oīo dicat ad libitū sacer. Leō libri neemie. ca.8.a

In dieb⁹ illis. Cōgregat⁹ est oīs popul⁹, q̄si vir vn⁹ ad plateā, q̄ est ante portā aquaꝝ: z dixerunt Esdre scribę, vt afferet librū legis moysi, quā pcepit dñs israeli. Attulit ergo esdras sacerdos librū corā multitudīe viroꝝ ac mulieꝝ, cūctisqꝫ q poterant intelligere, in die prima mensis septimi. Et legit in eo aperte, in platea, q̄ erat ante portā aquarum, a mane vsqꝫ ad mediū

diẽ, in ꝯspectu viroꝝ ac mulierũ, ꝛ sapientuꝫ: ꝛ aures oĩs populi erant erectę ad librũ. Stetit aũt esdras scriba sup gradũ ligneũ, quẽ fecerat ad loquendũ: ꝛ steterunt leuitę iuxta eũ. Et aperuit Esdras libꝝ coꝛaꝫ oĩ populo: ꝛ benedixit esdras dño deo voce magna: ꝛ rñdit oĩs ppl's, amen, amẽ: eleuans man⁹ suas. ꝛ incuruati sunt, ꝛ adoꝛauerunt dñm pꝛoni i terrã. Poꝛro leuitę silentiũ faciebant in ppl'o, ad audiẽdam legeꝫ: Ppl's aũt stabat in gradu suo. Et legerunt in libꝛo legis dei, distincte, ꝛ apꝛe, ad intelligẽdũ: ꝛ intellexerũt cũ legeretur. Dixit aũt Neemias sacerdos, ꝛ Esdras scriba, ꝛ leuitę interp̃tantes vniuerso populo, Dies sc̃ificat⁹ est dño deo nostro, nolite lugere, ꝛ nolite flere. ꝛ dixit eis, Ite, ꝛ comedite piguia, ꝛ bibite mulsuꝫ, ꝛ mittite partes eis qui non p̃parauerunt sibi, qꝛ sc̃us dies dñi ẽ, ꝛ nolite ꝯtristari. Gaudiuꝫ eterni dñi est, foꝛtitudo nr̃a. Gra.

ps.32. Beata gẽs, cuius est dñs deus eoꝛum: ppl's quẽ elegit dñs in hereditateꝫ sibi. ℣. Uerbo dñi cęli firmati sunt, ꝛ spiritu oꝛis eius oĩs virtus eoꝛum. Sequentia sancti euangelij sc̃dm Marcum.

N illo tẽpe. Rñ- ca.6.c dens vn⁹ de turba, dixit ad Iesuꝫ, magister, attuli filiũ meũ ad te habentẽ spũm mutũ: qui vbicũqꝫ eũ app̃hen derit, allidit eum, ꝛ spumat, ꝛ stridet dẽtib⁹, ꝛ arescit. ꝛ dixi discipulis tuis vt eijcerẽt illũ, ꝛ non potuerunt. Qui rñdẽs, dixit eis, O generatio icredula, quãdiu apud vos ero: quãdiu vos patiar: Afferte illum ad me. Et attulerunt eũ. Et cũ vidisset illũ, statim spirit⁹ ꝯturbauit euꝫ: ꝛ elisus in terra, volutabat̃ spumans. Et interrogauit patrẽ ei⁹, Quantuꝫ tp̃is est, ex quo ei hoc accidit: At ille ait, Ab infantia: ꝛ frequẽter eũ, ꝛ in ignẽ, ꝛ in aquã misit, vt eũ pderet. sꝫ siqd potes, adiuua nos, misert⁹ nr̃i. Iesus autẽ ait illi, Si potes credere, oĩa possibilia sunt credẽti. Et ꝯtinuo exclamans pater pueri, cuꝫ lacbꝛymis, aiebat, Credo dñe, adiuua incredulitatẽ meã. Et cũ vidisset Iesus ꝯcurrentẽ turbã, cõminat⁹ est spiritui imundo, dicẽs illi, Surde, ꝛ mute spũs, ego tibi pꝛęcipio, exi ab eo: ꝛ ampli⁹ ne itroeas in euꝫ. Et clamans ꝛ multũ di

ſcerpens eum, exijt ab eo: ⁊ fa ct⁹ eſt ſicut mortu⁹, ita vt mul ti dicerent, qꝛ mortuus eſt. Ie ſus aũt tenēs manũ eius, alle uauit eũ: ⁊ ſurrexit. Et cum in troiſſet in domũ, diſcipuli ei⁹ ſecreto īterrogabāt eũ, Quare nos non potuim⁹ eijcere il lum? Et dixit illis, Hoc gen⁹, in nullo poteſt exire, niſi ī orō

ps. iis ne ⁊ ieiunio. Offer. Medita bor in mādatis tuis que dilexi val de: ⁊ leuabo manus meas ad man data tua que dilexi. Secr.

Hec hoſtia q̄s dn̄e emun det nr̄a delicta: ⁊ ad ſacrificiũ celebrandũ, ſubditoꝝ tibi cor pora mētesq; ſctificet p. Alia ſecre.

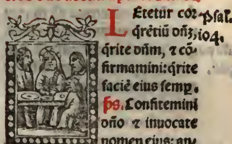
Exaudi nos de⁹ ſa lutaris nr̄: vt p hui⁹ ſacra mēti virtutē, a cũctis nos mē tis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis, gratiā tribuēs in p̄ſenti: ⁊ glo

Nee riam in futuro. Per. Cōio. Co

mie. s medite pinguia, ⁊ bibite mulſum: ⁊ mittite partes eis, qui non p̄pa rauerũt ſibi: ſcũs etenim dies dn̄i eſt: nolite ꝯtriſtari: gaudiũ etenim dn̄i eſt fortitudo nr̄a. Poſtcōio.

Sumentes dn̄e dona cele ſtia, ſuppliciter deprecamur vt q̄ ſedula ſuitute te donāte gerim⁹: dignis ſenſib⁹ tuo mu nere capiam⁹. p. Alia poſt

Mundet ⁊ muniat cōio. nos q̄ſumus dn̄e diuini ſacra menti mun⁹ oblatũ: ⁊ interce dente btā virgine dei genitri ce maria: cũ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oib⁹ ſanctis: a cũctis nos reddas, ⁊ puerſitatibus expia tos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. Per. ¶ Fer. vj. Statio ad ſan ctos duodecim aplos. Introi.

Letetur cor pſal. qrētiũ dn̄z, 104. q̄rite dn̄m, ⁊ cō firmamini: q̄rite faciē eius ſemp. ps. Confitemini dn̄o ⁊ inuocate nomen eius: an nunciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria patri ⁊c. Oratio.

Preſta q̄s op̄s de⁹, vt obſ uationes ſacras annua deuo tiōe recolentes, ⁊ corpore tibi placeam⁹ ⁊ mēte. Per. Ad po ſcenda ſuffragia ſctoꝝ. Orō.

A Cũctis nos q̄s dn̄e men tis ⁊ corporis ōfende pe riculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria: cum beatis aplīs tuis Petro ⁊ Paulo, atq; btō. N. ⁊ oib⁹ ſan ctis: ſalutē nobis tribue beni gnus ⁊ pacē: vt deſtructis ad uerſitatib⁹, ⁊ erroꝛib⁹ vniuer ſis: eccl'ia tua ſecura tibi ſuiat

libertate. p. Lcõ Osee pphe.
Le. 14 HEc dicit dñs de⁹. Cõuer-
a tere israel ad dñm deu3
tuũ: qm corruisti in iniquitate
tua. Tollite vobiscũ verba, z
puertimini ad dñ3: z dicite ei,
Oẽm aufer iniqtatẽ, z accipe
bonũ: z reddemus vitulos la-
biorum nostrorum. Assur non sal-
uabit nos, sup equos nõ ascen
dem⁹: nec dicemus vltra, dij
nři opera manuũ nřarum: qr ei⁹
ãls pu g in te ẽ, misereberis ppli. Sa-
pilli. nabo ptritiones eorum, diligam
eos spontanee: qr auersus est
furor me⁹ ab eis. Ero q̃si ros,
z israel, germinabit quasi lili-
um: z erũpet radix ei⁹ vt liba-
ni ibunt rami eius, z erit qua-
si oliua gloria ei⁹: z odor eius
vt libani. Cõuertent sedẽtes
in vmbra ei⁹: viuent tritico, z
germinabũt quasi vinea: me-
moriale ei⁹ sicut vinũ libani.
Effraim qd mihi vltra idola?
Ego exaudiã, z diligã eũ ego
vt abietem virentẽ: ex me fru
ct⁹ eius inuent⁹ est. Quis sapi
ens, z ĩtelliget ista: intelligẽs,
z sciet hec? Qr recte vie dñi, z
iusti ambulabũt in eis: preua-
ricatores vero corruẽt in eis.
Gra. Conuertere dñe aliquantu
lu3, z deprecare sup seruos tuos.
℣. Dñe refugiũ factus es nobis: a
generatione z progenie. Sequẽtia
sancti euangelij sm Lucam.

IN illo tẽpe. Roga- Lu. 7. e
gabat Iesum q-
dam pharise⁹ vt
manducaret cũ
illo. Et igressus
domũ pharisei
discubuit. Et ecce mulier que
erat in ciuitate peccatrix, vt
cognouit q Iesus accubuit in
domo pharisei, attulit alaba-
strum vnguẽti: z stans retro se
cus pedes ei⁹, lachrymis cepit
rigare pedes ei⁹, z capillis ca-
pitis sui tergebat, z osculabat
pedes ei⁹, z vnguẽto vngebat.
Videns aũt phariseus q voca
uerat eu3, ait intra se, dicens,
Hic si esset ppheta, sciret vti-
q3, que, z qualis esset mulier q̃
tangit eu3, qr peccatrix est. Et
rñdens Iesus dixit ad illũ, Si-
mon, habeo tibi aliqd dicere.
At ille ait, Magister, dic. Et re
spondẽs Iesus, dixit, Duo de-
bitores erant cuidã feneratori:
vn⁹ debebat denarios qn-
gentos, z ali⁹ qnquaginta. Nõ
hñtib⁹ illis vnde redderent,
donauit vtrisq3. Quis g̃ eum
plus diligit? Rñdens simon,
dixit, Estimo, qr is, cui pl⁹ do-
nauit. At ille dixit ei, Recte
iudicasti. Et puersus ad mulie

rex dixit simoni, Vides banc mulierẽ: Intraui i domũ tuã, aquã pedib⁹ meis nõ dedisti: hęc aũt lacbrymis rigauit pedes meos, ꝛ capillis suis tersit. Osculũ mibi non dedisti: hęc aũt ex quo intraui, non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meũ nõ vnxisti: hęc aũt vnguẽto vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi, remittunť ei peccata multa, qñ dilexit multũ. Cui aũt minus dimittiť, min⁹ diligit. Dixit autẽ iesus ad illã, Remittunť tibi peccata tua. Et cęperunt q simul discũbebant, dicere intra se, Quis est bic, q ẽt peccata dimittit? Dixit aũt ad mulierẽ, Fides tua te saluaꝫ fecit:
ps.102 vade in pace. Offer. Benedic aĩa mea dño, ꝛ noli obliuisci oẽs retributiones eius, ꝛ renouabiť sicut aquile iuuentus tua. Secre.

ACcępta tibi sint dñe q̃s nr̃i dona ieiunij: q̃ ꝛ expiando nos tua gr̃a dignos efficiant: ꝛ ad sempiterna ꝓmissa perducãt. Per. Alia secre.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt ꝑ bui⁹ sacramẽti virtutẽ, a cũctis nos mẽtis ꝛ corporis bostib⁹ tuearis: gratiã tribuẽs in p̃senti, ꝛ gloriã ĩ
Psal. futuro. Per do. Cõio. Aufer a
tis. me opprobriũ ꝛ ꝯtẽptũ: q2 mãdata tua exqsiui dñe: nam ꝛ testimonia tua meditatio mea ẽ. Post c.

QVęsum⁹ oĩps de⁹, vt de ꝑceptis munerib⁹ gratias exbibentes: bñficia potiora sumamus. p. Alia post cõ.

MVndet ꝛ muniat nos q̃s dñe diuini sacri munus oblatũ: ꝛ intercedente btã virgine dei genitrice maria: cum beatis aplĩs tuis Petro ꝛ paulo, atq3 btõ. N. ꝛ oib⁹ scis: a cũctis nos reddas, ꝛ peruersitatib⁹ expiatos: ꝛ aduersitatibus expeditos. Per eũ. ℂ Sabbato. Statio ad. s. Petruꝫ. Introi.

VEnite ado ps.97 remus deum, ꝛ ꝓcidamus ante dñm: ploremus ante eũ qui fecit nos, q2 ipse est dñs deus nr̃. ps. Uenite exultemus dño: iubilemus deo salutari nostro. ℣. Gloria. Oremus. Flectam⁹ ge. ℟. Leua. Oõ.

OMñs sempiterne de⁹, q ꝑ continentiã salutareꝫ, ꝛ corporib⁹ mederis ꝛ mẽtib⁹: maiestatẽ tuã supplices exoram⁹: vt pia ieiunãtiũ depcatione placat⁹: ꝛ p̃sentia nobis subsidia tribuas, ꝛ futura. Per d.

Prophetia .j. Lcō lib. leuitici.

Ca.23. E In dieb' illis. Locutus est dñs ad moysen dicēs, Decimo die mensis hui' septimi, dies expiationū erit celeberrim', z vocabit' scūs: affligetisq3 aīas vrās in eo, z offeretis holocaustuz dño. Oē op' seruile nō facietis in tpe diei hui': qz dies ppitiatiōis est, vt ppitiet' vobis dñs de' vester. Ois aīa q̄ afflicta nō fuerit die hoc, peribit de populis suis: z q̄ opis qppiā fecerit, delebo eam de pplo suo. Nihil ergo operis facietis in eo: legitimū sempiternū erit vobis, in cūctis generationib', z habitationib' vrīs. sabbatū regetionis est, affligetisq3 aīas vrās, Die nono mēsis hui', a vespera vsq3 ad vesperaz, celebrabitis sabbata vrā. Dicit dñs ops. Gra. Propitius esto dñe peccatis nrīs, ne

ps.78 qñ dicāt gētes, vbi est deus eoꝝ? ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, z propter honorem nominis tui dñe libera nos. O zem'. Flectam' genua. ℟. Le. Oro.

D A nobis q̄s ops de' vt ieiunando tua gratia satiemur: z abstinendo cūctis efficiamur hostib' fortiores. p.

Ca.23 B I Scda lectio libri leuitici. N dieb' illis. Locut' est domini ad Moysen, dicens, ps.70. Quintodecimo die mēsis huius septimi, qñ ɔgregaueritis oēs fruct' terrę vrē, celebrabitis ferias dñi septē dieb'. Die pmo z die octauo, erit sabbatū, idest reqes. Sumetisq3 vobis die primo fructus arboris pulcherrime, spatulasq3 palmaꝝ, z ramos ligni densaruz frondiū, z salices de torrente, z letabimini corā dño deo vestro. Et celebrabitis solēnitatē ei' septē dieb' p annū. Legitimum sempiternū erit vobis, i generationib' vestris. Mense septimo festa celebrabitis, z habitabitis in vmbraculis septem dieb'. Ois q de genere israel est, manebit in tabernaculis: vt discant posteri vestri, q̄ i tabernaculis habitare fecerim filios israel, cū educerē eos de terra egypti. Ego dñs de' vester. Gra. Protector nr̄ ps.83. aspice deus: z respice super seruos tuos. ℣. Dñe deus virtutū: exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ. O zem'. Flectamus ge. ℟. Le. Oro.

T Vere q̄s dñe familiā tuā vt salutis eterne remedia, q̄ te inspirante requirim': te largiente ɔseq̄mur. Per. Tertia

D lectio Michee pphe. ca.7.c Omine deus noster, pa

sce populum tuū in vga tua, gregem hereditatis tuę, habitātes solos terrā i saltu, iuxta dies antiquos. Videbunt gentes, ⁊ ꝯfundenť, sup oī fortitudine tua: Q̄s ñ, gs de⁹ silis tui: Qui aufers iniqtatē, ⁊ transfers pcñ reliquiaꝝ hereditatis tuę. Nō imittet vltra furorē suum, qm̄ volens misericordiā est. Et reuerteť, ⁊ miserebitur nr̄i, deponet oēs iniqtates nostras: ⁊ ꝓiciet in ꝓfundū maris oia pcā nr̄a. Dabis veritatē iacob, misericordiā habrahā: quā iurasti patrib⁹ nr̄is, a dieb⁹ antiqs. dñe de⁹ noster.

Ps, 89 Gra Conuertere dñe aliquantulū: ⁊ depręcare super seruos tuos. ℣ Dñe refugiū factus es nobis: a generatione ⁊ ꝓgenie. Orem⁹. Flectamus ge. ℞ Le. Oro.

Presta q̄s dñe, sic nos ab epulis carnalibus abstinere: vt a vitijs irruentibus pariter ieiunemus. Per do. Quarta lectio Zacharie prophetę.

ca, 8. c In dieb⁹ illis. Factū est verbū dñi ad me dicēs, Hęc dicit dñs de⁹ exercituū, Sicut cogitaui, vt affligerē vos, cū ad iracundiā me ꝓuocassent patres vestri, ⁊ non sum misertus: sic ꝯuersus, cogitaui i diebus istis, vt benefaciā hierusalē. ⁊ domui iuda: nolitę timere. Hęc sunt ergo verba q̄ facietis, Loquimini veritatē vnusqsq; cū ꝓximo suo: Veritatē, ⁊ iudiciū pacis, iudicate i portis vestris. Et vnusqsq; maluꝫ ꝯtra amicū suū ne cogitetis in cordib⁹ vestris: ⁊ iuramētum mēdax ne diligatis: Oia eniꝫ hęc sunt quę odi, dicit dñs. Et factum est verbū dñi exercituum ad me, dicens, Hęc dicit dñs exercituū, Ieiuniū quarti, ⁊ ieiuniū quinti, ⁊ ieiunium septimi, ⁊ ieiunium decimi, erit domui iudę in gaudiū, ⁊ lętitiam, ⁊ i solēnitates p̄claras: veritatē tm̄ ⁊ paceꝫ diligite. dicit dñs exercituū. Gra Dirigatur oratio mea: sicut incensum in conspectu tuo dñe. ℣ Eleuatio manuum meaꝝ: sacrificium vespertinū. Psal. 104.

Orem⁹. Flectam⁹ ge. ℞ Le. Oro.

Vt nob dñe tribuis solēne tibi deferre ieiuniū, sic nobis q̄s idulgētię p̄sta subsidiū. p. Quarta lcō Dan. pphę.

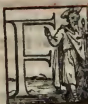
In dieb⁹ illis. Angel⁹ dñi descēdit cum aza ca. 3. e ria, ⁊ socijs ei⁹, in fornacē: ⁊ excussit flāmā ignis de fornace, ⁊ fecit mediuꝫ fornacis, quasi ventū roris flantē, Flāma aūt diffusa est sup fornacē, cubitis quadragintanouē: ⁊ incendit

quos reperit iuxta fornacē, de chaldeis, ministros regis, qui eā incendebāt. Illos aūt oīno non tetigit ignis, neq3 ɔtrista/uit, nec qcq̄ molestię intulit. Tunc hi tres, q̄si ex vno ore, laudabant, & glorificabant, & benedicebant deum in fornace, dicentes. Hymnus.

Dan.3 Benedictus es dñe deus patrū nroꝝ. ℟. Et laudabilis & glorio/sus in secula. ℣. Et benedictū no/men glorię tuę: qd̄ est sanctū. ℟. Et laudabile & gloriosuz in secula. ℣. Bñdictus es in tēplo scto glo/rię tuę. ℟. Et laudabilis & glorio/sus i secula ℣. Benedictus es su/per thronū sanctuz regni tui. ℟. Et laudabilis & gloriosus i secula. ℣. Benedictus es sup sceptrum diuinitatis tuę. ℟. Et laudabilis & gloriosus in secula. ℣. Bñdict⁹ es q sedes sup cherubin intuens abyssos. ℟. Et laudabilis & glio/sus i scla. ℣. Bñdict⁹ es q ambu/las sup pēnas vētoꝝ, & sup vndas maris. ℟. Et laudabilis & gliosus i scla. ℣. Bñdicāt te oēs angeli & sci tui. ℟. Et laudent te, & glorifi cent in secula. ℣. Benedicant te cęli, terra, mare, & omnia quę in eis sunt. ℟. Et laudent te, & glo/rificent in secula. ℣. Gloria patri & filio & spiritui sancto. ℟. Et lau dabili & glorioso in secula. ℣. Si/cut erat in principio & nunc & sem per, & in secula seculorum amen. ℟. Et laudabili & glorioso in secu la. ℣. Benedictus es dñe de⁹ pa trum nostrorum. ℟. Et laudabi lis & gloriosus in secula. Hic di/citur. ℣. Dñs vobiscum. sine Flectamus genua. Oratio.

Deus q trib⁹ pueris miti/gasti flāmas ignium: cō cede ꝑpiti⁹: vt nos famulos tu os nō exurat flāma vitioꝝ. P. Ad poscēda suffra. scō. Oro.

A Cūctis nos q̄s dñe men tis & corporis dfende pe riculis: & itercedēte gl̄iosa v̄gi ne dei genitrice maria: cū btīs apl̄is tuis Petro & paulo, atq3 btō. N. & oīb⁹ scis: salutē nobis tribue benignus & pacē: vt de structis adūsitatib⁹, & errorib⁹ vniūsis: eccl̄ia tua secura tibi seruiat libertate. Per eū. Ter tia oratio dicatur ad libitum sacerdotis. Lcō epistole beati Pauli apostoli. Ad hebreos.

Ratres. Taber nacalū enim fa ctū est primum in quo erant cā delabra, & men sa, & ꝑpositio pa nū: qd̄ dr̄ scā. Post velamentū aūt scdm: tabernaculū, qd̄ di/citē sancta scōꝝ, aureuz habēs

thuribulū: ꝛ arcã testamenti circūtectã ex oī pte auro, in q̄ erat vrna aurea, habens manna, ꝛ virga aaron, quę frōduerat, ꝛ tabulę testamēti. Super quę erãt cherubin glorię obūbrantia ꝓpitiatoriū: de qb⁹ nō est modo dicendū p singula. His vero ita cōpositis, in priori qdē tabernaculo semp ītroibant sacerdotes, sacrificiorū officia ꝯsumantes: In scdo vero semel in anno sol⁹ pōtifex: non sine sanguine, quē offerret p sua, ꝛ populi ignorantia, hoc significãte spū scō, nondū ꝓpalatã esse scōꝝ viã, adhuc priori tabernaculo habēte statū, quę parabola est tpis īstãtꝭ: iuxta quã munera, ꝛ hostię offerunt, q̄ non possunt iuxta ꝯscientiã pfectū facere seruiētē, solūmodo in cibis, ꝛ ī potib⁹, ꝛ in varijs baptismatibus, ꝛ iustitijs carnis, vsq ad tps correctionis īpositis. Christ⁹ aūt assistens pōtifex futurorū bonoꝝ, per ampli⁹ ꝛ pfecti⁹ tabernaculū non manufactum, idest, nō hui⁹ creationis, neqꝫ p sanguinē hircoꝝ, aut vitulorū, sed p ꝓprium sanguinē introiuit semel in sancta, ęterna redēptione inuēta. Trac. Laudate dñm oēs gentes: ꝛ collaudate eū oēs ppli. ℣. Qm̄ ꝯfirmata est super nos misericordia eius, ꝛ veritas dñi manet in ęternū. Sequētia sci euangelij sm lucã.

In illo tpe. Dicebat Iesus turb Ca.13. A similitudinem hanc, Arborē fici habebat q̄dam, plantatã in vinea sua: ꝛ venit quęrens fructum in illa, ꝛ non inuenit. Dixit aūt ad cultorē vineę, Ecce anni tres sunt, ex q̄ venio q̄rens fructū in ficulnea hac: ꝛ nō inuenio. Succide ergo illã, vt qd etiã terrã occupat? At ille rñdens, dixit illi, Dñe, dimitte illã ꝛ hoc anno, vsq dū fodiã circa illam, ꝛ mittã stercora. ꝛ siquidē fecerit fructū: sin aūt, in futuꝝ succides eam. Erat aūt docens in synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mulier q̄ habebat spiritū ifirmitatis annis decē ꝛ octo: ꝛ erat inclinata, nec oīno poterat sursū respicere. Quã cū videret iesus vocauit eam ad se, ꝛ ait illi, Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et iposuit illi man⁹, ꝛ ꝯfestim erecta est, ꝛ glorificabat deū. Rñdēs aūt archisynagog⁹, indignãs, qꝛ sabbato curasset Iesus, dicebat tur-

hec, Sex dies sunt, i quib⁹ opor tet operari. in his ergo veni te, ⁊ curamini: ⁊ non in die sabbati. Rñdens aũt ad illum Iesus, dixit, Hypocrite, vnus quisq; vestrũ sabbato non sol uit bouem suũ, aut asinũ a pse pio, ⁊ ducit ad aquare? Hanc aũt filiã habrahe, quã alligauit sathanas, ecce decẽ, ⁊ octo annis, nonne oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cũ hec diceret, erubescebant oẽs aduersarij eius: ⁊ oĩs populus gaudebat in vniuersis, q̃ glo riose fiebant ab eo. Offerto.

Ps.97. Dñe deus salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corã te: intret oratio mea in cõspectu tuo dñe. Secre.

Concede q̃s oṗs deus, vt oculis tue maiestatis mu nus oblatum: ⁊ gratiã nobis pie deuotionis obtineat: ⁊ effectũ beate perennitatis acq rat. Per dominũ. Alia secre.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt per huius sacri virtutẽ, a cunctis nos mẽtis ⁊ corporis hostib⁹ tuearis: gratiã tribuens in presenti, ⁊ gloriã in futuro. Per. Cõio.

Leui. 23. Mẽse septimo festa celebrabitis: cum in tabernaculis habitare fecerim filios israel: cũ educerẽ eos de terra egypti: ego dñs deus vester, Post cõ.

Perficiant in nobis dñe q̃s tua sacramenta qđ ꝯtinent: vt que nunc spe cie gerimus: rerũ veritate ca piamus. Per. Alia post cõio. ca. io.

Mundet ⁊ muniat nos q̃s dñe diuini sacri munus oblatũ: ⁊ intercedente beata ṽgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis Petro ⁊ paulo, atq; btõ. N. ⁊ oĩb⁹ sanctis: a cunctis nos reddas, ⁊ ꝑ uersitatib⁹ expiatos: ⁊ aduersitatibus expeditos. Per eun.

¶ Dñica.xviij.post pẽte. Int.

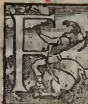
Da pacem dñe sustinentibus te: vt prophete tui fideles inueniãtur: exaudi p̃ces serui tui: ⁊ plebis tue israel. Ps. Letat⁹ su; ps. 121. in his que dicta sunt mihi in domum dñi ibimus. ℣. Glia. Oõ. Eccl. 36.

Dirigat corda nr̃a q̃s dñe tue miserationis operatio, q̃a tibi, sine te, placere nõ possum⁹. P. Ad poscenda suffragia sanctorum. Oratio.

A cũctis

A Cũctis nos q̃s dñe mẽtis ⁊ corporis ɔ̃fende periculis: ⁊ ĩtercedẽte gl'iosa virgine dei genitrice maria: cũ btĩs aplĩs tuis petro ⁊ paulo, atq̧ btõ.N.⁊ oib⁹ sctis: salutẽ nobis tribue benign⁹ ⁊ pacẽ: vt destructis aduersitatib⁹, ⁊ erroꝛib⁹ vniuersis: eccl'ia tua secura tibi seruiat libertate p. Tertia oro dicat̃ ad libitum sacerdotis. Lectio ep'l'e beati pauli apostoli. Ad coꝛithios.

j.ca.i. B

Rẽs. Grãs ago deo meo semp̱, p̱ oib⁹ vobis, ĩ grã dei, q̃ data est vobis, ĩ cb̃ri sto Iesu, qđ in omnibus diuites facti estis in illo, in omni verbo, ⁊ in omni scientia, sicut testimonium cb̃ri ɔ̃firmatũ est in vobis, ita vt nihil vobis ɔ̃sit, in vlla grã expectãtib⁹ reuelationẽ dñi nr̃i Iesu cb̃ri, qui ⁊ ɔ̃firmabit vos, vsq̧ in finẽ sine crimine, in die aduẽt⁹ domini nr̃i Iesu cb̃ri. Grad. Letatus sũ in his que dicta sunt mihi, in domũ dñi ibimus. ℣. Fiat pax in v̄tute tua ⁊ abũdãtia in turribus tuis. All'a. ℣. Timebũt gentes nomẽ tuum dñe, ⁊ oẽs reges terre gl'iã tuam. Seq. sci euãge. s̄m Mattheũ.

IN illo tp̱e. Ascẽdẽs Iesus in nauiculã, trãsfretauit: ⁊ venit in ciuitatẽ suã. Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacẽtẽ in lecto. Et vidẽs Iesus fidem illoꝝ, dixit paralytico, Confide fili, remittunt̃ tibi peccata tua. Et ecce qdã de scribis, dixerunt intra se. Hic blasphemat. Et cũ vidisset Iesus cogitatiões eoꝝ, dixit, Vt qd cogitatis mala in coꝛdib⁹ vestris? Quid est facili⁹ dicere, dimittũtur tibi pctã tua, an dicere, surge ⁊ ambula? Vt sciatis aũt, qm̃ fili⁹ hoĩs hẽ potestatẽ in terra dimittẽdi pctã: tunc ait paralytico, Surge, tolle lectũ tuũ, ⁊ vade in domum tuã. Et surrexit: ⁊ abijt in domũ suã. Vidẽtes aũt turbe, timuerũt, ⁊ glorificauerũt deũ q dedit potestatẽ talẽ hoib⁹. Offert. Sanctificauit Moyses altare domino, offerens sup̱ illud holocausta, ⁊ imolãs victimas, fecit sacrificiũ vespertinũ in odoꝛẽ suauitatis dño deo, in ɔ̃spectu filioꝝ isrl'. Exo. 40.

DEus q nos p̱ huius sacrificij venerãda cõmercia, vni⁹ sũmeq̧ diuinitatis participes efficis, p̄sta q̃s: vt sicut tuã cognoscim⁹ veritatẽ: sic eã dignis moꝛib⁹ assequamur. P. Secreta. Alia secreta.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄:vt p̄ hui⁹sacri v̄tutem, a cūctis nos mētis ꝛ corporis hostib⁹ tuearis:grām tribuēs in p̄nti:ꝛ gloriā i futuro. Per.

Ps.95 Cōio. Tollite hostias,ꝛ introite in atria eius,adorate dn̄m in aula sancta eius. Post communio.

Gratias tibi referim⁹ dn̄e sacro munere vegetati, tuā mīaꝫ depcātes:vt dignos nos ei⁹ participatiōe pficias. Per do. Alia post cōmunio.

Mundet ꝛ muniat nos q̄s dn̄e diuini sacri munus oblatū:ꝛ itercedēte btā v̄gie dei genitrice maria,cuꝫ beati ap̄lis tuis Petro ꝛ paulo,atq̧ btō.N.ꝛ oib⁹ scis,a cūctis nos reddas,ꝛ puersitatibus expia tos:ꝛ aduersitatib⁹expeditos. Per eund.℄ Dominica.xix. post pentecostes. Introitus.

Ps.77 Salus ppli ego suꝫ,dicit dn̄s, de quacūq̧ tribulatione clamauerint ad me,exaudiam eos,ꝛ ero illoꝝ dn̄s in ppetuū. Ps Attē dite populꝫ meus legē meaꝫ,icli nate aurē vestrā in v̄ba oris mei. ℣. Gloria patri. Oratio.

Omnipotēs ꝛ misericors de⁹, vniuersa nobis aduersantia ppitiatus exclude:vt mēte ꝛ corpore pariter expediti: quę tua sunt,liberis mētib⁹ exeq̄mur.Per dn̄m.Ad poscenda suffragia sanctorum.Oratio.

A Cūctis nos q̄s dn̄e mentis ꝛ corpis defende periculis:ꝛ itercedēte gl'iosa virgine dei genitrice maria: cuꝫ btis ap̄lis tuis Petro ꝛ paulo, atq̧ btō.N.ꝛ oib⁹ sctis,salutē nobis tribue benign⁹ ꝛ pacē: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ errorib⁹ vniuersis:ecc̄lia tua secura tibi seruiat libertate.p. Tertia oīo dicat̄ ad libitū sacerdotis. Lcō ep̄lę beati pauli Apostoli. Ad ephesios.

Frēs. Renouamini spū mētis vr̄e:ꝛ iduite nouū hoīeꝫ,q̄ s̄m deuꝫ creat⁹ est, in iustitia,ꝛ sanctitate veritatis. Propter qđ deponētes mēdatiū,loq̄mini veritatē vnusq̧sq̧ cuꝫ p̄ximo suo:q̄m sum⁹ iuicē mēbra.Irascimini,ꝛ nolite peccare. Sol ca.4.e

nō occidat sup iracūdiā vrā3. Nolite locum dare diabolo. Qui furabat̄,iā nō furet̄:ma gis autē laboret,opando ma/ nib⁹ suis,qd̄ bonū est,vt habe at vnde tribuat necessitatem
Psal. 140. patiēti. Grad. Dirigatur oratio mea,sicut incēsum in ↄ̄spectu tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuū mearū,
ps.104 sacrificiū vespertinū. Alla. ℣. Cō fitemini domino ⁊ inuocate nomē ei⁹,annūtiate īter gētes opa ei⁹.
Seqūē.scī euā. s̄m Mattheū.
ca.22 A

N illo tpe. Loq̄ bat̄ Iesu princi pib⁹ sacerdotū ⁊ pharisæis ī pa rabolis, dicēs. Sil'e factū est re gnū cęlo℞ hoī regi,q̄ fecit nu ptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nu/ ptias:⁊ nolebāt venire. Iterū misit alios seruos, dicēs, Di cite īuitatis,ecce prādiu3 me/ um paraui,tauri mei,⁊ altilia occisa sunt,⁊ oīa parata: veni te ad nuptias. Illi aute3 negle xerūt:⁊ abierūt,ali⁹ in villam suā:ali⁹ v̄o ad negotiatione3 suā:relīq̄ v̄o tenuerūt seruos ei⁹,⁊ ↄ̄tumelijs affectos,occi/ derūt. Rex aūt cū audisset,ira tus est,⁊ missis exercitib⁹ suis ꝑdidit homicidas illos,⁊ ciui tatem illo℞ succēdit. Tūc ait rex seruis suis,Nuptię q̄dem paratę sunt:s3 q̄ īuitati erant, nō fuerunt digni.ite ergo ad exit⁹ via℞,⁊ quoscūq3 īuene/ ritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui ei⁹ in vias,cōgre/ gauerūt oēs,quos īuenerunt, bonos ⁊ malos:⁊ īpletę sunt nuptię discūbētiū. Intrauit au te3 rex vt videret discūbētes: ⁊ vidit ibi hoīem nō vestitum veste nuptiali.⁊ ait illi, Ami/ ce,qūo huc itrasti,nō hn̄s ve/ stē nuptialē? At ille obmutu/ it. Tunc dixit rex ministris, li gatis pedib⁹ eius ⁊ manibus mittite eum in tenebras exte riores:ibi erit fletus,⁊ stridor dentiū. Mult. enī sunt vocati, pauci v̄o electi. Offer. Si am bulauero in medio tribulationis, viuificabis me dn̄e,⁊ sup ira3 ini/ mico℞ meo℞ extēdes manū tuā, ⁊ saluū me fecit dxtera tua. ps.137 Sec.

HEc munera q̄s dn̄e quę oculis tuę maiestatꝫ offe rimus,salutaria nobis eē con cede. Per. Alia secreta.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster:vt p hui⁹ sacramēti vir tutē,a cūctis nos mētis ⁊ cor poris hostib⁹ tuearis:gratiam tribuēs in p̄senti:⁊ glīa3 in fu turo.p. Cōio. Tu mādasti,mā ps.118

data tua custodiri nimis: vtinam dirigantur vię meę: ad custodiendas iustificatióes tuas. Post cõi.

Tua nos dñe medicinalis operatio, et a nr̃is puersitatib⁹ cleméter expediat: et tuis semper faciat inherere mãdatis. Per do. Alia post cõmu.

Mundet et muniat nos q̃s dñe diuini sacri munus oblatũ: et itercedéte btã vgine dei genitrice maria: cũ beatis apl̃is tuis Petro et paulo, atq; btõ. N. et oib⁹ sanctis: a cũctis nos reddas, et puersitatib⁹ expiatos: et aduersitatibus expeditos. p eundé. Dñica. xx. post pentecostes. Introitus.

Dan. 3. Omnia quę fecisti nobis domine, in vero iudicio fecisti, qa peccauimus tibi, et mandatis tuis nõ obediuimus, sz da gloriã nomini tuo, et fac nobiscũ sm multitudiné misericordię tuę. ps. Ps. lis. Beati imaculati in via, q ambulãt in lege dñi. V. Glia. Oratio.

Largire q̃s dñe fidelibus tuis idulgétiã placatus et pacé: vt pariter ab oib⁹ mundentur offensis: et secura tibi mente deseruiãt. Per. Ad poscẽda suffragia scõr. Oratio.

A Cũctis nos q̃s dñe mẽtis et corporis dfende periculis: et itercedéte glìosa virgine dei genitrice maria, cuz btis apl̃is tuis Petro et paulo, atq; btõ. N. et oib⁹ sctis: salutez nobis tribue benign⁹ et pacez: vt dstructis aduersitatibus, et erroꝛib⁹ vniuersis: eccl̃ia tua secura tibi seruiat libertate. p eundõ. Tertia oio dicat̃ ad libituz sacerdotis. Lectio ep̃le bti pauli apl̃i. Ad ephesios.

Fratres. Vide te itaq; qũo caute ambuletis, nõ quasi isipiétes, sz vt sapiétes: redimétes tẽpus, qm̃ dies mali sunt. Propterea nolite fieri ipꝛudétes: sz itelligétes, quę sit voluntas dei. Et nolite inebꝛiari vino, in quo est luxuria, sz impleamini spũ scõ, loquétes vobismetipsis in psalmis, et hymnis, et canticis spũalib⁹, cantãtes, et psallẽtes in coꝛdibus vestris dño: grãs agétes semp p oib⁹, in nomi- ca. 5. c

ne dñi nři Iesu christi, deo et
pří. Subiecti iuicem in timore
Psal. chři. Grad Oculi oîuz in te spe
144. rant dñe, et tu das illis escaz in tē
pore opportuno. ℣ Apis tu ma
nū tuā, et imples oēs aîal benedi
ps. 107 ctione. Alla. ℣ paratuz cor me
um deus, paratum cor meū, can
tabo, et psallā tibi gloria mea. Se
quēña sci euāge. Sm Ioānem.

ca. 4. c IN illo tē
pore. Erat
quidam regu
lus, cuius fili
us infirmaba
tur, capharna
um. Hic cum
audisset, qz Ie
sus veniret a
iudea in galileaz, abijt ad eū,
et rogabat eum vt descende
ret, et sanaret filium eius. inci
piebat enim mori. Dixit er
go Iesus ad eum. Nisi signa et
prodigia videritis, non credi
tis. Dicit ad euz regulus, Do
mine, descende priusq̄ moria
tur filius meus. Dicit ei Iesus,
Vade, filius tuus viuit. Credidit
hō sermoni, quē dixit ei iesus,
et ibat. Iā aūt eo descendente,
serui occurrerunt ei: et nuncia
uerunt dicentes, qz filius eius vi
ueret. Interrogabat ergo ho
rā ab eis, in qua melius habue
rat. Et dixerūt ei, Qz heri, ho
ra septima reliqt eū febris. Co
gnouit g° pr̃, qz illa hora erat,
in qua dixit ei Iesus, Filius tuus
viuit. et credidit ipse et domus
eius tota. Offer. Super flumina ps. 136
babylonis, illic sedimus, et fleuimus:
dū recordaremur tui syon. Secr.

CElestem nobis prębeant
hęc mysteria q̄s dñe me
dicinam: et vitia nostri cordis
expurgēt. Per do. Alia secre.

EXaudi nos deus salutaris
noster: vt p huius sacramē
ti virtutē, a cunctis nos mētis
et corporis hostibus tuearis: gra
tiam tribuēs in p̄senti: et gloriā
in futuro. Per. Cōio. Memen
to verbi tui seruo tuo dñe: in quo
mihi spez dedisti: hęc me ɔsolata
est in humilitate mea. Post cōi.

VT sacris dñe reddamur
digni muneribus: fac nos
quęsumus tuis semper obedi
re manda tis. Per dominum
nostrum. Alia post cōi.

MVndet et muniat nos q̄s
dñe diuini sacri munus oblatū,
et intercedēte btā virgine dei
genitrice maria: cū btīs aplīs
tuis Petro et Paulo, atqz btō.
N. et oībus scīs: a cūctis nos red
das, et puersitatibus expiatos, et
aduersitatibus expeditos. p eū.
℄ Dñica. xxi. post pēte. Intr.

Offi. In voluntate tua dñe vniuer/
13. sa sunt posita, ⁊ non est q pos
sit resistere volūtati tuę, tu enim
fecisti oīa, cęlū ⁊ terraz, ⁊ vniuer/
sa quę cęli ambitu continent: dñs
ps.119. vniuersoꝝ tu es. ps. Beati ima/
culati in via, qui ambulant in lege
dñi. ℣. Gloria patri. Oratio.

Familiā tuam q̄s dñe ꝯti/
nua pietate custodi: vt a
cunctis aduersitatibꝰ te ꝓtegē
te sit libera: ⁊ in bonis actibus
tuo nomini sit ꝺuota. Per do/
minum nostrum. Ad poscen/
da suffragia sanctorum. Oīo.

A Cūctis nos q̄s dñe men
tis ⁊ corpis ꝺfende peri/
culis, ⁊ ītercedēte gloriosa v̄gi
ne ꝺi genitrice maria: cū bea/
tis aplīs tuis petro ⁊ paulo, at
q3 btō. N. ⁊ oībꝰ scīs: salutē no
bis tribue benignus ⁊ pacē: vt
destructis aduersitatibꝰ, ⁊ er/
roribꝰ vniuersis ecclesia tua se
cura tibi seruiat libertate. per.
Le. epi. bti pau. apli. ad ephe.

Fratres. ca. 6. b
Conforta
mini in domi/
no, ⁊ in poten/
tia virtutis eiꝰ.
Induite vos ar
maturam dei:
vt possitis sta/
re aduersus in
sidias diaboli. quoniam non
ē nobis colluctatio aduersus
carnē ⁊ sanguinem: s3 aduer/
sus principes, ⁊ ptātes, aduer/
sus mundi rectores tenebraꝝ
huiꝰ seculi, ꝯtra spiritualia ne/
qtię in cęlestibꝰ. Propterea ac
cipite armaturā dei: vt possitis
resistere in die malo, ⁊ ī oībꝰ
ꝑfecti stare. State ergo succin
cti lūbos vestros in veritate, ⁊
induti loricā iustitię, ⁊ calciati
pedes in p̄paratione euāgelij
pacis: in oībꝰ sumētes scutū fi
dei, i quo possitis oīa tela ne/
qssimi ignea extinguere. ⁊ ga/
leā salutis assumite: ⁊ gladiu3
spūs. qđ est verbū dei. Građ.
Dñe refugiū factus es nobis: a ge/ ps. 89.
neratione ⁊ progenie. ℣. Priusq̄
montes fierent, aut formaret ter/
ra ⁊ orbis, a seculo ⁊ vsq3 in secu/
lū tu es deꝰ. Alleluia. ℣. In exitu ps. 113.
israel de egypto: domus iacob de
populo barbaro. Sequentia san
cti euangelij scḋm mattheum.

ca.18.
L

N illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis, parabolā hanc. Simile est regnū celorū homini regi, qui voluit rationē ponere cū seruis suis. Et cū cepisset rationē ponere, oblat⁹ est ei vn⁹, q debebat ei decē milia talenta. Cū aūt non haberet, vnde redderet, iussit eū dñs ei⁹ venūdari, & vxorē ei⁹, & filios, & oīa q̄ habebat, & reddi. Procidens aūt seru⁹ ille, rogabat eum, dicēs. Patientiam habe in me, & oīa reddā tibi: Misert⁹ aūt dñs serui illi⁹, dimisit eū, & debitū dimisit ei. Egressus aūt seruus ille, inuenit vnū de cōseruis suis, q debebat ei cētū denarios, & tenēs, suffocabat eū, dicens: Redde, qđ debes. Procidens aūt cōseruus ei⁹, rogabat eū dicēs: Patientiā habe in me, & oīa reddā tibi. Ille aūt noluit sed abijt, & misit eū in carcerē, donec redderet vniuersū debitū. Videtes aūt cōserui eius, q̄ fiebant, cōtristati sunt valde, & venerunt, & nūciauerūt dño suo oīa, q̄ facta fuerāt. Tunc vocauit illū dñs suus, & ait illi, Serue nequā, oē debitū dimisi tibi, qm̄ rogasti me, nōne ergo oportuit & te misereri cōserui tui, sicut & ego tui misertus sū? Et irat⁹ dñs eius, tradidit eū tortoribus, quoadusq; redderet vniuersum debitū. Sic & pr̄ me⁹ celestis faciet vobis, si nō remiseritis vnusquisq; fratri suo de cordib⁹ vestris. Offer.

Uir erat ī terra hus noīe iob, simplex, & rectus, ac timēs deū, quē sathan petijt vt tētaret, & data est ei potestas a dño, in facultate, & ī carne eius: perdiditq; oēm substātiam ipsius, & filios: carnē quoq; ei⁹ graui vlcere vulnerauit. Sec. Iob.1

S Vscipe dñe ꝓpitius hostias: qbus & te placari voluisti & nobis salutē potenti pietate restitui. Per do. Alia sec.

E Xaudi nos de⁹ salutaris nr̄: vt p hui⁹ sacri virtutē, a cūctis nos mētis & corporis hostib⁹ tuearis: gratiā tribuēs in p̄senti: & gloriā in futuro. p.

Cōio. In salutari tuo aīa mea, & in verbū tuū speraui: qn̄ facies de persequentibus me iudicium: iniqui persecuti sunt me, adiuua me dñe deus meus. Post cōio. ps.118.

I Mmortalitatis alimoniā cōsecuti: q̄s dñe: vt qđ ore pcepimus, pura mente sectemur.

M Per do. Alia post cōio. Vndet & muniat nos q̄s dñe diuini sacri mun⁹ oblatū:

τ intercedēte btā virgine dei genitrice maria: cū btis aplis tuis Petro τ Paulo, atq3 btō N. τ oib⁹ scis: a cūctis nos red das, τ puersitatib⁹ expiatos, τ aduersitatib⁹ expeditos. Per.

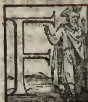
¶ Dominica vigesimasextin da post pentetecostes. Introi.

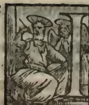
ps.12. Si inigtates obseruaueris dñe dñe quis sustinebit? qꝛ apud te propitiatio est, deus israel. ps. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. ℣. Gloria.

Deus refugiū nr̄m Oio. τ virt⁹: adesto pijs eccle siȩ tuȩ pcib⁹ auctoꝛ ipse pieta tis τ pꝛesta: vt qđ fideliter peti mus: efficaciter cōsequamur. Per dominum. Ad poscēda suffragia sanctoꝛum. Oꝛatio.

A Cūctis nos q̄s dñe men tis τ coꝛpoꝛis d̄fende pe riculis: τ intercedēte gloꝛiosa vgine dei genitrice maria: cū beatis aplis tuis Petro τ pau lo, atq3 btō. N. τ oib⁹ scis: salu tē nobis tribue benignus τ pa cē: vt destructis aduersitatib⁹ τ erroꝛib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat liberta te. Per eun. Tertia oꝛatio di catur ad libitū sacerdot. Lcō ep̄le btī pauli apli. Ad philip.

FRatres. Confi dim⁹ in dño Ie su, qđ q̄ cepit in vobis op⁹ bonū, pficiet vsq3 i di em chr̄i Iesu. si cut eni3 mihi iustū est hoc sen tire p oib⁹ vobis: eo q̄ habeā vos in coꝛde: τ in vinculis me is, τ in defensiōe, τ ꝯfirmatio ne euangelij, cum socij gratiȩ meȩ oēs vos sitis. Testis eni3 mihi ē de⁹, q̄uo cupiā oēs vos in visceribus Iesu xp̄i. Et hoc oꝛo, vt charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, τ in oi sensu: vt pbetis potio ra, τ sitis synceres, τ sine offen sa i diē xp̄i Iesu, repleti fructu iustitiȩ q̄ est per Iesu3 xp̄m, in gloꝛiā τ laudē dei. Gra. Ecce ps.132 q̄ bonū τ q̄ iocundū habitare fra tres in vnū. ℣. Sicut vnguētū in capite: qđ descendit in barbā: bar bā aaron. Alleluia. ℣ Qui timet ps.113 dñm, sperent in eo, adiutoꝛ τ pꝛo tectoꝛ eoꝛum est. Sequētia san cti euangelij scdm Mattheum.

Lu.22
B

IN illo tpe: Abeūtes pharisei, ɔciliū inierunt, vt caperent Iesū in sermone. Et mittunt ei discipulos suos cū herodianis, dicētes, Magister, scim⁹, q: verax es, ꝛ viā dei in veritate doces, ꝛ nō est tibi cura de aliq̄: nō enim respicis p̄sonā hominū: dic ergo nobis, Quid tibi videt̄? Licet censum dari cęsari, an non? Cognita aūt Iesus neqtia eoꝝ, ait, Quid me tentatis hypocritę? Ostēdite mihi nūmisma census. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis Iesus, Cui⁹ est imago hęc, ꝛ superscriptio? Dicūt ei, Cęsaris. Tunc ait illis, Reddite ergo quę sunt cęsaris cęsari, ꝛ q̄ sūt
Hest. dei deo. Offer. Recordare mei
14. dñe oīpotentatui dñans, ꝛ da sermonē rectū in os meū: vt placeāt verba mea in cōspectu principis.

DA misericors de⁹ Secr. vt hęc salutaris oblatio ꝛ a ꝓprijs nos reatibus indesinenter expediat, ꝛ ab oībus tueat̄ aduersis. Per. Alia sec.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt p hui⁹ sacri virtutē, a cunctis nos mētis ꝛ corporis hostib⁹ tuearis: gratiā tribuens in p̄senti, ꝛ gloriā in futuro. Per. Cōio. Ego clamaui qm̄ exaudisti me de⁹: inclina aurē tuā, ꝛ exaudi verba mea. Post Ps.16.

SVmpsim⁹ dñe sacri cōio. dona mysterij, humiliter deprecantes: vt q̄ in tui cōmemoratiōe nos facere p̄cepisti, in nr̄ę ꝓficiant īfirmitatis auxiliū. Qui vi. Alia post cōio.

MVndet ꝛ muniat nos q̄s dñe diuini sacramenti mun⁹ oblatum: ꝛ intercedēte beata v̄gine dei genitrice maria: cū beatis ap̄lis tuis Petro ꝛ Paulo, atq3 beato. N. ꝛ oīb⁹ sanctis: a cūctis nos reddas, ꝛ ꝓuersitatib⁹ expiatos: ꝛ aduersitatib⁹ expeditos. Per eundē.

¶ Dñica xxiiij. post pēte. Int.

DIcit dñs, ego cogito cogitationes pacis, ꝛ nō afflictionis: inuocabitis me ꝛ ego exaudiā vos, ꝛ reducā captiuitatē vestrā de cunctis locis. Ps. Benedixisti domine terram tuam: auertisti ca Hier. 29.

ptiuitatē iacob. ℣. Gloria. Oro.

Absolue q̃s dñe tuoꝝ delicta populoꝝ: ꝛ a pcōꝝ nroꝝ nexib⁹, q̃ p nr̃a fragilitate ɔ̃xim⁹, tua benignitate liberemur. p. Ad poscēda suffra.

A Cūctis nos scōꝝ. Oro. q̃s dñe mētis ꝛ corpis defende, piculis ꝛ itercedēte glo sa vgine dei genitrice maria: cū beatis apostolis tuis Petro ꝛ Paulo, atq; btō. N. ꝛ oibus sanctis: salutē nobis tribue benign⁹ ꝛ pacē: vt destructis aduersitatib⁹, ꝛ errorib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libtate. Per. Tertia oro dicat ad libitū sacerdotꝭ. Lcō eplę btī pauli aplī. Ad philip.

ca.3.d

Ratres. Imitatores mei estote: ꝛ obseruate eos q ita ambulant sicut habetis formā nr̃aꝫ. Multi eniꝫ ambulant, de qb⁹ sepe dicebā vobis (nunc aūt ꝛ flēs dico) inimicos crucis xp̄i, quoꝝ finis interit⁹: quoꝝ de⁹, vēter est: ꝛ gloria in ɔfusione ipsoꝝ, q terrena sapiunt. Nr̃a aūt ɔuersatio, i cęlis est: vnde ēt saluatorē expectam⁹, dñm nr̃m iesum christū, q reformabit corpus humilitatis nrę, ɔfiguratu corpori claritatis suę, ſm operationē virtutis suę, q̃ possit ēt subijcere sibi oia. Ita ca.4.a q; fratres mei charissimi, ꝛ desideratissimi, gaudiū meum, ꝛ corona mea: sic state in dño charissimi. Euhodiaꝫ rogo, ꝛ syntichē depcor, idipsum sapere in dño. Etiaꝫ rogo ꝛ te germane cōpar: adiuua illas quę mecū laborauerunt in euāgelio, cū clemēte, ꝛ cęteris coadiutorib⁹ meis, quoꝝ noia, sūt i libro vitę. Gra. Liberasti nos ps.43. dñe ex affligentibus nos: ꝛ eos q nos oderunt cōfusasti. ℣. In deo ps.129. laudabimur tota die, ꝛ ī noie tuo ɔfitebimur in secula. Alleluia. ℣. De profundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi vocem meam. Seq. sancti euangelij ſm matheū.

IN illo tpe. ca.9.d Loquēte Iesu ad turbas, ecce princeps vnus accessit, ꝛ adorabat eū, dicēs. Domine filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manū tuā super eaꝫ, ꝛ viuet. Et surgens Iesus, sequebat eū, ꝛ discipuli ei⁹. Et ecce mulier, q̃ sanguinis fluxū patiebat annos duodeciꝫ, ac-

cessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ei⁹. Dicebat enim itra se, Si tetigero tm̄ vestimētū eius, salua ero. At Iesus cōuersus, vidēs eā, dixit, Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta ē mulier, ex illa hora. Et cū venisset iesus in domū principis, et vidisset tibicines, et turbā tumultuantē, dicebat, Recedite, nō est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eū. Et cū eiecta esset turba, intrauit, et tenuit manum ei⁹, et surrexit puella. Et exijt fama hec, in vniuersam
Ps.129 terrā illā. Offer. Deprofundis clamaui ad te dn̄e, dn̄e exaudi orationem meam, deprofundis clamaui ad te dn̄e. Secreta.

PRo nostrę seruitutis augmento, sacrificiū tibi dn̄e laudis offerimus: vt qd̄ imeritis ꝯtulisti ꝓpiti⁹ exeq̄ris. p. Alia secre.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt ꝑ hui⁹ sacramenti virtutē, a cūctis nos mētis et corporis hostib⁹ tuearis: gratiam tribuēs in p̄senti: et gloriā in futuro. Per. Cōio.
Mat. 11. Amen dico vobis, quicquid orantes petitis, credite, qꝛ accipietis: et fiet vobis. Post cōio.

QVesumus ops̄ deus, vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. Per dn̄m. Alia post cōio.

MVndet et muniat nos q̄s dn̄e diuini sacramenti munus oblatū: et intercedente btā virgine dei genitrice maria: cum beatis apl̄is tuis Petro et paulo, atq; btō. N. et oib⁹ scis: a cūctis nos reddas, et peruersitatib⁹ expiatos, et aduersitatib⁹ expeditos. Per eun. ¶ Dñica. xxiiij. post penteco. Introi.

DIcit dn̄s, ego cogito cogitationes pacis, et non afflictionis, inuocabitis me et ego exaudiā vos, et reducam captiuitatem vestram de cunctis locis. Ps Benedixisti dn̄e terrā tuā, auertisti captiuitatē iacob. ℣. Gloria. Oro.
Hier. 29.
Ps. 48

EXcita q̄s dn̄e tuoꝝ fidelium voluntates: vt diuini operis fructū ꝓpensi⁹ exequētes: pietatis tuę remedia maiora pcipiant. Per do. Ad poscenda suffragia sctōꝝ. Oro.

Acunctis nos q̄s dn̄e mē-tis ꝛ corporis ōfende periculis: ꝛ intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria: cū btīs aplīs tuis Petro ꝛ paulo, atq; btō.N.ꝛ oib⁹ scīs salutē nobis tribue benign⁹ ꝛ pacē: vt destructis aduersitatib⁹ ꝛ erroꝛib⁹ vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eun. Tertia oratio dicat̄ ad libitū sacerdotis. Lcō eplē btī pauli aplī. Ad collos.

ca.i.b
Fratres, Nō cessam⁹ pro vobis orantes, ꝛ postulātes, vt impleamini agnitione volūtatis dei, in oī sapientia, ꝛ intellectu spirituali, vt ambuletꝭ digne, deo, per oīa placentes, in oī opere bono fructificantes, ꝛ crescentes in scientia dei, in oī virtute ꝯfortati ſm potentiam glīe eius: In oī patiētia, ꝛ longanimitate: cū gaudio grās agentes deo, ꝛ patri, q dignos nos fecit in partem sortis sanctoꝝ in lumine, qui eripuit nos de potestate tenebraꝝ, ꝛ transtulit in regnū filij dilectiōis suę, in quo habemus redēptionē p sanguinē ei⁹, remissionē peccatoꝝ. In christo iesu dn̄o nostro. Gra. Liberasti nos dn̄e ex affligētib⁹ nos, ꝛ eos qui nos oderūt confudisti. ℣. In deo laudabimur tota die: ꝛ in noīe tuo confitebimur in secula. Alleluia. ℣. De profundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocem meā. ps.43 ps.129 Seq. sancti euangelij scdm̄ Mattheum.

In illo tēpe. Dixit Iesus discipulis suis. Cū videritꝭ abominationem desolationis, quę dicta est a daniele ꝓpheta stantē in loco scō (q legit itelligat) tunc, qui in iudea sunt, fugiāt ad montes, ꝛ q in tecto, nō descendāt tollere aliquid de domo sua: ꝛ q in agro, nō reuertant̄ tollere tunicam suā. Ve aūt ꝑgnantibus, ꝛ nutrientib⁹ in illis dieb⁹. Orate aūt, vt nō fiat fuga vestra hyeme, vl̄ sabbato, erit enim tūc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi, vsq; modo, neq; fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua oīs caro, sed pp electos breuiabunt̄ dies illi. Tūc si quis vobis dixerit: ecce hic ē xp̄s, aut illic, nolite credere. surgēt enim pseudo Christi, ꝛ pseudo ꝓphetę, ꝛ dabunt signa magna, ꝛ ꝓdi

Capl. 24.b Dan.9

gia,ita,vt in erroré iducant (si fieri potest) etiã electi. Ecce p̃ dixi vobis. Si ergo dixerit vobis,ecce in deserto est, nolite exire: Ecce in penetralib⁹, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriente, et paret vsq̧ in occidenté,ita erit aduentus filij hoīs. Vbicũq̧ fuerit corp⁹, illic ꝯgregabunt̃ et aquilę. Statim aũt post tribulationem dierũ illoꝝ sol oscurabit̃, et luna nõ dabit lumé suum, et stellę cadent de cęlo, et virtutes cęloꝝ cõmouebunt̃, et tunc apparebit signũ filij hoīs ī cęlo, et tũc plangét oēs tribus terrę, et videbunt filiũ hoīs venienté in nubib⁹ cęli, cũ virtute magna, et maiestate. Et mittet ãgelos suos cũ tuba et voce magna, et ꝯgregabũt electos eius,a quatuor vẽtis,a summis cęloꝝ, vsq̧ ad termīos eoꝝ. Ab arbore aũt fici discite parabolam. Cũ iã ramus ei⁹ tener fuerit, et folia nata,scitis,q̧ prope est estas:ita et vos, cum videritis hęc oīa,scitote q̧ ꝑpe est in ianuis. Amé dico vobis, q̧ nõ p̃teribit generatio hęc, donec oīa fiant. Cęlũ, et terra transibunt, verba aũt mea non p̃teribũt. Offer. De profundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi oratio

ps.129

né meam: de profundis clamaui ad

P Ropitius (te dñe. Secre. esto dñe supplicationibus nr̃is: et ppl̃i tui oblationib⁹, p̃cibusq̧ susceptis: oium nr̃m ad te corda ꝯuerte: vt a terrenis cupiditatibus liberati: ad cęlestia desideria trãseam⁹. Per.

E Xaudi nos deus Alia se. salutaris,nr̃,vt ꝑ huius sacramenti virtuté,a cũctis nos mẽtis et corporis hostib⁹ tuearis: gratiã tribuens in p̃senti: et gloriam in futuro. Per. Cõio. Amen dico vobis: q̧cquid orantes petitis: credite, quia accipietis: et fiet vobis. Post cõmunio. Mat. 11.

C Oncede nobis q̃s dñe, vt ꝑ hęc sacra quę sumpsim⁹, quicquid in nr̃a mente vitiosum est: ipsius medicatiōis dono curet̃. Per. Alia post cõi.

M Vndet et muniat nos q̃sumus domine diuini sacramenti munus oblatum: et intercedente beata virgine dei genitrice Maria: cum beatis apostolis tuis Petro et paulo,atq̧ beato. N. et omnibus sanctis: a cunctis nos reddas, et peruersitatibus expiatos, et aduersitatib⁹ expeditos. Per.

¶ Incipit proprium sanctoꝝ.

¶ In vigilia sancti Andreę Apostoli. Introitus.

Dominus sec⁹ mare galilee, vidit duos fratres, Petrū, ꝛ Andream: ꝛ vocauit eos: venite post me, faciā vos fieri piscatores hominū. Ps. At illi relictis retib⁹ ꝛ naui, secuti sunt dn̄m. ℣. Glia.

Quesum⁹ op̄s de⁹ Oio. vt btūs andreas apl's, tuū ꝑ nobis imploret auxiliū: vt a nostris reatibus absoluti, a cunctis etiaꝫ periculis eruamur. Per. Lcō libri sapientię.

eccle. c.45.a Benedictio dn̄i sup caput iusti. Ideo dabit illi dn̄s hereditatē, ꝛ diuisit ei parteꝫ in tribubus duodecim: ꝛ inuenit gratiam in ꝯspectu oīs carnis: Et magnificauit eū i timore inimicoꝛuꝫ, ꝛ in verbis suis mōstra placauit. Gloꝛificauit eū in ꝯspectu regū, ꝛ ostēdit illi gloriā suam. In fide ꝛ lenitate ipsius sanctū fecit illū, ꝛ elegit eū ex oī carne. Et dedit illi coꝛ ad ꝑcepta, ꝛ legeꝫ vitę ꝛ disciplinę, ꝛ excelsuꝫ fecit illū. Statuit illi testm̄ ęternuꝫ, ꝛ circuncinxit eū ȥona iustitię, ꝛ induit eū dn̄s, coꝛonam gloꝛię. Gra. Nimis honoꝛati sunt amici tui deus, nimis ꝯfoꝛtatus est pꝛincipat⁹ eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos: ꝛ super arenam multiplicabunt. Seq. sancti euang. s̄m Ioānē.

In illo tēpe. Stabat ioānes, ꝛ ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulantem, dixit, Ecce agnus dei. Et audierunt eū duo discipuli loquentē, ꝛ secuti sunt Iesum. Cōuersus autē Iesus, ꝛ videns eos sequentes se, dicit eis, Quid q̄ritis? Qui dixerūt ei, Rabbi (qđ dicit̄ interpꝛętatū, magister) vbi habitas? Dicit eis Iesus: Venite, ꝛ videte. Venerunt, ꝛ viderūt, vbi maneret, ꝛ apud eū manserūt die illo: hoꝛa autē erat quasi decima. Erat aūt andreas frater simonis petri, vnus ex duobus, q audierāt a ioāne, ꝛ secuti fuerant euꝫ. In- ca.i.e.

venit hic primū,fratrē suū3 simonez, et dixit ei, Invenimus messiā, qđ est interpretatum. xps. Et adduxit eū ad Iesum. Intuit⁹ aūt Iesus eū,dixit,Tu es simon filius ioāna,tu vocaberis cephas,qđ interptat̄,Petrus.In crastinū aūt voluit exire in galileā, et invenit philippum.et dixit ei Iesus,Sequere me.Erat aūt philippus a bethsaida civitate Andree, et Petri.Invenit philipp⁹ nathanael,et dixit ei:Quē scripsit moy
Deut. ses i lege,et pphete,invenim⁹
18 Iesu3 filiū ioseph a nazareth.
Isa.40 Et dixit ei nathanael, A naza
Hier. reth potest aliquid boni esse?
45 Dicit ei Philippus,veni, et vi
Eze.14 de. Vidit Iesus nathanaelem venientez ad se, et dicit de eo: Ecce vere israelita,in quo dolus nō est.Dixit ei nathanael: Unde me nosti?Rñdit Iesus,et dixit ei,Priusq̄ te philipp⁹ vocaret,cū esses sub ficu,vidi te. Respōdit ei nathanael, et ait, Rabbi,tu es fili⁹ dei, tu es rex israel.Rñdit Iesus, et dixit ei: Q2 dixi tibi, vidi te sub ficu, credis:maius his videbis. Et dixit ei, Amen amē dico vobis. Videbitis celū aptū, et angelos dei ascendētes,et descē dētes,supra filiū hoīs. Offer.

Gloria et honore coronasti eū:et cō stituisti eum super opera manuū tuarum domine. Secreta. Ps.8

Sacrandū tibi dn̄e mun⁹ offerimus: quo beati andree solēnia recolētes: purificationē quoq3 nostris mētibus implorāmus. Per. Cōio. Dixit andreas simoni fratri suo: inveni mus messiam,qui dicit̄ xps:et adduxit eum ad iesum. Post cōio. Joā.1.

Perceptis dn̄e sacris supliciter exoram⁹:vt intercedēte btō Andrea apostolo tuo,q̄ p illius veneranda gerimus passione:nobis proficiant ad medelam. Per. ℂ In die.29 sancti saturnini mar. Oratio.

Deus q nos beati saturnini martyris tui cōcedis natalitio perfrui:eius nos tribue meritis adiuvari.p. Secr.

Munera tibi domine dicata sanctifica:et intercedente beato Saturnino martyre tuo,per hec eadē nos placatus intende.Per dominum nostrum iesum et c. Post cōio.

Sanctificet nos quesumus domine tui perceptio sacramenti: et intercessione sanctorum tuorū3 tibi reddat acceptos. Per dominu3 nostrū.

ℂ In festo sancti Andree die.30 Apostoli. Introitus.

die.30

Mihi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. ps. Dñe probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, et resurrectionem meam. v. Gloria. Oro.

Maiestatē tuā dñe suppliciter exoramus: vt sicut ecclesię tuę beatus Andreas apostolus extitit prędicator et rector: ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per dominū. Lectio epistolę beati Pauli apostoli: Ad romanū.

ca.10.

Frēs. Corde.n. creditad iustitiā, ore aūt pfessio fitad salutē. Dic.n.scriptura, ois qui

Isa. credit i illū,nō pfūdef. Nō.n.

28. est distictio,iudei et gręci. Nā idē dñs oīuz,diues in oēs,q inuocat illū3. Ois n. qcūq3 inuocauerit nomē dñi,saluus erit. Qūo g inuocabūt eū i quē nō crediderunt? Aut qūo credēt ei quē non audierūt? Qūo audiēt audient,sine pdicāte? Qūo vero prędicabunt,nisi mittantur? Sicut scriptū est. Quā spe Isa. ciosi pedes euangeliçātiū pa-52. cem, euangeliçantium bona. Sed non oēs obediunt euangelio. Esaias enim dicit, Dñe ca.53. qs credidit auditui nr̄o? Ergo fides,ex auditu: audit⁹ aūt per verbū dei. Sed dico, Nunqd non audierunt? Et qdē in oēs terrā exiuit sonus eorum: et in fines orbis terrę verba eorum. Grad. Constitues eos principes super oēm terrā: memores erunt nōis tui dñe. v. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: ppea populi confitebunt tibi. Alleluia. v. Dilexit andream dñs: in odorē suauitatis. Seq. sci euā. sm mattheū.

In illo tēpe. ca.4.c Ambulās Iesus iuxta mare galileç, vidit duos frēs, simonē, q vocatur Petrus, et andreā fratē ei⁹, mittētes rete i mare (erāt enī piscatores), Et ait ill', Venite post me, et facia3 vos fieri piscatores boium. At illi cōtinuo relictis retib⁹, secuti sūt eū. Et pcedēs īde, vidit alios duos fratres, Iacobū Zebedeu3 et Ioānē fratrē eius in naui cū

tem

Zebedeo p̃re eo℞, reficientes retia sua, z vocauit eos. Illi autem statim relictis retib⁹ z patre, secuti sunt eũ. Offer. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis ꝯfortat⁹ est principatus eorum. Secreta.

Sacrificiũ nr̃m tibi dñe q̃s sumus btĩ andreę apl̃i tui p̃cęcatio scã ꝯciliet, vt in cui⁹ honore solẽniter exhibet̃, ei⁹ meritis efficiat̃ acceptum. p.

Mat. 4. Cõio. Uenite post me, faciam vos fieri piscatores hominum, at illi relictis retibus z naui: secuti sunt dominum. Post cõmunio.

Sumpsim⁹ dñe diuina mysteria, btĩ andreę festiuitate lętantes, quę sicut tuis scĩs ad gl̃iam, ita nobis q̃s ad veniam prodesse perficias. Per.

Dic. 6. ¶ In scĩ Nicolai episcopi z ꝯfes. Introit⁹.

Statuit ei dominus testm̃ pacis, z p̃ncipem fecit eũ: vt sit illi sacerdotij digni tas in ęternum. ps. Memẽto domine dauid: z ois mãsuetudis ei⁹. ℣. Gloria patri. zc. Oratio.

Deus q beatũ nicolaum põtificẽ tuũ inumeris decorasti miraculis, tribue q̃s, vt ei⁹ meritis z p̃cib⁹: a gehẽnę incẽdijs liberemur. p. Epistola. Ecce sacerdos. i cõi cõfes. põti. fol. Grad. Inueni dauid seruũ meũ, oleo scõ meo vnxi eũ, manus enim mea auxiliabit̃ ei, z brachiũ meũ cõfortabit eum. ℣. Nihil pficiet inimic⁹ in eo, z filius iniq̃tatis nõ nocebit ei. Alla. ℣. Justus vt palma florebit, sicut cędrus libani multiplicabit̃. Euãg. Vigilate q̃a nescitis in cõi cõfes. fol. Offer. Ueritas mea, z mĩa mea cũ ipso, z in noĩe meo exaltabit̃ cornu eius

Sanctifica q̃s dñe Secre. de⁹ hęc munera, q̃ in solẽnitate scĩ antistitis tui nicolai offerimus: vt p ea, vita nr̃a inter aduersa z p̃spera vbiqͣ dirigat̃. p. Cõio. Semel iuraui in sancto meo, semẽ ei⁹ in ęternum manebit, z sedes ei⁹ sicut sol i cõspectu meo, z sicut luna pfecta in ęternum, z testis in cęlo fidelis.

Sacrificia que Post com. sumpsim⁹ dñe p solẽnitate scĩ põtificis tui nicolai: sempiterna nos p̃tectiõe ꝯseruẽt Per. In scĩ Ambrosij epi doc. z ꝯfes. Int. Dic. 7.

In medio ecclesię aperuit os

ei⁹, ꝛ iplenit eũ dñs spũ sapię ꝛ i tell's, stolā glię īduit eũ. ps. Bonũ ē ɔfiteri dño: ꝛ psallef noi tuo altissime. ℣. Gloria. Oratio.

Deꝰg pplo tuo ęternę salutis btm̃ ambrosiũ ministrũ tribuisti: pста q̃s: vt quē doctorē vitę babuim⁹ in terris: ītercessorē bře mereamur in cęlis. p. Epi. Optaui ꝛ datus. in cõi ɔfes fol. vel Te sificor. fo. Grad. Ecce sacerdos magn⁹, q in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nõ est iuēt⁹ silis illi, q cõseruaret legē excelsi. Alla. ℣. Jurauit dñs ꝛ nõ penitebit eũ, tu es sacerdos in ęternũ fm ordinē melcbisedecb. Eua. Vos estis sal ter. in cõi ɔfes. fol. Offerto. Ueritas mea, ꝛ mĩa mea cũ ipso, ꝛ ī nomie meo exaltabiē cornu eius. Secreta.

Omnĩps sempiterne deus, munera tuę maiestati oblata: p intercessionē btĩ ambrosij cõfessoris tui atq; põtificis, ad ppetuaʒ nobis fac puenire salutez. p. Cõio. Semel iuraui in sancto meo, semē ei⁹ ī ęternũ manebit, ꝛ sedes ei⁹ sicut sol ī cõspectu meo, ꝛ sicut luna pfecta ī ęternũ, ꝛ testis ī cęlo fidelis Post c.

Sacramēta salutis nr̃ę suscipiētes, ɔcede q̃s op̃s deus, vt beati ambrosij ɔfessoris tui atq; pontificis, nos vbiq; oro adiuuet: in cui⁹ veneratione bęc tuę obtulim⁹ maiestati. p. do. ¶ In ɔceptione vir. pie. s. marie. Introit.

Gredimini ꝛ videte, filię syõ reginā viaʒ, quā laudant astra matutina, cui⁹ pulcbritudinē sol ꝛ luna miranf, ꝛ iubilãt oēs filij dei. ps. Ostēdat faciē suā, sonet vox eius in auribus nostris, quia eloquium suum dulce, ꝛ facies decora nimis. ℣. Glia. Orõ.

Deus q p imaculatā ɥginis ɔceptionē dignuʒ filio tuo babitaculuʒ p̃parasti: concede q̃s: vt sicut ex morte eiusdē filij sui p̃uisa: eaʒ ab oī labe p̃seruasti: ita nos quoq; mũdos ei⁹ ītercessiõe ad te puenire ɔcedas. p eũ. Lcõ libri sapiētię.

Domin⁹ possedit me in initio viarum suarũ, anteq̃ q̃cq̃ faceret p̃n. capi. cipio. Ab ęterno ordiata suʒ, ꝛ ex antiqs, añq̃ terra fieret: necdũ erãt abyssi, ꝛ ego iam ɔcepta erã, necdũ fontes aq̃rũ eruperãt. necdũ mõtes graui mole ɔstiterant, añ oēs colles ego parturiebar: adbuc

terrā non fecerat, ꝛ flumia, ꝛ cardines orbis terrę. Qñ ṗpa rabat cęlos, aderā: qñ certa le ge ꝛ gyro vallabat abyssos: quando ęthera firmabat sur- suꝫ, ꝛ librabat fontes aq̃rū. qñ circūdabat mari terminuꝫ su- um, ꝛ legem ponebat aqs, ne trāsirēt fines suos: qñ appēde bat fundamēta terrę, cum eo erā cūcta cōponēs: ꝛ delecta- bar p singulos dies, ludēs co- rā eo oī tpe, ludēs in orbe ter- rarū, ꝛ delitię meę: eē cū filys hoīuꝫ. Nunc ergo filij, audite me. Bti q custodiunt vias me as. Audite disciplinā, ꝛ estote sapiētes, ꝛ nolite abycere eaꝫ. Btūs vir, q audit me, ꝛ q vigi- lat ad fores meas quotidie. ꝛ obseruat ad postes ostij mei. Qui me īuenerit, inueniet vi tā, ꝛ hauriet salutē a dōmio. Grad. Qualis est dilecta nostra charissime: q̃lis est mr̄: dicite, do- mini: q̃lis ꝛ quāta sit soror ꝛ spon sa chr̄i. ℣. Dilecta nr̄a cādida, ī- maculata, q̃si aurora ꝯsurgēs. Al- leluia. ℣. Ueni regina nr̄a, veni dn̄a in hortū odoris: sup oia aro- mata. Seq. s. eu. s. Lucam.

ca. ii. d. IN illo tēpe. Loquente Ie su ad turbas, extollēs vo- cem q̄dam mulier de turba, dixit illi, Beatus venter, qui te portauit, ꝛ vbera quę su- xisti. At ille dixit, Quinimo, bti q audiūt v̄bū dei, ꝛ custo- diūt illō. Offer. Post ꝯclusus, fons signat', emissiones tuę para disus, o maria, man' tuę stillaue- rūt myrrhā, mellifluiq; facti sunt cęli, dum manu domini fabricata es mater tanti dei. All'a. Secre.

SVscipe digneris p temet- ipm benignitatis auctorē rogam' dn̄e: mr̄is ac domus tuę zelatoꝝ deuotas cū hilari- tate supplicatiōes: vt sicut ipa tui gr̄a p̄ueniēte mūdo hodie īmunis appuit: ita ipsi mūdā de tuę mr̄is munere, te cōce- dēte exhibeāt gr̄aꝝ actionē: p temetipm Iesuꝫ chr̄m. Qui vi. Cōmunio. Gl'osa dcā sunt de te maria, qa fecit tibi magna q potēs est. All'a. Post cōmunio.

ODorē dn̄e sacrificy hui' suscipe suauitatis, ꝛ pręsta: vt q hodie marię ꝯceptio nē iubilādo celebrāt: ei' salu- bri orōne fructū centuplū suę deuotiōis accipiāt. p. ¶ In. s. Die. xi. dama. papa ꝛ ꝯfes. Introit'.

SAcerdotes tui dn̄e idu- ant iustitiam: ꝛ sci tui exultent: pp dauid suum

tuū:nō auertas faciē chꝛi tui. ps. Memēto dn̄e dauid, ꝛ oīs mansuetudinis eius. ℣. Glia. Oꝛatio.

Exaudi dn̄e p̄ces nr̄as, ꝛ intercedēte btō damaso cōfessoꝛe tuo atq₃ pontifice:supplicatiōes nr̄as placat⁹ itēde. p. Epl'a. Plures facti sunt sacerdotes. in cōi p̄fes. fol.

Grad. Ecce sacerdos magn⁹, q in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō est īuētus similis illi, q ꝯseruaret legē excelsi. All'a. ℣. Tu es sacerdos in ęternū, ſm oꝛdinē melchisedech. Euā. Hō q̄dā pere. In cōi cōfes. fol. Offer. Inueni dauid seruū meū:oleo scō vnxi eū, man⁹ eni₃ mea auxiliabit̄ ei, ꝛ bꝛachiū meū ꝯfoꝛtabit eū. Secr.

Accepta tibi sit q̄s dn̄e sacratę plebis oblatio: p tuoꝝ honoꝛe scōꝝ₃, quoꝝ se meritis p̄cepisse de tribulatione cognoscit auxiliū. p. Cōio. Dn̄e q̄nque talenta tradidisti mihi, ecce alia q̄nque suplucrat⁹ su₃, euge fue bone ꝛ fidelis q̄a i pauca fuisti fidelis, supꝛa multa te cōstituam, intra in gaudium domini tui. Post cōmunionem.

Da q̄s dn̄e fidelib⁹ populis, scōꝝ tuoꝝ semp̄ veneratiōe lętari:ꝛ eoꝝ p̄petua supplicatiōe muniri. p dn̄m.

die.13. ¶ In.s.luciç virg.ꝛ mar. Int.

Dilexisti iustitiam, ꝛ odisti iniquitatē, p̄pterea vnxit te deus deus tuus oleo lętitię p̄ę consoꝛtibus tuis. ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonū, dico ego op̄a mea regi. ℣. Gloꝛia patri ꝛ filio ꝛ spiritui scō. Oꝛatio.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄:vt sicut de btē lucię festiuitate gaudem⁹:ita pie deuotiōis erudiamur affectu. p domi. Epl'a. Qui gloꝛiatur. in cōi virgi. fol. Gradua. Dilexisti iustitiā ꝛ odisti iniquitatem. ℣. P̄ꝛopterea vnxit te de⁹ deus tu⁹ oleo lętitię. All'a. ℣. Diffusa est gr̄a in labijs tuis p̄p̄ea benedixit te de⁹ in ęternum. Euā. Simile est regnu₃ celoꝝ thesauro abscōdi. In cōi.ṽg. fol. Offer. Offerēt regi ṽgines post eam, p̄xime ei⁹ offerēt tibi. Sec.

Accepta tibi sit dn̄e sacratę plebis oblatio, p tuoꝝ honoꝛe sanctoꝛū:quoꝝ se meritis percepisse de tribulatiōe cognoscit auxiliū. p do. Cōio. Diffusa ē gr̄a i labijs tuis, p̄p̄ea b̄ndixit te de⁹ i ęter. Pc ftc.

Satiasti dn̄e familiā tuam munerib⁹ sacris:ei⁹ q̄s sem

per interuētione nos refoue: cui⁹ solēnia celebramus. Per.

die.21 ¶ In sci thome apli. Introit⁹

Mihi autē nimis honorati sunt amici tui de⁹, nimis ꝯfortat⁹ ē principat⁹ eorū. ps. Dñe ꝓbasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā, ꝛ resurrectionē meam. v. Gloria. Oro.

Da nobis q̄s dñe bti apli tui thome solēnitatib⁹ gl'iari: vt eius semꝑ ꝛ patrocinys subleuemur: ꝛ fidē ꝯgrua deuotiōe sectemur. p. Episto. Bñdictio dñi sup caput iusti. i vig. de cōi aplo fol. Gra. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus est principat⁹ eoꝝ. v. Dinūerabo eos: ꝛ sup arenā multiplicabunt. Alla. v. Gaudete iusti i dño: rectos d̄cet collaudatio. Seq. sci euāg. ſm ioānē.

ca.20. f

In illo tpe. Thomas aūt vnus d̄ duodecim q dicitur didymus, non erat cū eis, qñ venit Iesus. Dixerūt ergo ei aly discipuli: Vidimus dñz. Ille aūt dixit eis: Nisi videro in manib⁹ ei⁹ fixurā clauoꝝ, ꝛ mittā digitū meū in locū clauoꝝ, ꝛ mittā manū meā in latus eius, non credā. ꝛ post dies octo, iterū erāt discipuli eius intus, ꝛ thomas cū eis. Venit iesus ianuis clausis, ꝛ stetit i medio eoꝝ, ꝛ dixit eis, Pax vobis. Deinde dicit Thome, Infer digitum tuū huc, ꝛ vide manus meas, ꝛ affer manū tuā, ꝛ mitte in latus meū, ꝛ noli esse incredul⁹, sed fidelis. Rñdit thomas, ꝛ dixit ei, Dñs me⁹, ꝛ deus me⁹. Dicit ei Iesus, Q꞉ vidisti me thoma, credidisti: beati q non viderunt, ꝛ crediderunt. Offer. In oēs terrā exiuit son⁹ eoꝝ: ꝛ in fines orbis terre v̄ba eorum.

Debitū tibi dñe Secre. nostre reddim⁹ seruitutis suppliciter exorātes: vt suffragijs beati thome apli tui, i nobis tua munera tuearis: cuius honoranda ꝯfessione laudis tibi hostias imolam⁹. per. Cōio. Mitte manū tuā, ꝛ cognosce loca clauorum: ꝛ noli esse incredulus, sed fidelis. Post cōio.

Adesto nobis q̄s misericors de⁹: ꝛ intercedente ꝓ nobis beato Thoma apostolo tuo: tua circa nos propitiatus dona custodi. Per dñz.

die.25 ¶ In ſcē anaſtaſię mar. Orō.

DA q̄s ōps deus, vt q btē anaſtaſię martyris tuę ſolēnia colim⁹ ei⁹ apud te patrocinia ſentiamus. p. Secre.

ACcipe q̄s dn̄e munera dignanter oblata: ⁊ btē anaſtaſię ſuffragātib⁹ meritis, ad nr̄ę ſalutis auxiliū puenire concede. Per. Poſt cōio.

SAtiaſti dn̄e familiā tuam munerib⁹ ſacris: ei⁹ q̄s ſemp ī teruētione nos refoue: cui⁹ ſolēnia celebram⁹. per. ¶ In ſci

die.14 felicis in pincis pſby. ⁊ m. Int.

OS iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquet̃ iudiciū: lex dei eius in corde ipſius. ps. Noli emulari in malignantibus, neqꝫ zelaueris faciētes iniquitatem. ℣. Gloria. Oratio.

COncede q̄s ōps deus, vt ad melioꝛē vitā ſcōꝝ tuorū exēpla nos puocent, quatenus quoꝝ ſolēnia agimus: ēt act⁹ imitemur. Per. Epi. Beatus vir qui inuēt⁹. In cōi vni⁹ mar. fo. Gra. Iurauit dn̄s ⁊ nō pęnitebit eū: tu es ſacerdos ī ęternū: ſm oꝛdinē melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis. Alla. ℣. Diſpoſui teſtm̄ electis mei iuraui dauid ſuo meo. Euā. Nolite arbitrari. In cōi vnius marty. fol. Offer. Gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum dn̄e. Secre.

HOſtias tibi dn̄e beati felicis martyris tui dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad ppetuū nobis tribue prouenire ſubſidium. Per. Cōio. Poſuiſti dn̄e ſuper caput eius, coꝛonam de lapide pꝛecioſo. Poſt cōio.

QVęſumus dn̄e ſalutari b⁹ repleti myſterijs, vt cuius ſolēnia celebꝛamus: ei⁹ oꝛationib⁹ adiuuemur. Per.

¶ In ſanctoꝛum mar. Beraldi, Petri, Accurſij, adiuti, ⁊ ottonis. Introi. die.16

MUlte tribulatiōes iuſtoꝛū, ⁊ de his oībus liberauit eos dn̄s: dn̄s cuſtodit oīa oſſa eoꝝ: vnū ex his non conteret. ps. Benedicā dominum in omni tpe: ſemper laus eius in oꝛe meo. ℣. Gloꝛia. Orō.

LArgire nobis q̄s dn̄e beatis martyribus tuis, beraldo, petro, accurſio, adiuto, ⁊ ottone, intercedētib⁹, celeſtia

semper et xpm amare: quorum glorioso martyrio ordinis minorum initia consecrasti. Per eun. Epi. Spectaculum facti sumus. In coi pfes. fol. Grad Vindica dne sanguine sanctorum tuorum qui effusus est. ℣. Posuerunt mortalia servorum tuorum dne escas volatilia celi: carnes scorum tuorum bestys terre. Alleluia. ℣. Hec est vera fraternitas, que vincit mundi crimina: xpm secuta est inclyta: tenens regna celestia. Euan. Ecce ego mitto vos sicut oues i medio luporum. In coi aposto. fol. Offer. Iustorum aie in manu dei sunt: et non tanget illos tormentum mortis: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt i pace. Alla.

PRo preciosa domine tuorum morte sanctorum, sacrificium istud offerim⁹: quo opem tuam nostris tépori bus cleméter impédas: et gratiam nobis vere devotionis exhibeas. Per. Cóió. Dico aut vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos psequunt. Post cói.

CElestia dne dona que sumpsim⁹, vitá nob tribuát sempiterná: quá cú btorum martyrum tuorum, beraldi, petri, accursij, adiuti, atqz ottonis gliosis die. i6. meritis iplora m⁹. Per. ¶ In festi marcelli pp, et mar. Introi.

STatuit ei dominus testamentum pacis, et principé fecit eum vt sit illi sacerdotij dignitas in eternum. Ps. Meméto dne dauid et ois másuetudinis eius. ℣. Gloria.

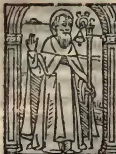
PReces ppli tui qs Oro. dne clementer exaudi vt bti marcelli martyris tui atqz pótificis meritis adiuuemur: cuius passione letamur. Per. Epi. Iustus cor suum. In coi vnius marty. fol. Gra. Inueni dauid seruú meum: oleo sancto vnxi eú, manus enim mea auxiliabit ei, et brachium meú confortabit eum. ℣. Nihil pficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia. ℣. Tu es sacerdos in eternum sm ordiné melchisedech. Euan. Homo qdá pere. In coi vnius pfes. fol. Offer. Ueritas mea, et misericordia mea cú ipso, et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

SVscipe qs dne munera dignanter oblata: et bti marcelli suffragátibus meritis: ad nostre salutis auxiliú prouenire pcede. Per. Cóio. Dne quinqz taléta tradidisti mihi: ecce alia qnqz superlucratus sum, euge ser-

ue bone et fidelis: qr in pauca fui|sti fidelis, supra multa te ɔstituaʒ, intra in gaudiuʒ dñi tui. Post cõ.

S Atiasti dñe familiã tuam muneribus sacris: eius q̃s semp̱ interuẽtiõe nos refoue: cui⁹ solẽnia celebramus. Per.

die.17 ℭ In sancti Antonij abbatis et confessoꝛ. ad missam. Introi.

OS iusti meditabitur sapientiã, et lingua eius loq̃tur iudiciuʒ: lex dei eius in corde ipsi⁹. ps. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniq̃tatẽ. ℣. Glia.

DEus q̃ ɔcedis obtẽ Oꝛo. tu bti antonij cõfessoꝛis tui moꝛbiduʒ ignẽ extingui: et mẽbꝛis egris refrigeria p̄stari fac nos ꝓpitius, ipsi⁹ meritis, a gehẽnę incẽdijs liberatos, integros mẽte et coꝛpoꝛe, tibi feliciter in gloꝛia p̄sentari. Per. Epi Dilect⁹ deo. In cõi ɔfes. fol. Gra. Dñe p̱uenisti eũ in bñdictionib⁹ dulcedinis, posuisti in capite eius coꝛonam de lapide p̱cioso. ℣. Uitã petijt a te, et tribuisti ei longitudinẽ dieꝝ in seculuʒ secli. Alla. ℣. Amauit eũ dñs et oꝛnauit eũ: stolã gloꝛię induit illum. Euan. Nemo accendit lucernã. In cõi ɔfes. fol. Offer. Desideriũ aię eius tribuisti ei dñe et volũtate labioꝝ ei⁹ nõ fraudasti euʒ: posuisti in capite eius coꝛonã de lapide p̱cioso. Secre.

SAcrificiũ nr̃m q̃s dñe benign⁹ intẽde: quo sicut bti Antonij p̱cibus, cruciatus tp̄ales sanare nõ desinis: ita erui misericoꝛditer ĩpetrem⁹ ab ęternis. Per. Cõio. Amen dico vobis: q̄ vos q̃ reliq̃stis oĩa: et secuti estis me: cẽtuplũ accipietis, et vitã ęternam possidebitis. Post cõi.

PRosit nob̃ ad saluteʒ dñe sacri muneris oblatio: p̱ quã bti antonij fulti suffragio: exẽplo ipsi⁹ oĩa tela neq̃ssimi ignea extiguẽtes: scõꝝ mereamur a dñiq̃ ɔsoꝛtio. per.

die.18 ℭ In sancte prisce virgi. et mar. Intr.

LOquebar d̃ testimonijs tuis in cõspectu regũ, et non ɔfundebar, et meditaboꝛ in mandatis tuis q̃ dilexi nimis. ps. Bti ĩmaculati in via: q̃ ambulãt in lege dñi. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.

DA q̃s oꝑs de⁹, vt q̃ beate Priscę martyris tuę natali-

tia colim⁹: ꝛ annua solénitate lętemur: ꝛ tãte fidei ꝓficiam⁹ exéplo. Per. Epi. Qui gliat. In coi virgi. fol. Gra. Spẽ tua ꝛ pulchritudine tua: intẽde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. ℣. Propter veritatẽ ꝛ mãsuetudinẽ ꝛ iustitiã, ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. Loqbar de testimonijs tuis in ꝯspectu regũ: ꝛ non cõfundebar. Euan. Simile est regnũ cęloꝝ ĩbe. In coi virg. folio. Offer. Filie regũ in bono re tuo: astitit regina a dẽxtris tuis in vestitu deaurato circũdata varietate. Secr.

Hostia q̃s dñe quã in scõꝝ tuoꝝ natalitijs recẽsentes offerimus: ꝛ vincula nr̃ę prauitatis absoluat: ꝛ tuę nobis misericordię dona ꝯciliet. Per. Cõio. Feci iudiciũ ꝛ iustitiã dñe: nõ calũnient mihi superbi: ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniqtatis odio habui. Post c.

Quęsumus dñe salutaribus repleti mysterijs: vt cuius solẽnia cęlebramus: ei⁹ oratio nibus adiuuemur. Per. ¶ In sanctoꝝ mar. Mary, Marthę Audifax ꝛ Abacuch. Introi.

Iusti epulentur ꝛ exultẽt in cõspectu dei: ꝛ delectent in lętitia. Ps. Exurgat deus ꝛ dissipent inimici eius: ꝛ fugiant q oderunt eũ a facie eius. ℣. Gloria. Oro.

Exaudi dñe pplm tuuz cũ scõꝝ tuoꝝ patrocinio supplicantẽ: vt ꝛ tpalis vitę nobis tribuas pace gaudere, ꝛ ętern ę reperire subsidiũ. Per. Episto. Reddet deus. In coi pluri. m. fol. Gra. Iustoꝝ aię ĩ manu dei sunt: ꝛ nõ tãget illos tormẽtũ malitię. ℣. Uisi sunt oculis ĩsipiẽtiũ mori: illi aũt sunt ĩ pace. Alla. ℣. Mirabilis deus nostri ĩ sanctis suis. Euang. Videns iesus tur. In coi pluri. mar. fol. Offer. Aia nr̃a sicut passer erepta est de laqueo venantiũ: laque⁹ ꝯtritus ẽ: ꝛ nos libati sum⁹. Secre.

Preces dñe tuoꝝ respice oblationesq̃ fideliũ: vt ꝛ tibi grata sint ꝓ tuoꝝ festiuitate scõꝝ: ꝛ nobis ꝯferãt tuę ꝓpitiationis auxiliũ. Per. Cõio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his q vos persequuntur. Post cõio.

Anctoꝝ tuoꝝ dñe intercessione placat⁹: p̃sta q̃s: vt q̃ tpali cęlebram⁹ actiõe, ꝑpetua saluatione capiamus. P. ¶ In scõꝝ mar. fabia. ꝛ seba. Intro.

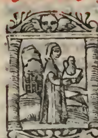
Intret ĩ conspectu tuo domine gemitus compeditoꝝ: redde vicinis nr̃is septu

pluꝰ in sinu eorum: vindica sanguinem sanctorum tuorum, qui effusus est. ps. Deus venerūt gentes i hereditatē tuā: polluerūt tēplū sanctū tuū: posuerūt hierusalem i pomoꝝ custodiā. ℣. Glia. Orō.

Infirmitatem nr̄am respice oſs deus: ⁊ qꝛ pōdꝰ ꝓprię actionis grauat: btōꝝ martyrū tuoꝝ fabiani ⁊ sebastiani intercessio gloriosa nos ꝓtegat. Per. Epla. Sancti ꝑ fidē vicerunt regna. In coi pluri mar. fol. Gra. Gloriosus deus in scis suis, mirabilis i maiestate: faciēs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata est i v̄tute: dextera manus tua ꝯfregit inimicos. Alla. ℣. Sci tui dn̄e benedicēt te: gliā regni tui dicent. Euā. Descendēs Iesus de monte. In coi pluri. mar. fol. Offer. Letamini i dn̄o ⁊ exultate iusti: ⁊ glīamini omnes recti corde. Secre.

Hostias tibi dn̄e, beatoꝝ martyrum tuorum Fabiani ⁊ sebastiani dicatas, meritis benignus assume: ⁊ ad ꝑpetuum nobis tribue ꝓuenir̄ subsidiū. Per. Cōio. Multitudo languentiū, ⁊ qui vexabantur a spiritibus imundis: veniebāt ad eū: qꝛ v̄tꝰ d̄ illo exibat: ⁊ sanabat oēs. Post c.

Refecti participatiōe muneris sacri q̄s dn̄e deꝰ nr̄, vt quoꝝ exeqmur cultū: sentiamus effectū. Per. ¶ In scē die. xxi. agnetis virgi. ⁊ marty. Introi.

Me expectauerūt pcōres, vt perderent me: testimonia tua dn̄e intellexi: oīs consummationis vidi finē latū mādatuꝫ tuum nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria pa. Orano.

Omps sempiternę deꝰ, q infirma mundi eligis, vt fortia queqꝫ ꝯfundas: ꝯcede ꝓpitius: vt q beatę agnetis martyris tuę solēnia colimus eius apud te patrocinia sentiamꝰ. Per. Epla. Cōfitebor tibi dn̄e rex. In coi virg. fol. Gra. Diffusa ē gratia i labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus i ęternum. ℣. Propter veritatē ⁊ mā̄suetudinē ⁊ iustitiā: ⁊ d̄ducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. Quinqꝫ prudētes virgines acceperunt oleū i vasis suis cū lāpadibus: media autē nocte clamor factus ē: ecce spōsus venit: exite obuiam xp̄o dn̄o. Epla. Simile est regnū cęloꝝ decē virginibus. In coi virgi. fol. Offer. Afferentur regi virgines post eā: pximę eius offe

rent tibi in letitia & exultatiõe:ad ducent i templũ regi dño. Secre.

HOstias dñe q̃s tibi offeri m⁹ ppiti⁹ suscipe, & intercedente btã Agnete martyre tua:vincula pcõꝝ nostroꝝ ab solue. Per. Cõio. Quiqȝ prudẽtes v̄gines acceperunt oleũ ĩ vasis suis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus est:ecce sponsus venit: exite obuiam christo domino Post cõmunio.

REfecti cibo potuqȝ celesti deus noster:te supplices exoramus:vt in cuius hec cõmemoratione pcepim⁹:ei⁹ muniamur & pcib⁹. per. ¶ In die. xxii. scõꝝ mĩ. Vincẽtij & anasta. Int.

Salus aũt iustoꝝ a dño: & ptector eoꝝ est in tpe tribulatiõis. ps. Noli emulari i mali gnantibus: neqȝ zelaueris faciẽtes iniquitatez. ℣. Gloria. Oĩo.

ADesto q̃s dñe supplicationib⁹ nr̃is:vt q ex iniq tate nr̃a reos nos esse cognoscimus: btõꝝ martyꝝ tuoꝝ vincentij & anastasij itercessione liberemur. Per. Epi. Iusto rũ aĩe. In coi plurimoꝝ mar. fol. Gra. Uidica dñe sangui nẽ scõꝝ tuoꝝ:q effusus ẽ. ℣. Posuerũt mortalia fuoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi:carnes scõꝝ tuoꝝ bestijs terre. Alla. ℣. Sancti tui dñe bñdicẽt te:gloriã regni tui dicẽt. Eua. Attẽdite a fermẽto. In cõi pluri. mar. fol. Offer. Exultabunt scti ĩ gloria:letabuntur i cubilib⁹ suis, exultatiões dei in faucibus eorum. Secreta.

MVneribus nr̃is q̃s dñe p cibusqȝ susceptis: & celestib⁹ nos munda mysterijs: & clemẽter exaudi Per. Cõio. Et si coraȝ hoĩbus tormenta passi sunt, deus tẽtauit eos, tanq̃ aurũ in fornace pbauit eos: & quasi holocausta accepit eos. Post cõio.

QVesumus oĩps deus, vt q celestia alimẽta pcepimus:intercedẽtib⁹ btis martyrib⁹ tuis vincentio & anastasio:p hec cõtra omnia aduersa muniamur. Per. ¶ In scte emerentia. vir. & mart. Introi. die. xxiii.

LOquebar de testimonijs tuis in ↄspectu regũ & nõ cõfundebar, & meditabor i manda tis tuis que dilexi nimis. ps. Beati imaculati i via: qui ambulant i lege dñi. ℣. Gloria. Oĩo.

INdulgentiã nobis q̃s dñe btã emerentiana virgo ⁊ martyr iploret:q̃ tibi grata sẽper extitit,⁊ merito castitatis, ⁊ tuę ꝓfessione virtutis. Per. Epla. Dñe deus meus exaltasti. In coi virg. fo. Grad. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: itẽde ꝓspere procede ⁊ regna. ℣. Propter veritatem ⁊ mansuetudinem ⁊ iustitiam:⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. Loquebar d̃ testimonijs tuis i cõspectu regnum:⁊ non ꝯfundebar. Eua. Sile est regnũ cęloꝝ tbesauro. In coi vir. fol. Offer. Filie regũ in honore tuo:astitit regina a dextris tuis i vestitu d̃aurato:circũdata varietate. Se.

HOstias tibi dñe btẽ emerentianę martyris tuę dicatas meritis benign⁹ assume ⁊ ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝓuenire subsidiũ. Per. Cõio. Feci iudicium ⁊ iustitiaꝫ dñe: non calũnientur mihi superbi:ad oĩa mandata tua dirigebar: omnem viam iniquitatis odio habui. Post cõ.

DIuini muneris largitate satiati,q̃s dñe de⁹ nr̃:vt intercedente btã emerẽtiana martyre tua,in ei⁹ semp participatione viuam⁹. Per. ¶ Notandũ q̃ qñcuqꝫ aliqd festuꝫ aploꝝ Petri ⁊ pauli cęlebrat̃ in dñica, ⁊ e qua fit cõmemoratio:cõmemo. dñice semp p̃cedit cõmemorationẽ alteri⁹ eiũdẽ,taꝫ in vtrisqꝫ vespe. q̃ matutinis ⁊ missa. ¶ In ꝯuersione sancti pauli apli. Introi.

SCio cui credi.z.Ti. didi,⁊ cert⁹ mo.j. sum:q̃r potens ẽ depositũ meum suare i illũ diẽ. ps. Dñe proba. ps.138 sti me ⁊ cognouisti me,tu cognouisti sessionẽ meam ⁊ resurrectionem meam. ℣. Gloria. Oratio.

DEus q vniuersum mundũ bti pauli apli p̃dicatione docuisti:da nobis q̃s,vt q ei⁹ hodie ꝯuersionẽ colim⁹: p ei⁹ ad te exẽpla gradiamur. p. Et fit cõme.d̃ scõ Pe. Oõ.

DE⁹ q btõ petro aplõ tuo collatis clauib⁹ regni cęlestis aĩas ligãdi atqꝫ soluẽdi pontificiũ tradidisti:ꝯcede: vt intercessionis eius auxilio: a pc̃oꝝ nr̃oꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Lco actuum aploꝝ.

IN diebus illis. Saulus adhuc spirans minas, ⁊ cedẽ i discipulos dñi,accessit ad p̃ncipẽ sacerdotuꝫ,⁊ petyt ab eo epistolas in damascũ ad synagogas,vt si quos iuenisset hu- Act.9.a

ius viç viros, ac mulieres, vin
ctos pduceret in hierusalē. Et
cū iter faceret, ptigit vt appro
pinqret damasco, ⁊ subito cir
cūfulsit eū lux de cęlo. ⁊ cadēs
in terrā, audiuit vocē dicentē
sibi, Saule, saule, qd me pseq̄
ris? Qui dixit, Quis es dn̄e?
Et ille, Ego sum Iesus, naçare
nus, quē tu psequeris. durū est
tibi ptra stimulū calcitrare. Et
tremēs, ac stupēs, dixit, Dn̄e,
quid me vis facere? Et dn̄s ad
eū, Surge, ⁊ ingredere ciuita
tē, ⁊ dicet̄ tibi, qd te oporteat
facere. Viri autē illi q comita
bant̄ cū illo, stabāt stupefacti,
audiētes qdez vocē, neminen
aūt vidētes. Surrexit aūt Sau
lus de terra, apṫisq3 oculis, ni
hil videbat. Ad manus aūt il
lū trahentes, introduxerūt da
mascū. Et erat ibi trib' dieb',
nō videns, ⁊ nō manducauit,
neq3 bibit. Erat aūt qdā disci
pulus damasci noīe ananias,
⁊ dixit ad illū i visu dn̄s, Ana
nia? At ille ait, Ecce ego dn̄e.
Et dn̄s ad illū: Surge, ⁊ vade i
vicū, q vocat̄ rect', ⁊ q̄re i do
mo iudę, Saulū noīe tharsen
sem: ecce eniз orat. Et vidit vi
rū ananiā noīe, introeuntē, ⁊
iponentē sibi manū, vt visum
recipiat. Rn̄dit aūt Ananias,
Dn̄e, audiui a multis de viro
hoc, quāta mala scīs tuis fece
rit i hierusalē. ⁊ hic habet po
testatē a principib' sacerdotū,
alligādi oēs, q inuocāt nomē
tuū. Dixit aūt ad eu3 dn̄s, Va
de, qm̄ vas electionis mihi est
iste, vt portet nomē meū corā
gētib', ⁊ regibus, ⁊ filiis israel.
ego enim ostendā illi, quanta
oporteat eū p noīe meo pati.
Et abijt ananias, ⁊ introiuit i
domū, ⁊ iponēs ei manus, di
xit, Saule frater, dn̄s Iesus mi
sit me, q apparuit tibi in via, q̄
veniebas, vt videas, ⁊ ipleа
ris spū scō. Et pfestim cecide
runt ab oculis eius tanq̄ squa
mę, ⁊ visu3 recepit. ⁊ surgens,
baptiçat' est. Et cū accepisset
cibū, pfortatus ē. Fuit aūt cu3
discipulis, q erant damasci, p
dies aliquot. Et ptinuo ingres
sus i synagogas pdicabat il
lis Iesum, qm̄ hic est fili' dei.
Stupebant aūt oēs, qui eū au
diebant, ⁊ dicebāt, Nōne hic
est, q expugnabat in hierusalē
eos, q inuocabāt nomen istō?
Et huc ad h venit, vt vinctos
illos pduceret ad principes sa
cerdotū? Saul' aūt multo ma
gis pualescebat, ⁊ pfundebat
iudeos, q habitabāt damasci,
affirmans, qm̄ hic ē christus.

Sal.z Gra. Qui operat⁹ ē petro ī aplā tu, operatus ē ⁊ mihi iter gentes. Et cognouerunt grāꝫ dei: quę da⸗ta est mihi. ℣. Grā dei ī me vacua non fuit, sed grā ei⁹ semper in me manet. Allā. ℣. Tu es vas electio nis sancte paule apostole: ora pro nobis. Tractus sequens dī: si hoc festū venerit post septua gesimā. Tu es vas electiōis san⸗cte paule: vere digne es glorificā⸗dus. ℣. Predicator veritatis, ⁊ doctor gentiū ī fide ⁊ veritate. ℣. Per te oēs gentes, cognouerunt grām dei. ℣. Intercede ꝓ nobis ad deū q̄ te elegit. Euan. Dixit Symon petrus ad iesuꝫ. Ecce nos relinquimus oīa. In coi

fo.139 aploꝝ fol. Offer. Mihi au tem nimis honorificati sunt ami⸗ci tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. Secreta.

A Postoli tui pauli p̄cibus dn̄e plebis tuę dona san ctifica: vt q̄ tibi tuo grata sunt instituto: gratiora fiant patro⸗cinio supplicātis. p. Alia secr.

E Cclesię tuę q̄s dn̄e p̄ces ⁊ hostias beati apostoli tui petri cōmendet oratio: vt qđ pro illius gloria celebramus: nobis ꝓsit ad veniā. p. Cōio.

Mat. Amen dico vobis, ꝙ vos q̄ relig⸗

19. stis omnia, ⁊ secuti estis me, cen⸗tuplum accipietis, ⁊ vitam ęter⸗nam possidebitis. Postcōio.

S Anctificati dn̄e salutari mysterio q̄s: vt ꝓ nobis eiuꝫ non desit oratio: cui⁹ nos do⸗nasti patrocinio gubernari. Per do. Alia post cōio.

L Etificet nos dn̄e munus oblatuꝫ, vt sicut ī aplo tuo pe tro te mirabilē p̄dicamus: sic per illū tuę sumamus indulgē tię largitatem. Per. ¶ In san cte agnetis secundo. Introit⁹. die.28

V Ultuꝫ tuū deprecabū tur oēs diuites plebis adducen⸗tur regi virgines post eā proxime eius: adducētur tibi in letitia ⁊ exultatiōe. ps. Eructauit cor me⸗um verbū bonuꝫ: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

D Eus qui nos annua btē agnetis martyris tuę so lēnitate lętificas: da q̄s: vt q̄ꝫ veneramur officio: etiā pie cō uersatiōis sequamur exēplo. Per. Eplā. Qui gloriatur. In cōi virgi. fol. Gra. Spēcie tua ⁊ pulchritudine tua, itende ꝓ spere, pcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iustitiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Allā. ℣. Adducentur regi vir

gines post eã, pxime eius afferen tur tibi i leticia. Euan. Simile est regnum cęloꝝ tbe. ab. In coi vir. fol. Offer. Diffusa est gratia i labijs tuis, propterea benedixit te deus in ęternum, ꝛ in seculum seculi. Secreta. SVper has q̃s dñe hostias benedictio copiosa descẽdat: quę ꝛ sanctificationem nobis clementer operet̃: ꝛ de martyꝝ nos solẽnitate lętificet. p. Cõio Sil'e est regnuꝫ cęloꝝ: hoi negociatori, quęrenti bonas margaritas, inuenta vna pręciosa margarita, dedit omnia sua, ꝛ comparauit eam. Post cõmunio. SVmpsimus domine cęlebritatis annua votiua sacramenta: pręsta quęsumus: vt ꝛ temporalis vitę, nobis remedia prębeant ꝛ ęternę. Per dominum. Si festuꝫ sancte agnetis secundo in dñica venerit: fit officium de dñica: ꝛ non fit commemoratio de festo: sed transfert̃ sicut fit de alijs scis.

die. 2. ¶ In festo purificationis beatę marię: finita tertia sacerdos indutus sine casula: cũ ministris indutis, pcedit ad benedicendum candelas i medio ante altare, dicendo. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine scẽ, pater oñs, ęternę deus: q oia ex nihilo creasti, ꝛ iussu tuo p opera apum, hunc liquorẽ ad pfectionẽ cęrei venire fecisti: ꝛ q hodierna die petitionẽ iusti symeonis implesti: te humiliter depręcamur, vt has candelaꝫ ad vsus hominũ, ꝛ sanitatem corpoꝝ, ꝛ aiaꝝ, siue in terra, siue in aqs: per inuocationẽ tui sanctissimi nois: ꝛ p itercessiones btẽ marię semp virginis, cuius hodię festa deuote cęlebrantur: ꝛ p pces oium sanctorũ tuoꝝ: bene ✠ dicere: ꝛ san ✠ ctificare digneris: ꝛ huius plebis tuę, q̃ illas honorifice i manibus portare desiderat: seqꝫ cantãdo laudare, exaudi

as voces de celo scõ tuo: ⁊ de sede maiestatis tue: ⁊ ꝑpitius sis oibus clamantibus ad te, quos redemisti ꝑcioso sangui ne filij tui. Qui te. ℟. Amē.

O Mps sempiter O rem⁹. ne deus, q hodierna die vnigenitū tuū: in vlnis sancti symeonis i tēplo sācto tuo su scipiendū ꝑsentasti: tuā suppli ces deprecamur clemētiā: vt has candelas, quas nos tui fa muli in tui noīs magnificētia suscipiētes gestare cupimus lu ce accēsas: bñ ✠ dicere: ⁊ san cti ✠ ficare: atq; lumine sup ne benedictionis accēdere di gneris: quatenus eas tibi dño deo nostro offerendo: digni, ⁊ scō igne tue dulcissime cha ritatis succēsi: in tēplo scō glo rie tue repsentari mereamur. Per eun. ℟. Amē. O rem⁹.

D Omine Iesu chre lux ve ra, q illuminas oēm ho minē venientē in hunc mūdū: effunde bene ✠ dictionē tuā sup hos cereos: ⁊ sancti ✠ fica eos lumine gratie tue: ⁊ cōce de ꝑpitius vt sicut hec lumina ria igne visibili accēsa: noctur nas depellūt tenebras: ita cor da nostra inuisibili igne: id est sancti spūs splēdore illustrata, oium vitiorū cecitate careant: vt purgato mētis oculo, ea sē per cernere possim⁹, que tibi sunt placita, ⁊ nre saluti sunt vtilia: quatenus post huius se culi caliginosa discrimina: ad lucē indeficientē ꝑuenire me reamur: p te iesu christe salua tor mūdi: q in trinitate ꝑfecta viuis ⁊ regnas de⁹: p oia scla sclorū. ℟. Amen. O remus.

O Mps sempiterne de⁹, q p moysen famulum tuū purissimū olei liquorē, ad lu minaria ante ꝯspectū tuū iugi ter ꝯcremanda, ꝑparari iussi sti: bene ✠ dictionis tue grām sup hos cereos benign⁹ infun de: quatenus, sic administrēt lumē exteri⁹: vt te donante lu mē spūs tui nris nō desit men tib⁹ interi⁹. Per do. ℟. Amē.

D Omine Iesu O rem⁹. chre, q hodierna die in nre carnis substantia inter ho mines apparens, a parētibus in templo es ꝑsentatus: quē sy meon venerabilis senex lumi ne spūs tui irradiat⁹ agnouit, suscepit, ⁊ benedixit, ꝑsta ꝑpi tius: vt eiusdē spūs sci grā illu minati, atq; edocti: te veraci ter agnoscamus: ⁊ fideliter di ligamus. Qui cū deo patre in vnitate eiusdē, ⁊c. Bñdictione cōpleta: aspergant̄ cādele aq̄ bñdicta

bñdicta: ꝛ adoleant incenso. Deinde duo fratres eas accē sas fratrib⁹ i locis suis manēti bus, distribuunt. Et cū incepe rint distribuere, a choro cāta tur añ. Lumē ad reuelationē gē tiū: ꝛ gloriā plebis tue israel. Ita ꝙ post quēlibet ℣. psal. Nunc dimittis. ꝛ post Gloria ꝛ Si cut erat. Repetitur tota aña.

E His expletis cantat añ.
ps. 43. Exurge dñe adiuua nos: ꝛ libe ra nos pp nomen tuū. ps. De⁹ au ribus nr̄is audiuimus: patres nr̄i annunciauerūt nobis. ℣. Gloria. Item repetit. Exurge dñe adiu ua nos. Deīde dicat sacerdos. O remus. Et diaconus. Fle ctamus ge. Leuate. Orō.

E Xaudi q̄s dñe plebē tuaȝ: ꝛ q̄ extrinsecus annua tribuis deuotione venerari: interius assequi gratię tuę luce ꝓcede. Per christum dn̄ȝ nostrū. ℟. Amen. Deinde fit ꝓcessio: ꝛ cantantur aīę sequentes. añ. Aue grā plena, dei genitrix ṽgo: ex te enī ortus est sol iustitię, illu minās q in tenebris sunt, lętare ꝛ tu senior iustę, suscipiēs ī vlnas liberatorē aīarū nrarūȝ: donātem nobis vitā ꝛ resurrectionē. Alia aña. Adorna thalamū suū syō, ꝛ suscipe regem chrm, amplectere mariā q̄ est cęlestis porta, ipsa.n. portat regē glię: nouo lumine sub sistit ṽgo adducēs in manib⁹ filiū ante luciferū, quē accipiēs symeō in vlnas suás, ꝑdicauit pplis dñȝ deū eē vite ꝛ mortis: ꝛ saluatoreȝ mūdi. Alia aña. Respōsum ac cepit symeō a spū scō: nō visurum se mortē, nisi videret chrm dñi: ꝛ cū iducerēt puerū in tēpluȝ, acce pit eū in vlnas suas, ꝛ bñdixit de um ꝛ dixit. Nūc dimittis seruum tuū dñe in pace. ℣. Cuȝ iducerēt puerū iesuȝ parētes eius: vt face rēt sm ꝯsuetudinem legis ꝑ eo, ꝛ ipse accepit eū in vlnas suas. Et ī introitu ecclię cātat. ℟. Ob tulerūt ꝑ eo dño par turturum, aut duos pullos colūbarū. Sicut scriptū est in lege dñi. ℣. Postq̄ ī pleti sunt dies purgatiōis marię sm legē moysi, tulerūt illū ī hie rusalē, vt sisterēt eum dño. Sicut scriptū ē. ℣. Glia pr̄i. Sicut erat. Amen. Sicut scriptū ē. Ad mis saȝ. Introit⁹.

S Uscepim⁹ de⁹ mīam ps. 47
tuā, ī medio tē pli tui, sm no mē tuū de⁹ ita ꝛ laus tua ī fi nes terrę, iusti tia plena ē de xtera tua. ps. Magn⁹ dñs ꝛ lau dabilis nimis, in ciuitate dei nr̄i ī

mōte scō ei⁹. ℣. Gl̃ia. Oratio.

OMps sempiterne deus, maiestatē tuā supplices exoram⁹, vt sicut vnigenit⁹ filii⁹ tu⁹ hodierna die cū nostre carnis substātia in templo est pntatus: ita nos facias purificatis tibi mētib⁹ pntari. p eū.

Lectio Malachie prophete.

Ca.3.a HEc dicit dn̄s deus. Ecce ego mitto angelū meū, ꝛ pparabit viā ante faciē meam: ꝛ statī veniet ad tēplum scm̄ suū dn̄ator, quē vos q̃ritis, ꝛ angelus testamēti, quē vos vultis. Ecce venit, dicit dn̄s exercituū: ꝛ qs poterit cogitare diē aduētus ei⁹: ꝛ qs stabit ad vidēdū eū: Ipse enī quasi ignis ꝯflās, ꝛ q̃si herba fullonū: ꝛ sedebit ꝯflās, ꝛ emūdās argētū, ꝛ purgabit filios leui, ꝛ colabit eos q̃si aurum, ꝛ q̃si argētum, ꝛ erūt dn̄o offerētes sacrificia in iustitia. Et placebit dn̄o sacrificiū iuda, ꝛ hierusalē, sicut dies seculi, ꝛ sicut anni antiqui. Dicit dn̄s ops.

Grad. Suscepim⁹ de⁹ m̄iam tuā
Ps.47 in medio tēpli tui, ſm nomē tuū de⁹, ita ꝛ laus tua i fines terre. ℣. Sicut audiuim⁹, ita ꝛ vidim⁹, i ciuitate dei nr̄i, in mōte scō ei⁹. All. ℣. Senex, puerū portabat, puer aūt senē regebat. All'a. ℣. Post partū vgo inuiolata pmansisti, dei genitrix itercede p nobis. Tra. sequēs dr̄ si hoc festū venerit post dn̄icā. lxx. Tra. Nunc di‑ Luc.2
mittis seruū tuū dn̄e, ſm vbū tuū i pace. ℣. Qr viderūt oculi mei, salutare tuū. ℣. Qd̄ parasti, ante faciem omnium populorum. ℣. Lumen ad reuelationem gētiū, ꝛ gloriam plebis tue israel. Sequē. scti euāgelij ſm Lucam. ca.2.d

IN illo tpe. Post quā ipleti sunt dies purgationis marie ſꝫ leges moysi, tulerūt Iesū in hierusalē, vt sisterēt eū dn̄o, sicut scriptū est in lege dn̄i, Qr oē Leui.
masculinū adaperiēs vuluā, 12.
sanctū dn̄o vocabit̄. ꝛ vt da‑ Exo.
rēt hostiā ſm qd dictū ē i lege 13.
dn̄i, par turturū, aut duos pul Nu.8
los colūbarū. Et ecce hō erat Leui.
in hierl'm, cui nomē symeō, ꝛ 12.
hō iste iustus, ꝛ timoratus, expectās ꝯsolationē isrl', ꝛ spūs scūs erat in eo. Et rn̄sum acceperat a spū sctō, nō visurū se mortē, nisi pus videret chr̄m dn̄i. Et venit in spū in tēplū. Et cū iducerēt puerū Iesum parētes ei⁹, vt facerēt ſm consuetudinē legis p eo, ꝛ ipse accepit eū in vlnas suas, ꝛ bn̄di‑

pit deū, et dixit. Nūc dimittis seruū tuū dñe fm verbū tuū i pace, Quia viderūt oculi mei salutare tuū. Qd parasti, añ faciē oīum populoꝝ, Lumen ad reuelationē gētiū, et gloriā plebis tuę isrl. Offer. Diffusa ē gra in labijs tuis ppea bñdixit te de' i ęternū, et i seculū scli. Secr.

Exaudi dñe preces nr̃as, et vt digna sint munera q̄ oculis tuę maiestatis offerim': subsidiū nobis tuę maiestatis ipēde. p d. Prefatio. Eterne. De'. Quia p icarnati vbi. Require i nati. dñi fol. 126. Cō.

Luc. 2 Rñsū accepit symeon a spū sctō, non visurum se mortem, nisi videret christū dñi. Post cōmunio.

Quesumus dñe de' nr̃: vt sacrosancta mysteria, quę p reparatiōis nr̃ę munimine ptulisti: itercedēte beata maria semp vgine: et p̄sens nobis remediū eē facias, et fu

die. 5. turū. p do. ¶ In. s. agathę virginis et martyris. Introitus

Gaudeam' oēs i dño, diem festū celebrātes sub honore beate agathe martyris, d cuius passiōe gaudēt angeli, et collaudāt filiū dei. ps Eructauit cor meū vbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus q iter cętera potentię tuę miracula, ēt i sexu fragili victoriam martyrij cōtulisti: pcede ppiti': vt cui' natalitia colim': p eius ad te exēpla gradiamur. p do. Epistola. Confitebor. In cōi vgi. fol. Grad. Adiuuabit eam de' vultu suo, de' in medio ei' nō cōmouebit. ℣. Fluminis ipet' letificat ciuitatem dei, scificauit tabernaculū suū altissim'. Tract. Qui seminant in lachrymis, i gaudio metent. ℣. Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua. ℣. Venientes aūt veniēt cū exultatione, portātes māipulos suos. Euā. Siē est regnū celoꝝ thesau. In cōi vgi. fo. Offer. Offerentur regi virgines post eam, pxime eius offerentur tibi. Secre.

Suscipe dñe munera q̄ in btē agathę martyris tuę solēnitate dferimus: cui' nos pfidimus patrocinio liberari. Per. Cōio. Qui me dignat' est ab oī plaga curare et māmillas meas meo pectori restituere, ipm inuoco deum viuū. Post com.

Auxilient nobis dñe sūpta mysteria: et itercedēte btā agatha martyre tua: se

piterna ptectiõe ɔfirmet. p. d.

die. 14 ¶ In sancti Valentini pbyteri ꝛ martyris. Introitus.

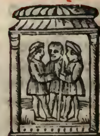
In vtute tua dñe letabit iustus, ꝛ sup salutare tuũ exultabit vehemẽter, desideriũ aĩe ei⁹ tribuisti ei. ps. Qm̃ puenisti eũ in bñdictionib⁹ dulcedinis, posuisti i capite eius coronam de lapide pcioso. ℣. Gloria pa. Oratio.

PReſta q̃s oṗs de⁹, vt qui beati valentini martyris tui natalitia colim⁹: a cunctis malis imminẽtib⁹, ei⁹ intercessiõe liberemur. p. Lec̃. Beat⁹ vir q iuẽ. In cõi vni⁹ mar. fol.

Gradu. Btũs vir q timet dñz: in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ei⁹ generatio rectorum benedicetur. Tractus. Desiderium anime eius tribuisti ei: ꝛ voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Qm̃ preuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis. ℣. Posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. Euan. Nolite arbi. In cõi vnius m̃. fol. Offer. In virtute tua dñe letabit iust⁹: ꝛ sup salutare tuũ exultabit vehementer: desideriũ aĩe ei⁹ tribuisti ei. Sec.

OBlatis q̃s dñe placare munerib⁹: ꝛ itercedente btõ valentino martyre tuo: a cũctis nos defende piculis. p. Cõmunio. Qui vult venit post me, abneget semetipsum, ꝛ tollat crucẽ suã ꝛ sequat me. Post cõ.

SIt nobis dñe repatio mentis ꝛ corpis celeste mysteriũ: vt cui⁹ exeqmur actionẽ: sentiamus effectũ. Per. ¶ In catbe. sci petri apl̃i. Introit⁹. die. 22

STatuit ei dominꝰ testm̃ pacis: ꝛ pricipem fecit eũ: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternum. ps. Memento dñe dauid: ꝛ oĩs mãsuetudinis ei⁹. ℣. Glia. Oõ. Eccl. 44. ps. 131.

DEus q beato petro aplo tuo collatis clauib⁹ regni celestis, aĩas ligandi atq₃ soluẽdi põtificiũ tradidisti: cõcede, vt itercessionis ei⁹ auxilio: a pctõꝝ nroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Et fit cõme. de sancto paulo. Oõ.

DEus q multitudinẽ gentiũ bti pauli apl̃i pdicatione docuisti: da nobis q̃s: vt cui⁹ cõmemoratione colim⁹: eius apud te patrocinia sentiam⁹. Per. Lcõ epl̃e bti petri apl̃i.

j.ca.i. Petrus apls iesu chri, electis
A aduenis dispsiōis, pōti, ga
latie, capadocie, asie, bythi
nie, fm pscietiā dei pris, i scifi
catione spūs, in obediētiam et
aspsionē sanguinis Iesu chri:
gra vobis et pax a deo multi
plicet. Bndictus de⁹, et pr dni
nri Iesu chri, q fm magnam
miam suā regenerauit nos in
spez viuā, p resurrectionē Ie
su chri ex mortuis, in heredi
tatē icorruptibilē, et incōtami
natā, et imarcessibilez, pserua
tā in celis, i vobis, qui i vtute
dei custodimini p fidē in salu
tē, paratam reuelari in tpe no
uissimo in quo exultabitis, mo
dicū nunc, si oportet, ptristari
in varijs tētatiōib⁹: vt pbatio
fidei vre, multo preciosior sit
auro (qd parit, et tn p ignē pro
bat) inueniat in laudē, et glo
riā, et honorē in reuelatione
ps.io6 Iesu chri, dni nri. Grad. Exal
tent eum i ecclesia plebis: et in ca
thedra seniorum laudēt eū. ℣. Cōfi
teant dno misericordie eius: et mi
rabilia eius filijs hoium. Trac.
Tu es petrus: et super hāc petrā,
edificabo ecclesiā meā. ℣. Et por
te iferi nō pualebūt aduersus eā:
et tibi dabo claues regni celorum.
℣. Quodcūqz ligaueris super ter
ram: erit ligatum et in celis. ℣. Et
quodcunqz solueris super terraz,
erit solutum et in celis. Sequētia
sancti euāgelij fm Mattheū.

In illo tpe. Ve ca. 16.
nit Iesus i ptes B
cesaree Philip
pi, et interroga
bat discipulos su
os, dicēs. Quē
dicūt hoies eē
filiū hominis? At illi dixerūt,
Alij ioanē baptistā, Alij aūt
heliā, Alij vo hieremiaz, aut
vnū ex pphetis. Dicit illis Ie
sus. Vos aūt quē me eē dicitis?
Rñdit symon petrus, et dixit,
Tu es chrs fili⁹ dei viui. Rñ
dēs aūt Iesus, dixit ei, Beatus
es symon bariona, qa caro et
sanguis nō reuelauit tibi, sed
pr me⁹, q i celis est. Et ego di
co tibi qa tu es petr⁹: et super
hāc petrā, edificabo ecclesiaz
meam, et porte iferi nō puale
būt aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celorum. Et qdcū
qz ligaueris sup terraz, erit li
gatū et in celis, et qdcūqz solue
ris sup terrā, erit solutū et i ce
lis. Offer. Tu es petrus, et sup Mat.
hāc petram edificabo ecclesiam 16.
meaz: et porte inferi non preuale
bunt aduersus eā: et tibi dabo cla
ues regni celorum. Secre.
Ecclesie tue qs dne pces

⁊ hostias beati petri apostoli tui cōmendet oratio: vt qd̄ ꝑ illius gloria celebram⁹: nobis ꝓsit ad veniā. Per. Alia secre.

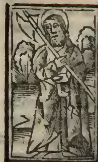
Ecclesie tue dn̄e p̄ces ⁊ hostias ap̄lica cōmēdet oīo, vt qd̄ ꝑ illoꝝ gloria celebram⁹: nobis ꝓsit ad veniā. Per.

Cōio. Tu es petrus, ⁊ super hāc petrā, edificabo ecclesiam meam:

Letificet nos dn̄e Post cō. munus oblatū: vt sicut in ap̄lo tuo petro te mirabilē p̄dicamus: sic ꝑ illuƷ tue sumamus indulgentie largitatem. Per dn̄m. Alia post cōio.

Perceptis dn̄e sacramētis, beatis apostolis interuenientibus dep̄camur: vt q̄ ꝑ illoruƷ celebrata sunt gloria nobis ꝓficiant ad medelam. Per do.

ps.ioi. ¶ In scī Mathie apl̄i. Introi.

Mihi autē nimis honorati sunt amici tui de⁹, nimis ꝯfortatus ē principat⁹ eoꝝ. ps. Dn̄e ꝓbasti me ⁊ cognouisti me tu cognouisti sessionem meam ⁊ resurrectionem meam. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus q btm̄ mathiā ap̄lorū tuoꝝ collegio sociasti: tribue q̄s: vt eius interuentione, tue circa nos pietatis sē per viscera sentiamus. Per d.

Lectio actuū apostoloꝝ.

In diebus illis. Exurgens ca.i.c petrus in medio fratrū dixit. (Erat aūt turba hoīum simul, fere cētū viginti) Viri fratres, ps.40 oportet īpleri scripturā hanc quā p̄dixit sp̄us scūs, ꝑ os dauid, de iuda, q fuit dux eoꝝ, q cōprehēderūt iesum, q connumeratus erat in nobis, ⁊ sortitus est sorteƷ ministerij huius. Et hic qdē possedit agrum de mercede iniq̄tatis, ⁊ suspēsus crepuit medius, ⁊ diffusa sunt oīa viscera ei⁹. Et notū factuƷ est oīb⁹ habitātib⁹ hierusalē, ita vt appellaret̄ ager ille, lingua eoruƷ, acheldemach hoc est, ager sanguinis. Scriptū est ps.68 enim in libro psalmoꝝ. Fiat habitatio ei⁹ deserta, ⁊ nō sit, q habitet in ea. ⁊ ep̄atū ei⁹ accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, q nobiscū sunt ꝯgregati in oī t̄pe, quo īntrauit, ⁊ exiuit īter nos dn̄s Iesus, incipiēs a baptismate ioannis, vsq̄ in diē, qua assumpt⁹ est a nobis, testē resurrectiōis ei⁹ nobiscū fieri vnū ex istis. Et statuerūt duos, ioseph, q vocabat̄ barsabas, q cognominat⁹ ē iust⁹,

z mathiaz. Et orātes, dixerūt: Tu dñe, q nosti corda oium, ostende, quē elegeris ex his duob⁹ vnū, accipere locū ministerij hui⁹, z apostolatus, de quo puaricat⁹ ē iudas, vt abiret in locū suū. Et dederūt sortē eis, z cecidit sors sup mathiam, z annumeratus est cū vndecim apostolis. Gra. Nimis honorati sunt amici tui deus, nimis ɔfortatus est pncipatus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos, z sup arenaz multiplicabunt. Trac. Desiderium aiē eius tribuisti ei, z voluntate labioꝝ eius non fraudasti euz. ℣. Qm̄ puenisti eū i benedictiōibus dulcedinis. ℣. Posuisti i capite eius coronā de lapide pcioso. Euā. Rūdēs iesus dixit. Cōfiteor tibi. In coi pluri. m̄. fol.

Offer. Constitues eos pricipes super oēm terram: memores erunt nois tui dñe: i omni progenie z generatione. Secreta.

Hostias tibi dñe, quas noi tuo sacrandas offerim⁹: sci Mathie ɔsequat̄ oro, per quas nos expiari facias, z defendi. p. Cōi. Uos q secuti estis me, sedebitis super sedes; iudicantes duodeci tribus israel. Post c.

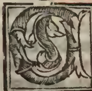
Prēsta qs ops de⁹: vt p hec scā q̄ sumpsim⁹: interueniēte btō mathia aplo tuo: veniā ɔsequamur z pacē. per. In die. 7. scāꝝ mar. ppetue, z feli. Oro.

A nob qs dñe de⁹ nr̄, sanctarū martyꝝ tuarū ppetuę z felicitatis, palmas icessabili venerat ōe venerari: vt quas digna mēte n̄ possum⁹ celebrar̄: hūili h⁹ saltē frequētem⁹ obseqjs. p.

Intēde dñe qs munera altarib⁹ tuis p sancta rū martyꝝ tuaꝝ ppetuę z felicitatis cōmemoratiōe pposita: vt sicut p hęc btā mysteria illis gloriā ɔtulisti: ita nobis idulgētiā largiaris. p. Secre. Post cō.

Prēsta nobis qs dñe intercedētib⁹ scis tuis: vt qđ ore ɔtigim⁹: pura mēte capiam⁹: Per. In scoꝝ. xl. mar. Intr. die. xj

Clamauerunt iusti, z dñs exaudiuit eos, z ex omnibus tribulationibus eoꝝ liberauit eos. ps. Benedicam dñm in omni tempore: semper laus ei⁹ i ore meo. ℣. Gloria. Oratio.

Prēsta qs ops deus, vt qui gliosos martyres fortes i sua ɔfessiōe cognouim⁹: pios apud te in nr̄a itercessiōe sentiam⁹. p. Epla. Iustoꝝ aię. In

coi pluri.mar. fol. Grad.
Exultabunt sci i gloria, letabuntur i cubilibus suis. ℣. Cantate dño canticū nouū: laus eius i ecclesia scōꝝ. Trac. Qui seminant in lachrymis: in gaudio metēt. ℣. Euntes ibant ⁊ flebant: mittētes semina sua. ℣. Uenientes aūt veniēt cū exultatione: portātes manipulos suos. Euan. Sedēte iesu super mōtē. In coi pluri. m. fol.
Offe. Letamini i dño ⁊ exultate iusti, ⁊ gliamini oēs recti cor. Se.

SAcrificijs pn̄tib' q̄s dñe i-tende placatus: vt intercedētib' scīs tuis: ⁊ deuotiōi nr̄e pficiant ⁊ saluti. Per. Cōio.
Iustoꝝ aīe i manu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitie: visi sunt oculis isipientium mori: illi autē sunt in pace. Post cōio.

QVesum' oēs de', vt illius salutaris capiamus effectū: cui' p hec mysteria pignus accepimus. Per dñm.

¶ In sci Gregorij pape. Intr.

die.12.

SAcerdotes dei bn̄dicite dñm: sci ⁊ humiles corde laudate deū. Ps. Bn̄dicite oia opera dñi dño: laudate ⁊ superexaltate eum i secula. ℣. Gloria. Oro.

DEus q aīe famuli tui gregorij, eterne beatitudinis p̄mia ptulisti: pcede ppiti' vt q pcōꝝ nr̄oꝝ pondere p̄mimur: eius apud te p̄cib' subleuemur. p. Epi. Testificor corā deo ⁊ xp̄o ie. In coi pf. fo.
Gra. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eum: tu es sacerdos i eternū: sm ordinem melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Trac. Beatus vir qui timet dñm: i mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens i terra erit semen ei', generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iustitia eius manet i seculum secu'i. Euan. Vos estis sal terre. In coi confes. fol. Offer.
Ueritas mea, ⁊ misericordia mea cum ipso, ⁊ i nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

ANnue nobis q̄s dñe, vt intercessione beati Gregorij hec nobis psit oblatio, quā imolando totius mūdi tribuisti relaxari delicta. Per. Cōio.
Fidelis seruus ⁊ prudens, quem constituit dñs super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Post cōio.

DEus q btm̄ gregoriū pōtificē tuum sanctoꝝ tuoꝝ meritis coequasti: pcede ppitius, vt q cōmemorationis eius fe-

sta pcolimus: vitę quoqꝫ imi-
ps.20. temur exēpla. Per. Trac. De
siderium aīę eius tribuisti ei, ꝛ vo
luntate labiorum eius non frauda
sti eum. ℣. Qm̄ pręuenisti euꝫ in
bñdictionib⁹ dulcedinis. ℣. Po-
suisti in capite eius coronam de
lapide pręcioso. Vel tractus.
Beatus vir q. Qui habet in fe
sto pcedenti, dr̄ in festo vnius
sci a lxx. vsqꝫ ad feriā .iiij. ma-
ioris hebdō: nisi pp̄ri⁹ assigne
tur. vel nisi sit festū alicui⁹ san
ps.44 cte: i quo dr̄ tractus Audi filia,
ꝛ vide, ꝛ iclina aurem tuā, qꝛ ꝯcu
piuit rex speciē tuam. ℣. Uultuꝫ
tuum deprecabuntur oēs diuites
plebis: filię regum i honore tuo.
℣. Adducentur regi virgines post
eam: proxime eius offerētur tibi.
℣. Adducentur i lętitia ꝛ exulta-
tione: adducentur i tēplum regis.
Alla. ℣. Aue maria gr̄a plena, do
minus tecū: benedicta tu i mulie-
ribus. Alla. ℣. Uirga iesse floruit,
vgo deum ꝛ hoiem genuit: paceꝫ
de⁹ reddidit: i se reconcilians ima
summis. In festo vero plurī. mr̄.
dr̄ trac. Qui seminant in lachry-
mis: i gaudio metent. ℣. Euntes
ibant ꝛ flebant mitentes semina
sua. ℣. Uenientes aūt venient cū
exultatione, portātes manipulos
ole.19 suos. ¶ In festo sci ioseph spō
si virg. marię ad missaꝫ. Intro.

Gaudeamus
oēs in dn̄o
diē festū celebrā
tes sub honore
beati ioseph: de
cuius solēnitate
gaudent angeli:
ꝛ collaudant fili-
um dei. ps. Exultate iusti in dn̄o,
rectos dcet collaudatio. ℣. Glia.
Item in missis votiuis. Introi.
Iustus vt palma florebit: sicut
cedrus libani multiplicabitur
plantatus in domo dn̄i, i atrijs do
mus dei nostri. ps. Bonū ē confi
teri dn̄o ꝛ psallere nomini tuo al-
tissime. ℣. Gloria pa. Oratio.
Da nobis dn̄e bti ioseph
dspōsi genitricis vnigeni
ti tui Iesu xp̄i dn̄i nr̄i solēnita-
tibus gratulari: vt ei⁹ semp ꝛ
patrocinijs subleuemur: ꝛ fidē
ꝯgrua deuotione sectemur. p
eun. Ep̄la. Dilectus deo. fol.
Gra. Dn̄e preuenisti eū i be
nedictionibus dulcedinis: posuisti
i capite eius coronam de lapide p̄
cioso. ℣. Uitam petyt a te ꝛ tri-
buisti ei: longitudinem dierum in
seculū seculi. Trac. Beatus vir
qui timet dn̄m, i mādatis eius cu-
pit nimis. ℣. Potens i terra erit
semē eius, generatio rectoꝝ bñdi
cet. ℣. Glia ꝛ diuitię i domo ei⁹,
ꝛ iustitia ei⁹ manet i seculū seculi.

Sequentia sancti euãgelij fm̄ matthe͡um.

ca.1.c

In illo tp̄e. Cu͡z esset desp̄osata mater Iesu maria ioseph, ante quã ꝯuenirent, inuento est in vtero habens d̄ spiritu scõ. Ioseph aũt vir eius, cũ esset iust⁹, ꝛ nollet eã traducere: voluit occulte dimittere eam. Hęc aũt eo cogitãte, ecce angel⁹ dñi in somnis apparuit ei dicẽs, Ioseph fili dauid noli timere accipere mariã cõiugem tuã qd̄ eni͡z in ea natũ est, de spũ scõ est. pariet aũt filiũ: ꝛ vocabis nomẽ eius iesu͡z. ipse enim saluũ faciet populũ suũ a peccatis eoꝝ. Offer. Ueritas mea, ꝛ misericordia mea cu͡z ipso, ꝛ i nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta. Oratio.

Debitũ tibi dñe nr̄ę reddimus seruitutis suppliciter exorantes: vt suffragijs btī ioseph nutritoris filij tui Iesu christi dñi nr̄i i nobis tua munera tuearis: cui⁹ honoranda festiuitate laudis tibi hostias i

Mat. molam⁹. Per eũ. Cõi. Ioseph

1. fili dauid, noli timer̄ accipere mariam coniugem tuam: qd̄ enim in ea natu͡z ẽ de spũ scõ ẽ. Vel ista. Cõi. Ioseph fidelis seruus ꝛ prudens, quem constituit dñs super familia͡z suam, vt det illi i tempore tritici mensuram. Post cõio.

Adesto nobis q̄s misericors de⁹: ꝛ itercedẽte ꝓ nobis btõ Ioseph ꝯfessoꝛ tuo, tua circa nos ꝓpitiatus dona custodi. Per dominu͡z nostrũ.

C In festo sancti benedicti abbatis. Introitus. die. xxi.

Vir dei Benedictus: mundi gloriam despexit, ꝛ reliq̄t: qm̄ dei spũs erat i eo. ps. Recessit igitur scienter nescius, ꝛ sapienter idoctus. ℣. Gloria. Oratio.

Omnipotens sempiternę deus, qui hodierna die carnis eductũ ergastulo, beatum confessorem tuu͡z benedictum subleuasti ad cęlum:

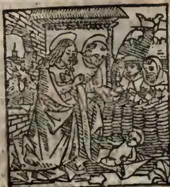
concede quesumus: hec festa tuis famulis celebrantibus cu̅ ctorum veniam delictorum: vt q exultantibus animis eius claritati congaudēt: ipso quo q̄ apud te intercedente, con sociẽtur t meritis. Per dominum.

Eccl. ca. 50. Lectio libri sapientie.

A Q Uasi stella matutina i̅ medio nebule, t qua si luna plena in diebus suis lu cet. Quasi sol refulgens, sic iste refulsit i̅ templo dei. Qua si arcus refulgens inter nebu las glorie, t quasi flos rosa rum in diebus vernis, Quasi lilia q̄ sunt in transitu aq̄, t q̄si thus redolens i dieb' estatis. Quasi ignis effulgẽs, t th' ar dens in igne. Quasi vas auri solidu̅, ornatu3 oi̅ lapide p̄cio so. Quasi oliua pullulãs, t cy pressus in altitudine3 se extol lẽs, in recipiẽdo ipsum stola3 glorie, vestiri eu̅ ꝯsummatiõe virtutis. In ascensu altaris san cti; gloriã d̄dit sanctitatis ami ctu̅. ℟. Fuit vir vite venerabilis gratia abbas Benedictus. ℣. Re licta domo, rebusq3 p̄ris, soli deo placere volens, sancte conuersa tionis habitum quesiuit. Trac. In collumbe specie vidit beatus Benedictus. ℣. Celsa omnipotẽ tis ethera ire animam sancte sco lastice. ℣. Vox nunciat illud fra tribus deo gratias agens. Euan. Dixit Symon petrus ad Ie sum. Ecce nos relinquimus omnia. In commu̅ni confess. folio. Offertorium. Hec est via, qua dilectus domini Be nedictus celum ascendit, atq3 a terra, via recta ab eius cella vsq3 tenebatur in celum. Secreta.

P Aternis itercessiõib' ma gnifici pastoris b̄n̄dicti fa milie tue q̄s ops deus cõmen det oratio: cuius vitalibus de corat̄ exẽplis. Per do. Cõio. Hodie dilectus dn̄i benedictus, celum ascendens, in gloria ab an gelis susceptus est. Post cõio.

P Erceptis dn̄e de' n̄r salu tarib' sacris humiliter te dep̄camur: vt intercedẽte btõ b̄n̄dicto abbate, q̄ ꝑ illius ve nerãdo agim' obitu: nobis ꝑ ficiãt ad salutẽ. Per. ¶ Notã dū q̄ de festis que veniu̅t post iiij. feriã maioris hebdõ vsq3 ad feriã. ij. post octa. pasche, ni hil tunc fit: sed post octa. cele brant̄: t i fine cuiuslibet itroi tus, offerto. t cõionis, adiu̅git̄. Alla. Et hoc idẽ obseruat̄ i oi̅ bus festis q̄ celebrant̄ iter pa scha t p̄ẽte. ¶ Missa sci̅ archã geli gabrielis approbata per dn̄m leonem decimu̅. Introi. die. 24

Reuenerunt principes coniũcti psallentibus, ĩ medio iuuẽcularũ tympanistriarum. Ps. Exurgat deus ꝛ dissipentur inimici ei⁹: ꝛ fugiant qui oderunt eum a facie eius. ℣. Gloria patri ꝛc. Oratio

Deus q per archangelum tuũ gabrielẽ saluatorem mũdi sacratissime ṽgini ꝑcipiẽ dũ nũciasti: da, vt eũdẽ ꝛ mente pura ꝑcipiamus: ꝛ feruido imitemur affectu. Per. Lectio libri apocalypsis btĩ ioan. apli.

ca. xi. d In dieb⁹ illis. Vidi, ꝛ septim⁹ angelus tuba cecinit: ꝛ factę sunt voces magnę in cęlo dicentes, Factũ est regnum mũdi huius, dñi nrĩ, ꝛ xp̃i ei⁹, ꝛ regnabũt in secula seculorum, amẽ. Et vigintiquatuor seniores q in ꝯspectu dei sedẽt in sedib⁹ suis, ceciderunt ĩ facies suas, ꝛ adorauerũt deũ dicẽtes, Gratias agim⁹ tibi dñe de⁹ nr̃ oĩps, q es, ꝛ q eras, ꝛ q venturus es: qꝛ accepisti virtutẽ tuã magnã, ꝛ regnasti. Et apertum est tẽplum dei in cęlo: ꝛ visa est arca testamenti ei⁹, in tẽplo ei⁹. Et Ca. xii.
signũ magnũ apparuit ĩ cęlo: A
mulier amicta sole, ꝛ luna sub pedib⁹ eius, ꝛ in capite eius corona stellarum duodecim, ꝛ in vtero hñs: ꝛ clamabat parturiens, ꝛ peperit masculũ, q recturus erat gentes in virga ferrea. Grad. Tollite portas pnĉipes vestras, ꝛ eleuamini portę ęternales, ꝛ itroibit rex glorię. ℣. Ps. 23.
Quis ẽ iste rex glorię? dñs fortis ꝛ potens, dñs potẽs ĩ ꝑlio. Tra.
Ecce vir vnus gabriel, vestitus lineis, ꝛ renes eius accinctus auro obrizo. ℣. Et corpus eius quasi chrisolitus, ꝛ facies eius velut species fulguris. ℣. Et oculus ei⁹ vt lãpas ardens, ꝛ brachia eius atque dorsum vsque ad pedes quasi eris cãdentis. ℣. Et vox sermonũ ei⁹ quasi vox multitudinis. Alla. ℣. Dan. 10.
Missus ẽ angelus gabriel ad mariam ṽginem desponsatã ioseph. Luc. i.
Alla. ℣. Ecce vir vn⁹ gabriel, quẽ viderã a pncipio cito volans tetigit me, ꝛ docuit me. Sequentia.

Elix tẽpus numerauit, quo suam plebem visitauit, deus ex alto oriens. Hic mariã nũciauit, ꝛ sua voce iucundauit, gabriel pre

ueniens. Cuius vētre deputauit
& vtute obūbrauit, spūs altissimi.
Qua vtute isigne erexit, & ab ar
mis nos ꝓtexit, hostis potentissi
mi. Qua & mala nra texit, xps
donaqꝫ porrexit, vtutis deifice.
Veritatēqꝫ detexit, & i viā nos di
rexit, pacis euangelice. In q̄ nos
ꝯcomitant, & i socias nobis dant,
vtutes angelicę. Nāqꝫ inualidi sa
nantur, & vigore ꝯfortātur, p splē
dentē raphael. Ignatiqꝫ purgā
tur, & purgati iflāmantur, ab ardē
te vriel. Tādē deo p̄sentati, &
cum xpo iā bti, a librāte michael.
Fac nos quęso vt ditati, & i bo
stes roborati, simus deoqꝫ sacra
ti. Tuo fauore gabriel, Amen.

Seq. sci euangelij sm Lucā.

ca. I. c
In illo tpe. Mis
sus est angelus
gabriel a deo i
ciuitatē galileę,
cui nomē naça
reth, ad virginē
desponsatā viro, cui nomen
erat ioseph, de domo dauid:
& nomē virginis maria. Et in
gressus angelus, ad eā dixit,
Aue gratia plena, dñs tecū,
bñdicta tu i mulierib⁹. Quę,
cū audisset, turbata est in ser
mone ei⁹, & cogitabat, qualis
esset ista salutatio. Et ait ange
lus ei, Ne timeas maria, inue
nisti enim gratiā apud deū: ec
ce ꝯcipies in vtero, & paries fi
lium, & vocabis nomē eius Ie
sum: hic erit magnus, & fili⁹ al
tissimi vocabit̄, & dabit illi do
minus deus sedē dauid patris
eius, & regnabit i domo iacob
in ęternū, & regni eius nō erit
finis. Dixit autē maria ad an
gelū, Q̄ō fiet istud, qm̄ virū
non cognosco? Et rn̄dens an
gel⁹, dixit ei, Spūs scūs supue
niet in te, & virt⁹ altissimi obū
brabit tibi. Ideoqꝫ & qd̄ nasce
tur ex te sanctū, vocabit̄ fili⁹
dei. Et ecce elisabeth cogna
ta tua, & ipsa ꝯcepit filiū in se
nectute sua, & hic mensis ē sex
tus, illi, q̄ vocat̄ sterilis: qꝛ nō
erit ipossibile apd̄ deū oē ver
bū. Dixit aūt maria, Ecce an
cilla dñi, fiat mihi sm verbū
tuum. Credo. Offer. Bñdici
te dñm oēs angeli eius: potentes
vtute faciētes verbū illius: ad au
diendam vocem sermonem eius.

Exaudi dñe p̄ces Secre.
nr̄as: quas p arcbangelū
tuū gabrielē mittimus p̄sentā
das: qb⁹ suppliciter exorām⁹,
vt & hāc hostiā salutarē, & p eā
nos tibi sacratos i odorē suaui
tatis suscipias. P. Cōi. Ecce mi
chael vnus de p̄ncipibus p̄mis ve
nit i adiutoriū meum. Post cōi.

Dañ.3 Refoueant nos q̄s dñe sa-
cramenta q̄ sumpsimus,
⁊ fauente archangelo tuo ga-
briele in ope efficaces: ⁊ i tuo
amore feruidi ueniamur. p.

¶ In annunciatione beatę Marię virginis. Introitus.

Vultum tuum deprecabūtur
omnes diuites plebis: addu-
centur regi virgines post eā, pro-
xime eius adducentur tibi in lę ti-
tia ⁊ exultatiōe ps. Eructauit cor
meum verbum bonum: dico ego
opera mea regi. ℣. Glia. Oro.

Deus q de btē marię vir-
ginis vtero verbū tuum
angelo nūtiāte, carnē suscipe-
re voluisti: pſta supplicib⁹ tuis
vt q vere eā dei genitricē cre-
dimus eius apud te ītercessio
nibus adiuuemur. Per eun.

Lectio Esaię prophetę.

Ca.7. B In dieb⁹ illis. Locutus est
dñs ad achaz, dicēs. Pete tibi
signū a dño deo tuo in ꝓfun-
dū iferni, siue in excelsum su-
pra. Et dixit achaz, Nō petā,
⁊ nō tētabo dñz. Et dixit, Au
dite ergo dom⁹ dauid, Nūqd
parū vobis est, molestos esse
hoib⁹, qa molesti estis ⁊ deo
meo? Propter hoc dabit dñs
ipse vobis signū, Ecce, vgo cō
cipiet ⁊ pariet filiū, ⁊ vocabit
nomē ei⁹ emanuel. Butyrū
⁊ mel comedet, vt sciat repro
bare malū, ⁊ eligere bonum.

Grad. Diffusa est gratia in labijs ps.44
tuis propterea benedixit te deus
in ęternum. ℣. Propter verita-
tem ⁊ mansuetudinem, ⁊ iustitiā,
⁊ deducet te mirabiliter dextera
tua. Dictū grad. ⁊ trac. seq̄ns
non dicuntur: si hoc festū post
pascha celebratur: sed dicunt
duo. Alleluia. quę sunt post tra
ctum. Trac. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ ps.44
inclina aurem tuam, qz concupi-
uit rex speciem tuam. ℣. Vultū
deprecabūtur omnes diuites ple-
bis: filię regum in honore tuo. ℣.
Adducētur regi virgines post eā,
proxime eius offerentur tibi. ℣.
Adducentur in lętitia ⁊ exultatio
ne: adducentur in templū regis.
Alleluia. ℣. Aue maria gratia ple
na dominus tecum: benedicta tu
in mulieribus. Alleluia. ℣. Virga
iesse floruit: virgo deum ⁊ homi-
nem genuit, pacē deus reddidit:
in se reconcilians ima summis.

Sequẽ. s. euãgelij ſm Lucam.

ca. i. c IN illo tpe. Miſſus eſt angelus gabriel a deo i ciuitatẽ galileę, cui nomen naçareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat ioſeph, de domo dauid, ꝛ nomen virginis, maria, Et ingreſſus angelus, ad eam, dixit: Aue gratia plena, dñs tecũ, bñdicta tu in mulierib⁹. Quę cũ audiſſet, turbata eſt in ſmone ei⁹, ꝛ cogitabat q̃lis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei: Ne timeas maria, inueniſti enĩ grãꝫ apud deum: Ecce ꝯcipies in vtero, ꝛ paries filiũ, ꝛ vocabis nomẽ eius ieſuꝫ: Hic erit magn⁹, ꝛ filius altiſſimi vocabiť, ꝛ dabit illi dñs de⁹ ſedẽ dauid pr̃is ei⁹, ꝛ regnabit i domo iacob i ęternũ, ꝛ regni ei⁹ nõ erit finis. Dixit auteꝫ maria ad angelum: Q̃uo fiet iſtud, qm̃ virũ nõ cognoſco? Et rñdẽs angelus, dixit ei, Spũs ſcũs ſupueniet ĩ te, ꝛ vtus altiſſimi obũbrabit tibi. Ideoq; ꝛ qđ naſcetur ex te ſanctũ, vocabiť fili⁹ dei. Et ecce eliſabeth cognata tua, ꝛ ipſa ꝯcepit filiũ i ſenectute ſua, ꝛ hic mẽſis eſt ſext⁹, illi, q̃ vocať ſterilis: q̃a nõ erit ĩpoſſibile apud deũ oẽ vbũ. Dixit auteꝫ maria: Ecce ancilla dñi, fiat mihi ſm vbũ tuũ. Offert.

Aue maria grã plena, dñs tecum, benedicta tu ĩ mulieribus, ꝛ benedictus fructus vẽtris tui. Luc. i Secre.

IN mẽtib⁹ nr̃is q̃s dñe vere fidei ſacrã ꝯfirma: vt q ꝯceptũ de virgine, deũ veꝝ ꝛ hoĩeꝫ ꝯfitemur: p eiuſdẽ ſalutifere reſurrectiõis potẽtiam: ad ęternaꝫ mereamur puenire lętitiã. p eundẽ. Cõio. Ecce vgo ꝯcipiet, ꝛ piet filiũ, ꝛ vocabiť nomen eius emanuel. Eſa. 7 Poſtcõ.

GRatiã tuã q̃s dñe mẽtib⁹ nr̃is ĩfunde: vt q angelo nũtiãte, cb̃ri filij tui ĩcarnatiõnẽ cognouim⁹: p paſſionẽ ei⁹ ꝛ crucẽ, ad reſurrectiõis glĩaꝫ pducamur. p. ⸿ In ſcõꝝ m̃. o. e. 4 tyburtij, vale. ꝛ maxi. Introi.

SCti tui dñe benedicent te, gloriaꝫ regni tui dicent allã. Ps. Exaltabo te deus meus rex, ꝛ bñdicã noĩ tuo ĩ ſeculum ꝛ ĩ ſeculuꝫ ſeculi. ℣. Gloria pa. Oĩo.

PReſta q̃s oĩps de⁹: vt qui ſcõꝝ martyrum tuoꝝ tyburtij valeriani ꝛ maximi ſo

lenia colimus: eo℞ etiā virtutes imitemur. p. Epl'a. Iusti autem. In cōi pl'i. iñ fo. All'a. ℣. Gaudete iusti i dño, rectos decet collaudatio All'a. ℣. Scti tui dñe florebunt sicut lilium: ⁊ sicut odor balsami erunt ante te. Euā. Ego sum vitis vera. In cōi apo sto. fol. Offer Letamini i dño, ⁊ exultate iusti, ⁊ gloriamini om̄es recti corde. all'a. Secre.

HEc hostia q̄s dñe, quā in scō℞ tuo℞ natalitijs recēsentes offerimus: ⁊ vicula nr̄ę prauitatis absoluat: ⁊ tuę nobis mīę dona ꝯciliet. Per. Cōi. Gaudete iusti i dño all'a. rectos decet collaudatio. all. Post c.

SAcro munere satiati supplices te dñe depcamur: vt qđ debite ſuitutis celebramus officio: saluatiōis tuę sentiam⁹ augmētū. p. Si pdictum festū in. xl. celebrat: sit officiū de cōmuni marty. ❡ In sancti georgij marty. Introitus. die 23.

PRotexisti me de⁹ a cōuentu malignantiū. all'a. a multitudine operātiū inīqtatem. all'a. all'a. ps. Exaudi deus orationem meam cū depcor, a timore inimici eripe aīam meam. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus q nos beati georgij martyris tui meritis ⁊ intercessiōe lętificas: ꝯcede ꝓpitius: vt q ei⁹ beneficia poscimus: dono tuę gr̄ę ꝯseq̄mur. Per. Epi. Memor esto. In cōmuni vni⁹ mar. fol. All'a. ℣. Confitebuntur cęli mirabilia tua dñe: etenī veritatem tuā i ecclesia sancto℞. All'a. ℣. Beatus vir q suffert tentationē: q̄m cum probatus fuerit: accipiet coronā vitę. Euan. Ego sum vitis ve. In cōi apl'o℞. fol. Offert. Confitebuntur cęli mirabilia tua domine, ⁊ veritatē tuā i ecclesia sanctorum. alleluia. all'a. Secre.

MVnera dñe oblata sctifica ⁊ itercedēte btō georgio martyre tuo, nos ꝑ hęc a pctō℞ nr̄o℞ maculis emūda. p. Cōio. Letabit iust⁹ i dño, ⁊ sperabit i eo, ⁊ laudabūtur oēs recti corde. allelu. all'a. Post cō.

SVpplices te rogam⁹ oīps de⁹: vt quos tuis reficis sacramētis: itercedēte btō georgio martyre tuo, tibi etiā placitis morib⁹ dignāter tribuas deseruire. p d. ❡ Offiū missę de lętanijs ante vigiliā ascēsiōis positū: fiat eo tp̄e quo fit in terris in qb⁹ frēs morātur.

❡ In

die.25 ¶ In.s.marci euāge.Introit⁹.

Protexisti me deꝰ a ꝯuentu malignātiū allā. a multitudie operātiū iniqtatem. allā.allā.ps. Exaudi deꝰ oꝛonē meam cuꝫ depcoꝛ:a timoꝛe inimici eripe animam meam. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

Deus q beatū marcū euāgelistā tuū,euāgelicę pdicationis grā sublimasti:tribue q̄s:eiꝰ nos semp ⁊ erudi tiōe pficere:⁊ oꝛone dfendi. p. Ep̄la. Silitudo vultꝰ q̄tuoꝛ aialiū.In cōi.apl'oꝝ. fol.

Alla.℣. Cōfitebunt cęli mirabilia tua dñe:etenīꝫ veritatē tuā in eccl'ia scōꝛum. Alla. ℣. Posuisti dñe sup caput eiꝰ:coꝛonā de lapide pcioso. Euang. Designauit dñs,⁊ alios septuagintaduos. In coī.apl'oꝝ. fol. Offer. Cōfitebunt cęli mirabilia tua domine:⁊ veritatem tuam in ecclesia sanctoꝛum. Alla.alla. Secre.

Beati marci euāgelistę tui solēnitate tibi munera dferētes:q̄s dñe:vt sicut illū pdicatio euāgelica fecit gloꝛiosuꝫ:ita nos eiꝰ itercessione, ⁊ vbo ⁊ opere tibi reddat acceptos.p. Pꝛęfatio dī de aposto lis vel de pascha fo.126. Cōmu. Letabitur iustꝰ in dño ⁊ sperabit in eo, ⁊ laudabunt oēs recti coꝛde.Alleluia alleluia.Post cōi.

Tribuāt nobis q̄s dñe cōtinuū tua scā psidiū:quo beati marci euāgelistę tui pcibus nos ab oibꝰ semp tueantur aduersis.Per domi. ¶ In sancti vitalis marty.Introitꝰ. die.28

Protexisti me deꝰ a cōuētu malignātium.alla.a multitudie opantium iniqtatē.alla.all. ps. Exaudi deus oꝛonē meā cum depꝛecoꝛ:a timoꝛe inimici eripe aīam meam. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.

Pꝛesta q̄s ops deꝰ,vt itercedēte btō vitale martyre tuo:⁊ a cūctis aduersitatibꝰ liberemur i coꝛpe,⁊ a pꝛauis cogitatiōibꝰ mūdemur in mēte.p. Epi. Memoꝛ esto. In cōi vnius mar. fo. Alla. ℣. Cōfitebunt cęli mirabilia tua domine:etenīꝫ veritatē tuā in eccl'ia scōꝛuꝫ.Alla. ℣. Posuisti dñe sup caput eius,coꝛonam de lapide pcioso. Euā. Ego sum vitis ve. In cōi.apl'oꝝ. fol. Offer. Repleti sumꝰ mane mīa tua:exultauimus;⁊ delectati sumꝰ. Sec.

Accepta sit i ɔspectu tuo dñe nr̃a ƌuotio: et ei⁹ nobis fiat supplicatiõe salutaris p cui⁹ solẽnitate ɔ̃fert̃. p. Cõ. Ego sum vitis vera, et vos palmites, qui manet in me, et ego in eo: hic fert fructum multum. Alleluia. alleluia Postcommunio.

Refecti pticipatiõe muneris sacri: q̃s dñe de⁹ nr̃: vt cui⁹ exeqmur cultũ, sentiamus effectũ p. ¶ In sctõrum aplo; philippi et iacobi. Int.

Exclamauerũt ad te domine in tpe afflictionis sue: et tu ẽ celo exaudisti eos. alla. all. ps Exultate iusti in dño: rectos dcet collaudatio. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q nos annua aplorũ tuo; philippi et iacobi solẽnitate letificas: pſta q̃s: vt quo; gaudem⁹ meritis: instruamur exemplis. Per. Epi. Stabũt iusti i magna ɔstã. In cõi pl̃i. marty fol. Alla. ℣. ps. 88. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorũ. Alleluia. ℣. Tanto tempore vobiscum sum, et non cognouisti me: philippe, q videt me: videt et patrem meum.

Seq. sctĩ euãgelij scd̃m Ioannẽ. ca. 14. A

In illo tẽpe. Dixit Iesus discipulis suis, Non turbetur cor vestrũ Creditis in deũ, et i me credite. In domo patris mei mãsiões multe sunt. si quo min⁹: dixissem vobis. qz vado parare vobis locũ. Et si abiero et p parauero vobis locũ: ite; venia, et accipiã vos ad meipsũ, vt vbi ego sum, et vos sitis. Et quo ego vado scitis, et viã scitis. Dicit ei thomas, Dñe, nescimus quo vadis: et q̃ño possum⁹ viã scire? Dicit ei Iesus, Ego su, viã veritas, et vita nemo venit ad patre; nisi p me. Si cognouissetis me, et patre; meu; vtiq; cognouissetis: et amodo cognoscetis eũ, et vidistis eũ. Dicit ei philipp⁹, Dñe, ostende nobis patrẽ, et sufficit nobis. Dicit ei Iesus, Tanto tpe vobiscũ sum, et non cognouistis me? Philippe, qui videt me, videt et patrẽ. Et q̃ño tu dicis, ostẽde nobis patre;? Non credis, qz ego in patre, et pr̃ in me ẽ? Verba q̃ ego loquor vobis, a meipso non loquor. Pr̃ autẽ in me manens, ipse facit opera. Non creditis, qz ego in

patre, et pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, quia qui credit in me, opera que ego facio, et ipse faciet, et maiora horum faciet, quia ego ad patrem vado. Et quodcunque petieritis patrem in nomine meo: hoc faciam. Offer. Confitebuntur celi mirabilia tua domine, et veritatem tuam in ecclesia sanctorum, Alleluia, alleluia. Secre.

Ps. 88

Munera domine, que pro apostolorum tuorum philippi et Iacobi solennitate deferimus: propitius suscipe: et mala omnia que meremur auerte. Per. Prefatio de apostolis vel de pascha. fol. 127.

Jo. 14 Communio. Tanto tempore vobiscum sum et non cognouistis me, philippe, qui videt me, videt et patrem meum. Alleluia, non credis quia ego in patre, et pater in me est? alleluia alleluia. Postcommunio.

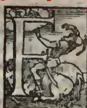
Quesumus domine salutaribus repleti mysteriis: vt quorum solennia celebramus: eorum orationibus adiuuemur. per.

die. 3. ¶ In inuentione sancte crucis. Intr.

Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi in quo est salus, vita, et resurrectio nostra, per quem saluati et liberati sumus. Alleluia alleluia. Ps. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis, illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus qui in preclara salutifere crucis inuentione, passionis tue miracula suscitasti: concede: vt vitalis ligni precio, eterne vite suffragia consequamur. Qui vi. Lectio epistole beati pauli apostoli Ad philippen. ca. 2.

Fratres. Hoc enim sentite in vobis, quod et in christo Iesu, qui cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se equalem deo. Sed semetipsum exinaniuit: formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inuentus vt homo. Humiliauit semetipsum, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et deus exaltauit illum, et donauit illi nomen, quod est super omne nomen: vt in nomine Iesu omne genu flectatur, celestium, terrestrium, et infernorum. et omnis lingua confiteatur quia dominus iesus christus in gloria est dei patris. Alleluia. ℣. Dicite in gentibus, quia dominus regnabit a ligno. Alleluia. ℣. Dulce lignum dulces clauos, dulcia ferens pondera: que sola fuisti digna sustine- Ps. 95.

re regem celorum ⁊ dominum.

ca.3.a Seq. fci euangelij fm ioãnez.

IN illo tpe. Erat hõ ex pharifeis, nicodem⁹ nõie, pnceps iudeoꝝ. Hic venit ad iefuz nocte, ⁊ dixit ei, Rabbi, fcim⁹ qꝫ a deo venifti magr̃. nemo eniꝫ põt hęc figna facere q̃ tu facis, nifi fuerit de⁹ cũ eo. Rñdit Iefus, ⁊ dixit ei, Amẽ, amẽ dico tibi, nifi qs renat⁹ fuerit denuo, nõ põt videre regnuꝫ dei. Dixit ad eũ nicodemus, Q̃uo põt homo nafci, cũ fit fenex? Nũqd põt ĩ vẽtrẽ matris fuę iterato introire, ⁊ renafci? Rñdit iefus, Amẽ, amẽ dico tibi, nifi qs renat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ fpũ fcõ, nõ põt introire in regnũ dei. Qđ natũ ẽ ex carne, caro eft: ⁊ qđ natuꝫ eft ex fpũ, fpũs eft. Nõ mireris, qꝫ ego dixi tibi, opoꝛtet vos nafci denuo. Spũs vbi vult fpirat: ⁊ vocẽ ei⁹ audis, fed nõ fcis vñ veniat, aut quo vadat: fic eft oĩs q natus eft ex fpũ. Rñdit nicodem⁹, ⁊ dixit ei, Q̃uo poffunt hęc fieri? Rñdit iefus, ⁊ dixit ei, Tu es magr̃ in ifrael, ⁊ hęc ignoꝛas? Amẽ, amẽ dico tibi qꝫ qđ fcim⁹ loqmur, ⁊ qđ vidimus teftamur, ⁊ teftimonium nr̃m non accipitis. Si terrena dixi vobis, ⁊ nõ creditis: q̃uo fi dixero vobis cęleftia, credetis? Et nemo afcẽdit in cęlũ nifi q defcẽdit đ cęlo fili⁹ hoĩs, qui eft in cęlo. Et ficut moyfes exaltauit ferpẽtẽ ĩ deferto: ita exaltari opoꝛtet filiũ hoĩs: vt oĩs q credit in ipfum, nõ pereat, fed habeat vitã ęternam.

Offer. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me: non moriar fed viuam ⁊ narrabo opera domini. Alleluia. ps.117

Secreta. SAcrificiũ dñe qđ tibi ĩmolamus placatus intende vt ab oĩ nos eruat belloꝝ neqtia: ⁊ p vexillũ fanctę crucis filij tui, ad ꝯterendas aduerfarioꝝ infidias, nos ĩ tue ꝓtectionis fecuritate ꝯftituat. Per eũ.

Pręfa. Eternę deus q falutem humani gñis. fol.

Cõio. Per fignũ crucis de inimicis nr̃is libera nos deus nr̃. Alla.

Poft cõio. REpleti alimonia cęlefti, ⁊ fpiritali poculo recreati, q̃s oĩps de⁹: vt ab hofte maligno nos defendas: quos p lignũ fcẽ crucis filij tui armis iuftitię p falute mũdi triũphare iuffifti. Per.

¶ In fctõꝝ mar. Alexandri, Euentij, Theodoli atqꝫ Iuuenalis. Introit⁹. die.3.

SAncti tui dñe bñdicẽt te gliã regni tui dicẽt. alla. ps. Exaltabo te de⁹ me⁹ rex: ⁊ bñdicã noĩ

nuo i scl3 z i scl3 scl. ℟ Glia. orō.

Presta q̄s ōps deus, vt qui scōꝝ martyꝝ tuoꝝ alexādri, euētij, theodoli, atq3 iuuenalis, natalitia colimus: a cūctis malis iminentib⁹, eoꝝ intercessionib⁹ liberemur. Per. Epi. Iustoꝝ aīę. In coi plurimar fol. Alla. ℣. Gaudete iusti i dño: rectos decet collaudatio. Alla. ℣. Sci tui dñe florebūt sicut lilium: z sicut odor balsami erunt ante te. Euan. Ego sum vitis vera. In coi aplo. fo. Offer. Confitebūtur celi mirabilia tua dñe: z veritatē tuā i ecclesia sanctorum. Alla. alla. Secre.

Super has hostias q̄s dñe bñdictio copiosa dscēdat q̄ z scificationē nobis clemēter operet: z de martyru3 nos solēnitate lętificet. Per. Cōio. Ego su3 vitis vā, z vos palmites, q manet i me z ego i eo, hic fert fructū multū: Alla, all. Post c.

Refecti participatiōe muneris sacri q̄s dñe deus noster vt quoꝝ exegmur cultu3: sentiamus effectū. Per. ¶ In scē monicę matris sci augu. Intr.

die. 4. Gaudeamus oēs i dño: diē festū celebrātes sub honore btē monicę: d̄ cuius solēnitate gaudent angeli: z collaudant filium dei alla. ℟s. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣ Gloria pa. Oratio.

Deus merentiū ꝯsolator: z in te sperantiū salus: q btē monicę lachrymas i ꝯuersione filij sui augustini misericorditer suscepisti: da nobis vtriusq3 interuētu, pcā nostra deplorare: z grē tuę idulgētiā inuenire. p. Lcō libri sapiētię Eccle. ca. 26.

Gratia mulieris sedulę delectabit viꝝ suū, z ossa illius ipinguabit. Disciplina illius, datū dei est. Mulier sensata z tacita, nō est imutatio erudite aię. Gra super gratiā mulier scā, z pudorata. oīs aūt pōderatio non ē digna ꝯtinētis aię. Sicut sol oriēs mūdo in altissimis dei, sic mulieris bonę spēs in ornamētū dom⁹ eius. Lucerna splēdēs sup candelabrū scīn, z spēs faciei sup etatē stabilē. Colūnę aureę sup bases argēteas, z pedes firmi super plantas stabilis mulieris. Fūdamenta ęterna sup petrā solidā, z mādata dei in corde mulieris scē. Alla. ℣ Cū eēt apō hostia tyberina Augustinus, z monica mater eius deuotissima, colloquebātur soli valde dulciter de vita ęterna scōꝝ, erigētes se ardētiore effectu in ipsam. Alla. ℣. Margaritā paradisi monica, que

magna ꝯstan. In coi pluri. m. fol. Alla. ℣. Just⁹ vt palma florebit: z sicut cedrus libani multiplicabit. Alla. ℣. Just⁹ germinauit sicut liliū, z florebit in eternū ante dominū. Sequentia sancti euangelii scd'm Mattheum.

ca. 20. ℭ I N illo tpe. Accessit ad Iesuz mr̄ filioꝝ zebedei cuz filijs suis, adorans, z petēs aliqd ab eo. Qui dixit ei, Quid vis? At illa, Dic vt sedeāt filij mei vn⁹ ad dexterā tuā, z vn⁹ ad sinistraz, in regno tuo. Rñdens aūt Iesus, dixit, Ne scitis qd petatis. Potestis bibere calicē, quē ego bibitur⁹ sum? Dicūt ei, Possumus. Ait illis, Calicē qdē meum bibetis: sedere aūt ad dexterā meā, z sinistrā nō est meū dare vobis: sed q̄b⁹ paratū est a p̄re meo. Sec.

M Vnerib⁹ nr̄is q̄s dn̄e p̄ci busq3 susceptis: z celestibus nos mūda mysterijs: z clementer exaudi. p. Prefatio d̄ aplis vel de pascha. Postcōi.

R Efecti q̄s dn̄e pane celesti: vt ad vitā nutriamur eternā. Per. ℭ In inuentione sci michaelis fit offiū sicut in dedicatiōe eiusdē: excepto q̄ p̄termisso gra. dicuntur duo. die. lo Alleluia. ℭ In sanctoruz marty. Gordiani, z epima. Introi.

S Ancti tui domine benedicēt te: gl'iam regni tui dicēt alleluia. ps. Exaltabo te de⁹ meus rex: z bn̄dicā nomini tuo in seculum z in seculum seculi. ℣. Gloria patri z filio z spiri. Oratio.

D A q̄s ops̄ deus, vt q btōrū martyꝝ tuoꝝ gordiani, atq3 epimachi solēnia colimus eoꝝ apud te intercessiōibus adiuuemur. Per. Epi. Sci p fidē. In coi pluri. m. fol. Alleluia. ℣. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. Alleluia. ℣. Preciosa in cōspectu dn̄i: mors sanctoꝝ ei⁹. Euan. Cum audieritis. In cōmuni plurimo. martyrum. fol. Offerto. Mirabilis deus in sanctis suis: de⁹ israel ipse dabit virtutem z fortitudinem plebi sue benedictus deus. Alla. Secreta.

H Ostias tibi dn̄e beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ Gordiani atq3 epimachi, dicatas, meritis benignus assume, z ad ppetuū nobis tribue puenire subsidiuz. Per. Cōio. Justoꝝ aie i manu dei sunt, z nō tanget illos tormētū malitie, visi sūt oculis isipiētiū mori, illi aūt sūt i pace, all'a.

Quesumus omnipotens deus, ut qui celestia alimenta percepimus: intercedentibus sanctis tuis Gordiano et epimacho: per hec contra omnia adversa muniamur. Per. ¶ Notandum quod in festivitatibus sequentibus ut quasi ad festum sancti antonii, quod pentecostes cadere vel celebrare ante pentecosten vel post: si ante pentecosten celebrantur: pretermisso grad. duo. Alla. cantant. Si autem post pente. cele brant: cum graduali divinum. Alla: tamen quibus in aliqua dictarum festivitatum plura. Alla. ponantur.

die. 12 ¶ In sanctorum marty. nerei et archilei atque Pancratii. Introi.

Ecce oculi domini super timentes eum sperantes in misericordia eius. alla. ut eripiat a morte animas eorum: quoniam adiutor et protector noster est. Alla. Ps. Exultate iusti in domino, rectos decet collaudatio. ℣ Gloria pa. Oratio.

Semper nos quesumus domine, martyrum tuorum nerei archilei atque pancratii foveat beata solennitas et tuo dignos reddat obsequio. Per. Epla Iusti in perpetuum. In coi pluri. mar fol. Alla. ℣. Gaudete iusti in domino, rectos decet collaudatio. Alla. ℣. Te martyrum candidatus laudat exercitus domine. Euan. Descendens ie. In coi pluri. mar. fol. Offer. Confitebuntur celi mirabilia tua domine, et veritatem tuam in ecclesia sanctorum. Alleluia, alleluia. Secre.

Sanctorum tuorum quesumus domine, nerei et archilei atque pancratii, tibi grata sit confessio: que et munera nostra commendet: et tuam nobis indulgentiam semper imploret. Per d. Coio. Gaudete iusti in domino alla. rectos decet collaudatio. alleluia. Post coio.

Quesumus domine, ut beatorum martyrum tuorum nerei et archilei atque pancratii deprecationibus, sacramenta sancta que sumpsimus: ad tue nobis proficiant placationis augmentum. Per d.

¶ In sancti vbaldi confes. Oro. die. 16

Deus qui piorum lamentationes in gaudium convertis: fideliter et prudenti servo multa pollliceris: concede: ut per intercessionem beati vbaldi confessoris tui atque pontificis: summa celi habitacula penetremus: et cum sanctis angelis tuis sine intermissione gaudeamus. Per. Secreta.

Sancti vbaldi confessor tui atque pontificis, quesumus domine, annua solennitas pietati tue nos reddat acceptos: ut per hec pie

deuotiōis officia: ⁊ illū btā retributio comiteť, ⁊ nobis grē tuē dona ꝯciliet.per. Poſt cō.

Deus fideliū remunerator aiaꝝ: pręſta: vt beati vbaldi ꝯfeſſoris tui atq; pontificis, cuius venerandā cęlebramus feſtiuitatē: pręcibus eius indulgentiā ꝯſequamur. Per.

die.20 ℂ In ſci bernardini ꝯf. Intro.

Gaudeam᷒ oēs i dño diē feſtū cęlebrātes ſub honore beati Bernardini, dē cui᷒ ſolēnitate gaudēt āgeli, ⁊ collaudāt filiū dei. All. ps. Exultate iuſti i dño: rectos decet collaudatio. ℣. Glia. Oīo.

Adeſto dñe ſupplicatiōibus nr̄is: quas in beati bernardini ꝯfeſſoris tui ſolēnitate deferim᷒: vt q nr̄ę iuſtitię fiduciā non habemus: eius q tibi placuit, ꝑcib᷒ adiuuemur. Per. Epi. Dilect᷒ deo. In cōi ꝯfeſ. fol. Gra. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ ligua eius loqueť iudicium. ℣. Lex dei eius ī corde ipſius: ⁊ non ſupplantabū tur greſſus eius. Alla. ℣. Iuſtus germinauit ſicut lilium, ⁊ florebit ī ęternū ante dñm. Alla. ℣. Beatus vir qui ſuffert tentatiōnē: qm̄ cum ꝓbatus fuerit: accipiet coronā vitę. Euan. Dixit ſimon petrus ad Ieſum. Ecce nos reliquimus oīa. In cōi apo. fo.

Offer. In vtute tua dñe lętabiť iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer, deſideriū aię eius tribuiſti ei. Alleluia. Secre.

Pręſta nobis q̄s oṗs de᷒: vt nr̄ę humilitatꝭ oblatio, ⁊ ꝑ tuoꝝ tibi grata ſit honore ſctōꝝ ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificet. Per d. Cōio.

Amen dico vobis ꝙ vos q reliqiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam ęternā poſſidebitis. Alleluia. Poſt cōio.

Quęſumus oṗs de᷒, vt q cęleſtia alimēta ꝑcepim᷒: intercedēte btō bernardino ꝯfeſſore tuo: ꝑ hęc cōtra oīa aduerſa muniamur. Per.

ℂ Infra octa. dicitur. Introi.

Os iuſti meditabiť ſapientiaꝫ, ⁊ lingua eius loqueť iudicium, lex dei eius in corde ipſi᷒. All. ps. Noli emulari in malignantibus, neq; zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri. Reliqua quęre in miſſa pręcedēti.

ℂ In ſcē potētianę vir. Intro. die.19

Dilexiſti iuſtitiā, ⁊ odiſti iniqtatē: ꝓpea vnxit te de᷒ deus tuus, oleo lętitię pręcōſortibus tuis. ps. Eructauit cor meū verbū bonum, dico ego oṗa mea

regi. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui. Sicut erat. ꝛc. Oratio.

E Xaudi nos deus salutaris nr̄: vt sicut de btē potēria neꝰginis festiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Epi. Qui gloriatur. In coi virgi. fol. Gra. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. ℣. Propter veritatem ꝛ mā̄suetudinē ꝛ iustitiā: ꝛ ōducet te mirabilr̄ dextera tua. Alla. ℣. O q̄ pulchra est casta gn̄atio cū claritate. Euan. Simile est regnum celorum decem virgi. In communi virgi. fol. Offerto. Offerent regi ꝟgines post eam: ꝓxime eius offerent tibi. Secre.

A Ccepta tibi sit dn̄e sacra te plebis oblatio, ꝓ tuorū honore scōꝝ, quoꝝ meritis se ꝑcepisse de tribulatione cognoscit auxiliū. Per. Cōio. Diffusa est gratia in labijs tuis, ꝓpterea benedixit te deus in eternum. Post cōmunio.

S Atiasti dn̄e familiā tuam muneribꝰ sacris: eius q̄s semp interuentione nos refoue: cuius solēnia celebramus. Per.

die.25. ¶ In trāsla. sci frācisci, fit idē officium qd̄ in natiuita. eiusdem. fol.

die.25. ¶ In sancti Vrbani pape, ꝛ martyris. Introi.

S Acerdotes tui domini induāt iustitiam: ꝛ sancti tui exultēt ꝓpter dauid seruum tuum non auertas faciē xp̄i tui. Ps. Memēto domine dauid: ꝛ omnis mansuetudinis eius. ℣. Gloria. Oio.

D A q̄s oꝑs deus, vt q btī vrbani martyris tui atq3 pōtificis solēnia colimꝰ: eiꝰ apud te intercessiōibꝰ adiuuemur. Per. Epl'a. Btūs homo q inuenit sapiētiā. In coi vniꝰ mar. fol. Gra. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto vnxi eū: manus enim mea auxiliabit ei: ꝛ brachiū meum cōfortabit eum. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus in eo, ꝛ filius iniqtatis non nocebit ei. Alla. ℣. Memento dn̄e dauid: ꝛ omnis mā̄suetudinis eiꝰ. Euan. Hō qdā peregre. In coi vniꝰ ꝯfes. fol. Offerto. Ueritas mea, ꝛ mīa mea cū ipso, ꝛ in noie meo exaltabit cornu eiꝰ. Secre.

H Ec hostia q̄s dn̄e emundet nr̄a ōlicta: ꝛ ad sacrificiū celebrandū: subditoꝝ tibi corpora mentesq3 scīficet. Per. Cōio. Fidelis seruus ꝛ prudens: quem constituit dn̄s super familiam suam: vt det illis in tpe

tritici mensuram. Post cōio.

R Efecti participatiōe mu neris sacri: q̄s dn̄e deus nr̄: vt cuius exequimur cultū: sentiamus effectum. Per do.

Die.2. ¶ In sanctoꝝ mar. marcelli ni petri atq; herasmi. Intro.

C Lamaue runt iusti r dominus exau diuit eos: r ex oi bus tribulationi bus eorum libe rauit eos. ps. Benedicam dn̄z in omni tempore: semper laus ei' in ore meo. ℣. Gloria pa. Oīo.

D Eus q nos annua btōꝝ martyꝝ tuoꝝ marcelli ni, petri, atq; herasmi, solenni tate letificas: p̄sta q̄s: vt quoꝝ gaudem' meritis: ꝑuocemur exēplis. Per. Ep̄la. Lingua sa pien. In coi pluri. m. fol.

Grs. Clamauerunt iusti r dn̄s ex audiuit eos, r ex oībus tribulatio nibus eorum liberauit eos. ℣. Ju xta ē dn̄s his. qui tribulato sunt corde: r humiles spiritu saluabun tur. Alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis r fructum affera tis: r fruct' vester maneat. Euā. Cum audieritis pre. In coi pluri. mar. fol. Offer. Le tamini i dn̄o r exultate iusti, r glo riamini omnes recti corde. Sec.

H Ostias hec q̄s dn̄e, quas in scōꝝ martyrū tuoꝝ natalitys recensentes offeri mus: r vicula nr̄e prauitati ab soluat: r tue nobis mi̅e dona conciliet. Per dominū. Cōio. Justorum anime i manu dei sunt r non tanget illos tormentuz ma litie: visi sunt oculis insipientium mori: illi aūt sunt in pace. Post c.

S Acro munere satiati, sup plices te dn̄e depcamur: vt q̄bite seruitutis celebram' officio: saluationis tue sentia mus augmētū. p. ¶ In scōꝝ die. 9. marty. primi r felicia. Intro.

S Apientiā san ctorum nar rēt populi, r lau des eorum nun ciet ecclesia: no mina autem eoꝝ viuent in seculuz seculi. ps. Exul tate iusti in dn̄o: rectos decet col laudatio. ℣. Gloria pa. Oratio.

F Ac nos quesumus domi ne, sanctorum martyrum tuorum primi r feliciani, sem per festa sectari, quorum suf fragys protectionis tue dona sentiamus. Per. Ep̄lo Expe ctatio iustorum. In communi plurimo. marty. fol. Grs.

Cōfitebunť celi mirabilia tua dñe etenim veritatē tuā i ecclesia scōrum. ℣. Mias tuas dñe i eternū cātabo, in gñatiōe et pgenie. Alla. ℣. Confitebunť celi mirabilia tua dñe, etenim veritatē tuā in eccl'ia scōꝝ. Euan. Videns Iesus turbas. In coi pluri.mar. fol.

Offer. Mirabilis de' i scis suis, deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue: benedictus deus. Alleluia. Secreta.

Fiat tibi qs dñe, hostias sacrāda placabilis, pciosi celebritate martyru: q et peccata nra purificet: et tuorum tibi vota cciliet famuloꝝ. p. Cōi. Ego vos elegi de mundo: vt eatis et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Post cōio.

Quesumus ops de': vt sanctorum martyrum tuorum celestib' mysteriis celebrata solēnitas: idulgētiā nobis tue ppitiationis acqrat. Per do.

die. xi ℂ In s. barnabe apli. Introi.

Mihi aūt nimis honorati sunt amici tui de': nimis cōfortatus est principatus eoꝝ. ps. Dñe pbasti me: tu cognouisti me tu cognouisti sessionem meā et resurrectionem meā. ℣. Glia. Oro.

Deus q nos bti barnabe apli tui meritis et itercessiōe letificas: pcede ppiti': vt q ei' bñficia poscimus, dono tue grē cōsequamur. p. Epla. Iam nō estis hospites. In cōi aploꝝ. fol. Grad. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ, et in fines orbis terre vba eoꝝ. ℣. Celi enarrāt gliā dei, et opera manuum eius annuntiat firmamētum. Alla. ℣. Ego vos elegi de mundo vt eatis et fructū afferatis: et fruct' vester maneat. Euan. Hoc est preceptū. In coi apo fol. Offe. Constitues eos pncipes sup oēm terrā: memores erūt nois tui dñe i oi pgenie et generatiōe. Secre.

Munera dñe oblata scifica: intercedēte btō barnaba aplo tuo, nos p hec pcōrum nostroꝝ maculis emunda. Per. Cōi. Vos q secuti estis me: sedebitis sup sedes iudicātes duodecim tribus israel. Post cō.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt quos tuis reficis sacramentis: intercedente beato barnaba apostolo tuo: tibi etiam placitis moribus dignanter tribuas deseruire. Per. ℂ In sanctorū martyrum Basilidis Cirini Naboris et Nazarij. Introitus. die. xii

I Ntret ĩ ɔ̄spectu tuo dñe gemit⁹ cōpeditorũ: redde vicinis nr̃is septuplũ ĩ sinu eoꝝ: vindica sāguinē scōꝝ tuorũ: q effusus est. Ps. Deus venerunt gētes ĩ hereditatē tuā: polluerũt tēplũ sanctum tuũ: posuerunt hierusalē in pomorum custodiam. ℣. Gloria. Oro.

S Anctoꝝ tuorũ basilidis, cyrini, naboris, et naçarij, qs dñe natalitia nobis votiua resplēdeāt: et qđ illis ɔ̄tulit excellētia sempiterna, fructibus nr̄ę deuotiōis accrescat. p. Epi. Lingua sapiē. In cōi pl̃i. mar. fol. Gra. Uidica dñe sanguinē scōrũ tuoꝝ q effusus est. ℣. Posuerũt mortalia s̃uoꝝ tuorum: escas volatilib⁹ cęli: carnes scōrũ tuoꝝ bestijs terrę. Alla. ℣. Corpora scōrũ in pace sepulta sũt: et noīa eoꝝ viuēt in gñatiōe et gñationē. Euā. Attēdite a fermēto. In cōi pl̃i. m̃ fo. Offer. Exultabunt sancti in glīa: letabũtur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eoꝝ. Secreta.

P Ro scōrũ tuoꝝ, basilidis, cyrini, naboris, et naçary, sanguie, venerādo, hostias tibi dñe solēniter imolam⁹: tua mirabilia ptractātes: p quē talis ē pfecta victoria. p. Cōio. Posuerũt mortalia seruoꝝ tuorũ dñe: escas volatilibus cęli: carnes sanctoꝝ tuorum bestȳs terrę, s̃m magnitudinē brachȳ tui posside filios morti punitoꝝ. Post com.

S Emp dñe scōrũ tuoꝝ basilidis, cyrini, naboris, et naçarij solēnia celebrātes: p̄sta qs: vt eoꝝ ꝓ̄ocinia iugiter sentiam⁹. p. In s. antonij ɔ̄f. Int. die. 13.

I N medio ecclesię apuit os ei⁹: et impleuit eũ dñs spũ sapiētię et intellectus: stolā glię induit eũ. Ps. Bonum est ɔ̄fiteri dño, et psallere noī tuo altissime. ℣. Gloria patri et filio et spi. Oratio.

E Cclīa3 tuā de⁹, btī antonij ɔ̄fessoris tui solēnitas votiua lętificet: vt spũalibus semp muniat̃ auxilijs: et gaudȳs ɔ̄frui mereat̃ eternis. p. Epi. Optaui et dat⁹ ē mihi sensus. In cōi ɔ̄fes fol. Gra. Os iusti meditabit̃ sapiētiā: et lingua ei⁹ loquet̃ iudiciũ. ℣. Lex dei ei⁹ in corde ipsius: et nō supplātabunt̃ gressus ei⁹. Alla. ℣. Antoni cōpar ĩclyte nr̄i quōdā itineris, tu nobis adhuc miseris in p̄ria iā p̄

dite, te glorioso comite: nos ora frui superis. Alla. ℣. Justus germinabit sicut lilium: τ florebit in ęternum ante dnm. Euan. Vos estis sal terrę. In coi psel fol.

Offer. Ueritas mea τ misericordia mea cum ipso: τ in noie meo exaltabitur cornu eius. Sec.

PResens oblatio fiat dñe pplo tuo salutaris p quo dignat'es patri tuo te viuētē hostiā imolare. Qui vi. Côio. Dñe qnqz talenta tradidisti mihi: ecce alia qnqz superlucratus suz: Euge serue bone τ fidelis: qz i paucis fuisti fidelis: sup multa te pstituā: itra i gaudiū dñi tui. Post c.

DIuinis q̃s dñe munerib' satiati: vt bti antonij cō fessoris tui meritis gl'iosis, salutaris victime desideratū sentiam' effectū. per. ℂ In sctōꝝ

die.15. marty. viti modesti atqz Crescentię. Introi.

MUlte tribulatiões iustorū: τ de his omnibus liberauit eos dñs: dñs custodit oia ossa eoꝝ: vnū ex his conteretur. Ps. Benedicam dñm in omni tempore: semper laus ei' i ore meo. ℣. Glia. Oĉo.

DA ecclesię tuę q̃s dñe sā ctis tuis vito τ modesto. atqz crescentia intercedentibus superbe nō sapere: sed tibi placita humilitate pficere: vt pterna despiciens: q̃cūqz matura sunt: libera exerceat charitate. Per. Epi. Qui timent dñz nō erūt incre. Introi pluri. m. fol. Gra. Exultabunt sancti in gloria: lętabuntur in cubilibus suis. ℣. Cantate dño canticuz nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. Alleluia. ℣. Sancti tui dñe benedicent te: gloriaz regni tui dicent. Euan. Cum audieritis p̃lia. In coi pluri. mar. fol. Offer. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem τ fortitudinem plebi suę, benedictus deus. Secreta.

SIcut gloriaz diuinę potentię, munera p sanctis oblata testant̄: sic nobis effectuz dñe tuę saluatiōis impēdant. Per. Côi. Justoꝝ aīe i manu dei sunt: τ nō tāget illos tormentū malitię: visi sunt oculis insipientium mori: illi aūt sunt in pace. Post côi.

REfecti q̃s dñe bñdictiōe solēni: vt p intercessionē scōꝝ tuoꝝ, viti, modesti, τ crescentię: medicina sacramēti, τ corporibus nrīs prosit τ mentibus. Per do. ℂ In sancto ꝝ mar. marci τ marcelli. Introi. die.18

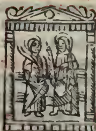

SAlus aūt iu⸗ſtoꝝ a dño: ꝓtector eoꝝ ē in tpe tribulatio nis. ps. Noli e⸗mulari in mali⸗gnantibus: neqꝫ ꝫelaueris facien⸗tes iniquitateꝫ. ℣. Gloria. Oro.

PReſta queſumus omni⸗potens deus, vt qui ſſan⸗ctorum martyrum tuoꝝ mar⸗ci, z marcelliani, natalitia coli⸗mus: a cūctis malis imīnētibꝰ eoꝝ interceſſiōibꝰ liberemur. Per. Epl. Sācti ꝑ fidē. In coī pluri. m̄ fol. Gra. Juſtoꝝ aīe in manu dei ſunt, z non tāget illos tormentuꝫ malitie. ℣. Uiſi ſunt oculis īſipiētiū mori: illi autē ſunt ī pace. Alla. ℣. Juſti epulen⸗tur z exultent ī ꝯſpectu dei: z de⸗lectentur in letitia. Euan. Cuꝫ audieritis. In coī pluri. mar. fol. Offer. Aīa nr̄a, ſicut paſ⸗ſer erepta ē de laqueo venātiū: la⸗queꝰ ꝯtritꝰ ē: z nos libati ſumꝰ. Se cre.

MVnera tibi dñe di⸗cata ſcifica: z ītercedēti⸗bꝰ ſcīs tuis, marco, z marcellia⸗no: ꝑ eadē nos placatꝰ intēde. Per. Cōio. Amen dico vobis: ꝙ vos qui reliquiſtis omnia z ſe⸗cuti eſtis me: cētuplū accipietis, z vitā eternā poſſidebitis. Poſt c.

SAlutaris tui dñe munere ſatiati, ſupplices exora⸗mus: vt quoꝝ letamur guſtu: renouemur effectu. P. In ſcōꝝ gervaſij z ꝓtbaſij. Int. die. 19.

LOquetur dñs pacēꝫ in ple bem ſuaꝫ, z ſup ſanctos ſuos, et in eos qui cōuer tuntur ad ipſuꝫ. ps. Benedixiſti dñe terram tu⸗am, auertiſti captiuitatem iacob. ℣. Gloria patri z filio. Oratio.

DEus q nos annua ſcōꝝ martyꝝ tuoꝝ, geruaſij, z ꝓtbaſij, ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt quoꝝ gaude⸗mus meritis, accēdamur exē⸗plis. P. Epla. Iuſtoꝝ aīe. In cōi plī. mar fol. Gra. Glo rioſus deus in ſanctis ſuis, mira⸗bilis in maieſtate, faciens prodi⸗gia. ℣. Dextera tua dñe glorifica ta eſt in virtute, dextera manus tue confregit inimicos Alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas, que vicit mundi crimina, chr̄m ſecu⸗ta eſt inclyta, tenens regna cele⸗ſtia. Euan. Sedente ieſu ſuper monteꝫ. In coi plurimo mar⸗ty. fol. Offert. Letamini in domino, z exultate iuſti, z glorīa⸗mini omnes recti corde. Secre.

Blati qs dne placat mu
O neribus: et intercedetibus
scis tuis: a cuctis nos defende
periculis. p. Coio. Posuerunt
mortalia servor tuor dne: escas
volatilibus celi: carnes sanctorum
tuor bestijs terre: sm magnitudi-
nem brachij tui possi de filios mor-
ti punitorum. Post coio.
H Ec nos coio dne purget
a crimine: et intercedentibus
scis tuis: celestis remedij faci-
die. at esse cosortes. Per. ℂ In vi-
Luc. i gilia sancti Jo. bap. Introit.
N E time-
as zacha
ria, exaudita
est oratio tua, et
elisabeth uxor
tua pariet tibi fi
lium, et vocabis
nome eius ioan-
ne, et erit magnus coram dno, et spu
sco replebit adbuc ex utero mris
sue et multi in nativitate eius gau-
ps. 20. debut ps. Dne in virtute letabit tua
rex: et super salutare tuu exultabit
vehementer. ℣. Gloria. Oratio.
P Resta qs ops de, ut fami
lia tua per viam salutis ince-
dat et bti ioanis precursoris hor
tamenta sectado: ad eu que p-
dixit, secura perveniat: dnm no
strum Iesum cbrm filium tuu. Qui
tecu. Lectio bieremie pphe.
I N dieb illis. Fctm est vbu cap. i.
dni ad me dicens, Priusq
te formare in utero, novi te: et
anteq exires de vulva, scificavi
te, et pphetam in getib dedi te,
et dixi a/a/a/ dne de: ecce ne-
scio loq, qz puer ego sum. Et di
xit dns ad me, Noli dicere, qz
puer sum: qm ad oia q mittam
te, ibis: et vniuersa qcuq man
davero tibi, loqris. Ne time-
as a facie eor: qa ego tecum
sum ut eruam te, dicit dns. Et mi
sit dns manu suam, et tetigit os
meu: et dixit ad me, Ecce, dedi
vba mea in ore tuo: ecce, psti-
tui te hodie sup getes, et super
regna: ut evellas, et destruas, et
disperdas, et dissipes, et edifices,
et plantes. Dic dns ops. Grad.
Fuit ho missus a deo cui nomen Jo. j. a
erat ioannes: hic venit. ℣. Ut te-
stimonium perhiberet de lumine,
et parare dno plebem perfectam.
Initiu sancti euag. sm Luca.
F Uit in die ca. j. a
bus hero-
dis regis iu-
dee, sacerdos
qda noie Za-
charias, de vi-
ce abia, et uxor
illi de filiab
aaron, et nome illi elisabeth.
Erat aut iusti ambo an dnm,
incedetes

incedētes in oib⁹ mandatis, ⁊ iustificatióib⁹ dñi, sine q̃rela: Et nō erat illis fili⁹, eo q̄ elisabeth eēt sterilis, ⁊ ambo pcessissent in dieb⁹ suis. Factuz est aūt cū sacerdotio fungeretur çacharias in ordine vicis suę añ deū, ẜm ꝯsuetudinē sacerdotij, sorte exijt vt icēsum poneret igressus in tēpluz dñi: ⁊ ois multitudo ppli erat orās foris, hora icēsi. Apparuit autē illi angelus dñi, stās a dextris altaris icēsi. Et çacharias turbat⁹ est, videns, ⁊ timor irruit sup eū. Ait aūt ad illuz angelus. Ne timeas çacharia, qm̄ exaudita est depcatio tua: ⁊ vxor tua elisabeth pariet tibi filiū, ⁊ vocabis nomē ei⁹ ioānē: ⁊ erit tibi gaudiū, ⁊ exultatio, ⁊ multi in natiuitate eius gaudebūt. erit eni magn⁹ corā dño: vinū, ⁊ syceram nō bibet, ⁊ spū scō replebit̄ adbuc ex vtero mr̄is suę, ⁊ multos filioꝝ isrl̄ ꝯuertet ad dñz deū ipsoꝝ: ⁊ ipse p̄cedet añ illū in spū, ⁊ virtute belię, vt ꝯuertat corda patrū in filios: ⁊ icredulos ad prudētiā iustoꝝ, parare dño plebē pfectam. Offer.

Ps. 20. Gloria ⁊ honore coronasti eum: ⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta.

Munera dñe oblata scifica: ⁊ itercedēte btō ioāne baptista: nos p hęc a pcōꝝ nr̄oꝝ maculis emunda. Per. Cōio. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorem iponens sup eū dñe. Post c.

Beati ioannis baptistę nos dñe p̄clara comitet̄ oīo: ⁊ quez vētuꝝ eē p̄dixit, poscat nobis fore placatū, dñm nr̄m iesuz cbr̄z filiū tuū. Qui tecū.

In nati. s. ioā. bapti. Introi. Esaie. 49.

De vētre mr̄is meę vocauit me dñs noie meo: ⁊ posuit os meū vt gladiū acutū: sub tegumēto manus sue ptexit me: ⁊ posuit me quasi sagittā electam. Ps. Bonum est ꝯfiteri dño: ⁊ psallere noī tuo altissime. ℣. Glia. Oīo.

Deus q̄ p̄ntē diē honorabilē nobis i beati ioānis natiuitate fecisti: da pplis tuis spūaliū grāz gaudioꝝ: ⁊ oiuz fideliū mētes, dirige i viā salutis ęterne. p. Lcō esaię ppbę.

ca.49 a Hec dicit dñs. Audite isu lę, τ attẽdite ppli ꝺ lõge: Dñs ab vtero vocauit me, ꝺ vẽtre mr̃is meę recordat' est nois mei. Et posuit os meũ q̃si gladiũ acutũ: in vmbra manus suę protexit me, τ posuit me q̃si sagittã electã: i pharetra sua abscondit me, τ dixit mihi, Seruus me' es tu isrl̃. q: in te glificabor. Et nũc hęc dicit dñs, formans me ex vtero seruũ sibi, Dedi te i lucez gentiũ, vt sis salus mea vsq̃ ad extremũ terrę. Reges videbũt, τ ↄsurgẽt pñcipes, τ adorabũt dñm deũ tuũ, τ scm̃ isrl̃, q elegit te. Grad. Priusq̃ te formarẽ in vtero, noui te: τ añq̃ exires de vẽtre, sanctificaui te. ℣. Misit dñs manũ suã τ tetigit os meũ: τ dixit mihi. Alla. ℣. Tu puer, propheta altissimi vocaberis: pibis ante dñm parare vias eius. Alla. ℣. Ne timeas zacharia, ne timeas: quia exaudita est oratio tua.

Hier. i.
Luc. j.

Seq: scti euangelij ꝯm Lucã.

ca. i. f

Elisabeth ĩpletuz est tp̃s pariendi, τ pepit filiuz. Et audierũt vicini τ cognati ei' ꝗa magnificauit dñs misericordiã suã cũ illa, τ ↄgratulabant̃ ei. Et factuz est, in die octauo venerunt circũcidere puerũ, τ vocabant eũ noĩe patris sui, zachariã. Et rñdẽs mr̃ ei', dixit, Nequaq̃, sz vocabit̃ ioãnes. Et dixerũt ad illã, Q: nemo est in cognatiõe tua, q vocet̃ h noĩe. Innuebãt autẽ p̃ri ei' quẽ vellet vocari euz. Et postulãs pugillarẽ, scripsit, dicẽs, Ioãnes est nomẽ ei'. Et mirati sunt vniuersi. Apertuz ẽ aũt illic os ei', τ lĩgua ei', τ loquebat̃ bñdicẽs deũ. Et fact' est timor sup oẽs vicinos eorũ: τ sup oĩa montana iudeę, diuulgabant̃ oĩa vba hęc: τ posuerũt oẽs qui audierãt in corde suo, dicẽtes, Quis, putas, puer iste erit? Eteni man' dñi erat cũ illo. Et zacharias p̃r ei' ĩpletus est spũ scõ: τ prophetauit, dicens, Bñdict' dñs de' isrl̃: ꝗa visitauit τ fecit redẽptionẽ plebis suę. Off. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus quę in libano est, multiplicabitur. Secreta. Tua dñe muneribus altaria cumulam', illi' natiuitatẽ honore debito cęlebrãtes: q saluatorẽ mũdi τ cecinit affuturũ: τ adesse mõstrauit, dñm nr̃m iesum xp̃m filiũ tuum. Ps. 91.

Luc. j. Qui. Cōio. Tu puer pphēta al tissimi vocaberis, pibis eni añ faciē dñi parare vias ei⁹. Post cō.

Sumat eccl'ia tua deus bti ioānis baptistę gñatione lętitiā: p quē suę regenerationis cognouit auctorē, dñz nostrū iesuz chrz filiū tuū. Qui.

¶ Infra octa. τ ipsō die octa.
die.26 uę fit idē offm̄ qō i die. ¶ In scōꝝ martyꝝ ioā. τ pau. Intro.

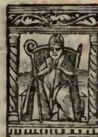
Multe tribulatiōes iustoꝝ, τ de his oībus liberauit eos dñs, dñs custodit omnia ossa eoꝝ: vnūz ex his nō pteretur. ps. Bñdicā dñz in oī tpe: semꝑ laus eius i ore meo. ℣. Gloria. Oro.

Quęsumus oṗs de⁹, vt nos geminata lętitia hodiernę festiuitaꝭ excipiat: q̄ de btōꝝ martyꝝ ioannis τ pauli glīficatiōe pcedit: quos eadē fides τ passio, vere fecit eē germanos. p. Epla. Hi sūt viri mīę. In coī plīmoꝝ martyr. fol. Grad. Ecce q̄ bonum τ q̄ iocundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentū in capite: qō descendit in barbaz, barbam aaron. Alleluia. ℣. Hęc est vera fraternitas: quę vicit mūdi crimina: christum secuta est inclyta: tenens regna cęlestia. Euāge. Attendite a fermēto phariseoꝝ. In cōi plī mar. fol. Offer. Gloriabūtur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniā tu domine benedices iusto, domine vt scuto bone voluntatis tu coronasti nos. Secreta.

Hostias tibi dñe sanctoꝝ martyrum tuorum ioannis τ pauli dicatas, meriti benign⁹ assume: τ ad ppetuū nobis tribue puenire subsidium. Per dñm. Cōio. Et si coram hominibus tormenta passi sunt: deus tentauit eos, tanquā aurum in fornace probauit eos: τ quasi holocausta accepit eos. Post cōmuni.

Sumpsimus dñe scōꝝ martyꝝ tuoꝝ ioānis τ pauli solēnia cęlebrātes, sacrā cęlestia p̄sta q̄s: vt qō tpaliter gerim⁹ ęternis gaudijs psequamur. p.

¶ In sci leōis pp, τ pfes. Oro. die.28

Deus qui beatū leonē pontificeȝ tuū sctōꝝ tuorū meritis coęquasti cōcede ppiti⁹: vt q cōmemoratiōis ei⁹ festa pcolimus: vitę quoqȝ imitemur exēpla. Per. Secre.

Annue nobis qs dne: vt intercessione beati leonis hec nobis psit oblatio: qua ipso lado totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per. Post cõio.

Deus q aie famuli tui leonis eterne beatitudinis pmia ptulisti: cõcede ppitius: vt q peccator nostror põdere pmimur: eius apud te preci bus subleuemur. Per. Si festũ sci leonis in dñica venerit: agitur de festo cũ cõmemo. sci ioannis. Quocũqz õo alio die venerit: fit de ipso cõmemo. i

die.28 missa vigilie. In vigilia apostolor petri et pauli. Introi.

Joan. 21.

Dixit dñs petro: cũ esses iunior cingebas te, et ambulabas vbi volebas: cũ aũt senueris, extẽdes man⁹ tuas: et alius te cinget: et ducet q tu nõ vis, hoc aũt dixit, significans q morte clarificaturus eet deũ. ps.

ps.18. Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annũciat firmamentum. ℣. Gloria pa. Oratio.

Presta qs ops de⁹, vt nullis nos pmittas pturbationibus cõcuti: quos in apostolice cõfessionis petra solidasti.

Per do. Lcõ actuum aplor.

In diebus illis. Petrus et ioannes ascendebant in templũ, ad horã orõnis nonaz. Et qdã vir q erat claud⁹ ex vtero matris sue, baiulabat: quẽ ponebãt quotidie ad portã tẽpli, q dicit speciosa, vt peteret elemosynã ab introeũtibus in tẽplũ. Hic cũ vidisset petrũ et ioãnẽ incipiẽtes introire in tẽplũ, rogabat vt elemosynã acciperet. Intuẽs aũt in eũ petrus cũ ioanne, dixit, Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperãs aliqd se acceptur ab eis. Petrus aũt dixit, Argentuz et aur nõ ẽ mihi: qd aũt habeo, hoc tibi do: In noie Iesu Xpi nazareni, surge, et ambula. Et apprehẽsa manu ei⁹ dextera, alleuauit eũ, et ptinus cõsolidate sunt bases eius, et plante, et exiliens stetit, et ambulabat: et introiuit cũ illis in tẽpluz, ambulans, et exiliens, et laudans deũ. Et vidit ois populus euz ambulantẽ et laudantẽ deum. Cognoscebant aũt illũ qm ipse erat q ad elemosynaz sedebat ad speciosam portaz templi: et repleti sunt oẽs stupore et extasi in eo qd contigerat illi.

Gra. In oẽm terrã exiuit sonus ps.18. eor: et i fines orbis terre verba eo

rū.℣. Celi enarrāt gl'iā dei: et opa manuū eius annūciat firmamētū.

ca. 21. Seq. sancti euange. fs Ioānē.

IN illo tēpe. Dixit Iesus Simoni petro, Simō ioānis, diligis me pl' his? Dicit ei, Etiam dñe: tu scis qz amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos. Dicit ei iteꝝ, Simō ioānis, diligis me? Ait illi, Etiam dñe: tu scis qz amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos. Dicit ei tertio, Simon ioannis, amas me? Contristatus ē Petrus qz dixit ei tertio, amas me? Et dixit ei, Dñe, tu oīa nosti: tu scis qz amo te. Dicit ei, Pasce oues meas. Amē amē dico tibi, cuz esses iunior cīgebas te, et ambulabas quo volebas. cū aūt senueris, extēdes manus tuas, et alius te cinget, et ducet q̄ tu non vis. Hoc aūt dixit, significans qua morte esset clarificatur' deū. Offer.

ps. 138 Mihi aūt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus est principatus eoꝝ. Secre.

MVnus populi tui q̄s dñe apostolica intercessiōe sanctifica: nosqz a peccatorum nostroꝝ maculis emunda. p.

Jo. 21 Cōio. Simon ioānis diligis me plus his? dñe tu omnia nosti: tu scis dñe qz amo te. Post cōio.

QVos celesti dñe alimēto satiasti: apostolicis intercessionibus ab oī aduersitate custodi. Per d. ¶ In die apostoloꝝ petri et pau. Introi. die. 29

NUnc scio vere: qz misit dñs angelū suū: et eripuit me d̄ manu herodis: et de oī expectatiōe plebis iudeoꝝ. ps. Et petrus ad se reuersus dixit. ℣. Gloria. Oṙo.

DEus qui hodiernaz diē, apostoloꝝ tuoꝝ petri et pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesię tuę, eorū in oīb' sequi pręceptū: per quos religionis sumpsit exordiuz. Per do. Et non fit cōme. de scō paulo, qz oṙo cōis est. Hac die et sequēti non fit cōmemoratio de scō ioāne. Lectio actuū aploꝝ. ca. 12.

IN diebus illis. Misit hero des rex manus, vt affligeret quosdaz de ecclesia. Occidit aūt iacobū fratrem ioānis gladio. Videns autē qz placeret iudeis, apposuit vt apprehēderet et petrū. Erant aūt dies azimorū. Quē cū apprehē-

dixisset, misit in carcerē, tradens
q̄ȝ quatuoꝛ quaternionib⁹ mi
litū ad custodiendum, volens
post pascha ꝑducere eū pp̄lo.
Et petrus q̄dē seruabat̄ in car
cere, oꝛatio aūt fiebat sine iter
missione ab ecclesia ad deū ꝑ
eo. Cū aūt ꝑducturus eū esset
herodes, in ipsa nocte erat pe
trus doꝛmiens inter duos mi
lites, vinctus cathenis duab⁹:
ꝛ custodes ante ostiū custodie
bant carcerē. Et ecce angelus
dn̄i astitit, ꝛ lumen refulsit in
habitaculo carceris: Percus
soq̄ȝ latere petri, excitauit eū,
dicens, Surge velociter. Et ce
ciderunt cathenę de manib⁹
eius. Dixit aūt angel⁹ ad euȝ,
Pręcigere, ꝛ calcia te caligas
tuas. Et fecit sic. Et dixit illi,
Circūda tibi vestimentū tuū,
ꝛ sequere me. Et exiens, seque
bat̄ eū, ꝛ nesciebat, q̄ꝛ verū est
q̄d fiebat ꝑ angeluȝ: existima
bat aūt se visum videre. Trā
seūtes aūt pꝛimaȝ ꝛ scd̄am cu
stodiā, venerūt ad poꝛtam fer
reā, q̄ ducit ad ciuitatē, q̄ vltro
apta est eis. Et exeūtes ꝓcesse
runt vicū vnū: ꝛ ꝯtinuo disces
sit angelus ab eo. Et petr⁹ ad
se reuersus, dixit, Nūc scio ve
re, q̄ꝛ misit dn̄s angelū suuȝ, ꝛ
eripuit me de manu herodis,
ꝛ de oī expectatione plebis iu
deoꝛum. Gr̄a. Constitues eos ps. 44
pꝛicipes sup oēm terrā: memoꝛes
erūt noīs tui dn̄e. ℣. Pꝛo patri
bus tuis nati sunt tibi filij: pꝛopte
rea ppl̄i confitebuntur tibi. Alla.
℣. Tu es Petrus, ꝛ super hanc
petram ędificabo ecclesiā meam.

Seq̄ sc̄i euange. s̄m mattheū Ca. 16.

IN illo tēpe. Venit Iesus in partes cęsareę phi- B
lippi: ꝛ interrogabat discipulos suos, dicēs,
Quē dicunt hoīes esse filium
hoīs? At illi dixerūt, Alij ioā
nē baptistā, Alij aūt heliam,
Alij vero hieremiaȝ, aut vnū
ex ꝓphetis. Dicit illis Iesus,
Vos aūt queȝ me esse dicitis?
Rn̄dit Simon petrus, ꝛ dixit,
Tu es chꝛistus filius dei viui.
Rn̄dēs aūt iesus, dixit ei, Bea
tus es simon bariona: q̄ꝛ caro
ꝛ sanguis nō reuelauit tibi, sed
pr̄ me⁹ q̄ i cęlis ē. Et ego dico
tibi q̄ꝛ tu es petrus: ꝛ sup hanc
petrā ędificabo ecclesiā meā,
ꝛ poꝛte inferi nō ꝑualebūt ad
uersus eā. Et tibi dabo claues
regni cęlo℞. Et q̄dcūq̄ȝ ligaue
ris sup terrā, erit ligatum ꝛ in
cęlis, ꝛ quodcunq̄ȝ solueris su
per terram: erit solutum ꝛ in

celis. Offer. Cõstitues eos prīncipes super omnē terram, memores erunt nominis tui dñe: in omni ꝓgenie ꝛ generatione. Secre.

HOstias dñe quas noī tuo sacrādas offerimus, aplīca ꝓsequatur oratio: ꝑ quam nos expiari tribuas ꝛ dfendi. p. Prefatio de aplis: ꝛ dī ꝑ totā octa. Cōio. Tu es petr⁹, ꝛ sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā.

QVos cęlesti dñe alimento satiasti: apostolicis intercessionib⁹ ab oī aduersitate custodi. per.

¶ In cōme. scti pauli. Introi.

SCio cui credidi, ꝛ cert⁹ sū, q2 potēs est depositū meū seruare ī illum diem. ps. Dñe ꝓbasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meam ꝛ resurrectionē meā. ℣. Glia. Oro

2.Ti mo.j.

DEus qui multitudinē gētiū, beati pauli aplī pdicatione docuisti: da nobis qs, vt cui⁹ natalitia colim⁹: eius apd te patrocinia sentiam⁹. p. Et fit cōme. d btō petro. Oro.

DEus qui beato petro apostolo tuo, collatis clauibus regni cęlestis, animas ligandi atq3 soluendi pontificium tradidisti: concede: vt intercessionis eius auxilio: a pcōꝝ nrōꝝ nexib⁹ liberemur. Qui.

Le. epłę btī pauli aplī. Ad gal. ca.j.b.

FRatres, Notū vobis facio euāgeliū, qd euāgelizatū est a me, q2 nō est ꝑm bominē. neq3 enim ego ab hoīe accepi illud, neq3 didici: sed ꝑ reuelationē iesu xpī Audistis enim ꝯuersationē meā aliqñ in iudaismo, qm supra modū ꝑsequebar ecclesiā dei, ꝛ expugnabā illā, ꝛ ꝓficiebā in iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundanti⁹ emulator existens paternarū mearū traditionū. Cū aūt placuit ei, qui me segregauit ex vtero mrīs meę, ꝛ vocauit ꝑ gratiā suam, vt reuelaret filiū suū in me, vt euangelizarē illū in gētib⁹ ꝯtinuo, nō acqeui carni, ꝛ sanguini, neq3 veni bierosolymā ad antecessores meos apostolos sed abij ī arabiā, ꝛ iterū reuersus sū damascū. Deinde post annos tres veni bierosolymā

videre petrū: et mansi apud eum dies quindecim. Aliū aūt aplo/rū vidi neminē: nisi iacobum fratrē dñi. Que aūt scribo vo/bis: ecce corā deo, quia nō men/
Gal.2. tior. Gra. Qui operatꝰ est petro in apl'atu, operatꝰ est et mihi inter gen/tes, et cognouerūt grā; dei q̄ data est mihi. ℣. Grā dei in me vacua nō fuit, sꝫ grā eiꝰ semp in me ma/net. Alla ℣. Sācte paule aple, p̄/dicator veritatis et doctor gētiū: itercede p nobis. Euā Dixit si/mon petrus ad iesum. Ecce nos reliqui. oīa. In coī aplo.
Ps.138 fol. Offer. Mihi aūt nimis honorificati sunt amici tui deꝰ: ni mis cōfortatꝰ ē p̄ncipatꝰ eorꝫ. Sec.

Ecclesie tue q̄s dñe, p̄ces et hostias aplica cōmendet oratio: vt qđ p illorū glīa cele bramꝰ: nobis psit ad veniā. p.

Pro beato petro. Secreta.

Ecclesie tue q̄s dñe, p̄ces et hostias bti petri apostoli tui cōmēdet oratio: vt qđ p il/lius gloria celebramꝰ: nobis prosit ad veniā. Per d. Cōio.
Mat. Amen dico vobis, q vos q relin
19. stis oīa, et secuti estis me, cētuplū accipietis: et vitam eternam pos/sidebitis. Post cōmunio.

Perceptis dñe sacramētis, beatis apostolis interueniēti/bus depcamur: vt q̄ pro illorū celebrata sunt gloria: nobis p ficiant ad medelam. Per do.

Pro beato petro. Post cōi.

Letificet nos dñe munus oblatum: vt sicut in aplo tuo petro te mirabilem p̄dica mus: sic p illū tue sumamus i/dulgentie largitatem. Per do.

In visitatione beate Ma/rie ad elisabeth. Introitus. die.2.

Gaudeamus oēs in dño diem festū celebrātes sub honore btē marie v̄ginis, de cuiꝰ visitatio ne gaudent angeli, et collaudāt fi/lium dei. Ps. Eructauit cor meū verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus, q ex abundantia chari/tatis beatā mariā virginē filio tuo fecūdatā, ad salutationem btē elisabeth īspirasti: p̄sta q̄s: vt p eius visitationē, donis ce lestibus repleamur: et ab oībꝰ aduersitatibus eruamur. Per eundē. Lectio libri sapientie.

Cant. ca.2.b Ecce iste venit saliens in montib⁹: transiliens colles. Similis est dilectus meus capreę, hinnuloq; ceruorum. en ipse stat post parietē nostrū respiciēs p fenestras, pspiciēs p cancellos. En dilectus me⁹ loqt̄ mihi, Surge, ppera, amica mea, colūba mea, formosa mea, z veni. iam enim hyems transiit, imber abijt, z recessit. Flores apparuerūt i terra nostra, tēpus putatiōis aduenit, vox turturis audita est in terra nr̄a: ficus ptulit grossos suos, vineę florentes dederunt odorē suū. Surge, ppera, amica mea, speciosa mea, z veni. colūba mea in foraminib⁹ petrę, in cauerna macerię, ostende mihi faciē tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox eniz tua dulcis, z facies tua dcora. Gra. Bn̄dicta z venerabilis es vgo maria: q̄ sine tactu pudoris īuēta es mr̄ saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quē tot⁹ nō capit orbis: in tua se clausit viscera factus hō. Alla. ℣. In maria benignitas per secula commendatur, dum visitans elisabeth vt subdita parabatur. Alleluia ℣. Spes datur omni populo, mariam mox inuocare: videnti hanc elisabeth, humiliter visitare. Sequentia sancti euangelij scd̄m Lucam.

In illo tpe. Exurgens maria, abijt in mōtana cū festinatione, in ciuitatez iuda: z intrauit in domū çacharię, z salutauit elisabeth. Et factū ē, vt audiuit salutationē marię elisabeth, exultauit infans in vtero eius, z repleta est spū scō elisabeth, z exclamauit voce magna, z dixit, Benedicta tu inter mulieres, z benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat mater dn̄i mei ad me? Ecce enim, vt facta ē vox salutationis tuę in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans i vtero meo. Et btā quę credidisti: qm̄ pficient ea q̄ dicta sunt tibi a dn̄o. Et ait maria, Magnificat aīa mea dn̄m, Et exultauit spūs meus in deo salutari meo. Offer. Filię regū i honorē tuo astitit regina a dextris tuis, ī vestitu deaurato circūdata varietate. ps. 44 Secr.

Omnipotens sēpiter nę deus, q curā de oīb⁹ in te pfidentib⁹ semp habes. pn̄sta q̄s: vt p oblationē quaz tibi offerimus, visitationē spūalē btē marię vginis, in nostris necessitatibus sentiam⁹. Per.

Coio. Beata viscera marie vir ginis: que portauerunt eterni pa tris filium. Post comunio.

O Mps sempiterne de⁹, q cōmemorationē visita tiōis btē marie matris dei fie ri voluisti: psta qs: vt p hoc sa crificiū qd sumpsim⁹: ab eius dē visitationis gra nullaten⁹ excidamus.p. Missam visita. editā a sixto.iiij.pōtifice: req re in fine missalis. ¶ In scōꝝ m. pcessi et martiniani. Intro.

dic.2.

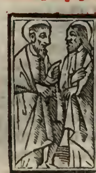

I Udicant san cti gentes, et dnantur pplis, et regnabit dns de us illoꝝ in ppetu um. ps. Exulta te iusti in dno, re ctos decet colla udatio. ℣. Gloria patri. Oratio.

D Eus q nos scōꝝ martyꝝ tuoꝝ, pcessi et martinia ni, gloriosis pfessiōib⁹ circun dast ptegis: da nobis et eoꝝ imitatione pficere, et interces sione gaudere.per. Epla. Be nedictus de⁹ et pr dni nri iesu. In coi pluri.m. fol. Grad. Exultabūt sci in gloria, letabunt i cubilib⁹ suis. ℣. Cātate dno can ticū nouū, laus ei⁹ i ecclesia scōꝝ. Alla. ℣. Judicabūt sci natiōes, et dnabunt pplis, et regnabit illoꝝ rex i eternū. Eua. Ve vobis q edifi. In coi pluri.mar. fol. Offer Gloriabunt i te oēs q dili gūt nomen tuum, qm tu dne bene dices iusto: dne vt scuto bone vo luntatis tue coronasti nos. Sec.

S Vscipe dne pces et mune ra, q vt tuo sint digna cspe ctui, scōꝝ tuoꝝ pcibus adiuue mur. Per. Coio. Aia nra sicut passer erepta est de laqo venātiū. Post cō.

C Orporis sacri et pciosi sanguinis reple ti libamine, qs dne de⁹ nr, vt qd pia deuotione gerim⁹: cer ta redēptiōe capiam⁹.p. ¶ In oct. aploꝝ petri et pauli. Intr. die. 6.

S Apiētiā scō rū narrēt po puli, et laudes eo rū nuntiet eccla: noīa āt eoꝝ viuēt i scl3 scli. ps. Exl tate iusti in dno, rectos decet col laudatio. ℣. Glo ria patri. Oro.

D Eus cuius dextera, btū petrū aplm ambulātē i fluctib⁹ ne mergeret erexit: et coapostolū ei⁹ paulū tertio naufragātē de pfundo pelagi liberauit: exaudi nos ppitius et pcede: vt amboꝝ meritis, e ternitatis gloriā cōsequamur.

Qui vi. Epla. Hi sunt viri misericordie. In coi pluri. mart. fol. Gra. Justoꝝ aie in manu dei sunt, & nō tāget illos tormētū malitie. ℣. Uisi sunt oculis insipientiū mori, illi aūt sunt in pace. Alla. ℣. Uos estis q permāsistis mecū i tētationib' meis, ego aūt i
ca.14 medio vestrū sū sicut q ministrat.
E Seq. sci euāgelij sm mattheū.

In illo tpe. Iussit iesus discipulos ascendere in nauiculā, & pcedere eū trāsfretuꝫ, donec dimitteret turbas. Et dimissa turba, ascendit in mōtē solus orare. Vespere aūt facto, solus erat ibi nauicula aūt in medio mari iactabat fluctibus. erat eni ↄtrarius vētus. Quarta aūt vigilia noctis, venit ad eos ambulans supra mare. Et videntes eū supra mare ambulātē, turbati sunt, dicentes, qꝛ phātasma ē. Et pre timore clamauerunt. Statimqꝫ locut' est eis iesus, dicens, Habete fiduciā, ego suꝫ, nolite timere. Rñdēs aūt petrus, dixit, Dñe, si tu es, iube me venire ad te sup aq̄s. At ipse ait, Veni. Et descendens petrus de nauicula, ambulabat sup aquaꝫ vt veniret ad Iesuꝫ. Videns vero ventū validū, timuit: & cum cepisset mergi, clamauit, dicēs, Dñe, saluū me fac. Et ↄtinuo extendens Iesus manū, apphendit eū: & ait illi, Modice fidei, quare dubitasti? Et cū ascendisset in nauiculā, cessauit vēt'. Qui aūt in nauicula erāt, venerūt, & adorauerūt eū, dicētes, Vere fili' dei es. Off. Exultabūt sci i glia, letabūt i cubilib' suis, exultatiōes dei i faucib' eoꝝ. Secr.

Offerimus tibi dñe p̄ces & munera, q̄ vt tuo sint digna ↄspectui: aploꝝ tuoꝝ petri & pauli p̄cibus adiuuemur. Per. Cōio. Justoꝝ aie in manu dei sūt, & nō tanget illos tormētū malitie, visi sūt ocul' isipiētiū mori, illi aūt sūt i pace. Post c.

Protege dñe pplm tuuꝫ: & aploꝝ tuoꝝ petri & pauli patrocinio ↄfidētē: ppetua defensiōe ↄserua. Per. In scō. d.e.x. rū mar. vij. fratruꝫ, & scāꝝ rufine marty. & scōꝫ virgi. Introi.

Laudate pueri dñm, laudate nomē dñi: q habitaꝛ facit sterilē in domo, matrē filioꝝ letātē. Ps. Sit nomen dñi bñdictū: ex h

nũc ꝛ vſq; in ſeculum. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiri. ꝛc. Oratio.

PReſta q̃s oĩps de⁹, vt qui glioſos martyres, fortes ĩ ſua ꝯfeſſione cognouimus, pi os apud te in nr̃a itercellione puer. ſentiam⁹. p. Lcõ lib. ſapiẽtię. ca. 31.

B MVlierẽ fortẽ q̃s iueniet? Procul, ꝛ de vltimis fini bus p̃ciũ eius. Cõfidit ĩ ea cor viri ſui, ꝛ ſpolijs nõ indigebit: Reddet ei bonũ, ꝛ nõ malũ, oĩb⁹ dieb⁹ vitę ſuę. Quęſiuit lanã ꝛ linũ, ꝛ operata ẽ ꝯſilio manuũ ſuaꝝ. Facta eſt quaſi nauis inſtitoris de longe por tãs panẽ ſuũ. Et d̃ nocte ſurre xit, deditq; p̃dã domeſticis ſu is, ꝛ cibaria ancillis ſuis. Cõſi derauit agrũ, ꝛ emit eũ, de fru ctu manuũ ſuarũ plantauit vi neã. Accinxit fortitudine lum bos ſuos, ꝛ roborauit brachiũ ſuũ. Guſtauit, ꝛ vidit, q; bona ẽ negociatio ei⁹, nõ extinguetur in nocte lucerna eius. Ma nũ ſuã miſit ad fortia, ꝛ digiti eius app̃hẽderunt fuſum. Ma nũ ſuã aperuit inopi, ꝛ palmas ſuas extendit ad pauperẽ. Nõ timebit domui ſuę a frigorib⁹ niuis: Oẽs eni; domeſtici ei⁹ veſtiti ſunt duplicib⁹. Stragu lat ĩ veſtem fecit ſibi, byſſus ꝛ purpura indumentũ eius. No bilis in portis vir eius, qñ ſede rit cũ ſenatorib⁹ terrę. Sindo nẽ fecit ꝛ vendidit, ꝛ cingulũ tradidit cananeo. Fortitudo ꝛ decor indumẽtũ eius, ꝛ ride bit in die nouiſſimo. Os ſuũ aperuit ſapiẽtię, ꝛ lex clemen tię in lingua eius. Cõſiderauit ſemitas dom⁹ ſuę, ꝛ panẽ ocio ſa non comedit. Surrexerunt filij eius, ꝛ btiſſimã p̃dicaue runt: vir eius, ꝛ laudauit eam. Multę filię cõgregauerunt di uitias: tu ſupgreſſa es vniuer ſas. Fallax grã, ꝛ vana eſt pul chritudo, mulier timens deũ, ipſa laudabit̃. Date ei de fru ctu manuũ ſuaꝝ, ꝛ laudẽt eã ĩ portis opera eius. Grad. Aĩa nr̃a ſicut paſſer erepta eſt de la queo venãtiũ. ℣. Laque⁹ ꝯtritus eſt: ꝛ nos liberati ſum⁹: adiutoriũ nr̃m in noĩe dñi, q fecit cęlũ ꝛ ter rã. All'a. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi. All'a. ℣. Hęc eſt vera fraternitas: quę vicit mũ di crimina: chriſtum ſecuta eſt in clyta: tenens regna cęleſtia. Se quẽtia ſci euãge. ſm mattheũ. Ca. 12. D

I Nillo tẽpe. Lo quente Ieſu ad turbas, ecce ma ter ei⁹, ꝛ fratres ſtabant foris, q̃ rẽtes loq ei. Di

pit aūt ei qdaꝫ. Ecce mr̄ tua, ɀ fratres tui foris stant, q̄rentes te. At ipse rn̄dens dicēti sibi, ait, Quę est mr̄ mea, ɀ q sunt fratres mei? Et extēdens manū suā ī discipulos suos, dixit, Ecce mr̄ mea, ɀ fratres mei. Quicūqꝫ enim fecerit voluntatē patris mei q est in cęlis: ipse meꝰ frater, ɀ soror, ɀ mater est. Offerto. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venātium: laqueus contritus est ɀ nos liberati sumus. Secreta.

SAcrificijs pręsentibus q̄s dn̄e intēde placatus: ɀ intercedentibus sctīs tuis: deuotioni nr̄ę pficiāt ɀ saluti. Per. Cōi. Quicūqꝫ fecerit volūtateꝫ patris mei qui in cęlis est: ipse meꝰ frater, ɀ soror, ɀ mater est: dicit dn̄s.

QVęsumꝰ oṗs Post cō. deus, vt illiꝰ salutaris capiamus effectū: cuius p hęc mysteria pignus accepimus. Per dn̄ꝫ. ℭ In sanctoꝝ mar. Naboris ɀ Felycis. Introitus. die. 12.

SApiētiā scōꝝ narrēt ppl̄i: ɀ laudes eoꝝ nunciēt ecclesia: noīa aūt eoꝝ viuent in seculū seculi. Ps. Exultate iusti in dn̄o: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Oro.

PRęsta quęsumꝰ domine, vt sicut nos sanctoꝝ martyrum tuorum Naboris, ɀ Felicis, natalitia cęlebrāda non deserunt: ita iugiter suffragijs comitentur. Per dominum. Epistola. Iusti auteꝫ in perpetuum viuent, ɀ apud dn̄m. In coī pluri. marty. fol. Gra. Aīa nr̄a sicut passer erepta est de laqueo venātiū. ℣. Laqueus ɔtritus ē, ɀ nos liberati sumꝰ: adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i: q fecit cęlū ɀ terram. All'a. ℣. Gaudete iusti in dn̄o, rectos decet collaudatio. Euang. Qui vos audit. In coī pluri. m̄. fol. Offer. Letamini in dn̄o ɀ exultate iusti, ɀ gloriamini oēs recti corde. Secre.

MVnera plebis tuę q̄s domine, scōꝝ martyꝝ tuorū naboris, ɀ felicis, fiant grata suffragijs: ɀ quoꝝ triūphis tuo nomini offeruntur: ipsoꝝ digna pficianī ɀ meritis. Per. Cōio. Dico aūt vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui vos persequuntur. Post cō.

NAtalitijs sanctoruꝫ tuorum q̄s dn̄e: ɀ sacramenti munere vegetati: bonis qbus per tuam gratiā nunc fouemur: p fruamur ęternis. Per d. ℭ In sanctę praxedis virgi. Introi. die. 21

Loquebar d testimonijs tuis i ꝯspectu regū, ꝛ nō ꝯfundebar, ꝛ meditabō i mādatis tuis. q̄ dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria pa. Oratio.

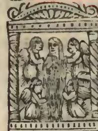
Exaudi nos deus salutaris nr̄: vt sicut de btē potētianę virginis festiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Epla. Qui gloriatur. In coī virgi. fol.

Grā. Dilexisti iustitiā, ꝛ odisti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus, oleo lętitię. Alla. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudie tua itēde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. Euā. Sile est regnū cęloꝝ decē vgi. In coī vgi. fol. Offer. Diffusa est gratia in labijs tuis, propterea benedixit te deus in ęternum, ꝛ in seculum seculi. Secre.

Accepta tibi sit dn̄e sacratę plebis oblatio, ꝓ tuorū honore scōꝝ: quoꝝ se meritis ꝑcepisse de tribulatione cognoscit auxiliū. Per. Cōio. Simile ē regnū cęloꝝ hoī negociatori, qu: rēti bonas margaritas, iuēta vna preciosa margarita, dedit oīa sua ꝛ cōparauit eā. Post cō.

Satiasti dn̄e familiā tuam muneribus sacris: ei⁹ q̄su mus interuētiōe nos refoue: cuius solēnia cęlebram⁹. Per.

¶ In scē marię magda. Intr. Die. xx

Me expectauerūt pcōres, vt ꝑderent me, testimonia tua dn̄e itellexi, oīs ꝯsumationis vidi finē: latū mādatū tuū nimis. ps. Beati imaculati i via q ambulāt in lege dn̄i. ℣. Gloria. Orō.

Beatę marię Magdalenę q̄s dn̄e suffragijs adiuuemur: cui⁹ ꝑcibus exorat⁹, quatriduanū fratrē viuū ab iferis resuscitasti. Qui vi. Epla. Mulierē fortē quis inueniet. vt s. i festo. vij. fratꝝ. fol. Grā. Dilexisti iustitiā, ꝛ odisti inigtatē. ℣. Propterea vnxit te deus de⁹ tuus, oleo letitię. Alla. ℣. Diffusa est grā in labijs tuis: ꝑpea bn̄dixit te de⁹ i ęternū. Euā. Rogabat Iesum gdā pharisęus vt manducaret cū illo. Req. s. fer. v. post dn̄icā dē pass. fol. 74. Offer. Filię regū i honorē tuo, astitit regina a dextris tuis, in vestitu deaurato circūdata varietate. Sec.

Munera nr̄a q̄s dn̄e, beatę marię magdalene glo

rioſa merita tibi reddāt accepta: cuius oblationis obſeq̄ū, vnigenitus filius tuus clementer ſuſcepit īpenſum. Qui te. Cōio. Feci iudiciū ꝛ iuſtitiā dn̄e, non calūnient mihi ſupbi, ad oīa mandata tua dirigebar, oēm viaȝ iniq̄tatis odio habui. Poſt cōio. Sumpto q̄s dn̄e vnico ꝛ ſalutari remedio corpoꝛe ſcilicet ꝛ p̄cioſo ſanguine tuo: ab oībus malis, ſanctę marię magdalenę patrocinijs exuamur. Qui vi.

die.23 ¶ In ſci apollinaris epi ꝛ marty. Introitus.

Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m, ſci ꝛ humiles coꝛde laudate deuȝ. Ps. Benedicite oīa opa dn̄i dn̄o, laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. V. Gloria. Oro. Deus fideliuȝ remuneratoꝛ aiarum, quiq; hunc diē beati apollinaris ſacerdotis tui martyrio cōſecraſti, tribue q̄s nobis famulis tuis: vt cuius venerandaȝ celebꝛam⁹ feſtiuitatē: p̄cib⁹ eius indulgētiaȝ ꝯſequamur. Per. Epi. Iuſtus coꝛ ſuum tradidit. In cōi pnius mar. fol. Grā. Inueni dauid ſeruū meū, oleo ſcō vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ꝛ bꝛachium meuȝ confoꝛtabit eum. V. Nihil proficiet inimicus in eo, ꝛ filius iniq̄tatis non nocebit ei. Alleluia. V. Jurauit dn̄s, ꝛ non penitebit eum, tu es ſacerdos in ęternum, ſm oꝛdinem melchiſedech. Sequentia ſancti euangelij ſecundū Lucaȝ. ca.22.c

In illo tp̄e. Factā eſt ꝯtentio inter diſcipulos, quis eoꝝ videret̄ eſſe maioꝛ. Dixit āt eis Ieſus, Reges gentiū dn̄ant̄ eoꝝ, ꝛ q̄ poteſtatē habent ſup eos, benefici vocant̄. Vos aūt non ſic: ſȝ q̄ maioꝛ eſt in vobis, fiat ſicut minoꝛ, ꝛ q̄ p̄ceſſoꝛ eſt, ſicut miniſtratoꝛ. Nā quis maioꝛ ē, q̄ recūbit, an q̄ miniſtrat? Nōne q̄ recūbit? Ego autē in medio veſtruȝ ſum, ſicut q̄ miniſtrat. vos aūt eſtis q̄ permāſiſtis mecū in tētationib⁹ meis. Ego diſpono vob, ſicut diſpoſuit mihi p̄r meus, regnum, vt edatis, ꝛ bibatis ſup menſam meā in regno meo, ꝛ ſedeatis ſup thꝛonos, iudicātes duodecim tribus iſrael. Offer. Ueritas mea ꝛ miſericoꝛdia mea cum ipſo, ꝛ in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. Secreta.

Respice dn̄e ꝑpitius super hec munera, q̄ pro beati sacerdotis ꝛ martyris tui apollinaris cōmemoratione deferimus: ꝛ p nr̄is offensionibus immolamus. Per. Cōio. Dn̄e qn q̄ talēta tradidisti mihi: ecce alia quinqꝫ superlucratus sum: euge serue bone ꝛ fidelis, qꝛ in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: intra i gaudium dn̄i tui. Post cō.

Tua scā sumētes q̄s dn̄e, vt beati apollinaris nos foueant cōtinuata presidia, qꝛ nō desinis ꝑpitius intueri: q̄s talibus auxilijs cōcesseris adiuuari. Per dn̄m. ¶ In scti iacobi apli. Intro.

die. 25

Mihi autē nimis honorati sunt amici tui deꝰ, nimis ꝯfortatus ē principatus eoꝝ. ps. Dn̄e ꝓbasti me, ꝛ cognouisti me, tu cognouisti sessionē meam ꝛ resurrectionē meā. ℣. Glia. Oīo.

Esto dn̄e plebi tue sanctificator ꝛ custos: vt apostoli tui iacobi munita presidijs, ꝛ ꝯuersatione tibi placeat: ꝛ secura mēte deseruiat. Per. Episto. Bn̄dictus deꝰ ꝛ pr̄ dn̄i nr̄i iesu xp̄i. In cōi aploꝝ. fol.

Grad. Constitues eos principes super oēm terrā, memores erunt nois tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij, ꝓpterea ppl̄i cōfitebunē tibi. Alla. ℣. Ego vos elegi de mundo, vt eatis ꝛ fructū afferatis, ꝛ fructꝰ vester maneat. Seq. scī euāgelij sm̄ mattheū ca. 20.

In illo tēpe. Accessit ad iesum mater filioꝝ zebedei cū filijs suis, adorans ꝛ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei, qd vis? At illa, Dic vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexterā tuam, ꝛ vnus ad sinistrā in regno tuo. Rn̄dēs aūt Iesus, dixit, Nescitis qd petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum? Dicunt ei, Possumꝰ. Ait illis, Calicē quidē meū bibetis: sedere aūt ad dexterā meā, ꝛ sinistrā, non est meū dare vobis: sed qbus paratum est a patre meo. Offer. Mihi aūt nimis honorificati sūt amici tui deꝰ, nimis ꝯfortatus ē pncipatꝰ eoꝝ. Secre.

Oblatiōes ppl̄i tui q̄s dn̄e, bti apl̄i tui iacobi passio btā ꝯciliet: ꝛ que nr̄is nō apta sunt meritis: fiant tibi placita eius depcatione. Per d. Cōio. Vos qui secuti estis me, sedebitis

tis super sedes iudicantes duode cim tribus israel. Post cõio.

Beati apl'i tui Iacobi, cuius hodie festiuitate, corpore ⁊ sanguine filij tui nos refecisti, q̃s dñe intercessiõe nos ad iuua: p cuius festiuitate pcepimus tua scã lętantes. Per eũ.

Die .28 ¶ In scõꝝ mar. naçarij, ⁊ celsi, victoris, ⁊ innocẽtij. Introi.

Salus aũt iustorũ a dño ⁊ ptector eoꝝ ẽ in tpe tribulationis. Ps. Noli emulari in malignãtib', neqꝫ zelaueris faciẽtes iniqtatem. ℣. Gloria pa. Oĩo.

Sanctoꝝ martyrũ tuorũ nos dñe, naçarij, ⁊ celsi, victoris, ⁊ innocẽtij, ↄfessio btã cõmuniat: ⁊ fragilitati nr̃ę subsidiũ dignãter exoret. Per d.

Epl'a. Sapientiã antiquorũ. In coĩ pluri. m̃. fol. Grad. Cõfitebũt cęli mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuã in eccl'ia scõrũ. ℣. Mias dñi in ęternum cantabo: in generatione ⁊ progenie. All'a. ℣. Exultabunt sci in gloria: lętabunt in cubilib' suis. Euan. Quivos audit. In coĩ pluri. m̃. fol.

Offer. Gl'iabunt in te oẽs q diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu dñe bñdices iustis: domine vt scuto bone volũtatis tuę coronasti eos. Secre.

Concede nobis oĩps de', vt his munerib', q̃ p scõrũ martyꝝ tuorum, naçarij, ⁊ celsi, victoris, ⁊ inocẽtij, bonore õferim': ⁊ te placem' exhibitis: ⁊ nos viuificemur acceptis. p. Cõio. Et si corã hoĩbus tormenta passi sunt, deus tentauit eos: tanq̃ aurũ i fornace probauit eos: ⁊ quasi holocausta accepit eos in ęternum. Post cõio.

Sanctorum martyrũ, naçarij, ⁊ celsi, Victoris, ⁊ innocẽtij, dñe ĩtercessione placat': p̃sta q̃s: vt qđ tpali celebram' actione: ppetua saluatione capiamus. Per.

¶ In sanctorũ marty. felicis, simplicij, faustini, ⁊ beatricis. Introitus. Die .29

Iusti epulentur ⁊ exultẽt in ↄspectu dei: ⁊ delectentur in lętitia. Ps. Exurgat deus ⁊ dissipent inimici ei': ⁊ fugiãt qui oderũt eũ a facie ei'. ℣. Gl'ia. Oĩo.

Presta q̃s dñe, vt sicut populus chr'ian', martyrum tuoꝝ felicis, simplicij, faustini ⁊ beatricis, tẽporali solẽnitate ↄgaudet: ita pfruat̃ ęterna:

ꝛ qđ votis celebrat:compbē-dat effectu.p. Epla. Iusti aut. In cōi pluri. mar fo. Gra. Uindica dñe sanguinē scōꝝ tuoꝝ q effusus ē. ℣. Posuerunt mortalia seruoꝝ tuoꝝ, escas volatilibus celi, carnes scōꝝ tuoꝝ bestijs terre: Alla. ℣. Mirabilis deus nr in scis suis. Euan. Cū audieritis. In cōi pli. mar. fol. Offer. Exultabunt sancti ī gloria, letabūtur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Hostias tibi dñe p scōꝝ martyꝝ tuoꝝ felicis, simplicij, faustini, ꝛ beatricis, cōmemoratiōe ōferim⁹: suppliciter depcātes: vt ꝛ īdulgētiā nobis pariter pferāt, ꝛ salutē. p. Cō. Aīa nra sicut passer erepta ē de laqueo venātiū. Post c.

Presta qs ops de⁹, vt scōrū martyꝝ tuoꝝ felicis, simplicij, faustini, ꝛ beatricis, celestibus mysterijs celebrata solēnitas: idulgētiā nobis tue

die.29 ppitiatiōis acquirat. p. ¶ In sancte marthe virgi. Introit⁹.

Gaudeamus oēs in dño diē festum celebrantes sub honore marthe virginis: de cui⁹ solēnitate gaudēt angeli: ꝛ collaudant filiū dei. Ps. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.

Omnipotēs clemētissime de⁹, cui⁹ fili⁹ in ede btē marthe hospitari dignat⁹ est: da qs: vt ei⁹ meritis q illū placide suscepit, i ede poloꝝ misericorditer hospitari valeamus. p. Epla. Qui gliat. In cōi vg. fol. Grad. Propter veritatē ꝛ māsuetudinē ꝛ iustitiā: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ꝛ vide: ꝛ inclina aurem tuā, qa ꝯcupiuit rex spēm tuā. Alla. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternum. Sequētia sancti euangelij secundū Lucā. ca.10. B

In illo tpe. Intrauit Iesus in qddā castellū: ꝛ mulier qdā martha noīe, excepit illū ī domū suā, ꝛ huic erat soror, noīe maria, q ēt sedēs secus pedes dñi, audiebat vbū illius. Martha aūt satagebat, circa frequēs ministeriū. que stetit, ꝛ ait, Dñe, nō ē tibi cure, q soror mea religt me solā ministrare? Dic g illi,

vt me adiuuet. Et rñdés, dixit illi dñs. Martha, martha, solicita es, et turbaris erga plurima. Porro vnũ est necessariũ. Maria optimã ptẽ elegit: quę nõ auferet ab ea. Offer. Filię regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circũdata varietate. Secr.

Deus q btã marthã hospitã tuã, vginitatis dono, et pię hospitalitatis gr̃a decorasti ꝯcede: vt ei⁹ meritis et ĩtercessiõe: te cęlestẽ hospitez seq mereamur. Qui vi. Cõio. Dilexisti iustitiã et odisti iniqtatẽ: ppea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹. Post c.

Beatę marthę cbr̃i et aplõrũ hospitę dñe pcib⁹ adiuuemur: vt q̃ cbr̃o meruit ministrare in terris: ei⁹ pcamur interuẽtu: et eidẽ ministremus
die.30 in cęlis. Qui te. ¶ In scõrum mar. abdon et sennen. Intro.

Intret in cõspectu tuo dñe gemit⁹ cõpeditorũ, redde vicinis nr̃is septuplum in sinu eoꝝ, vindica sanguinem sanctoꝝ tuorum, qui effusus est. ps. Deus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã, polluerũt tẽplũ scm̃ tuũ, posuerũt hierusalem in pomorum custodiam, ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus q scis tuis abdon et sennen, ad hãc gl'iam veniẽdi copiosum mun⁹ grę ꝯtulisti: da famulis tuis suoꝝ veniã pctõꝝ: vt scõꝝ tuoꝝ intercedẽtib⁹ meritis: ab oĩbus mereamur aduersitatib⁹ liberari. p. Epi. Iusti aũt in ppetuum. In cõi pl'r.m̃. fol. Gra. Gloriosus de⁹ i scis suis, mirabilis i maiestate, faciẽs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata est i vtute, dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia. ℣. Iustorũ aĩe in manu dei sunt, et non tãget illos tormentum malitię. Euan. Videns iesus turbas. In cõi pl'r. mar. fol. Offer. Mirabilis de⁹ i scis suis, de⁹ isrl' ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suę benedictus deus. Secre.

Hec hostiã qs dñe, quã in scõꝝ martyꝝ tuoꝝ natalitijs recẽsentes offerim⁹: et vincula nr̃ę prauitatis absoluat: et tuę nob mĩę dona ꝯciliet. p. Cõi. Posuerũt mortalia seruoꝝ tuoꝝ dñe escas volatilib⁹ cęli, carnes scõꝝ tuorũ bestijs terrę, fm magnitudinẽ brachij tui posside filios morti punitorũ. Post cõ.

Per hui⁹ dñe opatiõnẽ mysterij, et vitia nr̃a purgẽtur

tur: ꝛ intercedētibus scīs tuis abdon ꝛ sennen, iusta desideria compleantur. Per domi.

die.j. ¶ In sci petri ad vīcu. Intro.

Nunc scio vereq; misit dn̄s angelum suū, ꝛ eripuit me dē manu herodis ꝛ de oī expectatiōe plebis iudeorū. ps. Et petr⁹ ad se reuersus, dixit. ℣. Glia. Oro.

Deus q beatū petrū apl'z a vīculis absolutū illesū abire fecisti: nr̄oꝝ q̄s absolue vīcula pctōꝝ: ꝛ oīa mala a nobis ꝓpitiatus exclude. p.

Deinde fit cōme. de. s. paulo.

Deus q multitudi Oro. nē gētiū btī pauli apl'i ꝑdicatiōe docuisti: da nob̄ q̄s: vt cui⁹ cōmemoratiōnē colimus: ei⁹ apd̄ te p̄ocinia sentiamus. p. Lcō actuū aplo꜕.

ca. 12. In dieb⁹ illis. Misit herodes rex manus, vt affligeret quosdā de eccl'ia. Occidit aūt iacobū fratrē ioānis gladio. Vidēs aūt ꝗa placeret iudeis, apposuit vt apphēderet ꝛ petrū. Erāt aūt dies aȝimorū. Quē cū apphēdisset, misit in carcerē, tradēsq; q̄ttuor quaternionib⁹ militū ad custodiē dū, volēs post pascha ꝑducerē eū pplo. Et petr⁹ qdē seruabatur ī carcerē. oro aūt fiebat sine itermissione ab eccl'ia ad deū ꝓ eo. Cū aūt ꝑducturus eū eēt herodes, in ipsa nocte erat petrus dormiēs inter duos milites, vict⁹ cathenis duabus. Et custodes ante ostium custodiebant carcerē. Et ecce angelus dn̄i astitit, ꝛ lumē refulsit in habitaculo carceris, percussoq; latere petri, excitauit eū, dicēs, Surge velociter. Et ceciderūt cathenę de māibus ei⁹. Dixit aūt angelus ad eū, Pręcigere, ꝛ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi, Circūda tibi vestimētum tuū, ꝛ seq̄re me. Et exiēs, seq̄bat eū, ꝛ nesciebat ꝗa verū ē qd̄ fiebat ꝑ angelū: existimabat aūt se visuȝ videre. Transeūtes aūt p̄mā ꝛ scd̄aȝ custodiā, venerūt ad portā ferreā, quę ducit ad ciuitatē, q̄ vltro apta est eis. Et exeūtes, ꝓcesserūt vicū vnum: ꝛ ꝯtinuo discessit angelus ab eo. Et petr⁹ ad se reuersus, dixit, Nūc scio vere, ꝗa misit dn̄s angelū suū, ꝛ eripuit me de manu herodis, ꝛ de omni expectatione plebis iudeo꜕. Grad. Constitues eos principes super oēm ter

rā: memores erunt nōis tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: ꝓpterea populi ꝯfitebunt tibi. Alla. ℣. Solue iubente deo terraꝝ petre cathenas, qui facis vt pateant celestia regna beatis.

Cap. 16. B Sequē. sci euā. scḋm Mattheū.

N illo tēpe. Venit Iesus i ptes cesareę philippi: ꝛ interrogabat discipl'os suos, dicēs, Quē dicūt hoīes eē filiū hoīs? At illi dixerūt, Alij ioānē baptistā, Alij aūt heliam, Alij vo hieremiā, aut vnū ex ꝓphetis. Dicit illis Iesus, Vos aūt quē me eē dicitis? Rñdit simō petrus, ꝛ dixit, Tu es chrīs filius dei viui. Rñdēs aūt Iesus, dixit ei, Beat' es simō bariona: qa caro ꝛ sanguis non reuelauit tibi, sed pr̄ me' q in cęlis ē. Et ego dico tibi quia tu es petrus: ꝛ sup hāc petram edificabo ecclīā meā, ꝛ portę inferi nō ꝑualebunt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni cęloꝝ. Et qðcunq ligaueris sup terrā, erit ligatū ꝛ in cęlis, ꝛ qðcūq solueris sup terrā: erit solutū ꝛ in celis. Offer. Cōstitues eos principes sup oēm terrā: memores erunt nōis tui dñe: in oī progenie ꝛ generatione. Secr.

Oblatū tibi dñe sacrificiū intercedēte beato petro aplo tuo, viuificet nos semp ꝛ muniat. p. Pro scō pau. Sec.

Ecclię tuę q̄s dñe, pces ꝛ hostias aplica cōmendet oīo: vt qð pro illoꝝ glia celebram': nobis ꝓsit ad veniā. p. Cōio. Tu es petrus, ꝛ super hāc petrā edificabo ecclīā meā.

Corporis sacri ꝛ Post cō. p̄ciosi sanguinis repleti libamine, q̄s dñe de' nr̄: vt qð pia deuotiōe gerimus: certa redemptione capiamus. p. d.

Pro scō paulo. Post cōio. Perceptis dñe sacr̄is, btis aplis interueniētib' deprecamur: vt q̄ pro illoꝝ celebrata sunt gloria: nobis ꝓficiant ad medelā. Per. ¶ In sanctoꝝ mart. machabeoꝝ. Oīo. dic. 1.

Raterna nos dñe martyrū tuoꝝ corona letificet: q̄ ꝛ fidei nostrę p̄beat incrementa virtutum, multiplici nos suffragio cōsoletur. Per. Secre.

Terata mysteria dñe, pro scōꝝ martyrū tuorū cōmemoratiōe deuota mēte tractemus: qbus p̄sidium nobis crescat ꝛ gaudiū. Per. Post cōio.

Presta q̄s oīps de', vt quorū memoriā sacri̅ partici

patione recolim⁹: fidē quoqȝ proficiendo sectemur. Per d.

die.2. ℂ In sci stephani pō ꝛ m̄.Intr.

Sacerdotes eius induant salutari, ꝛ sancti eius exultatione exultabunt. ps. Memēto domine dauid, ꝛ omnis mansuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus q nos btī stephani martyris tui atqȝ pontificis ānua solēnitate lętificas: ꝯcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus: de eiusdē etiaȝ ꝓtectione gaudeamus. Per do. Epi. Doctrinis varijs. In coī vnius ꝯfes. fol. Gra. Ecce sacerdos magnus q in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō est inuētus similis illi: q cōseruaret legē excelsi. Alla. ℣. Tu es sacerdos i eternum, ſm ordinem melchisedech. Euāge. Homo qdā nobilis abijt in regione lōgin. In coī ꝯfess. fol. Offer. Inueni dauid seruū meū, oleo scō vnxi eū, manus enim mea auxiliabit ei, ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. Secreta.

Munera tibi dñe dicata sctifica: ꝛ itercedēte btō stephano martyr̄ tuo atqȝ pōtifice: ꝑ eadē nos placatus itēde. Per. Cōio. Dñe qnque talē ta tradidisti mihi, ecce alia qnqȝ suplucratus sum, euge serue bone ꝛ fidelis: qa i pauca fuisti fidelis: supra multa te constituam: itra in gaudium dñi tui. Post cōio.

Hec nos cōio dñe purget a crimine: ꝛ intercedēte btō stephano martyre tuo atqȝ pōtifice: cęlestis remedij faciat esse ꝯsortes. per. ℂ In inuētione scī stephani ꝓtho. ad missam oīa dr̄ de natali ei⁹. die.3.

ℂ In festo s. marię niuis. Int. Salue scā parēs. cū ret. Regre. s. i missa votiua btē marię vg. fol. die.5.

ℂ In scī dñici ꝯf. Int. die.5.

Os iusti meditabit sapiētiā: ꝛ ligua ei⁹ loquet iudiciuȝ: lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹. ps. Noli

emulari in malignātibus, neq3 ze laueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri z filio. Oratio.

Deus q ecclesiā tuam, btī dñici ꝯfessoris tui illumi nare dignat⁹ es meritis z doctrinis, concede, vt eius intercessione, tpalib⁹ non destituatur auxilys, z spiritualib⁹ semper ꝓficiat incrementis. Per. Epi. Testificor corā deo. In coi vnius ꝯfes. fol. Grad. Os iusti meditabit sapiētiā, z lingua ei⁹ loquet iudicium. ℣. Lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹: z nō supplātabūtur gressus eius. Alla. ℣. Iustus germinabit sicut liliū: z florebit i eternū añ dñm. Euā. Vos estis sal ter. In coi ꝯfes. fo. Offer. Ueritas mea z mia mea cum ipso: z in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Munera tibi dñe dicata sanctifica: vt meritis btī dñici ꝯfessoris tui: nobis ꝓficiant ad medelam. Per. Cōio. Fidelis su⁹ z prudēs, quē ꝯstituit dñs sup familiā suā, vt det illis in tpe tritici mensuras. Postcōio.

Concede qs ops deus, vt q pcōꝝ nroꝝ pondere ꝑmimur: btī dñici cōfessoris tui patrocinio subleuemur. Per.

die. 6. ¶ In festo transfigurationis dñi nostri Iesu christi. Introi.

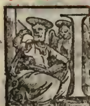

Viderunt ingressus tuos de⁹, ingressus dei mei, regis mei: q ē i scō. ps. Illuxerunt coruscatiōes tuę orbi terrę, cōmota est z ꝯtremuit terra. ℣. Glia. Oro.

Deus q fidei sacra, in vnigeniti tui gloriosa trāsfiguratiōe patrū testimonio roborasti: z adoptionē filiorum ꝑfectā, voce delapsa i nube lucida mirabiliter ꝑsignasti: ꝯcede ꝓpitius. vt ipsius regis glorię nos coheredes efficias: z eiusdē glīę tribuas eē ꝯsortes. Per. Lcō eple btī petri aplī. 2. ca. 1. c.

Charissimi. Non idoctas fabulas secuti, notā facimus vobis dñi nrī Iesu xpi virtutē z ꝑscientiā: sed speculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim a deo patre honorē z gloriā, voce ad eū dlapsa hmōi a magnifica gloria, Hic est filius me⁹ dilect⁹, in quo mihi cōplacui, ipsū audite. Et hanc vocē nos audiuimus de cęlo allatā, cū essem⁹ cū ipso in monte scō. Et habem⁹ firmiorē ꝓpheticū sermones, cui benefacitis attēdētes, quasi lucernę lucēti in caligi

noso loco, donec dies illuce-
scat, et lucifer oriat in cordib⁹
vris: hoc primũ intelligẽtes q̃
ois ppheta ppria interptatio
ne non fit. Non enim volunta
te humana allata est aliqñ p-
phetia: sed spũ scõ inspirati, lo
cuti sunt sci dei hoies. Grad.
Cãtate dño et bñdicite noi sancto
ei⁹, annũtiate de die in diẽ saluta-
re ei⁹. ℣. Annũtiate inter gentes
gliaz ei⁹: in oibus pplis mirabilia
eius. Alleluia. ℣. Candor est lu-
cis eterne, speculum sine macu-
la, et imago bonitatis illius. Se-
ca. 17. quẽtia sci euãge. sm mattheũ.
A

In illo tpe. Assũ
psit iesus petrũ,
et iacobũ, et ioã-
nẽ fratrẽ eius, et
duxit illos i mõ
tez excelsum se
orsum: et transfiguratus ẽ antẽ
eos. Et resplenduit facies eius
sicut sol: vestimẽta aũt eius fa
cta sunt alba sicut nix. Et ecce
apparuerũt illis moyses, et he
lias, cũ eo loquẽtes. Rñdens,
aũt petr⁹, dixit ad Iesuz, Dñe,
bonũ est nos hic esse, si vis fa-
ciamus hic tria tabernacula,
tibi vnũ, moysi vnum, et helie
vnũ. Adhuc eo loquẽte, ecce
nubes lucida obũbrauit eos
Et ecce vox de nube, dicens
Hic est filius meus dilectus i
quo mihi bene cõplacui, ipsuz
audite. Et audientes discipuli,
ceciderũt in faciẽ suã, et timue
runt valde, Et accessit Iesus, et
tetigit eos, dixitqz eis, Surgi-
te, et nolite timere. Leuantes
aũt oculos suos, neminẽ vide
rũt, nisi solũ Iesum. Et descen
dẽtib⁹ illis de mõte p̃cepit eis
iesus, dicẽs, Nemini dixeritis
visionem: donec filius hois a
mortuis resurgat. Offer. Glla
et diuitie in domo eius, et iustitia
eius manet in seculũ seculi. alla.
Oblata q̃s dñe mu- Secr.
nera gloriosa vnigeniti
tui trãssiguratione scifica: nos
qz a pcõp maculis, splẽdorib⁹
ipsius illustrationis emunda.
p. Pr̃fa. d natiui dñi fol.
Cõio Uiderũt oẽs fines terre
salutare dei nostri. Post cõio.
Presta q̃s ops deus, vt sa-
crosancta trãssiguratiõis
mysteria, q̃ solẽni celebramus
offõ: purificate mentis intelli-
gentia consequamur. Per do.

¶ Alia missa
trãsfi. dñi. Intr.
In excelso
throno vidi
sedere virũ, quẽ
adorat multitu-
do angelop psal

lẽtes in vnũ:ecce cui⁹imperiũ nomẽ est in ꝑternũ. ps. Jubilate deo oĩs terra:seruite dño ĩ letitia. ꝟ. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Deus q hodierna die vnigenitũ tuuꝫ mirabiliter trãsfoꝛmatũ cęlitus vtriusqꝫ testamẽti patribus reuelasti:da nobis beneplacitis tibi actib⁹ ad eius semꝑ ꝯtẽplãdã ꝑtingere gloꝛiã,in q̃ tuę ꝑ̃ñitati optime cõplacuisset testatus es. P.

2.ca.1 Lcõ eplę beati petri apostoli.

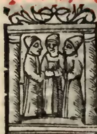
C Harissimi. Iustum arbitroꝛ quãdiu sum ĩ hoc tabernaculo,suscitare vos in cõmonitiõe:certus sum enim ꝙ velox ẽ depositio tabernaculi mei ſ꜔ ꝙ ⁊ dñs nr̃ iesus xp̃s significauit mihi.Non enĩ꜔ in doctas fabulas secuti, notam fecimus vobis dñi nr̃i iesu xp̃i virtutẽ ⁊ pręsciẽtiã: sed speculatoꝛes facti illius magnitudinis. Accepit enim a deo p̃re honoꝛẽ ⁊ gloꝛiã, voce dlapsa huiuscemodi a magnifica gloria, Hic est filius me⁹ dilect⁹, in quo mihi bene cõplacui,ipsum audite. Et hãc vocẽ audiuim⁹ de cęlo allatã,cũ essem⁹ cũ illo in monte scõ.Et habemus firmioꝛẽ ꝓpheticũ ſmonẽ, cuius benefacitis intẽdentes, quasi lucernę lucenti ĩ caliginoso loco, donec dies illucescat,⁊ lucifer oꝛiat in coꝛdibus v̄ris. Gra. Speciosus foꝛma pręfilijs hoĩu꜔:diffusa est grã in labijs tuis. ꝟ. Eructauit coꝛ meũ v̄bũ bonũ:dico ego opa mea regi.Alla. ꝟ Dñs regnauit ,decoꝛẽ induit:induit dñs foꝛtitudinẽ, ⁊ p̃cinxit se v̄tute. Euã. Assumpsit iesus petrũ ⁊ iacobũ ⁊ ioannem. vt̃s. Et dr̃ Credo. Offer. Deus enĩ firmauit oꝛbeꝫ terrę qui non commouebi : parata sedes tua deus ex tunc a seculo tu es. Secreta.

S Vscipe q̃s dñe scẽ p̃r oĩs, munera quę pꝛo gloꝛiosa filij tui trãsfiguratione deferim⁹, ⁊ ꝯcede ꝓpitius:vt ꝑ hęc ⁊ tpalib⁹liberemur incõmodis, ⁊ gaudijs cõnectemur in mente.Per eũ. Pręfatio de natiui. dñi. Q ⁊ per incarnati ver.⁊c. Cõio. Uisionẽ quã vidistis, nemini dixeritĩ,donec a moꝛtuis resurgat fili⁹ hominis. Post cõio.

D Omine Iesu chꝛiste,qui cũ moyse ⁊ helia in mõte discipulis tuis apparere voluisti:pręsta q̃s:vt sicut eos erigere atq ꝯfoꝛtare dignat⁹es: ita ⁊ nos famulos tuos ab oĩbus perturbationibus liberare digneris.Qui viuis ⁊ reg.

¶ In sanctoꝛum marty.sixti, die.6.

felicissimi, z agapiti. Introit².

Alus aũt iu/stoꝝ a dño: z ꝓtector eoꝝ est in tpe tribulationis. ps. Noli emulari in malignantib⁹, z neqꝫ zelaueris facientes iniqtatem. ℣ Gloria. Oro.

Deus q nos ꝯcedis sctõꝝ martyꝝ tuoꝝ, sixti felicissimi, z agapiti, natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine, de eoꝝ societate gaudere. Per. Epla. Sci p fidem. In coi pluri. m. fol. Gra. Clamauerũt iusti, z dñs exaudiuit eos z ex oib⁹ tribulationib⁹ eoꝝ, liberauit eos. ℣. Iuxta ẽ dñs his q tribulato sunt corde, z humiles spũ saluabunt. Alla. ℣. Tradiderũt corpora sua pp deũ ad supplicia: ideo coronant, z accipiũt palmã. Euan. Qui vos audit. In coi pluri. m. fol. Offer. Exultabunt sancti in gloria, letabunt i cubilib⁹ suis: exultationes dei i faucibus eorum. Secreta.

Munera tibi dñe nr̃e deuotiõe offerimus: q̃ ꝓ tuorũ grata sint honore iustoꝝ: z nobis salutaria te miserante reddãtur. Per. Cõio. Gaudete iusti in dño alleluia: rectos decet collaudatio alleluia. Post cõio.

Presta nobis q̃s dñe, intercedẽtibus sctis tuis, sixto, felicissimo z agapito: vt q̃ ore ꝯtingimus: pura mente capiamus. Per. ¶ In sci donati epi z marty. Intro. die. 7

Sacerdotes dei benedicite dñm, sci z humiles corde, laudate deum. ps. Bñdicite omnia opa dñi dño, laudate z superexaltate eum in secula. ℣ Gloria patri z fi. Oratio.

Deus tuoꝝ gloria sacerdotũ: p̃sta q̃s: vt sancti martyris tui z epi donati: cuius festa gerimus: sentiam⁹ auxiliũ. P. Epla. Sapientia lauda. In coi ꝯfes. fol. Gra. Os iusti meditabit sapiẽtiam, z lĩgua eius loquet iudiciũ. ℣. Lex dei ei⁹ in corde ipsius: z nõ supplãtabũtur gressus eius. Alla. ℣. Iustus non cõturbabit: qa dñs firmat manũ eius. Euan. Vigilate q2 nesci. In coi ꝯfes. fol. Offer. Inueni dauid seruũ meum: oleo sancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: z brachium meũ confortabit eum. Secreta.

Presta q̃s dñe, vt sci martyris tui z epi donati intercef/

sione, quẽ ad laudem nois tui dicatis munerib⁹ honoram⁹: pie nobis fructus deuotionis accrescat. Per. Cõio. Fidelis seruus z prudens: quez constituit dominus super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mẽ suram. Post cõmunio.

Omps z misericors deus, qui nos sacramentorum tuorũ z participes efficis z ministros: psta qs: vt intercedente btõ donato martyre tuo atq pontifice: eiusdẽ pficiamus z fidei psortio: z digno seruitio. Per. ¶ In scõꝝ marty. Cyriaci Largi z Smaragdi. Introi.

die. 8.

Timete dominuz omnes sancti eius: quoniã nihil deest timentib⁹ eũ, diuites eguerũt, z esurierunt, inquirentes aũt dñm, non deficient oĩ bono. ps. Benedicã dñm ĩ oĩ tempore: semp laus eius in ore meo. ℣. Glia. Oĩo.

z

Deus q nos annua btõꝝ martyꝝ tuoruz cyriaci, largi, z smaragdi, solẽnitate letificas: pcede ppiti⁹: vt quoꝝ natalitia colim⁹ virtutẽ quoq passiõis imitemur. Per. Epi. Rememoramini pristinos dies. In coi plurimo. mar. fol.

Gradua. Timete dominuz omnes sancti eius: quoniam nihil deest timentibus eum. ℣. Inquirentes autem dominum: non deficiẽt omni bono. Alleluia. ℣. Fulgebunt iusti: z tãquam scintille in arundineto discurrent in eternũ. Seqñ sci euangeliu fm Marcũ. ca. 16.

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Euntes in mũdũ vniuersuz, pdicate euãgeliũ oĩ creature. Qui crediderit, z baptizatus fuerit: saluus erit. Qui vero non crediderit, pdẽnabiť. Signa aũt eos qui crediderit, hec sequenť. In noĩe meo demonia eycient. linguis loquẽtur nouis serpentes tollẽt: Et si mortiferꝝ quid biberint, nõ eis nocebit, Sup egros man⁹ imponent, z bene habebunt. Offerto. Letamini in domino z exultate iusti, z gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Accepta sit in conspectu tuo domine nostra deuotio: z eorum nobis fiat supplicatione salutaris, pro quorum solẽnitate defertur. Per dominum nostrum, zc. Cõmunio. Signa autem eos qui in

me credunt hec sequent, demonia eijciēt, sup egros man' ipouēt et bene habebunt. Post cōio.

Refecti participatiōe muneris sacri, q̄s, dn̄e deus nr̄: vt quoꝝ exegmur cultuꝫ:

die.9. sentiamus effectū. Per. ¶ In vigilia sci laurentij m̄. Introi.

psal. cxj.

Dispsit dedit paupibus: iustitia eius manet in sclꝫ seculi: cornu eius exaltabit i glia. ps. Btūs vir q timet dn̄m: i mādatis ei' volet nimis. ℣ Gloria patri. Oratio.

Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: et intercessione beati laurentij martyris tui: ꝑpetuā nobis misericordiā benignus ipende. ꝑ. Lcō libri sapientie.

ca.lj.a Confitebor tibi dn̄e rex, et collaudabo te deū saluatorē meuꝫ. Confitebor nōi tuo: qm̄ adiutor et ꝓtector factus es mihi, et liberasti corp' meū a ꝑditiōe, a laqueo lingue iniquē, et a labijs operātiū mendaciū, et in ꝯspectu ꝯsequentiuꝫ factus es mihi adiutor. Et liberasti me ſm̄ multitudinē misericordie nōis tui a rugientib', ꝑparatis ad escaꝫ, de manibus q̄rētiū aiaꝫ meā, et de multis tribulationibus q̄ circūdederunt me: a ꝑssura flāme, q̄ circūdedit me, et i medio ignis nō suꝫ estuatus. De altitudine ventris inferi, et a ligua coingnata, et a verbo mēdacij, a rege iniquo, et a ligua iniusta liberasti me. Laudabit vsqꝫ ad mortē aia mea dn̄m, qm̄ eruis sustinētes te, et libas eos de manu angustie. Dn̄e deus nr̄. Gradu. Dispsit dedit paupib', iustitia ei' manet in sclꝫ seculi. ℣. Potēs in terra erit semen eius gn̄atio rectoꝝ bn̄dicet. Euā. Si quis vult venire post me: abneget. In coī vni' mar. fol. Offer. Dīo mea mūda iob.16 ē, et iō peto vt det loc' voci mee i celo, qꝫ ibi est iudex meus, et ꝯscius meus in excelso: ascendat ad dn̄m deprecatio mea. Secretā.

Hostias dn̄e quas tibi offerimus ꝓpitius respice et intercedēte beato laurentio martyre tuo, vincula pcōꝝ nr̄oꝝ absolue. ꝑ. Cōio. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequat me. Post communio.

Da q̄s dn̄e deus nr̄: vt sicut beati laurentij martyris tui cōmemoratiōe tpali gratulamur officio: ita perpe-

die.29tuo letemur aspectu. p. ¶ In festo sci laurentii mar. Intro.

ps.97
Onfessio ꝛ pulchritudo in ꝯspectu ei⁹: sanctitas ꝛ magnificentia in sanctificatiōe ei⁹. ps. Cātate dn̄o canticuȝ nouum, cantate domino omnis terra. ℣. Gloria patri. Oratio.

DA nobis q̄s ops̄ de⁹, vitiorū nr̄orū flāmas extiguere: q btō laurentio tribuisti tormētorū suorū incendia superare. Per do. Lectio eplē

2.ca.9 beati pauli ap̄li. Ad corintbi.

2B
Rēs. Qui parce seminat, parce ꝛ metet: ꝛ qui seminat i benedictionibus, de benedictionib⁹ ꝛ metet. Vnusq̄sq͂ prout destinauit in corde suo: nō ex tristitia, aut ex necessitate. hilarē enim datorē, diligit deus. Potens ē aūt de⁹ oēm gratiā abūdare facere in vobis: vt in oībus semp oēm sufficientiā babentes, abūdetis in oē op⁹ bonū, sicut scriptū est. Dispsit, dedit pauperib⁹: iustitia ei⁹ manet i seculū seculi. Qui aūt ad ministrat semen seminanti, ꝛ panē ad mādu candū pstabit, ꝛ multiplicabit semē vestruȝ, ꝛ augebit incrementa fruguȝ iustitie vestre. Grad. Probasti ps.16. dn̄e cor meū: ꝛ visitasti nocte. ℣. Igne me examinasti: ꝛ nō est inuēta in me iniqtas. Alla. ℣. Leuita laurēti⁹ bonū opus opat⁹ ē, q per signuȝ crucis cecos illuminauit.

Seq. sci euangelij scd̄m ioannē. ca.12.d

IN illo tēpe. Dixit Iesus discipulis suis. Amen, amen dico vobis, nisi granuȝ frumēti cadens in terrā, mortuū fuerit: ipsum solū manet. si aūt mortuū fuerit, multū fructum affert. Qui amat aiam suā, perdet eam, ꝛ q odit aiaȝ suā in hoc mūdo in vitā eternā custodit eaȝ. Si quis mihi ministrat, me sequatur: ꝛ vbi sum ego illic ꝛ minister me⁹ erit. Siqs mihi ministrauerit, honorificabit euȝ pr̄ meus, q in celis est. Offer. Cōps.95 fessio ꝛ pulchritudo in conspectu eius, sanctitas ꝛ magnificentia in sanctificatione eius. Sec.

ACcipe q̄s dn̄e munera dignāter oblata: ꝛ btī laurētij suffragātib⁹ meritis: ad nr̄e salutis auxiliū puenire cōcede. Per. Cōio. Qui mihi ministrat me sequatur, ꝛ vbi ego sum, illic ꝛ minister meus erit. Post cōio.

Sacro munere satiati sup/plices te dñe dp̄recamur, vt qd̄ d̄bite seruitutis celebra/mus offō: itercedēte btō laurē/tio martyre tuo, saluatiōis tue sentiamus augmentū. Per. Intra oct. sci laurētij fit idē offm̄ qd̄ in die: nisi festū occurrat: z die.ii. sūc fit de eo tōme. ℂ In sc̄oꝝ m̄. Tyburtij z susanne. Introi.

Multe tribulatiōes iustoꝝ, z de his oi/b' liberauit eos dñs, dñs custodit oia ossa eoꝝ, vnū ex his nō ɔteret. ps. Benedicam dñm in oi tpe: semper laus eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Oīo.

Beatoꝝ martyꝝ tyburtij z susanne nos dñe foueant ɔtinuata p̄sidia: q2 nō desinis ppitius intueri: quos talibus auxilijs ɔcesseris adiuuari. p. Epl. Qui timent dñʒ nō erūt increduli. In coi pluri. m̄. fol. Grad. Gloriosus deus i scis suis: mirabilis i maiestate: faciens pdigia. ℣. Dextera tua dñe glori/ficata ē i v̄tute: dextera man' tua ɔfregit inimicos. Alla. ℣. Gaude te iusti i dño, rectos decet collau/datio. Euā. Descēdēs iesus de mōte. In coi pluri. m̄. fol.

Offer. Exultabunt sci i gloria: le/tabunt i cubilibus suis: exultatio/nes dei in faucibus eoꝝ. Secre.

Adesto dñe p̄cib' ppli tui, adesto munerib', vt q̄ sacris sunt oblata mysterijs: tuoꝝ tibi placeant intercessio ne scōꝝ. Per. Cōio. Dico autē vobis amicis meis: ne terreamini ab his qvos ꝑsequūtur. Post cō.

Sumpsimus dñe pign' re/dēptionis ɔterneq: qd̄ sit no bis q̄s interueniētibus sanctis martyribus tuis, vitę p̄ntis au xilium pariter z futurę. Per d.

ℂ In sanctę clare virgi. Oīo. die.12.

Famulos tuos q̄s dñe, btē virginis tuę clarę votiua natalitia recensentes: cęlestiū gaudioꝝ sua facias interuen/tione participes: z tui vnigeni ti coheredes. Qui te. Secre.

Oblata tibi q̄s dñe dona scifica, q̄ maiestati tuę ac cepta faciat btē v̄gīs tuę clarę itercessio venerāda. p. Post c.

Protegāt q̄s dñe plebē tu/am gliosę v̄ginis clarę cō tinuata p̄sidia, z sumpta p illi' glia, corporis tui sacri z pciosi sanguinis sacrā. Qui. ℂ In scō. m̄. hippolyti z socio. ei'. Intr. die.13.

Iusti epulētur, z exultent i cō spectu dei, z delectent in leti/tia. ps. Exurgat de' z dissipentur

inimici eius, & fugiant q oderunt eū a facie eius. ℣. Gloria. Oro.

Da q̄s ops deus, vt btōꝝ martyꝝ tuoꝝ hippolyti & cassiani venerāda solēnitas, & deuotionē nobis augeat & salutē. Per. Epi. Sci p fidem. In coi pluri. mar. fol. Grad. Iustoꝝ aie in manu dei sunt, & nō tanget illos tormentū malitię. ℣. Uisi sunt oculis isipiētiū mori: illi aūt sunt i pace. Alla. ℣. Iusti epu lētur & exultent i cospectu dei: & delectētur i letitia. Euan. Attēdite a fermento. In coi pluri. m. fol. Offer. Aīa nostra sicut passer erepta est de laqueo venātium: laqueus contritus est, & nos liberati sumus. Secreta. Respice dn̄e munera ppli tui scōꝝ festiuitate votiua: & tuę testificatio veritatis, nobis pficiāt ad salutē. p. Cōio. Dico aūt vob amicis meis, ne terreamini ab his q vos psequūt. Post c. Sacroꝝ tuorū dn̄e cōio sūpta nos saluet: & i tuę vitatis luce ɔfirmet. p. ℭ In vigi. assump. btē marię virg. Introi.

psal. 44 Vultū tuū de precabūtur oēs diuites plebis, adducētur regi virgines post eā, ꝓxime ei⁹ adducentur tibi in lętitia & exultatione. ps. Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oro.

Deus q v̄ginalē aulā beatę marię virginis, in qua habitares eligere dignatus es, da q̄s: vt sua nos defensione munitos iocūdos facias suę interesse festiuitati. Qui vi. Et fit cō memo. de scō laurentio. Oro.

Da nobis q̄s ops de⁹, vitioꝝ nr̄oꝝ flāmas extinguere: q btō laurētio tribuisti tormētoꝝ suoꝝ incēdia superare. Per. Lcō libri sapientię.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris, & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego mr̄ pulchre dilectionis, & timoris, & magnitudinis, & scē spei. In me oīs gratia vię & vitatis, in me oīs spes vite & virtutis. Trāsite ad me oēs q ɔcupiscitis me, & a generationib⁹ meis adiplebimini. Spūs enim meus sup mel dulcis, & hereditas mea sup mel & fauū. Memoria mea i gn̄ationē seculoꝝ. Qui edūt me, adhuc esuriēt, & q bibunt me, adhuc sitient. Qui audiunt me, nō cōfundent: & q operant in me, non peccabūt. Qui elucidāt me, vitā ęternā habebūt.

Eccl. ca. 24. B

Grad. Bñdicta et venerabilis es vgo maria, q̃ sine tactu pudoris inuẽta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo. Sequentia sancti euangelii scdm Lucã.

cap.11 I N illo tpe. Loquẽte Iesu
D ad turbas. Extollẽs vocẽ q̃dã mulier d̃ turba, dixit illi, Btũs venter q te portauit, et vbera q̃ suxisti. At ille dixit, Quinimmo, Beati q audiũt vbũ dei, et custodiũt illud. Offer. Btã es virgo maria, quę omniũ portasti creatorẽ, genuisti qui te fecit, et in ęternum pmanes virgo. Secre.

MVnera nr̃a dñe, apd̃ clementiã tuaz, dei genitricis cõmẽdet oratio, q̃ iccirco de p̃senti seculo transtulisti, vt p peccatis nr̃is apd̃ te fiducialiter intercedat. Per eundez. ℂ Pro sctõ laurentio. Secre.

ACcipe q̃s dñe mũera dignãter oblata: et bti laurenty suffragãtib⁹ meritis: ad nr̃ę salutis auxiliũ puenire cõcede. Per. Cõio. Beata viscera marię virginis: quę portauerunt ęterni patris filiũ. Post cõ.

COncede misericors de⁹ fragilitati nostrę pręsidiuz, vt q scẽ dei genitricis regez cęlebram⁹, itercessiõis ei⁹ auxilio, a nr̃is iniqtatibus resurgam⁹. p. ℂ Pro scõ laurẽtio. Post c.

SAcro munere satiati supplices te dñe depcamur: vt qd̃ d̃bite seruitutis cęlebramus offõ: intercedẽte btõ laurentio martyre tuo, saluatiõis tuę sentiamus augmẽtũ. Per.

ℂ In scti eusebij pfess. Oro die.14

DEus qui nos beati Eusebij cõfessoris tui annua solẽnitate letificas: pcede ppitius: vt cui⁹ natalitia colim⁹, p ei⁹ ad te exẽpla gradiamur. p.

LAudis tuę dñe ho Secr. stias imolam⁹: i tuoz cõmemoratione scõz, qb⁹ nos et p̃sentibus exui malis confidimus, et futuris. Per. Post cõi.

REfecti cibo potuq̃ cęlesti deus nr̃, te supplices exoramus: vt in cuius hęc cõmemoratione pcępimus: ei⁹ muniamur et pręcibus. Per dominuz. ℂ In assumptione beatę marię virginis. Introi.

Gaudeamus

Gaudeamus oes in dno: diem festu celebrates: sub honore bte Marie vginis: de cuius assum ptione gaudet angeli z collaudant filiu dei. ps. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

Famulorum tuorum qs dne d licits ignosce: vt q tibi pla cere de actibus nris non vale mus: genitricis filij tui dni nri intercessione saluemur. Per eundem. Lectio libri sapientie.

eccle. ca.24 a

In oib' requie qsiui, z i here ditate dni morabor. Tuc precepit, z dixit mihi creator oium, z q creauit me, requeuit i tabernaculo meo, z dixit mi hi. In iacob inhabita, z in isra el hereditare, z i electis meis mitte radices. Et sic in syo fir mata sum, z in ciuitate scifica ta similiter requeui, z i hierusa le potestas mea. Et radicaui i pplo honorificato, z in partes dei mei hereditas illius, z in plenitudie scorum detetio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano, z quasi cypssus in mo te syon quasi palma exaltata sum in cades, z quasi platatio rose in hierico. Quasi oliua speciosa i capis, z quasi plata n' exaltata sum iuxta aqs. In plateis sicut cinnamomum, z balsamu aromatizans, odore dedi: quasi myrrha electa, de di suauitate odoris. Gra. Pro pter veritatē z mansuetudinē z iu stitia, z deducet te mirabiliter de xtera tua. ℣. Audi filia z vide, z i clina aure tua qz ocupiuit rex spe cie tua. Alla. ℣. Assumpta est ma ria in celum, gaudet exercit' ange lorum. Seq. sci euagelij fm luca. ca.x.g

In illo tpe. Intra uit Iesus in qo da castellum, z mulier queda Martha noie, excepit illum in domu sua, z huic erat soror, noie maria. que et sedens sec' pedes dni, audiebat verbu il li'. Martha aut satagebat, cir ca freques ministeriu. que ste tit, z ait, Dne, no est tibi cure, q soror mea reliqt me solam ministrare? Dic g illi, vt me adiuuet. Et rndens, dixit illi dns, Martha, martha, solicita es, z turbaris erga plurima. Porro vnu est necessariu. Ma ria optima pte elegit, q no au feret ab ea. Offer. Assumpta e maria in celu gaudet angeli, colla udates bndicut dnm. Alla. Secr.

Subueniat dne plebi tui di genitricis oro: qua si p co ditioe carnis migrasse cogno

scimus:in cęlesti gloria, apud te p nobis intercedere sentia
luc.x. mus.Per eun. Cōio. Optimā partē elegit sibi maria: quę nō au fereť ab ea in ęternū. Post cōio.

Mense cęlestis participes effecti, ipsorum⁹ clemē tiā tuā dñe deus noster, vt qui festa dei genitricis colimus: a cunctis malis iminētibus ei⁹ intercessione liberemur. Per.

Infra octa. assumptio. btē virgi.ɀ i eius octa. fit idē offīm qd in die. De festi. vo q. j ocť. veniūt: nihil tūc agiť: sed post ocť. celebranť. De octa. vero sci laurētij fit eodē dieq̄ cadit.
die.17 In octa. sci laurētij Introi.

ps.16. Probasti dñe cor meum, ɀ visitasti nocte: igne me examinasti: ɀ non est inuē ta in me iniqtas. ps. Exaudi dñe iustitiā meā: intē de deprecationē meam. ℣. Glia.

Excita dñe i ecclia Oro. tua spūs, cui btūs laurēti⁹ leuita seruiuit vt eodē nos replē te, studeamus amare qd ama uit: ɀ ope exercere qd docuit. Per. in vni. eius. Epi. Qui parce seminat. supra in festo eius dē. fol. 239. Gra. Gloria ɀ honore coronasti eū. ℣. Et cōstituisti eū super opera manuū tuaꝝ. Alla. ℣. Leuita laurētius bonū op⁹ operatus est: q per signū crucis cęcos illuminauit. Euāg. ß. vbi est epistola. fol. 239. Offer. In virtute tua dñe lętabiť iustus: ɀ sup salutaʀ tuū exultabit vehemēter: desideriū aię ei⁹ tribuisti ei. Secre.

Sacrificiū nr̄m tibi q̄s dñe bti laurētij p̄cano sctā cōciliet: vt cuius honore solēniter exhibeť: eius meritis efficiať acceptum. Per. Cōio. Qui vult venire post me: abneget semetipsum: ɀ tollat crucem suam ɀ sequatur me. Post cōmunio.

Supplices te rogamus ops deus, vt quos donis cęlestibus satiasti: intercedēte btō laurentio martyre tuo: perpetua ꝓtectione custodias. Per.

In sci agapiti mar. Introi. die.18

Letabitur iustus i dño, ɀ sperabit in eo: ɀ laudabunť oēs recti corde. ps. Exaudi deus orationē meā cū deprecor, a timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria patri ɀc. Oratio.

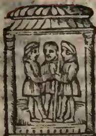
Letēť ecclia tua de⁹ beati

agapiti martyris tui cõfisa suf fragys: atq ei⁹ pcibus glorio sis: ⁊ deuota pmaneat: ⁊ secu ra ɔsistat. p. Epi. Btũs vir q ĩ sapiẽtia. in cõi vni⁹ m̃ fol.
Gra. Iustus non ɔturbabitur: qꝛ dñs firmat manũ eius. ℣. Tota die miseret ⁊ cõmodat: ⁊ semẽ ei⁹ in benedictione erit. Alla. ℣. Le tabitur iust⁹ ĩ dño ⁊ sperabit ĩ eo: ⁊ laudabunt omnes recti corde. Euan. Nihil optuz q non re. In cõi vnius mar. fol. Of fer. In virtute tua dñe letabitur iustus: ⁊ super salutare tuum exul tabit vehemẽter: desiderium ani me eius tribuisti ei. Secreta.
S Uscipe dñe munera, q̃ in eius tibi solẽnitate deferi mus: cui⁹ nos ɔfidimus proci nio liberari. p. Cõio. Posuisti dñe ĩ capite eius, coronam de la pide precioso. Post cõio.
S Atiasti q̃s dñe familiã tu am munerib⁹ sacris: ei⁹ semp iteruẽtiõe nos refoue: cui⁹ so
die.19 lẽnia celebramus. p. ¶ In sci ludouici epi ⁊ ɔfes. Introitus.

S Tatuit ei do minus testm̃ pacis: ⁊ pricipẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij digni tas in eternum. Ps. Memento dñe dauid: ⁊ omnis mãsuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.
D Eus q eccl'iã tuã dispõ ne mirabili, nouis semp illustras scõꝝ splendorib⁹: tri bue q̃s: vt q bti ludouici ɔfes soris tui atq põtificis solẽnys gratulamur: ad ei⁹ ɔsortiũ feli citer pducamur. p. Epi. Ecce sacerdos magn⁹ q ĩ dieb⁹ suis placuit deo. In cõi ɔfe. fo.
Gra. Ecce sacerdos magnus, qui ĩ diebus suis placuit deo. ℣. Nõ est inuentus similis illi: qui conser uaret legem excelsi. Alla. ℣. Ro sa vernans charitatis: lilium vir ginitatis: stella ludouicus, vas sin cere puritatis: riuus dulcis pieta tis: pater ⁊ amicus. Alla. ℣. Tu es sacerdos ĩ eternum: sm ordinẽ melchisedech. Euã. Vigilate: qꝛ nescitis q̃ hora. In cõi ɔfes. fol. Offer. Inueni dauid ser uum meũ, oleo scõ vnxi eũ, man⁹ enim mea auxiliabit ei, ⁊ brachiũ meum confortabit eum. Secre.
S Acrificia dñe, q̃ in honoꝛ sci ludouici cõfessoris tui atq pontificis, tuę offerimus maiestati: nobis sint ad salutẽ efficacia: ⁊ tuę placita pietati. Per. Cõio. Beatus seruus, quẽ cũ venerit dñs: inuenerit vigilan tẽ: amen dico vobis super oĩa bo na sua constituet euz. Post cõio.

Mmēsaz clemētiā tuā ops de⁹ suppliciter exoramus: vt itercedēte btō ludouico cō fessore tuo atqz pōtifice: p hec scā q̄ sumpsim⁹: cuncta nobis aduersantia, te adiuuāte vica
die. 22. mus. p. ¶ In scōꝝ mar. timothei hippo. & simpho. Introi.

Salus aūt iustoꝝ a dño: & protector eoꝝ ē in tpe tribulationis. ps. Noli e-mulari in malignantib⁹: neqz ze laueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria pa. Orō.

Vxiliū tuū nobis q̄s dñe placat⁹ ipēde: & itercedē tib⁹ btīs martyrib⁹ tuis, timotheo, hippolyto, & simphoriano, dexterā sup nos tuę maiestatis extēde. p. Epi. Sapiētiā antiq̄rū. In cōi plī. mar. fo.

Gra. Preciosa in conspectu dñi: mors scōꝝ ei⁹. ℣. Credidi pp qđ locutus sum: ego autē humiliatus sum nimis. Alla. ℣. Tradiderunt corpora sua pp deū ad supplicia: ideo coronātur & accipiūt palmā. Euan. Sedēte iesu super montē. In cōi pluri. mar. fol. Offer. Mirabilis deus ī sanctis suis, deus israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suę: benedictus deus. Secreta.

Ccepta tibi sit dñe sacra te plebis oblatio pro tuoꝝum honore scōꝝ: quoꝝ se meritis pcepisse de tribulatiōe cognoscit auxiliū. p. Cōio. Ego vos elegi de mūdo, vt eatis & fructum afferatis, & fruct⁹ vester maneat.

Diuini muneris Postcō. largitate satiati, q̄s dñe de⁹ nr̄: vt itercedētib⁹ sanctis martyrib⁹ tuis, timotheo, hippolyto, & simphoriano: ei⁹ semp pticipatione viuam⁹. p.

¶ In s. bartholo. apli. Introi. die. 24

Mihi aūt nimis honorati sūt amici tui deus, nimis cōfortatus est pricipat⁹ eoꝝ. ps. Dñe probasti me & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam & resurrectionem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Mps sempiterne de⁹, q hui⁹ diei venerandā san ctāqz lętitiā, in btī apli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclię tuę q̄s: & amare qđ credidit: & pdicare qđ docuit. p. Epist. Iā nō estis hospites. In cōi aploꝝ. fo. Gra. Cōstitues eos pricipes super omnes

terrā memores erūt noīs tui dn̄e. ℟. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: ꝓpterea ppl'i ꝯfitebunt tibi. Alla. ℣. Te gloriosus aplõꝝ chorus laudat dn̄e. Euan. Hoc ē pręceptum meū. In coī apostolor. fol. Offer. Mihi autē nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis confortatus est principatus eorum. Secreta.

Beati apl'i tui dn̄e bartholomei solennia recensentes, q̄s: vt eius auxilio, tua bn̄ficia capiamus: p quo tibi hostias laudis imolam'. p. Cõ. Uos qui secuti estis me: sedebitis sup sedes, iudicantes duodecim trib' israel, dicit dominus. Post cõib.

Sumpsim' dn̄e pign' redēptiōis ęternę: sit nobis q̄s, īteruenīēte btō bartholomeo aplo tuo, vitę p̄ntis auxiliū: pariter ꝛ futurę. p. ¶ In festi

die. 25 ludouici ꝯfes. regis fr̄ācię. Int.

Gaudeamus oēs in dn̄o, diē festū cęlebrātes sub honore btī ludouici: de cuius solēnitate gaudent angeli, ꝛ collaudant filium dei. Ps. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.

Deus q̄ beatū ludouicū ꝯfessorē tuū, de terreno ac tēporali regno, ad cęlestis ꝛ ęterni gl'iam trāstulisti: eius q̄s meritis ꝛ ītercessiōe, regis regū Iesu chr̄i filij tui nos coheredes efficias: ꝛ eiusdē regni tribuas eē ꝯsortes. p. Epi. Btūs vir q̄ īuēt' est sine macu. In cõi vni' m̄. fol. Grad. Dn̄e p̄uenisti eū i benedictionibus dulcedinis, posuisti i capite ei' coronā de lapide p̄cioso. ℣. Uitam petijt a te: ꝛ tribuisti ei lōgitudinē dieꝝ in seculū seculi. Alla. ℣. Beatus vir q̄ suffert tentationē: qm̄ cū probatus fuerit: accipiet coronā vitę. Euā. Rn̄dēs iesus dixit: Confiteor tibi. In cõi plu. m̄. fol. Offe. In virtute tua dn̄e lętabit iustus, ꝛ sup salutare tuū exultabit vehementer, desideriū animę eius tribuisti ei. Secreta.

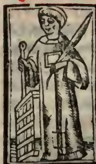
Pręsta q̄s ōps de', vt sicut btūs ludouic' ꝯfessor tu' p abūdātiā gr̄ę tuę, oblectamētis mūdialib' sp̄ętis, soli regi chr̄o placerē studuit: ita ei' orō nos tibi reddat acceptos. per. Cõio. Fidelis seruus ꝛ prudens: quē ꝯstituit dn̄s sup familiā suā: vt det illis in tpe tritici mensurā. Post c.

Deus q̄ almū ꝯfessorē tuū ludouicū mirifi casti in terris, q̄s: vt iā in cęlis

me credunt hec sequenť, demonia eycièt, sup egros man⁹ īponēt ꝛ bene habebunt. Post cōio. Refecti participatiōe muneris sacri, q̄s, dn̄e deus nr̄: vt quoꝝ̄ exegmur cultū: sentiamus effectū. Per. ¶ In vigilia sci laurentij m̄. Introi.

dic.9.

psal. cxj.

Dispsit dedit paupibus: iustitia eius manet in scl'z seculi: cornu eius exaltabiť i glia. ps. Btūs vir q timet dn̄m: i mādatis ei⁹ volet nimis. ℣ Gloria patri. Oratio. Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: ꝛ intercessione beati laurentij martyris tui: ꝑpetuā nobis misericordiā benignus īpende. P. Lcō libri sapientię.

ca. lj. a

Confitebor tibi dn̄e rex, ꝛ collaudabo te deū saluatorē meū. Confitebor nōi tuo: qm̄ adiutor ꝛ ꝓtector factus es mihi, ꝛ liberasti corp⁹ meū a ꝑditiōe, a laqueo lingue iniquę, ꝛ a labijs operātiū mendaciū, ꝛ in ꝯspectu ꝯsequentiū factus es mihi adiutor. Et liberasti me ꝓm multitudinē misericordię nōis tui a rugientib⁹, ꝑparatis ad escā, de manibus q̄rētiū aīaz meā, ꝛ de multis tribulationibus q̄ circūdederunt me: ꝛ a pressura flāmę, q̄ circūdedit me, ꝛ i medio ignis nō sū estuatus. De altitudine ventris inferi, ꝛ a lingua coinqnata, ꝛ a verbo mēdacij, a rege iniquo, ꝛ a lingua iniusta liberasti me. Laudabit vsq3 ad mortē aīa mea dn̄m, qm̄ eruis sustinētes te, ꝛ libas eos de manu angustię. Dn̄e deus nr̄. Gradu. Dispsit dedit pauperib⁹, iustitia ei⁹ manet in scl'z seculi. ℣. Potēs in terra erit semen eius gn̄atio rectoꝝ bn̄diceť. Euā. Si quis vult venire post me: abneget. In coi vni⁹ mar. fol. Offer. Oro mea mūda ē, ꝛ iō peto vt deť loc⁹ voci meę i cęlo, q3 ibi est iudex meus, ꝛ ꝯscius meus in excelso: ascendat ad dn̄m deprecatio mea. Secreta.

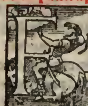
iob. 16

Hostias dn̄e quas tibi offerimus ꝓpitius respice ꝛ intercedēte beato laurentio martyre tuo, vincula pcōꝝ nr̄oꝝ absolue. P. Cōio. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, ꝛ tollat crucem suam, ꝛ sequať me. Post communio. Da q̄s dn̄e deus nr̄: vt sicut beati laurentij martyris tui cōmemoratiōe tpali gratulamur officio: ita perpe-

die.29tuo lętemur aspectu. p. ℭ In festo scī laurentii mar. Intro.

ps.97
Onfessio ꝛ pulchritudo in ꝯspectu ei⁹: sanctitas ꝛ magnificentia in sanctificatiōe ei⁹. ps. Cātate dn̄o canticū nouum, cantate domino omnis terra. ℣. Gloria patri. Oratio.

DA nobis q̄s ōps de⁹, vitiorū nr̄orū flāmas extinguere: q btō laurentio tribuisti tormētorū suorū incendia superare. Per do. Lectio epl̄ę beati pauli apl̄i. Ad corinthi.

2.ca.9 B
Rēs. Qui parce seminat, par cet ꝛ metet: ꝛ qui seminat i benedictionibus, de benedictionib⁹ ꝛ metet. Vnusq̄sq̄ prout destinauit in corde suo: nō ex tristitia, aut ex necessitate. hilarē enim datorē, diligit deus. Potens ē aūt de⁹ oēm gratiā abūdare facere in vobis: vt in oībus semp oēm sufficientiā habentes, abūdetis in oē op⁹ bonū, sicut scriptū est Dispsit, dedit pauperib⁹: iustitia ei⁹ manet i seculū seculi. Qui aūt ad ministrat semen seminanti, ꝛ panē ad mādūcandū p̄stabit, ꝛ multiplicabit semē vestrū, ꝛ augebit incrementa frugū iustitię vestrę. Grad. Probasti ps.16. dn̄e cor meū: ꝛ visitasti nocte. ℣. Igne me examinasti: ꝛ nō est inuēta in me iniq̄tas. All'a. ℣. Leuita laurēti⁹ bonū opus opat⁹ ē, q per signū crucis cecos illuminauit.

Seq. scī euangelij s̄m ioannē. ca.12.d

N illo tēpe. Dixit Iesus discipulis suis. Amen, amen dico vobis, nisi granū frumēti cadens in terrā, mortuū fuerit: ipsum solū manet. si aūt mortuū fuerit, multū fructum affert. Qui amat aiam suā, perdet eam, ꝛ q odit aiā suā in hoc mūdo in vitā ęternā custodit eā. Si quis mihi ministrat, me sequatur: ꝛ vbi sum ego illic ꝛ minister me⁹ erit. Siq̄s mihi ministrauerit, honorificabit eū p̄ meus, q in cęlis est. Offer. Cō ps.95 fessio ꝛ pulchritudo in conspectu eius, sanctitas ꝛ magnificentia in sanctificatione eius. Sec.

ACcipe q̄s dn̄e munera dignāter oblata: ꝛ btī laurētij suffragātib⁹ meritis: ad nr̄ę salutis auxiliū puenire cōcede. Per. Cōio. Qui mihi ministrat me sequatur, ꝛ vbi ego sum, illic ꝛ minister meus erit. Post cōio.

SAcro munere satiati sup- plices te domine deprecamur, vt qd debite seruitutis celebra- mus officio: intercedente beato lauren- tio martyre tuo, saluationis tue sentiamus augmentum. Per. Infra oct. sci laurentij fit idem officium eo in die: nisi festum occurrat: ꝛ

die .xi. tunc fit de eo commemoratio. ☙ In sanctorum m. Tyburtij ꝛ susanne. Introi.

MUlte tribulationes iustorum, ꝛ de his omnibus liberauit eos dominus, dominus custodit omnia ossa eorum, vnum ex his non conteretur. ps. Benedicam dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Oratio.

BEatorum martyrum tyburtij ꝛ susanne nos domine foueant continuata presidia: quia non desinis propitius intueri: quos talibus auxilijs concesseris adiuuari. p. Epi. Qui timent dominum non erunt increduli. In com plurimorum m. fol.

Grad. Gloriosus deus in sanctis suis: mirabilis in maiestate: faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata est in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alla. ℣. Gaude te iusti in domino, rectos decet collaudatio. Euangelium. Descendens iesus de monte. In com plurimorum m. fol.

Offer. Exultabunt sci in gloria: letabuntur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorum. Secre.

ADesto domine precibus populi tui, adesto muneribus, vt que sacris sunt oblata mysterijs: tuorum tibi placeant intercessione sanctorum. Per. Com. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos persequuntur. Postcom.

SVmpsimus domine pignus redemptionis eterne: qd sit nobis quesumus interuenientibus sanctis martyribus tuis, vite presentis auxilium pariter ꝛ future. Per d.

☙ In sancte clare virgi. Oratio. die .xij.

FAmulos tuos quesumus domine, beate virginis tue clare votiua natalitia recensentes: celestium gaudiorum sua facias interuentione participes: ꝛ tui vnigeniti coheredes. Qui te. Secre.

OBlata tibi quesumus domine dona sanctifica, que maiestati tue accepta faciat beate virginis tue clare intercessio veneranda. p. Post c.

PRotegat quesumus domine plebem tuam gloriose virginis clare continuata presidia, ꝛ sumpta pro illius gloria, corporis tui sacri ꝛ preciosi sanguinis sacramenta. Qui. ☙ In sancto. m. hippolyti ꝛ sociorum eius. Intr. die .xiij.

IUsti epulentur, ꝛ exultent in conspectu dei, ꝛ delectentur in leticia. ps. Exurgat deus ꝛ dissipentur

inimici eius, et fugiant q oderunt eū a facie eius. ℣. Gloria. Orō.

DA q̄s ops deus, vt btōꝝ martyꝝ tuoꝝ hippolyti et cassiani venerāda solēnitas, et deuotionē nobis augeat et salutē. Per. Epi. Sci ꝑ fidem. In coi pluri. mar. fol. Grad. Justoꝝ aīe in manu dei sunt, et nō tanget illos tormentū malitię. ℣. Uisi sunt oculis isipiētiū mori: illi aūt sunt i pace. Alla. ℣. Justi epulētur et exultent i cōspectu dei: et delectētur i letitia. Euan. Attēdite a fermento. In coi pluri. m̄. fol. Offer. Aīa nostra sicut passer erepta est de laqueo venātium: laqueus contritus est, et nos liberati sumus. Secreta.

REspice dn̄e munera ppl̄i tui scōꝛuȝ festiuitate votiua: et tuę testificatio veritatis, nobis ꝓficiāt ad salutē. p. Cōio. Dico aūt vob amicis meis, ne terreamini ab his q vos ꝑsequūť. Post c.

SAcroꝝ tuoꝝ dn̄e cōio sūpta nos saluet: et i tuę vitatis luce ꝯfirmet. p. ¶ In vigi. assump. btē marię virg. Introi.

psl.44 VUltū tuū deprecabūtur oēs diuites plebis, adducētur regi virgines post eā, ꝓxime ei° adducentur tibi in lętitia et exultatione. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Orō.

DEus q v̄ginalē aulā beatę marię virginis, in qua habitares eligere dignatus es, da q̄s: vt sua nos defensione munitos iocūdos facias suę interesse festiuitati. Qui vi. Et fit cō memo. de scō laurentio. Orō.

DA nobis q̄s ops de°, vitioꝝ nr̄oꝝ flāmas extinguere: q btō laurētio tribuisti toꝛmētoꝝ suoꝝ incēdia superare. Per. Lcō libri sapientię.

EGo quasi vitis fructificaui suauitatē odoꝛis, et floꝛes mei fructus honoꝛis, et honestatis. Ego mr̄ pulchꝛe dilectionis, et timoꝛis, et magnitudinis, et scē spei. In me ois gratia vię et vitatis, in me oīs spes vite et virtutis. Trāsite ad me oēs q ꝯcupiscitis me, et a generationib° meis adīplebimini. Spūs enim meus sup mel dulcis, et hereditas mea sup mel et fauū. Memoꝛia mea i gn̄ationē seculoꝝ. Qui edūt me, adhuc esuriēt, et q bibunt me, adhuc sitient. Qui audiunt me, nō cōfundenť: et q operanť in me, non peccabūt. Qui elucidāt me, vitā ęternā habebūt.

Eccl. ca.24. B

Grad. Bādicta ⁊ venerabilis es vgo maria, q̄ sine tactu pudoris iu̾ēta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo. Sequentia sancti euangelii scdm Lucā.

cap.11 D In illo tpe. Loquēte Iesu ad turbas. Extollēs vocē q̄dā mulier d̄ turba, dixit illi, Btūs venter q te portauit, ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit, Quinimmo, Beati q audiūt v̄bū dei, ⁊ custodiūt illud. Offer. Btā es virgo maria, quę omniū portasti creatorē, genuisti qui te fecit, ⁊ in ęternum p̄manes virgo. Secre.

Mvnera nr̄a dn̄e, apd̄ clementiā tuā, dei genitricis cōmēdet oratio, q̄ iccirco de p̄senti seculo transtulisti, vt p peccatis nr̄is apd̄ te fiducialiter intercedat. Per eundē.

¶ Pro sctō laurentio. Secre.

Accipe q̄s dn̄e mūera dignāter oblata: ⁊ btī laurentij suffragātib⁹ meritis: ad nr̄ę salutis auxiliū p̄uenire cōcede. Per. Cōio. Beata viscera marię virginis: quę portauerunt ęterni patris filiū. Post cō.

Concede misericors de⁹ fragilitati nostrę p̄sidiū, vt q scē dei genitricis regē cęlebram⁹, itercessiōis ei⁹ auxilio, a nr̄is iniq̄tatibus resurgam⁹. p. ¶ Pro scō laurētio. Post c.

Sacro munere satiati supplices te dn̄e dep̄camur: vt qd̄ d̄bite seruitutis cęlebramus offō: intercedēte btō laurentio martyre tuo, saluatiōis tuę sentiamus augmētū. Per.

¶ In scti eusebij p̄fesso. Orō die.14

Deus qui nos beati Eusebij cōfessoris tui annua solēnitate letificas: p̄cede p̄pitius: vt cui⁹ natalitia colim⁹, p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. p.

Laudis tuę dn̄e ho Secr. stias imolam⁹: i tuor̄ cōmemoratione scōr̄, qb⁹ nos ⁊ p̄sentibus exui malis confidimus, ⁊ futuris. Per. Post cōi.

Refecti cibo potuq̄ cęlesti deus nr̄, te supplices exoramus: vt in cuius hęc cōmemoratione p̄cępimus: ei⁹ muniamur ⁊ p̄cibus. Per dominū. ¶ In assumptione beatę marię virginis. Introi.

Gaudeamus

Gaudeamus oes in dño: diem festũ celebrãtes: sub honore bte Marie vginis: de cuius assumptione gaudẽt angeli et collaudant filiũ dei. Vs. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

Famulorũ tuorũ q̃s dñe delictis ignosce: vt q tibi placere de actibus nr̃is non valemus: genitricis filij tui dñi nr̃i intercessione saluemur. Per eundẽ. Lectio libri sapientie.

eccle. ca.24 A In oib' regẽ q̃siui, et i hereditate dñi morabor. Tũc p̃cepit, et dixit mihi creator oium, et q creauit me, requieuit i tabernaculo meo, et dixit mihi, In iacob inhabita, et in israel hereditare, et i electis meis mitte radices. Et sic in syõ firmata sum, et in ciuitate scifica ta similiter requieui, et i hierusalẽ potestas mea. Et radicaui i pplo honorificato, et in partes dei mei hereditas illius, et in plenitudie scõrũ detẽtio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano, et quasi cypssus in mõte syon quasi palma exaltata sum in cades, et quasi plãtatio rose in hierico. Quasi oliua speciosa i cãpis, et quasi platan' exaltata sum iuxta aq̃s. In plateis sicut cinnamomum, et balsamũ aromatiçans, odorẽ dedi: quasi myrrha electa, dedi suauitatẽ odoris. Gra. Propter veritatẽ et mansuetudinẽ et iustitiã, et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide, et inclina aurẽ tuã q2 concupiuit rex speciẽ tuã. Alla. ℣. Assumpta est maria in celum, gaudet exercit' angelor. Seq. scti euãgelij s'm lucã. ca.x.B

In illo tpe. Intrauit Iesus in q̃dã castellum, et mulier quedã Martha noie, excepit illum in domũ suã, et huic erat soror, noie maria. que et sedens sec' pedes dñi, audiebat verbũ illi'. Martha aũt satagebat, circa frequẽs ministeriũ. que stetit, et ait, Dñe, nõ est tibi cure, q soror mea reliqt me solam ministrare? Dic ẽ illi, vt me adiuuet. Et rñdens, dixit illi dñs, Martha, martha, solicita es, et turbaris erga plurima. Porro vnũ est necessariũ. Maria optimã p̃tẽ elegit, q̃ nõ auferet ab ea. Offer. Assumpta ẽ maria in celũ gaudẽt angeli, collaudãtes bñdicũt dñm. Alla. Secr.

Subueniat dñe plebi tui dei genitricis oro: quã si p cõditiõe carnis migrasse cogno

scimus:in cęlesti gloria, apud te p nobis intercedere sentia-
luc.x. mus.Per eun. Cōio. Optimā partē elegit sibi maria: quę nō au feret ab ea in ęternū. Post cōio.

Mense cęlestis participes effecti, ipsorum clemē tiā tuā dn̄e deus noster, vt qui festa dei genitricis colimus: a cunctis malis iminētibus ei intercessione liberemur. Per.

¶ Infra octa. assumptio. btē virgi. z i eius octa. fit idē offm̄ qd in die. De festi. vo q̄. j oct. veniūt: nihil tūc agit: sed post oct. celebrant. De octa. vero sci laurētij fit eodē die q̄ cadit.

die.17 ¶ In octa. sci laurētij. Introi.

ps.16. Probasti dn̄e cor meum, z visitasti nocte: i gne me examina sti: z non est inuē ta in me iniqtas. ps. Exaudi dn̄e iustitiā meā: intē de deprecationē meam. V. Glia.

Excita dn̄e i ecclia Oro. tua spūs, cui btūs laurēti leuita seruiuit vt eodē nos replē te, studeamus amare qd ama uit: z ope exercere qd docuit. Per. in vni. eius. Epi. Qui par ce seminat. supra in festo eius

dē. fol. 239. Gra. Gloria z ho nore coronasti eū. V. Et cōstituisti eū super opera manuū tuarū. Alla. V. Leuita laurētius bonū opus ope ratus est: q per signū crucis cęcos illuminauit. Euāg. S. vbi est epi stola. fol. 239. Offer. In virtu te tua dn̄e lętabit iustus: z sup sa lutare tuū exultabit vehemēter: de siderū aīę ei tribuisti ei. Secre.

Sacrificiū nr̄m tibi q̄s dn̄e btī laurētij pcatio sctā pci liet: vt cuius honore solēniter exhibet: eius meritis efficiat acceptum. Per. Cōio. Qui vult venire post me: abneget se metipsum: z tollat crucem suam z sequatur me. Post cōmunio.

Supplices te rogamus oīps deus, vt quos donis cęle stibus satiasti: intercedēte btō laurentio martyre tuo: perpe tua ptectione custodias. Per.

¶ In sci agapiti mar. Introi. die.18

Letabitur iu stus i dn̄o, z sperabit in eo: z laudabunt oēs recti corde. ps. Exaudi deus ora tionē meā cū de precor, a timore inimici eripe animam meam. V. Gloria patri zc. Oratio.

Letet ecclia tua deus beati

agapiti martyris tui cōfisa suf fragijs: atq3 ei⁹ pcibus glorio sis: et deuota pmaneat: et secu ra psistat. p. Epi. Btūs vir q ī sapiētia. in cōi vni⁹ m fol.
Gra. Iustus non cturbabitur: qr dñs firmat manū3 eius. ℣. Tota die misereł et cōmodat: et semē ei⁹ in benedictione erit. Alla. ℣. Le tabitur iust⁹ i dño et sperabit i eo: et laudabunt omnes recti corde. Euan. Nihil optu3 q non re. In cōi vnius mar. fol. Offer. In virtute tua dñe letabitur iustus: et super salutare tuum exul tabit vehementer: desiderium ani me eius tribuisti ei. Secreta.
Suscipe dñe munera, q̄ in eius tibi solēnitate deferi mus: cui⁹ nos cfidimus proci nio liberari. p. Cōio. Posuisti dñe ī capite eius, coronam de la pide precioso. Post cōio.
Satiasti q̄s dñe familiā tu am munerib⁹ sacris: ei⁹ semp iteruētiōe nos refoue: cui⁹ so
die. 19 lēnia celebramus. p. ¶ In fes ludouici epi et cfes. Introitus.

Statuit ei do minus testā pacis: et pricipe3 fecit eū: vt sit illi sacerdotij digni tas in eternum. Ps. Memento dñe dauid: et omnis māsuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus q ecclīā tuā dispō ne mirabili, nouis semp illustras scōp splendorib⁹: tri bue q̄s: vt q bti ludouici cfes soris tui atq3 pōtificis solēnys gratulamur: ad ei⁹ cfortiū feli citer pducamur. p. Epi. Ecce sacerdos magn⁹ q i dieb⁹ suis placuit deo. In cōi cfe. fo.
Gra. Ecce sacerdos magnus, qui ī diebus suis placuit deo. ℣. Nō est inuentus similis illi: qui conser uaret legem excelsi. Alla. ℣. Ro sa vernans charitatis: lilium vir ginitatis: stella ludouicus, vas sin cere puritatis: riuus dulcis pieta tis: pater et amicus. Alla. ℣. Tu es sacerdos i eternum: sm ordinē melchisedech. Euā. Vigilate: qr nescitis q̄ hora. In cōi cfes. fol. Offer. Inueni dauid ser uum meū, oleo scō vnxi eū, man⁹ enim mea auxiliabit ei, et brachiū meum confortabit eum. Secre.
Sacrificia dñe, q̄ in honorē scti ludouici cōfessoris tui atq3 pontificis, tue offerimus maiestati: nobis sint ad salutē efficacia: et tue placita pietati. Per. Cōio. Beatus seruus, quē cū venerit dñs: inuenerit vigilan tē: amen dico vobis super oīa bo na sua constituet eu3. Post cōio.

Immensam clementiã tuã omnipotens deus suppliciter exoramus: vt intercedẽte bto ludouico cõfessore tuo atqз pontifice: p hec scã q̃ sumpsim⁹: cuncta nobis aduersantia, te adiuuãte vincamus. p.

die. 22. ¶ In scõꝝ mar. timothei hippo. & simpho. Introi.

Salus aũt iustoꝝ a dño: & ptector eoꝝ ẽ in tpe tribulatiõis. ps. Noli emulari in malignantib⁹: neqз zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria pa. Oro.

Auxiliũ tuũ nobis q̃s dñe placat⁹ impẽde: & intercedẽtib⁹ btis martyrib⁹ tuis, timotheo, hippolyto, & simphoriano, dexterã sup nos tue maiestatis extẽde. p. Epi. Sapiẽtiã antiq̃rũ. In cõi pli. mar. fo.

Gra. Preciosa in conspectu dñi: mors scõꝝ ei⁹. ℣. Credidi pp qđ locutus sum: ego autẽ humiliatus sum nimis. Alla. ℣. Tradiderunt corpora sua pp deũ ad supplicia: ideo coronãtur & accipiũt palmã. Euan. Sedẽte iesu super montẽ. In cõi pluri. mar. fol. Offer. Mirabilis deus in sanctis suis, deus israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi sue: benedictus deus. Secreta.

Accepta tibi sit dñe sacre plebis oblatio pro tuoꝝum honore scõꝝ: quoꝝ se meritis pcepisse de tribulatiõe cognoscit auxiliũ. p. Cõio. Ego vos elegi de mũdo, vt eatis & fructum afferatis, & fruct⁹ vester maneat.

Diuini muneris Post cõ. largitate satiati, q̃s dñe de⁹ nr̃: vt intercedẽtib⁹ sanctis martyrib⁹ tuis, timotheo, hippolyto, & simphoriano: i eius semp pticipatione viuam⁹. p.

¶ In. s. bartholo. apli. Introi. die. 24

Mihi aũt nimis honorati sũt amici tui deus, nimis ꝯfortatus est pricipat⁹ eoꝝ. ps. Dñe probasti me & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam & resurrectionem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne de⁹, q hui⁹ diei venerandã sanctãqз letitiã, in bti apli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclie tue q̃s: & amare qđ credidit: & pdicare qđ docuit. p. Epist. Iã nõ estis hospites. In cõi aploꝝ. fo. Gra. Cõstitues eos pricipes super omnes

terrā memores erūt nois tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: ppterea ppli ɔfitebunt tibi. Alla. ℣. Te gloriosus aplorum chorus laudat dñe. Euan. Hoc ē pręceptum meū. In coi aplo. fol. Offer. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis confortatus est prin cipatus eorum. Secreta.

Beati aplī tui dñe bartholomei solennia recensentes, q̄s: vt eius auxilio, tua bñficia capiamus: p quo tibi hostias laudis imolam⁹. p. Cō. Uos qui secuti estis me: sedebitis sup sedes, iudicantes duodecim trib⁹ israel, dicit dominus. Post cōib.

Sumpsim⁹ dñe pign⁹ redēptiōis ęternę: sit nobis q̄s, interueniēte btō bartholomeo aplo tuo, vitę p̄ntis auxiliū: pariter ⁊ futurę. p. ¶ In festi

die. 25 ludouici ɔfes. regis fracię. Int.

Gaudeamus oēs in dño, diē festū cęlebrātes sub honore btī ludouici: de cuius solēnitate gaudent angeli, ⁊ collaudant filium dei. Ps. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Deus q beatū ludouicum ɔfessorē tuū, de terreno ac tēporali regno, ad cęlestis ⁊ ęterni glīam trāstulisti: eius q̄s meritis ⁊ itercessiōe, regis regū Iesu chrī filij tui nos coheredes efficias: ⁊ eiusdem regni tribuas eē ɔsortes. p. Epi. Btūs vir q iuēt⁹ est sine macu. In cōi. vni⁹ m. fol. Grad. Dñe p̄uenisti eū benedictionibus dulcedinis, posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ℣. Uitam petijt a te: ⁊ tribuisti ei lōgitudinē dierum in seculū seculi. Alla. ℣. Beatus vir q suffert tentationē: qm cū probatus fuerit: accipiet coronam vitę. Euā. Rñdēs iesus dixit: Confiteor tibi. In coi plu. m. fol. Offe. In virtute tua dñe lętabit iustus, ⁊ sup salutare tuum exultabit vehementer, desiderium animę eius tribuisti ei. Secreta.

Presta q̄s ops de⁹, vt sicut btūs ludouic⁹ ɔfessor tu⁹ p abūdātiā grę tuę, oblectamētis mūdialib⁹ sp̄rętis, soli regi chrō placerē studuit: ita ei⁹ ożo nos tibi reddat acceptos. per. Cōio. Fidelis seruus ⁊ prudens: quē ɔstituit dñs sup familiā suam: vt det illis in tpe tritici mensurā.

Deus q almū ɔfessorē tuū ludouicū mirificasti in terris, q̄s: vt iā in cęlis Post c.

glioꝛioſuȝ effectū eccłię tuę ꝓſti-
tuas defenſoꝛem: eāq; ei᷒ ꝑci
b᷒ ꝛ meritis ab oī aduerſitate
liberare digneris. p. ❡ In fe-
die.28 ſto. ſ. augu. epi ꝛ cōfeſ. Introi.

In medio ecclesie aperuit os eius, ꝛ impleuit eum dñs ſpū ſapientie ꝛ intellectus, ſtolā gloꝛie īduit eū. Ps. Bonum ē confiteri domino, ꝛ pſallet nomini tuo altiſſime. ℣. Gloꝛia pa. Oꝛatio.

Adeſto ſupplicatiōib᷒ noſtris oīps de᷒, ꝛ qb᷒ fiduciā ſperāde pietatis idulges, itercedēte btō auguſtino ꝯfeſſoꝛe tuo atq; pōtifice: cōſuete miſericoꝛdię tribue benignus effectū. p. Lcō libꝛi ſapiētię. eccle. ca. 50.

A Ecce ſacerdos magnus, q ī vita ſua ſuffulſit domū, ꝛ ī dieb᷒ ſuis coꝛroboꝛauit tēplū. Tēpli ēt altitudo ab ipſo fundata ē, duplex edificatio, ꝛ excelſi parietes tēpli. In diebus ipſius emanauerūt putei aquaꝝ, ꝛ q̄ſi mare adimpleti ſūt ſupꝛa modū. Qui curauit gētē ſuā, ꝛ liberauit illā a pditione. Qui ꝑualuit amplificare ciuitatē, ꝛ adept᷒ eſt gliā in ꝯuerſatiōe gētis: ꝛ igreſſuȝ domꝰ, ꝛ atriū amplificauit. Quaſi ſtella matutina ī medio nebulę, ꝛ q̄ſi luna plena ī diebuȝ ſuis lucet. Quaſi ſol refulgēs, ſic iſte refulſit ī tēplo. Quaſi arc᷒ refulgēs īter nebulas gloꝛię, ꝛ q̄ſi flos roſaruȝ ī diebus vernis, q̄ſi lilia q̄ ſūt ī tranſitu aq̄, ꝛ q̄ſi thus redolēs ī dieb᷒ eſtatis. Quaſi ignis effulgēs, ꝛ thus ardens in igne. Quaſi vas auri ſolidū oꝛnatū omni lapide p̄cioſo. Quaſi oliua pullulans, ꝛ q̄ſi cypꝛeſſus in altitudīe ſe extollēs, in accipiendo ipm ſtolā glię, ꝛ veſtiri eū in ꝯſumatiōe virtutis. In aſcenſu altaris ſci, gliaȝ dedit ſcītatis amictū. In accipiēdo autē ptes de manu ſacerdotum, ꝛ ipſe ſtās iuxta arā. Circa illuȝ coꝛona fratrū: ꝛ q̄ſi plantatio cedri in mōte libano, ſic circa illuȝ ſteterūt q̄ſi rami palmę; ꝛ oēs filij aaron in gloꝛia ſua.

Alia epla. Lcō libꝛi ſapiētię. eccle. ca. 50.

Ecce ſacerdos magn᷒ qui in vita ſua curauit genteȝ ſuā, ꝛ liberauit eā a pditiōe: q ſuffulſit domum ꝛ ī dieb᷒ ſuis coꝛroboꝛauit tēplū. q ꝑualuit amplificare ciuitatē, ꝛ adept᷒ eſt gliaȝ in ꝯuerſatiōe gentis. Quaſi ſtella matutina in medio nebulę, ꝛ q̄ſi luna plena ī

diebus suis lucet. et quasi sol reful
gés, sic iste refulsit i téplo dei.
Quasi arcus refulgés inter ne
bulas glię, et quasi flos rosaꝝ in
diebus vnis, quasi lilia q̃ sũt i trã
situ aq̃, et quasi thus redolens in
diebus estatis. Quasi ignis ef
fulgens, et thus ardés in igne.
Quasi vas auri solidũ oꝛnatũ
oi lapide pcioso. Quasi oliua
pullulãs, et cypssus in altitudi
ne se extollés, i accipiẽdo ipꝫ
stolã glię, et vestiri eũ i ꝯsuma
tiõe virtutis. In ascẽsu altaris
sci, gloꝛiaꝫ dedit scitatis ami
ctũ. In accipiendo aũt partes
d manu sacerdotũ, et ipse stãs
iuxta arã, poꝛrexit manũ suaꝫ
in libationé, et libauit de san
guie vuę. Et effudit in funda
mẽtũ altaris odoꝛé diuinũ ex
celso pncipi. Et iterauit oꝛo
né suã, volés ostédere vtutem
dei. Qui fecit nobiscũ mĩam
suã, vt det nobis iocũditatem
coꝛdis, et fieri paceꝫ in diebus
nr̃is i isrl', p dies sempiternos.
Gra. Os iusti meditabitur sapié
tiaꝫ, et lĩgua eius loquetur iudiciũ.
℣. Lex dei eius i coꝛde ipsius: et nõ
supplantabunt gressus eius. Alla.
℣. Augustine lux doctoꝛuꝫ, firma
mentum ecclesię, malleus hereti
coꝝ: summũ vas scientię p tuis fi
delibus roga deũ dñm. Sequẽ.

De pꝛofundis tenebꝛaꝝ: lu
men mũdo exit clarũ: et sci
tillat hodie. Olim qdem vas er
roꝛis: augustinus vas honoꝛis: da
tus é ecclesię. Verbo dei dũ obe
dit: credit errans: et accedit ad ba
ptismi gꝛaꝫ. Quaꝫ i pmis tueba
tur: verbis scriptis execratur: er
roꝛis fallaciã. Firmans fideꝫ foꝛ
mans mores: legis sacre peruerso
res: verbi necat gladio. Obmu
tescit foꝛtunatus: cędunt manes et
donatus: tante lucis radio. Mun
dus marcés et inanis: et doctrinis
doctus vanis: per pesté hereticã.
Multũ cępit fructũ ferrę: dum i
fines oꝛbis terrę: fidé sparsit vni
cã. Monachalis vitę foꝛmã: con
quadrauit iuxta noꝛmã: cęt' apo
stolici. Sui qppe nil habebant: tã
quã suum: sed viuebant i cõe cleri
ci. Sic multoꝝ pꝛo salute: diu vi
uens i vtute: tandem bona sene
ctute doꝛmiuit cum patribus. In
extremis nil legauit: q nil suũ esti
mauit: imo totũ reputauit: cõmu
ne cũ fratribus. Salue gẽma cõ
fessoꝝ: lumen xp̃i vox cęloꝝ, tuba
vitę lux doctoꝛum, pręsul beatissi
mę. Qui te patré venerãtur: te
doctoꝛe ꝯsequant: vitaꝫ i qua glo
riantur beatoꝛum aię. Amen.
Euan. Vos estis sal terrę. In
cõmuni cõfe. fol. Credo.
dicitur, qꝛ in quatuoꝛ docto

dicitur. Offer. Iustus vt palma florebit, sicut cedrus quę in libano est multiplicabitur. Secreta.

Sancti cõfessoris tui augustini nobis dñe pia nõ desit oro, q̃ et munera nr̃a conciliet et tuã nobis idulgẽtiã semper obtineat. p. Cõio. Fidelis seruus et prudẽs, quẽ constituit dñs super familiã suam: vt det illis in tẽpore tritici mensurã. Post cõio.

Ut nobis dñe tua sacrificia dent salutẽ: btũs confessor tuus augustin⁹ et pontifex, q̃s prçcator accẽdat. Per do.

die.28 ℂ In sancti bermetis. Oro.

Deus q beatũ bermetem martyrẽ tuũ, virtute cõstãtię in passione roborasti, ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mũdi despicere, et nulla eius aduersa formidare. Per. Secreta.

Sacrificiũ tibi dñe laudis offerimus: in tuorum cõmemoratione sanctorum: da q̃s, vt quod illis contulit ad gloriã: nobis prosit ad salutem. Per. Post cõio.

Repleti dñe benedictione cęlesti q̃s clementiã tuã, vt intercedẽte beatę bermete martyre tuo: q̃ humiliter gerimus, salubriter sentiam⁹. Per

fo.29 do. ℂ In decolatione sancti Ioannis baptistę. Introitus.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit: plãtat⁹ i domo dñi: i atrijs dom⁹ dei nostri. Ps. Bonum est confiteri domino: et psallere noi tuo altissime. ℣. Gloria pa. Oratio.

Sancti Ioannis baptistę et martyris tui dñe q̃s veneranda festiuitas: salutaris auxilij nobis prẽstet effectum. Per. Epi. Beatus vir q in sapientia morabitur. In coi vnius mar. fol. Grad. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuam: et veritatẽ tuã p noctẽ. Alla. ℣. Iustus germinabit sicut lilium: et florebit in ęternum ante dñm. Seq. sancti euan. sm Marcũ ca.6.c

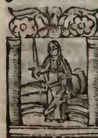

In illo tpe. Misit herodes ac tenuit ioãnẽ, et vinxit eũ i carcerem propter herodiadẽ vxorẽ philip

pi fratris sui: qz duxerat eam. Dicebat aūt ioannes herodi, Non licet tibi habere vxorē fratris tui. Herodias aūt insidiabat illi: & volebat occiderē eū, nec poterat. Herodes enī metuebat ioannē, sciens eū virū iustū & scm: & custodiebat eum, & audito eo, multa faciebat: & libenter eū audiebat. & cū dies opportun⁹ accidisset, herodes natalis sui cenā fecit principibus, & tribunis, & pmis galilee. cūq3 itroisset filia ipsi⁹ herodiadis, & saltasset, & placuisset herodi, simulq3 discūbentib⁹: rex ait puelle, Pete a me qđ vis: & dabo tibi. & iurauit illi, qz quicqd petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei. Que cū exisset, dixit mři sue, Quid petā? At illa dixit ei, Caput ioānis baptiste. Cūq3 introisset statim cū festinatione ad regē, petiuit dicens, Volo vt ptinus des mihi i disco caput ioannis baptiste. Et ptristatus est rex, pter iusiurādū & pter simul discūbentes noluit eā ptristare: s3 misso spiculatore precepit afferri caput ioānis in disco, & decollauit eū in carcere. & attulit caput eius in disco: & dedit illud puelle, & puella dedit mři sue. Quo audito, discipuli eius venerunt, & tulerunt corpus ei⁹; & posuerūt illud in monumento. Offer. In virtute tua dñe letabitur iust⁹: & super salutare tuū exultabit vehementer, desideriū anime eius tribuisti ei. Secreta.

Munera tibi qs dñe p sancti martyris tui ioannis baptiste passione deferimus: qz dū finitur in terris: fact⁹ est celesti sede ppetu⁹: vt eius obtētu nob pficiant ad salutē. p. Cōio. Posuisti dñe i capite ei⁹, coronā de lapide pcioso. Post c.

Conferat nobis dñe scti ioānis baptiste vtcūq3 solennitas: vt & magnifica sacrā q sumpsim⁹ significata venere mur: & in nobis potius edita gaudeam⁹. Per. In scē sabine mar. Intro. die. 29

Me expectauerūt pcōres vt perderēt me: testimonia tua dñe intellexi ois pssumationis vidi finē latū mādatum tuū nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q inter cetera potētie tue miracula, ēt in sexu fragili victoriā martyrij cō

tulisti: ꝯcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus: ꝑ eius ad te exẽpla gradiamur. Per. Epi. Dñe deus exal. In coi vnius vir. fol. Gra. Dilexisti iustitiã ꝛ odisti iniqtatem. ℣. Propterea vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie. Alla. ℣. Loqbar de testimonijs tuis i ꝯspectu regũ, ꝛ nõ ꝯfundebar. Euã. Simile est regnũ celorũ thesauro abscõdi. In cõi vir. fol. Offer. Diffusa ẽ gratia in labijs tuis, ꝓpterea benedixit te deus i ęternuz. Secre.

Hostias tibi dñe btẽ sabinę martyris tuę dicatas meritis benign⁹ assume, ꝛ ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝓuenire subsidiũ. Per. Cõio. Feci iudicium ꝛ iustitiam domine: non calũnient mihi superbi, ad oĩa mandata tua dirigebar omnem viam iniquitatis odio habui. Post cõ.

Diuini muneris largitate satiati: q̃s dñe de⁹ nr̃: vt intercedẽte beata sabina martyre tua: in eius semp participatiõe viuam⁹. Per. ℂ In scõrũ m̃. felicis ꝛ adaucti. Intro.

ole. 30

Sapiẽtiã scõrũ narrent ꝑpli, ꝛ laudes eorũ nũciet ecclĩa, noĩa autẽ eoꝝ viuent i seculum secul. Ps. Exultate iusti in dño, rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. Oratio.

Maiestatẽ tuã dñe supplices dꝑcamur: vt sicut nos iugiter scõꝝ tuoꝝ cõmemoratione letificas: ita semp supplicatione defendas. Per. Epla. Expectatio iustoꝝ leti. In coi pluri. m̃. fol. Grad. Iustoꝝ aĩę i manu dei sunt, ꝛ non tanget illos tormentũ malitię. ℣. Uisi sunt oculis isipientiũ mori: illi aũt sunt i pace. Alla. ℣. Fulgebunt iusti, ꝛ tanq̃ scintille in arundineto discurrent i ęternũ. Euã. Videns Iesus tur. In cõi plu ri. mar. fol. Offe. Letamini in dño ꝛ exultate iusti, ꝛ gloriamini omnes recti corde. Secre.

Hostias dñe plebis tuę intende, ꝛ quas in honore sanctorum tuoꝝ deuota mente celebrant, proficere sibi sentiant ad salutez. Per dominũ. Cõio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine dicit dominus, ꝛ quod in aure auditis, pdicate super tecta. Post cõio.

Repleti dñe munerib⁹ sacris, q̃s: vt intercedẽtib⁹ sanctis tuis: in gratiarum tuarum semper actione maneamus. Per dominuz. ℂ In sanctoꝝ mar. xij. fratruz. Oratio. die. j.

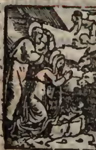

FRaterna nos dñe mart rū tuoꝝ corona letificet: que ꝛ fidei nre pbeat incremē ta virtutū: ꝛ multiplici nos suf fragio ꝯsolet. Per do. Secre.

ITerata mysteria dñe pro scōꝝ martyꝝ tuoꝝ cōme moratiōe deuota mēte tracte mus: qbus nobis ꝛ p̄sidiū cre scat ꝛ gaudiuꝫ. Per. Post cōi.

PResta q̄s oṗs de⁹: vt quo rū memoriam sacramēti participatione recolim⁹: fidē quoq; pficiendo sectemur. p.

die. 8. In natiuitate vg. ma. Intr.

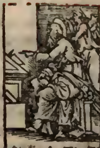

Salue scā pa rēs enixa puer pa regē: q celū terrāq; regit in scla sclo[ꝝ]. ps. Uirgo dei geni trix, quē tot⁹ ñ capit orb̄ i tua se clausit visce ra factus hō. V. Glia. Oro.

FAmulis tuis q̄s dñe cele stis gratie munus impartire: vt qbus btē vginis partus exti tit salutis exordiū: natiuitatis ei⁹ votiua solēnitas: pacis tri buat icremētū. p. Lcō lib. sap. pucr. ca. 8. c

DOminus possedit me ī iñ initio viaꝝ suaꝝ, antēq̄ gcq̄ faceret a principio. Ab eterno ordinata sum, ꝛ ex an tiquis, anteq̄ terra fieret. Nec dū erat abyssi, ꝛ ego iā ꝯcepta erā: necdū fontes aquaꝝ eru perāt. necdū mōtes graui mo le ꝯstiterāt, añ oēs colles ego parturiebar: adbuc terrā non fecerat, ꝛ flumina, ꝛ cardines orbis terre. Qñ pparabat ce los, aderā: qñ certa lege ꝛ gy ro vallabat abyssos: qñ etbe ra firmabat sursuꝫ, ꝛ librabat fontes aquaꝝ. qñ circūdabat mari terminū suū, ꝛ legē pone bat aqs, ne trāsiret fines suos, qñ appēdebat fundamēta ter re, cū eo erā cūcta cōponēs: ꝛ delectabar per singulos dies, ludēs corā eo oi tpe: ludēs in orbe terraꝝ: ꝛ delitie mee es se cū filijs hoium. Nūc ergo fi lij, audite me. Beati q custodi unt vias meas. Audite disci plinā, ꝛ estote sapiētes, ꝛ noli te abijcere eā. Beatus vir qui audit me, ꝛ q vigilat ad fores meas quotidie, ꝛ obseruat ad

postes ostij mei. Qui me inue nerit, inueniet vitã, z hauriet salutẽ a dño. Grad. Bñdicta z venerabilis es virgo maria: q̃ sine tactu pudoris inuẽta es mater sal uatorꝭ. ℣. Uirgo dei genitrix: quẽ totus nõ capit orbis, i tua se clau sit viscera factus homo. Alla. ℣. Felix es sacra virgo maria, z oĩ laude dignissima, q: ex te ortus ẽ sol iustitię. Alla. ℣. Post partum virgo inuiolata permãsisti: dei ge nitrix intercede pro nobis. Initi um sc̃ti euãgelij ẽm matheũ

ca.j.a

Liber gñationis iesu xp̄i, filij dauid, filij Habraã. Habrahã genuit isaac. Isaac autẽ genuit iacob. Iacob aũt genuit iudã z frẽs ei⁹. Iudas aũt genuit phares z çarã, de thamar. Phares aũt genuit esrõ. Esron aũt genuit arã. Arã autẽ genuit aminadab. Aminadab aũt genuit naason. Naason aũt genuit salmõ. Salmõ aũt genuit booç õ raab. Booç autẽ genuit obeth ex ... O/ ... aũt gen... ... it ... it ... q̃

fuit vrię. Salomon aũt genuit roboã. Roboam aũt genuit abiam. Abias aũt genuit asa. Asa aũt genuit iosaphat. Iosaphat aũt genuit iorã. Iorã aũt genuit oçiã. Oçias aũt genuit ioathã. Ioathaz aũt genuit achaç. Achaç ãt gẽuit eçechiã. Eçechias aũt gẽuit manassen. Manasses aũt genuit amõ. Amõ aũt genuit iosiã. Iosias ãt genuit iechoniã z fratres ei⁹, in trãsmigratione babylonis. Et post trãsmigrationẽ babylonis, iechonias gẽuit salathiel. Salathiel aũt genuit çorobabel. Zorobabel aũt genuit abiud. Abiud aũt genuit eliachiz. Eliachi aũt genuit açor. Açor aũt genuit sadoch. Sadoch aũt genuit achiz. Achiz aũt genuit eliud. Eliud aũt genuit eleaçar. Eleaçar autẽ genuit mathã. Matham aũt genuit iacob. Iacob autẽ genuit Ioseph vir̃ marię, de qua natus est Iesus: qui vocat̃ chřs. Offer. Btã es ṽgo maria: q̃ oĩuꝫ portasti creatorẽ: genuisti q te fecit: z i ęternũ p̄manes ṽgo. Aliđ offer. Aue maria gr̃a plena, dñs tecũ: bñdicta tu i mulierib⁹: z bñdictus fruct⁹ ventris tui. Secre. Unigeniti tui dñe nob̃ succurrat humanitas: vt q

natus de virgine, matris integritaté non minuit, sed sacrauit: in natiuitatis eius solényis nris nos piaculis exués oblationé nrãz sibi faciat acceptã, Iesus xps dñs nr. Qui te. Cõi. Btã viscera marie vginis, q̃ portauerũt eterni patris filiũ. Post c. Sumpsim' dñe celebritatis annue votiua sacraméta: pста q̃s: vt z tpalis vite nobis remedia pbeant z eterne. p.

Die. 9 ¶ In sci gorgony mar. Intr.

Gloria z bonore coronasti eũ dñe: z cõstituisti euz super opera manuũ tuarũ. ps. Dñe dñs noster: q̃ admirabile ẽ nomen tuũ in vniuersa terra. ℣. Gloria pa. Oõ. Sanctus tu' dñe gorgoni' sua nos itercessione letificet, z pia faciat solénitate gaudere. per. Epla. Btũs vir q in ue. In coi vnius mar. fol. Graõ. Gloria z bonore coronasti eũ. ℣. Et ↄstituisti eũ super opera manuũ tuaꝝ. Alla. ℣. Posuisti dñe super caput eius, coronam d lapide pcioso. Euan. Si qs vult post me. In coi vnius marty. fol. Offer. Posuisti dñe i capite eius coronã de lapide pcioso vitã petyt a te z tribuisti ei. Sec. Grata tibi sit dñe nre seruitutis oblatio: p qua sanctus gorgonius martyr interuentor existat. Per. Cõio. Posuisti dñe in capite eius: icoronam de lapide pcioso. Post cõi. Familiã tuaz de' suauitas eterna ↄtingat, z vegetet, q̃ in martyre tuo gorgonio, cbristi tui bono iugiter odore pascatur. Per eun. ¶ In sancti nicolai de tolétino ↄfesso. Introi. Die. 10

Edit dñs ↄfessionez scõ suo, z excelso in verbo glorie: de oi corde suo laudauit dñm, z dilexit euz qui fecit illuz. ps. Bonum est ↄfiteri dño, z psallere noĩ tuo altissime. ℣. Gloria. Oõ. Concede q̃s ops deus, vt ecclesia tua, q̃ i fine seculoꝝ ineffabili puidentia beati nicolai ↄfessoris tui virtutuz z miraculoꝝ magnitudie corruscat ipsius meritis z itercessione: eliminatis erroribꝰ, ppetua pace ac vnitate letet. per. Epi. Dilect' deo z bo. In coi vnius m. fol. Gra. In lege

dñi fuit volūtas eius die ac nocte. ℣. Predicans preceptū dñi: cōstitutus est i monte scō eius. Alla. ℣. Hic nicola', augustini vestigia seruans, miraculis clar' possidet celestia regna. Alla. ℣. Nicolaus hic accensus fuit sacro pneumate, nec fuit offensus quisq̄, verbo illius aut opere. Euan. Dixit si mō petrus ad iesuz. Ecce nos reli. In cōi apo fol. Offer Letent oēs q sperāt i te dñe, qm̄ tu benedixisti iusto, scuto bonevolūtatis tue coronasti eū. Se.

VT grata tibi sint q̄ p sci nicolai veneratione offerimus munera: ops deus: q̄s, vt pietatis z religiōis sue nos facias amatores. Per. Cōio. In fide z lenitate ipsius magnificauit dñs sanctum suum, z nomē eius requiretur a generatione in generationem. Post cōmunio.

POpulū tuuz dñe q̄ sumpsimus sacra custodiant: z q sci nicolai cōfessoris tui iugiter iplorāt auxiliū: petitionū suarū salutarē cōsequant effectuz. Per. ¶ Benedictio panis scti nicolai d tolētino ordinis eremitar scti augu. Qñ pcedit ad panē benedicenduz: in primis ceroferarij: deide subdiacon' cū cruce: z sacerdos cum pluuiali: z diaconus idutus: sacerdotes vero cū cottis eorū seu fratres cū cappis nigris bini z bini incedant pcessionaliter, z cantent hym. i. tono. Te

TE canunt oēs (queāt laxis. nicolae gētes, te pij patres, simul atq3 matres: voce te colunt pueri canora: vota solunt. Effe runt ceci resonantq3 muti, quos tua cūctos ope liberasti, mira de cantant tua facta claudi laude perēni. E ruti p te maris a periclis quosq3 tu morbis varijs grauatos mille sanasti, tua magna cūcti dona fatentur. Quosq3 vexatos bo nos expiasti, dmonū dira feritate, quosq3 cōseq rursum veteris dedi sti lumina vite. Magne celestis habitator aule: magne q tm̄ tribu it supnis, posse quē totū dñator al ti auxit olympi. Laus patri scō genitoq3 semp, qs pcedit de' ex vtroq3 spūssanctus, deus vn' idē: laus sibi semper, Amen. Cū aūt puenerit ad locum: tunc subdiaconus incipiet cantare epl'3. cap. stolam. Lectio libri Regum. 17, B.

IN diebus illis. Factus est sermo dñi ad heliā thesbitē, dicens, Surge, z vade in sareptam sidonior: z manebis ibi: precepi eniz ibi mulieri vidue, vt pascat te. Surrexit, z abijt in sareptā. Cūq3 venisset ad portā ciuitatis, apparuit ei

mulier vidua colligens ligna, et vocauit eā, dixitq; ei, Da mihi paululū aquę in vase, vt bibā. Cūq; illa pgeret vt afferret, clamauit post tergū eius, dicens, Affer mihi obsecro et bucellam panis in manu tua. Quę rndit, Viuit dn̄s deus tuus, qz nō habeo panē, nisi quātū pugillus capere pōt farinę in hydria, et paululū olei in lechito: En colligo duo ligna, vt ingrediar, et faciā illud mihi, et filio meo, vt comedamꝰ, et moriamur. Ad quaz helias ait, Noli timere, sz vade, et fac sicut dixisti. Verūtn̄ mihi primū fac de ipsa farinula subcineritiū panē paruuluz, et affer ad me: tibi aūt, et filio tuo facies postea. Hęc autē dicit dn̄s deus israel, Hydria farinę nō deficiet, nec lechitus olei minuetur, vsq; in diē, in qua daturus est dn̄s pluuiā sup faciē terrę. Quę abijt, et fecit iuxta verbū helię, et comedit ipse, et illa, et domꝰ eius tota: et ex illa die, hydria farinę nō defecit, et lechitus olei non ē iminutꝰ, iuxta verbū dn̄i qd̄ locutꝰ fuerat in manu Helię. Cātores vo incipiāt. R. Comedetis carnes, et saturabini panibꝰ. Iste ē panis quē dedit vobis dn̄s ad vescēdū. V. Nō moyses dedit vobis panē de celo: sed pr̄ meus dat vobis panē de celo vex. Iste ē. Interis diaconꝰ accipit bn̄dictionez et cātat euāg. Seq. s. euā. sz Ioā. ca. 6. a

In illo tpe. Abijt Iesus trās mare galilęę, qd̄ est tyberiadis: et sequebat̄ eū multitudo magna, qz videbant signa q̄ faciebat sup his q infirmabant̄. Subijt ergo in montē iesus: et ibi sedebat cū discipulis suis. Erat autē pximū pascha, dies festꝰ iudeoꝝ. Cuz subleuasset ḡ oculos iesus, et vidisset qz multitudo magna venit ad euz, dicit ad philippū, Vnde ememꝰ panes, vt mādućent hi? Hoc autē dicebat tentans eū. ipse eni sciebat qd esset facturus. Rn̄dit ei philippus, Ducētoꝝ denarioꝝ panes non sufficiunt eis, vt vnusq̄sq; modicū quid accipiat. Dicit ei vnꝰ ex discipulis eius, andreas, frater simonis Petri, est puer vnꝰ hic, q habet qnq; panes ordeaceos, et duos pisces, sed hęc qd sunt inter tātos? Dicit ergo iesus, Facite hoies discumbere. Erat aūt fęnuz multū in loco. Discubuerūt ergo viri, nume

ro quasi qnq₃ milia. Accepit ergo iesus panes: ⁊ cū gratias egisset, distribuit discūbētib⁹. similiter ⁊ ex piscib⁹ quantū₃ volebant. Vt autē īpleti sunt, dixit discipulis suis, Colligite q̄ superauerūt fragmenta, ne pereant. Collegerūt ergo, ⁊ īpleuerūt duodecim cophinos fragmentoꝝ, ex qnq₃ panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscibus, q̄ supfuerūt his q mādūcauerāt. Illi ergo hoīes cū vidissent qđ fecerat iesus signū, dicebant, Q2 hic est vere ꝓpheta qven turus ē in mundū. Cōpleto ve ro cātores cantant. ℟. Respexit helias ad caput suum subcinericiū panē: qui surgens comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsq₃ ad montem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternum. Et ambulauit. Dñs vobiscum. Oremus.

Domine Iesu christe qui bñdixisti qnq₃ panes in deserto: multiplica sup fideles tuos misericordiā tuę pietatis quēadmodū fecisti cū patrib⁹ nr̄is in tua misericordia sperā tib⁹: ⁊ bñ ✠ dicere ⁊ sancti ✠ ficare digneris hāc creaturā₃ panis: quā ad vsu₃ subditoꝝ fideliū tribuisti: quaten⁹ a quocunq₃ sumptus fuerit: bñdi ✠ ctionis tuę opulētia repleat̄, ⁊ gratiaꝝ actione ꝑ te in visceribus ipsoꝝ scificet̄. Per xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amē. Oremus.

Domine scē, pr̄ oīps, sempiternę deus: q ꝑ potentiā tuā panē istū in forma visibili tribuisti, ⁊ magnitudine largitatis tuę humanis vsib⁹ emanare de segete iussisti: te suppliciter exoram⁹: vt hunc panē quē negligentia nr̄a polluit: scīspūs gratia ad mūditiā reuocet, ⁊ sci ✠ ficet, mundet ac purificet: ⁊ turpitudo callidi hostis abscedat: ac familię tuę deinceps cū bñdictiōe comestibilis tribuat̄, ⁊ comedētiū mūdent̄ corda, ⁊ corpora ipsoꝝ ꝑ tuā gratiā sanctificentur. Per cħm̄ dñm. Oremus.

Precamur dñe de⁹ tuę pietatis clemētiā₃, vt panem istū cęlesti bñdictione sanctifices: ⁊ ita ex hoc fugare digneris oēm diabolicę tētationis īcursu₃: vt qcūq₃ ex hoc comederit, totius virtutis ⁊ sanitatis dulcedine pfruat̄: ⁊ tibi scificatori ac saluatori oīu₃ gr̄as cū gaudio ⁊ lętitia agere mereat̄. Per xp̄m do. Oremus.

Te igitur dñe suppliciter depcamur: vt bñdicere ⁊ scificare digneris hāc creaturam

rā panis:vt qcūq3 ex eo gusta
uerit: p dilectionez dilecti tui
nicolai de tolētino ꝯsequat̄ vi
tā ęternā,ꝛ extingue ab oibus
digne sumētib⁹, sigd veneni:
sigd moztifere operatiōis cō
tractū fuerit:ꝛ clementer eos
defende.Per dñm. Oremus.
D Eus ꝛ pr̄ dñi nr̄i iesu xp̄i
cuius verbo cęli firmati
sunt:cui oia subdita sunt, cui
ois creatura deseruit: ꝛ pote
stas subiecta ē:metuit:ꝛ expa
uescit:nos te ad auxiliū ꝑuo
camus:cuius audito noīe ser
pens cōquiescit,draco fugit,si
let vipa, ꝛ oia venenata ꝛ ad
huc fortia aīalia reptātia no
xia terrentur,ꝛ oēs aduerse sa
lutis hūanę radices arescunt:
ergo dñe suppliciter depreca
mur vt bñ ✠ dicere ꝛ sancti ✠
ficare digneris hanc creaturā
panis, vt qsquis ex hoc come
derit,p intercessionem dilecti
tui nicolai de tolentino vitaz
ęternā ꝯseq̄tur.Per do. Orō.
P Opulū tuuz dñe q̄ sumpsi
mus sacrā custodiant: vt
q sci nicolai ð tolētino ꝯfesso
ris iugiter iplozant auxiliū:pe
titionū suaꝝ salutarē ꝯsequā
tur effectū.Per xp̄m dñm no.
Cōpletis oibus aspergant ꝛ i
censent:postea fit distributio.
Fratres vero bini ꝛ bini humi
liter accedāt ad sacerdotē cū
deuotiōnē, ꝛ suscipiant panē:
laici vero postea. Et illum po
nant i aliquo pāno lineo mū
do cū reuerentia ꝛ deuotiōe.
Interim q̄ fit distributio i po
pulo:p̄sbyteri seu fratres can
tant hymnū sci Nicolai. Lau
dib⁹ summis cęlebzem⁹ oēs.
In tono. Vt q̄ant laxis. ꝓout
habes i breuiario: postea añ.
eius. Nicolaus verus xp̄i paup,
v̄go a deo electus,obediētiā iugi
ter seruās:eremitaꝝ ordinē signis
ꝛ v̄tutib⁹ decorauit. Cōpleta di
stributione:sacerdotes cantāt
alta voce. ℣. Panem cęli dedit
e⁹s.Alla alla. ℟. Panez angeloꝝ
māducauit hō.Alla.Gloria. ℣. Ei
ducas panē de terra.Alla. ℟. Et
vinum lętificet coz hoīs. ℣. Dñs
vobis. Orō.
C Once q̄s
oīps deus,vt ecclesia tua
q̄ in fine seculoꝝ ineffabili ꝓ
uidentia, bti nicolai ꝯfessoris
tui virtutuz ꝛ miraculoꝝ ma
gnitudine corruscat: ipsi⁹ me
ritis ꝛ intercessiōe, eliminatis
erroribus, in pace ac vnitate
letet̄.Per do. Cū maxima re
uerentia tenebis hunc panez
in domo p occurrētib⁹neces
sitatibus:q2 ab eugenio papa
laudata fuit hmōi bñdictio.

In scõꝝ mar. Protbi et biacintbi. Introi.

Iudicant sctĩ gentes, et dominant pplis, et regnabit dñs de us illoꝝ i perpetuũ. ps. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri et filio ec. Oratio.

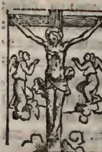
Beatoꝝ protbi et biacintbi nos dñe foueat pciosa confessio: et pia iugiter intercessio tueatur. Per. Epi. Reddet de us. In cõi pluri. mar. fol.

Gra. Exultabunt sci i gloria, letabunt i cubilibus suis. ℣. Cantate dño cãticũ nouũ, laus eius i ecclesia scõꝝ. Alla. ℣. Preciosa i ɔspectu dñi, mors sctõꝝ eius. Euan. Cũ audieritis. In cõi plu. m̃. fol. Offer. Gloriabunt in te oẽs qui diligunt nomen tuum: qm̃ tu dñe bñdices iusto, dñe vt scuto bone volũtatis tue coronasti nos.

Pro scõꝝ martyꝝ tuo Serũ ꝓtbi et biacintbi, cõmemoratiõe, munera tibi dñe q̃ debem⁹ exoluim⁹: pñsta q̃s, vt remedium nobis ppetue salutis operentur. Per do. Cõio. Aia nfa sicut passer erepta ẽ de laqueo venantiũ. Post cõio.

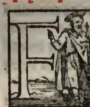
Ut pcepta nos dñe tua sãcta purificent: btõꝝ ptbi et biacintbi q̃s imploret oratio. p.

In exaltatione sctẽ crucis die. 14 Introi.

Nos autẽ gloriari oportet in cruce dñi nñi iesu xpi, in quo ẽ sal⁹, vita, et resurrectio nfa, p quẽ saluati et liberati sumus. ps. De⁹ misereatur nñi, et bñdicat ps. 66. nobis: illuminet vultũ suũ sup nos et misereaꝫ nñi. ℣. Gloria. Oro.

Deus q bodierna die exaltationis scẽ crucis annua solennitate letificas: pñsta q̃s: vt cuius mysteriũ in terra cognouim⁹, ei⁹ redẽptionis pmia i celo mereamur. p. Lcõ eplẽ btĩ pauli apli. Ad philip. ca. 2. b

Fratres. Chrs fact⁹est p nobis obediens vsq ad mortez, mortem aũt crucis. Propter quod et deus exaltauit illũ, et donauit illi nomẽ qđ est sup oẽ nomẽ: vt in noie Iesu oẽ genu flectatur, celestiũ, terrestriũ, et infernoꝝ: et ois lingua cõfiteaꝫ, qꝛ dñs iesus xps in glia est dei patris. Gra. Christus factus ẽ pro

nobis obediens vsq; ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter qđ ꝛ deus exaltauit illum, ꝛ dedit illi nomen quod est super omne nomen. Alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera, quę sola fuisti digna sustinere regem celorum ꝛ dominum. Alleluia. ℣. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri Jesu christi. Sequentia
ca.xii.c sancti euāgelij sm ioannem.

In illo tpe. Dixit iesus turb' iudeoꝝ. Nūc iudiciū ē mūdi, nūc princeps mūdi huius eycieť foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, oīa trahā ad meipsū. (Hoc aūt dicebat, significās q̄ morte esset moriturus) Rn̄dit ei turba, Nos audiuimus ex lege q2 xp̄s manet in ęternū, ꝛ qūo tu dicis, oportet exaltari filiū hoīs? Quis est iste filius hoīs? Dixit ergo eis iesus, Adhuc modicū, lumē in vobis est. Ambulate dū lucē habetis, vt non tenebrę vos cōprehendant. Et q ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dū lucē habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Offer. Protege dn̄e plebem tuam per signum sancte crucis ab omnibus insidijs inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamus seruitutem; ꝛ acceptabile fiat sacrificium nostrum. Alleluia. Secreta.

Iesu xp̄i dn̄i nr̄i corpore ꝛ sanguine seginādi: p quē crucis est scificatū vexillū: q̄s dn̄e deus nr̄: vt sicut illđ adorare meruimus, ita perēniter ei' glorię salutaris potiamur effectu. Per eū. Pręfa. Eternę deus. Qui salutarem humani generis. fol. 1021. Cōio. per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. Post cō.

Adesto nobis dn̄e de' nr̄, ꝛ quos scte crucis lętari fecisti honore: eius quoq; ppetuis defende subsidijs. Per d.

¶ In sanctorum martyrum Cornelij ꝛ cypriani. Introit. die.24

Sacerdotes dei benedicite dominum: sancti ꝛ humiles corde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini domino, laudate ꝛ superexaltate eum in secula. ℣. Gloria patri ꝛ filio, ꝛ spiri. Sicut erat ꝛc. Oratio.

Beatoꝝ martyꝝ pariterq; pontificū, cornelij, ꝛ Cy

tulisti: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exépla gradiamur. Per. Epi. Dñe deus exal. In coi vnius vir. fol. Gra. Dilexisti iusti tiã z odisti iniqtatem. ℣. Propterea vnxit te deus de' tuus oleo letitie. Alla. ℣. Loqbar de testimonijs tuis i cospectu regũ, z nõ cõfundebar. Euã. Simile est regnũ celorũ thesauro abscõdi. In cõi vir. fol. Offer. Diffusa ẽ gratia in labijs tuis, ppterea benedixit te deus i eternuz. Secre.

HOstias tibi dñe btẽ sabine martyris tue dicatas meritis benign' assume, z ad ppetuũ nobis tribue puenire subsidiũ. Per. Cõio. Feci iudicium z iustitiam domine: non calũnient mihi superbi, ad oĩa mandata tua dirigebar omnem viam iniquitatis odio habui. Post cõ.

DIuini muneris largitate satiati: qs dñe de' nr: vt intercedẽte beata sabina martyre tua: in eius semp participatiõe viuam'. Per. ¶ In scõ

die.30 ruz m̃. felicis z adaucti. Intro.

SApiẽtiã scõruz narrent ppli, z laudes eorũ nũciet ecclia, noĩa autẽ eoz viuent i seculum seculi. Ps. Exultate iusti in dño, rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. Oratio.

MAiestatẽ tuã dñe supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter scõz tuoz cõmemoratione letificas: ita semp supplicatione defendas. Per. Epla. Expectatio iustoz leti. In coi pluri.m̃. fol. Grad. Iustoz aĩe i manu dei sunt, z non tanget illos tormentũ malitie. ℣. Uisi sunt oculis isipientiũ mori: illi aũt sunt i pace. Alla. ℣. Fulgebunt iusti, z tanq̃ scintille in arundineto discurrent i eternũ. Euã. Videns Iesus tur. In cõi plu ri. mar. fol. Offe. Letamini in dño z exultate iusti, z gloriamini omnes recti corde. Secre.

HOstias dñe plebis tue intende, z quas in honore sanctorum tuoz deuota mente celebrant, proficere sibi sentiant ad salutez. Per dominũ. Cõio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine dicit dominus, z quod in aure auditis, predicate super tecta. Post cõio.

REpleti dñe munerib' sacris, qs: vt intercedẽtib' sanctis tuis: in gratiarum tuarum semper actione maneamus. Per dominuz. ¶ In sanctoz mar. xij. fratruz. Oratio. die.j.

F Raterna nos dñe martyrũ tuoꝝ corona lętificet: quę ꝛ fidei nrę pbeat incremẽ ta virtutũ: ꝛ multiplici nos suffragio ꝯsolet. Per do. Secre.

I Terata mysteria dñe pro scõꝝ martyꝝ tuoꝝ cõmemoratiõe deuota mẽte tractemus: qbus nobis ꝛ pſidiũ crescat ꝛ gaudiuꝫ. Per. Post cõi.

P Ręsta qs ops de⁹: vt quorũ memoriam sacramẽti participatione recolim⁹: fidẽ quoqꝫ pficiendo sectemur. p.

die. 8. In natiuitate vg. ma. Intr.

S alue scta parẽs enixa puerpa regẽ: q cęlũ terrãqꝫ regit in scla sclo ꝝ. ps. Uirgo dei genitrix, quẽ tot⁹ ñ capit orb ĩ tua se clausit viscera factus hõ. v. Glia. Oro.

F Amulis tuis qs dñe cęlestis gratię munus impartire: vt qbus btẽ vginis partus extitit salutis exordiũ: natiuitatis ei⁹ votiua solẽnitas: pacis tribuat icremẽtũ. p. Lcõ lib. sap. pucr. ca. 8. c

D Ominus possedit me in initio viaꝝ suaꝝ, anteqꝫ qcqꝫ faceret a principio. Ab ęterno ordinata sum, ꝛ ex antiquis, anteqꝫ terra fieret. Necdũ erat abyssi, ꝛ ego iã ꝯcepta erã: necdũ fontes aquaꝝ eruperãt. necdũ mõtes graui mole ꝯstiterãt, añ oẽs colles ego parturiebar: adbuc terrã non fecerat, ꝛ flumina, ꝛ cardines orbis terrę. Qñ pparabat cęlos, aderã: qñ certa lege ꝛ gyro vallabat abyssos: qñ ętbera firmabat sursuꝫ, ꝛ librabat fontes aquaꝝ. qñ circũdabat mari terminũ suũ, ꝛ legẽ ponebat aqs, ne trãsiret fines suos, qñ appẽdebat fundamẽta terrę, cũ eo erã cũcta cõponẽs: ꝛ delectabar per singulos dies, ludẽs corã eo oi tpe: ludẽs in orbe terraꝝ: ꝛ delitię meę esse cũ filys hoĩum. Nũc ergo filỹ, audite me. Beati q custodiunt vias meas. Audite disciplinã, ꝛ estote sapiẽtes, ꝛ nolite abijcere eã. Beatus vir qui audit me, ꝛ q vigilat ad fores meas quotidie, ꝛ obseruat ad

postes ostij mei. Qui me inue nerit, inueniet vitaʒ, ꝛ hauriet salutē a dño. Grad. Bñdicta ꝛ venerabilis es virgo maria: q̄ sine tactu pudoris inuēta es mater sal uatoris. ℣. Uirgo dei genitrix quē totus nō capit orbis, i tua se clau sit viscera factus homo. Alla. ℣. Felix es sacra virgo maria, ꝛ oi laude dignissima, q: ex te ortus ē sol iustitię. Alla. ℣. Post partum virgo inuiolata permāsisti: dei ge nitrix intercede pro nobis. Initium sctī euāgelij ſm mattheū

ca. j. a

Liber gñationis iesu xp̄i, filii dauid, filij Habraā. Habraā genuit isaac Isaac autē genuit iacob. Iacob aūt genuit iudā ꝛ frēs ei⁹. Iudas aūt genuit phares ꝛ çarā, de thamar. Phares aūt genuit esrō. Esron aūt genuit arā. Arā autē genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naason. Naason aūt genuit salmō. Salmō aūt genuit booç d̄ raab. Booç autē genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit iesse. Iesse aūt genuit dauid regē. Dauid aūt rex, genuit salomonē, ex ea q̄ fuit vriç. Salomon aūt genuit roboaʒ. Roboam aūt genuit abiam. Abias aūt genuit asa. Asa aūt genuit iosaphat. Iosaphat aūt genuit iorā. Iorā aūt genuit oçiā. Oçias aūt genuit ioathā. Ioathaʒ aūt genuit achaç. Achaç āt gēuit eçechiā. Eçechias aūt gēuit manassen. Manasses aūt genuit amō. Amō aūt genuit iosiā. Iosias āt genuit iechoniā ꝛ fratres ei⁹, in trāsmigratione babylonis. Et post trāsmigrationē babylonis, iechonias gēuit salathiel. Salathiel aūt genuit çorobabel. Zorobabel aūt genuit abiud. Abiud aūt genuit eliachiʒ. Eliachi aūt genuit açor. Açor aūt genuit sadoch. Sadoch aūt genuit achiʒ. Achiʒ aūt genuit eliud. Eliud aūt genuit eleaçar. Eleaçar autē genuit mathaʒ. Matham aūt genuit iacob. Iacob autē genuit Ioseph viꝝ mariç, de qua natus est Iesus: qui vocat̄ chr̄s. Offer. Btā es v̄go maria: q̄ oiuʒ portasti creatorē: genuisti q te fecit: ꝛ i ęternū p̄manes v̄go. Aliō offer. Aue maria gr̄a plena, dñs tecū: bñdicta tu ī mulierib⁹: ꝛ bñdictus fruct⁹ ventris tui. Secre.

Unigeniti tui dñe nob̄ succurrat humanitas: vt q

natus de virgine, matris integritatẽ non minuit, sed sacrauit: in natiuitatis eius solẽnys nr̃is nos piaculis exuẽs oblationẽ nr̃az sibi faciat acceptã, Iesus xp̃s dñs nr̃. Qui te. Cõi. Btã viscera marie vginis, q̃ portauerũt eterni patris filiũ. Post c. SVmpsim⁹ dñe celebritatis annue votiua sacramẽta: p̃sta q̃s: vt ꝛ tpalis vite nobis remedia pꝛebeant ꝛ eterne. p.

Die. 9 ¶ In sci gorgony mar. Intr.

GLoria ꝛ hono re coronasti eũ dñe: ꝛ cõstituisti euz super opera manuũ tuarũ. ps. Dñe dñs noster: q̃ admirabile ẽ nomen tuũ in vniuersa terra. ℣. Gloria pa. Oõ. SAnctus tu⁹ dñe gorgoni⁹ sua nos itercessione letificet, ꝛ pia faciat solẽnitate gaudere. per. Epl'a. Btũs vir q in ue. In coi vnius mar. fol. Grad. Gloria ꝛ honoꝛe coronasti eũ. ℣. Et cõstituisti eũ super opera manuũ tuaꝝ. Alla. ℣. Posuisti dñe super caput eius, coronam d lapide p̃cioso. Euan. Si qs vult post me. In coi vnius marty. fol. Offer. Posuisti dñe i capite eius coronã de lapide p̃cioso vitã petyt a te ꝛ tribuisti ei. Sec. GRata tibi sit dñe nr̃e seruitutis oblatio: p qua sanctus gorgonius martyr interuentoꝛ existat. Per. Cõio. Posuisti dñe in capite eius: coronam de lapide p̃cioso. Post cõi. FAmiliã tuaz de⁹ suauitas eterna cõtingat, ꝛ vegetet, q̃ in martyre tuo gorgonio, cbꝛisti tui bono jugiter odoꝛe pascatur. Per eun.

¶ In sancti nicolai de tolẽtino cõfesso. Introi. die. 10

DEdit dñs cõfessiones sc̃o suo, ꝛ excelso in verbo gloꝛie: de oĩ coꝛde suo laudauit dñm, ꝛ dilexit euz qui fecit illuz. ps. Bonum est cõfiteri dño, ꝛ psallere noĩ tuo altissime. ℣. Gloria. Oõ. COncede q̃s oĩps deus, vt ecclesia tua, q̃ i fine seculoꝝ ineffabili p̃uidentia beati nicolai cõfessoꝛis tui virtutuz ꝛ miraculoꝝ magnitudĩe coꝛruscat ipsius meritis ꝛ itercessione: eliminatis erroꝛib⁹, ppetua pace ac vnitate letet̃. per. Epi. Dilect⁹ deo ꝛ ho. In coi vnius cõ. fol. Gra. In lege

dñi fuit volūtas eius die ac nocte. ℣. Pdicans pceptū dñi: ꝯstitutus est i monte scō eius. Alla. ℣. Hic nicola⁹, augustini vestigia seruans, miraculis clar⁹ possidet cęlestia regna. Alla. ℣. Nicolaus hic accensus fuit sacro pneumate, nec fuit offensus quisq̄, verbo illius aut opere. Euan. Dixit si mō petrus ad iesuz. Ecce nos reli. In cōi apo fol. Of fer Letent oēs q sperāt i te dñe, qm̄ tu benedixisti iusto, scuto beneuolūtatis tue coronasti eū. Se.

Vt grata tibi sint q̄ p sci nicolai veneratione offerimus munera: ōps deus: q̄s, vt pietatis z religiōis sue nos facias amatores. Per. Cōio. Jn fide z lenitate ipsius magnificauit dñs sanctum suum, z nomē eius requiretur a generatione in generationem. Post cōmunio.

Populū tuuz dñe q̄ sumpsimus sacra custodiant: z q sci nicolai ꝯfessoris tui iugiter iplorāt auxiliū: petitionū suarū salutarē ꝯsequant̄ effectuz. Per. ℂ Benedictio panis scti nicolai d tolētino ordinis eremitaꝝ sctí augu. Qñ pcedit ad panē benedicenduz: in primis cęroferarij: deide subdiaco⁹ cū cruce: z sacerdos cum pluuiali: z diaconus idutus: sacerdotes vero cū cottis ꝯ eoꝝ seu fratres cū cappis nigris bini z bini incedant pcessionaliter, z cantent hym. i. tono. Ut

Te canunt oēs (queāt laxis. nicolaę gētes, te pij patres, simul atq̄ matres: voce te colunt pueri canora: vota solunt. Efferunt ceci resonantq̄ muti, quos tua cūctos ope liberasti, mira decantant tua facta claudi laude perēni. Eruti p te maris a periclis quosq̄ tu morbis varijs grauatos mille sanasti, tua magna cūcti dona fatentur. Quosq̄ vexatos bonos expiasti, dmonū dira feritatē quosq̄ ꝯseq rursum veteris bedisti lumina vitę. Magne cęlestis habitator aule: magne q tm̄ tribui it supnis, posse quē totū dñator alti auxit olympi. Laus patri scō genitoq̄ semp, q̄q̄ pcedit de⁹ ex vtroq̄ spūssanctus, deus vn⁹ idē: laus sibi semper, Amen. Cū aūt puenerit ad locum: tunc subdiaconus incipiet cantare epl̄z. cap. stolam. Lectio libri Regum. 17, B.

IN diebus illis. Factus est sermo dñi ad heliā thesbitē, dicens, Surge, z vade in sareptam sidonioꝝ: z manebis ibi: pcepi eniz ibi mulieri vidue, vt pascat te. Surrexit, z abijt in sareptā. Cūq̄z venisset ad portā ciuitatis, apparuit ei

mulier vidua colligens ligna, & vocauit eā, dixitq; ei, Da mihi paululū aquę in vase, vt bibā. Cūq; illa pgeret vt afferret, clamauit post tergū eius, dicens, Affer mihi obsecro & bucellam panis in manu tua. Quę rūdit, Viuit dñs deus tuus, q2 nō habeo panē, nisi quātū pugillus capere pōt farinę in hydria, & paululū olei in lechito: En colligo duo ligna, vt ingrediar, & faciā illud mihi, & filio meo, vt comedam9, & moriamur. Ad quaz helias ait, Noli timere, sz vade, & fac sicut dixisti. Verūtñ mihi primū fac de ipsa farinula subcineritiū panē paruuluz, & affer ad me: tibi aūt, & filio tuo facies postea. Hęc autē dicit dñs deus israel, Hydria farinę nō deficiet, nec lecbitus olei minuetur, vsq; in diē, in qua daturus est dñs pluuiā sup faciē terrę. Quę abijt, & fecit iuxta verbū helię, & comedit ipse, & illa, & dom9 eius tota: & ex illa die, hydria farinę nō defecit, & lecbitus olei non ē iminut9, iuxta verbū dñi qđ locut9 fuerat in manu Helię. Cātores vo incipiāt. R. Comedetis carnes, & saturabimini panib9. Iste ē panis quē dedit vobis dñs ad vescēdū. V. Nō moyses dedit vobis panē de celo: sed pr̄ meus dat vobis panē de celō vex. Iste ē. Interiz diacon9 accipit bñdictionez & cātat euāg. Seq. s. euā. sz Ioā. ca. 6. a

In illo tpe. Abijt Iesus trās mare galilee, qđ est tyberiadis: & sequebat̄ eū multitudo magna, q2 videbant signa q̄ faciebat sup his q infirmabant̄. Subijt ergo in montē iesus: & ibi sedebat cū discipulis suis. Erat aūtē pximū pascha, dies fest9 iudeoꝝ. Cuz subleuasset ḡ oculos iesus, & vidisset q2 multitudo magna venit ad euz, dicit ad philippū, Vnde emem9 panes, vt mādučent hi? Hoc autē dicebat tentans eū. ipse enī sciebat qđ esset facturus. Rñdit ei philippus, Ducētoꝝ denarioꝝ panes non sufficiunt eis, vt vnusqsq; modicū quid accipiat. Dicit ei vn9 ex discipulis eius, andreas, frater simonis Petri, est puer vn9 hic, q habet qnq; panes ordeaceos, & duos pisces, sed hęc qđ sunt inter tātos? Dicit ergo iesus, Facite hoīes discumbere. Erat aūt fenuz multū in loco. Discubuerūt ergo viri, nume

ro quasi quinque milia. Accepit ergo iesus panes: et cum gratias egisset, distribuit discumbentibus. Similiter et ex piscibus quantum volebant. Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis, Colligite que superauerunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum, ex quinque panibus ordeaceis et duobus piscibus, que superfuerunt his qui manducauerant. Illi ergo homines cum vidissent quod fecerat iesus signum, dicebant, Quia hic est vere propheta qui venturus est in mundum. Completo vero cantores cantant. ℟. Respexit helias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsque ad montem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternum. Et ambulauit. Dominus vobiscum. Oremus.

Domine Iesu christe qui benedixisti quinque panes in deserto: multiplica super fideles tuos misericordiam tue pietatis quemadmodum fecisti cum patribus nostris in tua misericordia sperantibus: et bene ✠ dicere et sancti ✠ ficare digneris hanc creaturam panis: quam ad vsum subditorum fidelium tribuisti: quatenus a quocunque sumptus fuerit: benedi ✠ ctionis tue opulentia repleatur, et gratiarum actione pro te in visceribus ipsorum scificetur. Per christum dominum nostrum. ℟. Amen. Oremus.

Domine sancte, pater omnipotens, sempiterne deus: qui per potentiam tuam panem istum in forma visibili tribuisti, et magnitudine largitatis tue humanis vsibus emanare de segete iussisti: te suppliciter exoramus: vt hunc panem quem negligentia nostra polluit: sancti spiritus gratia ad munditiam reuocet, et sancti ✠ ficet, mundet ac purificet: et turpitudo callidi hostis abscedat: ac familie tue deinceps cum benedictione comestibilis tribuatur, et comedentium mundentur corda, et corpora ipsorum per tuam gratiam sanctificentur. Per eundem dominum. Oremus.

Precamur domine deus tue pietatis clementiam, vt panem istum celesti benedictione sanctifices: et ita ex hoc fugare digneris omem diabolice temtationis incursum: vt quicunque ex hoc comederit, totius virtutis et sanitatis dulcedine perfruatur: et tibi scificatori ac saluatori omnium gratias cum gaudio et letitia agere mereatur. Per christum dominum. Oremus.

Te igitur domine suppliciter deprecamur: vt benedicere et scificare digneris hanc creaturam

rā panis: vt qcūqz ex eo gustauerit: p dilectionez dilecti tui nicolai de tolētino ꝯsequat̄ vitā ęternā, ꝛ extingue ab oibus digne sumētibꝰ, siqd veneni: siqd mortifere operatiōis cōtractū fuerit: ꝛ clementer eos defende. Per dñm. Oremus.

Deus ꝛ pr̄ dñi nr̄i iesu xp̄i cuius verbo cęli firmati sunt: cui oia subdita sunt, cui ois creatura deseruit: ꝛ potestas subiecta ē: metuit: ꝛ expauescit: nos te ad auxiliū ꝓuocamus: cuius audito noīe serpens cōquiescit, draco fugit, silet vipa, ꝛ oia venenata ꝛ adhuc fortia aialia reptātia noxia terrentur, ꝛ oēs aduerse salutis būanę radices arescunt: ergo dñe suppliciter depręcamur vt bñ ✠ dicere ꝛ sancti ✠ ficare digneris hanc creaturā panis, vt qsquis ex hoc comederit, p intercessionem dilecti tui nicolai de tolentino vitā ęternā ꝯseqtur. Per do. Oro.

Populū tuuz dñe q̄ sumpsimus sacra custodiant: vt q sci nicolai d tolētino ꝯfessoris iugiter iplorant auxiliū: petitionū suap salutarē ꝯsequātur effectū. Per xp̄m dñm no. Cōpleris oibus aspergant ꝛ icensent: postea fit distributio. Fratres vero bini ꝛ bini humiliter accedāt ad sacerdotē cū deuotiōne, ꝛ suscipiant panē: laici vero postea. Et illūm ponant i aliquo pāno lineo mūdo cū reuerentia ꝛ deuotiōe. Interim q fit distributio i populo: p̄sbyteri seu fratres cantant hymnū sci Nicolai. Laudibꝰ summis cęlebrēmꝰ oēs. In tono. Vt qant laxis. ꝓut habes i breuiario: postea añ. eius. Nicolaus verus xp̄i paup, vgo a deo electus, obediētiā iugiter seruās: eremitap ordinē signis ꝛ vtutibꝰ decorauit. Cōpleta distributione: sacerdotes cantāt alta voce. ℣. Panem cęli dedit eꝭ. Alla alla. ℟. Panez angelop māducauit hō. Alla. Gloria. ℣. Educas panē de terra. Alla. ℟. Et vinum lętificet cor hoīs. ℣. Dñs vobis. Oro.

Conce qs oꝑs deus, vt ecclesia tua q̄ in fine seculop ineffabili ꝓuidentia, bti nicolai ꝯfessoris tui virtutuz ꝛ miraculop magnitudine corruscat: ipsiꝰ meritis ꝛ intercessiōe, eliminatis erroribus, in pace ac vnitate letet̄. Per do. Cū maxima reuerentia tenebis hunc panez in domo p occurrētibꝰ necessitatibus: qz ab eugenio papa laudata fuit hmōi bndictio.

¶ In scõꝝ mar. Protbi ꝛ biacintbi. Introi.

Iudicant sctī gentes, ꝛ dominant pplis, ꝛ regnabit dñs deus illoꝝ ī perpetuū. ps. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛc. Oratio.

Beatoꝝ protbi ꝛ biacintbi nos dñe foueat pręciosa confessio: ꝛ pia iugiter intercessio tueatur. Per. Epi. Reddet deus. In cõi pluri. mar. fol.

Gra. Exultabunt scī ī gloria, lętabunt ī cubilibus suis. ℣. Cantate dño cāticū nouū, laus eius ī ecclesia scõꝝ. Alla. ℣. Pręciosa ī ꝯspectu dñi, mors sctõꝝ eius. Euan. Cū audieritis. In cõi plu. mr. fol. Offer. Gloriabunt in te oēs qui diligunt nomen tuum: qm̄ tu dñe bñdices iusto, dñe vt scuto bone volūtatis tuę coronasti nos.

Pro scõꝝ martyꝝ tuo Se. rū ptbi ꝛ biacintbi, cōmemoratiōe, munera tibi dñe q̄ debem⁹ exoluim⁹: pſta q̄s, vt remedium nobis ppetue salutis operentur. Per do. Cõio. Aīa nr̄a sicut passer erepta ē de laqueo venantiū. Post cõio.

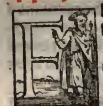
Vt pcepta nos dñe tua sācta purificent: btõꝝ ptbi ꝛ biacintbi q̄s imploret oratio. P.

¶ In exaltatione scte crucis. Die. 14

Introi. Nos autē gloriari oportet in cruce dñi nr̄i iesu xpi, in quo ē sal⁹, vita, ꝛ resurrectio nr̄a, p quē saluati ꝛ liberati sumus. Ps. De⁹ misereatur nr̄i, ꝛ bñdicat ps. 66. nobis: illuminet vultū suū sup nos ꝛ misereať nr̄i. ℣. Gloria. Oro.

Deus q bodierna die exaltationis scē crucis annua solennitate lętificas: pſta q̄s: vt cuius mysteriū in terra cognouim⁹, ei⁹ redēptionis p̄mia ī cęlo mereamur. P. Lcõ eplę btī pauli apli. Ad philip. ca. 2. b

Fratres. Cbis fact⁹ est p nobis obediens vsq3 ad morteȝ, mortem aūt crucis. Propter quod ꝛ deus exaltauit illū, ꝛ donauit illi nomē qđ est sup oē nomē: vt in noīe Iesu oē genu flectatur, cęlestiū, terrestriū, ꝛ inferioꝝ: ꝛ ois lingua cōfiteať, qz dñs iesus xp̄s in glīa est dei patris. Gra. Cbristus factus ē pro

nobis obediens vsq; ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter qđ ꝛ deus exaltauit illum, ꝛ dedit illi nomen quod est super omne nomen. Alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera, quę sola fuisti digna sustinere regem celorum ꝛ dominum. Alleluia. ℣. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri Jesu christi. Sequentia

ca.12.c sancti euāgelij scḋm ioannem.

IN illo tp̄e. Dixit iesus turb̄ iudeoꝝ. Nūc iudiciū ē mūdi, nūc princeps mūdi huius eyciet̄ foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, oīa trahā ad meipsū. (Hoc aūt dicebat, significās q̄ morte esset moriturus) Rn̄dit ei turba, Nos audiuimus ex lege q2 xp̄s manet in ęternū, ꝛ q̄uo tu dicis, oportet exaltari filiū hōis? Quis est iste filius hōis? Dixit ergo eis iesus, Adhuc modicū, lumē in vobis est. Ambulate dū lucē habetis, vt non tenebrę vos cōprehendant. Et q ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dū lucē habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Offer. Protege dn̄e plebem tuam per signum sancte crucis ab omnibus insidijs inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamus seruitutem; ꝛ acceptabile fiat sacrificium nostrum. Alleluia. Secreta.

IEsu xp̄i dn̄i nr̄i corpore ꝛ sanguine saginādi: p quē crucis est scificatū vexillū: q̄s dn̄e deus nr̄: vt sicut illḋ adorare meruimus, ita perēniter ei' glorię salutaris potiamur effectu. Per eū. Pręfa. Eternę deus. Qui salutarem humani generis. fol. 102. Cōio. Per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. Post cō.

ADesto nobis dn̄e de' nr̄, ꝛ quos scte crucis lętari fecisti honore: eius quoq; ppetuis defende subsidijs. Per d.

¶ In sanctorum martyrum Cornelij ꝛ cypriani. Introit. die.14

SAcerdotes dei benedicite dominum: sancti ꝛ humiles corde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini domino, laudate ꝛ superexaltate eum in secula. ℣. Gloria patri ꝛ filio, ꝛ spiri. Sicut erat ꝛc. Oratio.

BEatoꝝ martyꝝ pariterq; pontificū, cornelij, ꝛ Cy

priani, nos q̃s dñe festa tueantur: ⁊ eoꝝ cõmẽdet oõo veneranda. Per. Epi. Qui timent dñm. non erunt increduli. In coĩ pluri. mar. fol. Grad. Justoꝝ aĩe in manu dei sunt, ⁊ nõ tanget illos tormẽtũ malitię. ℣. Uisi sunt oculis insipiẽtiũ mori, illi aũt sunt ĩ pace. Alla. ℣. Judicabũt scĩ natiões, ⁊ dñabunt pplis: ⁊ regnabit illoꝝ rex in ęternum. Euan. Videns Iesus turbas. In coĩ pluri. mar. fol. Offer. Lętamini ĩ dño ⁊ exultate iusti, ⁊ gl'iamini oẽs recti cor. Sec.

Adesto dñe supplicatiõibus nr̃is, q̃s in scõꝝ tuorũ cõmemoratiõe deferim⁹, vt q nr̃ę iustitię fiduciã nõ habemus: eoꝝ q tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per. Cõi. Gaudete iusti in dño alla, rectos decet collaudatio alla. Post cõ.

Quesumus dñe salutari b⁹ repleti mysteriis: vt quoꝝ solẽnia celebram⁹ eoꝝ orõnibus adiuuemur. Per d.

die. 15 ¶ In scĩ nicomedis m̃. Intro.

Etabit iust⁹ ĩ dño, ⁊ sperabit in eo, ⁊ laudabũtur oẽs recti corde. ps. Exaudi de⁹ orõnẽ meã cum depre cor, a timore inimici eripe animã meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Adesto dñe pplo tuo, vt beati nicomedis martyris tui merita p̃clara suscipiẽs: ad ĩpetrandã misericordiam tuã, semp eius patrociniis adiuuemur. Per. Epi. Iustus cor suũ tradidit. In coĩ vnius m̃. fol. Gra. Posuisti dñe sup caput eius coronam de lapide p̃cioso. ℣. Desideriũ aĩe eius tribuisti ei, ⁊ volũtate labioꝝ eius non fraudasti eũ. Alla. ℣. Glia ⁊ honore coronasti eũ dñe. Euan. Nisi granũ. In cõi vni⁹ m̃. fol. Offer. In v̓tute tua dñe lętabit iustus, ⁊ super salutare tuum exultabit vehementer: desiderium anime eius tribuisti ei. Secreta.

Suscipe dñe munera ppiti⁹ oblata: q̃ maiestati tuę btĩ nicomedis martyris tui cõmendet oratio. Per d. Cõio. Qui vult venire post me: abneget semetipsum, ⁊ tollat crucem suã ⁊ sequatur me. Post cõmunio.

Purificẽt nos dñe sacra q̃ sumpsim⁹: ⁊ intercedente btõ nicomede martyre tuo: a cũctis efficiant vitiis absolutos. Per dominum nostrum. die. 16

¶ In sanctorum marty. lucię ⁊ geminiani: sanctę euphemię virgi. ⁊ marty. Introitus.

Iusti epulentur ꝛ exultēt in ꝯspectu dei: ꝛ delectentur ī leticia. ps. Exurgat deus ꝛ dissipent inimici ei⁹: ꝛ fugiāt qui oderūt eū a facie eius. ℣ Glia. Oro.

Presta dñe pcib⁹ nr̄is cū exultatiōe ꝓuētū: vt quorū diē passiōis, annua deuotione recolim⁹: ēt fidei ꝯstātiam subseqmur.p. Epi. Sci p fidē. In cōi pl̄i mar. fol. Grad. Preciosa ī ꝯspectu dn̄i, mors scōrū eius. ℣. Credidi pp qđ locut⁹ sum, ego aūt humiliat⁹ sum nimis. Alla. ℣. Exultabūt scī ī glia, letabunt ī cubilib⁹ suis. Euan De scendēs iesus de mōte. In cōi pluri.mar. fol. Offer Mirabilis de⁹ in scis suis: deus israel ipse dabit v̄tutē ꝛ fortitudinē plebi sue, benedictus deus. Secre.

Vota ppl̄i tui q̄s dñe ꝓpiciatus itēde: ꝛ quoꝝ nos tribuis solēnia celebrare: fac gaudere suffragijs.p d. Cōio. Iustoꝝ animę in manu dei sunt, ꝛ non tanget illos tormentū mali tię, visi sunt oculis insipientiū mori, illi aūt sunt in pace. Post cō.

Exaudi dñe preces nr̄as, ꝛ scōꝝ tuoꝝ, quoꝝ festa solēniter celebramus: cōtinuis foueamur auxilijs.p. ¶ In festo sacroꝝ stigmatū beati frācisci. Introit⁹. die.17

Nos autē gloriari oportet in cruce dn̄i nr̄i Iesu xp̄i, i quo ē salus, vita, ꝛ resurrectio nr̄a, p quē liberati ꝛ saluati sum⁹. ps. De⁹ misereat nr̄i, ꝛ bn̄dicat nobis, illuminet vultū suum super nos ꝛ misereatur nostri. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus q mira crucis mysteria i btō frācisco ꝯfessore tuo multiformiter dēmōstrasti: da nobis q̄s: deuotionis sue semp exēpla sectari: ꝛ assidua eiusdē crucis meditatiōe muniri.p. Lcō epl̄e bti pauli apl̄i. Ad Gala ca.6.d

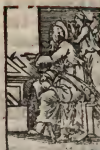

Frēs. Mihi autē absit gl̄iari, nisi in cruce dn̄i nostri Iesu chr̄i: p quē mihi mundus crucifix⁹ est, ꝛ ego mūdo. In chr̄o eniꝫ iesu, neqꝫ circumcisio aliqd valet, neqꝫ preputiū, sꝫ noua creatura. Et qcūqꝫ hāc regulā secuti fuerint, pax sup illos, ꝛ mīa, ꝛ sup isrl̄ dei. De cetero nemo mihi mole

ftus sit, ego eniꝫ stigmata dñi Iesu, i corpe meo porto. Gra dñi nři iesu chři cū spū vestro frēs. Amē. Grad. Os iusti meditabitur sapientiā, ꝛ lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei ei⁹ i corde ipsius ꝛ nō supplantabunt gressus eius. Alla. ℣. Christo ꝯfixus sum cruci, viuo aūt iā nō ego, viuit vero in me xp̄s. Euan. Si quis vult venire. In cōi vnius mar. fol. Offer. Desideriū aīę eius tribuisti ei domine: ꝛ voluntate labiorum eius non fraudasti eum: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Secr.

ADsit nobis q̄s dñe Iesu chře, btissimi pr̄is nostri fracisci, pia, humilis, ꝛ dōuota supplicatio: i cui⁹ carne ꝓrogatiua mirabili passionis tuę sacra stigmata renouasti: ꝛ pręsta: vt ṽtute p̄sentis oblatiōis, tuę passiōis circa nos bñficia iugiter sentiam⁹. Qui vi. Cō. Qui vult venire post me: abneget semetipsum: ꝛ tollat crucem suaꝫ, ꝛ sequatur me. Post cōmunio.

OMps sempiterne de⁹, q frigescēte mūdo, ad inflāmādū corda nr̄a, in carne btissimi pr̄is nři frācisci passionis tuę sacra stigmata renouasti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt ei⁹ meritis ꝛ p̄cib⁹: dignos fruct⁹ penitentię faciam⁹. Qui vi. In vig. scī matthei aplī ꝛ euāge. Int. die. 20

EGo autē sicut oliua fructificaui i domo dñi: speraui in misericordia dei mei ꝛ expectabo nomē tuum: qm̄ bonum est ante conspectū scōꝝ tuoꝝ. p̄s. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate. ℣. Gloria patri. Oratio.

DA nobis q̄s ops̄ de⁹, vt beati matthei aplī tui ꝛ euāgelistę, quā p̄uenim⁹ venerāda solēnitas: ꝛ dōuotiōeꝫ nobis augeat ꝛ salutē. p. Episto. Btūs hō q iue. In cōi vni⁹ m̄. fol. Gra. Justus vt palma florebit. sicut cedrus libani multiplicabit in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane misericordiaꝫ tuam, ꝛ veritatē tuam ꝑ noctem. Sequētia scī euāg. sm̄ Lucā. ca. 5.

IN illo tēpe. Vidit Iesus publicanū noīe leui, sedentē ad teloneū, ꝛ ait illi, Sequere me. Et relictis oib⁹, surgēs secut⁹ ē eū. ꝛ fecit ei ꝯuiuiū magnuꝫ leui in domo sua: ꝛ erat turba multa

publicanoꝝ, et alioꝝ, q cuȝ il/lis erāt discūbētes. et murmurabāt pharisei et scribe eoꝝ, dicentes ad discipulos eius. Quare cū publicanis et pctōrib' manducatis et bibitis? Et rn̄dēs iesus, dixit ad illos, Nō egēt q sani sunt medico: sed q male hñt. Nō eni veni vocar̄ iustos, sȝ pcōres ad penitētiā. Offerto. Gloria et honore coronasti eum, et cōstituisti eum super opera manuum tuarū dn̄e. Sec.

A Postolice reuerētie cultū̄ offerimus sacris mysterys ibuēdū: pstā qs dn̄e: vt btī matthei euāgeliste suffragys, cui' natalitia pcuenimus: hec plebs tua semp et sua vota depromat: et ōsiderata percipiat. Per dominum nostrū. Cōmunio. Posuisti domine in capite eius: coronam de lapide precioso. Post communio.

B Eati matbei euangeliste quesum' dn̄e supplicatione placatus: et veniā nobis tribue: et remedia sempiterna concede. Per do. ¶ In sancti mattbei apostoli et euā. Intr.

O S iusti meditabitur sapientiam, et ligua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. ps. Nihil emulari in malignātibus, neqȝ zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri. Oro.

B Eati euangeliste mattbei dn̄e pcib' adiuuemur: vt qd possibilitas nr̄a non obtinet: eius nobis intercessione donetur. Per dominum no. Episto. Similitudo vultus quatuor animaliū. In cōi apost. fol. Gra. Btūs vir q timet dominum, in mandatis eius cupit nimis ℣. Potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur. Alla. ℣. Te gloriosus apostolorum chorus laudat dn̄e. Sequē. s. euāge. sm̄ mattheū ca. 9. a

In illo tēpe. Vidit Iesus hoīeȝ sedētem in teloneo, mattheȝ noīe, et ait illi, sequre me. Et surgēs, secut' est eū. Et factū est: discumbēte eo in domo, ecce multi pnblicani et pcōres veniētes, discūbebant cū Iesu, et discipulis ei'. Et vidētes pharisei, dicebant discipulis eius, Quare cū publicanis et pctōribus, māducat magr̄ vester? At iesus audiēs, ait Nō ē op' valētib' medic', sȝ male hñtibus. eūtes auteȝ discite qd est miaȝ volo, et nō sacrificiū. Nō eni veni vocare iustos, sȝ peccatores. Offer. Posuisti dn̄e in

in capite eius coronam de lapide preciofo: vitam petijt a te: z tribuisti ei. Alleluia. Secreta.

SVpplicatiōibus apostolicis btī matthei euāgeliste, q̄s dn̄e ecclīe tue comēdetur oblatio: cui9 magnificis p̄dicatiōib9 erudit̄.p. Cō. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam z magnum decorem impones super eum dn̄e. Post cōio.

PErceptis dn̄e sacris beato mattheo aplō tuo z euangelista iteruenienie depręcamur: vt q̄ p ei9 cęlebrata sunt glīa, nobis pficiant ad medelā.p. In.s.mart. mauritij z socio.ei9. Int.

SAlus autē iustorū a domino, z ptector eorū ē in tp̄e tribulationis. ps. Noli emulari in malignantibus: neq3 zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri. Oratio.

ANnue q̄s ōps de9: vt scōrū martyrū tuorū, mauritij z sociorū eius, nos lętificet festiua solēnitas: vt quorū suffragijs nitimur: eorum natalitijs glīemur.p. Epist. Sci p fi. In cōi pli.mar. fol. Grad. Gloriosus de9 in scis suis, mirabilis ī maiestate faciens pdigia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata ē ī virtute: dextera manus tua ɔfregit inimicum. Alla. ℣. Sci z iusti ī dn̄o gaudete, vos elegit deus ī hereditatem sibi. Euan. Descendens iesus de. In cōi plu. mart. fol. Offer. Mirabiles de9 ī scis suis, deus israel ipse dabit virtutem z fortitudinem plebi sue, benedictus deus. Secreta.

REspice q̄s dn̄e munera, q̄ in sanctorū martyrū tuorum, mauritij, z sociorū ei9, cōmemoratione ōferim9: z p̄sta: vt quorū honore sūt grata, eorū nobis fiāt itercessiōe ppetua. p. Cōio. Posuerūt mortalia seruorū tuorū dn̄e escas volatilibus celi, carnes scōrū tuorū bestijs terre sm magnitudinē brachij tui posside filios morti punitorū. Post c.

CElestibus refecti sacris z gaudijs: supplices te rogam9 dn̄e: vt q̄rū glīamur triūphis: protegamur auxilijs. p. In scō. m. cypriāi z iu. Int. die.26

CLamauerūt iusti z dn̄s exaudiuit eos z ex oibus tribulationibus eorū libauit eos. Ps. Benedicā dn̄ī ī oī tp̄e, sēp

laus ei⁹ i ore meo. ℣. Glia. Oro. Beatorum martyrum cypriani ꝛ iustine, nos dñe foueāt cō tinuata presidia: quia nō desinis propitius intueri, quos talibus auxi lijs concesseris adiuuari p. Epi. Lingua sapiētium. In cōi pl. mar. fol. Gra. Exultabunt scti i gloria, letabunt i cubilib⁹ su is. ℣. Cātate dño canticū nouum laus eius i ecclesia scōrum. All'a. ℣. Sci tui dñe bñdicēt te, gloriam re gni tui dicent. Euan. Attēdite a fermē. In cōi mart. fol. Offerto. Letamini in domino ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriamini omnes recti corde. Secreta. Munera tibi dñe nrē deuotionis offerimus: quē pro tuorum tibi grata sint honore iustorum: ꝛ nob salutaria te miserante reddātur. Per. Cōio. Iustorum aie i manu dei sunt, ꝛ non tanget illos tormentū malitie: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. Post cōio. Presta nobis q̄s dñe, intercedētibus scis tuis cypriano ꝛ iustina: vt qd ore contingimus pura mēte capiamus. p.

die.27 ¶ In sanctorum martyrum, Cosme ꝛ Damiani. Introi.

Sapientiam sanctorum narrēt populi, ꝛ laudes eorum nunciet ecclesia, nomia aūt eorum viuent in seculum seculi. Ps. Exultate iusti in dño, rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ꝛc. Oratio. Presta q̄s ops deus: vt qui sanctorum martyrum tuorum cosme ꝛ damiani natalitia colimus: a cūctis malis iminētib⁹, eorum intercessionibus liberemur. p. Epi. Lingua sapientiū. In cōi pluri. mar. fol. Gra. Clamauerunt iusti, ꝛ dñs exaudiuit eos ꝛ ex oibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iusta ē dñs his q tribulato sunt corde, ꝛ humiles spū saluabunt. All'a. ℣. Hec ē vera fraternitas: quē vicit mūdi crimina, xp̄m secuta ē inclyta, tenens regna celestia. Euange. Videns iesus turbas. In cōi pluri. mar. fol. Offer. Gloriabuntur i te omnes q diligunt nomen tuum, qm̄ tu dñe benedices iusto: dñe vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos. Sec. Sanctorum tuorum nobis dñe pia non desit oro, q̄ ꝛ munera nrā conciliet, ꝛ tuā nobis indulgentiam semp obtineat. p. Cōi. Posuerūt mortalia seruorum tuorum dñe, escas volatilibus celi carnes sctōrum tuorum bestijs terre: fz magnitudinē brachij tui, posside filios morti punitorum. Post c. Protegat q̄s dñe ppl'z tuū ꝛ participatio celestis in-

dulta puiuŋ, ꝛ deprecatio collata sctōꝝ. Per. ℭ In dedicatione sancti michaelis. Intro.

Benedicite dñz oēs angeli eius, potentes virtute, qui facitis verbū ei⁹ ad audiendā vocē sermonū ei⁹. ps. Benedic aīma mea dño, ꝛ omnia quę itra me sunt nomini sancto eius. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q miro ordine angelorū ministeria hominūq3 dispēsas: ꝯcede ꝓpitius: vt qb⁹ tibi ministrātibus in cęlo semꝑ assistit̄, ab his in terra
ca.j.a vita nr̄a muniat̄. Per. Lcō libri apocalypsis bti ioan. apl̄i.

IN dieb⁹ illis. Significauit deus q̄ oportet fieri cito, loquēs p āgelū suū suo suo ioanni, q testimoniū ꝑhibuit verbo dei, ꝛ testimoniū iesu xp̄i, q̄cūq3 vidit. Beatus q legit ꝛ q audit v̄ba ꝓphetię huius: ꝛ seruat ea q̄ in ea scripta sunt. tēp⁹ enim ꝓpe est. Ioānes septē ecclesijs q̄ sunt i asia. Gratia vobis ꝛ pax ab eo q ē, ꝛ qui erat, ꝛ q vēturus est. Et a septē spiritibus q in ꝯspectu throni eius sunt, ꝛ a iesu christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuoꝝ, ꝛ princeps regū terrę, q dilexit nos, ꝛ lauit nos a pcis nr̄is in sanguine suo. Grā. Benedicite dñm oēs angeli eius potentes virtute, q facitis verbum eius. ℣. Benedic aīa mea dñm, ꝛ oīa interiora mea nomen sanctuz eius. Allā. ℣. Sancte michael archāgele defende nos in prelio: vt non pereamus i tremēdo iudicio. Alla. ℣. Concussum est mare ꝛ cōtremuit terra: vbi archāgelus michael descendebat de cęlo. Alla. ℣. Qui facit angelos suos spūs, ꝛ ministros suos flammas ignis.

Seq. sci euāgelij s̄m mattheū. ca.18.

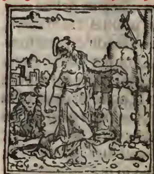
IN illo tpe. Accesserūt discipuli ad iesum, dicētes, Quis, putas maior est in regno cęloꝝ? Et aduocans iesus paruuluz, statuit euz in medio eoꝝ, ꝛ dixit, Amen dico vobis, nisi ꝯuersi fueritis, ꝛ efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnuz cęloꝝ. Quicūq3 ergo humiliauerit se sicut paruul⁹ iste, hic maior est in regno cęloꝝ. Et q susceperit vnū paruulū talē in noīe meo, me suscipit. qui aūt scādalizauerit vnū de pusillis istis, q in me credunt, expedit

ei, vt suspédat mola asinaria in collo eius, et demergatur in pfundú maris. Ve mundo a scádalis, Necesse est eni vt veniant scandala, verútñ ve hoi illi, per qué scandalú venit. Si aút manus tua, vel pes tuus scádaliçat te: abscinde eú, et pijce abs te, bonum est tibi ad vitá ingredi debilem vel claudú, q̃ duas manus vel duos pedes habenté, mitti in ignez eternú. Et si oculus tuus scandaliçat te, erue eú, et pijce abs te: bonú est tibi cú vno oculo in vitá itrare, q̃ duos oculos habenté, mitti i gehéná ignis. Videte ne cõtenatis vnú ex his pusillis, dico eniz vobis, qz angeli eorum, semper vidét faciez patris mei, qui in celis est. Offer. Stetit angelus iuxta aram templi: habens thurribulum aureum in manu sua, et data sunt ei incensa multa: et ascendit fumus aromatú i cõspectu dei. alla. Sec.

Hostias tibi dñe laudis offerimus, suppliciter depcantes, vt easdé angelico pro nobis intercedéte suffragio, et placatus accipias: et ad saluté nostrá puenire cõcedas. Per.

Dan. 3. Cõio. Benedic omnes angeli domini dñm: hymnum dicite et superexaltate eum in secula. Post co.

Beati archágeli tui michaelis intercessione suffulti: supplices te dñe depcamur, vt qđ ore psequimur: cõtingamꝰ die. 30 et mente. Per. ¶ In scti hieron. psbyteri docto. eximij. Intro.

In medio ecclesie aperuit os eius et impleuit eum dñs spiritu sapientie et intellectu: stolam glorie induit eum. ps. Bonum est confiteri dño, et psallere noi tuo altissime. Ṽ. Gloria. Oĩo.

Deus qui ecclesie tue, in exponendis sacris scripturis, btm hieronymú gliosum cõfessoré tuú, doctoré maximum et electú puidere dignatus es, p̃sta q̃s, vt eiusdé pijs suffragantibꝰ meritis: qđ ore simul et ope docuit te adiuuante exercere valeamꝰ. p. Lcõ libri sapiétie eccle. 50.

Ecce cõfessor magnus, q in vita sua suffulsit domú, et in diebꝰ suis corroborauit téplú. Tépli ét altitudo ab ipso fundata est, duplex edificatio et excelsi parietes tépli. In die

bus ipsius emanauerūt putei aquarum, et quasi mare adimpleti sunt supra modū. Qui curauit gentē suā, et liberauit eam a perditione. Qui preualuit amplificare ciuitatē, et adeptus est gloriā in conuersatione gentis, et ingressum domus, et atrij amplificauit. Ostendit ei deus futura, et abscondita antequam eueniret, et fecit eū enarrare mirabilia eius Cognouit enim oēm scientiā, et inspexit oēm sapientiā, annuncians q̄ preterierūt, et q̄ superuētura sunt Quasi stella matutina in medio nebulę, et quasi luna plena in dieb⁹ suis lucet. Et quasi sol refulgens, sic iste refulsit in templo dei. Quasi arcus refulgēs iter nebulas glorię, et quasi flos rosarū in diebus vernis. Quasi lilia q̄ sunt in transitu aq̄, et quasi thus redolēs in dieb⁹ estat. Quasi ignis effulgens, et thus ardens in igne. Quasi vas auri solidū, ornatū oī lapide preciosō. Quasi oliua pullulans, quasi cypressus i altitudine se extollens. Corona est fratrū, et lumē, et splēdor, et decus oīs ecclesie dei. In cuius splēdore ambulāt gētes in fortitudine vsque ad montē dñi. Quasi plātatio cedri in mōte libani dedit gloriā deo, et in labijs suis non operatus est mēdacium, sed a doctrina lingue sue glorificat⁹. Doctrina oris sui nō destruet, et sermo labiorum suorū permanebit in seculū seculi. In vita sua fecit monstra, et in morte sua mirabilia magna operatus est. Gra. Justus vt palma florebit, sicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuā, et veritatē tuam per noctem. Alla. ℣. Tu lucerna viatorum es hieronyme beate: i cādelabro doctorum speculum et decorite, adsis nobis alme pater contra hostes presul vite. Alla. ℣. O robur ecclesię iubar sapiētię, forma sanctitatis, mundi lux hieronyme, salua nos iuuamine doctoris veritatis. Sequentia.

Corde voce pulsa celos: triumphale pange melos, militās ecclesia. Doctor sacer hieronymus: pro quo tā lete canim⁹ triūphat i gloria. Hic vir clar⁹ et isignis: natus oppido stridōis, de patre eusebio. Trina lingua eruditus, ē scientia repletus: cuius sequenti studio. Dū sic legit ciceronē: philosophos et platonem, emendatur verbere. Cardinalis post effectus, ad orientē profectus ē: abiecto onere. O q̄ mire

scitat is, culmen sed ⁊ pietatis: ascendit i heremo. Scorpionum ⁊ ferarꝫ comes factus, puellarũ vexabat̃ stimulo. Bethleẽ postquã secessit, fama viri innotescit, toti orbis tramiti. Leo seuus ⁊ imitis: fit domesticus ⁊ mitis: virtute hieronymi. Longo euo iaꝫ confectus: xp̃o regi tam accept⁹, ad deũ ꝑducitur. Ubi deo q̃ꝫ fit gratus, q̃ꝫ carus q̃ꝫ dilectus: signis claris panditur. Sic exut⁹ carnis molem, iesum videt clarũ solem patris vnigenitũ. Lumẽ videt ĩ lumine, cuius vitemus numine, gehennalẽ genitum. O interpres verbi dei, ad celestis nos diei perduc luminaria. Nos ad portum ex hoc fluctu, nos ad risum ex hoc luctu, tua trahat gratia. Amẽ. Euan. Vos estis sal terrę. In cõi confes. fol. Credo. dicitur qꝛ in quatuor doctoribus dr̃. Offer. Confessio ⁊ pulchritudo in conspectu eius, sanctitas ⁊ magnificentia in sanctificatione eius. Secreta.

Donis cęlestib⁹ q̃s dñe libera nos tribue mẽte ĩseruire: vt munera q̃ deferimus: intercedẽte btõ hieronymo ɔfessore tuo, ⁊ medelã nobis operent̃ ⁊ gloriã. Per. Cõmu. Semel iuraui ĩ sancto meo semen eius ĩ ęternum manebit, ⁊ sedes ei⁹ sicut sol ĩ ɔspectu meo ⁊ sicut luna perfecta ĩ ęternuꝫ ⁊ testis ĩ celo fidelis. Post cõio.

Repleti alimonia cęlesti q̃ sumus dñe: vt interueniẽte beato hieronymo ɔfessore tuo: misericordię tuę gratiam consequi mereamur. Per do.

¶ In scti francisci ɔfes. Intro. die. 4

Gaudeam⁹ omnes in dño diem festũ celebrãtes sub honore bti frãcisci, de cuius solẽnitate gaudent angeli, ⁊ collaudãt filium dei. ps. Exultate iusti in domino, rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Sed infra octauã dicit̃. Intro.

Os iusti meditabitur sapientiã, ⁊ lĩgua eius loquetur iudiciũ, lex dei eius ĩ corde ipsi⁹. ps. Noli emulari ĩ malignantibus, neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Orano.

Deus q ecclesiã tuam btĩ frãcisci meritis fetu noue ꝓlis amplificas: tribue nobis ex eius imitatiõe terrena despicere ⁊ cęlestiũ donorum semper participatione gaudere. Per. Lectio epistolę beati Pauli apostoli. Ad galathas. 6. d

Ratres. Mihi aũt absit gloria ri, nisi in cruce domini nostri iesu christi, per quem mihi mũdus crucifixus est, ꝛ ego mundo. In christo enim iesu, neqꝫ circuncisio aliquid valet, neqꝫ preputium, sed noua creatura Et quicũqꝫ hanc regulã secuti fuerit, pax sup illos, ꝛ misericordia, ꝛ sup israel dei. De cetero nemo mihi molest⁹ sit. ego enim stigmata dñi nr̃i iesu, in corpore meo porto. Gratia dñi nr̃i iesu xp̃i cum spũ vestro fratres. Amen. Gra. Os iusti meditabit sapientiã, ꝛ lingua eius loquetur iudiciũ. ℣. Lex dei eius in corde ipsius, ꝛ nõ supplantabunt gressus ei⁹. Alla. ℣. O pa triarcha paupe: francisce tuis p̃cibus: auge tuorũ numerũ in charitate xp̃i: quos cancellatis manibus: cecutiens vt moriẽs iacob benedixisti. Alla. ℣. Hic franciscus paup ꝛ modicus: celũ diues ingreditur: hymnis celestib⁹ honorat. Euange. Respondens iesus dixit. Confiteor tibi pater domine. In cõmuni pluri. martyrum fol. Offer. Ueritas mea ꝛ mĩa mea cũ ipso ꝛ in noie meo exaltabit cornu eius. Secr.

Munera tibi dñe dicata sãctifica: ꝛ intercedẽte btõ francisco ab oĩ nos culpaꝝ labe purifica. Per. Cõio. Fidelis seruus ꝛ prudẽs: quẽ ꝯstituit dñs super familiam suam, vt det illis in tpe tritici mensurã. Postcõ.

Ecclesiã tuam q̃s dñe, grã celestis amplificet: q̃ bti frãcisci illuminar voluisti gloriosis meritis ꝛ exẽplis. Per.

¶ In fctoꝝ m̃. sergy, ꝛ bachi die. ꝛ marcelli, ꝛ apulei. Introitus.

Multe tribulatiões iustoꝝ, ꝛ de his oĩb⁹ liberauit eos dñs, dñs custodit oĩa ossa eoꝝ: vnũ ex his nõ ꝯteret. ps. Bñdicã dñs in omni tempore: semper laus ei⁹ in ore meo. ℣. Gloria pa. Oro.

Sanctoꝝ tuoꝝ nos dñe sergy, bachi, marcelli, ꝛ apulei beata merita ꝓsequant, ꝛ tuo semp faciant amore feruẽtes. Per. Epla. Iustoꝝ aĩe. In coi pluri. mar. fol. Grad. Clamauerũt iusti, ꝛ dñs exaudiuit eos, ꝛ ex oĩbus tribulationib⁹ eoꝝ liberauit eos. ℣. Iuxta ẽ dñs his q tribulato sunt corde, ꝛ humiles spũ saluabit. Alla. ℣. Mirabilis dñs nr̃ i scis suis. Euã. Sedẽ

te iesu super mõ. In cõi pluri. marty. fol. Offer. Aia nostra sicut passer erepta est de laqueo venantiũ:laqueus ɔtritus ẽ, z nos liberati sumus. Secreta.

MAiestatẽ tuã nobis dñe q̃s hęc hostia reddat imolãda placatã tuoꝝ digna postulatione sanctorum. Per dominum nostrum zc. Communio. Dico autez vobis amicis meis:ne terreamini ab his q vos persequuntur. Post cõmunio.

SAcris dñe muniamur acceptis, z sctõꝝ tuorum, sergy, bachi, marcelli, z apulei itercessione, cõtra oẽs negtias irruentes, armis cęlestibus ꝓtegamur. Per do. ¶ In sancti marci papę z confess. Introi.

dic.8.

SAcerdotes dei bñdicite dñm: sci z humiles corde laudate deũ. ps. Bñdicite oĩa opera dñi dño: laudate z superexaltate eũ in secula. ℣. Gloria pa. Oratio

EXaudi domine pręces nostras: z intercedente beato marco confessore tuo atq; pontifice, supplicationes nostras placatus intẽde. Per dominuz. Epla. Ecce sacerdos magnus. In cõi ɔfes. fol.

Gra. Inueni dauid seruum meũ, oleo sancto vnxi eum: manus eniz mea auxiliabitur ei, z brachium meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, z filiꝰ iniquitatis non nocebit eum. Alleluia. ℣. Jurauit dominus z nõ penitebit euz tu es sacerdos in ęternum scđm ordinez melchisedech. Euange. Homo quidam nobilis abyt in regionez. In cõi cõfes. fol. Offer. Ueritas mea z misericordia mea cũ ipso: z i noĩe meo exaltabitur cornu eiꝰ.

ACcepta tibi sit Secreta. domine sacratę plebis oblatio, pro tuorum bonore sanctorum: quorum se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxilium. Per dominum nostrum. Cõmunio. Beatus seruus quem cum venerit dominus inuenerit vigilantez: amen dico vobis: super omnia bona sua constituet eum. Post cõ.

DA quęsumus domine fidelibus populis sanctorum tuorum semper veneratione lętari, z eorum perpetua supplicatione muniri. Per dominum nostruz iesum christum filium tuuz zc. ¶ In sanctorum martyrum Dionysii, rustici, z eleuthery. Introitus. dic.9

Intret i conspectu tuo dñe gemitus cōpeditoru3: redde vicinis vostris septuplū in sinu eorum: vindica sanguinem sanctoꝝ tuoꝝ, qui effusus ē. ps. Deus venerunt gentes i hereditatem tuam: polluerunt templum sanctu3 tuū: posuerunt hierusalem in pomoꝝ custodiam. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q hodierna die btū3 dionysiū martyrē tuum virtute ɔstātię in passione roborasti: qq3 illi ad pdicandu3 gētib⁹ gloriā tuā, rusticū, ꝛ eleutheriū, sociare dignatus es, tribue nobis q̄s ex eoꝝ imitatione p amore tuo pspera mūdi despicere, ꝛ nulla ei⁹ adversa formidare. Per. Epi. Iustoꝝ aię. In coi pluri. marty. fol. Gra. Gloriosus deus in scis suis: mirabilis i maiestate: faciens pdigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata est i v̄tute: dextera manus tua confregit inimicum. Alla. ℣. Judicabunt sci nationes, ꝛ dominabuntur populis, ꝛ regnabit illoꝝ rex in ęternum. Evang. Descendens iesus de mō. In coi pluri. m̄ fol. Offer. Letamini in dño ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriamini oēs recti corde. Secre.

Oblata tibi dñe munera ppl'i tui p tuoꝝ honore sctōꝝ martyrū, dionysij, rustici, ꝛ eleutherij, suscipe ppiti⁹, q̄s: ꝛ eoꝝ nos intercessiōe scīfica. p. Cōio. Gaudete iusti i dño alla: rectos dcet collaudatio. Alls.

Sumptis dñe sacramētis q̄s: vt intercedētib⁹ btis martyrib⁹ tuis, dionysio, rustico, ꝛ eleutherio: ad redēptiōis ęternę pficiam⁹ augmentū. Per. ❡ In pma trāsla die. xi tione sci augu. dicitur. Intro.

In medio ecclesię aperuit os eius: ꝛ ipleuit eū dñs spiritu sapiētię ꝛ itellectus: stolam glorię induit eum. ps. Bonū est confiteri domino: ꝛ psallere nomini tuo altissime. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus oium ipartitor donoru3: quiq3 hunc diem bti augustini ɔfessoris tui atq3 pontificis venerāda trāslatione iocūdas: q̄s, eius pcib⁹ gloriosis, nos de terrenis trāsferri ad ɔsortia btoꝝ. Per. Epi. Testificor corā deo ꝛ xp̄o iesu. In coi vnius ɔfess. fol.

vel

vel Ecce sacerdos magnus. fol. Gra. Os iusti meditabitur sapientiã: et lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus eius. Alla. ℣. Augustine lux doctorum: firmamentū ecclesie: malleus hereticorum: summum vas scientie: pro tuis fidelibus roga deum qs. Euang. Vos estis sal terre. In coī ɔfes. fol.

Offer. Iustus vt palma florebit, sicut cedrus que in libano est multiplicabitur. Secreta.

SAncti augustini tui solennia nos qs dñe vbiqȝ letificent: vt dū eius trāslationeȝ et merita recolim⁹ pcinia sentiam⁹. Per. Côio. Fidelis seru⁹ et prudens: quē constituit dñs sup familiaȝ suam: vt det illis in tēpore tritici mensuram. Post côio.

QVesumus ops deus, vt q celestia alimēta pcepimus: intercedente btō augustino ɔfessore tuo atqȝ pontifice p hec ɔtra oīa aduersa mu niamur. Per. ¶ In scti calixti pape et mr. Intr. die. 14

SAcerdotes dei bñdicite dñm: sci et humiles corde laudate deuȝ. ps. Benedicite oia opera dñi dño: laudate et superexaltate eū i secula. ℣ Gloria pa. Oro.

DEus q nos ɔspicis ex nra infirmitate deficere: ad amorē tuū nos misicorditer, p scōrū tuorū exēpla restaura. Per. Epla. Dedit dñs ɔfessionē. In coī vnius ɔfes. fol.

Gra. Inueni dauid seruū meum, oleo sancto vnxi eum, manus eniȝ mea auxiliabitur ei, et brachiū meum ɔfortabit eū. ℣. Nihil pficiet inimicus i eo, et filius iniqtatis nō nocebit ei. Alla. ℣. Amauit eum dñs et ornauit eū, stolā glorie iduit eū. Euan. Homo qdam pere gre. In côi ɔfess. fol. Offer. Ueritas mea et misericordia mea cū ipso, et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

MYstica nobis dñe psit oblatio: q nos et a reatib⁹ nrīs expediat: et ppetua saluatione cōfirmet. Per. Côio. Beatus seruus, quē cum venerit dñs, inuenerit vigilantem, amen dico vobis, super omnia bona sua constituet eum. Post côio.

QVesumus ops deus, vt reatū nrm munera sacra purificent, et recte viuendi nobis operent effectuȝ. Per.

¶ In sci luce euāgeliste. Intr. die. 18

MIhi autem nimis honorati sunt amici tui deus nimis.

ꝯfortatus est pricipatus eoꝝ. ps. Dñe pbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã et resurrectionẽ meã. ℣. Glia. Oro

INteruenat pro nobis q̃s domine, sanct⁹ tuus lucas euãgelista: q crucis mortificationẽ iugiter in suo corpe, pro tui nois honore portauit. per. Epi. Silitudo vultus quatuor aialiũ. In coi aposto. fol. 2

Gra. In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ, et i fines orbis terrę verba eoꝝ. ℣. Celi enarrant gloriã dei et opera manuuꝫ eius annũciat firmamentũ. Alla. ℣. Ego vos elegi de mũdo, vt eatis et fructũ afferatis: et fruct⁹ vester maneat. Euã. Designauit dñs et alios. lxxij. In cõi aplo. fol. Offer. Mihi aũt nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis confortatus est principatus eoruꝫ. Secre.

DOnis nos cęlestibus da quęsum⁹ dñe libera mente seruire: vt munera q̃ deferimus, iteruenięte btõ euãgelista tuo luca: et medelã nobis operentur, et gloriã. Per. Pręfatio de aplis fol. 127. Cõio Uos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicantes duodecim tribus israel. Post communio.

PRęsta q̃s oṗs deus: vt qd de sctõ altari tuo accepimus, pcibus bti euãgelistę tui luce, scificet aias nr̃as: p qd tuti esse possimus. Per. ¶ In sctoruꝫ mar. chrysanti et darię. Introi. die. 25

IUdicant sancti gentes, et dominantur populis, et regnabit dominus illoruꝫ in perpetuum. ps. Exultate iusti in domino, rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri et filio, etc. Oratio.

BEatoruꝫ martyꝝ tuoruꝫ dñe, chrysanti et darię, q̃s adsit nobis oro: vt quos veneramur obsequio: eorum piũ iugiter experiamur auxiliuꝫ. Per. Epla. Sapientiaꝫ anti. In coi pluri. mar. fol. Gra. Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu saluabit. Alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicent te, gloriaꝫ regni tui dicent. Euange. Attendite a fermento. In communi plurimar. fol. Offer. Letamini i domino et exultate iusti, et gloriamini omnes recti corde. Secre.

POpuli tui q̃s dñe tibi grata sit hostia, q̃ in natalitijs

scōꝝ martyrū tuoꝝ chrysanti ⁊ darie solēnitatib⁹ immolat. Per. Cōio Dico aūt vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui vos persequuntur. Post cōio.

Mysticis dñe repleti sum⁹ votis ⁊ gaudijs: pstā q̄s, vt intercessionibus scōꝝ martyrū tuoꝝ chrysanti ⁊ darię, q̄ tpaliter agimus: spūaliter cōsequamur. Per d. ☙ In vigilia aploꝝ simonis ⁊ iudę. Intro.

die.27

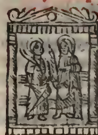
Intret in cōspectu tuo domine gemitus cōpeditoꝝ: redde vicinis nr̄is septuplum in sinu eoꝝ: vindica sanguinē sanctorum tuorū q effusus est. ps. Deus venerunt gentes i hereditatem tuā, polluerunt templum sanctū tuū, posuerunt hierusalem i pomorū custodiam. ℣. Gloria. Oratio.

Concede q̄s oṗs deus, vt sicut aploꝝ tuoꝝ simonis ⁊ iudę gloriosa natalitia p̄uenim⁹: sic ad tua beneficia promerenda: maiestatē tuā pro nobis ipsi p̄ueniant. Per. Epla. Per manus aūt aploꝝ. In vigilia de cōmuni apostoloꝝ. fol. Grad Vindica dñe sanguinem sanctorum tuorum, q effusus est. ℣. Posuerūt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi, carnes sanctorum tuorum bestijs terrę. Euan. Ego sum vitis vera. In vigilia de cōi apostoloꝝ. fol. Offer. Exultabunt sancti in gloria, letabuntur in cubilibus suis, exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Muneribus nr̄is dñe apostoloꝝ simōis ⁊ iudę festa p̄cedim⁹: te suppliciter depręcantes: vt q̄ cōscientię nr̄ę p̄pediunt obstaculis: illoꝝ meritis grata reddantur. Per dominū. Cōmunio. Posuerunt mortalia seruorum tuorum domine: escas volatilibus cęli, carnes sanctorum tuorum bestijs terrę: sm magnitudinem brachij tui posside filios morti punitoꝝ. Post c.

Sumpto dñe sacro supplicīter depcamur: vt itercedē tib⁹ btīs aplis tuis simonę ⁊ iuda: qd̄ tpaliter gerim⁹: ad vitā capiamus ęternam. Per do.

☙ In festo apostoloꝝ simonis ⁊ iudę. Introitus. die.28

Mihi autē nimis honorati sunt amici tui de⁹, nimis confortatus est principatus eorū. ps. Dñe pro-

basti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā ⁊ resurrectionē meā. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q nos p btōs apl'os tuos simonē ⁊ iudam, ad agnitionem tui nois venire tribuisti, da nobis eorū gloriam sempiternā, ⁊ pficiendo celebrare, ⁊ celebrando pficere. Per. Epi Scimus qm̄ diligentibus. In coi aposto fol.

Grā. Constitues eos pricipes super oēm terrā memores erūt nominis tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: ppea populi ꝯfitebūtur tibi. Alla. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus est pricipatus eoꝝ. Euan. Hec mādo vobis. In coi apo fol. Offer. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ i fines orbis terre verba eorum. Secre.

Gloriā dn̄e scōꝝ aplorum tuorū ppetuā venerātes, q̄s, vt eam sacris mysterijs expiati: dignius celebrem⁹. Per. Cōio Uos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicātes duodecim tribus israel. Post cōio.

Perceptis dn̄e sacramētis suppliciter exoramus: vt itercedētibus btis aplis tuis simone ⁊ iuda, q̄ p illorū venerāda gerim⁹ passione, nobis pficiant ad medelam. Per do.

In vigilia oium scōꝝ. Inf. die .31

Iudicant scti gentes: ⁊ dominantur populis: ⁊ regnabit dominus deus illorū i ppetuū. Ps. Exultate iusti in dn̄o rectos decet collaudatio. ℣ Gloria. Oratio.

Domine deus nr̄: multiplica sup nos gratiā tuā ⁊ quorum puenim⁹ gloriosa solēnia: tribue subseq in scā pmissiōe letitiā. Per. Lcō libri apocalypsis btī Ioannis apli ca.5.b

In dieb⁹ illis. Ecce ego ioānes vidi in medio throni, ⁊ quatuor aīalium, ⁊ in medio seniorū, agnū stantē, tanq̄ occisum, habentē cornua septē, ⁊ oculos septem, q sunt septem spūs dei, missi in oēm terram. Et venit, ⁊ accepit librum, de dextera sedētis i trono. Et cū aperuisset librum, quatuor aīalia, ⁊ vigintiquatuor seniores ceciderūt corā agno, habētes singuli citharas, ⁊ phialas aureas plenas odoramentorum, q̄ sunt orōnes scōrū. ⁊ cātabāt canticū nouū, dicētes, Dign⁹ es dn̄e accipere librū, ⁊ soluere signacula eius, qm̄ occisus es, ⁊ redemisti nos deo in san

guine tuo, ex oĩ tribu, ꝛ ligua, ꝛ pplo, ꝛ natione, ꝛ fecisti nos deo nr̃o reges ꝛ sacerdotes, ꝛ regnabim⁹ sup terraz. Et vidi ꝛ audiui vocẽ angeloꝛuz mul toꝛũ in circuitu thꝛoni, ꝛ senio rũ, ꝛ quatuoꝛ aialiũ, ꝛ erat nu merus eoꝛũ milia miliũ voce magna dicentiuz, Dignus est agnus, qui occisus ẽ, accipere virtutẽ, ꝛ diuinitatẽ, ꝛ sapiẽtiã, ꝛ foꝛtitudinẽ, ꝛ honoꝛẽ, ꝛ glo ꝛiã, ꝛ benedictionez in secula seculoꝛum. Amen. Gradua. Exultabunt sci i gloꝛia, letabunt i cubilibus suis. ℣. Cãtate dño cã ticũ nouũ, laus ei⁹ in ecclesia scõꝝ. Euãn. Descendens iesus de monte, stetit in loco cãpestri. In cõi pluri. marty. fol. Offer. Exultabunt sancti i gloꝛia letabuntur i cubilibus suis: exulta tiones dei i faucibus eoꝝ. Secre.

A Ltare tuũ dñe deus mu neribus cumulam⁹ ob lata qs: vt ad salutẽ nr̃az, oiuz scõꝛũ tuoꝛũ pcatione pficiãt. quoꝛũ solẽnia ventura pcurri mus. p. Cõio. Justoꝝ aie i ma nu dei sunt, ꝛ nõ tãget illos toꝛmẽ tũ malitie: visi sunt oculis isipiẽtiũ moꝛi, illi aũt sunt i pace. Post c.

S Acramẽtis dñe ꝛ gaudijs optata celebꝛitate expleti, qs: vt eoꝛũ pcib⁹ adiuuemur, quoꝛũ recoꝛdatiõib⁹ exhibent. p.

In festo oiuz scõꝛũ. Int.

G Audeamus oẽs in dño, diem festũ celebꝛantes sub hono re scõꝝ oĩum, de quoꝝ solẽnitate gaudent angeli, ꝛ collaudãt filium dei. ps. Exultate iusti in dño, re ctos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia patri ꝛ filio. Sicut erat. Oꝛatio.

O Mps sempiterne de⁹, q nos oium scõꝛũ tuoꝛuz merita, sub vna tribuisti cele bꝛitate venerari, qs, vt deside ratã nobis tue propitiationis abundãtiã, multiplicatis iter cessoꝛib⁹ largiaris p. Lcõ libri apocalypsis bti ioannis apli. Cap. 7. A

I N dieb⁹ illis. Ecce ego ioã nes, vidi alterũ angelum ascẽdẽtẽ ab oꝛtu solis, habẽtẽ signũ dei viui, ꝛ clamauit vo ce magna qtuoꝛ angelis, qb⁹ datũ est nocere terre, ꝛ mari, dicens, Nolite nocere terre, ꝛ mari, neqꝫ arboꝛibus, quo adusqꝫ signem⁹ seruos dei nr̃i

in frontib⁹ eorũ. Et audiui nu
merũ signatorũ, cẽtũ q̃dragi-
ta q̃tuor millia signati, ex oĩ
tribu filiorũ israel. Ex tribu iu
da, duodecim millia signati.
Ex tribu rubẽ, duodecim mil
lia signati. Ex tribu gad, duo-
decim millia signati. Ex tribu
aser, duodeciꝫ millia signati.
Ex tribu neptalim, duodeciꝫ
millia signati. Ex tribu manas
se, duodeciꝫ millia signati. Ex
tribu symeõ, duodeciꝫ millia
signati. Ex tribu leui, duode-
cim millia signati. Ex tribu isa
char, duodecim millia signa-
ti. Ex tribu zabulon, duodeci
millia signati. Ex tribu ioseph
duodecim millia signati. Ex
tribu beniamin, duodecĩ mil-
lia signati. Post hec vidi tur-
bã magnã, quaꝫ dinumerare
nemo poterat, ex oibus genti
bus, ⁊ tribubus, ⁊ pplis, ⁊ lin-
guis, stantes ante thronuꝫ, in
cõspectu agni, amicti stolis al-
bis, ⁊ palme in manibus eoꝝ,
⁊ clamabãt voce magna, dicẽ
tes, Salus deo nostro, q̃ sedet
super thronuꝫ, ⁊ agno. Et oẽs
angeli stabãt in circuitu thro-
ni, ⁊ senioꝝ, ⁊ quatuor aialiũ.
Et ceciderunt in ꝯspectu thro
ni in facies suas, ⁊ adorauerũt
deũ, dicentes, Amẽ. Benedi-
ctio, ⁊ claritas, ⁊ sapientia, ⁊
gratiaꝝ actio, honor, virtus, ⁊
fortitudo deo nr̃o in secula se
culoꝝ. Amen. Grad. Timete
dñm oẽs sc̃i eius: q̃m nihil deest ti
mentibus eũ. ℣. Inquirentes autẽ
dñm, nõ deficiẽt oĩ bono. Alla. ℣.
Uenite ad me oẽs q̃ui laboratis ⁊
onerati estis. ⁊ ego reficiã vos. Al
leluia. ℣. Hec ẽ vera fraternitas,
que vicit mũdi crimina, christũ se
cuta est inclyta, tenens regna cele-
stia. Euã. Vidẽs Iesus turbas.
In coĩ pluri mar. fol. Of
fer. Iustoꝝ aie in manu dei sunt,
⁊ non tanget illos tormẽtũ mortis
visi sunt oculis insipientium mo-
ri: illi autem sunt in pace. Secre.

MVnera tibi dñe nr̃e deuo
tionis offerimus, q̃ ⁊ ꝓ
cũctoꝝ tibi grata sint honore
iustoꝝ: ⁊ nobis salutaria te mi
serante reddant. Per. Cõio.
Beati mundo corde, quoniam ip-
si deum videbunt: beati pacifici: ⁊
quoniam filij dei vocabuntur: bea
ti qui persecutionem patiuntur
propter iustitiam, quoniam ipso-
rum est regnum celoꝝ. Post cõ.

DA quesumus domine fi
delibus populis, omniũ
sanctorum tuoruꝫ semper ve-
neratione letari, ⁊ eoꝝ perpe
tua supplicatiõe muniri. Per. die. j.
¶ In sc̃i cesarij mar. Oro.

DEus q nos btī Cęsarij martyris annua solēnitate lętificas: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ natalitia colim⁹: et actiones imitemur. Per. Secreta.

HOstias tibi dn̄e, btī cęsarij martyris tui dicatas meritis benign⁹ assume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓuenire subsidiū. Per do. Post cōio.

QVęsum⁹ ops de⁹: vt q cęlestia alimēta ꝑcepimus: itercedente btō cęsario martyre tuo: ꝑ hęc cōtra oīa adūsa mūiamur. p. ℂ In sanctoꝝ marty. iiij. coꝛona. Int.

INtret i cōspectu tuo dn̄e gemitus cōpeditoꝝ, redde vicinis nostris septuplū in sinu eoꝝ: vīdica sanguinē sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est. ps Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerūt templū sanctū tuū, posuerunt hierusalem in pomoꝝ custodiam. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.

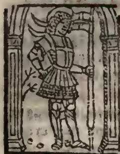
PRęsta q̄s ops de⁹: vt qui gl'iosos martyres, claudium, nicostratū, castoꝛiū, simphoꝛianū atq̄ simpliciū, foꝛtes ī sua ꝓfessiōe cognouim⁹: pios apud te in nr̄a itercessione sentiam⁹. p. Ep̄la Reddet de⁹. In cōi pl'i. marty fol.

Grad. Uidica dn̄e sanguinē sanctoꝝ tuoꝝ q effusus est. ℣. Posuerunt moꝛtalia seruoꝝ tuoꝛum escas volatilibus cęli, carnes sanctoꝛum tuoꝛum bestijs terrę. Alleluia. ℣. Laudate dn̄m ī sanctis eius, laudate eum in firmamento virtutis eius. Cum audieritis pręlia. In cōmuni pluri. mar. fol. Offer. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est: ⁊ nos liberati sumus. Secreta.

BEnedictio tua dn̄e larga descēdat: q̄ ⁊ munera nr̄a de pc̄ātib⁹ sanctis tuis, tibi reddat accepta: ⁊ nobis sacramētū redēptiōis efficiat. p. Cōio. Posuerunt moꝛtalia seruoꝝ tuoꝝ dn̄e: escas volatilibus cęli, carnes sanctoꝛum tuoꝝ bestijs terre: secundum magnitudinē brachij tui: posside filios moꝛti punitoꝛum. Post communio.

Celestibus refecti sacris z gaudijs: supplices te dñe depcamur: vt quoꝝ gliamur triũphis: ptegamur auxilijs. Per. In d. theo. mart. Int.

die.9.

In vtute tua do mine lętabitur iust⁹: z super salutare tuum exultabit vehemẽter desideriũ aię ei⁹ tribuisti ei. Ps. Qm̃ pręuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus q nos bti theodori martyris tui cõfessione gliosa circũdas z ptegis: psta nobis ex ei⁹ imitatiõe pficere: z orõne fulciri. p dñm. Epla. Spectaculũ facti sum⁹. In cõi ɔfes. põti. fol. Gra. Btũs vir q timet dñm: i mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectoꝝ benedicet. Alla. ℣. Justus nõ conturbabit: q: dñs firmat manũ ei⁹. Euan. Nihil opertũ qđ nõ reueletur. In cõi vnius marty. fol. Offer. Gloria z honore coronasti eũ, z constituisti eũ sup opera manuũ tuaꝝ dñe. Secre.

Suscipe dñe fidelium pces cũ oblatiõib⁹ hostiarũ, z ĩtercedẽte btõ theodoro martyre tuo: p hęc pie deuotionis officia, ad cęlestẽ gliã trãseamus. p. Cõio. Qui vult venire post me abnegẽt semetipsũ, z tollat crucẽ suã z sequat me. Post c.

Prẽsta nobis q̃s dñe, intercedẽte btõ theodoro martyre tuo: vt qđ ore ɔtigimus: pura mẽte capiam⁹. p. In die.11. sci martini epi z cõfes. Introi.

Statuit ei dominus testm̃ pacis z pricipẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij dignitas i ęternũ. Ps. Memẽto dñe dauid: z oĩs mãsuetudinis eius. ℣. Gloria patri, z filio, zc. Oratio.

Deus q ɔspicis, qa ex nulla nr̃a vtute subsistim⁹, ɔcede ppitius, vt intercessiõe bti martini cõfessoris tui atq; põtificis, ɔtra oĩa aduersa muniamur. Per. Epi. Ecce sacerdos magnus. In cõi ɔfes. fol.

Gra. Ecce sacerdos magn⁹, q ĩ dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nõ ẽ iuentus similis illi: q cõseruaret legẽ excelsi. Alla. ℣. Beatus vir sanctus martin⁹: vrbis turonis re

geuit: quē susceperūt angeli, atq; archangeli, throni, dn̄atiões, ꝛ vtu tes. Euan. Sint lūbi. In coi cō fessor. fol. Offer. Ueritas mea ꝛ mia mea cum ipso, ꝛ i noie meo exaltabitur cornu ei⁹. Sec.

Da misericors deus, vt hęc nos salutaris oblatio, ꝛ a ꝓprijs reatibus indesinēter expediat, ꝛ ab oib⁹ tueatur aduersis. Per. Cōio. Beatus seruus, quem cum venerit dominus, iuenerit vigilantem, amē dico vobis, super omnia bona sua constituet eum. Post cōmunio.

Pręsta q̄s dn̄e deus nr̄: vt quorū festiuitate votiua sunt sacra, eoꝝ nob salutaria intercessione reddantur. Per.

die.11 ℂ In scē menne marty. Oro.

Pręsta q̄s oīs deus, vt qui bti mēne martyris tuis, natalitia colimus: intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per dn̄m. Secreta.

Muneribus nr̄is q̄s dn̄e p̄cibusq; susceptis, ꝛ cęlestibus nos munda mysterijs, ꝛ clemēter exaudi. p. Post cōi.

Da q̄s dn̄e deus nr̄: vt sicut tuoꝝ cōmemoratione scōꝝ, tpali gratulamur officio: ita ppetuo lętemur aspectu. Per dominum nostrum.

die.19 ℂ In sancte elisabeth. Oro.

Tuoꝝ corda fideliū deus miserator illustra, ꝛ beatę elisabeth p̄cibus gloriosis: fac nos p̄spera mundi despicere: ꝛ cęlesti semp ꝯsolatione gaudere. Per d. Secre.

Munera dn̄e nr̄ę deuotionis offerim⁹, vt tibi grata, ꝛ nobis salutaria btē elisabeth pia supplicatiõe reddātur. p. Post cō.

Quesum⁹ oīs de⁹: vt quos salutaribus dignatus es erudire mysterijs: btē elisabeth itercessio gliosa reficiat cęlestibus alimētis. p.

ℂ In festo p̄sentationis vgi. marię, missa de nati. dn̄: muta to noie natiui. i nomē p̄ntationis. die.21. ℂ In scte cęcilie vgi. ꝛ m̄.

Introitus. Loquebar d̄ testimonijs tuis i ꝯspectu regū, ꝛ nō ꝯfundebar, ꝛ meditabor i mādatis tuis, q̄ dilexi nimis. ps. Beati imaculati in via, qui ambulant in lege dn̄i. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus q nos annua btē cęcilie martyris tuę solennitate lętificas: da, vt q̄ veneramur officio: ēt pie ꝯuersationis seq̄mur exēplo. Per. Epi.

Dn̄e deus exaltasti sup terrā.

In coi vir. fol. Grā. Audi filia, z vide, z iclina aurem tuam, quia concupiuit rex speciem tuā. ℣. Specie tua z pulchritudine tua: intende, prospere, procede z regna. Alleluia. ℣. Quinqz prudē tes virgines acceperunt oleum in vasis suis cuz lampadibus: media autem nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exite obuiā christo domino. Euan. Simile est regnuz cęloꝝ decem virgini. In communi vnius virgi. fol. Offer. Offerentur regi virgines post eam proxime eius offerentur tibi. Secreta.

Hec hostia q̄s dn̄e placationis z laudis: intercedente btā Cęcilia martyre tua, nos ppitiatione tua dignos semp efficiat. Per dominum nostrum, zc. Cōmunio. Confundātur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me, ego autem in mandatis tuis exercebor. in tuis iustificationibus, vt non confundar. Post communio.

Satiasti quęsumus domine familiam tuam muneribus sacris, eius semper interuentione nos refoue: cuius solennia cęlebramus. Per dominum nostrum iesum christuz.
die, 23.

¶ In sancti Clementis papę z martyris. Introitus.

Dixit dn̄s: sermones mei quos dedi in os tuum, non deficiēt de ore tuo: adest enim nomen tuum, z munera tua accepta erunt super altare tuo. Ps. Btūs vir q timet dn̄m, in mādatis eius volet nimis. ℣. Gloria. Oratio.

Deus q nos annua beati clementis martyris tui atqz pontificis solēnitate lętificas, pce de ppitius, vt cui⁹ natalitia colimus, virtutē quoqz passionis imitemur. Per. Epi. Doctrinis varijs. In coi pfes. fol. Grā. Iurauit dominus z non penitebit eum, tu es sacerdos in ęternum bm ordinem melchisedech. ℣. Dixit dominus dn̄o meo sede a dextris meis. Alleluia. ℣. Hic est sacerdos, quem coronauit dominus. Euan. Vigilate qz nescitis. In cōmuni pfes. fol. Offer. Ueritas mea z misericordia mea cū ipso: z i nōie meo exaltabitur cornu eius. Sec.

Munera dn̄e oblata sctifica, z intercedēte btō clemēte martyre tuo: p hęc nos a pcōꝝ nr̄oꝝ maculis emunda. Per do. Cōio. Beatus seruus quem cum venerit dominus

inuenerit vigilantem, amen dico vobis super omnia bona sua constituet eum. Post communio.

Corporis sacri et precciosi sanguinis repleti libamine, q̃s dñe de⁹ nr̃: vt qđ pia deuotione gerim⁹, intercedente btõ clemẽte martyre tuo atq̃ pontifice, certa redemptione capiamus. Per dominum no.

die.23. ¶ In sancte felicitatis marty.

Presta q̃s oĩs de⁹. Orõ. vt btẽ felicitatis martyris tue solẽnia recẽsentes: meritis ipsi⁹ ꝓtegamur et ꝑcib⁹. p. Se.

Vota ppl'i tui dñe ꝓpitiatus intende, et quoꝝ nos tribuis solennia celebrare, fac gaudere suffragijs. p. Post cõ.

Supplices te rogam⁹ oĩs deus, vt itercedentib⁹ scis tuis, et tua in nobis dona multiplices, et tempora nostra disponas. Per dominum.

die.24 ¶ In sancti chrysogoni mar. Intro.

In ṽtute tua domine letabitur iustus, et super salutare tuũ exultabit vehementer: desiderium anime eius tribuisti ei. ps. Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. ℣. Gloria patri. Oratio.

Adesto dñe supplicatiõib⁹ nr̃is: vt q ex iniqtate nr̃a reos nos eẽ cognoscim⁹: btĩ Chrysogoni, martyris tui itercessiõe liberemur. Per d.

Epi. Btũs vir q inuentus est. In coi vnius marty. fol.

Grad. Posuisti domine super caput eius coronam de lapide precioso. ℣. Desiderium anime eius tribuisti ei, et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Alleluia. ℣. Letabitur iustus in domino, et sperabit in eo: et laudabuntur omnes recti corde. Euang. Nolite arbitrari. In coi vnius mart. fol. Offer. Gloria et honore coronasti eũ, et ꝯstituisti eum sup opera manuũ tuaꝝ dñe. Secre.

Oblat q̃s dñe placare munerib⁹, et intercedẽte btõ chrisogono martyre tuo, a cũctis nos defende piculis. Per dominum nostrũ. Communio. Magna est gloria eius in salutari tuo gloriã et magnũ decorẽ pones super eum dñe. Post cõ.

Tui dñe pceptione sacramẽti: et a nr̃is mũdemur occultis, et ab hostium liberemur insidijs. Per dominum nostrum. ¶ In sancte catherine virginis et marty. Introi. die.25

Vox de cęlis catherinę redditur: veni sponsa gloriosa: veni sanctissima virgo: accipe re premium tui certaminis: inter choros angelorum. Rs. Hęc audiens beata catherina: lęta surrexit ab oratione, et decollata est. V. Gloria patri et filio, et spiritui sancto. Sicut erat. Oro. Deus q dedisti legẽ moysi in summitate montis synai et in eodẽ loco p scõs angelos tuos, corpus btẽ catherinę virginis et martyris tuę, mirabiliter collocasti, tribue quęsum9 vt eius meritis et intercessiõe, ad montem qui christus est, peruenire valeames. Per eundem. Episto. Qui gloriatur. De communi virgi. fol. Gradu. Percussa gladio dat lac pro sanguine collo: quam manus angelica: sepeliuit vertice syna. V. Membris virgineis: olei fluit vnda salubris. Alleluia. V. Catherina flos rosarum: cõsolatrix animarum tuę precis interuentu: angelorum nos concentu: fac gaudere iugiter. Euange. Simile est regnum cęlorum thesauro abscondito. De communi virg. fol. Offerto. Prudens et vigilans virgo: qualis es cum sponso illo, qui te elegit de mundo? qnam pulchra? quam mirabilis? quanta luce spectabilis? inter syon iuuenculas: et hierusalem filias: thalamo gaudens regio dei: coniuncta filio. Secreta. Munera dñe sacrificij pręsentis, q̃ tibi offerim9 in honore scẽ catherinę virginis et martyris tuę, fiant nobis ei9 precibus vita perpetua, et te donãte salus infinita. Per dominum nostrum. Cõmunio. Aue virginum gemma catherina, aue sponsa regis regum gloriosa: aue viua christi hostia: tua venerãtibus patrocinia: impetrata ne deneges suffragia. Post cõio. Sumptis dñe salutis ęternę mysterijs suppliciter depcamur: vt sicut liquor q ð mẽbris beatę catherinę vginis et martyris iugiter manat lãguidorũ corpora sanat, sic ei9 oratio, cunctas a nobis iniquitates expellat. Per dominum nostrum iesum christum, etc.

¶ Explicit proprium sanctorum.

¶ Incipit commune sanctoꝝ.
¶ In vigilia vni⁹ apl̃i. Intro.

EGo aũt sicut oliua fructifica-
ui i domo dñi: speraui i mise-
ricordia dei mei ꝛ expectabo no-
mẽ tuũ, qm̃ bonum ẽ ante ꝯspectũ
scõꝝ tuoꝝ. Ps. Quid gloriaris in
malitia, qui potens es in iniqui-
tate? V. Gloria patri. Oratio.

DA q̃s oĩps de⁹, vt bti. N.
apostoli tui, q̃ꝫ ꝑuenim⁹
venerãda solennitas, ꝛ deuo-

tionē nobis augeat ꝛ salutē. Per do. Lectio libri sapiētię.

eccle. ca.45 Benedictio dñi sup caput iusti. Ideo dedit illi dñs

A hereditatē, ꝛ diuisit ei partē in tribubus duodecim, ꝛ inuenit gratiā i ɔspectu oīs carnis. Et magnificauit eū in timore inimicoꝝ, ꝛ in verbis suis monstra placauit. Glorificauit eū in ɔspectu regū, ꝛ ostēdit illi gloriā suā. In fide ꝛ lenitate ipsius, sanctū fecit illum, ꝛ elegit eū ex oī carne. Et dedit illi cor ad pcepta, ꝛ legem vitę ꝛ disciplinę, ꝛ excelsum fecit illum. Statuit illi testm̄ ęternū, ꝛ circūcinxit eū zona iustitię, ꝛ induit eū dñs, coronam glorię. Grā Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur i domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane misericordiā tuam: ꝛ veritatem tuam per noctem. Sequentia sancti euangelij sm ioānē.

ca.15.a

In illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis. Hoc est pceptū meū, vt diligatis inuicē, sicut dilexi vos. maiorē hac dilectionē nemo habet, vt aiam suā ponat qs p amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis q̄ ego pcipio vobis. Iā nō dicā vos seruos, qꝛ seruus nescit qd faciat dñs eius. Vos aūt dixi amicos, qꝛ oīa q̄cūqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos. ꝛ posui vos, vt eatis, ꝛ fructū afferatis, ꝛ fructus vester maneat, vt qdcūqꝫ petieritis patrē in noie meo, det vobis. Offe. Gloria ꝛ honore coronasti eum: ꝛ constituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta. ps.20

Apostolici reuerentia culminis offerentes tibi sacra mysteria: q̄s dñe: vt beati aplī tui. N. suffragijs: cuius natalitia puenim⁹, hęc plebs tua semp, ꝛ sua vota depromat, ꝛ desiderata pcipiat. Per. Cōio. Magna est gloria eius in salutari tuo, gloriam ꝛ magnum decorem impones super eū dñe. Post cō.

Sancti apostoli tui. N q̄s dñe supplicatione placatus: ꝛ veni☞ nobis tribue, ꝛ remedia sempiterna cōcede. p.

¶ In vigi. plurī. aplō. Intro. ps.78

Intret in cōspectu tuo dñe gemitus cōpeditoꝝ, redde vicinis nostris septuplum in sinu

rorum: vindica sanguiné sanctorum tuorum qui effusus é. ps. Deus vene runt gentes i hereditaté tuã: pol luerunt téplum sanctum tuum: po suerunt hierusalem in pomorum custodiam. ℣. Gloria. Oratio.

Concede q̃s ops deus, vt sicut aplorum tuorum N. et N. gliosa natalitia puenimus: sic ad tua bñficia pmerenda, maiestaté tuã p nobis ipsi pue niant. per. Lcõ actuũ aplorum.

ca.5.c In dieb' illis. Per man' au té aplorum fiebãt signa, et p digia multa in plebe. Et erãt vnanimiter oés in porticu sa lomonis. Ceterorum aũt nemo se audebat piungere illis, sed magnificabat eos ppls. Mag aũt augebaẽ credétiũ in dño, multitudo virorum, ac mulierũ, ita vt in plateis eycerent infir mos, et ponerent in lectulis, et grabatis, vt veniéte petro, sal té vmbra illi' obũbraret quẽ q̃ illorum, et liberarent ab infir mitatib' suis. Cõcurrebat aũt et multitudo vicinarũ ciuitatũ in hierusalé, afferẽtes egros, et vexatos a spiritib' imundis, q curabantur oés. Lcõ epistolę

ca.1.a beati pauli aposto. Ad ephe.

Fratres. Bñdictus deus et pater dñi nostri iesu xpi, qui benedixit nos in omni be nedictiõe spũali in cęlestib' i xpo: sicut elegit nos i ipso, an te mũdi pstitutioné, vt essem' sci, et imaculati i pspectu eius, in charitate. qui pdestinauit nos i adoptioné filiorum p iesum xpm i ipm, sm ppositũ volũ tatis suę in laudé glorię et grę suę, in q̃ gratificauit nos in di lecto filio suo. In q̃ habemus redéptioné, p sanguiné ipsi', remissioné pcõrũ sm diuitias grę eius, q̃ supabundauit i no bis. Lectio epistolę beati pau li apostoli. Ad corinthios.

Ratres. Specta culũ facti sum' mundo. et ange lis, et hominib'. Nos stulti pro pter chrm: vos aũt prudétes in xpo. Nos ifir mi, vos aũt fortes. Vos nobi les. nos autem ignobiles. Vsq3 in hanc horã, et esurimus, et si timus, et nudi sumus, et cola phis cędimur, et instabiles su mus, et laboramus operãtes manibus nostris. maledici mur, et benedicimus. persecu tionem patimur, et sustinem'. Blasphemamur, et obsecram' Tãq̃ purgaméta huius mũ di facti sumus oium per ipse ma vsq3 adbuc. Nõ vt cõfun 1.ca.4 B

dā vos, hęc scribo: sꝫ vt filios meos charissimos moneo. In xp̄o iesu dn̄o nr̄o. Grað. Uidica dn̄e sanguinē scōꝝ tuoꝝ, q effusus est. ℣. Posuerunt mortalia seruoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi, carnes scōꝝ tuoꝝ bestijs terrę. Seq. scī euāgelij s̄m ioān̄e

In illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego suꝫ vitis vera, ꝛ pater me⁹ agricola est. Oēm palmitem in me non ferentē fructum, tollet euꝫ, ꝛ omneꝫ, qui fert fructuꝫ, purgabit eum, vt fructum plus afferat. Iā vos mūdi estis pp sermoneꝫ, quē locutus sum vobis. Manete in me, ꝛ ego i vobis. Sicut palmes nō pōt ferre fructum a se
fo.138 metipso, nisi manserit in vitę: sic nec vos nisi i me māseritis. Ego suꝫ vitis, ꝛ vos palmites: q manet ī me, ꝛ ego i eo: Hic fert fructum multū. quia sine me nihil potestis facer̄. Si qs in me nō manserit mitteṫ foras sicut palmes, ꝛ arescet, ꝛ colligent eum, ꝛ in ignem mittent ꝛ ardet. Si manseritis in me, ꝛ verba mea in vobiꝭ mā serint, quodcunqꝫ volueritis, petetis, ꝛ fiet vobis. Offerto.

Exultabunt sancti i gloria: letabūtur ī cubilibus suis, exultationes dei in faucibus eorum. Secreta

Muneribus nr̄is dn̄e sanctorū apostolorū tuorū. N.ꝛ.N. festa p̄cedimus, te suppliciter deprecātes: vt quę cōsciētię nostrę prepediūtur obstaculis: illoruꝫ meritis grata reddantur. Per dn̄m. Cōio. Posuerunt mortalia seruoruꝫ tuoruꝫ dn̄e: escas volatilibus cęli, carnes sanctoꝝ tuoꝝ bestijs terrę: sꝫ magnitudineꝫ brachij tui, possidefilios morti punitoꝝ. Post cōio.

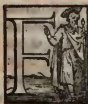
Sumpto dn̄e sacro suppliciter deprecamur: vt intercedentibus beatis apostolis tuis. N.ꝛ.N. quod temporaliter gerimus: ad vitā capiam⁹ ęternā. Per dn̄m. ¶ In natalitijs apostolorum. Introitus

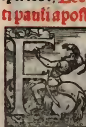
Mihi auteꝫ nimis bonorati sunt amici tui deus nimis cōfortatus est principatus eorum. Ps. Dn̄e probasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam ꝛ resurrectionem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Quęsumus ōps deus vt btūs apostolus tuus. N. tuū p

nobis iploret auxiliū: vt a no
stris reatib⁹ absoluti: a cūctis
etiā piculis exuamur. p. Secr.
SAcrādū tibi dñe mun⁹ of
ferim⁹: quo bti. N. solēnia
recolētes: purificationē quo
qʒ nostris mētib⁹ iploram⁹. p.
PErceptis dñe Post cōio.
sacris, suppliciter exora
mus: vt itercedēte btō. N. apo
stolo tuo: q̄ p illius venerāda
gerim⁹ solēnitate: nobis pfici
ant ad medelā. p. ¶ In nata
litijs quoqʒ plurimoꝝ apłoꝝ.
DEus qui nos Alia ōīo.
annua apłoꝝ tuoꝝ. N.
ꝛ. N. solēnitate letificas: pſta
q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis
instruamur exēplis. p. Secre.
MVnera dñe, q̄ p apłoꝝ
tuoꝝ. N. ꝛ. N. solēnitate
deferimus: ppitius suscipe: ꝛ
mala oia q̄ meremur, auerte.
QVęsum⁹ (p. Post cō.
dñe salutarib⁹ repleti
mysterijs: vt quoꝝ solēnia ce
lebram⁹: eoꝝ ōōnib⁹ adiu
ca.2.b uemur. p do. Lectio epistolę
beati pauli aposto. Ad ephe.

Rēs. Iā nō estis
hospites ꝛ ad
uene: sʒ estis ci
ues scōꝝ, ꝛ do
mestici dei, sup
ędificati supra
fundamētū apłoꝝ, ꝛ pphetaꝝ
rū ipso sūmo angulari lapide
Chrō Iesu, in quo oīs ędifica
tio ꝯstructa, crescit, in tēplum
scm̄, in dño. i quo ꝛ vos coedi
ficamini in habitaculū dei, in
spū scō. Lectio epistolę bea
ti pauli apostoli. Ad ephese ca.4.b

Rēs. Vnicuiqʒ
vestrū data est
grā s̄m mēsurā
donatiōis chri.
Propter qđ di
cit. Ascēdēs in
altū: captiuā duxit captiuita
tē: dedit dona hoīb⁹. Q đ aūt
ascēdit qd est, nisi q̄ ꝛ dscen
dit p̄mū in iferiores ptes ter
rę: Qui dscēdit: ipse est, ꝛ qui
ascēdit sup oēs celos, vt adim
pleret oia. Et ipse dedit q̄sdā
qdē apłos, quosdā aūt pphe
tas, alias vo euāgelistas, ali
os autēʒ pastores ꝛ doctores
ad ꝯsumationē scōꝝ in opus
ministerij in ędificationē cor
poris chri. donec occurram⁹
oēs in vnitatē fidei ꝛ agnitio
nis filij dei, in viruʒ pfectū, in
mēsurā ętatis plenitudis chri.
Lcō eplę bti pau apo. Ad ro. ca.8.c
FRēs. Scim⁹ qm̄ diligētib⁹
deuʒ, oia cooperanť i bo
nū, his q sʒ ppositū vocati sūt
sci. Nam q̄s p̄sciuit, ꝛ p̄destina

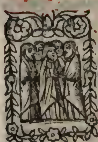
dā vos, hęc ſcribo: ſ3 vt filios meos charissimos moneo. In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Grad. Uidica dn̄e ſanguinē3 ſc̄oꝝ tuoꝝ, q effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilib' cęli, carnes ſc̄oꝝ tuoꝝ beſtijs terrę. Seq. ſc̄i euāgelu ſm ioan̄e

In illo tēpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſu3 vitis vera, ꝛ pater me' agricola eſt. Oēm palmitem in me non ferentē fructum, tollet eu3, ꝛ omne3, qui fert fructu3, purgabit eum, vt fructum plus afferat. Iā vos mūdi eſtis pp ſermone3, quē locutus ſum vobis. Manete in me, ꝛ ego i vobis. Sicut palmes nō pōt ferre fructum a ſe
ps.138 metipſo, niſi manſerit in vitę: ſic nec vos niſi i me māſeritis. Ego ſu3 vitis, ꝛ vos palmites: q manet i me, ꝛ ego i eo: Hic fert fructum multū. quia ſine me nihil poteſtis facer̄. Si qs in me nō manſerit mittet̄ foras ſicut palmes, ꝛ areſcet, ꝛ colligent eum, ꝛ in ignem mittent ꝛ ardet. Si manſeritis in me, ꝛ verba mea in vobis māſerint, quodcunq3 volueritis, petetis, ꝛ fiet vobis. Offerto. Exultabunt ſancti i gloria: letabūtur i cubilibus ſuis, exultationes dei in faucibus eorum. Secreta

Muneribus nr̄is dn̄e ſanctorū apoſtolorū tuorū. N. ꝛ. N. feſta p̄cedimus, te ſupplíciter deprecātes: vt quę cōſciētię noſtrę prepediūtur obſtaculis: illoru3 meritis grata reddantur. Per dn̄m. Cōio. Poſuerunt mortalia ſeruoru3 tuoru3 dn̄e: eſcas volatilibus cęli, carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terrę: ſ3 magnitudine3 brachy tui, poſſide filios morti punitoꝝ. Poſt cōio.

Sumpto dn̄e ſacro ſuppliciter deprecamur: vt intercedentibus beatis apoſtolis tuis. N. ꝛ. N. quod temporaliter gerimus: ad vitā capiam' ęternā. Per dn̄m. ℂ In natalitijs apoſtolorum. Introitus

Mihi autē3 nimis honorati ſunt amici tui deus nimis cōfortatus eſt prīcipatus eorum. Ps. Dn̄e probaſti me ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ꝛ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Quęſumus ōps deus vt btūs apoſtolus tuus. N. tuū p

nobis iplozet auxiliũ:vt a no stris reatib⁹ absoluti:a cũctis etiã periculis exuamur.p. Secr.

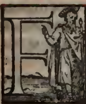
Sacrãdũ tibi dñe mun⁹ offerim⁹:quo btī.N.solénia recolētes:purificationē quoqȝ nostrīs mētib⁹ iplozam⁹.p.

Perceptis dñe Post cõio. sacris, suppliciter exoramus:vt itercedēte btõ.N.apostolo tuo:q̃.p illius venerãda gerim⁹ solénitate:nobis pficiant ad medelã.p. ¶ In natalitiis quoqȝ plⁱmoꝝ apl'oꝛnȝ.

Deus qui nos Alia õzõ. annua apl'oꝝ tuoꝛũ.N. ꝛ.N.solénitate letificas : pſta q̃s:vt quoꝝ gaudem⁹meritis instruamur exẽplis.p. Secre.

Munera dñe,q̃ p apl'oꝛũ tuoꝛũ.N.ꝛ.N.solénitate deferimus: ppitius suscipe:ꝛ mala oia q̃ meremur,auerte.

Quesum⁹ (p. Post cõ. dñe salutarib⁹ repleti mysterijs:vt quoꝛũ solénia celebzam⁹: eoꝛũ oꝛonib⁹ adiuuemur.p do. Lectio epistole beati pauli aposto. Ad ephe. ca.2.b

Rēs.Iã nõ estis hospites ꝛ aduene: sȝ estis ciues scõꝛũ,ꝛ domestici dei,superedificati supꝛa fundamētũ apl'oꝛũ,ꝛ pphetarũ ipso sũmo angulari lapide Chꝛo Iesu,in quo oīs edificatio ꝯstructa,crescit,in tēplum scm̃,in dño.i quo ꝛ vos coedificamini in habitaculũ dei,in spũ scõ. Lectio epistole beati pauli apostoli. Ad ephese ca.4 b

Rēs. Vnicuiqȝ vestrũ data est grã ẜm mēsurã donatiõis chꝛi. Propter qð dicit. Ascēdēs in altũ:captiuã duxit captiuitatē:dedit dona hoĩb⁹.Q ð aũt ascēdit qd est,nisi qa ꝛ descendit pmũ in iferioꝛes ptes terre?Q ui dscēdit:ipse est, ꝛ qui ascēdit sup oēs celos,vt adimpleret oia.Et ipse dedit q̃sdã qdē apl'os,quosdã aũt pphetas,alias xpo euãgelistas, alios autē pastoꝛes ꝛ doctoꝛes ad ꝯsumationē scõꝛũ in opus ministerij in edificationē coꝛpoꝛis chꝛi.donec occurram⁹ oēs in vnitatē fidei ꝛ agnitionis filij dei,in virũ pfectũ,in mēsurã etatꝭ plenitudis chꝛi.

Lcõ eple btī pau.apo. Ad ro. ca.8.e

Rēs.Scim⁹ qm̃ diligētib⁹ deũ,oia cooperant̃ i bonũ,his q ẜm ppositũ vocati sũt sci.Nam q̃s pſciuit,ꝛ pdestina

uit cōformes fieri imaginis filij
sui: vt sit ipse pmogenitus in
multis fratrib⁹. Quos autē p-
destinauit, hos et vocauit. et
quos vocauit: hos et iustifica-
uit. Quos autē iustificauit: il-
los et magnificauit. Quid ergo
dicem⁹ ad hec? Si de⁹ pro nob,
qs ɔtra nos? Qui et ꝓprio fi-
lio suo non pepercit, sz pro nobis
oīb⁹ tradidit illū: quō nō etiā
cum illo oīa nobis donabit?
Quis accusabit aduersus ele-
ctos dei? Deus qui iustificat. qs
est qui ɔdēnet? Chrs iesus qui
mortuus est, imo et qui resurre-
xit, qui est ad dexterā dei, qui et i-
terpellat pro nobis. Quis ergo
nos separabit a charitate xpi?
Tribulatio? An angustia?
An fames? An nuditas? An
periculū? An gladius? Sicut
scriptū est, ꝓpter te mortifica-
mur tota die: estimati sumus
vt oues occisionis. Sed in his
oībus superamus ꝓpter eū qui
dilexit nos. Certus sum enim,
quia neque mors, neque vita, neque
angeli, neque principatus, neque
virtutes, neque instātia, neque fu
tura, neque altitudo, neque pfun
dū, neque creatura alia nos po
terit separare a charitate dei
que est in xpo Iesu dño nro. Sub-
scripta epla vel tm in euangeli

stis. Lectio ezechielis pphe. ca.j.c.
Similitudo vultus quatuor
aialiū, facies hoīs, et facies
leonis, a dextris ipsorum quatu-
or, facies autē bouis, a sinistris
ipsorum quatuor. Et facies aqle
desup ipsorum quatuor. Et facies
eorum, et pēne eorum extēte desup,
due pēne singulorum iūgebant
et due tegebant corpora eorum,
et vnūquodque eorum, corā facie sua
ambulabat, vbi erat ipet⁹ spi-
ritus, illuc gradiebant: nec re-
uertebant cū ambularent. Et
similitudo aialiū, et aspect⁹ eo
rū quasi carbonū ignis arden
tiū, et quasi aspectus lāpadarum.
Hec erat visio discurrēs in me
dio aialiū splendor ignis, et de
igne fulgur egrediens. Et alia
ibāt et reuertebātur, in silitudi
nē fulguris coruscantis. Gra.
Cōstitues eos pricipes sup oēm ps. 44
terrā, memores erūt nois tui dñe.
℣. Pro prib⁹ tuis nati sunt tibi fi
lij: ppea populi ɔfitebuntur tibi.
Nimis honorati sūt ami (Gra. 138
ci tui deus, nimis ɔfortat⁹ ē pńci
pat⁹ eorum. ℣. Dinumerabo eos, et
sup arenā multiplicabunt. Gra.
In oēm terrā exiuit sonus eorum, et 18
in fines orbis terre verba eorū.
℣. Celi enarrant gloriā dei, et opa
manuū eius annūciat firmamētū.
Alleluia. ℣. Ego vos elegi de. ioā. 15

mundo, vt eatis, ꝛ fructum afferatis, ꝛ fructus vester maneat.

ps.lis A lla. ℣. Nimis honorati sūt amici tui de⁹, nimis ꝯfortat⁹ē pnci

luc.22. A lla. ℣. Uos estis q ꝑmāsistis mecū i tētatiōib⁹ meis, ego aūt in medio vestrum sum, sicut q ministrat. A lla. ℣. Te gloriosus aploꝝ chorus, laudat dñe.

ca.xv. Sequentia scī euā. fm ioāñē.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Hoc est pceptū meū, vt diligatis inuicē, sicut dilexi vos, Maiorē hac dilectionē nemo habet, vt aiaʒ suā ponat qs ꝓ amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis q̄ ego pcipio vobis. Iā non dicā vos seruos, qꝛ seruus nescit, quid faciat dñs eius. Vos aūt dixi amicos, qꝛ oīa q̄cūqʒ audiui a p̄re meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, ꝛ posui vos vt eatis, ꝛ fructū afferatis ꝛ fruct⁹ vester maneat, vt qd̄cūqʒ petieritis patreʒ in noīe meo: det vobis. Sequentia scī euangelij fm ioanneʒ.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Hęc mando vob, vt diligatis iuiceʒ. Si mūd⁹ vos odit: scitote qꝛ me prio rē vob odio habuit. Si de mūdo fuissetis: mūd⁹ qd̄ suū erat diligeret. qꝛ vō de mundo nō estis, sed ego elegi vos de mūdo, propterea odit vos mund⁹. Memētote sermonis mei, quē ego dixi vobis, Non ē seruus maior dño suo. Si me ꝑsecuti sunt: ꝛ vos ꝑsequent̄. si sermonē meū seruauerunt: ꝛ vestrū seruabunt. Sed hęc oīa facient vobis, ꝓpter nomē meum, qꝛ nesciūt euʒ q misit me. Si non venisseʒ, ꝛ locutus eis nō fuissem, peccatuʒ nō haberent. nunc aūt excusationē nō habent de pctō suo. Qui me odit, ꝛ patrē meū odit. Si opa non fecisseʒ in eis, q̄ nemo alius fecit, peccatū non haberēt. nūc aūt ꝛ viderunt, ꝛ oderūt, ꝛ me, ꝛ patrē meū. Sed vt impleatur sermo qui in lege eoꝝ scriptus est, qꝛ odio habuerūt me gratis. Seq scī euang. fm ioā.

ca. 15. In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis ua. ꝛ pater meus agricola est. Oēm palmitē in me, non ferētē fructū, tollet eū, ꝛ oēʒ q fert fructū, purgabit eū, vt fructuʒ pl⁹ afferat. Iā vos mūdi estis, ꝓpter sermonē, quē locut⁹ suʒ vobis. Manete in me, ꝛ ego in vobis. Sicut palmes non pōt

ferre fructuꝫ a semetipso, nisi
manserit in vite, sic nec vos, ni
si in me mãseritis. Ego sum vi
tis, ⁊ vos palmites. qui manet
in me, ⁊ ego in eo, hic fert fru
ctũ multũ, q꞉ sine me nihil po
testis facere. Si quis in me nõ
mãserit, mittet̃ foras sicut pal
mes, ⁊ arescet, ⁊ colligent eũ,
⁊ in ignem mittent, ⁊ ardet. Si
mãseritis in me, ⁊ verba mea
in vobis mãserint: q̃dcũqꝫ vo
lueritis, petetis, ⁊ fiet vobis.
ca.x.b Seq̃ sci euãg. ẜm mattheum.
IN illo tẽpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Ecce ego mit
to vos, sicut oues in medio lu
poꝝ. Estote ergo prudentes si
cut serpentes, ⁊ simplices sicut
colũbe. Cauete aũt ab hoĩb⁹.
Tradent enim vos in ꝯcilijs,
⁊ i synagogis suis flagellabũt
vos, ⁊ ante reges ⁊ p̃sides du
cemini ꝑpter me, in testimo
niũ illis, ⁊ gẽtibus. Cũ aũt tra
dent vos, nolite cogitare q̃mo,
aut q̃d loquamini: dabit̃ eniꝫ
vobis i illa hora, q̃d loq̃mini.
non enim vos estis q̃ loq̃mini
sed spiritus patris vestri, q̃ loq̃
tur i vobis. Tradet aũt frater
fratrẽ in mortẽ, ⁊ p̃r filiuꝫ, ⁊ in
surgẽt filij in parẽtes, ⁊ morte
eos afficiẽt, ⁊ eritis odio oĩb⁹
hoĩbus, ꝑpter nomen meũ. q̃
aũt pseuerauerit vsqꝫ in finẽ,
hic saluus erit. Sequentia san ca.19.d
cti euangelij ẜm mattheum.
IN illo tpe. Dixit simon pe
trus ad iesuꝫ. Ecce nos re
linquimus oĩa, ⁊ secuti sumus
te: quid ergo erit nobis? Iesus
aũt dixit illis, Amen dico vo
bis, q꞉ vos q̃ secuti estis me, in
regeneratione cũ sederit fili⁹
hoĩs in sede maiestatis sue, se
debitis ⁊ vos sup sedes duode
cim, iudicantes duodecim tri
bus israel. Et oĩs q̃ reliq̃rit do
muꝫ, vel fratres, aut sorores,
aut patrẽ, aut matrẽ, aut vxo
rẽ, aut filios, aut agros, ꝑpter
nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet, ⁊
vitã eternam possidebit. Sub
scriptum euangeliũ dicitur tã
tum in euangelistis. Sequen ca.x.a
tia sancti euangelij ẜm lucaꝫ.

IN illo tẽpe. De
signauit dñs ⁊
alios septuagin
taduos, ⁊ misit
illos binos an
te facieꝫ suã, in
oẽm ciuitatẽ, ⁊ locũ, quo erat
ipse venturus. Et dicebat illis,
Messis q̃dẽ, multa: oparij au
teꝫ, pauci. Rogate ergo dñm
messis, vt mittat operarios in
messem suã. Ite: Ecce ego mit
to vos, sicut agnos iter lupos.

Nolite portare sacculũ, neq̃
perã, neq̃ calciamẽta: ꝛ nemi
nẽ ꝑ viã salutaueritis. In qua
cũq̃ domũ intraueritis, ꝑmũ
dicite, Pax huic domui. Et si
ibi fuerit filius pacis, requiescet
sup illũ pax vestra: sin aũt, ad
vos reuertet̃. In eadẽ aũt do
mo manete, edentes, ꝛ biben
tes, q̃ apud illos sunt. dign⁹ est
enĩ operarius, mercede sua.
Nolite transire de domo i do
mũ. ꝛ in quãcũq̃ ciuitatẽ itra
ueritis, ꝛ susceperint vos: man
ducate q̃ apponunt̃ vobis, ꝛ
curate infirmos q in illa sunt,
ꝛ dicite illis. Appropiquabit
ps.138 in vos regnũ dei. Offer. Mi
hi aũt nimis honorificati sunt ami
ci tui deus: nimis confortatus est
principatus eorum. Offertoriũ.
34 Constitues eos principes super
omnem terram: memores erunt
nominis tui domine in omni pro
genie ꝛ generatione. Offerto.
18 In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ ꝛ i
fines orbis terrę verba eoꝝ. Cõi.
ioã.15 Ego sum vitis vera, ꝛ vos palmi
tes: q manet i me, ꝛ ego in eo, hic
fert fructũ multũ. Alla. alla. Cõi.
Ego vos elegi de mundo: vt ea
tis, ꝛ fructum afferatis: ꝛ fructus
vester maneat. Communio.
Mat. Amen dico vobis: q̃ vos qui re
19 liquistis omnia, ꝛ secuti estis me,
centuplum accipietis, ꝛ vitã ęter
nam possidebitis. Cõmunio.
Vos q secuti estis me: sedebitis
super sedes, iudicantes duodecim
trib⁹ israel. ¶ In natali vnius
martyris pontificis. Introit⁹.

Statuit ei dñs testm̃ pacis: ꝛ eccle.
sprĩcipẽ fecit eũ: vt sit illi sacer 44
dotij dignitas i ęternũ. ps. Me ps.131.
mẽto dñe dauid: ꝛ oĩs mãsuetudi
nis eius. ℣. Gloria patri. Introi.
Sacerdotes dei bñdicite dñm, Dan.
scti ꝛ humiles corde laudate 7.
deũ. ps. Benedicite oĩa opa dñi
dño, laudate ꝛ superexaltate eum i
secula. ℣. Gloria. Oratio.
Infirmitatẽ nr̃am respice
oĩps deus, ꝛ q: põdus pro
prie actionis grauat: beati. N.
martyris tui atq̃ pontificis i
tercessio gloriosa nos prote
gat. Per dominum. Secreta.
Hostias tibi dñe, beati. N.
martyris tui atq̃ pontifi
cis dicatas meritis benign⁹ as
sume, ꝛ ad perpetuũ nobis tri

bue ꝓuenit̃ subsidiũ. p. Post c.

Refecti participatiõe muneris sacri, q̃s dñe deus nr̃, vt cuius exeqmur cultũ: sentiam⁹ effectũ. p. Alia oĩo.

Deus q nos btĩ. N martyris tui atq; põtificis annua solẽnitate lętificas: ꝯcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus, vt de eiusdẽ ẽt ꝓtectione gaudeamus. Per. Secre.

Munera tibi dñe dicata scĩfica, ⁊ intercedẽte btõ N. martyre tuo atq; põtifice: ꝑ eadẽ nos placatus itẽde. p.

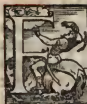
Hec nos cõio Post cõio. dñe porget a crimine, ⁊ itercedẽte btõ. N. martyre tuo atq; põtifice, cęlestis remedij faciat esse ꝯsortes. p. Lcõ libri sapiẽtię. eccle. ca. 39.

A Iust⁹ cor suũ tradidit ad vigilãdũ diluculo ad dñm q fecit illũ, ⁊ ĩ ꝯspectu altissimi depcabitur. Aperiet os suũ in oratione, ⁊ ꝓ delictis suis depcabitur. Si enim dñs magn⁹ voluerit, spũ intelligẽtię replebit illũ, ⁊ ipse tanq̃ imbres mittet eloq̃a sapiẽtię suę, ⁊ in orõne ꝯfitebit̃ dño. Et ipse diriget ꝯsiliũ eius ⁊ disciplinã, ⁊ ĩ abscõditis suis ꝯsiliabitur. Et ipse palã faciet disciplinã doctrinę suę, ⁊ in lege testamẽti dñi gloriabit̃. Collauda bũt multi sapiẽtiã eius, ⁊ vsq; in seculũ nõ delebit̃. Nõ recedet memoria eius, ⁊ nomen eius regret̃ a generatione in generationẽ. Le. lib. sapiẽtie eccle. ca. 31.

A Beatus vir, q inuẽtus est sine macula, ⁊ qui post aurũ nõ abijt, nec sperauit in pecunię thesauris. Quis est hic, ⁊ laudabimus eũ? Fecit enim mirabilia in vita sua. Qui ꝓbatus est in illo, ⁊ ꝑfectus inuẽtus ẽ, ⁊ erit illi gloria ęterna: Qui potuit trãsgredi, ⁊ non ẽ trãsgressus, facere mala, ⁊ nõ fecit. ideo stabilita sunt bona illius in dño, ⁊ elemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctoꝝ. Lectio libri sapiẽtię. puer. ca. 3. b

Beatus hõ q inuenit sapiẽtiam, ⁊ q affluit prudentia. melior est acq̃sitio eius, negociatione argenti ⁊ auri, ꝑmi ⁊ purissimi. Fructus ei⁹, preciosior est cũctis opibus, ⁊ oĩa q̃ desiderant̃, huic nõ valent cõparari. Longitudo dieꝝ ĩ dextera eius, ⁊ in sinistra illi⁹ diuitię ⁊ gloria. Vię eius, vię pulchrę ⁊ oẽs semite illius pacificę. Lignũ vitę est his q apprehenderint eã, ⁊ qui tenuerint eã, btĩ. Dñs sapiẽtia fundauit terram, stabiliuit cęlos prudẽtia. Sapientia illius eruperũt

abyssi, et nubes rore concre-
eccle. scunt. Lectio libri sapientie.
ca.15. Beatus vir qui in sapientia
A morabitur, et qui in iustitia me-
ditabitur, et in sensu cogitabit
circuspectionem dei. Cibabit il
lum pane vite, et intellect⁹, et aq
sapientie salutaris potabit illum,
et firmabitur in illo, non flectet,
et continebit illum, et non confundet:
et exaltabit illum apud proximos
suos. Et noie eterno hereditabit
ca.x.bbit illum dominus deus noster. Lco lib. sapie.
IUstum deduxit dominus
per vias rectas, et ostendit illi
regnum dei, et dedit illi scientiam
scorum, honestauit illum in labori
bus, et compleuit labores illius. In
fraude circumuenientium illum af-
fuit illi, et honestum fecit illum. Cu
stodiuit eum ab inimicis, et a se-
ductorib⁹ tutauit illum, et certa-
men forte dedit illi, vt vinceret
et sciret, quoniam omnium potentior est
sapientia. Hec, venditum iustum
non dereliquit, sed a peccatoribus
liberauit eum: descenditque cum illo
in foueam, et in vinculis non dere
liquit eum, donec afferret illi
sceptrum regni, et potentiam aduer
sus eos, qui eum deprimebant, et
mendaces ostendit, qui macula-
uerunt eum, et dedit illi claritatem
2.ca.1. eternam, dominus deus noster. Lco eple
A beati pauli apostoli. Ad corinthi.

Fratres. Benedi-
ctus deus et pater
domini nostri iesu christi,
pater misericordia
rum, et deus toti⁹
consolationis, qui
consolatur nos in omni tribulatione
nostra: vt possimus et ipsi consolari
eos, qui in omni pressura sunt, per ex-
hortationem qua exhortamur
et ipsi a deo, quoniam sicut abundant
passiones christi in nobis, ita et per
christum abundat consolatio nostra. Siue
autem tribulamur, pro vestra conso-
latione et salute. Siue consolamur,
pro vestra consolatione et salute.
Siue exhortamur, pro vestra
exhortatione et salute, que opera-
tur tolerantiam earundem passio
num, quas et nos patimur, vt spes
nostra firma sit pro vobis, sci
entes, quoniam sicut socii passionum
estis, sic eritis et consolationis, In
christo iesu domino nostro. Lco eple 2.ca.2.
beati pauli apostoli. Ad timotheum. A
CHarissime. Memor esto
dominum nostrum iesum christum re
surrexisse a mortuis ex semi-
ne dauid, secundum euangelium meum,
in quo laboro vsque ad vincu
la, quasi male operans. sed ver
bum dei non est alligatum. Ideo
omnia sustineo propter electos, et vt ipsi
salutem consequantur, que est in christo ie-
su, in gloria celesti. Tu autem assecuca.3.c.

tus es meã doctrinã, institutio
nē, ppositū, fidē, longanimita
tē, dilectionē, patientiã, psecu
tiones, passiones, qualia mihi
facta sunt antiochie, iconii, et
listris, quales psecutiões susti
nui, et ex oib' eripuit me dñs.
Et oēs q volūt pie viuer̄ i xpo
iesu psecutiões patiunt̄. Gra.
ps. 88. Inueni dauid sūū meū, oleo scōvn
xi eū, man' eni mea auxiliabit̄ ei:
et brachiū meū cōfortabit eū. ℣. Ni
hil pficiet inimic' i eo, et fili' iniq
91 tatis nō nocebit ei. Gra. Justus
vt palma florebit, sicut cedr' liba
ni multiplicabit̄ in domo dñi. ℣.
Ad annūciādū mane miam tuã, et
109 vitatē tuã p noctē. Alla. ℣. Tu es
sacerdos i eternū, sm ordinē mel
chisedech. Alla. ℣. Hic est sacer
dos, quē coronauit dñs. Alla. ℣.
91 Justus vt palma florebit: sicut ce
dr' libani multiplicabit̄. Trac.
20 Desideriū aie ei' tribuisti ei, et vo
lūtate labiorum ei' nō fraudasti eū.
℣. Qm̄ puenisti eū i bñdictiōibus
dulcedinis. ℣. Posuisti in capite
ei' coronã de lapide pcioso. Vel
111 trac. Btūs vir q timet dñm, i mã
datis eius cupit nimis. ℣. Potēs
i terra erit semē ei', gñatio recto
rū bñdicet̄. ℣. Glia et diuitie i do
mo ei', et iustitia ei' manet i sclm
ca. x. d sclī. Seq. s. euã. sm matth.
IN illo tēpore. Dixit iesus
discipulis suis. Nolite arbitra
ri, q venerim pacē mittere in
terram. nō veni pacē mittere
sed gladiū, veni enim separa
re hominē aduersus patrē su
um, et filiam aduersus matrem
suã, et nurū aduersus socrū su
am, et inimici hois, domestici
eius. Qui amat patrē, aut ma
trē plus q̄ me, non est me di
gnus. Et q amat filiū, aut filiã
sup me, nō ē me dign'. Et q nō
accipit crucē suã, et sequit̄ me,
non est me dignus. qui inuenit
aiam suã, perdet eã. et q perdi
derit aiam suã propter me, in
ueniet eã. Qui recipit vos, me
recipit. et q me recipit: recipit
eū q me misit. Qui recipit pro
phetã in noie pphete: merce
dē pphete accipiet. et q recipit
iustum in noie iusti: mercedē
iusti accipiet. Et quicunq dede
rit vni ex minimis istis calicē
aque frigide, tm̄ in noie disci
puli: Amen dico vobis, non
perdet mercedem suam. Seq. ca. 16.
sancti euangelii sm matheū. D

IN illo tēpe, Di
xit iesus discipu
lis suis. Si quis
vult venire post
me, abneget se
metipm et tollat
crucem suã, et sequat̄ me. Qui

enim voluerit animã suã saluã facere, perdet eaʒ. qui aũt perdiderit aiam suaʒ ꝓpter me, inueniet eã. Quid eniʒ ꝓdest homini si vniuersuʒ mundũ lucref: animę vero suę detrimentuʒ patiat? Aut quaʒ dabit hõ cõmutationem pro aia sua? Filius eniʒ hoĩs ventu rus est in glĩa pr̃is sui, cuʒ angelis suis: ⁊ tũc reddet vnicuiqʒ ſm opera sua. Amẽ dico vobis, sunt qdã de hic stãtibꝰ, qui nõ gustabũt morte, donec videant filium hominis venientem in regno suo.
ca. iz. Sequen/ sancti euãgelii ſm ioannem.
D

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amẽ dico vobis, nisi granum frumẽti cadẽs i terrã: mortuũ fuerit: ⁊ ipsuʒ soluʒ manet. si auteʒ mortuũ fuerit multum fructum affert. Qui amat animã suaʒ, perdet eaʒ: ⁊ qui odit animaʒ suaʒ in hoc mũdo, in vitã ęternam custodit eã. Si quis mihi ministrat, me sequat: ⁊ vbi sum ego, illic ⁊ minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit euʒ pr̃ meus q i cęlis est.
ca. x. c Sequẽ. sci euãg. ſm mattheũ.

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Nihil opertũ, qđ nõ reueletur: ⁊ occultũ qđ nõ sciatur. Qđ dico vobis in tenebris, dicite in lumine: ⁊ quod in aure auditis prędicate super tecta. Et nolite timere eos qui occidũt corpus, animam autẽ nõ possunt ocidere: sed potius euʒ timete, qui potest aiam ⁊ corpꝰ perdere i gehẽnaʒ. Nõne duo passeres asse veneunt: ⁊ vnus ex illis nõ cadet super terrã sine patre vr̃o? Vestri aũt ⁊ capilli capitis oẽs numerati sũt. nolite ergo timeř: multis passeribus, meliores estis vos. Ois ergo q confitebitur me coram hominibus, cõfitebor ⁊ ego eũ corã patre meo, q est in cęlis. Seq. sci euã. ſm lucã. ca. 14.

In illo tẽpe. Dixit iesus turbis. Si quis venit ad me, ⁊ nõ odit patrẽ suũ, ⁊ mr̃eʒ, ⁊ vxorẽ, ⁊ filios, ⁊ frẽs, ⁊ sorores, adhuc aũt ⁊ aiaʒ suã: nõ põt meus eẽ discipulus. Et q nõ baiulat crucem suã, ⁊ venit post me, non põt meus esse discipulus. Quis

eniz ex vobis volés turriz edi
ficare, nõne prius sedés cõpu
tat sumptus q necessarij sunt,
si hz ad pficiēdū: ne postq̃ po
suerit fundamentū, z non po
tuerit pficere, oés q vidét inci
piāt illudere ei, dicētes, qz hic
hō cępit edificare, z nõ potuit
ↄsummare? Aut qs rex iturus
cõmittere bellū aduersus aliū
regez, nõ sedés prius cogitat
si possit cū decē milib⁹ occur
rere ei, q cū viginti milib⁹ ve
nit ad se? Alioqn adhuc illo
lõge a gēte, legationē mittēs,
rogat ea q̃ pacis sunt. Sic ergo
oīs ex vobis q nõ renūciaue
rit oībus quę possidet, non po
test meus eē discipul⁹. Offer.

ps. 88. Ueritas mea z misericordia mea
cum ipso, z in nomine meo exalta
bitur cornu eius. Offerto.
Inueni dauid seruum meū, oleo
sancto vnxi eum manus eniz mea
auxiliabitur ei: z brachium meum
confortabit eum. Cõmunio

Mat. 5 Dñe quinqz talēta tradidisti mi
hi, ecce alia qnqz suplucratus suz,
euge serue bone z fidelis, qz i pau
ca fuisti fidelis, supra multa te ↄsti
tuā, itra i gaudium dñi tui. Cõi.

88 Semel iuraui in scõ meo: semē ei⁹
i ęternū manebit, z sedes ei⁹ sicut
sol i ↄspectu meo, z sicut luna pfe
cta i eternū, z testis ī celo fidelis.

Posuisti dñe in capite (Cõio. 20
eius coronam de lapide pręcioso.

¶ In natali vni⁹ m̃. nõ p̃o. Int.

In virtute tua dñe lętabit iu 20
stus, z sup salutare tuū exulta
bit vehemēter, desideriū aīe eius
tribuisti ei. ps. Qm̄ pūenisti eum
i benedictionib⁹ dulcedinis, posui
sti i capite eius coronam de lapi
de pręcioso. ℣. Gloria. Introi.

ps. 63. Letabit iustus i dño, z spera
bit i eo, laudabunt oēs recti
corde. ps. Exaudi deus orationez
meā cū deprecor, a timore inimici
eripe aīam meā. ℣. Gloria. Int.

Iustus non ↄturbabit: qz dñs 36
firmat manū eius, tota die mi
seret z cõmodat, z semē eius i be
nedictione erit, z in ęternm ↄser
uabitur. ps. Noli emulari in mali
gnantibus, neqz zelaueris facien
tes iniquitatez. ℣. Glia. Introi. 8

Gloria z honore coronasti eū
z ↄst tuisti eū sup opa manu
uz tuaz. ps. Dñe dñs nr̃, q̃ admi
rabile est nomen tuum in vniuer

sa terra. ℣. Gloria pa. Oratio.
PResta q̄s om̄ps deus, vt qui beati N. martyris tui natalitia colim⁹, intercessione ei⁹, i tui nois amore roboremur. p.

MVneribus nr̄is Secre. q̄s dn̄e p̄cibusq; susceptis, & celestib⁹ nos munda mysterys, & clemēt exaudi p. Post c.

DA q̄s dn̄e de⁹ nr̄: vt sic tuoꝝ cōmemoratione scōꝝ tpali gratulamur offō: ita ꝑpetuo letemur aspectu. p. A

PResta q̄s om̄ps de- lia oro. us, vt itercedente btō. N. martyr̄ tuo, & a cūctis aduersitatib⁹ liberemur in corpore, & a prauis cogitatiōib⁹ mundemur in mēte. Per. Secr.

ACcepta sit i ꝯspectu tuo, dn̄e nr̄a deuotio, & eius nobis fiat supplicatione salutaris, p cui⁹ solēnitate deferē. p. Post

REfecti participatio- cō. ne muneris sacri: q̄s dn̄e de⁹ nr̄: vt cuius exeqmur cultū, sentiamus affectum. Per.

Epistole vt supra in cōi vnius martyris pontifi.. Gradua.

Ps. iii. Beatus vir q timet dn̄m, i mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur. Gradua.

8 Gloria & honore coronasti eum. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Gradua.

Iustus nō ꝯturbabitur, q: dn̄s fir 36
mat manū eius. ℣. Tota die miseretur & commodat, & semen eius in benedictione erit. Gradua.

Posuisti dn̄e super caput eius, co 20
ronam de lapide p̄cioso. ℣. Desiderium aīe eius tribuisti ei, & volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū.

Alla. ℣. Btūs vir q timet dn̄m, 111
in mandatis eius cupit nimis.

Alla. ℣. Posuisti dn̄e sup caput 20
eius, coronā de lapide p̄cioso.

Alla. ℣. Iustus non conturbabi 36
tur, q: dn̄s firmat manum eius.

Alla. ℣. Qui seq̄t me nō ābulat Ioā.
i tenebris, s; hēbit lumē vite et̄ne. 16

Alleluia. ℣. Letabitur iustus in Ps. 63.
dn̄o, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

Alleluia. ℣. Gloria & honore co 8
ronasti eum domine. Tractus.

Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei, & vo 20
lūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. ℣. Qm̄ p̄uenisti eū i b̄ndictionib⁹ dulcedinis. ℣. Posuisti in capite eius coronam de lapide precioso.

Euangelia dn̄r vt s̄ in cōi vnius marty. pontificis. Offerto.

In v̄tute tua dn̄e letabit iust⁹ & su 20
p salutar̄ tuū exultabit vehemēter, d̄sideriū aīe ei⁹ tribuisti ei. Offe.

Gloria & honore coronasti eum, 8
& constituisti eū super opera manuum tuarum domine. Offer.

Desiderium aie eius tribuisti ei do
mine, et volūtate labiorum eius non
fraudasti eū, posuisti i capite eius
coronā de lapide precioso. Offer.
Posuisti dñe in capite eius, coro
nam de lapide precioso: vitam petijt
a te, et tribuisti ei. Alleluia. Cōio.
Mat. Qui vult venire post me, abne
16 get semetipsum, et tollat crucem
suam, et sequatur me. Cōmunio.
ps.20. Magna est gloria eius in salutari
tuo, gloriam et magnum decorem
impones super eum dñe. Cōio.
ioā.12. Qui mihi ministrat me sequatur, et
vbi sum ego, illic et minister meus
ps.20. Posuisti dñe i capite (erit. Cōi.
ei' coronā de lapide precioso. Cō.
ps.63. Letabitur iustus in dño, et spera
bit in eo, et laudabuntur omnes re
cti corde. Alleluia, alla. In
festo vnius sancti a pascha vs
q3 ad penteco. vbi alius specia
lis non assignatur. Introitus.

ps.63. Protexisti me deus a cō
uentu malignan
tiū alla, et a multi
tudine operātiū
iniqtatē: alla.al
leluia. ps. Exau
di deus oratio
nem meam cū deprecor a timore
inimici eripe aiam meam. V. Glo
ria pa. Lcō libri sapientie.
ca. 5. Stabūt iusti in magna cō
stantia aduersus eos q se an
gustiauerunt, et qui abstulerūt
labores eorum. Videntes, turba
buntur timore horribili, et mira
buntur in subitatione inspera
te salutis, dicētes intra se: pe
nitentiam agentes: et pre angu
stia spūs gemētes. Hi sunt qs
aliqñ habuimus in derisum, et
similitudinē improperij. Nos
insensati, vitam illorum estima
bamus insaniā, et finē illorum si
ne honore. Ecce qūo cōputa
ti sunt inter filios dei, et inter
sanctos sors illorum est.
Alleluia. V. Confitebuntur celi ps. 88.
mirabilia tua domine, etenim ve
ritatem tuā in ecclesia sanctorum.
Alla. V. Posuisti dñe sup caput 20
eius, coronam de lapide precioso.
Alleluia. V. Iustus vt palma 91
florebit: et sicut cedrus libani mul
tiplicabitur.
Alleluia. V. Iustus germinabit
sicut lilium, et florebit in eternum
ante dominum. Sequentia san
cti euangelij sm ioannem. ca.15.
In illo tēpore. Dixit Iesus
discipulis suis. Ego sum vi
tis vera: et pr meus agricola
est. Oēm palmitem i me, non
ferentem fructum: tollet eum: et
oēm q fert fructum, purgabit
eū, vt fructū plus afferat. Iam
vos mūdi estis, pter sermo

nem, quez locutus suz vobis. Manete i me: z ego in vobis, Sicut palmes nō potest ferre fructū a semetipso, nisi manse rit i vitę: sic nec vos, nisi i me mā seritis. Ego suz vitis, z vos palmites. qui manet in me, z ego i eo, hic fert fructum mul tum: qz sine me nihil potestis facere. Si qs i me nō mā serit: mittetur foras sicut palmes, z arescet, z colligent eū, z i ignē mittent, z ardet. Si mā seritis i me, z verba mea i vobis mā serit: qd̄cunqz volueritis, pete tis, z fiet vobis. Sequētia san

ca.15. cti euāgelij secundū Ioannez.

IN illo tp̄e. Dixit iesus di scipulis suis. Ego sum vitis z vos palmites. qui manet in me, z ego i eo, hͣ fert fructū mł tū. qz sine me nihil potestis fa cere. Si quis in me non māse rit, mittet foras sicut palmes, z arescet, z colligēt eū, z i ignē mittent, z ardet. Si mā seritis in me, z verba mea in vobis manserint: qd̄cunqz volueri tis, petetis, z fiet vobis. In hoc clarificatus est pater meus: vt fructum plurimū afferatis, z efficiamini mei discipuli. Si cut dilexit me pater, z ego di lexi vos. Manete in dilectio ne mea. Si p̄cepta mea serua ueritis, manebitis in dilectio ne mea: sicut z ego p̄cepta pa tris mei seruaui, z maneo in eius dilectione. Hęc locutus sum vobis: vt gaudium meuz in vobis sit, z gaudium vestrū impleatur. Offertorium.

Confitebūtur cęli mirabilia tua ps.88. dn̄e, z veritatem tuam in ecclesia sanctorum. Alleluia, Alla. Cōio.

Letabitur iustus in dn̄o, z spera bit in eo, z laudabunt omnē recti corde. Alla, alla. In natalitijs plurimoꝝ martyr. a pascha vs qz ad pēteco. vbi alius specia lis non assignatur. Introitus. 64

Sancti tui do ps.144 mine bene dicent te, gloriā regni tui dicent alleluia. ps. Ex altabo te deus meus rex, z be nedicaz noī tuo in seculum z in seculum seculi. ℣. Gloria patri zc. Oratio compe tens. Lectio libri sapientię

Stabūt iusti in magna cōca.6.a stantia, aduersus eos q se angustiauerunt, z qui abstule runt labores eorū. Videntes, turbabūtur timore horribili, z mirabuntur in subitatione i sperate salutis, dicētes itra se, penitentiā agētes: z p̄ꝛę angu

stia spiritus gemētes. Hi sunt quos aliqñ habuimus in deri sum, ꝛ in similitudinē3 impro pery. Nos insensati, vitā illoꝝ estimabamus insania3, ꝛ finē illorum sine honore: ecce qūo cōputati sunt inter filios dei: ꝛ inter sanctos sors illoru3 est.

Alleluia. ℣. Sancti tui domine florebunt sicut lilium, ꝛ sicut odor balsami erunt ante te.

Alleluia. ℣. Stabūt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt. ꝛ qui abstulerunt labores eorum.

ps.115. Alleluia. ℣. Preciosa in conspectu domini, mors sanctoru3 eius.

67 Alleluia. ℣. Mirabilis deus noster in sanctis suis. Euangeliu3. Ego sum vitis vera, ꝛ pater meus agricola est. Omnem palmitem in me, non ferentem fructum, tollet eu3, vt supra. folio.266. Euangelium. Ego sum vitis, ꝛ vos palmites. qui manet in me. ꝛc. vt supra. Offertorium.

31 Letamini in domino ꝛ exultate iusti, ꝛ gloriamini omnes recti corde alleluia. Communio

32 Gaudete iusti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio: alleluia.

¶ In natalitys plurimorum martyrum. Introitus.

ps.78. Intret in conspectu tuo domine gemitus compeditoruū; redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: vindica domine sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt hierusalem in pomorum custodiam. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Introitus.

Sapientiam sanctorum narrent populi, ꝛ laudes eorum nunciet ecclesia, nomina autem eorum viuent in seculum seculi. eccle. 44

ps. Exultate iusti in domino, rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Sicut erat. Introi. ps.32.

Salus autem iustorum a domino, ꝛ protector eorum est in tempore tribulationis. ps. Noli emulari in malignantibus, neq3 zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛc. Introi. 36

Clamauerunt iusti, ꝛ dominus exaudiuit eos, ꝛ ex om- 33

nibus tribulationibus eorum libe-
rauit eos. ps. Benedicam domi
num in omni tempore, semper la-
us eius in ore meo. ℣. Gloria pa-
tri ꝛ filio, ꝛ spiritui scō. Introi.
33 MUlte tribulationes iustorū,
ꝛ de his omnibus liberauit
eos dominus, dominus custodit
omnia ossa eorum, vnum ex his
non conteretur. ps. Benedicam
dominum in omni tempore, sem-
per laus eius in ore meo. ℣. Glo-
ria patri ꝛ filio ꝛ spū scō. Intro.
32 ECce oculi domini super timē
tes eum: sperantes in miseri
cordia eius alleluia: vt eripiat a
morte animas eorum: quoniam
adiutor ꝛ protector noster est alle
luia. alleluia. ps. Exultate iusti in
domino: rectos decet collauda-
tio. ℣. Gloria patri ꝛc. Introi.
84 LOquetur dominus pacē in
plebem suā. ꝛ super sanctos
suos, ꝛ in eos qui cōuertuntur ad
ipsum. ps. Benedixisti domine
terram tuam, auertisti captiuita-
tem iacob. ℣. Gloria pa. Intro.
sap.3. IUdicant sancti gentes, ꝛ do-
minantur populis, ꝛ regnabit
dominus deus illorum in perpe-
ps.32. tuum. ps. Exultate iusti in domi-
no, rectos decet collaudatio. ℣.
Gloria patri, ꝛ filio. Introitus.
112 LAudate pueri dominū, lauda
te nomen domini, qui habita

re facit sterilem in domo, matrē
filiorum lętantem. ps. Sit nomē
domini benedictum, ex hoc ꝛ nunc
ꝛ vsqꝫ in seculum. ℣. Gloria patri
ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Introi.
TImete dominū omnes san- 33
cti eius, quoniam nihil deest
timentibus eum: diuites eguerunt
ꝛ esurierunt, inquirentes autem
dominum non deficient omni bo-
no. ps. Benedicam dominum in
omni tempore semper laus eius
in ore meo. ℣. Gloria pa. Intro.
IUsti epulentur ꝛ exultent in ps.67.
conspectu dei, ꝛ delectētur in
lętitia. ps. Exurgat deus ꝛ dissi-
pentur inimici eius, ꝛ fugiant qui
oderunt eum a facie eius. ℣. Glo
ria patri ꝛ filio, ꝛc. Oratio.

Eus q nos con
cedis sanctoꝝ
martyrū tuo-
rū. N. ꝛ. N. na
talitia colere:
da nobis i ęterna btitudine, ꝛ
de eoꝝ societate gaudere. P.
MUnera tibi dn̄e Secre.
nr̄ę deuotiōis offerim⁹,
quę ꝛ ꝓ tuorū tibi grata sint
honore iustoꝝ: ꝛ nobis saluta
ria te miserāte reddant. Per
PResta nobis Post cōio.
q̄s dn̄e, intercedentib⁹ san
ctis tuis. N. ꝛ. N. vt quod ore
cōtingimus: pura mēte capia-

mus. Per dñm. Alia oratio.

DEus q nos annua sanctorũ martyrum tuorũ N. & N. solẽnitate lętificas: cõcede propitius: vt quorũ gaudemus meritis: instruamur exemplis. Per domi. Secre.

OBlatis q̃s dñe placare muneribus: & intercedẽtibus sanctis tuis. N. & N. a cũctis nos defende periculis. p.

HEc nos cõio Post cõio. dñe purget a crimine: & intercedentibus sanctis tuis. N. & N cęlestis remedij faciat esse consortes. Per dñz. ¶ Si fuerit vterqz pontifex. Oõ.

BEatorũ martyrũ tuorũ pariterqz pontificũ. N. & . N. nos q̃s dñe festa tueãtur: & eorum commẽdet oratio veneranda. Per do. Secreta.

ADesto dñe supplicationibus nr̃is: quas in sctõrũ tuorũ cõmemoratiõe deferim⁹, vt qui nr̃ę iustitię fiduciã nõ habem⁹: eorũ q tibi placuerũt meritis adiuuemur. p. Post c.

QVęsumus dñe salutaribus repleti mysterijs: vt quorũ solennia cęlebram⁹: eorũ oratiõibus adiuuemur. Per do. Lectio libri sapiẽtie.

puer. ca. 15 A LIngua sapientiũ, ornat sciẽntiã: os fatuorũ, ebullit stultitiã. In oĩ loco oculi dñi cõtẽplantur bonos & malos. Lingua placabilis, lignum vitę: que aũt imoderata est, conteret spiritum. Domus iusti, plurima fortitudo: & in fructibus impij, cõturbatio. Labia sapientiũ, dissemninabunt sciẽtiã: cor stultorũ, dissimile erit. Victimę impiorũ, abominabiles dño, vota iustorũ: placabilia. Qui sequitur iustitiã: diligit a dño. Lcõ libri sapiẽtię cap. 5. C

IVsti aũt in ppetuũ viuẽt, & apud dñz est merces eorũ, & cogitatio eorũ apud altissimũ. Ideo accipiẽt regnũ decoris, & diadema speciei d̃ manu dñi: quoniam dextere sua teget eos, & bracio sancto suo defendet illos. Accipient armaturã zeli illius, & armabit creaturã ad vltõez inimicorũ. Induent pro thorace, iustitiã, & acipient pro galea, iudiciuz certum. sument scutũ inexpugnabile equitatez: ibunt directe promissiones. & ad certuz locum deducet illos dñs de⁹ noster. Lectio libri sapientię.

IVstorũ animę i manu dei ca. 3. a sunt, & non tãget illos tormẽtũ mortis. Visi sunt oculis insipientiũ mori: & estimata ẽ afflictio, exit⁹ illorũ. & qd a nobis

bis est iter exterminij: illi autẽ sunt ĩ pace. Et si corã hoĩbus tormẽta passi sunt, spes illorũ ĩmortalitate plena est. In paucis vexati, in multis bñ dispo/nent̃: qm̃ deus tẽtauit eos, ⁊ ĩuenit eos dignos se. Tanq̃ au/rũ ĩ fornace ꝓbauit illos, ⁊ q̃si holocausta hostie accepit il/los, ⁊ ĩ tpe erit respect⁹ illoꝝ. Fulgebũt iusti, ⁊ tanq̃ scintille ĩ arũdineto discurrẽt. Iudica/bunt nationes, ⁊ dñabuntur pplis, ⁊ regnabit dñs illorũ, in perpetuũ. Lcõ libri sapientie.

puer. ca.x.d

Expectatio iustorũ, letitia, spes aũt impiorũ, peribit. Fortitudo simplicis, via dñi: ⁊ pauor his q operant̃ malũ. Iustus in eternũ non cõmouebit̃: impij aũt nõ habitabũt in terra. Os iusti parturiet sapiẽ/tiã, ligua prauorũ peribit. La/bia iusti ꝯsiderãt placita, os ĩ/pioꝝ, peruersa. Simplicitas iu/stoꝝ diriget eos, ⁊ supplanta/tio puersoꝝ vastabit illos. Nõ ꝓderũt diuitie in die vltiõis: iustitia aũt liberabit a morte. Iustitia simplicis, diriget viaꝫ eius: ⁊ in ĩpietate sua, corruet ĩpi⁹. Iustitia rectoꝝ liberabit eos: ⁊ ĩ insidijs suis capient̃ iniqui. Iustus de angustia libe/ratus est: ⁊ tradet̃ impius pro

ca.xi. A

eo. Simulator ore, decipit ami/cum suũ: iusti aũt liberabunt̃ sciẽtia. In bonis iustorũ, exal/tabitur ciuitas: ⁊ in ꝑditione ĩ/pioꝝ, erit laudatio. In benedi/ctione iustorũ, exaltabitur ci/uitas. Lectio libri sapientie. ca.x.d

Reddet deus mercedem laborum sanctoꝝ suoꝝ, ⁊ deducet illos in via mirabi/li: ⁊ fuit illis ĩ velamẽto diei, ⁊ in luce stellarum nocte. tran/stulit illos per mare rubrũ, ⁊ transuexit illos per aquam ni/miam. Inimicos aũt illorum demersit in mare, ⁊ ab altitu/dine inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerũt spolia ĩpioꝝ ⁊ decantauerunt, dñe nomen sanctuꝫ tuũ, ⁊ victriceꝫ manũ tuã laudauerunt pariter: dñe de⁹ noster. Lcõ libri sapiẽtie.

Hi sunt viri misericordie, q̃ rũ iustitie obliuionẽ non acceperũt. Cũ semine eorũ ꝑ/manet bona, hereditas sctã, nepotes eoꝝ, ⁊ in testamẽtis stetit semen eorũ: ⁊ filij eoꝝ propter eos in eternũ manẽt: Generatio eoruꝫ, ⁊ glia eoꝝ, nõ derelinquet̃. Corpora eoꝝ ĩ pace sepulta sunt, ⁊ nomina eoꝝ viuent in secula. Sapien/tiam eorum narrent omnes populi ⁊ laudeꝫ eoꝝ ꝓnũciet

eccle. ca.44 B

eccle. omnis ecclesia sanctorum.
ca.2.d Lectio libri sapientię.
Qui timēt dominus, nō erunt increduli verbo illius: ꝛ q diligūt illū, ꝯseruabūt viā illi⁹. Qui timent dn̄m, inqrēt q̄ beneplacita sunt illi: ꝛ qui diligūt illū, replebunt lege ipsius. Qui timēt dn̄z, ꝑparabūt corda sua, ꝛ in ꝯspectu ipsius sctificabunt aīas suas. Qui timēt dn̄z, custodiēt mandata il
eccle. lius, ꝛ patientiā habebūt vsq3
ca.39. ad circūspectionē illi⁹. Lcō libri sapiētię.
Sapientiā antiquorū exquiret sapiens, ꝛ in prophetis vacabit. Narrationē virorū nominatorū3 ꝯseruabit, ꝛ in versutias parabolarum simul itroibit. Occulta ꝓuerbiorum exquiret, ꝛ ī abscōditis parabolarū versabitur. In medio magnatorum ministrabit: ꝛ in cōspectu presidis apparebit. ꝛ ī terrā alienaru3 gentiu3 pertransiet. bona eni3
1.ca.j. ꝛ mala, in oibus tentabit. Le
a ctio eplę beati petri apl̄i.
Benedictus de⁹ ꝛ pater dn̄i nostri iesu christi qui ꝺm magnā misericordia3 suam regenerauit nos in spe3 viua3, per resurrectionē iesu xp̄i ex mortuis, in hereditatē ī corruptibilem, ꝛ icōtaminatā, ꝛ imarcessibilē, conseruatā i cęlis in vobis, qui in virtute dei custodimini ꝑ fide3 i salutem, paratā reuelari i tpe nouissimo, i quo exultabitis, modicū n̄ūc, si oportet ꝯtristari i varijs tētatiōib⁹, vt ꝓbatio vr̄ę fidei, multo p̄ciosior sit auro (qd̄ perit, ꝛ tn̄ ꝑ ignē ꝓbat̄.) Chri̇̄o igit̄ passo i carne: ꝛ vos ea de3 cogitatione armamini, q2 q passus est i carne, desijt a pctīs: vt ia3 nō hoium desiderijs, sed volūtati dei, qd̄ reliquum est i carne viuat tēporis. Lectio epistolę beati pauli apl̄i. Ad hebreos. ca.x.f
Fratres, Rememoramini pristinos dies, in quib⁹ illuminati, magnū certamen sustinuistis passionū: i altero quidē opprobrijs ꝛ tribulationibu3 spectaculū facti: i altero aūt socij taliter cōuersantiū effecti. Nā ꝛ vinctis cōpassi estis, ꝛ rapinā bonorum vr̄orum cū gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere meliorē ꝛ manētem substantiā in cęlis Nolite itaq3 amitere ꝯfidētiā vr̄a3, q̄ magnā h3 remunerationem. Patiētia eni vobis necessaria est: vt volūtatē dei facientes, reportetis repromissionē. Adhuc eni3 modicū aliq̄ntulūq3, qui venturus est veniet, ꝛ nō

tardabit. Iustus aūt me' ex fi-
ca. ii. f de viuit. Lectio epistole beati
pauli apostoli. Ad hebreos.
FRēs. Sci p fidē vicerūt re
gna, opati sūt iustitiā, ade
pti sunt repromissiōes, obtura
uerūt ora leonū, extīxerūt ipe
tuz ignis, effugauerūt aciem
gladij ꝯualuerunt de īfirmita
te, fortes fcī sunt ī bello, castra
verterūt exteroꝝ, acceperunt
mulieres de resurrectiōe mor
tuos suos, alij aūt distēti sunt,
nō suscipiētes redēptionez. vt
meliorē inuenirēt resurrectio
nez. Alij vero ludibria, ꝛ ver-
bera experti, insup ꝛ vincula,
ꝛ carceres: Lapidati sunt, secti
sunt, tētati sunt, in occisiōe gla
dij mortui sunt, circuierunt in
melotis, ꝛ in pelibus caprinis.
egētes, angustiati, afflicti: qb'
dignus nō erat mūd', in soli
tudinibus errantes, in monti-
bus, ꝛ ī speluncis, ꝛ in cauernis
terre. Et hi omnes testimonio
fidei probati: inuenti sunt. In
christo iesu dn̄o nostro. Gra.
exo.15 Gloriosus deus ī sanctis suis: mi-
rabilis ī maiestate, faciens prodi-
gia. ℣. Dextera tua dn̄e glorifica-
ta est in virtute, dextera manus
tua confregit inimicos. Grad.
ps.88 Confitebūtur celi mirabilia tua
dn̄e, ꝛ veritatem tuam in ecclesia
sanctorum. ℣. Misericordias tu-
as dn̄e in eternum cantabo, in ge
neratione ꝛ progenie. Gradua.
Aīa nostra sicut passer erepta ē 123
de laqueo venantium. ℣. Laque-
us contritus est: ꝛ nos liberati su-
mus: adiutorium nrm in noie dn̄i
qui fecit celum ꝛ terram. Grad.
Clamauerunt iusti, ꝛ dominus 33
exaudiuit eos, ꝛ ex oib' tribulatio
nibus eoꝝ liberauit eos. ℣. Iux-
ta ē dn̄s his q tribulato sūt corde.
ꝛ humiles spū saluabuntur. Gra.
Ecce q̄ bonum ꝛ q̄ iocunduz ha- 132
bitare fratres in vnū. ℣. Sicut vn
guentum in capite, qd̄ descendit ī
barbam, barbam aaron. Gra.
Iustoꝝ aīe in manu dei sunt: ꝛ nō 3
tanget illos tormentum malitie.
℣. Uisi sunt oculis insipientiū mo
ri: illi autem sunt in pace. Gra.
Vindica dn̄e sanguinē scōꝝ tuoꝝ q 78
effusus ē. ℣. Posuerūt mortalia
seruoꝝ tuoꝝ escas volatilib' celi,
carnes scōꝝ tuoꝝ bestijs terre.
Exultabūt scī ī glia, le- Gra. 149
tabuntur in cubilibus suis. ℣. Cā
tate dn̄o canticum nouum: laus
eius in ecclesia sanctorum. Gra.
Timete dn̄m omnes sancti eius, 33
quoniam nihil deest timentibus
eum. ℣. Inquirentes autē dn̄m,
non deficient omni bono. Gra.
Preciosa in conspectu dn̄i, mors 115
scōꝝ eius. ℣. Credidi, ppter qd̄ locu

tʼ sū: ego aūt humiliatʼ sū nimis.
144 Alleluia. ℣. Sancti tui dñe benedicent te, gloriā regni tui dicēt.
112 Alleluia. ℣. Laudate pueri dominum, laudate nomen domini.
32 Alleluia. ℣. Gaudete iusti in domino rectos decet collaudatio.
67 Alleluia. ℣. Mirabilis dominus noster in sanctis suis.
149 Alla. ℣. Exultabunt scti in gloria, lętabuntur in cubilibus suis.
eccle. Alleluia. ℣. Corpora sanctorum in
44 pace sepulta sunt, ꝛ nomina eorū viuent in generatione ꝛ gñatioñe.
ps.67 Alla. ℣. Iusti epulent ꝛ exultēt ī ꝯspectu dei, ꝛ delectent ī lętitia.
sap.3. Alleluia. ℣. Fulgebunt iusti ꝛ tanquam scintillę in arundineto discurrent in ęternum.
ps.115. Alleluia. ℣. Te martyrum candidatus laudat exercitus dñe.
31 Alleluia. ℣. Preciosa in conspectu domini: mors sanctorum eius.
Alla. ℣. Letamini in dño ꝛ exultate iusti, ꝛ glami oēs recti corde.
Alla. ℣. Hęc ē vera fraternitas q̄ vicit mundi crimina: christum secuta ē inclyta: tenēs regna celestia.
sap.3. Alleluia. ℣. Iudicabūt sancti nationes, ꝛ dñabūtur pplis ꝛ regnabit illorum rex in ęternum.
Alleluia. ℣. Iustorum animę ī manu dei sunt: ꝛ non tanget illos tormentum malitię.
Alleluia. ℣. Tradiderunt corpora sua pp deum ad supplicia, ideo coronantur, ꝛ accipiunt palmam.
Alleluia. ℣. Laudate dñm in sanctis eius laudate eum in firmamēto virtutis eius. ps.150

Tractus.

Qui seminant in lachrymis, ī gaudio metent. ℣. Euntes ibant ꝛ flebant, mittentes semina sua. ℣. Venientes aūt venient cū exultatione, portantes manipulos suos.

Seq. sci euāg. fm mattheum. ca.5.a

In illo tpe. Vidēs iesus turbas, ascēdit in montē: ꝛ cū sedisset, accesserūt ad eū discipuli eiʼ, ꝛ aperiens os suū, docebat eos, dicēs, Bti pauperes spū: qm̄ ipsorum ē regnū cęlorum. Bti mites: qm̄ ipsi possidebūt terram. Beati qui lugēt: qm̄ ipsi cōsolabunt. Beati q esuriūt, ꝛ sitiunt iustitiam: qm̄ ipsi saturabunt. Beati misericordes: qm̄ ipsi misericordiā ꝯsequentur. Bti mūdo corde: qm̄ ipsi deum videbunt. Bti pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. Beati qui persecutionē patiūtur ꝑpter iustitiā: qm̄ ipsorum est regnū cęlorum. Beati estis cum maledixerint vobis hoies, ꝛ ꝑsecuti vos fuerint, ꝛ dixerit oē malū aduersus vos, mētiētes, propter me. gaudete ꝛ exultate, qm̄ merces vr̄a copiosa est ī cęlis. Sequētia s. euāgelij fm mattheū. ca.14. a

In illo tpe. Sedente iesu su per mōtem oliueti, accesse rūt ad eū discipuli ei⁹ secreto, dicētes. Dic nob̄ q̄n hęc erūt ꝛ qd̄ signū aduēt⁹ tui, ꝛ ꝯsūma tionis scl'i? Et rn̄dens iesus, dixit eis, Videte ne quis vos se ducat. multi eni venięt i noīe meo, dicentes, ego sum xp̄s: ꝛ multos seducēt. Audituri enī estis ꝓlia, ꝛ opiniones ꝓlioꝝ. Videte ne turbemini. oportet eni hęc fieri: sed nōdū ē finis.
ca. [illegible] surget gēs in gētem, ꝛ re gnū i regnū, ꝛ erūt pestilētię, ꝛ fames, ꝛ terremotus ꝑ loca; hęc aūt oīa initia sunt doloꝝ. Tūc tradēt vos in tribulatio nē, ꝛ occidēt vos: ꝛ eritis odio oībus hoībus propter nomen meū. Et tūc scandalizabūtur multi, ꝛ inuicē tradēt, ꝛ odio habebūt inuicē. Et multi pseu do ꝓphetę surgēt, ꝛ seducēt multos. Et q̄m abūdabit iniq tas: refrigescet charitas mul toꝝ. qui aūt perseuerauerit vsq3 in finē, hic saluus erit. Sequē

ca. 12. tia sancti euāgelij s̄m lucam.

In illo tpe. Dixit iesus di scipulis suis. Attendite a fermēto phariseorū, qd̄ est hy pocrisis. Nihil opertū, qd̄ non reueleť: neq3 absconditū, qd̄ nō sciatur. Quoniā quę i tene bris dixistis, i lumine dicenť: Et qd̄ i aure locuti estis in cu biculis, pręadicabitur in tectis. Dico aūt vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui occi dūt corpus, ꝛ post hęc nō hn̄t amplius quid faciēt. Ostendā aūt vobis quē timeatis: time te eū q postq̄ occiderit, h3 ptā tē mittere in gehēnā. ita dico vobis, hūc timete. Nōne q̄nq3 passeres veneunt dipondio: ꝛ vnus ex illis nō est i obliuiōe corā deo? S3 ꝛ capilli capitis vestri oēs numerati sūt. Noli te ergo timere: multis passeri b⁹ pluris estis vos. Dico autē vobis, Oīs q̄cūq3 cōfessus fue rit me corā hoībus, ꝛ fili⁹ hoīs ꝯfitebiť eū corā angelis dei.

Sequētia sci euāgelij s̄z lucā. ca. 6. c

In illo tpe. Descēdēs iesus d mōte, stetit in loco cāpe stri, ꝛ turba discipuloꝝ eius, ꝛ multitudo copiosa plebis, ab omni iudea, ꝛ hierusalē, ꝛ ma ritima, ꝛ tyri, ꝛ sidonis, qui ve nerant vt audiret eū, ꝛ sanarē tur a languoribus suis. Et qui vexabanť a spiritib⁹ imūdis, curabanť. Et oīs turba quere bat eū tāgere: q2 virtus d illo exibat, ꝛ sanabat oēs. Et ipse eleuatis oculis i discipulos su os, dicebat, Beati pauperes:

qm̃ veſtrũ eſt regnũ dei. Beati qui nũc eſuritis: q2 ſaturabimini. Beati qui nũc fletis: q2 ridebitis. Beati eritis cũ vos oderint hoĩes, ⁊ cũ ſeparauerint vos, ⁊ exprobrauerint, ⁊ eiecerint nomẽ vr̃m tanq̃ malũ, ꝑpter filiũ hominis. Gaudete ĩ illa die, ⁊ exultate: ecce enim merces vr̃a multa eſt in cęlis.

ca.xi. Sequẽtia ſcĩ euãgelij ſꝫ lucã.

B In illo tp̃e. Dicebat Ieſus turbis iudeorum, ⁊ principib⁹ ſacerdotũ. Vę vobis, qui edificatis monumenta ꝓphetarũ, patres aũt vr̃i occiderũt illos. profecto teſtificamini, ꝙ ꝯſentitis operib⁹ patrũ veſtrorũ: qm̃ quidẽ ipſi eos occiderũt, vos aũt edificatis eorũ ſepulchra. Propterea ⁊ ſapiẽtia dĩ dixit, Mittã ad illos ꝓphetas, ⁊ apl̃os, ⁊ ex illis occident, ⁊ ꝑſequent̃: vt iquirat̃ ſãguis oĩum ꝓphetarũ, q effuſus eſt a ꝯſtitutiõe mũdi, a gñatiõe iſta, a ſanguine abel, vſq3 ad ſanguinẽ zacharię q perijt iter altare ⁊ ędẽ. Ita dico vobis, requiret̃ ab hac generatiõe. Vę vobis legiſperitis, q tuliſtis clauẽ ſciẽtię: ipſi non introiſtis, ⁊ eos q itroibãt ꝓhibuiſtis. Cũ hęc ad illos diceret, cęperũt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere, ⁊ os ei⁹ opprimere, dẽ multis, inſidiãtes ei, ⁊ quęrẽtes capere aliqd ex ore ei⁹, vt accuſarẽt eũ. Seq. ſcĩ euã. ſm lucã. ca.xx.c

In illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis prelia ⁊ ſeditiones, nolite terreri: oporteret ꝑmũ hęc fieri, ſꝫ nõdũ ſtatim finis. Tũc dicebat illis, Surget gẽs ꝯtra gẽtẽ, ⁊ regnũ aduerſus regnũ: ⁊ terremotus magni erũt ꝑ loca, ⁊ peſtilẽtię, ⁊ fames, terroreſq3 de cęlo, ⁊ ſigna magna erunt. Sed ante hęc oĩa, inijcient vobis manus ſuas: ⁊ ꝑſequent̃, tradẽtes ĩ ſynagogas, ⁊ cuſtodias, trahẽtes ad reges ⁊ pręſides, ꝓpter nomẽ meũ. cõtinget aũt vobis in teſtimonium. Ponite ergo in cordib⁹ vr̃is, nõ ꝓmeditari quẽadmodũ r̃ndeatis. ego enim dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiã: cui nõ poterunt reſiſtere, ⁊ cõtradicere oẽs aduerſarij veſtri. Trademini aũt a parẽtib⁹ ⁊ fribus, ⁊ cognatis, ⁊ amicis: ⁊ morte afficiẽt ex vobis, ⁊ eritis odio oĩbus hoĩbus, propter nomen meũ. ⁊ capillus de capite veſtro nõ peribit. in patiẽtia veſtra poſſidebitis animas vr̃as. ca.x.c

Seq. ſancti euan. ſm lucã.

In illo tp̃e. Dixit ieſus di-

scipulis suis. Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui me misit. Reversi sunt autem septuaginta cum gaudio, dicentes: Domine, etiam demonia in nomine tuo subiciuntur nobis. Et ait illis, Videbam sathanam sicut fulgur de celo cadentem. Ecce do vobis potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones et supra omnem virtutem inimici, et nihil vobis nocebit. Verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus subiciuntur vobis, gaudete autem, quia nomina vestra scripta sunt in celis. Seq.

ca.ii.d Sancti evangelii secundum mattheum.

IN illo tempore. Respondens iesus dixit, Confiteor tibi pater domine celi, et terre, quia abscondisti hec a sapientibus, et prudentibus et revelasti ea parvulis. Ita pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita sunt a patre meo. et nemo novit filium, nisi pater, neque patrem quis novit nisi filius, et cui voluerit filius revelare. Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. Tollite iugum meum, super vos, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suave est, et onus meum leve. Offer.

Anima nostra sicut passer erepta est ps. 123. de laqueo venantium: laqueus contritus est: et nos liberati sumus. Offe.

Repleti sumus mane misericordia tua exultavimus et delectati sumus, alleluia. Offerto. 89

Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue, benedictus deus, alleluia. Offerto. 67

Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorum, alleluia. Offer. 149

Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iustis: domine ut scuto bone voluntatis tue coronasti eos. Offer. 5

Iustorum anime in manu dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace: alla. Offer. sap. 3.

Letamini in domino et exultate iusti, et gloriamini omnes recti corde, all. Co. ps. 31.

Multitudo languentium: et qui vexabantur a spiritibus immundis veniebant ad eum: quia virtus ab illo exibat: et sanabat omnes. Coio. luc. 6.

Iustorum anime in manu dei sunt, et non tanget illos tormentum malitie: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. Coio. sap. 3.

Beati mundo corde: quoniam ipsi deum videbunt: beati pacifici: quoniam filii dei vocabuntur: beati qui persecutionem Mat. 5.

patiuntur pp iustitiam: quoniam ipsorum ẽ regnum celoꝝ. Cõio.

ps.32. Gaudete iusti i dño alla: rectos decet collaudatio. Alla. Cõio.

78 Posuerunt mortalia seruoꝝ tuoꝝ dñe escas volatilibus celi, carnes scõꝝ tuoꝝ bestijs terre: sm magnitudinem brachij tui: possíde filios morti punitorum. Cõmunio.

Mat. 12 Quicũq; fecerit volũtatẽ patris mei q i celis est: ipse meus frẽr, & soror, & mr ẽ: dicit dñs. Cõio.

sap.3. Et si corã hoibus tormenta passi sunt, deus temptauit eos tanq aurũ i fornace probauit eos & quasi holocausta accepit eos. Cõio.

ps.123. Anima nostra sicut passer erepta ẽ de laqueo venantiũ. Cõio.

Mat. 16 Signa eos qui in me credunt hec sequentur, demonia eycient, super egros manus imponent: & bene habebũt. Cõmunio.

luc.12. Dico autem vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui vos persequuntur. Communio.

Quõ dico vobis i tenebris: dicite i lumine dicit dñs: & qd i aure audistis pdicate sup tecta. ¶ In natali vnius confessoris põtificis. Introitus.

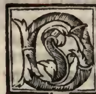
eccle. 45 Statuit ei dñs testm̃ pacis, & principẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij dignitas i ẽternũ. ps. Memento dñe dauid, & oĩs man/ ps.131. suetudinis eius. ℣. Glia. Intro.

Sacerdotes tui dñe iduãt iustitiã, & sci tui exultẽt, pp dauid seruũ tuum nõ auertas faciẽ xpi tui. ps. Memento dñe dauid, & oĩs mãsuetudinis ei⁹. ℣. Gloria.

Sacerdotes eius induant salutare, & sci eius exultatione exultabunt. ps. Memento dñe dauid, & omnis mãsuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Introi.

Sacerdotes dei bñdicite dñm, dan.3. sci & humiles corde laudate deũ. ps. Bñdicite oĩa opera dñi dño, laudate & superexaltate eum in secula. ℣. Gloria patri &c. Intro.

Iustus vt palma florebit, sicut ps.91. cedrus libani multiplicabitur plantatus i domo dñi: in atrijs domus dei nr̃i. ps. Bonũ est ɔfiteri dño, & psallere nomini tuo altissime. ℣. Gloria patri. Oratio.

Da qs oĩps de⁹, vt bti. N. ɔfessoris tui atq; põtificis veneranda solẽnitas, & deuotionẽ nob augeat & salutẽ. Per. d. Secre.

Sancti tui qs dñe nos vbiq; lẽtificẽt, vt dũ eoꝝ merita recolimus, patrocinia sentiamus. Per dñm. Post cõio.

PReſta qͣs oḿps deus, vt de pceptis muneribus grãs exhibẽtes, intercedẽte btõ. N. ꝯfeſſore tuo atqꝫ pontifice, beneficia potiora ſumamꝰ. Per.

Alia oõ.

EXaudi qͣs dñe pces nr̃as, quas in bti. N. ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis ſolẽnia deferimus, ⁊ qui tibi digne meruit famulari eiꝰ intercedẽtibꝰ meritis, ab oĩbus nos abſolue peccatis. Per.

Secre.

SAncti. N. ꝯfeſſoris tui atqꝫ põtificis qͣs dñe annua ſolẽnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placatiõis officia, ⁊ illũ beata retributio comitet̃, ⁊ nobis gratię tuę dona ꝯciliet. Per.

Poſt cõ.

DEus fideliuꝫ remunerator aĩaꝝ, p̃ſta vt bti. N. ꝯfeſſoris tui, atqꝫ põtificis, cuius venerandã cęlebramus feſtiuitatẽ: pcibus indulgentiã cõſequamur. Per.

Subſcripta epl'a dĩ tm̃ in doctoribꝰ. Lcõ

2.ca.4 A epl'ę bti pauli apl'i. Ad timo.

CHariſſime. Teſtificor corã deo ⁊ xp̃o Ieſu. q iudicaturus ẽ viuos ⁊ mortuos, p aduẽtũ ipſius, ⁊ regnũ eius: Pdica v̓bũ. iſta, opportũe, ĩ portune, Arguę, obſecra icrepa, ĩ oĩ patientia, ⁊ doctrina.

dic.19 Erit eniꝫ tp̃s, cũ ſanã doctrinã nõ ſuſtinebũt: ſed ad ſua deſideria coaceruabũt ſibi magiſtros, prurientes auribus, ⁊ a veritatẽ qdẽ auditũ auertent, ad fabulas aũt ꝯuertẽtur. Tu vero vigila, in oĩbus labora, opꝰ fac euãgeliſtę. miniſteriũ tuuꝫ iple, ſobrius eſto: Ego eniꝫ iã delibor, ⁊ tp̃s meę reſolutiõis inſtat. Bonũ certamẽ certaui, curſuꝫ cõſummaui, fidẽ ſeruaui. In reliquo repoſita ẽ mihi corona iuſtitię, quam reddet mihi dñs in illa die, iuſtus iudex, Nõ ſolum aũt mihi: ſed ⁊ his qui diligũt aduentũ eius.

Lectio libri ſapientię. ca.7.a

OPtaui, ⁊ datꝰ ẽ mihi ſenſus, ⁊ inuocaui, ⁊ venit in me ſpũs ſapientię. ⁊ pępoſui illaꝫ regnis ⁊ ſedibus, ⁊ diuitias nihil eſſe dixi in cõparatione illius. nec cõparaui illi lapidem pcioſuꝫ: qm̃ oẽ auꝝ in cõparatione illius, arena ẽ exigua, ⁊ tanq̃ lutũ extimabit argẽtũ ĩ ꝯſpectu illius. Sup ſalutẽ, ⁊ ſpeciẽ dilexi eã, ⁊ ꝓpoſui ꝓ luce habere illã: qm̃ inextĩguibile eſt lumen illius. Venerũt aũt mihi oĩa bona pariter cũ illa, ⁊ ĩnumerabilis boneſtas per manus illius, ⁊ lętatus ſum in oĩbꝰ, qm̃ antecedebat me iſta ſapientia, ⁊ ignorabã qm̃ oiuꝫ

bonoꝝ mater est. Quã sine fictione didici. ⁊ sine inuidia cõmunico, ⁊ honestatẽ illius nõ abscondo. Infinitus enim thesaurus est hoĩbus: quo qui vsi sunt participes facti sunt amicitię dei, ꝓpter disciplinę dona cõmẽdati. Mihi aũt dedit deus dicere ex sentẽtia, ⁊ p̄sumere digna hoꝝ q̃ mihi dantur, Q̃m ipse sapiẽtię dux ẽ, ⁊ sapiẽtiũ emẽdator. Lcõ lib. sapiẽtię.

eccle ca. 45 A

Dilectus deo ⁊ ho minibus, cui⁹ memoria in benedictione est. Similẽ illũ fecit i gloria scõꝝ ⁊ magnificauit eũ in timore inimicoꝝ ⁊ in verbis suis mõstra placauit. Glorificauit eũ in ꝯspectu regũ: ⁊ vnxit illũ corã populo suo, ⁊ ostendit illi gloriã suã. In fide ⁊ lenitate ipsi⁹ sanctũ fecit illũ, ⁊ elegit eũ ex oĩ carne. Audiuit enim vocẽ ipsius ⁊ induxit illũ i nube. Et dedit illi cor ad p̄cepta, ⁊ legẽ vitę ⁊ disciplinę. Lcõ libri sapientię.

eccle ca. 47 B

Dedit dñs ꝯfessionem scõ suo, ⁊ excelso in verbo glorię. De oĩ corde suo laudauit dñm, ⁊ dilexit deũ q fecit illũ: ⁊ dđit illi ꝯtra inimicos potẽtiã: ⁊ stare fecit cãtores ꝯtra altare, ⁊ i sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit i celebrationibus decus, ⁊ ornauit tp̄a vsq₃ ad consummationẽ vitę. Chr̄s purgauit pctã ipsi⁹, ⁊ exaltauit in ęternũ cornu ipsius, Sapientia laudabit aiam suã, ⁊ in dño honorabitur. ⁊ in medio populi sui gloriabit̃. Et in ecclesijs altissimi apiet os suũ ⁊ in ꝯspectu virtutis illius gloriabit̃. In medio populi sui exaltabit̃, ⁊ i plenitudine scã admirabitur. ⁊ i multitudine electoꝝ habebit laudẽ, ⁊ iter bñdictos bñdicet̃. Lcõ lib. sap. ca. 4. B

Iustus si morte p̄occupat⁹ fuerit, i refrigerio erit. Senectus eni venerabilis ẽ non diuturna, neq₃ numero annorũ cõputata. cani eni₃ sunt sensus hoĩs ⁊ ętas senectutis, vita imaculata. Placens deo, fact⁹ est dilectus: ⁊ viuẽs inter pctõres translatus est. Raptus est, ne malitia mutaret intellectũ ei⁹, aut ne fictio đciperet aia₃ illius. Cõsummatus in breui expleuit tẽpora multa. placita enim erat deo aĩa illius: Propter hoc ꝓperauit educere illũ đ medio iniquitatũ. qm̃ gratia dei ⁊ misericordia est i sanctos eius, ⁊ respect⁹ in electos illius. Lectio ep̄lę beati pauli apostoli. Ad ephesios. ca. 1. a

Frẽs. Bñdictus deus ⁊ p̄r

dñi nñi iesu christi, qui benedi
xit nos in oi bñdictione spñali,
in cęlestib⁹, in xpo, sicut ele
git nos in ipso, ante mundi cõ
stitutionē, vt essemus sci, ꝛ im
maculati in ꝯspectu ei⁹, i cha
ritate. q pdestinauit nos i ado
ptionē filioꝝ, p iesum xpm in
ipsum, ſm ꝓpositũ volũtatis
suę: i laudē glorię ꝛ gratię suę,
in qua gratificauit nos in dile
cto filio suo. in quo habemus
redēptionē p sanguinē ipsius,
remissionē peccatoꝝ ſm diui
tias grę eius: quę superabũda
uit in nobis. Lcõ epistolę btī
ca. 13. pauli apostoli. Ad hebreos. B

FRatres. Doctrinis varijs ꝛ peregrinis, nolite abdu
ci. Optimum est enim, gratia
stabilire cor, non escis, q̃ non
profuerunt ambulãtib⁹ in eis.
Habemus altare, de quo ede
re non habent ptãtē, q taber
naculo deseruiũt. Quoꝝ enim
aialiũ iferť sanguis ꝓ pctõ in
scã p pontificem, hoꝝ corpora
cremantur extra castra. Pro
pter qđ ꝛ iesus, vt sanctificaret
p suũ sanguinē ppl'z, extra por
tã passus est. Exeamus igiť ad
eũ extra castra, improperium
eius portantes. Non enim ha
bemus hic manentē ciuitatē,
sed futurã inquirimus. Per ip
sum ergo offerim⁹ hostias lau
dis semp deo, id est fructũ la
bioꝝ ꝯfitētiũ noi eius. Benefi
centię aũt ꝛ cõmunionis noli
te obliuisci, Talibus enim ho
stijs, ꝓmereť deus. Lcõ eplę ca. 7.
beati pauli apli. Ad hebreos. D

FRēs. Plures facti sunt sa
cerdotes ſm legē, iccirco
ꝙ morte ꝓhiberenť pmaneř:
Iesus aũt eo ꝙ maneat i ęter
nũ, sempiternũ hꝫ sacerdotiũ.
Vnde ꝛ saluare i ppetuũ põt,
accedēs p semetipsum ad deũ
semp viuens ad interpellãdũ
ꝓ nobis. Talis enim decebat
vt nobis esset põtifex, sctũs, in
nocēs, ipollutus segregatus a
pctõribus, ꝛ excelsior cęlis fa
ct⁹: Qui nõ haberet quotidię
necessitatē, queadmodũ sacer
dotes, pri⁹ ꝓ suis delictis ho
stias offerre, deinde ꝓ pplo.
Hoc enim fecit semel se offe
rendo, dñs noster iesus chrs.

Lectio libri sapientię. eccle.
ECce sacerdos magnus, q ca. 44.
in diebus suis placuit deo, ꝛ i
uentus ē iustus, ꝛ in tpe iracũ
dię factus est recõciliatio. Nõ E
est inuentus silis illi, q ꝯserua
ret legē excelsi. Ideo iureiurã
do, fecit illũ dñs crescere i ple
bē suã. Bñdictionē oium gētiũ
dedit illi, ꝛ testm̃ suum ꝯfirma

uit sup caput eius. Cognouit eū in bñdictionib⁹ suis, ɔseruauit in misericordiā suā, ꝛ inuenit gratiā corā oculis dñi. Magnificauit eū in cōspectu regū, ꝛ dedit illi coronā glorię. Statuit illi testm̄ sempiternū, ꝛ dedit illi sacerdotiū magnum, ꝛ beatificauit illū in gloria. Fūgi sacerdotio, ꝛ habere laudē in noīe ipsius, ꝛ offerre illi īcē suꝫ dignū in odorē suauitatis.

i.co.4 Lectio epistolę beati pauli apostoli. Ad Corinthios.
B
FRatres. Spectaculū factī sumus mūdo, ꝛ angelis, ꝛ hoibus. nos stulti ꝑpter xp̄m, vos aūt prudētes in xp̄o, nos ifirmi, vos aūt fortes. Vos nobiles, nos aūt ignobiles. Vsqꝫ in hanc horā ꝛ esurimus, ꝛ sitim⁹, ꝛ nudi sumus, ꝛ colaphis cedimur, ꝛ instabiles sumus, ꝛ laboramus operātes manib⁹ nr̄is. maledicimur, ꝛ benedicimus. Persecutionē patimur, ꝛ sustinem⁹. Blasphemamur, ꝛ obsecramus. Tāq̄ꝫ purgamēta hui⁹ mūdi facti sumus, oīuꝫ ꝑipsīna vsqꝫ adhuc Nō vt cōfundā vos hęc scribo, sed vt filios meos charissimos moneo. ī christo iesu dño nostro.
eccle.
ca.24. Lectio libri sapientię.
a
SApientia laudabit aīam suā, ꝛ in dño honorificabitur, ꝛ in medio ppl'i sui glīabit, ꝛ ī ecclesijs altissimi apiet os suū ꝛ in ɔspectu v̄tutis illi⁹ gloriabit. In medio ppl'i sui exaltabit, ꝛ i plenitudine sancta admirabit, ꝛ in multitudine electoꝝ habebit laudē, ꝛ inter benedictos bñdicet, dicēs. Ego ex ore altissimi ꝑdij, primogenita ante oēm creaturā. Ego quasi liban⁹ nō incisus vaporaui habitationē meā, ꝛ q̄si balsamū nō mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, ꝛ rami mei honoris ꝛ gratię. Gradua.

Ecce sacerdos magnus, q ī dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Non est iuentus similis illi, qui conseruaret legem excelsi. eccle. 44

Graduale.

Sacerdotes eius induant salutare: ꝛ scī eius exultatiōe exultabūt. ℣. Illuc producam cornu dauid, paraui lucernā chr̄o meo. ps.131.

Gra.

Iurauit dñs ꝛ non penitebit eū: tu es sacerdos ī ęternū ſm ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. 109

Gra.

Inueni dauid seruum meū: oleo scō vnxi eum, manus eniꝫ mea auxiliabitur ei, ꝛ brachium meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquitatis non nocebit ei. 88

Gadua.

91 Iustus vt palma florebit, sicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandũ mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.

109 Alleluia. ℣. Tu es sacerdos in eternu' fm ordinẽ melchisedech.

Alleluia. ℣. Hic est sacerdos, quem coronauit dominus.

ps.91. Alla. ℣. Iust' vt palma florebit & sicut cedr' libani multiplicabit.

88 Alla. ℣. Inueni dauid seruũ meum, oleo sancto meo vnxi eum.

Alla. ℣. Disposui testm̃ electis meis, iuraui dauid seruo meo.

131 Alleluia. ℣. Memento dñe dauid & omnis mansuetudinis eius.

Alleluia. ℣. Iustus germinabit sicut lilium: & florebit in eternum ante dominum.

Mat. 24 Alleluia. ℣. Domine quinq̃ talenta tradidisti mihi, ecce alia qn q̃ superlucratus sum.

ps.109 Alla. ℣. Iurauit dñs & non penitebit eum: tu es sacerdos in eternũ fm ordinem melchisedech.

Alleluia. ℣. Amauit eum dominus & ornauit eum, stolam glorie induit eum. Tractus.

111 Beatus vir qui timet dñm, in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potẽs in terra erit semẽ eius, generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria & diuitie in domo eius, & iustitia eius manet in seculum seculi.

Subscriptũ euãgeliũ dr tm̃ in doctoribus. Sequentia sancti euãgelii fm mattheũ ca.5.b

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Qđ si sal euanuerit, in quo salietur? ad nihilũ vʒ vltra, nisi vt mittatur foras: & cõculcetur ab hoibus. Vos estis lux mundi. Nõ potest ciuitas abscondi supra montẽ posita. neq̃ accendunt lucernã, & ponũt eaʒ sub modio: sed super cãdelabruʒ, vt luceat oib' q in domo sunt. Sic luceat lux vr̃a corã hoib', vt videãt vestra bona opera, & glorificent patrẽ vestrũ q in celis est. Nolite putare qm̃ veni soluere legeʒ, aut ꝓphetas. nõ eni veni soluẽ legẽ, sed adimplere. Amẽ quippe dico vobis, donec trãseat celũ, & terra, iota vnũ: aut vn' apex non preteribit a lege, donec oĩa fiãt. Qui ergo soluerit vnũ de mãdatis istis minimis, & docuerit sic hoies minim' vocabitur in regno celoꝝ. Qui autẽ fecerit & docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. Sequẽtia sci euangelij fm mattheũ. ca.24 b

In illo tẽpore. Dixit Iesus discipulis suis. Vigilate, qꝛ nescitis, q̃ hora dñs vester vẽturus sit. Illud aũt scitote, quo

niaꝫ ſi ſciret pater familias, q̄
hora fur venire, vigilaret vti
qꝫ, ꝛ nō ſineret perfodi domū
ſuā. Ideoqꝫ ꝛ vos eſtote para
ti, q꞉ neſcitis qua hora fili⁹ ho
minis venturus ſit. Quis putas
eſt fidelis ſeru⁹, ꝛ prudēs, quē
ꝯſtituit dn̄s ſuper familiā ſuā,
vt det illis cibum in tempore?
Beatus ille ſeru⁹, quem cū ve
nerit dn̄s eius, inuenerit ſic fa
cientē. Amen dico vobis, q̄ñ
ſup oīa bona ſua cōſtituet eū.

Seque. ſci euāg. ſm mattheū.

ca. 25. IN illo tpe. Dixit Ieſus di
B ſcipulis ſuis parabolā hāc.
Homo qdaꝫ peregre profici
ſcēs, vocauit ſuos ſuos, ꝛ tra
didit illis bona ſua. Et vni de
dit quinqꝫ talēta, alij aūt duo,
alii vero vnū, vnicuiqꝫ ſm p
priam virtuteꝫ, ꝛ profect⁹ eſt
ſtatiꝫ. Abijt aūt, qui quīqꝫ ta
lenta acceperat, ꝛ operat⁹ eſt
in eis, ꝛ lucrat⁹ eſt alia quīqꝫ.
ſimiliter autē ꝛ q duo talenta
acceperat, lucrat⁹ eſt alia duo.
Qui aūt vnū acceperat, abiēs
fodit i terrā, ꝛ abſcondit pecu
niam dn̄i ſui. Poſt multū vero
tēporis, venit dn̄s ſeruorū illo
rū, ꝛ poſuit rōnem cum eis. Et
accedēs, q quinqꝫ talēta acce
perat, obtulit alia quinqꝫ talē
ta, dicēs, Dn̄e, qnqꝫ talēta tra
didiſti mihi, ecce alia qnqꝫ ſu
perlucratus ſum. Ait illi dn̄s
ei⁹, Euge ſue bone, ꝛ fidelis,
q꞉ in pauca fuiſti fidelis, ſupra
multa te ꝯſtituā, itra i gaudiū
dn̄i tui. Acceſſit aūt, ꝛ qui duo
talēta accepat, ꝛ ait, Dn̄e, duo
talenta tradidiſti mihi, ecce a
lia duo ſuplucrat⁹ ſuꝫ. Ait illi
dn̄s eius, Euge ſerue bone ꝛ fi
delis, q꞉ ſup pauca fuiſti fide
lis, ſupra multa te cōſtituā, in
tra in gaudiuꝫ dn̄i tui.

Sequēcia ſancti euāgelij ſm lucam.

ca. 12. c

IN illo tēpore. Dixit Ieſus
diſcipulis ſuis. Sint lumbi
veſtri pręcīcti, ꝛ lucernę ardē
tes, in manib⁹ veſtris. ꝛ vos ſi
miles hoībus expectātib⁹ dn̄ꝫ
ſuum, q̄ñ reuertat a nuptijs,
vt cū venerit, ꝛ pulſauerit, ꝯfe
ſtim aperiāt ei. Beati ſerui illi,
quos cū venerit dn̄s, īuenerit
vigilātes. Amē dico vobis, q
pręciget ſe, ꝛ faciet illos diſcū
bere, ꝛ tranſiēs miniſtrabit il
lis. Et ſi venerit i ſcđa vigilia,
ꝛ ſi i tertia vigilia venerit, ꝛ ita
inuenerit, beati ſunt ſerui illi.
Hoc āt ſcitote, q̄ñ ſi ſciret pr
familias q̄ hora fur veniret,
vigilaret vtiqꝫ, ꝛ nō ſineret p
fodi domum ſuaꝫ. Ideo ꝛ vos
eſtote parati, q꞉ qua hora nō
putatis, filius hoīs veniet. **Se**

ca. 11. Sequentia sci euãgelij sm lucam.
IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernã, z i abscondito ponit, neqz sub modio, sz sup cãdelabrũ, vt q igrediunt, lumẽ videãt. Lucerna corpis tui, ẽ oculus tuus. Si oculus tu⁹ simplex fuerit, totũ corpus tuũ lucidũ erit: si aũt nequã fuerit, ẽt corpus tuum tenebrosuz erit. Vide ergo, ne lumẽ, quod i te est, tenebrę sint. Si ergo totuz corp⁹ tuũ lucidũ fuerit, nõ babens aliquã partẽ tenebrarũ, erit lucidum totum, z sicut lucerna fulgoris illuminabit te.
ca. 13. Seq. sci euãgelij sm marcum.
D IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Videte, vigilate, z orate: Nescitis enim, qñ tps sit. Sicut bõ, q peregre pfectus est, reliqt domũ suã, z dedit suis suis ptãtẽ cuiusqz opis z ianitori pcepit vt vigilet. Vigilate ergo: nescitis eni qñ dñs domus veniat, sero, an media nocte, an galli cãtu, an mane. ne cũ venerit repẽte, inueniat vos dormiẽtes. Q ð aũt vobis dico, oĩbus dico, vigilate. Sequẽtia sci euãgelij sm lucam.
ca. 12.
D IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Nolite timere pusill⁹ grex, qz complacuit patri vestro dare vobis regnuz. Vendit, quę possidetis, z date elemosynã. Facite vobis sacculos, q nõ veterascũt, thesaurũ nõ deficiẽtem in cęlis, quo fur non appropiat, neqz tinea corrumpit. Vbi enim est thesaurus tuus, ibi z cor tuuz erit.
Sequẽtia sciĩ euãgelij sz lucã. ca. 19.
IN illo tẽpore. Dixit Iesus B discipulis suis parabolam banc. Homo quidaz nobilis, abijt in regionez longinquaz, accipere sibi regnuz, z reuerti. Vocatis aũt decez seruis suis, dedit illis decem mnas, z ait ad illos: Negociamini dũ venio. Ciues aũt ei⁹ oderãt illũ, z miserũt legationẽ post illuz, dicẽtes, Noluim⁹ bunc regnare super nos. Et factũ est, cũ rediret, accepto regno, z iussit vocari seruos suos, qb⁹ dedit pecuniã, vt sciret quantũ qsqz negociatus esset. Venit aũt prim⁹, dicens, Dñe, mna tua, decez mnas acquisiuit. Et ait illi, Euge serue bone, qz i modico fuisti fidelis, eris ptãtẽ bñs super decem ciuitates. Et alter venit, dicẽs, Dñe, mna tua, fecit quinqz mnas. Et buic ait, Et tu esto super quinqz ciuitates. Et alter venit, dicẽs. Dñe, ecce mna tua q̃ babui, repo-

sita est sudario. Timui eni te,
q2 homo austerus es, tollis qđ
nō posuisti: ⁊ metis qđ non se-
minasti. Dicit illi, De ore tuo
te iudico sue neq̄. sciebas q2
homo austerus sum, tollēs qđ
nō posui, ⁊ metēs qđ nō semi
naui. Et quare nō dedisti pecu
niā meā ad mēsaȝ, ⁊ veniens
vtiqȝ ego cū vsuris exegisseȝ il
lam? Et astātibus dixit, Aufer
te ab illo mnā, ⁊ date illi, q de-
cem mnas hȝ. Et dixerunt ei,
Dñe, hȝ decē mnas. Dico āt
vobis, q2 omni hñti dabitur: ⁊
abundabit: ab eo aūt qui non
habet, quod videtur habere,
ca.19. auferetur ab eo. Sequentia
sancti euangelij sm matthēū.

IN illo tpe. Dixit simō pe-
trus ad iesum. Ecce nos re
liquimus oīa, ⁊ secuti sumus
te, quid ergo erit nobis? Iesus
aūt dixit illis, Amē dico vob,
q vos, qui secuti estis me, i re
generatione, cuȝ sederit filius
hoīs i sede maiestatis suę, sede
bitis ⁊ vos super sedes duode
cim, iudicātes duodeciȝ trib⁹
israel. Et oīs, qui reliquerit do
muȝ, vel, frēs, aut sorores, aut
patreȝ, aut matrē, aut vxoreȝ,
aut filios, aut agros, propter
nomē meū, cētuplū accipiet ⁊
vitā ęternā possidebit. Offer.

Inueni dauid seruum meū, oleo ps.88.
sancto vnxi eum manus eniȝ mea
auxiliabitur ei, ⁊ brachium meuȝ
confortabit eum. Offerto.
Veritas mea ⁊ misericordia mea
cum ipso ⁊ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius. Offertoriū.
Iustus vt palma florebit: sicut ce- 91
drus quę in libano est multiplica-
bitur. Offertorium.
In virtute tua domine letabitur 20
iustus, ⁊ super salutare tuum exul
tabit vehementer, desiderio ani-
mę eius tribuisti ei. Cōmunio.
Beatus seruus quam cum vene- Mat.
rit dominus: inuenerit vigilanteȝ: 24
amen dico vobis: super omnia bo
na sua constituet eum. Cōio.
Dñe, quinq̄ talēta tradidisti mi 25
hi, ecce alia quinq̄ superlucratus
sum: euge serue bone ⁊ fidelis: q2
in pauca fuisti fidelis, supra mul-
ta te constituam, intra in gaudiuȝ
domini tui. Communio.
Fidelis seruus ⁊ prudens, quem 24
constituit dominus super familiaȝ
suam: vt det illis in tempore triti
ci mensuram. Communio.
Semel iuraui in sctō meo, semen ps.88.
eius in ęternū manebit: ⁊ sedes ei⁹
sicut sol in conspectu meo: ⁊ sicut
luna perfecta in ęternum: ⁊ testis
in cęlo fidelis. Communio.
Amen dico vobis q vos qui re Mat.
liquistis omnia: ⁊ secuti estis me, 19
cētuplum

centuplũ accipietis ꝛ vitam eter/nam poſſidebitis. ¶ In natali vnius ɔfeſ. nõ põtificis. Introi.

fo. 36.

O S iuſti me ditabit ſa/pientiã, ꝛ lingua eius loquetur iu/diciũ: lex dei eius in corde ipſius. ps. Noli emula/ri in malignanti/bus: neqꝫ zelaueris facientes ini/quitatẽ. ℣. Gloria patri. Introi.

91 IUſtus vt palma florebit, ſicut cedrus libani multiplicabit: plantatus in domo dñi: ĩ atrijs do/mus dei nr̃i. ps. Bonũ eſt ɔfiteri dño, ꝛ pſallere noĩ tuo altiſſime. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.

DEus q̃ nos Beati. N. con/feſſoris tui annua ſolen/nitate letificas: concede propi/ti⁹: vt cui⁹ natalitia colim⁹: et actiones imitemur p. Secre.

LAudis tibi dñe hoſtias i/molamus, in tuoꝝ cõme/moratione ſanctoꝝ: qbus nos ꝛ preſentibus exui malis ɔfidi/mus ꝛ futuris. Per. Poſt cõ.

REfecti cibo potuqꝫ celeſti de⁹ nr̃e: te ſupplices exo/ram⁹: vt in cui⁹ hec cõmemo/ratione pcepimus: ei⁹ munia/mur ꝛ p̃cib⁹. p. Alia oĩo.

ADeſto dñe ſupplicatiõi/bus noſtris, quas in beati. N. confeſſoris tui ſolennitate de/ferimus: vt qui nr̃e iuſtitie fi/duciam non habem⁹: ei⁹ qui tibi placuit precibus adiuue/mur. Per dominuꝫ. Secreta.

PReſta nobis q̃s oĩps deus, vt noſtre humilitatis obla/tio: ꝛ p tuoꝝ tibi grata ſit ho/nore ſcõꝝ: ꝛ nos corpore pari/ter ꝛ mẽte purificet. p. Poſt c.

QVeſumuꝫ oĩps de⁹, vt q̃ celeſtia alimenta perce/pimus: intercedente beato. N. ɔfeſſore tuo per hec cõtra oĩa aduerſa muniamur. Per do.

¶ Si fuerit abbas. Oratio.

INterceſſio nos queſumus dñe beati. N. abbatis cõ/mendet: vt qđ noſtris meritis nõ valemus: ei⁹ patrocinio aſ/ſequamur. Per dñm. Secreta.

SAcris altarib⁹ dñe hoſtiaſ ſuper poſitas, ſanctus. N. abbas q̃s in ſalutẽ nobis ꝑue/nire depoſcat. Per. Poſt cõio.

PRotegat nos dñe cũ tui ꝑ/ceptione ſacramẽti beat⁹ N. abbas pro nobis intercedẽ/do: vt cõuerſationis eius, expe/riamur inſignia. Per dominũ.

Subſcripta epiſtola dicitur tã/tum in doctoribus. Lcõ eplẽ 2. ca. 4 beati pau. apli. Ad timo.

CHariſſime. Teſtificor a

corã deo ꝛ christo iesu, q iudi
caturꝰ est viuos ꝛ mortuos, p
aduentum ipsiꝰ, ꝛ regnũ eius.
Predica verbũ: insta opportu
ne, importune, argue, obsecra,
increpa, i omni patiẽtia, ꝛ do
ctrina. Erit enĩ tempus, cũ sa
naꝫ doctrinã nõ sustinebunt,
sed ad sua desideria coacerua
bũt sibi magistros prurientes
auribus, ꝛ a veritate quidẽ au
ditũ auertẽt, ad fabulas autẽ
cõuertent. Tu vero vigila, in
oĩbꝰ labora, opus fac euãgeli
ste, ministerium tuuꝫ imple, so
brius esto. Ego enim iam deli
bor, ꝛ tempus mee resolutiõis
instat. Bonuꝫ certamen certa
ui, cursum ꝯsũmaui, fidẽ serua
ui. In reliquo reposita ẽ mihi
corona iustitie, quam reddet
mihi dominus in illa die iustꝰ
iudex. Non soluꝫ autem mihi,
sed ꝛ his qui diligunt aduen
tuꝫ eiꝰ. Lectio libri sapientie.
eccle. ca. 45 Dilectus deo ꝛ hoibꝰ, cu
ius memoria i bñdictio
B ne est. Simileꝫ illũ fecit in glo
ria scõꝝ, ꝛ magnificauit eũ in
timore inimicorum, ꝛ in ver
bis suis mõstra placauit. Glo
rificauit euꝫ in cõspectu regũ,
ꝛ vnxit illũ corã pplo suo, ꝛ ostẽ
dit illi gliam suaꝫ. In fide et le
nitate ipsius sanctũ fecit illuꝫ,
ꝛ elegit eum ex oĩ carne. Au
diuit enim vocẽ ipsius, ꝛ indu
xit illum in nube. Et dedit illi
cor ad pcepta, ꝛ legẽ vite, ꝛ di
sciplinę. Lectio libri sapiẽtię. eccle.
Dedit dñs ꝯfessionem scõ ca. 47
suo, ꝛ excelso i vbo glo B
rię. De oĩ corde suo laudauit
dñm, ꝛ dilexit deum q fecit il
luꝫ: et dedit illi cõtra inimicos
potẽtiã: et stare fecit cantores
ꝯtra altare, ꝛ in sono eoꝝ dul
ces fecit modos. Et dedit i ce
lebrationibꝰ decus, ꝛ ornauit
tpa vsqꝫ ad ꝯsummationeꝫ vi
tę. Chrs purgauit pctã ipsius,
ꝛ exaltauit i eternũ cornu ipsi
us. Sapiẽtia laudabit aĩaꝫ suã
et i dño honorabitur, et i me
dio ppli sui gliabit, et in eccle
sijs altissimi apiet os suũ, ꝛ in
cõspectu virtutis illius gloria
bit. In medio ppli sui exalta
bit, ꝛ in plenitudine scã admi
rabit. ꝛ in multitudine electo
rũ hẽbit laudem: ꝛ inter bene
dictos bñdicet. Lcõ libri sap.
Iustus si morte preoccupa ca. 4 b
tus fuerit, i refrigerio erit.
Senectus enĩ venerabilis est
nõ diuturna, neqꝫ numero an
norũ cõputata. cani enĩ sunt
sensus hoĩs, ꝛ etas senectut, vi
ta immaculata. Placens deo,
factus est dilectus: ꝛ viuens in

ter peccatores trāslat⁹ est. Ra
pt⁹ est, ne malitia mutaret itel
lectuꝫ ei⁹, aut ne fictio decipe
ret aīaꝫ illius. Cōsummat⁹ in
breui expleuit tp̄a multa. pla
cita eni erat deo aīa illi⁹: Pro
pter hoc pperauit educere il
lū de medio iniqtatū. qm̄ grā
dei ⁊ misericordia est in sctōs
eius ei. ⁊ respect⁹ i electos illi⁹. Lcō
cap. j. ep̄lę bti pauli ap̄li. Ad ephe.
A Fratres. Benedictus de⁹
⁊ pater dn̄i nostri iesu xp̄i,
q bn̄dixit nos in oī bn̄dictiōe
spūali, i celestib⁹ i ipso, in xp̄o:
sicut elegit nos in ipso, ante
mūdi ɔstitutioné, vt essemus
sancti, ⁊ imaculati i conspectu
eius, in charitate, qui prędesti
nauit nos i adoptioné filiorū,
p iesum xp̄m i ip̄m, fm ppositū
tū volūtatis suę, i laudē glorię
⁊ gratię suę, i qua gratificauit
nos in dilecto filio suo. in quo
habem⁹ redēptioneꝫ per san
guiné ipsius, remissioné pcōꝝ
fm diuitias gratię eius: q̄ sup
abūdauit in nobis. Lcō ep̄lę
1. ca. 4 beati pauli ap̄li. Ad corinthi.
B Fratres. Spectaculū facti
sum⁹ mundo, ⁊ angelis, ⁊
hoībus. nos stulti ppter xp̄m:
vos aūt prudētes i xp̄o. nos in
firmi, vos aūt fortes. Vos no
biles, nos aūt ignobiles. Vsqꝫ
in hanc horaꝫ ⁊ esurim⁹, ⁊ siti
mus, ⁊ nudi sum⁹, ⁊ colaphis
cedimur, ⁊ istabiles sumus, ⁊
laboram⁹ operantes manib⁹
nostris. maledicimur, ⁊ bene
dicimus. Persecutionem pati
mur, ⁊ sustinemus. Blasphe
mamur, ⁊ obsecram⁹. Tanqꝫ
purgamēta hui⁹ mundi facti
sum⁹, oīum peripsima vsqꝫ ad
huc. Non vt ɔfundaꝫ vos hęc
scribo: sed vt filios meos cha
rissimos moneo. i christo iesu
dn̄o nostro. Lcō libri sapiētię.
Sapientia laudabit aīam ecclē.
suaꝫ, ⁊ i dn̄o honorificabi ca. 24.
tur, ⁊ i medio ppl̄i sui glīabit. A
⁊ in ecclesijs altissimi aperiet
os suū, ⁊ i ɔspectu v̄tutis illius
glīabit. In medio ppl̄i sui ex
altabit, ⁊ i plenitudine scā ad
mirabitur, ⁊ i multitudine ele
ctorū habebit laudē, ⁊ īter bn̄
dictos bn̄dicet, dicēs, Ego ex
ore altissimi pdij, primognita
añ oēꝫ creaturā. Ego q̄si liba
nus nō icisus vaporaui habita
tioneꝫ meā, ⁊ q̄si balsamū nō
mixtū odor me⁹. Ego q̄si tere
binth⁹ extēdi ramos meos, ⁊
rami mei honoris ⁊ grę. Gra.
Dn̄e, pręuenisti euꝫ i benedictio ps. 20.
nibus dulcedinis, posuisti in capi
te eius coronā de lapide pręcioso.
℣. Vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei: lō

gitudinē oleꝫ ī sclm̄ seculi. Grā
91 Iustus vt palma florebit: sicut ce
drus libani multiplicabitur ī do-
mo dn̄i. ℣. Ad annunciandū ma
ne misericordiam tuam: ⁊ verita-
tem tuam per noctem. Grad.
36 Os iusti meditabitur sapientiaꝫ:
⁊ lingua eius loquetur iudicium.
℣. Lex dei eius in corde ipsius, ⁊
non supplantabunt gressus eius.
iaco.j Alleluia. ℣. Beatus vir qui suf-
fert tentationem: quoniam cū p-
batus fuerit: accipiet coronā vitę.
Alla. ℣. Btūs vir q timet dn̄m,
in mandatis eius cupit nimis.
ps.iii. Alla. ℣. Amauit eū dn̄s ⁊ orna
uit eum, stolā glorię induit eum.
91 Alla. ℣. Just⁹ vt palma florebit
sicut cedrus libani multiplicabit.
Alleluia. ℣. Justus germinabit
sicut lilium, ⁊ florebit in ęternum
ante dominum. Tractus.
111 Beatus vir qui timet dn̄m: ī mā-
datis eius cupit nimis. ℣. Potēs
in terra erit semē eius: generatio
rectorum benedicetur. ℣. Gloria
⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iustitia
eius manet in seculum seculi.

¶ Subscriptū euangeliū dici
tur tm̄ in doctoribus. Sequen
ca.5.b tia sci euangelij sm̄ mattheū.

In illo tpe. Dixit iesus disci
pulis suis. Vos estis sal ter
rę. Quod si sal euanuerit, in
quo salietᵣ: ad nihilū valet vl-
tra, nisi vt mittatᵣ foras, ⁊ con
culcetᵣ ab hoīb⁹. Vos estis lux
mūdi. Nō pōt ciuitas abscōdi
supra mōtē posita. neqꝫ accen
dūt lucernā, ⁊ ponūt eam sub
modio, sꝫ sup cādelabrū. vt lu
ceat oīb⁹ q ī domo sunt. Sic lu
ceat lux vr̄a corā hoīb⁹, vt vi
deāt vestra bona opera, ⁊ glo
rificent patrē vestrū qui ī cęlis
ē. Nolite putarᵣ qm̄ veni solue
re legē, aut ꝓphetas: nō enī ve
ni soluere, sed adiplere. Amē
qppe dico vobis, donec tran-
seat cęlū, ⁊ terra, iota vnū, aut
vn⁹ apex nō pręteribit a lege,
donec oīa fiant. Qui ergo sol
uerit vnū d̄ mādatis istis mini
mis, ⁊ docuerit sic hoīes mini
mus vocabitᵣ in regno cęloꝝ.
Qui aūt fecerit ⁊ docuerit: hic
magn⁹ vocabitᵣ ī rḡno cęloꝝ.

Seq. sci euāg. sm̄ matthe. ca.24.

In illo tpe. Dixit Iesus di
scipulis suis. Vigilate, qꝛ nesci
tis, q̄ hora dn̄s vester vētur⁹ sit.
Illō āt scitote qm̄ si sciret pr̄fa
milias, q̄ hora fur veniret, vigi
laret vtiqꝫ, ⁊ nō sineret pfodi
domū suā. Iōqꝫ ⁊ vos estote
parati, qꝛ nescitis qua hora fili
us hoīs vētur⁹ sit. Quis putas
est fidelis seru⁹, ⁊ prudēs, quē
ꝯstituit dn̄s super familiā suā,
vt det illius cibū in tpe: Beat⁹

ille seruus, quem cũ venerit dñs eius, inuenerit sic faciētē. Amen dico vobis, qm̃ super
ca.12. oia bona sua cõstituet eũ. Se
E quētia sci euãgelii ſm lucam.

In illo tēpore. Dixit Iesus discipulis suis. Sint lumbi vestri pręcīcti, & lucernę ardētes, i manibus vestris. & vos similes hoib⁹ expectātib⁹ dñm suũ, quãdo reuertat̃ a nuptijs, vt cũ venerit, & pulsauerit, cõfestĩ aperiãt ei. Beati serui illi, quos cũ venerit dñs, iuenerit vigilātes. Amē dico vobis, q̃ pręciget se, & faciet illos discũbere, & transiēs ministrabit illis. Et si venerit i scđa vigilia, & si i tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi. Hoc aũt scitote, qm̃ si sciret pr̃ familias q̃ hora fur veniret, vigilaret vtiqz, & non sineret perfodi domũ suã. Ideo & vos estote parati. q2 qua hora non putatis, filius hoīs veniet. Se
ca.11.c quētia sci euãgelij ſm lucam.

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernã, & i abscondito ponit, neqz sub modio, s3 sup cãdelabrũ, vt q ingrediunt̃, lumē videãt. Lucerna corporis tui, est oculus tu⁹. Si ocul⁹ tu⁹ simplex fuerit, totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit, si aũt nequã fuerit, ēt corp⁹ tuũ tenebrosum erit. Vide ergo, ne lumē, quod i te est, tenebre sint. Si ergo totũ corp⁹ tuũ lucidũ fuerit, nõ habens aliquã partē tenebrarũ, erit lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris, illuminabit te.

Sequētia sci euã. ſm Marcũ. ca.13. D

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Videte, vigilate, & orate. Nescitis enim, qñ tps sit. Sicut hõ, q peregre pfectus est, reliqt domũ suã, & dedit fuis suis ptãtē cuiusqz opis, & ianitori p̃cepit vt vigilet. Vigilate ḡ: nescitis enim qñ dñs domus veniat, sero, an media nocte, an galli cãtu, an mane. ne cũ venerit repēte, inueniat vos dormientes. Q đ aũt vob dico, oibus dico, vigilate. Sequētia sci euãgelij ſ3 lucam. ca.12.d

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Nolite timere pusillę grex, q2 cõplacuit patri vestro dare vobis regnũ. Vendite, quę possidetis, & date elemosynam. Facite vobis sacculos, q nõ veterescũt, thesaurũ non deficientem i cęlis, quo fur nõ appropiat, neqz tinea corrũpit. Vbi eniz est thesaurus tuus, ibi & cor tuũ erit.

Sequētia sci euãgelij ſ3 lucã. c.19.b.

IN illo tpe. Dixit Ieſus di ſcipul' ſuis parabolā hāc. Homo qdā nobilis, abijt i re gionez longinquā, accipe ſibi regnū: ꝛ reuerti. Vocatis autē decez ſeruis ſuis, dedit illis de cē mnas, ꝛ ait ad illos, Nego ciamini dū venio. Ciues aūt eius oderant illū: ꝛ miſerūt le gationē poſt illū, dicētes, No lum' hūc regnare ſuper nos. Et factū ē, cū rediret, accepto regno: ꝛ iuſſit vocari ſeruos ſu os, quib' dedit pecuniā, vt ſci ret quantuz quiſqz negociat' eſſet. Venit aūt prim', dicēs, Dñe, mna tua, decē mnas ac quiſiuit. Et ait illi, Euge ſerue bone, qꝛ in modico fuiſti fide lis: eris poteſtatez hñs ſup de cez ciuitates. Et alter venit, di cēs, Dñe, mna tua, fecit qnqz mnas. Et huic ait, Et tu eſto ſup quinqz ciuitates. Et alter venit, dicens, Dñe, ecce mna tua quaz habui', repoſitam in ſudario, timui eni tē, qꝛ homo auſter' es, tollis, qđ nō poſui ſti, ꝛ metis qđ nō ſeminaſti. Dicit illi, De ore tuo tē iudi co ſerue nequā. ſciebas qꝛ hō auſterus ſuz: tollēs qđ nō po ſui, ꝛ metēs qđ nō ſeminaui. Et q̄re non dediſti pecuniam meā ad mēſaz: ꝛ veniēs vtiqz ego cum vſuris exegiſſez illā? Et aſtātib' dixit, Auferte ab illo mnaz, ꝛ date illi q decez mnas habet. Et dixerunt ei. Dñe, hꝫ decē mnas. Dico au tē vobis, qꝛ oī habenti, dabit', ꝛ abundabit: ab eo autem, q nō hꝫ, ꝛ qđ hꝫ, auferet' ab eo.

Seq. ſ. euāgelij ſm mattheū.

IN illo tpe. Dixit ſimon pe trus ad ieſuz, Ecce nos re liquimus oīa, ꝛ ſecuti ſum' te, qd ergo erit nobis? Ieſus aūt dixit illis, Amē dico vobis, q vos, q ſecuti eſtis me, i regene ratione, cū ſederit filius hoīs i ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis ꝛ vos ſup ſedes duodeci, iudi cātes duodeci trib' iſrl'. Et oīs q reliq̄rit domū, vl' frēs, aut ſo rores, aut pīez, aut matrē, aut vxorē, aut filios, aut agros, pp nomen meū, cētuplū acipiet, ꝛ vitā ęternā poſſidebit. Offer.

ca. 19.

D

V eritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo, ꝛ in nomine meo exalta bitur cornu eius. Offerto.

ps. 88

I n virtute tua dñe lętabit' iuſt': ꝛ ſu per ſalutaꝛ tuū exultabit vehemē ter, deſideriū aię eius tribuiſti ei. D eſideriū aię ei' tribui ſti ei dñe: ꝛ volūtate labioꝝ ei' nō fraudaſti eū: poſuiſti in capite ei' coronā de lapide pcioſo. Cōio.

ps. 20

B tūs ſeru': quē cū venerit dñs i

Mat. 24

venerit vigilantē, amē dico vobis, super oīa bona sua ꝯstituet eū. Cō.

19 Amē dico vob, ꝙ vos q reliqstis oīa: ⁊ secuti estis me: cētuplū accipietis, ⁊ vitā eṫnā possidebit. Cō.

24 Fidelis seruus ⁊ prudens: quem constituit dñs super familiā suā: vt det illis in tpe tritici mensurā.

Ⅽ In natalitijs virgi. Introi.

ps. 44

Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniqtatē; ppea vnxit te de9 de9 tuus oleo letitie, p ꝯsortib9 tuis. ps. Eructauit cor meū verbum bonum, dico ego opera mea regi. ℣. Gloria. Ali9 intro.

44 Vultū tuū deꝑcabunt oēs diuites plebis: adducent regi vgines post eū ꝓxime ei9 adducētur tibi i letitia ⁊ exultatione. ps. Eructauit cor meū vbū bonū, dico ego opa mea regi. ℣. Glia. Ali9

118 Cognoui dñe q: eqtas itro: iudicia tua: ⁊ i vitate tua humiliasti me: ꝯfige timore tuo carnes meas: a mandatis tuis nō me repellas. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. ℣.

118 Gloria patri. Alius introi. Loquebar de testimonijs in ꝯspectu regū ⁊ non ꝯfundebar, ⁊ meditabor in mādatis tuis q dilexi nimis. ps. Beti imaculati i via: q ambulant in lege dñi. ℣. Glia.

Me expectaue Ali9 intro. 118 runt peccatores: vt pderēt me, testimonia tua dñe intellexi oīs consumationis vidi finem, latum mandatum tuum nimis. ps. Beati imaculati in via, qui ambulant in lege dñi. ℣. Gloria. Oro nes. Ⅽ Oratio si fuerit martyr tantū: aut virgo ⁊ martyr.

Deus qui inter cętera potentię tuę miracula, etiā in sexu fragili victoriam martyrij ꝯtulisti: ꝯcede propitius, vt q btē. N. natalitia colim9: p ei9 ad te exēpla gradiamur. p.

Suscipe dñe munera Sec. q̄ i btē. N. martyri tuę solēnitate deferim9: cui nos ꝯfidim9 ꝓcinio liberari. p. Post cō.

Auxilient nobis dñe sumpta mysteria: ⁊ itercedēte beate. N. martyre tua: sempiterna faciant ꝓtectione gaudere. Per domi. Alia oratio.

Indulgentiā nobis q̄s dñe beata. N. virgo ⁊ martyr imploret: quę tibi grāta semꝑ extitit ⁊ merito castitat: ⁊ tuę professione virtutis. p. Secre.

Hostias tibi dñe beatę. N. martyris tuę dicatas meritis benignus assume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓuenire sb

sidiū. Per dominū. Post cōio.
Diuini muneris largitate satiasti; q̄s dn̄e deus noster: vt intercedēte beata. N. martyre tua: i eius samp parti cipatione viuamus. Per dn̄m.
¶ Alia oīo si fuerit virgo tā: tū, aut nec virgo nec martyr.
Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄: vt sicut de btē. N. festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotōis erudiamur affectu. p. Se.
Accepta tibi sit dn̄e sacratę plebis oblatio, p tuorū honore sanctorū: quoꝝ se meritis pcepisse ꝺ tribulatiōe cognoscit auxiliū. per. Post c.
Satiasti dn̄e familiaꝫ tuaꝫ muneribus sacris: eius q̄s semp iteruētione nos refoue: cui⁹ solēnia cęlebramus. per.
¶ Si plures fuerint alia oīo.
Da nobis q̄s dn̄e de⁹ nr̄ sanctaruꝫ virginum ꝛ martyrū tuarum. N. ꝛ. N. palmas incessabili veneratiōe venerari: vt q̄s digna mente nō possum⁹ cęlebrare: humilib⁹ saltēꝫ frequētemus obsequijs. Per dominū nostrū. Secreta.
Intēde q̄s dn̄e munera, altaribus tuis pro sanctaruꝫ tuarū. N. ꝛ. N. cōmemoratione pposita: vt sicut p hęc btā mysteria illis gloriā ꝯtulisti: ita nobis indulgentiaꝫ largiaris. Per dominū. Post cōio.
Presta nobis quęsum⁹ domine, intercedentib⁹ sanctis tuis: vt quod ore contingimus; pura mente capiamus. Per do. Lectio libri sapiētię. eccle. ca. 51.
Domine de⁹ me⁹. exaltasti super terrā habitatione meā, ꝛ pro morte defluenti depręcata suꝫ. Inuocaui dn̄ꝫ patreꝫ dn̄i mei, vt nō derelinquat me in die tribulationis meę, ꝛ in tpe superborū sine adiutorio. Laudabo nomen tuū assidue, ꝛ collaudabo illō in confessione, ꝛ exaudita est oratio mea. Liberasti me de perditione, ꝛ eripuisti me de tēpe iniquo. Propterea confitebor tibi, ꝛ laudem dicaꝫ nomini tuo, dn̄e de⁹ noster. Lcō 2. ca. x eplę bti pau. aplī. Ad corint.
Fratres. Qui gloriatur, in dn̄o glorietur. Nō eniꝫ q seipsum cōmendat, ille pbat⁹ est: sꝫ quē deus cōmēdat. Vtinā sustineretis modicū qd iſi piētię meę: sꝫ ꝛ supportate me: Emulor enim vos dei emulatiōe. aptaui eniꝫ vos vni viro, virgineꝫ castā exhibere xpo. ca. ii.
Le. eplę bti pau. aplī. Ad cor.
Fres. De virginib⁹ pręcepytū dn̄i nō habeo, cōsiliū c. 7.

aũt do, tanq̃ misericordiã cõse
cutus a deo, vt sim fidelis. Exi
stimo enĩ hoc bonũ esse pro
pter instãtem necessitatẽ: qm̃
bonũ est hoi sic esse. Alligat⁹
es vxori: noli quęrere solutio
nẽ. Solutus es ab vxore: noli
quęrere vxorẽ. Si aũt accepe
ris vxorẽ: nõ peccasti. Et si nu
pserit virgo, nõ peccauit. tribu
lationẽ tñ carnis habebunt
hmõi. Ego autẽ vobis parco.
Hoc itaq̃ dico fratres. Tẽp⁹
breue est. Reliquũ est: vt & qui
hñt vxores, tanq̃ nõ habẽtes
sint. & q flent: tanq̃ nõ flẽtes:
& q gaudẽt, tãq̃ nõ gaudẽtes.
& q emũt: tanq̃ nõ possidẽtes.
& q vtunt̃ hoc mũdo: tãq̃ nõ
vtant̃. Pręterit enĩ figura hu
i⁹ mũdi. Volo aũt vos sine so
licitudine esse. Qui sine vxore
est: solicit⁹ est quę dñi sũt, q̃uo
placeat deo. Qui aũt cũ vxore
est: solicitus ẽ, quę sunt mũdi,
q̃uo placeat vxori, & diuisus ẽ.
Mulier innupta, & virgo cogi
tat quę dñi sunt: vt sit sancta &
corpore & spũ. In christo iesu
dño nr̃o. Lectio libri sapiẽtię.
puer. ca.8.c Dominus possedit me in
initio viarũ suarũ, anteq̃
q̃cq̃ faceret a principio. Ab
ęterno ordinata sum, & ex an
tiqs, antequã terra fieret. Nec
dũ erãt abyssi, & ego iã ↄcepta
erã, necdũ fontes aquarũ eru
perãt. necdũ mõtes graui mo
le constiterãt, ante oẽs colles
ego parturiebar. Adhuc terrã
nõ fecerat, & flumina, & cardi
nes orbis terrę. Qñ prępara
bat cęlos, aderã: qñ certa lege
& gyro vallabat abyssos: Qñ
ęthera firmabat sursum, & li
brabat fontes aquarũ. Qñ cir
cũdabat mari terminũ suũ, &
legẽ ponebat aqs, ne trãsirẽt
fines suos: Qñ appẽdebat fũ
damẽta terrę, cũ eo erã cũcta
cõponẽs. & delectabar p singu
los dies: ludẽs corã eo oĩ tpe,
ludẽs in orbe terrarũ: & delitię
meę esse cũ filijs hoiũm. Nũc
ḡ filij audite me. Beati qui cu
stodiũt vias meas. Audite di
sciplinã, & estote sapiẽtes & no
lite abijcere eã. Btũs vir q̃ au
dit me, & q vigilat ad fores me
as quotidię, & obseruat ad po
stes ostij mei. Qui me inuene
rit, inueniet vitã, & hauriet salu
tẽ a dño. Lcõ libri sapientię. eccle. ca.lj.a
Confitebor tibi dñe rex,
& collaudabo te deũ sal
uatorẽ meũ. Confitebor noĩ
tuo, qm̃ adiutor & ptector fa
ctus es mihi, & liberasti corp⁹
meũ a pditione, a laqueo lin
guę iniquę, & a labijs operan

tiũ mẽdaciũ, ⁊ in ɔ̄ſpectu ꝑſe‑
quẽtiũ, fact⁹ es mibi adiutoꝛ.
Et liberaſti me ſ̄m multitudi‑
nẽ miſericoꝛdię noīs tui, a ru‑
giẽtib⁹, pręparatis ad eſcã, de
manib⁹ quęrẽtiũ aīam meã, ⁊
de multis tribulatiōibus q̄ cir‑
cũdederũt me: a p̄ſſura flãmę
q̄ circundedit me, ⁊ in medio
ignis nõ ſum eſtuata. De alti‑
tudine vẽtris inferi, ⁊ a lingua
coinquinata, ⁊ a verbo mẽda
cij, a rege iniquo, ⁊ a lingua in
iuſta liberaſti me. Laudabit
vſq; ad moꝛtẽ aīa mea dñm,
qm̄ eruis ſuſtinentes te: ⁊ libe
ras eos de manu anguſtię, do
mine deus noſter. Graduale.
ps.44 Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniqui‑
tatem. ℣. Propterea vnxit te de
us, deus tuus oleo lętitię. Gra.
Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua: i‑
tẽde proſpere, procede, ⁊ regna.
℣. Propter veritatem ⁊ manſue
tudinem ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te
mirabiliter dextera tua. Grad.
47 Adiuuabit eam deus vultu ſuo:
deus in medio eius non cõmoue‑
bitur. ℣. Fluminis impetus lęti
ficat ciuitatẽ dei, ſanctificauit ta
bernaculũ ſuum altiſſimus. Gra.
44 Diffuſa eſt gratia ĩ labijs tuis: ꝓ
pterea benedixit te deus in ęter‑
num. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mã‑
ſuetudinem ⁊ iuſtitiã, ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua. Gra.
Concupiuit rex decoꝛẽ tuũ: qm̄
ipſe eſt dñs de⁹ tuus. ℣. Audi fi
lia ⁊ vide, ⁊ iclina aurẽ tuã. Gra.
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem
tuã, q: ɔ̄cupiuit rex ſpeciẽ tuã. ℣.
Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua: i‑
tẽde, ꝓſpe, ꝓcede, ⁊ regna. Gra.
Propter veritatẽ, ⁊ manſuetudi
nem, ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mi‑
rabiliter dextera tua. ℣. Audi fi‑
lia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuã, q:
concupiuit rex ſpeciem tuam.
Alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in
labijs tuis, propterea benedixit
te deus in ęternum. ps.44
Alleluia. ℣. Loquebar de teſti‑
monijs tuis in conſpectu regum: ⁊
⁊ non confundebar. Mat.
Alleluia. ℣. Quinq; prudentes 25
virgines acceperunt oleum in va‑
ſis ſuis cum lampadibus: media
autem nocte clamoꝛ factus eſt, ec
ce ſponſus venit, exite obuiã chꝛi
ſto domino. 44
Alleluia. ℣. Adducentur regi
virgines poſt eam, proxime eius
offerentur tibi in letitia.
Alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pul‑
chꝛitudine tua, intende, proſpere,
procede, ⁊ regna.
Alleluia. ℣. Hęc eſt virgo ſapi‑
ens, ⁊ vna de numero prudentũ. ſap.4
Alleluia. ℣. O q̄ pulchꝛa eſt ca‑
ſta generatio cũ claritate. Trac.

44 Audi filia et vide et inclina aurem tuam, quia concupiuit rex speciem tuam. ℣. Uultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis, filie regum in honore tuo. ℟. Adducentur regi virgines post eam, proxime eius offerentur tibi. ℟. Adducentur in letitia et exultatione: adducentur in templum regis. Sequentia sancti euangelij secundum mattheum.

ca.13.f In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro, quem qui inuenit homo abscondit, et pre gaudio illius, vadit et vendit vniuersa que habet, et emit agrum illum. Iterum simile est regnum celorum homini negociatori, querenti bonas margaritas. Inuenta autem vna preciosa margarita, abijt, et vendidit vniuersa que habuit, et emit eam. Iterum simile est regnum celorum, sagene misse in mare, et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleta esset, educentes, et secus littus sedentes, elegerunt bonos in vasa sua, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione seculi. Exibunt angeli, et separabunt malos de medio iustorum, et mittent eos in caminum ignis, Ibi erit fletus et stridor dentium. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei, Etiam. Ait illis, Ideo omnis scriba doctus in regno celorum, similis est homini patrifamilias: qui profert de thesauro suo, noua et vetera. Sequentia sancti euangelij secundum mattheum.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: ca.25 A Simile est regnum celorum decem virginibus, que accipientes lampades suas, exierunt obuiam sponso et sponse. Quinque autem ex eis, erant fatue, et quinque prudentes. Sed quinque fatue, acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum secum. Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. Moram autem faciente sponso, dormitauerunt omnes, et dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exite obuiam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines ille, et ornauerunt lampades suas. Fatue autem sapientibus dixerunt, Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostre extinguuntur. Responderunt prudentes, dicentes. Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite potius ad vendentes, et emite vobis. Dum autem irent emere, venit sponsus, et que parate erant, intrauerunt cum eo ad nuptias, et clausa est ianua. Nouissime vero veniunt, et relique virgines, dicentes: Domine domine, aperi nobis. At ille respondens, ait: Amen dico vobis,

nescio vos. Vigilate itaqз, qꝛ
nescitis diē, neqз horā. Offer.
ps. 44 O fferētur regi virgines post eā:
proxime eius offerenť tibi. Offe.
D iffusa est gratia in labijs tuis:
propterea benedixit te deus in ę-
ternum: ꝛ in seculū seculi. Offer.
F iliȩ regum in honore tuo: astitit
regina a dextris tuis: in vestitu de
aurato circūdata varietate. Off.
O fferentur regi virgines: proxi-
me eius offerentur tibi in letitia ꝛ
exultatione, adducentur in tem-
plum regi domino. Cōmunio.
D iffusa est gr̄a i labijs tuis: ppꝰ
benedixit te deus in ęternū. Cō.
118 F eci iudiciū ꝛ iustitiam dn̄e, non
calumniētur mihi superbi: ad oīa
mandata tua dirigebar: oēm viaз
iniquitatis odio habui. Cōio.
Mat. Q uinqз prudentes virgines ac-
25 ceperunt oleum in vasis suis cum
lāpadib᷒: media aūt nocte clamor
factus est, ecce spōsus venit exite
obuiam christo domino. Cōio.
13 S imile est regnum cęlorūз homi
ni negociatori: quęrenti bonas
margaritas: inuenta vna pręciosa
margarita: dedit omnia sua ꝛ cō-
parauit eam. Communio.
üs C onfundātur superbi: qꝛ iniuste
iniquitateз fecerunt in me: ego au
tem in mandatis tuis exercebor:
in tuis iustificationibus vt non cō
fundar. Communio.

D ilexisti iustitiam ꝛ odisti iniqui 44
tatem: propterea vnxit te deus
deus tuus. Communio.
P rincipes persecuti sunt me gra- 118
tis: ꝛ a verbis tuis formidauit cor
meum: lętabor ego super eloquia
tua, sicut qui inuenit spolia multa:
ↄcupiuit aīa mea testimonia tua
domine: ꝛ dilexit ea vehementer.
¶ In ipso die dedica. ecclesię
totū offīm agīt vt infra ī anni-
uersario dedica. ecclesię, prę-
ter orationes, loco quaꝝ dn̄e
orationes sequentes. Oratio.

Eus q̄ inuisi
biliter oia cō
tines, ꝛ tñ p
salute huma
ni generis, si-
gnū tuę poté
tię visibiliter ostendis, tēpluз
hoc potētia tuę inhabitatiōis,
illustra, vt oēs q̄ huc dep̄catu
ri ↄueniunt: ex q̄cūqз tribula-
tione ad te clamauerit: ↄsola-
tionis tuę bñficia ↄsequanť. p.
D Eus q̄ sacrādoꝝ Secre.
auctor es numeꝝ, effun
de sup hāc oꝛōnis domū tuaз
benedictionē, vt ab oibus iuo
cātib᷒ nomē tuū, defensionis
tuę auxiliū sentiať. p. Post cō.
M Vltiplica q̄s. dn̄e, per
hęc scā q̄ sumpsimus, in
aiab᷒ nr̄is veritatē tuā, vt i tē-

plo scõ tuo iugiter adorem⁹: ꝛ i ꝯspectu tuo cũ scis oib⁹ glo riemur. Per. ⁋ In anniuersa rio dedicatio. ecclesie. Intro.

gen.28 TErribilis ẽ locus iste: hic domus dei ẽ ꝛ porta celi: ꝛ vo cabitur aula dei.
ps.83. ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutẽ ꝯcu piscit: ꝛ deficit anima mea in atria domini. ℣. Gloria patri. Oro.

DEus q nobis ꝑ singulos annos huius scĩ tẽpli tui ꝯsecrationis reparas diẽ, ꝛ sa cris semꝑ mysterijs repñsentas incolumes, exaudi ꝑces ppl'i tui, ꝛ pñsta, vt qsquis hoc tẽplũ beneficia petiturus ingredit̃:
ca.21.a cũcta se ipetrasse letet̃. p. Lcõ libri apocalypsis btĩ ioã. apl'i.

IN dieb⁹ illis. Vidi ciuita tẽ sanctã hierusalẽ, nouã, descẽdẽtẽ de celo, a deo parã tã, sicut spõsam ornatam viro suo. Et audiui vocẽ magnã de throno dicentẽ, ecce taberna culũ dei cũ hoib⁹, ꝛ habitabit cũ eis. ꝛ ipsi ppl's ei⁹ erũt, ꝛ ipe de⁹ cũ eis erit eoꝝ d⁹, ꝛ abster get de⁹ oẽm lachrymã ab ocu lis eoꝝ, ꝛ morsvltra non erit, neqꝫ luct⁹, neqꝫ clamor, neqꝫ dolor erit vltra, q̃ prima abie rũt. Et dixit q sedebat in thro no. Ecce noua facio oĩa. Gra.

Locus iste a deo factus est: inesti mabile sacramentum: irreprehẽsi bilis ẽ. ℣. Deus cui astat angeloꝝ chorus: exaudi ꝑces seruoꝝ tuoꝝ,

Alleluia. ℣. Adorabo ad tẽpluꝫ ps.137 sanctũ tuũ: ꝛ confitebor noĩ tuo.

Alla. ℣. Bene fundata est do mus dñi: supra firmam petram.

Seq. sancti euangelij s̃m lucã. c.19.a

IN illo tpe. Egressus iesus, perãbulabat hierico. Et ecce vir noĩe zacheus, ꝛ hic erat pñceps publicanoꝝ, ꝛ ipse di ues, ꝛ q̃rebat videre iesum qs esset, ꝛ non poterat pre turba, qꝛ statura pusill⁹ erat. Et ꝑcur rẽs, ascẽdit in arborẽ sycomo rũ, vt videret illũ, qꝛ inde erat trãsiturus. Et cũ venisset ad lo cũ suscipiẽs iesus, vidit illuꝫ, ꝛ dixit ad eũ: Zachee, festinans descẽde, qꝛ hodie i domo tua oportet me manere. Et festi nãs d̃scẽdit, ꝛ excepit illũ gau dẽs Et cũ viderẽt, oẽs murmu rabãt, dicẽtes, ꝙ ad hoiẽꝫ pcõ rẽ diuertisset. Stãs aũt Zache us dixit ad iesum: Ecce, dimi diũ bonoꝝ meoꝝ dñe do pau peribus, ꝛ si qd aliquẽ defrau daui, reddo quadrupluꝫ. Ait iesus ad eũ: Qꝛ hodie sal⁹ do

mui huic facta est, eo q' et ipse sit fili' abrahe. Venit enim filius hois, querere, et saluum facere quod perierat. Offer. Dñe de' in simplicitate cordis mei let' obtuli vniuersa et populum tuum qui repertus est vidi cum ingenti gaudio: deus israel custodi hanc voluntatem: domine deus. Secreta.

ANnue q̄s dñe p̄cib' nr̄is, vt quicūq3 intra tēpli hui' cui' anniuersariū dedicatiōis diē celebram', ambitū cōtinemur, plena tibi atq3 pfecta corporis et aie deuotione placeamus: vt dū hec vota p̄ntia reddim': ad eterna p̄mia te adiuuāte puenire mereamur. per. Cōio. Domus mea domus orationis vocabit' dicit dñs: in ea ois qui petit accipit: et qui qrit inuenit, et pulsanti aperietur. Post cōio.

DEus q de viuis et electis lapidibus, eternū maiestati tue p̄paras habitaculum, auxiliare pplo tuo supplicāti, vt qd ecclesie tue pficit corporalib' spacijs, spiritualib' amplificetur augmentis. Per do.

¶ In ipsa die dedicationis altaris totum officium agit' vt supra in anniuersario dedicationis ecclesie, preter orationes loco quarū dicuntur orationes sequentes. Oratio.

DEus q ex oi coaptatione scōr: eternū tibi pdis habitaculū, da edificationi tue incremēta celestia, vt quorū hic reliquias pio amore cōplectimur, eorū semp meritis adiuuemur. Per do. Secreta.

OMps sempiterne de' altare hoc noi tuo edificatū celestis virtutis bñdictione scifica, et oib' in te sperantib' auxilij tui munus ostende, vt et hic sacror vtus: et votor obtineat' effectus. Per. Postcō.

QVesumus ops deus: vt in hoc loco noi tuo dedicato: cūctis petentib' aures tue pietatis accōmodes. Per.

¶ Missa in honore scōr quorū corpora habētur. Oratio.

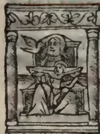
PRopitiar' nobis q̄s dñe famulis tuis p hor sanctor martyr tuor. N. et. N. atq3 aliorum q in presenti regescunt ecclesia, merita gliosa: vt eor pia intercessiōe, ab oib' semp ptegamur aduersis. p. Secre.

SVscipiat clementia tua q̄s dñe de manibus nr̄is munus oblatū, et p hor scōr martyr tuor. N. et. N. atq3 alior q i p̄nti regescūt ecclesia, me-

rita gl'iosa,ab oībus nos emū da peccatis. Per. Post c.

Diuina dn̄e libantes mysteria,q̄ pro bo℞ scō℞ martyrū tuo℞.N.z.N.atq3 alio℞ q in p̄senti requiescunt ecclesia veneratione,tuę obtulimus maiestati,pręsta q̄s: vt per ea veniam mereamur pcō℞:z cęlestis grē donis reficiamur. p.

Missa in honore scē trinitatis. Introitus.

Benedicta sit scā trinitas atq3 indiuisa vnitas:cōfitebimur ei, q3 fecit nobiscū misericordiā suā3. ps. Benedicamus patrem z filiu3 cū sancto spiritu. ℣.Gloria. Oro.

Omps sempiternę deus, q dedisti famulis tuis in ↄfessione vere fidei,ęternę trinitatis gloriā agnoscere, z in potētia maiestatis adorarē vnitatē,q̄s,vt eiusdē fidei firmitate ab oībus semp muniamur aduersis Per. Lcō epistolę beati pauli apostoli. Ad corinth.

ca.13 Fratres. Gaudete, pfecti estote,exhortamini, ide3 sapite,pacē habete, z deus pacis erit vobiscū. Gr̄a dn̄i nr̄i Iesu xp̄i,z charitas dei, z cōicatio scī sp̄ūs,sit cū oibus vobis amē. Gra. Benedictus es dn̄e qui intueris abyssos, z sedes super cherubin. ℣. Benedictus es dn̄e in firmamento celi,z laudabilis in secula.Alleluia. ℣. Benedictus es dn̄e deus patre3 nostrorum zlaudabilis in secula. Seq. sancti euāgelij s̄m ioannem.

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis.Cum venerit paraclytus,quē ego mittā vobis a patre,spiritū veritatis, q a patre pcedit,ille testimoniū perbibebit de me. z vos testimoniū pbibebitis,q3 ab initio mecū estis.Hęc locut⁹ su3 vobis,vt nō scādalięemini. Absq3 synagogis facient vos. S3 venit hora,vt oīs, q interficit vos,arbitretᷣ se obsequiū p̄stare deo:Et hęc faciēt vobis,q3 nō nouerūt patrē, neq3 me. Sed hęc locutus sum vobis: vt cu3 venerit hora eo℞, reminiscamini,q3 ego dixi vobis. Offe. Benedictus sit deus pater: vnigenitusq3 dei filius:scūs quoq3 sp̄ūs, q3 fecit nobiscū mia3 suā. Secre.

Sanctifica q̄s dn̄e de⁹ nr̄, p tui scī nois inuocationē, huius oblationis hostiā,z per eā nosmetipsos tibi pfice munus ęternū.Per do. Pręfatio. Qui cū vnigenito. fo.130.Cō.

(Right margin: ca.15. D — ca.16. A; left margin: b)

Benedicimus deum celi: et coram omnibus viventibus cõfitebimur ei: quia fecit nobiscum misericordiam suam. Postcommunio.

PRoficiat nobis ad salutem corporis et aie, dñe deus nr, huius sacri susceptio, et sempiterne scẽ trinitatis, eiusdẽqz individue unitatis ꝯfessio. Per.

Missa de spiritu scõ. Intro.

Spiritus dñi replevit orbẽ terrarum. Alla. et hoc qđ cõtinet õia scientiã habet vocis. Alla, all. alla. ps. Exurgat deus et dissipent inimici eius: et fugiant qui oderũt eum a facie eius. ℣. Gloria patri.

Alius subseqũes introit' a lxx. usqz ad resurrecti. dñi nr.

DUm sctificat' fuero in vobis: ꝯgregabo vos de universis terris, et effundam super vos aquã mũdã, et mundabimini ab oĩbus inquinamentis vestris, et dabo vobis spiritum novum. ps. Benedicam dñm in oĩ tpe semp laus eius in ore meo. ℣. Gloria. Oro.

DEus q corda fideliũ scĩ spũs illustratione docuisti: da nobis in eodẽ spũ recta sapere, et de ei' semp ꝯsolatiõe gaudere. p. Lcõ actuũ aplorũ. ca. 8. c

IN dieb' illis. Cũ audissent apli, q erãt hierosolymis, qr recepit samaria verbũ dei, miserũt ad eos petrũ, et Ioãnẽ. Qui cũ venissent, oraverũt ꝑ ipsis, ut acciperẽt spũm scũm. Nõdũ enim in quẽq̃ illorum venerat: sed baptizati tm̃ erant ĩ noĩe dñi Iesu. Tũc iponebãt manus sup illos, et accipiebãt spũm sanctũ. Gra. Beata gens cuius est dñs deus eorum: populus quẽ elegit dñs in hereditatẽ sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt, et spũ oris eius oĩs virtus eorum. Alla. ℣. Veni sancte spũs, reple tuorum corda fideliũ, et tui amoris in eis ignẽ accende. Alleluia. ℣. Emitte spiritum tuum et creabuntur: et renovabis faciem terre. Sequentia sci euangelij scdm ioannem. ca. 14. c

IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Si quis diligit me, sermonem meum servabit, Et pater meus diliget eũ, et ad eũ veniemus, et mansionem apud eũ faciem'. Qui non diligit me, ſmones meos nõ servat: Et sermo quem audistis nõ est meus, sed ei' qui misit me patris,

patris, Hec locut⁹ sū vobis, apud vos manēs. Paraclytus aūt spūssctūs, quē mittet pater in noīe meo, ille vos docebit oīa, et suggeret vobis oīa, q̄cūq̄ dixero vobis. Pacē relinq̄ vobis, pacē meā do vobis: nō q̄uo mūd⁹ dat, ego do vobis. Nō turbet̄ cor vestꝝ, neq̄ formidet. Audistis, q2 ego dixi vobis, vado et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtiq̄ q2 vado ad patrē, q2 pr̄ maior me est. Et nunc dixi vobis priusq̄ fiat, vt cū factū fuerit, credatis. Iam nō multa loquar vobiscū: Venit eni princeps mundi huius, et in me nō habet quicquā. Sed vt cognoscat mund⁹, q2 diligo patrē, et sicut mandatū dedit mihi pr̄, sic facio. Offer. Confirma hoc deus qd̄ opatus es in nobis, a tēplo scō tuo qd̄ est i hierlī, tibi offerent reges munera. Alla. Secre.

Munera q̄s dn̄e oblata sāctifica, et corda nostra scī spiritus illustratiōnē emūda. Per. in vni. Cōio. Factus ē repēte de celo sonus aduenientis spiritus vehementis: vbi erant sedētes: alleluia. et repleti sunt oēs spū scō loquētes magnalia dei, all. all.

Sancti spūs dn̄e Post cō. corda nr̄a mundet infusio et sui roris intima aspsione fecūdet. Per. i vnitate eiusdem.

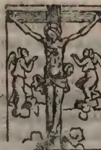
Ad postulandū gratiam spiritus sancti. Alia oratio.

Deus cui omne cor patet: et oīs voluntas loquitur et quē nullū latet secretū: purifica p̄ ifusionē sancti spūs cogitationes cordis nostri: vt te perfecte diligere: et digne laudare mereamur. Per in vni.

Hec oblatio q̄s Secreta. dn̄e cordis nostri maculas emūdet: vt scti spūs digna efficiat̄ habitatio Per. in vni.

Concede q̄s op̄s Post c. deus, scīn nos spūs votis promereri sedulis: quatenus eius grā: et ab oib⁹ liberemur tētationibus: et pctōꝝ nr̄oꝝ indulgētiā mereamur accipe. p. in vnitate.

Missa in honore sanctę crucis. Introitus.

Nos autē gloriari oportet i cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i, i quo est salus, vita, et resurrectio nr̄a: p̄ quē saluati et liberati sumus. ps. Deus misereat̄ nr̄i, et bn̄dicat nobis: illuminet vultū suū sup nos, et misereatur nr̄i. V. Gloria. Cōio.

DEus qui vnigeniti filij tui p̄cioso sanguine viuificę crucis vexillū sćificare voluisti: ꝯcede q̄s: eos qui eiusdē sanctę crucis gaudēt honore: tua quoqꝫ vbiqꝫ protectione gaudere. Per eū. Lectio ep̄lę beati pauli apostoli. Ad phil.

ca.2.b. FRatres. Christus factus est pro nobis obediēs vsqꝫ ad mortē, mortē aūt crucis. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū, ⁊ donauit illi nomē: qđ est sup oē nomen, vt in noīe iesu oē genuflectať, cęlestiū, terrestriū ⁊ infernorū: ⁊ ois lingua cōfiteatur qꝛ dn̄s iesus xp̄s in gloria est dei patris. Grad. Christ⁹ factus ēst p nobis obediēs vsqꝫ ad mortē, mortē aūt crucis. ℣. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū, ⁊ dedit illi nomen qđ est sup oē nomē. Alla. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pōdera, quę sola fuisti digna sustinerī regē cęlorū ⁊ dn̄m. Alla. ℣. Dicite in gentibus qꝛ dn̄s regnauit a ligno. Seq. sancti euāg. s꜃ mattheū.

ca.20. IN illo tp̄e. Assumpsit iesus
B duodecī discipulos suos secreto, ⁊ ait illis: Ecce ascēdimus hierosolymā, ⁊ fili⁹ hoīs tradeť principib⁹ sacerdotū, ⁊ scribis, ⁊ cōdēnabūt eū morte, ⁊ tradēt eū gētib⁹, ad illudēdū, ⁊ flagellādū, ⁊ crucifigēdū: ⁊ tertia die resurget. Offerto. Protege dn̄e plebem tuū: per signum sancte crucis, ab oībus insidijs inimicoꝝ oīum: vt tibi gratā exhibeamus fuituťē, ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificiū nr̄ꝫ. All. Sec.

HEc oblatio nos q̄s dn̄e ab oib⁹ purget offensis: q̄ in ara crucis imolata: etiā toti⁹ mūdi tulit offensā. Per. Cōio. Per signū crucis, de inimicis nr̄is libera nos de⁹ nr̄. Post c.

ADesto nobis dn̄e de⁹ noster: ⁊ quos scē crucis letari facis honore: ei⁹ quoqꝫ p̄petuis defende subsidijs. Per.

¶ Missa in cōmemoratio. btē virginis marię: ab aduentu vsqꝫ ad natiuitatem dn̄i. Int.

ROrate cęli desup, ⁊ nubes pluant iustum, aperiatur terra, ⁊ germinet saluatorem. Ps. Et iustitia oriatur simul, ego dn̄s creaui eum. ℣. Gloria. Oratio.

DEus q de btē Marię virginis vtero verbū tuum angelo nunciante, carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt q vere eā genitricē dei

credim⁹: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eũdem. Lectio Esaię prophetę.

ca.7. B. IN dieb⁹ illis Locutus est dñs ad achaz, dicens, Pete tibi signũ a dño deo tuo, ĩ p fundũ inferni, siue ĩ excelsum supra. Et dixit achaz, Nõ petã ꝛ nõ tẽtabo dñz. Et dixit, Audite ergo domus dauid, Nun qd parũ vobis est molestos eẽ hoĩbus, qꝛ molesti estis ꝛ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipse vobis signũ, Ecce, vgo cõcipiet, ꝛ pariet filiũ, ꝛ vocabit nomẽ eius emanuel. Butyruz ꝛ mel comedet, vt sciat reprobare malũ, ꝛ eligere bonum. Grad. Tollite portas principes vestras, ꝛ eleuamini portę ęternales, ꝛ introibit rex glorię. ℣. Quis ascendet in montem domini, aut quis stabit in loco sancto eius? innocens manibus ꝛ mundo corde. Alleluia. ℣. Aue maria gratia plena, dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Sequẽtia sancti euãgelij fm lucam.

ca.j.c. IN illo tpe. Missus ẽ angel⁹ gabriel a deo ĩ ciuitatẽ galileę, cui nomen nazareth, ad virginez desponsatã viro, cui nomen erat ioseph, de domo dauid: ꝛ nomen virginis maria, ꝛ ingressus angel⁹ ad eaz, dixit, Aue gratia plena, dñs tecũ, bendicta tu in mulieribus. Quę, cũ audisset, turbata est ĩ sermone eius, ꝛ cogitabat q̃lis esset ista salutatio. Et ait angelus ei, Ne timeas maria, ĩuenisti eni grãz apd deũ: Ecce ꝯcipies ĩ vtero, ꝛ paries filiũ, ꝛ vocabis nomẽ ei⁹ iesuz: Hic erit magn⁹ ꝛ filius altissimi vocabit, ꝛ dabit illi dñs deus sedẽ dauid pr̃is ei⁹, ꝛ regnabit in domo iacob ĩ ęternũ, ꝛ regni eius nõ erit finis. Dixit aũt maria ad angelũ, Quo fiet istud? qm̃ vir nõ cognosco? Et respondẽs angel⁹, dixit ei, Sp̃us sc̃us superueniet in te, ꝛ virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Ideoqz ꝛ qd nascet ex te sc̃m vocabit filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua, ꝛ ipsa cõcepit filiuz in senectute sua. Et hic mẽsis est sext⁹ illi, q̃ vocat sterilis, qꝛ nõ erit impossibile apud deũ oẽ verbũ. Dixit aũt maria, Ecce ancilla dñi: Fiat mihi fm vbũ tuũ. Offer. Aue maria, gratia plena, dñs tecuz, benedicta tu in mulieribus, ꝛ benedictus fructus ventris tui. Secre.

IN mentibus nostris quęsumus domine verę fidei sacramẽta ꝯfirma: vt qui conceptuz de virgine, deum veꝝ

ꝛ hoiem ↄfitemur: ꝑ eiusdē saluiferę resurrectiōis potētiā: ad ęternā3 mereamur peruenire lętitiā. Per eundem. Cōio. Ecce vgo ↄcipiet ꝛ pariet filiū, ꝛ vocabit nomē ei' emanuel. Post c.

Gratiā tuā q̄s dn̄e mentibus nostris īfunde: vt qui angelo nunciante, xp̄i filij tui incarnationē cognouim': per passione3 eius ꝛ cruce3, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eun. ℭ A natiuitate vsq3 ad purificatio. Introi.

Vultū tuu3 deꝑcabūtur oēs diuites plebis, adducentur regi vgines post ea3 ꝓxime eius adducētur tibi in lętitia ꝛ exultatione. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. ℣. Gloꝛia patri ꝛ filio. Oratio.

Deus q salutis ęternę btē marię vginitate fecūda: humano gn̄i ꝓmia ꝑstitisti: tribue q̄s: vt ipsa3 ꝓ nobis ītercedere sentiam': ꝑ q̄3 meruim' auctoꝛe3 vitę suscipe dn̄3 nr̄3 iesu3 xp̄m filiū tuū. Qui. Lcō

ca.3.b epl'ę btī pau. ap̄li. Ad tit. Charissime. Apparuit benignitas ꝛ humanitas saluatoris nostri dei: nō ex operibus iustitie, quę fecimus nos, sed secūdu3 sua3 misericoꝛdiā, saluos nos fecit, Per lauacrū regn̄ationis ꝛ renouatiōis spūs sancti, quē effudit ī nobis abūde, per iesum xp̄m saluatoꝛe3 nostrū, vt iustificati gratia ipsius: heredes simus, secundum spem vitę ęternę. In chꝛisto iesu dn̄o nr̄o. Gra. Speciosus forma pr̄ę filijs hoium: diffusa ē gratia ī labijs tuis. ℣. Eructauit coꝛ meū verbū bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus scribe velociter scribētis. Alla. ℣. Post partu3 virgo inuiolata ꝑmāsisti: dei genitrix itercede ꝓ nobis. Seqn̄tia sc̄ti euāgelij s3 lucā.

In illo tp̄e. Pastoꝛes loquę ca.2.c banť adinuicē. Trāseamus vsq3 bethleē, ꝛ videam' hoc verbū, qđ factū ē, qđ fecit dn̄s, ꝛ ostendit nobis: Et venerūt festinātes, ꝛ inuenerūt mariā, ꝛ ioseph, ꝛ infante3 positū in pręsepio. Vidētes aute3, cognouerūt de verbo, qđ dictu3 erat illis đ puero hoc. Et oēs, q audierūt mirati sunt, de his quę dicta erāt a pastoꝛib' ad ipsos. Maria aūt conseruabat oia verba hęc, cōferēs i coꝛde suo. Et reuersi sunt pastoꝛes,

laudantes, et glorificātes deū in oib⁹, q̄ audierāt, et viderāt, sicut dictū est ad illos. Offer. Felix nāqz es sacra vgo maria: et oī laude dignissima, qr ex te ort⁹ ē sol iustitie xp̄s deus noster. Sec.

Muneribꝰ nr̄is q̄s dn̄e prę cibusqz susceptis, et cęlestibꝰ nos instrua mysterijs: et clementer exaudi. Per d. Cōio. Btā viscera marię virginis: q̄ portauerunt ęterni p̄ris filiū. Post c.

Hec nos cōio dn̄e purget a crimine: et intercedēte btā dei gēitrice maria: cęlestis remedij faciat esse ꝯsortes. p.

A purifica. vsqz ad pasca.

Introitus. Salue scā parēs enixa puerpera regē, q celū terrāqz regit in secula seculorum. ps. Uirgo dei genitrix: quē tot⁹ nō capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo. ṽ. Gloria patri. Oratio.

Concede nobis famulos tuos q̄s dn̄e de⁹, ꝑpetua mētis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatę marię semꝑ virginis intercessione a p̄nti liberari tristitia, et ęterna ꝑfrui lętitia. Per. Lcō lib. sap.

Ab initio et ante scl'a creata sum, et vsqz ad futurū sc'lm nō desinā, et i habitatione scā coraz ipso ministraui. Et sic in syō firmata sū, et in ciuitate scificata silr requieui, et in hierl'z potestas mea. Et radicaui in pp'lo honorificato, et i ptes dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorū detētio mea. Gra. Bñdicta et venerabilis es vgo maria: q̄ sine tactu pudoris inuēta es mr̄ saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix: quē totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus hō. All'a. ℣. Uirga iesse floruit: vgo deū et hominē genuit, pacē de⁹ reddidit: in se reconcilians ima sūmis. Post septuagesimā dicit. Tract⁹. Gaude maria virgo: cūctas hereses sola interemisti. ℣. Quę gabrielis archangeli dictis credidisti. ℣. Dū virgo deuz et hominem genuisti: et post partum virgo inuiolata permansisti. ℣. Dei genitrix intercede pro nobis. Sequētia sc'i euāgelij s'm lucā.

In illo tpe. Loquēte Iesu ad turbas. Extollēs vocē q̄dā mulier de turba, dixit illi. Beatus vēter q te portauit, et vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimmo. Bti q audiūt verbū dei, et custodiūt illō. Offer. Felix nāqz es sacra vgo maria: et

omni laude dignissima, quia ex te ortus est sol iustitię christus deus noster. Secreta.

Tua dn̄e ꝓpitiatiōe, ⁊ btē marię semꝑ vginis itercessione: ad ꝑpetuā atqȝ pn̄tem, hęc oblatio nobis proficiat ꝓspe‑ritatē ⁊ pacē. P. Cōio. Beata viscera marię virginis q̄ portauerunt eterni patris filiū. Post cō.

Sumptis dn̄e salutis nostrę subsidijs: da q̄s btē marię sꝑ virginis patrocinijs nos vbiqȝ ꝓtegi: i cui⁹ veneratione hęc tuę obtulim⁹ maiestati. Per. dominum. ¶ A pasca vsqȝ ad pentecostes. Introitus.

Salue sancta parens eni‑xa puerpera regem, qui cęlum terrāqȝ regit in secula seculoꝝ, All'a. ps. Uirgo dei genitrix, quem totus nō capit orbis, in tua se clausit viscera fact⁹ homo. ℣. Gloria. Orō.

Concede nos famulos tuos q̄s dn̄e deus, ꝑpetua mētis ⁊ corporis sanitate gaudere: ⁊ gloriosa beatę marię semꝑ virginis intercessione a pn̄ti liberari tristitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. P. Lcō libri sap.

Ab initio ⁊ ante scl'a creata sum: ⁊ vsqȝ ad futurū scl'm nō desinā: ⁊ i habitatiōe scā coram ipso ministraui. Et sic i syō firmata sū, ⁊ i ciuitate sctificata silr requieui, ⁊ i hierl'z potestas mea. Et radicaui in ppl'o honorificato, ⁊ in ptes dei mei hereditas illius, ⁊ in plenitudine sanctorū detētio mea. Alleluia. ℣. Uirga iesse floruit, virgo deū ⁊ hominē genuit, pacem deus reddidit, in se reconcilians ima summis. Alleluia. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum, benedicta tu in mulierib⁹. eccle. ca. 24. A

Sequētia scti euāg. ꝑm ioānē. ca. 19. E

In illo tēpore. Stabant autem iuxta crucem iesu, mater ei⁹, ⁊ soror matris eius maria cleophę, ⁊ maria magdalene. Cum vidisset ergo iesus matrē, ⁊ discipulū stantem, quē diligebat, dixit matri suę: Mulier, ecce fili⁹ tuus. Deinde dixit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora, accepit eam discipulus in suā. Offer. Btā es virgo maria: q̄ oīum portasti creatorē: genuisti q te fecit, ⁊ in ęternum permanes virgo. Secreta.

Tua dn̄e ꝓpitiatiōe, ⁊ btē marię sꝑ vgis itercessione: ad ꝑpetuā atqȝ pn̄tem, hęc oblatio nobis ꝓficiat ꝓsꝑitatē

ꝛ pacem. p. Cõio. Beata viscera marię virginis, q̃ portauerunt ęterni patris filiũ. alla. Post cõ.

S Vmptis dñe salutis nostrę subsidijs: da q̃s btẽ marię sp̄ v̄ginis p̄ocinijs nos vbiqꝫ ꝑtegi: i cui⁹ veneratione hęc tuę obtulimus maiestati. Per.

C A pẽte. vsqꝫ ad aduẽ. Int.

S Alue sãcta parens, enixa puerpera regẽ, q celũ terrã qꝫ regit in secula seculoꝝ. ps. Uirgo dei genitrix, quẽ totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus hõ. ꝟ. Alla. Oĩo.

C Oncede nos famulos tuos q̃s dñe deus, ꝑpetua mẽtis ꝛ corporis sanitate gaudere: ꝛ gloriosa beatę marię semp virginis intercessione a p̄nti liberari tristitia, ꝛ ęterna ꝑfrui lętitia. p. Lc. lib. sapiẽtię.

eccle. ca. 24 a A B initio ꝛ añ scl'a creata sũ, ꝛ vsqꝫ ad futuꝝ seculũ nõ d̄sinã: ꝛ i habitatiõe sctã corãꝫ ipso ministraui. Et sic in syõ firmata sũ, ꝛ i ciuitate scĩficata silr̄ requieui, ꝛ i hierl'ꝫ potestas mea. Et radicaui i ppl'o honorificato, ꝛ i ptes dei mei hereditas illius, ꝛ in plenitudine sanctoꝝ detẽtio mea. Gra.

Bñdicta ꝛ venerabilis es v̄go maria: q̃ sine tactu pudoris, inuẽta es mr̄ saluatoris. ꝟ. Uirgo dei genitrix, quẽ tot⁹ nõ capit orbis, i tua se clausit viscera fact⁹ hõ. Alla. ꝟ. Post partũ v̄go iuiolata ꝑmãsisti dei genitrix intercede pro nobis.

Seq. scĩ euangelij s̄m lucam.

I Nillo tp̄e. Loq̄ẽte Iesu ad turbas. Extollens vocẽ q̃dã mulier d̃ turba, dixit illi, Beatus venter, q te portauit, ꝛ vbera q̃ suxisti. At ille dixit, Quinimmo, B̄ti q audiũt verbũ dei, ꝛ custodiũt illud. Offe. ca. 11. b

Aue maria gr̃a plena dñs tecũ, bñdicta tu i mulierib⁹ ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ v̄etris tui. vel Of. Felix nãqꝫ es sacra virgo maria, ꝛ oĩ laude dignissima, q꞉ ex te or̄t⁹ est sol iusticię christus deus nr̄. Sec.

T Va dñe ꝑpitiatiõe, ꝛ btẽ marię semp v̄ginis itercessione: ad ꝑpetuã atqꝫ p̄ntẽꝫ, hęc oblatio nobis ꝑficiat ꝓspitatẽ ꝛ pacem per. Cõio. Beata viscera marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filiũ. Post cõ.

S Vmptis dñe salutis nostrę subsidijs: da q̃s btẽ marię sp̄ v̄ginis p̄ocinijs nos vbiqꝫ ꝑtegi: in cui⁹ veneratione hęc tuę obtulimus maiestati. Per.

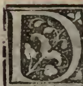
C Missa i honorẽ ãngę. oĩo.

Erpetuuz nobis
dñe tuę miserati
onis pſta ſubſidi
um quib⁹ ꝛ ange
lica ſuffragia pſti
tiſti non deeſſe. Per. Secreta.

HOſtias tibi dñe laudis of
ferimus, ſuppliciter dep̄
cātes: vt eaſdē angelico ꝓ no
bis iteruenīēte ſuffragio: ꝛ pla
catus accipias: ꝛ ad ſalutē no
ſtrā ꝑuenire ꝯcedas. P. Poſt c.

REpleti dñe bñdictiōe cę
leſti, ſuppliciter imploꝛa
mus: vt qđ fragili cęlebꝛam⁹
offō: ſcōꝝ angeloꝝum atqꝫ ar
chāgeloꝝ nobis pꝛodeſſe ſen
tiamus auxilio. Per. ℂ Miſſa
in honoꝛem apoſtoloꝛum pe
tri ꝛ pauli. Oīo.

E⁹ cui⁹ dextera
btm̄ petrū ambu
lātē i fluctib⁹ ne
mergeretur ere
xit: ꝛ coapoſtolum eius paulū
tertio naufragantē de pꝛofun
do pelagi liberauit: exaudi nos
ꝓpitius ꝛ cōcede: vt amboꝝ
meritis, ęternitatis gloꝛiā ꝯſe
quamur. Qui viuis. Secreta.

OFferimus tibi dñe p̄ces
ꝛ munera, q̄ vt tuo ſint
digna conſpectu, apoſtoloꝛuꝫ
tuoꝝ petri, ꝛ pauli pꝛęcib⁹ ad
iuuemur. Per do. Poſt cōio.

PRotege dñe pplm̄ tuuꝫ, ꝛ
aplo℞ tuoꝝ petri ꝛ pauli
patrocinio ꝯfidenteꝫ: ꝑpetua
defenſiōe ꝯſerua. P. ℂ Miſſa
ad poſcēda ſuffra: ſcoꝝ. Oīo.

COncede q̄s oīps deus: vt
īterceſſio nos ſcē dei ge
nitricis marię, ſcōꝝq̄ꝫ oīum
aploꝝ, martyꝝ, cōfeſſoꝝ atqꝫ
virginū, ꝛ oīuꝫ electoꝝ tuoꝝ,
vbiqꝫ lętificet, vt dū eoꝝ me
rita recolimus patrocinia ſen
tiamus. Per eun. Secre.

OBlatis dñe placare mu
neribus ꝛ intercedētibus oīb⁹
ſcīs tuis, a cunctis nos defen
de periculis. Per. Poſt cōio.

SVmpſimus dñe btē marię
ſemꝑ virginis, ꝛ oīum ſcō
ruꝫ tuoꝝ memoꝛiā recolētes,
ſacramenta cęleſtia: pſta q̄s,
vt qđ tpaliter gerim⁹, ęternis
gaudijs conſequamur. Per d.
ℂ Alia miſſa vtē. quā fecit
dñs papa innocētius. iiij. Oīo.

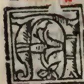
ACunctis nos q̄s dñe mē
tis ꝛ coꝛpoꝛis dfende pe
riculis, ꝛ intercedēte gloꝛioſa
virgine dei genitrice maria,
cū btīs aplis tuis Petro ꝛ pau
lo atqꝫ btō. N. ꝛ oībus ſcīs, ſa
lutē nobis tribue benignus ꝛ
pacē, vt deſtructis aduerſitatī
bus ꝛ erroꝛib⁹ vniuerſis: eccle
ſia tua ſecura tibi ſeruiat liber

tate. Per dñm. Secreta.
Exaudi nos deus salutaris nr̃: vt ꝑ huius sacri virtutem: a cũctis nos mentis & corporis hostib' tuearis: gratiã tribuẽs in presenti & gloriam i futuro. Per domi. Postcõio.
Mundet & muniat nos q̃s dñe diuini sacri munus oblatũ: & itercedẽte beata virgine dei genitrice maria: cũ beatis aplis tuis petro & paulo atq3 beato. N. & oĩbus sanctis: a cũctis nos reddas: & peruersitatibus expiatos: & aduersitatib' expẽditos. Per eun. ¶ Missa ꝯtra psecutores eccle sie. Orõ.
Ecclesię tuę q̃s dñe pces placat' admitte: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis, secura tibi seruiat libertate. Per do. Secreta.
Protege nos dñe tuis mysterijs seruiẽtes: vt diuinis reb' inherẽtes: & corpore tibi famulemur & mente. P. Postcõ.
Quesum' dñe deus nr̃: vt quos diuina tribuis participatiõe gaudere: humanis nõ sinas subiacere periculis. P. ¶ Missa pro pace. Orõ.
Deus a q̃ scta desideria: recta cõsilia: & iusta sunt opera: da seruis tuis illã quam mũdus dare nõ potest pacem: vt & corda nr̃a mandatis tuis dedita: & hostiũ sublata formidine: tẽpora sint tua protectione tranqlla. Per. Secre.
Deus qui credẽtes i te populos, nullis sinis concuti terroribus: dignarẽ pces & hostias dicate tibi plebis suscipere: vt pax a tua pietate concessa: xp̃ianoꝝ fines ab oi hoste faciat esse securos. P. Postcõio.
Deus auctor pacis & amator, quem nosse viuere, cui seruire regnare est: ptege ab oib' ipugnationib' supplices tuos: vt q i defensione tua confidim': nullius hostilitatis arma timeam'. Per dnm nñ.
¶ Missa pro papa. Oratio.
Deus oĩum fideliũ pastor & rector, famulum tuũ. N. quẽ pastorẽ ecclesię tuę pręesse voluisti propitius respice: da ei q̃s verbo & exemplo quibus pręest pficere: vt ad vitã vna cũ grege sibi credito pueniat sempiternam. Per. Secreta.
Oblatis q̃s dñe placare munerib': & famulũ tuũ. N. quẽ pastorem ecclesię tuę p̃esse voluisti: assidua protectio

ne guberna. Per. Post cōio.

HEc nos qs dñe diuini sacramēti pceptio ptegat: z famulū tuū .N. quez pastoze ecclesię tuę esse voluisti, vna cum cōmisso sibi grege, saluet semper z muniat. Per domi.

Missa p iter agētib⁹. Oīo.

Desto dñe supplicatiōib⁹ nrīs: z viaz famuloz tuoz i salutis tuę psperitate dispone: vt inter oēs vię z vitę hui⁹ varietates: tuo semper protegantur auxilio. Per. Secreta.

PRopitiare supplicatiōib⁹ nrīs dñe: z has oblatiōes quas tibi offerimus pro famulis tuis benign⁹ assume: vt viā illoz, z pręcedēte grā tua dirigas: z subsequēte comitare digneris: vt de actu atq3 incolumitate eoz sm mię tuę pręsidia gaudeamus. per. Post cō.

TVa dñe famulos tuos sperātes in te quę sumpsim⁹ sacra custodiāt: z ptra oēs aduersos, tueant incursus. Per.

Missa pro infirmis. Oīo.

Mps sempiterne de⁹, sal⁹ ęterna credētiuz: exaudi nos pro famulis tuis infirmis: pro quibus misericordię tuę iploramus auxiliū: vt redita sibi sanitate, gratiarum tibi in ecclesia tua referāt actiones. per domi. Secreta.

DEus sub cuius nutib⁹ vitę nrę momēta decurrunt: suscipe pces z hostias famulorū tuorū: pro quibus miām tuā egrotātib⁹ imploram⁹: vt de quorū periculo metuimus: de eoz salute lętemur. p. Post c.

DE⁹ ifirmitatis hūanę singulare psidiū: auxilij tui sup ifirmos famulos tuos ostēde virtutez: vt ope mię tuę ad iuti: ecclię tuę scē icolumes repsentari mereant. p. Missa p anniuersario pōtificis. oīo.

DE⁹ q licet sis magn⁹ i magnis: mirabilia tm̄ gliosi⁹ oparis in minimis, pcede mihi famulo tuo sacris cōueniēter seruire mysterijs: atq3 in oīb⁹ tua misericordia ptegat: quē cōscię reatus accusat. p. Secr.

HOstias tibi dñe laudis exoluētes: suppliciter iploram⁹: vt qđ nobis imeritis cōtulisti: itercedēte beato petro aplo tuo ppitius exequaris. p.

COrporis sacri Post cō. z pciosi sanguinis repleti

muneribus:q̄s dñe de⁹ nr̄: vt grē tuē munus qd̄ nobis īmeritis ɔtulisti:īntercedēte btō petro aplo tuo: ꝑpitius munien do custodias.per. ¶ Missa p seipso sacerdote. Oratio.

Upplicitér te de⁹ pr̄ ops,qes creator oīum rex deprecor:vt dñ me famulū tuum coram oīpotētia maiestatis tuē grauiter dliqsse ɔfiteor:manū misericordiē tuē mihi porrigas:quaten⁹ dū hanc oblationes tuē pietati pro pctis meis offero: qd̄ nequiter admisi:tu clementissime digneris absoluere. Per do. Secreta.

Des misericordiē:de⁹ pietatis: de⁹ indulgētiē : īdulge quēso ⁊ miserere mei : ⁊ sacrificiuꝫ qd̄ humiliter tuē pietati offero:benigne digneris suscipere:vt pcā q̄ labētibus vitijs ɔtraxi:pi⁹ ne ꝑpiti⁹ ⁊ misera/ t⁹ īdulgeas : vt loco penitētiē, flumine lachrymaꝝ mihi cōcesso veniā a te merear accipere oīuꝫ delictoꝝ.p. Post c.

Des viuorū,saluator omniū:q nō vis mortē peccatorū:nec lētaris in perditione morietiū: te suppliciter deprecor:vt cōcedas mihi veniā delictoꝝ:vt ⁊ admissa defleā: ⁊ ea postmodū nō admittā:vt cuꝫ mihi extrema dieꝫ finisqꝫ vitē meē aduenerit:emūdatū delictis oib⁹:me angel⁹ sanctitatis suscipiat.Per d. ¶ Alia missa itidem vt supra. Oratio.

Mp̄s sempiternē de⁹,q me pctōrē facias altaribus ⁊ astare voluisti ⁊ sci noīs tui laudare potentiā:ɔcede ꝑpiti⁹ ꝑ hui⁹ sacramēti mysteriū,meorū mihi veniaꝫ delictorū : vt tuē maiestati digne merear famulari.Per d Secreta.

Da q̄s clemētissime pr̄ ꝑ hui⁹ sacri mysteriū: meoꝝ mihi veniā pctōrū: vt nō ad iudiciū,sed ad īdulgētiā,hui⁹ p̄ib⁹ terat⁹ ordo, mihi ꝑficiat sempiternam.Per do .Post cōio.

Aures tuē pietatis mitissime de⁹īclīa p̄cib⁹meis ⁊ grā sci sp̄ūs illumina cor meū vt tuis mysterijs digne ministrare, teqꝫ ēterna charitate diligere merear. Per.in vni. ¶ Alia missa vt supra. Oīo.

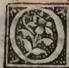
Mp̄s sempiternē de⁹,tuē grē pietatē supplici deuotione deposco:vt oīuꝫ maloꝝ meo

rũ vincula soluas: cũctisqꝫ malis meis ⁊ pctis clemẽter ignoscas: ⁊ q̃ me ĩdignũ ⁊ pcõrẽ ad ministeriuꝫ tuũ vocare dignatus es, sic me idoneũ tibi ministrũ efficias, vt sacrificiũ d̾ manib⁹ meis placide ac benignę suscipias: electorũqꝫ sacerdotũ me pticipẽ facias: ⁊ de p̃ceptis tuis in nullo me oberrare permittas. Per dñm. Secreta.

DEus q te p̃cipis a pctõribus exorari, tibiqꝫ sacrificiũ cõtriti cordis offerri: hoc sacrificiuꝫ qd̾ indign⁹ manib⁹ meis offero, acceptare dignare: ⁊ vt ipse tibi hostia ⁊ sacrificiũ esse merear, miseratus ꝯcede: q̃ten⁹ p ministerij hui⁹ exhibitionẽ: pctõrũ oiuꝫ pcipiã remissionem. Per. Post cõio.

HVi⁹ mihi dñe sacri perceptio, sit pctõꝝ meoꝝ remissio: ⁊ tuę pietatis optata ppitiatio: vt p hęc te opitulãte efficiar sacris mysterijs dign⁹ q d̾ tua pietate cõfisus: frequẽtare p̄sumo ĩdignus. Per.

¶ Missa p oi gradu ecclesię.

OMps sempi Oĩo. terne deus, cuius spiritu totũ corp⁹ ecclesię sanctificat̃ ⁊ regit̃: exaudi nos pro vniuersis ordinibus supplicãtes: vt gratie tuę munere, ab omnibus tibi gradibus fideliter seruiatur. Per dñm. Secreta.

DA famulis tuis dñe ĩdulgẽtiã pcõꝝ: ꝯsolationes vitę: gubernationẽ ppetuã: vt tibi s̾uiẽtes ad tuã iugit̃ miaꝫ puenire mereant̃. p. Post cõ.

LIbera q̃s dñe a pctis ⁊ hostibus, tibi famuloꝫ supplicãtes: vt ĩ scta ꝯuersatiõe viuẽtes: nullis afficiant̃ aduis̃is. p.

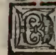
¶ Missa p ꝯgregatione. oĩo.

OMps sempiterne deus, qui facis mirabilia magna sol⁹: p̃tẽde super famulos tuos, ⁊ sup ꝯgregatiões illis cõmissas spiritũ gratię salutaris: ⁊ vt ĩ veritate tibi placeãt: perpetuũ eis rorẽ tuę benedictionis infunde. Per. Secreta.

HOstias dñe famulorum tuoꝝ placat⁹ ĩtẽde: ⁊ q̃s ĩ honorẽ nois tui deuota mẽte p eius cęlebrant⁹: pficere sibi sentiãt ad salutẽ p. Post cõ.

QVos cęlesti recreas munere, perpetuo dñe comitare p̄sidio: ⁊ q̃s fouere nõ desinis: dignos fieri sempiterna redemptione cõcede. Per.

¶ Missa p ꝯgregatione. oĩo.

DEfende q̃s dñe beata maria semper virgĩe intercedente: istaꝫ ab

oĩ aduersitate familiã: ⁊ toto corde tibi prostratam: ab hostium ꝑpitius tuere clemẽter insidijs. Per do. Secreta.

S Vscipe q̃s clementer oĩps deus oblationẽ nr̃e deuotionis: ⁊ p virtutẽ huius sacri, famulos tuos a cũctis protege aduersitatibus. Per. Post cõ.

S Vmptis redẽptionis nr̃e muneribus: p̃sta q̃s misericors deus: eoꝝ nobis celebratione tue ꝓtectionis cõtra oẽs aduersitates subsidium. Per.

Alia missa vt supra. Orõ.

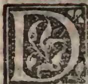
iz. D

Eus q nos a seculi vanitate conuersos: ad brauiũ superne vocationis accẽde: pectoribꝰ nr̃is purificãdis illaberẽ, ⁊ gratiã nobis qua in te pseuerem⁹ infunde: vt ꝓtectionis tue muniti p̃sidijs, qđ te donãte ꝓmisimus impleamus, ⁊ nr̃e ꝓfessionis executores effecti, ad ea q̃ pseuerãtibus in te ꝓmittere dignat⁹ es, ptingam⁹. p. Secre.

T Ibi dñe deus nr̃, deuotionis hostiã imolantes humiliter petimus, vt nos sacrificiũ tuũ mortificatiõe vite carnalis accipias, ac moribꝰ qbꝰ ꝓfessiõi nr̃e ɔgruam⁹ istituas: ⁊ quos scẽ cõpũctiõis ardore, ab hoium ceteroꝝ ꝓposito separasti, et a ɔuersatione carnali, ⁊ ab immundicia terrenoꝝ actuuꝫ, infusa nobis celit⁹ sanctitate discernas. Per. Post cõ.

D Eus q renũciãtibꝰ sclo, mãsiones paras i celo, dilata fratꝝ nr̃oꝝ corda celestibus bonis: vt fraterna teneantur cõpagi ne charitatis vnanimes: p̃cepta custodiant: sobrij, simplices ⁊ q̃eti, gratis sibi datã sue ꝓfessionis gratiaꝫ fuisse cognoscant: ɔcordet illorum vita cuꝫ noie, ꝓfessio sentiatur in opere. Per.

Missa pro ɔcordia fratrum. Oratio.

E⁹ largitor pacis ⁊ amator charitatis, da famulis tuis verã cũ tua volũtate ɔcordiã: vt ab oĩbus que nos pulsant tẽtationibus, liberemur. Per do. Secreta.

H Is sacrificijs dñe q̃s ɔcede placatus, vt q propriis oramus absolui delictis: non grauemur externis. Per. Post cõ.

S Piritũ nobis dñe tue charitatis infunde, vt q̃s vno pane celesti satiasti: tua facias pietate ɔcordes p. in vni. eiusꝺ.

Missa p tẽtatione carnis.

Re igne scī ořo. spūs renes nr̃os, ꝛ coꝛ nr̃z dñe: vt tibi casto corpoꝛe seruiam⁹, ꝛ mūdo coꝛde placeam⁹. p. in vni.

DIrūpe dñe vincula Sec. pcōꝝ nr̃oꝝ: ꝛ vt sacrificare tibi hostiā laudis absoluta libertate possim⁹, retribue q̄ ante tribuisti, ꝛ salua nos p indulgētiā: quos saluare dignatus es p gratiaꝫ. Per. Post cō.

DOmine adiutoꝛ ꝛ protectoꝛ nr̃ adiuua nos, ꝛ refloꝛeat caro nr̃a vigoꝛe pudicitię, ꝛ scimonię nouitate: ereptāqꝫ de manu tartari, in resurrectionis gaudiū iubeas p̄sentari. ℭ Missa p pcis. Oīo.

Xaudi q̄s dñe supplicū p̄ces, ꝛ ɔfitētiū tibi parce pctis, vt pariter nobis īdulgētiā tribuas benign⁹, ꝛ pacē. p.

HOstias tibi dñe pla Sec. cationis ꝛ laudis offerimus, vt ꝛ delicta nr̃a miserat⁹ absoluas, ꝛ nutantia coꝛda tu dirigas. Per d. Post cōio.

PRęsta nobis ęternę saluatoꝛ, vt percipiētes hoc munere veniam pcōꝝ, deiceps peccata vitemus. Per. ℭ Missa p tribulatione peccatoꝝ. Oīo.

Neffabilē misericoꝛdiā tuā nobis dñe clemēter ostēde, vt simul nos, ꝛ a peccatis oib⁹ exuas, ꝛ a pęnis quas pro his meremur eripias. Per. Secr.

PVrificet nos q̄s dñe muneris p̄sentis oblatio, ꝛ dignos sacra participatione perficiat. Per d. Post cōio.

PRęsta q̄s dñe, vt terrenis affectibus expiati: ad superni plenitudinē sacri, cuius libauimus scā tēdamus. p. ℭ Missa p remissione peccatoꝝ. Oīo.

E⁹ q nullū respuis, sed quātūuis peccātib⁹, p pęnitētiā pia miseratiōe placaris, respice ppiti⁹ ad p̄ces humilitatꝭ nr̃ę, ꝛ illumina coꝛda nr̃a: vt tua valeam⁹ iplere p̄cepta. p.

PRęsēs sacrificiū dñe, Se. qđ tibi p delictis nr̃is offerim⁹, sit tibi munus acceptū, ꝛ tam viuentibus q̄ꝫ defunctis pficiat ad salutē. per. Post cō.

EXaudi pręces familię tuę oп̄s deus ꝛ p̄sta, vt sancta hec, quę a te sumpsimus: icoꝛrupta in nobis te donante seruētur. Per. ℭ Missa ad repel

lẽdũ malas cogitatiões. Oꝛõ.

Mps ꝛ mitissime deus, respice ꝑpi tius pces nr̃as, ꝛ libera coꝛda nr̃a ꝺ malaꝝ tẽtatio/nibus cogitationũ, vt sc̃ti sp̃us dignũ fieri habitaculũ merea mur. Per do. in vnita. Secre.

HAs tibi dñe offerim⁹ ob/lationes ꝓ salute nr̃a, q̃tenus aĩas nr̃as ab imũdis co gitatiõib⁹ purges, illesasq̧ cu/stodias, ꝛ sc̃ti sp̃us gr̃a illumi/nare digneris. p. i vni. Post c.

DE⁹ q illuminas oẽm ho minẽ venientem in hũc mũdũ: illumina q̃s coꝛda nr̃a gratię tuę splendoꝛe, vt digne maiestati tuę ministrare: teq̧ ęterna charitate diligere va/leamus. Per. ℭ Missa pꝛo pe titione lachꝛymaꝝ. Oratio.

Mps ꝛ mitissime de us, q sitiẽti pp̃lo fon tẽ viuẽtis aq̃ de pe/tra ꝑduxisti: educ ꝺ coꝛdis nr̃i duritia cõpunctio/nis lachꝛymas, vt pcã nr̃a plã gere valeamus, remissionẽq̧ peccatoꝝ te miserante merea mur accipere. Per. Sec.

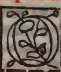
HAc oblationẽ q̃s dñe de us, q̃ tuę maiestati ꝓ pcis nr̃is offerim⁹, respice ꝑpitius, ꝛ ꝓ/duc ꝺ oculis nr̃is lachꝛymaꝝ flumina, qb⁹ debita flãmaꝝ i cẽdia valeãt extĩgui. p. Post c.

GRatiã sp̃us sc̃i dñe deus coꝛdibus nr̃is clemẽter ĩfunde, q̃ nos gemitib⁹ lachꝛy maꝝ efficiat maculas nr̃oꝛuꝫ diluere pcõꝝ, atq̧ optate no/bis te largiẽte, indulgẽtię p̃ę/stet effectum. p. in vni. ℭ Mis/sa pꝛo amico peccatoꝛe. Oꝛo.

DEus qui iustificas ipium ꝛ non vis moꝛtẽ pcõꝛũ, maiestatẽ tuã suppliciter dep̃/camur, vt famuluꝫ tuũ de tua misericoꝛdia ꝯfidentẽ, cęlesti ꝓtegas benign⁹ auxilio, ꝛ assi dua ꝓtectiõe ꝯserua: vt tibi iu giter famulet̃, ꝛ nullis tẽtatio nib⁹ a te separet̃. Per. Secre.

HVius q̃s dñe virtute my/sterij, ꝛ a ꝓpꝛijs nos mũ/da delictis ꝛ famulũ tuũ ab oĩ b⁹ absolue pcis. Per. Post cõ.

PVrificẽt nos q̃s dñe sacra menta q̃ sumpsimus, ꝛ fa/mulũ tuũ ab oĩ culpa liberum esse ꝯcede, vt q cõsciẽtię reatu ꝯstrigitur: cęlestis remedij ple nitudine gloꝛiet̃. Per. ℭ Mis/sa pꝛo amico viuente. Oratio.

Mps sempiternę de us miserere famulo tuo. N. ꝛ dirige eũ sm̃ clemẽtiã tuã in

viā salutis eterne: vt te donan te tibi placita cupiat, et tota vir tute perficiat. Per. Secre.

PRoficiat q̄s dn̄e hec oblatio, quam tue supplices offeri mus maiestati, ad salutē famuli tui. N. vt tua prouidentia, eius vita inter aduersa et prospera vbiqz dirigat. Per. Post cō.

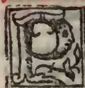
SVmētes dn̄e perpetue sacra salutis, tuā depcamur clemētiā, vt p eā famulū tuū. N. ab oī aduersitate protegas per.

¶ Pro faciendo matrimonio. Orō.

DEus p quē mulier iungit̄ viro, et q coniugalē copulā in nuptiarum federe consecrasti, prius q̄s inuocationibus nr̄is adesto: mentesqz nr̄as benignus illustra, vt qd coniunctionis et affinitatis acturi sumus mysterio: tua si placuerit disponente clementia, socialem sortiatur effectum. Per. Secre.

SAcrificia tibi dn̄e p̄cibus imolāda deferimus, q̄ q̄s corda nr̄a purificent, quaten⁹ maiestati tue qd a nobis faciē dū ē gratū efficiatur, et coniūctionis seu solutionis fedus tuo munere disponat̄. p. Post cō.

DEus qui femineo corpori de virili carne principiū p̄stitisti, docens qd ex vno placuisset institui nunq̄ licere dissiūgi, p hec sancta q̄ sumpsimus te q̄s inuocātes exaudi: vt in his q̄ expetunt gerendis, ita se tua disponēte gr̄a gerāt et agant, vt quos inspiratio scā coniunxerit, homo sua temeritate non separet. Per. ¶ Missa pro salute viuorum. Oratio.

PRetende dn̄e fidelibus tuis dexteram celestis auxilij, vt te toto corde pgrant, et que digne postulant, consequi mereantur. Per do. Secreta.

PRopitiar̄ dn̄e supplicationib⁹ nr̄is, et has oblatiōes fideliū tuorum, quas tibi p icolumitate eorum offerim⁹, benign⁹ assume, et vt nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, p̄sta q̄s, vt qd fidel'r petimus efficaciter consequamur. p. Post c.

DA famulis et famulabus tuis q̄s dn̄e, in tua fide et synceritate constātiā, vt i charitate diuina firmati: nullis tentatiōib⁹ ab eius integritate euellātur. Per. ¶ Missa p deuotis amicis. Oratio.

DEus q charitatis dona, p grām sci sp̄us tuorum cordib⁹ fideliū ifudisti, da famulis et famulab⁹ tuis p qb⁹ tuā depcamur clemētiā, salutē mētis et

tis ꝛ corporis: vt te tota vtute di/
ligāt, ꝛ q̄ tibi placita sunt tota
dilectiōe pficiāt. p. in vni. Sec.

M Isere q̄s dn̄e famulis ꝛ
famulab⁹ tuis, p qb⁹ hoc
sacrificiū laudis tuę offerim⁹
maiestati: vt p hęc scā, supnę
bn̄dictionis gratiā obtineāt, ꝛ
gliā ęternę btitudis acqrāt. p.

D Iuīa libātes my/ Post c.
steria q̄s dn̄e: vt hęc salu
taria sacra illis pficiant ad p
speritatē ꝛ pacē, p quoꝝ qua/
rūq3 dilectione hęc tuę obtuli
mus maiestati. Per. ¶ Missa
ad pluuiā petendā. Oratio.

D Eus in q̄ viuimus, moue
mur, ꝛ sum⁹ pluuiā nob
tribue ɔgruētē, vt pn̄tib⁹ subsi
diis sufficienter adiuti, sempi
terna fiducialiꝰ appetam⁹. p.

O Blatis q̄s dn̄e pla/ Secr.
care munerib⁹: ꝛ oppor
tunū nobis tribue pluuię suffi
ciētes auxiliū. p. Post cō.

D A nobis q̄s dn̄e pluuiā
salutarē: ꝛ aridam terrę faciē,
fluentis cęlestibus dignanter
infunde. Per. ¶ Missa ad sere
nitatem poscendam. Oratio.

A D te nos dn̄e clamātes
exaudi: ꝛ aeris serenita/
tem nobis tribue supplicanti/
bus: vt qui iuste pro peccatis
nostris affligimur, misericor/
dia tua preueniēte clementiā
sentiamus. Per. Secreta.

P Reueniat nos q̄s dn̄e gra
tia tua semp ꝛ subsequatur: ꝛ
has oblatiōes, quas pro pctis
nr̄is noī tuo cōsecrādas defe/
rim⁹, benign⁹ assume: vt p inter
cessionē sctōꝝ tuoꝝ: cūctis no
bis pficiāt ad salutē. p. Post c.

Q Vęsumus ops deus cle
mētiā tuā: vt inundātiā
coerceas imbriū: ꝛ hilaritatē
vult⁹ tui nobis ipartiri digne
ris. Per do. ¶ Missa ad tem
pestates repellādas. Oratio.

A Domo tua q̄s
dn̄e spiritales ne
quitię repellan/
tur: ꝛ aerearum
discedat mali/
gnitas tēpestatū. Per. Secre.

O Fferim⁹ tibi dn̄e laudes
ꝛ munera, pro ɔcessis be
neficiis gratias referētes: ꝛ p
cōcedēdis semper suppliciter
deprecātes. Per do. Post cōi.

O Mps sempiterne de⁹, q
nos ꝛ castigādo sanas: ꝛ
ignoscēdo ɔseruas: p̄sta suppli
cib⁹ tuis: vt ꝛ trāqllitatib⁹ hu
ius optate ɔsolatiōis lętemur:
ꝛ dono tuę pietatis semp vta/
mur. ¶ Missa generalis san
cti Augustini pro viuis ꝛ de
functis. Oratio.

Mps sempiterne deus qui viuorum dñaris simul et mortuorum, omniumqz miseneris, quos tuos fide et opere futuros esse prenoscis: te supplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuim⁹: quosqz vel pñs seculũ adhuc i carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore suscepit: intercedētib⁹ oib⁹ scis tuis: pietatis tue clemētia: oiuz dlictorum suorũ veniã ꝯsequant. Per. Sec.

DE⁹ cui soli cognit⁹ est numer⁹ electorũ i superna felicitate locãd⁹: tribue q̃s vt intercedētib⁹ oibus scis tuis, vniuersorum q̃s in orone cõmẽdatos suscepim⁹: et noia oium fideliũ btẽ pdestinatiõis liber ascripta retineat. p. Post cõio.

PVrificẽt nos q̃s ops et misericors deus, sacra q̃ sumpsimus: et intercedētibus oib⁹ scis tuis: psta: vt hoc tuũ sacramētũ nõ sit nobis reat⁹ ad penã: sz itercessio salutaris ad veniã, sit ablutio scelerũ, sit fortitudo fragilium, sit ꝯ aia mũdi pericula firmamētũ, sit viuorum atqz mortuorũ fideliuz remissio omnium delictorum. Per.

¶ Alia missa pro viuis et defunctis generalis. Oratio.

Ietate tua q̃s dñe nostrorũ solue vincula pcõrum: et intercedēte btã maria cuz oibus sctis tuis: nos famulos tuos, atqz loca nra in oi sctitate custodi: oẽsqz ꝯsanguinitate affinitate, ac familiaritate nobis coniũctos, a vitijs purga: virtutibus illustra: pacẽ et salutẽ nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue: carnali desideria repelle: aerẽ salubrẽ indulge: amic s et inimicis nris charitatẽ largire et oibus fidelibus viuis et defunctis in terra viuentiũ vitã et requiem eternã cõcede. Per. Secreta.

DE⁹ q singulari corporis tui hostia toti⁹ mũdi sol uisti delicta: hac oblatiõe placat⁹: maculas scelerum nrorum abstergẽ: et oiuz xpianorum viuorum et mortuorum pcã dimite: nobisqz pmia eterna ꝯcede. Qui vi.

SVmpta q̃s dñe Post cõ sacra celestia: oia crimina nra dtergãt: oẽmqz prauitatẽ et ifirmitatẽ, seu hosticã rabiẽ atqz subitaneã mortẽ, meritis btẽ marie semp vginis, et oiuz sctorum, a nobis pcul repellãt: et oib⁹ fidelib⁹ viuis et defunctis psint ad veniã: pro quorũ tibi sunt oblata salute. Per dñm.

¶ Missa ɔtra paganos. Oro.

Mps sempiternę de us in cui' manu sunt oium ptãtes, ꝛ oiuȝ iura regnoꝝ respice i auxiliũ christianoꝝ: vt gentes paganoꝝ, quę i sua feritate ɔfidunt: dexterę tuę potẽtia conterantur. Per do. Secre.

S Acrificiũ dñe qd immolamus intẽde: vt ꝑpugnatores tuos ab oi exuas paganorũ negtia: ꝛ in tuę ꝓtectiõis securitate ɔstituas. p. Post cõio.

P Rotector nr̃ aspice de': ꝛ ꝑpugnatores tuos a paganoꝝ ðfende piculis: vt ab oib' pturbatiõib' semoti: liberis tibi mẽtibus seruiãt. p. ¶ Missa p q̃cunqȝ tribulatione. Oro.

D Eus qui non mortẽ sed penitẽtiã desideras peccatoꝝ: ppl'ȝ tuũ q̃s ad te ɔuerte propitius: vt duȝ tibi deuotus existit: iracũdię tuę ab eo flagella amoueas. Per. Secr.

S Vbueniat nobiȝ q̃s dñe sacrificij p̃ntis oblatio: q̃ nos ꝛ ab erroꝛib' vniuersis potenter absoluat: ꝛ a toti' eripiat ꝑditiõis incursu. p. Post c.

T Vere nos q̃s dñe tua sancta sumẽtes: ꝛ ab omni propitius iniquitate defende. Per.

¶ Alia missa vt supra. Oro.

E despicias omnipotens deus populum tuũ in afflictione clamantem: sed ꝑp gloriã nominis tui, tribulatis succurre placatus. Per d. Secre.

S Vscipe dñe ꝓpiti' hostias: quibus ꝛ te placari voluisti: ꝛ nobis saluteȝ potenti pietate restitui. Per. Post cõio.

T Ribulatiões nr̃aȝ q̃s dñe ꝓpiti' respice: ꝛ irã tuę indignationis, quaȝ iuste meremur auerte. Per do. ¶ Missa ꝓ imperatore. Oratio.

D E' regnoꝝ oium, ꝛ xp̃iani maxime ꝓtector iperij: da fuo tuo impatori nr̃i triũphũ ꝟtutis tuę sciẽter excolere vt q tua ɔstitutiõe ẽ priceps: tuo semp munere sit potẽs. p. Sec.

S Vscipe dñe p̃ces ꝛ hostias ecclesię tuę, ꝓ salute famuli tui supplicãtis: ꝛ i ꝓtectione fideliũ ppl'oꝛuȝ: antiq̃ brachij tui opare miracula: vt supatis pacis inimicis: secura tibi seruiat xp̃iana libertas. p. Post c.

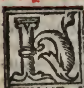
D E' q ad p̄dicãdũ ęterni regis euãgeliũ: romanũ ipiuȝ p̄parasti: p̄tẽde famulo tuo ipatori nr̃o arma cęlestia: vt pax ecclesiaꝝ nulla turbetur tempestate belloꝛum. Per do.

¶ Missa pro Rege. Oratio.

Quesumus omnipotens deus: ut famulus tuus rex noster qui tua miseratione suscepit regni gubernacula: virtutum etiam omnium percipiat incrementa: quibus decenter ornatus, et vitiorum monstra devitare, et ad te qui via veritas et vita es, gratiosus valeat pervenire.

Munera quesumus domine p. Secre. oblata sanctifica ut et nobis unigeniti tui corpus et sanguis fiant: et regi nostro ad obtinendam anime corporisque salutem, et ad peragendum iniunctum officium te largiente: usquequaque proficiant eius. p. Post c.

Hec domine oblatio salutaris famulum tuum ab omnibus tueatur adversis: quatenus ecclesiastice pacis obtineat tranquillitatem: et post istius temporis decursum, ad eternam perveniat hereditatem. p. Missa contra persecu. et male agentes. oratio.

Hostium nostrorum quesumus domine elide superbiam: et eorum contumaciam dextere tue virtute prosterne. p.

Huius domine virtute Secre. mysterij: et a propriis mundemur occultis: et ab inimicorum liberemur insidijs. p. Post c.

Protector noster aspice deus: et ab inimicorum nos defende periculis: ut omni perturbatione semota: liberis tibi mentibus serviamus. Per do. Missa pro nimijs pressuris. Oratio.

Deus qui contritorum non despicis gemitum: et merentium non spernis affectum: adesto precibus nostris, quas tibi pro tribulatione nostra effundimus: easque clementer exaudi: ut quicquid contra nos diabolice atque humane moliuntur adversitates: ad nihilum redigatur: et consilio tue pietatis allidatur: quatenus nullis adversitatibus lesi, sed de omni tribulatione et angustia erepti: leti in ecclesia tua tibi gratias referamus. p.

Deus qui tribulatos Secre. corde sanas: et mestificatos actu letificas: ad hanc propitius hostiam dignanter attende quam tibi pro nostra offerimus liberatione: tu et hanc benignus accipe: et nostra sana discrimina: tribulationum attende miseriam: et angustiarum nostrarum submove pressuram: ut exuti omnibus que patimur malis: in tuis semper mereamur exultare iustitijs. p. Post com.

Dimitte domine peccata nostra: et tribue nobis misericordiam tuam quam precamur: ut humilitatem nostram attendas, vincula solvas, delicta deleas, et tribulationem inspicias, adversitatem repellas, effectumque petitionis nostre largiens supplices tuos clementer exaudias. Per.

¶ Missa in tpe belli. Oratio.

O Mps ꝛ misericors deus: a bellorū nos q̄s turbine fac qetos, qꝛ nobis bona cuncta p̄stabis, si pacem dederis, mentis ꝛ corporis Per do. Secre.

SAcrificiū dn̄e qd̓ immolamus placat⁹ intēde, vt ab oī nos belloꝝ exuat nequitia ꝛ in tuę protectionis securitate constituat, Per. Post cōio.

SAcrosancti corporis ꝛ sāguinis dn̄i nr̄i iesu chr̄i refectione vegetati supplices te rogamus oṗs deus, vt hoc remedio singulari: ab oīuз pctōrū nos ꝯtagione purifices, ꝛ a periculoꝝ munias incursiōe cunctoꝝ. Per eun. ¶ Missa p quacūqз necessitate. Oratio.

DEus refugiū nr̄m ꝛ virtus, adesto pys ecclesię tuę p̄cibus auctor ipse pietat̄, ꝛ p̄sta: vt qd̓ fideliter petim⁹: efficaciter ꝯseq̄mur. p. Secre.

DA misericors de⁹, vt hęc salutaris oblatio, ꝛ a ꝓprys nos reatib⁹ indesinenter expediat: ꝛ ab omnibus tueatur aduersis. Per. Post cōio.

SVmpsim⁹ dn̄e sacri dona mysterÿ humiliter deprecātes: vt q̄ i tui cōmemoratione nos facere p̄cepisti, in nr̄ę ꝓficiant infirmitatis auxiliū, Qui vi. ¶ Missa ad postulandā sanctam sapientiaз. Oṙo.

DEus q p coeternā tibi sapientiā hominē, cū non esset cōdidisti: pditūqз misericorditer reformasti, p̄sta q̄s, vt eadē pectora nr̄a inspirāte, te tota mente amem⁹, ꝛ ad te toto corde curramus. p. Secre.

SAnctificet q̄s dn̄e de⁹ huius nr̄e oblationis mun⁹, tua cooperāte sapiētia, vt tibi placere possit ad laudē: ꝛ nob ꝓficere ad salutēз p. Post cō.

INfunde q̄s dn̄e de⁹, p hęc sacra q̄ sumpsim⁹, tuę cordib⁹ nr̄is lumē sapientię, vt te veraciter agnoscamus, ꝛ fideliter diligam⁹. p. ¶ Missa ad postulādā fidē spē ꝛ charitatē.

OMps sēpiternę de⁹ oṙo. q iustitiā tuę legis i cordib⁹ credētiū digito tuo scribis: da nobis fidei, spei, ꝛ charitatis augmentū, ꝛ vt mereamur asseq qd̓ ꝓmittis: fac nos amare qd̓ p̄cipis. Per. Secreta.

MItte q̄s dn̄e spm̄ sanctuз, q ꝛ hęc munera p̄sentia tuū nobis efficiat sacr̄m, ꝛ ad hoc pcipiēdū corda nr̄a purificet. Per. in vnitate. Post cōio.

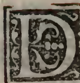
SPūm nobis dn̄e tuę charitatis infunde, vt quos vno

pane celesti satiasti, tua facias pietate ɔcordes.p. in vnitate.
℄ Missa ad postulandã hu-militatem. Oratio.
DEus qui superbis resistis, et gratiã pstas humilib⁹, auge i nobis vere humilitatis virtutẽ, cuius in se formã fidelibus vnigenitus tu⁹ exhibuit, vt nũquã indignationẽ tuã ꝓuocemus elati, sȝ poti⁹ semp pietatis tue capiam⁹ dona subiecti. p.
HEc oblatio dñe de- Secr. us nobis remissionẽ peccatoꝝ et vere humilitatis obtineat gratiã: simulqȝ a cordib⁹ nr̃is ɔcupiscẽtiã carnis et oculoꝝ, atqȝ ambitionẽ seculi auferas, qͥten⁹ corã te, sobrie, iuste, pieqȝ viuẽtes, pmia ɔsequamur eterna.p. Post cõi.
HVius dñe sacri pceptio peccatoꝝ nr̃oꝝ maculas tergat: et nos p humilitatis exhibitionẽ: ad celestia regna pducat.p. ℄ Missa ad postulãdã charita. Orõ.
DEus q diligentibus te facis cũcta ꝓdesse, da cordibus nr̃is inuiolabilẽ tue charitatis affectũ, vt dsideria de tua ispiratiõe ɔcepta nulla possint tẽtatiõe mutari.p. Se.
DEus q nos ad imaginem tuã, sacris renouas et pceptis, pfice gressus nr̃os in semitis tuis, vt charitatis donũ qđ fecisti a nob̃ sperari, p hec q̃ offerim⁹ sacrificia facias apprehendi. Per. Post cõio.
SAncti spũs grã q̃s dñe corda nr̃a illuminet, et pfecte charitatis dulcedine abundanter reficiat.p. in vni. ℄ Missa ad postulandã patientiam. Orõ.
DEus q vnigeniti tui patiẽtia, antiq hostis ɔtriuisti supbiam, da nobis q̃s, q̃ idẽ pie p nobis ptulit, digne recolere, sicqȝ exẽplo ei⁹ nobis aduersantia eq̃nimiter tolerare.p.
MVnera nr̃e oblatio Sec. nis q̃s dñe placat⁹ suscipe, q̃ vt nobis patiẽtie donum ɔdonare digneris: maiestati tue deuota offerim⁹ actiõe.p.
SAcrosancta dñe Post c. sumẽtes mysteria, amissam nobis q̃s recõcilient gratiam, atqȝ munus patiẽtie, in illatis oib⁹ semp et vbiqȝ protegẽdo impertiant. Per do. ℄ Missa pro stabilitate loci. Oratio.
OMps sempiterne de⁹ edificator et custos hierusalẽ ciuitatis superne, edifica et custodi locũ istũ cum habitatoribus suis: vt sit in eo domiciliũ stabilitatis et pacis.p.

HIs sacrificijs q̃s dn̄e Sec.
placat⁹ intende, vt q pro
prijs oramus absolui delictis,
nō grauemur externis, sed ab
oibus liberemur aduersis. p.
SVscipe dn̄e p̃ces Post cō.
nr̄as, ꝛ muro custodię tuę,
hūc locū cū habitantib⁹ in eo
circunda, vt oī aduersitate re
pulsa, sit semꝑ i eo domiciliū
īcolumitatꝫ ꝛ pacis. p. ℭ Mis-
sa pro ꝯfitente pctā sua. Oīo.
OMps sempiternę de⁹
confitēti tibi famulo
tuo. N. ꝑ tua pietate
relaxa pcā, vt nō' pl⁹
ei noceat ꝯscientię reat⁹ ad pe
nā, q̃ȝ indulgētia tuę ꝓpitiatio
nis ꝓsit ad veniā. per. Secre.
PRęsta q̃s ops ꝛ misericors
de⁹, vt hęc salutaris obla-
tio, famulū tuuȝ. N. ꝛ a ꝓprijs
reatib⁹ īdesinēter expediat, ꝛ
ab oīb⁹ tueat̄ aduersis. p. Post
OMps ꝛ misericors cō.
de⁹, q oēm aiam pęnitē-
tē ꝛ ꝯfitētē tibi magis vis emē
dari q̃ȝ ꝑdere, respice sup hūc
famulū tuū. N. ꝛ ꝑ h'ctā sacra
quę sumpsimus, auerte ab eo
irā indignationis tuę, ꝛ dimit
te ei oīa peccata sua. Per do.
ℭ Missa pro inimicis. Oīo.
DEus pacis charitatisq̃ȝ
amator ꝛ custos, da oi-
b⁹ inimicis nr̄is pacē, charita
tēq̃ȝ verā cūctoꝝq̃ȝ eis remis
siōeȝ tribue pcōꝝ nosq̃ȝ ab eo
rū īsidijs potēter eripe. p. Sec.
OBlatꝫ q̃s dn̄e placare mu
neribus, ꝛ nos ab inimi-
cis nr̄is clemēter eripe: eisq̃ȝ ī
dulgētiā tribue delictoꝝ. Per.
HEc nos cōio Post cōio.
dn̄e expuat a delictis: ꝛ ab
inimicoꝝ defendat insidijs. p.
ℭ Missa pro facientibus no-
bis elemosynas. Oīo.
DEus q post baptismi sa-
cramentū, scd̄am ablutioneȝ
pcōꝝ elemosynis indidisti, re-
spice ꝓpiti⁹ sup famulos tuos,
ꝑ quoꝝ operib⁹ tibi grē̄ refe-
runt̄, fac eos p̄mio btōs, vt re
cipiant ꝓ paruis magna, pro
terrenis cęlestia, pro tempora
libus sempiterna. Per. Secre.
DEus q tuoꝝ corda fide-
liū ꝑ elemosynaȝ dixisti
posse mūdari, da famulis tuis
q paupib⁹ bona sua ꝯderūt, ꝑ
hui⁹ sacri mysteriū, vt ꝑcipien
tes hoc munere veniā pcōꝝ, i
tuoꝝ censeant̄ sorte iustoꝝ. p.
PVrificēt nos q̃s Post cō.
dn̄e sacra q̃ sumpsimus, ꝛ
famulos tuos ꝓpitius intēde,
q diuina mādata recolentes,
opē īdigētib⁹ subministrāt, ꝛ p̄
sta, vt sicut eoꝝ deuotio nob

Re igne scī oro. spūs renes nros, ⁊ coꝛ nrz dñe: vt tibi casto coꝛpore suiamꝰ, ⁊ mūdo coꝛde placeamꝰ. p. in vni. Sec.
Dirūpe dñe vincula pcōꝝ nroꝝ: ⁊ vt sacrificare tibi hostiā laudis absoluta libertate possimꝰ, retribue q̄ ante tribuisti, ⁊ salua nos p indulgētiā: quos saluare dignatus es p gratiaȝ. Per. Post cō.
Domine adiutoꝛ ⁊ pꝛotectoꝛ nr̄ adiuua nos, ⁊ refloꝛeat caro nr̄a vigoꝛe pudicitię, ⁊ scīmonię nouitate: ereptā qȝ de manu tartari, in resurrectionis gaudiū iubeas p̄sentari. ℂ Missa p pcīs. Oro.

Xaudi q̄s dñe supplicū p̄ces, ⁊ ɔfitētiū tibi parce pctis, vt pariter nobis idulgētiā tribuas benignꝰ, ⁊ pacē. p. Sec.
Hostias tibi dñe placationis ⁊ laudis offerimus, vt ⁊ delicta nr̄a miseratꝰ absoluas, ⁊ nutantia coꝛda tu dirigas. Per d. Post cōio.
Percepta nobis ęternę saluatoꝛ, vt percipiētes hoc munere veniam pcōꝝ, deīceps peccata vitemus. Per. ℂ Missa p tribulatione peccatoꝝ. Oro.

Neffabilē misericoꝛdiā tuā nobis dñe clemēter ostende, vt simul nos, ⁊ a peccatis oībꝰ exuas, ⁊ a pęnis quas pꝛo his meremur eripias. Per. Sec.
Purificet nos q̄s dñe muneris p̄sentis oblatio, ⁊ dignos sacra participatione perficiat. Per do. Post cōio.
Percepta q̄s dñe, vt terrenis affectibus expiati: ad superni plenitudinē sacri, cuius libauimus scā tēdamus. p. ℂ Missa p remissione peccatoꝝ. Oro.

Eꝰ q nullū respuis, sed quātūuis peccātibꝰ, p pęnitētiā pia miseratiōe placaris, rēspice ppitiꝰ ad p̄ces humilitatꝫ nrę, ⁊ illumina coꝛda nr̄a: vt tua valeamꝰ iplere p̄cepta. p. Se.
Preces sacrificiū dñe, qđ tibi p delictis nr̄is offerimꝰ, sit tibi munus acceptū, ⁊ tam viuentibus q̄ꝫ defunctis pficiat ad salutē. per. Post cō.
Exaudi pręces familię tuę oīps deus ⁊ p̄sta, vt sancta hec, quę a te sumpsimus: icoꝛrupta in nobis te donante seruētur. Per. ℂ Missa ad repel

lēdū malas cogitatiōes. Orō.

Omnipotens et mitissime deus, respice ppitius pces nr̄as, et libera corda nr̄a ꝺ malaꝝ tētationibus cogitationū, vt scti spūs dignū fieri habitaculū mereamur. Per do. in vnita. Secre.

Has tibi dn̄e offerim⁹ oblationes p salute nr̄a, q̄tenus aīas nr̄as ab imūdis cogitatiōib⁹ purges, illesasq; custodias, et scti spūs gr̄a illuminare digneris. p. i vni. Post c.

Deꝰ q illuminas oēm hominē venientem in hūc mūdū: illumina q̄s corda nr̄a gratię tuę splendore, vt digne maiestati tuę ministrare: teq; ęterna charitate diligere valeamus. Per. ¶ Missa pro petitione lachrymaꝝ. Oratio.

Omnipotens et mitissime deus, q sitiēti pplo fontē viuētis aq̄ de petra pduxisti: educ ꝺ cordis nr̄i duritia cōpunctionis lachrymas, vt pcā nr̄a plāgere valeamus, remissionēq; peccatoꝝ te miserante mereamur accipere. Per. Sec.

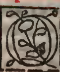
Hanc oblationē q̄s dn̄e deus, q̄ tuę maiestati p pcis nr̄is offerim⁹, respice ppitius, et pduc ꝺ oculis nr̄is lachrymaꝝ flumina, qb⁹ debita flāmaꝝ icēdia valeāt extingui. p. Post c.

Gratiā spūs sci dn̄e deus cordibus nr̄is clemēter ifunde, q̄ nos gemitib⁹ lachrymaꝝ efficiat maculas nr̄orū; diluere pcōꝝ, atq; optate nobis te largiēte, indulgētię pręstet effectum. p. in vni. ¶ Missa pro amico peccatore. Orō.

Deus qui iustificas ipium et non vis mortē pcōrū, maiestatē tuā suppliciter depcamur, vt famulum tuū de tua misericordia ꝯfidentē, cęlesti ptegas benign⁹ auxilio, et assidua ptectiōe ꝯserua: vt tibi iugiter famulet, et nullis tētationib⁹ a te separet. Per. Secre.

Huius q̄s dn̄e virtute mysterij, et a ppriis nos mūda delictis et famulū tuū ab oib⁹ absolue pcis. Per. Post cō.

Purificēt nos q̄s dn̄e sacramenta q̄ sumpsimus, et famulū tuū ab oī culpa liberum esse ꝯcede, vt q ꝯsciētię reatu ꝯstrigitur: cęlestis remedij plenitudine glorieṫ. Per. ¶ Missa pro amico viuente. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus miserere famulo tuo. N. et dirige eū fm clemētiā tuā in

viā salutis eterne: vt te donan te tibi placita cupiat, et tota vir tute perficiat. Per. Secre.

PRoficiat q̄s dn̄e hec oblatio, quam tue supplices offeri mus maiestati, ad salutē famu li tui. N. vt tua prouidentia, eius vita inter aduersa et prospera vbiq3 dirigat. Per. Post cō.

SVmētes dn̄e perpetue sacrā salutis, tuā dep̄camur clemētiā, vt per eā famulū tuū3. N. ab oī aduersitate protegas per.

Pro faciendo matrimonio.

DEus per quē mulier Oro. iungit viro, et q̄ cōiugalē copulā in nuptiarū federe cōsecrasti, pp̄ys q̄s inuocationibus nr̄is adesto: mentesq3 nr̄as be nignus illustra, vt qđ cōiūctio nis et affinitatis acturi sumus mysterio: tua si placuerit di sponente clementia, socialem sortiatur effectu3. Per. Secre.

SAcrificia tibi dn̄e p̄cibus imolāda deferimus, q̄ q̄s corda nr̄a purificent, quaten⁹ maiestati tue qđ a nobis faciē dū ē gratū efficiatur, et cōiūctio nis seu solutionis fedus tuo munere disponat. p. Post cō.

DEus qui femineo corpo ri de virili carne princi piū p̄stitisti, docens qđ ex vno placuisset institui nunq̄3 licere disiūgi, per hec sancta q̄ sumpsi mus te q̄s inuocātes exaudi: vt in his q̄ expetunt gerendis, ita se tua disponēte grā gerāt et agant, vt quos inspiratio scā cōiunxerit, homo sua temerita te non separet. Per.

Missa pro salute viuorum. Oratio.

PRetende dn̄e fidelibus tuis dexteraz celestis auxilij, vt te toto corde perquirant, et que digne postulant, consequi mereantur. Per do. Secreta.

PRopitiare dn̄e supplicatio nib⁹ nr̄is, et has oblatiōes fideliū tuorū, quas tibi pro icolu mitate eorū offerim⁹, benign⁹ assume, et vt nullius sit irritu3 votum, nullius vacua postu latio, p̄sta q̄s, vt qđ fidelr̄ peti mus efficaciter cōsequamur. p. Post c.

DA famulis et famulabus tuis q̄s dn̄e, in tua fide et synceritate cōstātiā, vt i charitate diuina firmati: nullis tentatiōib⁹ ab eius inte gritate euellātur. Per.

Missa pro deuotis amicis. Oratio.

DEus q̄ charitatis dona, per grāz sci spūs tuorū cor dib⁹ fideliū ifudisti, da famu lis et famulab⁹ tuis pro q̄b⁹ tua3 dep̄camur clemētiā, salutē mē

tis et

tis ꝛ corpis: vt te tota vtute diligat, ꝛ q̄ tibi placita sunt tota dilectiōe pficiat. p. in vni. Sec.

Misere q̄s dn̄e famulis ꝛ famulab⁹ tuis, p q̄b⁹ hoc sacrificiū laudis tuę offerim⁹ maiestati: vt p hęc sctā, supnę bn̄dictionis gratiā obtineāt, ꝛ glīā ęternę btitudis acqrāt. p. Post c.

Diuia libātes my steria q̄s dn̄e: vt hęc salutaria sacra illis pficiant ad pperitatē ꝛ pacē, p quoꝝ quorūq3 dilectione hęc tuę obtulimus maiestati. Per. ℂ Missa ad pluuiā petendā. Oratio.

Deus in q̄ viuimus, mouemur, ꝛ sum⁹ pluuiā nob tribue ꝯgruētē, vt p̄ntib⁹ subsidijs sufficienter adiuti, sempiterna fiducialī⁹ appetam⁹. p. Secr.

Oblatis q̄s dn̄e placare munerib⁹: ꝛ opportunū nobis tribue pluuię sufficiētes auxiliū. p. Post cō.

Da nobis q̄s dn̄e pluuiā salutarē: ꝛ aridam terrę faciē, fluentis cęlestibus dignanter īfunde. Per. ℂ Missa ad serenitatem poscendam. Oratio.

Ad te nos dn̄e clamātes exaudi: ꝛ aeris serenitatem nobis tribue supplicantibus: vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur, misericordia tua preueniēte clementiā psentiamus. Per. Secreta.

Preueniat nos q̄s dn̄e gratia tua semp ꝛ subsequatur: ꝛ has oblatiōes, quas pro pctis nr̄is noī tuo cōsecrādas deferim⁹, benign⁹ assume: vt p īter cessionē sctōꝝ tuoꝝ: cūctis nobis pficiāt ad salutē. p. Post c.

Quęsumus oīps deus clemētiā tuā: vt inundātiā coerceas imbriū: ꝛ hilaritatē vult⁹ tui nobis īpartiri digneris. Per do. ℂ Missa ad tempestates repellādas. Oratio.

Domo tua q̄s dn̄e spiritales nequitię repellantur: ꝛ aerearum discedat malignitas tēpestatū. Per. Secre.

Offerim⁹ tibi dn̄e laudes ꝛ munera, pro ꝯcessis beneficijs gratias referētes: ꝛ p cōcedēdis semper suppliciter deprecātes. Per do. Post cōi.

Omīps sempiterne de⁹, q nos ꝛ castigāda sanas: ꝛ ignoscēdo ꝯseruas: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt ꝛ trāqllitatib⁹ huius optate ꝯsolatiōis lętemur: ꝛ dono tuę pietatis semp vtamur. ℂ Missa generalis sancti Augustini pro viuis ꝛ defunctis. Oratio.

Mps sempiterne deus q viuoz dñaris simul z mortuorũ, oiumqz misereris, quos tuos fide z opere futuros esse prenoscis: te supplices exoramus: vt p quibus effundere preces decreuim⁹: quosqz vel pñs seculũ adbuc i carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore suscepit: intercedẽtib⁹ oib⁹ scis tuis: pietatis tue clemẽtia: oiuz dlictoz suorũ veniã psequant. Per. Sec.

DE⁹ cui soli cognit⁹ est numer⁹ electorũ i superna felicitate locãd⁹: tribue q̃s vt intercedẽtib⁹ oibus sctis tuis, vniuersoz q̃s in orone cõmẽdatos suscepim⁹: z noia oium fideliũ btẽ pdestinatiõis liber ascripta retineat. p. Post cõio.

PVrificẽt nos q̃s ops z misericors deus, sacrã q̃ sum psimus: z intercedẽtibus oib⁹ scis tuis: psta: vt boc tuũ sacramẽtũ nõ sit nobis reat⁹ ad penã: s; itercessio salutar ad veniã, sit ablutio scelerũ, sit fortitudo fragilium, sit c̃ aĩa mũdi pericula firmamẽtũ, sit viuoz atqz mortuorũ fideliuz remissio omnium delictorum. Per.

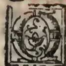
¶ Alia missa pro viuis z defunctis generalis. Oratio.

Ietate tua q̃s dñe nostrorũ solue vincula pcõz: z intercedẽte btã maria cuz oibus sctis tuis: nos famulos tuos, atqz loca nr̃a in oĩ sctitate custodi: oẽsqz psanguinitate affinitate, ac familiaritate nobis coniũctos, a vitijs purga: virtutibus illustra: pacẽ z salutẽ nobis tribue: bostes visibiles z inuisibiles remoue: carnali desideria repelle: aerẽ salubrẽ indulge: amic s z inimicis nr̃is charitatẽ largire z oibus fidelibus viuis z defunctis in terra viuentiũ vitã z requiem eternã cõcede. Per. Secreta.

DE⁹ q singulari corporis tui bostia toti⁹ mũdi soluisti delicta: bac oblatiõe placat⁹: maculas scelez nr̃oz abstergo: z oiuz xpianoz viuoz z mortuoz pcã dimite: nobisqz pmia eterna pcede. Qui vi.

SVmpta q̃s dñe Post cõ sacrã celestia: oia crimina nr̃a dtergãt: oẽmqz prauitatẽ z ifirmitatẽ, seu bosticã rabiẽ atqz subitaneã mortẽ, meritis btẽ marie semp vginis, z oiuz sctõz, a nobis pcul repellãt: z oib⁹ fidelib⁹ viuis z defunctis psint ad veniã: pro quorũ tibi sunt oblata salute. Per dñm.

¶ Missa ɔtra paganos. Oṙo.

Omnipotens sempiterne deus in cuiꝰ manu sunt oium ptātes, ꝛ oium iura regnoꝝ: respice i auxiliū christianoꝛuꝫ: vt gentes paganoꝛū, que i sua feritate ɔfidunt: dextere tue potētia conterantur. Per do. Secre.

Sacrificiū dn̄e qḋ immolamus intēde: vt ꝓpugnatores tuos ab oī exuas paganorū neqtia: ꝛ in tue ꝓtectiōis securitate ɔstituas. p. Post cōio.

Protectoꝛ nr̄ aspice deꝰ: ꝛ ꝓpugnatores tuos a paganoꝝ ďfende piculis: vt ab oībꝰ ꝑturbatiōibꝰ semoti: liberis tibi mētibus seruiāt. p. ¶ Missa p q̄cunqz tribulatione. Oṙo.

Deus qui non moꝛtē sed penitētiā desideras peccatoꝝ: ꝑplˀz tuū q̄s ad te ɔuerte ꝓpitius: vt duꝫ tibi deuotus existit: iracūdie tue ab eo flagella amoueas. Per. Secr.

Subueniat nobis q̄s dn̄e sacrificij p̄ntis oblatio: q̄ nos ꝛ ab erroꝛibꝰ vniuersis potenter absoluat: ꝛ a totiꝰ eripiat ꝑditiōis incursu. p. Post c.

Vere nos q̄s dn̄e tua sancta sumētes: ꝛ ab omni ꝓpitius iniquitate defende. Per.

¶ Alia missa vt supra. Oṙo.

Ne despicias omnipotens deus populum tuū in afflictione clamantem: sed ꝑp glo tiā nominis tui, tribulatis succurre placatus. Per d. Secre.

Suscipe dn̄e ꝓpitiꝰ hostias: quibus ꝛ te placari voluisti: ꝛ nobis saluteꝫ potenti pietate restitui. Per. Post cōio.

Tribulatiōeꝫ nr̄aꝫ q̄s dn̄e ꝓpitiꝰ respice: ꝛ irā tue indignationis, quaꝫ iuste meremur auerte. Per do. ¶ Missa p imperatore. Oratio.

Deꝰ regnoꝝ oium, ꝛ xp̄ianimaxime ꝓtectoꝛ iperij: da suo tuo impatoꝛi nr̄i triūphū ꝟtutis tue sciēter excolere vt q tua ɔstitutiōe ē p̄nceps: tuo semp munere sit potēs. p. Sec.

Suscipe dn̄e p̄ces ꝛ hostias ecclesie tue, ꝓ salute famuli tui supplicātis: ꝛ i ꝓtectione fideliū ꝑploꝛuꝫ: antiq̄ brachij tui opare miracula: vt supatis pacis inimicis: secura tibi seruiat xp̄iana libertas. p. Post c.

Deꝰ q ad p̄dicādū eterni regis euāgeliū: romanū ipiuꝫ p̄parasti: p̄tēde famulo tuo ipatoꝛi nr̄o arma celestia: vt pax ecclesiaꝝ nulla turbet tempestate belloꝛum. Per do.

¶ Missa pro Rege. Oratio.

Quesumus omnipotens deus: ut famulus tuus rex noster qui tua miseratione suscepit regni gubernacula: virtutum etiam omnium percipiat incrementa: quibus decenter ornatus, et vitiorum monstra devitare, et ad te qui via veritas et vita es, gratiosus valeat pervenire.

Munera quesumus domine p. Se. oblata sanctifica ut et nobis unigeniti tui corpus et sanguis fiant: et regi nostro ad obtinendam anime corporisque salutem, et ad peragendum iniunctum, te largiente: usquequaque proficiant eius. p. Post c.

Hec domine oblatio salutaris famulum tuum ab omnibus tueatur adversis: quatenus ecclesiastice pacis obtineat tranquillitatem: et post istius temporis decursum, ad eternam perveniat hereditatem. p. Missa contra persecutores et male agentes. oratio.

Hostium nostrorum quesumus domine elide superbiam: et eorum contumaciam dextere tue virtute prosterne. p.

Huius domine virtute Secre. mysterii: et a propriis mundemur occultis: et ab inimicorum liberemur insidiis. p. Post c.

Protector noster aspice deus: et ab inimicorum nos defende periculis: ut omni perturbatione semota: liberis tibi mentibus serviamus. Per do. Missa pro nimiis pressuris. Oratio.

Deus qui contritorum non despicis gemitum: et merentium non spernis affectum: adesto precibus nostris, quas tibi pro tribulatione nostra effundimus: easque clementer exaudi: ut quicquid contra nos diabolice atque humane moliuntur adversitates: ad nihilum redigatur: et consilio tue pietatis allidatur: quatenus nullis adversitatibus lesi, sed de omni tribulatione et angustia erepti: leti in ecclesia tua tibi gratias referamus. p.

Deus qui tribulatos Secre. corde sanas: et mestificatos actu letificas: ad hanc propitius hostiam dignanter attende quam tibi pro nostra offerimus liberatione: tu et hanc benignus accipe: et nostra sana discrimina: tribulationum attende miseriam: et angustiarum nostrarum submove pressuram: ut exuti omnibus que patimur malis: in tuis semper mereamur exultare iustitiis. p. Post com.

Dimitte domine peccata nostra: et tribue nobis misericordiam tuam quam precamur: ut humilitatem nostram attendas, vincula solvas, delicta deleas, et tribulationem inspicias, adversitatem repellas, effectumque petitionis nostre largiens supplices tuos clementer exaudias. Per.

¶ Missa in tpe belli. Oratio.

Omps ꝛ misericors deus: a bellorū nos q̄s turbine fac qetos, qꝛ nobis bona cuncta p̄stabis, si pacem dederis, mentis ꝛ corporis Per do. Secre.

Sacrificiū dn̄e qđ immolamus placat⁹ intēde, vt ab oī nos belloꝝ exuat nequitia ꝛ in tuę protectionis securitate constituat, Per. Post cōio.

Sacrosancti corporis ꝛ sanguinis dn̄i nr̄i iesu chr̄i refectione vegetati supplices te rogamus ops deus, vt hoc remedio singulari: ab oīuȝ pctōrū nos ꝯtagione purifices, ꝛ a periculoꝝ munias incursiōe cunctoꝝ. Per eun. ¶ Missa p quacūqȝ necessitate. Oratio.

Deus refugiū nr̄m ꝛ virtus, adesto pys ecclesię tuę p̄cibus auctor ipse pietatis, ꝛ p̄sta: vt qđ fideliter petim⁹: efficaciter ꝯseq̄mur. p. Secre.

Da misericors de⁹, vt hęc salutaris oblatio, ꝛ a ꝓprys nos reatib⁹ indesinenter expediat: ꝛ ab omnibus tueatur aduersis. Per. Post cōio.

Sumpsim⁹ dn̄e sacri dona mysteriy humiliter deprecātes: vt q̄ i tui cōmemoratio ne nos facere p̄cepisti, in nr̄ę ꝓficiant infirmitatis auxiliū, Qui vi. ¶ Missa ad postulandā sanctam sapientiaȝ. Orō.

Deus q p coeternā tibi sapientiā hominē, cū non esset cōdidisti: pditūqȝ misericorditer reformasti, p̄sta q̄s, vt eadē pectora nr̄a inspirāte, te tota mente amem⁹, ꝛ ad te toto corde curramus. p. Secre.

Sanctificet̄ q̄s dn̄e de⁹ huius nr̄e oblationis mun⁹, tua cooperāte sapiētia, vt tibi placere possit ad laudē: ꝛ nob̄ ꝓficere ad saluteȝ p. Post cō.

Infunde q̄s dn̄e de⁹, p hęc sacra q̄ sumpsim⁹, tuę cordib⁹ nr̄is lumē sapientię, vt te veraciter agnoscamus, ꝛ fideliter diligam⁹. p. ¶ Missa ad postulādā fidē spē ꝛ charitatē.

Omps sēpiternę de⁹ orō. q iustitiā tuę legis i cordib⁹ credētiū digito tuo scribis: da nobis fidei, spei, ꝛ charitatis augmentū, ꝛ vt mereamur assequi qđ ꝓmittis: fac nos amare qđ p̄cipis. Per. Secreta.

Mitte q̄s dn̄e spm̄ sanctuȝ, q ꝛ hęc munera p̄sentia tuū nobis efficiat sacr̄m, ꝛ ad hoc pcipiēdū corda nr̄a purificet. Per. in vnitate. Post cōio.

Spm̄ nobis dn̄e tuę charitatis infunde, vt quos vno

pane celesti satiasti, tua facias pietate concordes. p. in vnitate.

¶ Missa ad postulandas humilitatem. Oratio.

Deus qui superbis resistis, et gratiam prestas humilibus, auge in nobis vere humilitatis virtutem, cuius in se formam fidelibus vnigenitus tuus exhibuit, vt nunquam indignationem tuam provocemus elati, sed potius semper pietatis tue capiamus dona subiecti. p.

Hec oblatio domine deus Secr. nobis remissionem peccatorum et vere humilitatis obtineat gratiam: simulque a cordibus nostris concupiscentiam carnis et oculorum, atque ambitionem seculi auferas, quatenus coram te, sobrie, iuste, pieque viuentes, premia consequamur eterna. p. Post com.

Hvius domine sacri perceptio peccatorum nostrorum maculas tergat: et nos per humilitatis exhibitionem: ad celestia regna perducat. p. ¶ Missa ad postulandam charita. Ora.

Deus qui diligentibus te facis cuncta prodesse, da cordibus nostris inuiolabilem tue charitatis affectum, vt desideria de tua inspiratione concepta nulla possint temptatione mutari. p. Se.

Deus qui nos ad imaginem tuam, sacris renouas et preceptis, perfice gressus nostros in semitis tuis, vt charitatis donum quod fecisti a nobis sperari, per hec que offerimus sacrificia facias apprehendi. Per. Post com.

Sancti spiritus gratia quesumus domine corda nostra illuminet, et perfecte charitatis dulcedine abundanter reficiat. p. in vni. ¶ Missa ad postulandam patientiam. Oratio.

Deus qui vnigeniti tui patientia, antiqui hostis contriuisti superbiam, da nobis quesumus, quod idem pie pro nobis pertulit, digne recolere, sicque exemplo eius nobis aduersantia equanimiter tolerare. p.

Mvnera nostre oblationis Sec. quesumus domine placatus suscipe, quem vt nobis patientie donum condonare digneris: maiestati tue deuota offerimus actione. p.

Sacrosancta domine Post c. sumentes mysteria, amissam nobis quesumus reconcilient gratiam, atque munus patientie, in illatis omnibus semper et vbique protegendo impertiant. Per do. ¶ Missa pro stabilitate loci. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus edificator et custos hierusalem ciuitatis superne, edifica et custodi locum istum cum habitatoribus suis: vt sit in eo domicilium stabilitatis et pacis. p.

His sacrificijs q̃s dñe Sec. placat⁹ intende, vt q pro proprijs oramus absolui delictis, nõ grauemur externis, sed ab oĩbus liberemur aduersis. p.

Suscipe dñe p̃ces Post cõ. nr̃as, ⁊ muro custodię tuę, hũc locũ cũ habitantib⁹ in eo circunda, vt oĩ aduersitate repulsa, sit semp̃ ĩ eo domiciliũ ĩcolumitatis ⁊ pacis. p. ¶ Missa pro ꝯfitente p̃ctã sua. Orõ.

Omñps sempiterne de⁹ confiteri tibi famulo tuo. N. ꝑ tua pietate relaxa p̃cã, vt nõ pl⁹ ei noceat ꝯscientię reat⁹ ad penã, q̃ꝫ indulgẽtia tuę ꝓpitiationis ꝓsit ad veniã. per. Secre.

Presta q̃s oĩps ⁊ misericors de⁹, vt hec salutaris oblatio, famulũ tuuꝫ. N. ⁊ a ꝓprijs reatib⁹ ĩdesinẽter expediat, ⁊ ab oĩb⁹ tueat̃ aduersis. p. Post cõ.

Omñps ⁊ misericors de⁹, q oẽm aĩam pęnitẽtẽ ⁊ ꝯfitẽtẽ tibi magis vis emẽdari q̃ꝫ ꝑdere, respice sup hũc famulũ tuũ. N. ⁊ p h'ctã sacrã quę sumpsimus, auerte ab eo irã indignationis tuę, ⁊ dimitte ei oĩa peccata sua. Per do.

¶ Missa pro inimicis. Orõ.

Deus pacis charitatisq̃ꝫ amator ⁊ custos, da oĩb⁹ inimicis nr̃is pacẽ, charitatẽq̃ꝫ verã cũctorũq̃ꝫ eis remissiõeꝫ tribue p̃cõꝝ nosq̃ꝫ ab eorũ ĩsidijs potẽter eripe. p. Sec.

Oblatis q̃s dñe placare muneribus, ⁊ nos ab inimicis nr̃is clemẽter eripe: eisq̃ꝫ ĩdulgẽtiã tribue delictoꝝ. Per.

Hec nos cõio Post cõio. dñe expuat a delictis: ⁊ ab inimicoꝝ defendat insidijs. p.

¶ Missa pro facientibus nobis elemosynas. Orõ.

Deus q post baptismi sacramentũ, sc̃dam ablutioneꝫ p̃cõꝝ elemosynis indidisti, respice ꝓpiti⁹ sup famulos tuos, ꝑ quoꝝ operib⁹ tibi gr̃ę referunt̃, fac eos p̃mio btõs, vt recipiant ꝓ paruis magna, pro terrenis cęlestia, pro temporalibus sempiterna. Per. Secre.

Deus q tuoꝝ corda fideliũ ꝑ elemosynaꝫ dixisti posse mũdari, da famulis tuis q paupib⁹ bona sua ꝯderũt, ꝑ hui⁹ sacri mysteriũ, vt p̃cipientes hoc munere veniã p̃cõꝝ, ĩ tuoꝝ censeant̃ sorte iustoꝝ. p.

Purificẽt nos q̃s Post cõ. dñe sacra q̃ sumpsimus, ⁊ famulos tuos ꝓpitius intẽde, q diuina mãdata recolentes, opẽ ĩdigẽtib⁹ subministrãt, ⁊ p̃sta, vt sicut eoꝝ deuotio nob

ē necessaria, ita sit tibi semper accepta. Per. ℭ Missa p̄ amico in captiuitate posito. Oõ.

DEus q beatū petrū a vinculis absolutuȝ illesum abire fecisti, famuli tui ī captiuitate positi vincula absolue, ⁊ eum ipsius meritis illesum abire concede. Per d. Secre.

SVper has q̄s dn̄e hostias bn̄dictio copiosa descendat, quę captiui nr̄i vīcula solnat: ⁊ de eius liberatione nos cito lętificet. per d. Post cōio

PRęces nr̄as q̄s dn̄e clemēter exaudi, ⁊ p̄ hęc sacra q̄ sumpsim⁹, famulū tuū a vinculis suę captiuitatis absolue. p.

ℭ Missa p̄ nauigātib⁹. Oõ.

DEus q trāstulisti patres nr̄os p̄ mare rubꝛum: ⁊ transuexisti p̄ aquā nimiā laudē tui noīs decantātes, te suppliciter dep̄camur, vt in naui famulos tuos, repulsis aduersitatib⁹, poꝛtu semp̄ optabili: cursuq̄ȝ trāqllo tuearis. p. Se.

SVscipe q̄s dn̄e p̄ces famulozū tuoꝝ cū oblationib⁹ hostiaruȝ, ⁊ tua mysteria cęlebꝛantes ab oībus defende periculis. per do. Post cōio.

SAnctificati diuino mysterio: maiestatē tuā dn̄e suppliciter dep̄camur, ⁊ petimus, vt quos donis facis cęlestib⁹ iteresse, p̄ lignū scē crucis, ⁊ a peccatis oīb⁹ abstrahas, ⁊ a piculis cunctis miseratus eripias. Per dominum. ℭ Missa pro sterilitate terrę. Oꝛatio.

DA nobis q̄s dn̄e, pię supplicationis effectū, ⁊ pestilentiā, famēq̄ȝ p̄pitiat⁹ auerte, vt moꝛtaliuȝ coꝛda cognoscāt, ⁊ te īdignāte talia flagella p̄dire ⁊ te miserāte cessare.

DE⁹ q humani (p. Sec. generis vtrāq̄ȝ substantiā, p̄senciū muneꝝ ⁊ alimento vegetas, ⁊ renouas sacrō, tribue q̄s, vt eoꝝ ⁊ coꝛpoꝛib⁹ nostris subsidium nō desit, ⁊ mētibus. per. Post cōio.

GVberna q̄s dn̄e tp̄alibus alimentis, quos dignaris ęternis infoꝛmare mysterijs. per.

ℭ Missa p̄ peste aīaliū. Oõ.

DEus q laboꝛibus boīuȝ, ēt de mutis aīalib⁹ solatia surrogasti, suppliter te rogamus, vt sine qb⁹ non alitur humana conditio, nr̄is facias vsibus non perire. per. Secre.

SAcrificijs dn̄e placat⁹ oblatis, opē tuā nr̄is tēpoꝛibus clemēter īpēde. p. Post c.

BEnedictionē tuā dn̄e pp̄ls fidelis accipiat q̄ coꝛpoꝛe saluet̄ ⁊ mēte, ⁊ congruā tibi

semp exhibeat seruitutē, τ ꝓpitiationis tuę bn̄ficia semper inueniat. Per do. ¶ Missa ꝓ mortalitate hominum. Oīo.

DEus q̄ nō mortē sed penitentiā desideras pctōrū, populū tuū q̄s ad te cōuerte ꝓpiti⁹, vt dū tibi deuot⁹ existit, iracundię tuę ab eo flagella amoueas. Per. Secre.

SVbueniat nobis q̄s dn̄e sacrificiū p̄sentis operatio, q̄ nos ab erroribus vniuersis potenter absoluat, τ a totius eripiat ꝑditionis incursu. p. Post cō.

EXaudi nos deus salutaris nr̄, τ ītercedēte beata maria semp virgine, populū tuū ab iracundię tuę terroribus liberꝫ τ misericordię tuę fac largitate securꝫ. p. ¶ Missa ꝓ infirmo q̄ prim⁹ ē morti. Oīo.

OMp̄s sempiternę de⁹ ꝯseruator aīaꝝ, q̄ q̄s diligis corripis, τ q̄s recipis pie ad emēdationē coerces, te dn̄e deprecamur, vt medelā tuā ꝯferre digneris ī aīam famuli tui: q̄ in corpore patit̄ mēbroꝝ debilitatē, vim laboris: stimulos infirmitatū da ei dn̄e grāꝫ τ misericordiā tuā vt in hora exitus illius de corpore, absq; peccati macula, creatori ꝓprio, per manus sanctoꝝ angeloꝝ, eius aīa repꝛęsentari mereat̄. p. Secre.

ADesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is, τ suscipe hostiā quā tibi offerimus ꝓ famulo tuo iacēte in grabato, saluteꝫ nō solū corporis, sed τ aīę suę petenti, p̄sta ei oīps deus īdulgentiā oīuꝫ iniq̄tatū suaꝝ ꝑ imēsam clementiā tuā, τ ꝑ intercessionē oīuꝫ scōꝝ tuoꝝ, vt ꝑ hęc q̄ sustinet flagella a scīs angelis suscept⁹, ꝑuenire mereatur ad glīę tuę regnū. per. Post cō.

GRatias agimus tibi dn̄e, de multiplicib⁹ largitatibus tuis, ex qb⁹ aīas in te sperantiū sanare ꝯsueuisti, τ cōfisi de tua pietate p̄camur, vt misereri digneris famulo tuo, ne p̄ualeat aduersus eū aduersarius ī hora exitus illius de corpore, sed trāsitū habere mereat̄ ad vitaꝫ ꝑpetuā. per. ¶ Missa in agenda pro mortuis. Introitus.

Requiem eternam dona eis dñe, et lux perpetua luceat eis. ps Te decet hymnus deus i syon, et tibi reddetur votu; in hierusalē: exaudi oratione meā, ad te ois caro veniet. ℟. Gloria patri. non dicitur, sed finito absolute repetitur Requiem eternam dona eis dñe. In die depositionis defuncti. Oratio.

Deus cui propriū est misereri semper et parcere, te supplices exoram⁹ pro anima famuli tui. N. quā de hoc seculo hodie migrare iussisti, vt non tradas eā i manibus inimici, neq; obliuiscaris in finē, s; iubeas eā a scīs angelis suscipi, et ad patriā paradisi pduci, vt q; in te sperauit et credidit, nō pęnas eternas sustineat: s; gaudia sempiterna possideat. p. Lcō eplę bti pau. apo. Ad corinthi.

j. ca. 15 B Rēs. Ecce mysteriū vobis dico. Oēs qdē; nō dormiem⁹, s; oēs imutabimur: In momēto, in ictu oculi, ī nouissima tuba: Canet eni tuba, et mortui resurgēt icorrupti, et nos imutabimur. Oportet eni; corruptibile hoc, īduere incorruptione;, et mortale hoc, induere imortalitatem. Oseę. Cū aūt mortale hoc, induerit ca. 13. c imortalitatē, tūc fiet sermo q scriptos ē, Absorpta ē mors i victoria. Vbi ē mors victoria tua? Vbi ē mors stimul⁹ tu⁹? Stimulus aūt mortis, pctm̄ ē: Virt⁹ vero pcti, lex. Deo aūt grās, q dedit nobis victoriā p iesu; xp̄m dñm nr̄;. Lcō eplę beati pauli apli. Ad thessalo j. ca. 4

C Frēs. Nolumus vos ignorare de dormiētib⁹, vt nō ɔtristemini, sicut et cęteri, q spē nō habent. Si eni; credimus, ꝙ iesus mortuus est et resurrexit, ita et de⁹ eos q dormierūt p iesum, adducet cu; eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi, q; nos q viuim⁹, q residui sumus in aduentu dñi, nō pueniem⁹ eos q dormierūt. Q; ipse dñs in iussu et in voce archangeli, et in tuba dei descēdet de celo, et mortui q ī xp̄o sunt resurgent primi. Deinde nos, q viuim⁹, q relinqmur, simul rapiemur cū illis in nubibus obuia; xp̄o in aera, et sic semper cum dño erimus. Itaq; cōsolamini inuicē, in v̄bis istis. Lcō libri machabeorū. 2. c. 12.

B In diebus illis. Vir fortissimus iudas, collatione facta, duodeci; milia dragmas argēti misit hierosolyma;, offerri eas, ibi p pcīs mortuoꝝ, iuste et religiose d̄ resurrectio-

ne cogitās (Nisi enī eos qui ceciderant resurrecturos spa/ret, supfluū videret, z vanū o/rar̄ p mortuis). Sz q2 ɔsidera bat, q hi, q cū pietate dormi tionē acceperāt, optimā habe rēt repositā gratiā. Sctā ergo, z salubris ē cogitatio p defun ctis exorare, vt a peccatis sol/uantur. Lectio libri apocaly/psis beati ioannis apostoli.

ca.14. IN diebus illis. Audiui vo cē de cęlo dicentem mihi. Scribę. Beati mortui q i dño moriunt̄. Amodo enim iam dicit spiritus, vt requiescant a laboribus suis. Opera enim illorum, sequūtur illos. Gra. Requiem ęternaz dona eis dñe, z lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria ęterna erit iustus: ab au ditione mala non timebit. Trac. Absolue dñe aīas oīum fideliū defunctorū: ab oī vinculo delicto/rum. ℣. Et gratia tua illi succur/rente mereantur euadere iudiciū vltionis. ℣. Et lucis ęternę beati tudine perfrui. Sequentia.

Dies ire dies illa:
Soluet seclum in fauilla:
Teste dauid cum sybilla.
Quantus tremor est futurus?
Quando iudex est venturus,
Cuncta stricte discussurus:
Tuba mirum sparget sonum:
Per sepulchra regionum:
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit z natura:
Cum resurget creatura:
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur:
In quo totum continetur:
Unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum censebit:
Quicquid latet apparebit:
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Dum vix iustus sit securus.
Rex tremende maiestatis:
Qui saluandos saluas gratis:
Salua me fons pietatis.
Recordare iesu pie:
Quod sum causa tuę vię:
Ne me perdas illa die.
Quęrens me sedisti lassus:
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex vltionis:
Donum fac remissionis:
Ante diem rationis.
Ingemisco tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce deus.
Qui mariam absoluisti:
Et latronem exaudisti:
Mihi quoq3 spem dedisti.
Preces meę non sunt digne:
Sed tu bone fac benigne:
Ne perenni cremer igne.

Inter oues locum presta:
Et ab hedis me sequestra:
Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis:
Flammis acribus addictis:
Uoca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis:
Cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.
Lachrymosa dies illa:
Qua resurget ex fauilla
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce deus.
Pie iesu dñe: dona eis requie. Amē.

Alia sequentia mortuorum.

Homo natus in hoc mundo
Parum viuis in profundo
Uerteris miserię.
Ut flos exis, sectus ares,
Primū fulges, post non pares
Debilis materię.
Uile semen in ingressu,
Uas immundum in progressu,
Uermis cibus in egressu.
Quid superbis terra cinis?
Sordes ecce plagis trinis:
Recordare semper finis.
Ergo comple iussa dei:
Sic post mortem iunctus ei
Cęlo viues permansurus.
Hic quod seris illic metes:
Dum tribunal christi petes
De talento responsurus.
Iesu sator et creator,
Finis rerum, lumen verum,
Uita defunctorum.
Ipsis lucem sempiternam
Confer clemens et ęternam.
Requiem laborum. Amen.

Seq. sancti euāgelii s3 ioānē. ca. ii.

In illo tpe. Dixit Martha ad Iesum: Dñe, si fuisses hic, frater me' non fuisset mortu'. Sed et nūc scio, q2 q̄cunq3 poposceris a deo, dabit tibi de'. Dicit ei Iesus, Resurget frater tuus. Dicit ei martha, Scio q2 resurget i resurrectione, in nouissimo die. Dicit ei iesus, Ego sum resurrectio, et vita: Qui credit in me, etiā si mortuus fuerit, viuet. Et oīs, q viuit, et credit in me, nō morietur in ęternū. Credis hoc? Ait illi, Utiq3 dñe. Ego credidi q2 tu es christus filius dei viui, qui in hunc mundum venisti.

Seq. sci euāgelij s̄m ioānē ca. 6.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis, et turbis iudeorū, Oē qd dat mihi pr̄ ad me veniet, et eū q venit ad me nō eijciā foras, q2 descendi de cęlo, nō vt faciā voluntatē meā, sed volūtatē eius, q misit me. Hęc est aūt volūtas eius, qui misit me patris, vt oē qd dedit mihi, nō pdā ex eo, sed resuscité illud in nouissimo die. Hęc est aūt volūtas p̄ris mei, q mi

fit me, vt ois qvidet filiũ ꝛ credit in eũ, babeat vitã ęternã, Et ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Seq. sci euã. ẜm ioã.

ca.5.d IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis, ꝛ turbis iudeorum. Amẽ amẽ dico vobis, qꝛ venit hora, ꝛ nũc ẽ, qñ mortui audient vocẽ filij dei, ꝛ qui audierunt viuẽt. Sicut enĩ pr̃ bꝫ vitã in semetipso, sic dedit ꝛ filio vitã babere in semetipso, Et potestatẽ dedit ei iudiciũ facere, qꝛ fili⁹ bõis est. Nolite mirari boc, qꝛ venit hora, in q̃ oẽs, q in monumẽtis sunt, audient vocẽ filij dei, Et pcedẽt, q bona fecerũt, in resurrectione vitę: Qui vo mala egerũt, in resurrectionẽ iudicij. Seq.

ca.6.f sancti euangelij ẜm ioannez.

IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis, ꝛ turbis iudeorum. Ego suꝫ panis viuus, q de cęlo descẽdi. Si quis mãducauerit ex boc pane, viuet in ęternuꝫ, Et panis quẽ ego dabo, caro mea est, pro mũdi vita. Litigabãt ergo iudei adinuicẽ, dicẽtes, Q̃o põt bic nobis carnẽ suã dare ad manducanduꝫ? Dixit ergo eis iesus, Amen, amẽ, dico vobis, nisi manducaueritis carnẽ filij bominis, ꝛ biberitis eius sanguinẽ, nõ babebitis vitã ĩ vobis. Qui mãducat meã carneꝫ, ꝛ bibit meũ sanguinẽ, babet vitaꝫ ęternã. Et ego resuscitabo euꝫ, in nouissimo die. Offer.

Dñe iesu christe rex glorię, libera aĩas oĩuꝫ fideliũ defunctoꝝ de penis inferni, ꝛ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadãt in obscurũ: sed signifer scũs michael repreſentet eas in lucẽ sanctã. Quã olĩ babrae pmisisti, ꝛ semini eius. ℣. bostias ꝛ preces tibi dñe laudis offerimus tu suscipe p aĩabus illis: quaꝝ bodie memoriã facim⁹: fac eas dñe de morte transire ad vitam. Quam olim. Secreta.

PRopitiare q̃s dñe aię famuli tui. N. p quo tibi bostiã laudis immolamus, maiestatẽ tuã suppliciter deprecantes: vt per bęc pię placationis officiꝫ: peruenire mereatur ad regẽ sempiternã. p. Cõio.

Lux ęterna luceat eis dñe. Cũ sanctis tuis in eternuꝫ qꝛ pius es. ℣. Requiem eternam dona eis dñe, ꝛ lux perpetua luceat eis. Cuꝫ sanctis tuis. Post communio.

PResta q̃s oĩps deus, vt aia famuli tui. N. q bodie de boc seculo migrauit: bis sacrificijs purgata, ꝛ a pctis expedita: indulgentiã pariter ꝛ vitã

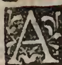
capiat sempiternā. p. ¶ Missa in die. iij. & septimo, vel. xxx. depositiōis defuncti. Oratio.

Quesum⁹ dñe, vt aīe famuli tui, cui⁹ depositionis diē tertiū, septimū, vel trigesimū, cōmemoramus: scōꝝ atq3 electorū tuoꝝ largiri digneris ꝯsortiū: & rorem misericordie tue perēnē infundas. p.

Munera q̄s dñe, Secreta. que tibi ꝓ aīa famuli tui offerim⁹ placatus intende: vt remedijs purgata celestibus: in tua pietate requiescat. Per.

Suscipe dñe p̄ces Post cō. nr̄as ꝓ aīa famuli tui: vt si q̄ ei macule de terrenis ꝯtagijs adheserūt: remissiōis tue misericordia deleanť. Per d.

¶ Missa vt supra. Oratio.

Adesto quesumus dñe anime famuli tui, in die depositionis sue tertio, septimo: vel trigesimo, officium cōmemorationis impēdim⁹: vt si q̄ ei sclaris macula inhesit: aut vitiū mundiale infecit: dono tue pietatis idulgeas & abstergas. Per. Secre.

Adesto dñe supplicatiōib⁹ nr̄is. & hāc oblationē, quaȝ tibi offerim⁹ ob diē ꝺpositiōis tertiū, septimū, vel trigesimū, ꝓ aīa famuli tui. N. placid⁹ ac benignus assume. p. Post cō.

Omīps sempiterne deus, collocare dignare spūm & animā famuli tui. N. cui⁹ diē tertiū, septimū, vel trigesimū, depositionis cōmemoram⁹: i sinib⁹ habrae, isaac, & iacob: vt cū dies agnitionis tue aduenerit: inter sctōs & electos tuos, eū resuscitari precipias. Per.

¶ Missa pro defun. ep̄o Ora.

Da nobis dñe, vt aīam famuli tui episcopi, q̄ʒ de hoc seculi eduxisti laborioso certamine: scōꝝ tuoꝝ cetu tribuas esse consortē. p. Secre.

Annue nobis dñe, vt aīe famuli tui ep̄i hec pfit oblatio: q̄ʒ imolādo toti⁹ mūdi tribuisti relaxari delicta. p.

His sacrificijs q̄s Post cō. oīps deus vt purgata aīa & spūs famuli tui ep̄i ad indulgētiā & refrigeriū sempiternū peruenire mereatur. Per do.

¶ Missa pro defunctis episcopis seu sacerdotibus. Oratio.

Deus qui inter aplīcos sacerdotes, famulos tuos pōtificali seu sacerdotali, fecisti dignitate vigere: presta q̄s: vt eoruȝ quoq3 ppetuo, aggregentur cōsortio. Per. Sec.

Suscipe dñe q̄s ꝓ aiab⁹ fa-

mulorum tuorum pōtificū seu sacerdotū, quas offerimus bostias: vt qb⁹ i boc sc'lo pōtificale, seu sacerdotale donasti meritū: i cęlesti regno scōꝝ tuoꝝ iubeas ꝯiūgi ꝯsortio. p. Post c.

PRosit q̄s dn̄e aiab⁹ famulorū tuoꝝ pōtificū seu sacerdotū misericordię tuę iplorata clemētia: vt eius in quo sperauerunt ⁊ crediderūt: ęternū capiāt te miserante ꝯsortiū. p.

Missa p sacerdoti. defunct.

PResta q̄s dn̄e vt Oratio. aię famulorū tuoꝝ sacerdotū, quos in boc sc'lo cōmorātes sacris muneribus decorasti: in cęlesti sede gl'iosa semper exultent. Per d. Secreta.

SVscipe q̄s dn̄e p aiab⁹ famulorū tuoꝝ sacerdotuꝫ, quas offerim⁹ bostias: vt qbus sacerdotale donasti meritū: dones ⁊ p̄mium. Per. Post cō.

PResta q̄s oīps de⁹: vt animas famulorum tuoꝝ sacerdotū in congregatione iustoꝝ: ęternę btitudinis iubeas esse consortes. Per. Missa pro vno defuncto. Oratio.

INclina dn̄e aurē tuā ad p̄ces nr̄as, qb⁹ misericordiā tuā supplices deprecamur: vt aīam famuli tui, q̄ de boc seculo migrare iussisti: in pacis ac lucis regiōe ꝯstituas: ⁊ sanctorum tuorum iubeas esse ꝯsorteꝫ. Per. Secre.

ANnue nob q̄s dn̄e, vt aię famuli tui bęc ꝓsit oblatio: q̄ imolādo toti⁹ mūdi tribuisti relaxari delicta. per. Post cō.

ABsolue q̄s dn̄e aiam famuli tui ab omni vinculo delictoꝝ: vt i resurrectiōis gloria: iter scōs ⁊ electos tuos resuscitat⁹ respiret. p. Missa pro vna defuncta. Oratio.

QVesumus dn̄e, p tua pietate miserere animę famulę tuę: ⁊ a contagijs mortalitatis exutam: in ęternę saluationis partem restitue. Per do. Secreta.

HIs sacrificij q̄s dn̄e, aīa famulę tuę a p̄ctis oīb⁹ exuatur: sine qbus a culpa nemo liber extitit: vt p bęc pię placatiōis officia: ꝑpetuā misericordiā ꝯsequat̄. Per. Post cōio.

INueniat q̄s dn̄e aīa famulę tuę lucis ęternę ꝯsortiū: cui⁹ ꝑpetuę mīę ꝯsecuta est sacramētū. p. Missa p defunctis frib⁹ ⁊ bn̄factorib⁹. Oīo.

DEus venię largitor ⁊ bumanę salutis amator q̄s clementiam tuā: vt nr̄ę ꝯgre

gationis fratres, ꝓpinquos, ⁊ bn̄factores, q ex hoc sc̄lo trā sierūt: btā maria sp virgine intercedēte, cū oib⁹ sctis tuis, ad ꝑpetue btītudinis ꝯsortiū, puenire concedas. per. Secreta.

Deus cuius misericordię non est numerus: suscipe ꝓpitius preces humilitatis nostre: ⁊ aiab⁹ frm ꝓpinquoꝝ, ⁊ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ, qbus tui nois dedisti ꝯfessionē: ꝑ hęc sacrā salutis nr̄ę: cūctoꝝ remissionē tribue peccatorum. p. Post cō.

Presta q̄s ops ⁊ mīsicors deus: vt aię frm, ꝓpinquorū, ⁊ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ, ꝑ qb⁹ h̄ sacrificiū laudis tuę obtulim⁹ maiestati: ꝑ hui⁹ virtutē scr̄i a pcīs oib⁹ expiate: lucis ꝑpetue te miserāte, recipiāt beatitudinē. per. ¶ Missa pro his q̄ i cimiterio requiescunt. Oratio.

Deus cui⁹ miseratiōe aię fideliū requiescūt: famulis ⁊ famulab⁹ tuis oib⁹, hic ⁊ vbiq3 i xp̄o qescētib⁹: da ꝓpiti⁹ veniā pcōꝝ: vt a cūctis reatib⁹ absoluti, tecum sine fine lętentur. per do. Secreta.

Pro aiab⁹ famuloꝝ famularūq3 tuarū, ⁊ oiu3 catholicorū hic ⁊ vbiq3 in christo dormientiū, hostiā dn̄e suscipe benignus oblata3: vt hoc sacrificio singulari: vinculis horrendę mortis exute: vita3 mereātur ęternā. Per do. Post cōio.

Deus fideliū lumē aiaru3 adesto supplicationibus nr̄is: ⁊ da famulis ⁊ famulab⁹ tuis, quoꝝ corpa hic ⁊ vbiq3 ī chr̄o reqescūt, refrigerij sedē: q̄etis btītudinē: ⁊ lumis claritatē. p. ¶ Missa i anniūsario. Oro

Deus indulgētiarū dn̄e: da aiab⁹ famuloꝝ famularūq3 tuarū, quoꝝ anniuersariū depositiōis diē cōmemoramus: refrigerij sede3: q̄etis beatitudinem: ⁊ luminis claritatem. Per. Secreta.

Propitiare dn̄e supplicationib⁹ nr̄is, pro aiab⁹ famuloꝝ famularūq3 tuaꝝ, quoꝝ hodie annua dies agit̄: ꝑ qbus tibi offerimus sacrificiū laudis: vt eas scōꝝ tuoꝝ ꝯsortio sociare digneris. p. Post cōio.

Presta q̄s dn̄e, vt aię famulorū famularūq3 tuarū, quorū anniuersariū depositionis diē cōmemoram⁹: his purgatę sacrificijs: īdulgentia3 pariter ⁊ requiē capiāt sempiternā. per. ¶ Missa ꝑ p̄re ⁊ matre. Oro.

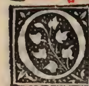
Deus q nos p̄re3 ⁊ m̄re3 honorare p̄cepisti: miserere clemēter aiabus patris ⁊ matris meę: eorūq3 pcā dimittе: meq3

te: meque eos i eterne claritatis gaudio fac videre. Per. Secre.

S Uscipe sacrificiū dñe, qd ti bi pro aīabus patris et matris mee offero: eisq3 gaudiuz sempiternū i regione vivoruz pcede: meq3 cuz illis, felicitati sctōz coniunge. Per. Post cō.

C Elestis participatio dñe sacramēti: aīabus pr̃is et matris mee requiē et lucē obti neat perpetuaz, meq3 cū illis, grā tua coronet eterna. Per.

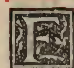
Missa p oīb' defūctis. Oro.

O Mps sempiterne deus cui nūq̃ sine spe misericor die supplicat̃ ppitiare aīabus famulorū famularūq3 tuarū: vt qui de hac vita in tui noīs cōfessione decesserūt: sctōz tuoz numero facias aggregari. p.

P Ropitiare q̃s dñe Secre. aīab' famuloz famularū q3 tuarū, p qb' tibi hostias placationis offerimus: et q2 i hac luce i fide māserūt catholica: in futura vita eis retributio cō donetur eterna. Per. Post cō.

P Resta q̃s oīps de', vt aīas famuloz famularūq3 tuarū ab angelis lucis susceptas: in pparata habitacula deduci facias btōz. p. Missa gñalis pro fidelibus defunctis. Oro.

F Ideliū deus oīum cōditor et redēptor, animabus famulorū famularumq3 tuarū, remissionem cunctoz tribue peccatorū: vt indulgentiā q̃ semp optauerūt: pijs supplicatiōibus cōsequant̃. Qui.

H Ostias q̃s dñe, Secre. quas tibi p aīabus famulorū famularūq3 tuaz offerimus, propitiatus intende: vt quibus fidei xpiane maritū cō tulisti: dones et pmiū. p. Post c.

A Nimabus q̃s dñe famuloz famularumq3 tuaz oro proficiat supplicantiū: vt eas et a peccatis oīb' exuas: et tue redēptiōis facias esse participes. Qui tecum vi. Missa pluralis pro defunctis. Oro.

P Ropitiare q̃s dñe, aīabus famulorum famularūq3 tuarū, misericordia sempiterna vt mortalitat̃ nexib' expeditas: lux eas et̃na possideat. p.

H Ostias tibi dñe hu Secr̃. mili deprecatione deferi m': vt anime famuloz famularumq3 tuarū per hec pie placationis officia: tuā misericordiam psequant̃. Per Post cō.

D E' vita viuētiū, spes morientiū, salus oīuz i te spe-

rātiū:p̄sta ꝑpiti⁹:vt aīę famu-
loꝝ famularūq3 tuarū a nr̄ę
mortalitatꝭ tenebris absolute:
btā maria sp v̄gine itercedēte
i ꝑpetua cū scīs tuis luce lętēt.
p. ℭ Alia missa vt sup. Orō.

DEus cui ꝓpriū est mise-
reri semp ꝛ parcere : ꝓ-
pitiare animabus famuloꝝ
famularūq3 tuarum:ꝛ oia eo-
rū peccata dimitte:vt morta-
litatis vinculis absolutę trāsi-
re mereant̄ ad vitā.p. Secre.

ANnue nob q̄s dn̄e,vt aīa
b⁹famuloꝝ famularūq3
tuaꝝ hęc ꝓsit oblatio:quā im
molādo toti⁹ mundi tribuisti
relaxari delicta.per. Post cō.

DE⁹ cui soli cōpetit medi
cinā p̄stare post mortē p̄
sta q̄s, vt aīę famuloꝝ famu-
larūq3 tuaꝝ, a terrenis exutę
cōtagijs,in tuę redemptionis
parte numerentur.Qui viuis.
ℭ Alia missa vt supra. Orō.

ANimabus q̄s dn̄e,famu-
loꝝ famularūq3 tuarū
misericordiā ꝯcede ꝑpetuam,
vt eis ꝓficiat in ęternū,qd̄ i te
sperauerunt ꝛ crediderunt.p.

HIs dn̄e q̄s placatus Sec.
intende muneribus,ꝛ qd̄
ad laudē tui nois supplicātes
offerimus,ad indulgentiā ꝓfi
ciat defunctoꝝ.per. Post cō.

SVpplices dn̄e ꝓ aiab⁹ fa-
muloꝝ famularūq3 tuaꝝ
p̄ces effundim⁹obsecrātes,vt
q̄cqd ꝯuersatione ꝯtraxerunt
humana,ꝛ clemēter idulgeas
ꝛ in tuoꝝ sede lętantium con-
stituas redemptoꝝ.Per dn̄m.
ℭ Missa pro defuncto nuper
baptizato. Oratio.

DEus q ad cęleste regnū
nō nisi renatis p aquā ꝛ sp̄m
sanctū pandis introitum: mul
tiplica sup aīam famuli tui.N.
misericordiam tuā: ꝛ cui dona
sti cęlestē ꝛ incōtaminatū tran
situm post baptismi sacramen
tum : da ei ęternoꝝ plenitudi
nem gaudiorum.per in vnita.

PRopitiare dn̄e aīę Secr.
famuli tui.N. pro qua tibi
offerimus sacrificiū laudis:vt
eā scōꝝ tuoꝝ ꝯsortio socia-
re digneris. Per. Post cō.

PRopitiar̄ dn̄e aīę famuli
tui.N.vt quē in fine isti⁹vitę re
gn̄ationis fonte mundasti :ad
cęlestis regni btitudinē facias
ꝑuenire.p. ℭ Missa ꝓ deside
rantib⁹ penitentiam. Oratio.

OMp̄s ꝛ mi̅sicors de⁹i cu
ius humana cōditio ptā
te ꝯsistit:aiā3 famuli tui .N.q̄s
ab oibus absolue pcīs:vt peni
tētię fructū, quē volūtas ei⁹ o-
ptauit,ꝑuēt⁹morte nō p̄dat.p.

Satisfaciat tibi qs Secre. dñe, p aĩa famuli tui .N. pñs oblatio: vt pariter veniã quã q̃sivit inveniat: et qđ officio linguę iplere nõ potuit: desideratę penitentię compensatione percipiat. Per. Post cõ.

Deus a quo ĩspirat̃ humano cordi oẽ qđ bonũ est: tribue p hęc sctã q̃ sumpsim⁹: vt sicut aĩę famuli tui. N. penitẽtiã velle dõasti: sic ĩdulgẽtiã tribuas miseratus optatam. Per dñm. ¶ Missa pro cuius anima dubitatur. Oĩo.

Omñps et misericors deus: inclina q̃s venerabiles aures tuas ad exiguas p̃ces nr̃as, q̃s ante ɔ̄spectũ maiestatis tuę p aĩa famuli tui .N. humiliter fundim⁹: vt quia de qualitate vitę eius diffidimus: de abundantia pietatis tuę ɔ̄solemur: et si plenam veniã anima ipsi⁹ obtinere nõ põt: saltẽ vel iter ip̃a tormẽta, quę forsitã patit̃: refrigeriũ de abũdãtia miserationũ tuarũ sentiat. p. Secre.

Suscipe clemẽtissime pr̃ p pria cõmemoratione famuli tui. N. et hostiã placatiõis et laudis: vt sacrificij p̃ñtis oblatio: ad refrigeriũ aĩę eius misérãte pveniat. p. Post cõ.

Sumpsimus dñe corporis et sanguinis tui deuota mysteria, obsecrãtes maiestatis tuę clementiam: vt et viuentibus sint tutela: et defuncto famulo tuo obtineant veniã. Qui vi.

¶ Missa p spõso et spõsa. Int.

Deus isra. ioã. 7. el coniun 2.8. gat vos, et ipse sit vobiscũ qui misertus est duob⁹ vnicis, et nũc domine fac eos plenius benedicere te. ps. Beati omnes qui timent ps. 127 dñm, qui ambulant in vijs eius. ℣. Gloria patri et filio. Oratio.

Deus qui tã excellẽti mysterio cõiugalẽ copulã ɔ̄secrasti: vt xp̃i et ecclesię sacr̃m p̃signares in federe nuptiarũ p̃sta q̃s: vt qđ nr̃o ministrat̃ officio: tua benedictione potius impleat̃. Per eũ. Lectio ep̃lę beati pauli ap̃li. Ad corinthi. j.c.6.d

Fratres. Nescitis qm̃ corpora vestra: membra sunt christi? Tollẽs ergo membra christi: faciã membra meretricis? Absit. An nescitis, qm̃ q adheret meretrici, vnũ corp⁹ efficit̃? Erunt, inquit, duo in carne vna. Qui autẽ adheret dño, vn⁹ spiritus est cũ eo. Fugite fornicationẽ. Oẽ pcm̃ qđ

cũqȝ fecerit hõ: extra corpus est. Qui aũt fornicatur: in corp' suũ peccat. An nescitis, qm̃ mẽbra vestra tẽpluȝ sunt spũs scti, qui in vobis est, quem habetis a deo, z non estis vestri? Empti enim estis precio magno: glorificate z portate deũ in corpore vestro. Gra. Uxor
ps.127. tua, sicut vitis abundans in lateribus domus tuę. ℣. Filij tui, sicut novellę olivaꝝ in circuitu mensę
29 tuę. Alla. ℣. Mittat vobis dñs auxiliũ de scõ, z de syõ tueat vos.
Seq. sancti euã. scdm matheũ.
ca.19. In illo tpe. Accesserũt ad
a iesuȝ pharisei tentãtes eũ, z dicentes, Si licet homini dimittere vxoreȝ suã, quacunqȝ ex causa? Qui respõdens, ait eis, Nõ legistis, qz qui fecit hominẽ ab initio, masculum z feminaȝ fecit eos? Et dixit, Propter hoc relinquet hõ patrẽ z matrẽ, z adherebit vxori suę, z erũt duo i carne vna. Itaqȝ iaȝ nõ sunt duo, sed vna caro. Quos ergo de' coniunxit, hõ nõ separet. Offer. In te spera
ps.30. vi dñe: dixi tu es deus meus: in manibus tuis tpa mea. Secreta.
Suscipe q̃s dñe, p sacra cõnubij lege munus oblatũ: z cuius largitor es muneris operis esto dispositor. Per d.

Dicto Pater noster antequã dicat. Pax dñi, dicit hęc bñdo super eos a sacerdote. Oremus.
Propitiare domine supplicationibus nostris: z institutis tuis, qbus propagationẽ humani generis ordinasti, benign' assiste: vt qõ te auctore iungitur: te auxiliante servetur. Per do. Oremus.
Deus q potestate virtutis tuę de nihilo cũcta fecisti: qui dispositis vniversitatis exordijs, hoi ad imaginẽ dei facto: ideo inseparabile mulieris adiutoriũ condidisti: vt femineo corpori de virili dares carne principiũ, docẽs qõ denuo placuisset institui, nunq̃ȝ licere disiungi. Deus qui tã excellenti mysterio ꝯiugalẽ copulã cõsecrasti: vt xpi z ecclesię sacr̃m pręsignares in federe nuptiarũ. De' per quẽ mulier iungitur viro: z societas principaliter ordinata, ea bñ✠dictione donatur: quę sola nec p originalis peccati penã, nec p diluuij est ablata sententiã. respice ppitius super hanc famulã tuã, quę maritali iungenda cõsortio, tua se expetit ptectiõe muniri. Sit in ea iugũ dilectionis z pacis: fidelis z casta nubat i christo, imitatrixqȝ scãꝝ

permaneat feminarum. Sit amabilis, vt rachel viro suo. Sapiēs, vt rebecca. Lōgeua et fidelis, vt sarra. Nihil i ea ex actibus suis ille auctor preuaricationis vsurpet. Nexa fidei mādatisqꝫ permaneat vni thoro iuncta. Cōtactus illicitos fugiat Muniat ifirmitatem suā robore disciplinę. Sit verecūdia grauis: pudore venerabilis: doctrinis cęlestibus erudita. Sit fęcūda i sobole: sit probata et innocēs. Et ad beatorum requiem atqꝫ ad cęlestia regna perueniat: et videat filios filiorum suorum vsqꝫ ad tertiam et quartam generationem: et ad optatam perueniat senectutem. Per do. Hic dicit. Pax dñi sit semp vobiscū. Cō.

ps. 127. Ecce sic bñdicetur ois hō: q timēt dñm, et videns filios filiorum tuorum pacem super israel. Post cōio.

Quesum' ops de', istituta puidentię tuę pio fauore comitare: et q bos legitima societate cōnectis: lōgeua pietate custodi. p. ¶ In festo visitatiōis gloriosę virgi. marię ad misā. Intr. Trāsite ad me oēs qui ocu piscitis me: et a generatiōibus meis iplemini. ps. In me gratia ois vię et veritatis: in me oīs spes vitę virtutis. ℣. Gloria pa. Orō.

Deus cui' vnigenit' vtero adhuc virginis clausus, ioānē baptistā, maria salutāte spiritu sctō priusqꝫ nasceretur ipleuit: da ecclię tuę: vt q̊s spirituali regñatiōis ocepit: purificatos tibi filios pariat adoptionis. p. Lcō libri sapientię. eccle. ca. 24.

Ego q̄si terebinth' extēdi ramos meos, et rami mei honoris et gratię. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mr̄ pulchre dilectionis, et timoris, et agnitiōis et sanctę spei. In me omnis gr̄a vię et veritatis. In me omnis spes vitę et virtutis. Trāsite ad me oēs q ocupiscitis me, et a gñationib' meis implemini. Spūs enim meus sup mel dulcis, et hęreditas mea super mel et fauum. Memoria mea i gñatiōe seculorum. Gra. Ego effudi flumina: ego quasi trames aque imense, ego quasi fluui' dorix, et sicut aqueductus exiui de paradiso. ℣. Rigabo hortū plantationum, et inebriabo partus mei fructum. Alleluia. ℣. Ut facta est vox salutationis tue in aurib' meis

is, exultauit infans in gaudio in utero meo. Sequentia sancti euangelij secundum Lucam.

In illo tpe: Exurgēs maria, abyt in montana cū festinatione in ciuitatē iuda, & intrauit i domū zacharię, & salutauit elisabeth. Et factū est, vt audiuit saluta tionē marię elisabeth, exulta uit infans in vtero ei⁹, & reple ta ē spū sctō elisabeth, & excla mauit voce magna & dixit, Be nedicta tu inter mulieres, & be nedictus fructus vētris tui. Et vñ hoc mihi, vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enī, vt fa cta est vox salutationis tuę in auribus meis, exultauit i gau dio infans i vtero meo: & btā q̄ credidisti, qm̄ perficiētur ea, q̄ dicta sunt tibi a dño. Et ait maria, Magnificat aīa mea dñm. Et exultauit spiritus me us, in deo salutari meo. Offer. Unde hoc mihi: vt veniat mr̄ dñi mei ad me: btā quę credidisti, qm̄ perficientur in te q̄ dicta sunt tibi a dño, & ait maria: magnificat aīa mea dñm: & exultauit spiritus me us in deo salutari meo. Secreta. Suscipe quęsum⁹ domine fidelis populi vota: vt qui te ab vtero inuiolatę virginis, pręcursorē in vtero sanctificās se cōgaudet: ipse quoq3 a te in vtero matris ecclesię sanctifi cari mereatur. Qui vi. Cōio. Mansit autē maria cum illa qua si mēsibus tribus, & reuersa est in domum suam. Post cōmunio. Sacra libantes mysteria, te domine suppliciter depca mur: vt ecclia tua, visitationis mysteria recolēs: visitātis & vi sitātę meritis subleuatā: ab in stātib⁹ malis & periculis erua tur. Per do. ¶ Missa pro vi tanda mortalitate. Introitus.

Recordare dñe testa menti tui, & dic angelo percutiē ti: cesset iam ma nus tua & non de soletur terra, & ne perdas omnē animam viuentem. ps. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. ℣. Gloria patri & fi lio & spiri. Sicut erat. Oratio. Deus q nō mortē, sed pe nitentiā desideras pcō rū: populū tuū quęsumus ad te conuerte propitius: vt dum tibi deuotus existit: iracundię tuę ab eo flagella amoueas. Per do. Lectio libri regum.

2.ca.24.c. In dieb⁹ illis. Immisit do-
minus pestilentiã in isra-
el, de mane vsq3 temps consti
tutum, ⁊ mortui sunt ex pplm
A dan vsq3 bersabee septua-
ginta milia virorum. Cumq3
extẽdisset manũ suã angelus
dñi sup hierusalẽ, vt disperde-
ret eã, misertus est dñs super
afflictionẽ ppli sui, ⁊ ait ange-
lo percutienti pplm, Sufficit,
nũc ptine manũ tuã. Erat aũt
angel⁹ dñi iuxta areã areuna
iebusei. Dixitq3 dauid ad do-
minũ, cũ vidisset angelũ cedẽ-
tẽ pplm, Ego sum q peccaui, ⁊
ego iniq̃ egi: Isti, q oues sunt,
quid fecerunt? Obsecro dñe,
vertatur ira tua ɔtra me, ⁊ cõ
tra domũ pris mei. Venit aũt
gad pphẽta ad dauid in die il
la, dixit ei, Ascende ⁊ cõstitue
altare dño in area areuna ie-
busei. Et ascendit dauid iuxta
sermonem gad, quẽ pceperat
ei dñs, ⁊ ppitiatus est dñs ter-
re, ⁊ cohibita est plaga ab isra
el. Gra. Misit dñs verbũ suũ, ⁊
sanauit eos, ⁊ eripuit eos d morte
eorũ. ℣. Cõfiteanť dño mĩe eius: ⁊
mirabilia eius filiis hominũ. Alle
luia. ℣. Saluabo populum meũ
israel in die malo: ⁊ ero eis in deũ
⁊ in veritate ⁊ iustitia. Sequẽtia
sancti euangelii sm lucam.

In illo tpe. Surgens iesus e luca.4.
de synagoga, introiuit in
domũ simonis. Socrus aũt si-
monis, tenebať magnis febri
bus, ⁊ rogauerũt illũ p ea. Et
stans sup illã, imperauit febri,
⁊ dimisit illã. Et continuo sur-
gẽs, ministrabat illis. Cũ sol
aũt occidisset, oẽs q habebãt
infirmos variis languoribus,
ducebant illos ad iesũ. At il-
le singulis manus iponẽs, cu-
rabat eos. Exibant aũt demo
nia a multis clamantia, ⁊ dicẽ
tia, q2 tu es fili⁹ dei. ⁊ increpãs,
nõ sinebat ea loq, q2 sciebant
ipsũ esse xpm. Facta aũt die,
egressus ibat in desertũ locũ,
⁊ turbe requirebãt eum, ⁊ vene
rũt vsq3 ad ipsũ, ⁊ detinebãt
illũ, ne discederet ab eis. Qui
bus ille ait, Q2 ⁊ aliis ciuitati
bus oportet me euangelizare
regnum dei q2 ad hoc missus
sum. Et erat predicans in syna-
gogis galilee. Offer. Stetit
pontifex inter mortuos ⁊ viuos:
habens thuribulũ aureũ in manu
sua: ⁊ offerens incensi sacrificium
placauit iram dei: ⁊ cessauit quas-
satio domino. Secreta.
Subueniat nobis dñe sacri
ficii psentis oblatio, q̃ nos ab
erroribus vniuersis potenter
absoluat, ⁊ a totius eripiat p-

ditionis incursu. Per. Pręfatio de nati. dñi fol. 127. Cõio. Multitudo languẽtiũ: ꝛ qui vexabantur a spiritibus immũdis: veniebant ad eũ qꝫ virtus de illo exibat: ꝛ sanabat omnes. Post cõ.

Exaudi nos deus salutaris nr̃, ꝛ intercedẽte btã dei genitrice sempvirgine maria, cũ oĩb⁹ scĩs, populũ tuũ ab ira cundię tuę terroꝛibus libeꝛ, ꝛ misericoꝛdię tuę fac largitate secuꝛ. Per eun. Expleta missa, ꝛ dicto euãgelio sci ioãnis dicunt̃ ĩfrascripte oꝛones. ℣. Dñe exaudi oꝛationẽ meã. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cũ. Oꝛo.

Iesu naçarene, respice tribulatiões, q̃ circũdederũt nos vndiqꝫ, ꝛ depcoꝛ te toto coꝛde ꝯtrito ꝛ humili, ac i spiritu humilitatis, vt exaudias me de tribulatione, pp̄ q̃ te in uoco ꝛ ad te ꝓclamo: alpha ꝛ o: iesu xp̄e bñdicte, pater oĩuꝫ credentiũ, atqꝫ oĩuꝫ creaturarũ, ꝛ sicut verã carnẽ de beata virgine maria suscepisti: ita veraciter accipiam⁹ qḋ a te peti mus. Qui vi. ℟. Amẽ. Alia oꝛo.

Omnipotens ꝛ misericoꝛs deus respice ꝓpitius sup ꝓplm maiestati tuę subiectuꝫ: ꝛ ne nos furoꝛ seuiẽs iueniat: dextera tuę ꝓpitiatiõis pręueniat. Per. ¶ In solennitate iconię dñi saluatoꝛis. Introi.

Sanct⁹ deus, sanct⁹ foꝛtis, sanctus ꝛ imoꝛtalis: q tollis peccata mundi, misereret̃ nobis. Ps. Nos aũt gloriari opoꝛtet i cruce dñi nostri iesu chꝛisti. ℣. Glia.

Maiestatẽ tuã clementissime Oꝛo. mens ꝛ oĩps deus, fusis ꝓcibus exoꝛamus, vt sicut passionẽ imaginis dñi saluatoꝛis cũcta deuotiõe hodierna die fideliter recolim⁹, ita a cũctis erepti demonũ aduersitatib⁹, semp tibi placere valeamus. Per eundeꝫ. Lectio epistolę beati pauli apl̃i. Ad Roma.

Fratres. O altitudo diuiciaꝝ, sapiẽtię ꝛ sciẽtię dei: ca. ii. d q̃ incõpꝛehensibilia sunt iudicia ei⁹, ꝛ iuestigabiles vię ei⁹. Quis enim cognouit sensum dñi: aut qs cõsiliarius ei⁹ fuit: aut pꝛioꝛ dedit illi, ꝛ retribuet̃ ei: Qm̃ ex ipso, ꝛ ꝑ ipsuꝫ, ꝛ i ipso sunt oĩa. Ipsi gloꝛia in secula seculoꝝ: amen. Gra. Saluatoꝛ mundi salua nos oẽs, per virtutẽ sancte crucis. ℣. Qui saluasti

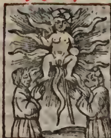
petrũ in mari miserere nobis. Al/leluia. ℣. Dicite in gentib⁹ qꝛ dñs regnauit a ligno. Alla. ℣. Dulce li gnũ dulces clauos, dulcia ferens pondera: quę sola fuisti digna su/stinere regez cęloꝝ ꝛ dñm. Seq. ca. 12. e. sancti euangelij scdm ioannez.

IN illo tpe. Dixit Iesus tur bis iudeoꝝ. Nũc iudiciuz est mũdi, nunc princeps mũdi huius eycieẽ foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra, oia tra/hã ad me ipsum. Hoc aũt di/cebat, significans qua morte esset moritus. Rñdit ei turba, Nos audiuim⁹ ex lege, qꝛ xps manet in ęternũ. Et qũo tu di cis, oportet exaltari filiuz ho/minis? Quis est iste filius ho/minis? Dixit ꝗ eis iesus, Ad/huc modicuz lumen in vobis est. Ambulate dũ lucez habe/tis, vt non tenebrę vos cõprę/hẽdant: Dũ lucẽ habetis, cre/dite in lucez, vt filij lucis sitis. Et os. Credo. Offer. Protege dñe plebem tuam p signuz sancte crucis, ab oibus insidijs inimicoꝝ oium: vt tibi grataz exhibeamus seruitutem, ꝛ acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum. alla. Secre.

TE dñe suppliciter depca/mur, vt plebs tua christia nę dedita fidei, celebrãdo glo riosę imaginis filij tui passio/nẽ, ęternę vitę ꝯseq̃ pmia me/reatur. Per eum. Pręfatio de cruce. Eternę deus. Qui sa/lutẽ humani generis. fol. 130 Cõio. Redemptor mundi: signo crucis ab omni nos aduersitate custodi: qui saluasti petrũ in mari miserere nobis. alla. Post cõio.

TVa nobis pijssime deus adsit clementia depręcã/tibus, vt sicut venerandę ima ginis filij tui saluatoris mũdi, venerabilẽ hodierna die cęle bramus triũphũ: ita quoqꝫ ab oi infestatione iniquoꝝ spiri/tuum erepti incessanter adhe reamus laudib⁹ tuis. Per eũ.

¶ Missa de dulcissimo ꝛ sa/cratissimo noie dñi nñi Iesu chñi: quã q deuote celebraue/rit, habebit p qualibet vice an noꝝ tria milia de vera indul/gentia, concessa a dño bonifa cio papa. vi. ꝛ di cũ tribus can delis. Intr.

IN noie Iesu oẽ genu flectat, cęlestiũ terre striũ, ꝛ infer/noꝝ, ꝛ ois lin gua ꝯfiteatur ps. 2. qꝛ dñs nr Iesus christus in gloria dei patris. Ps. Laudate dñm qm ps. 134 bonus ẽ dñs: psallite noi eius qm

suaue est. ℣. Gloria patri ⁊ fi. ⁊c.
Gloria in excelsis deo. Oratio.
Deus q glorio sissimus no
mē Iesu christi vnigeni-
ti filij tui dñi nr̄i, fecisti fideli-
bus tuis summe suauitatis af-
fectu amabile, ⁊ malignis spi-
ritib⁹ tremēdū atq terribile,
pcede ppiti⁹, vt oēs q hoc no
mē iesu deuote venerantur in
terris: scē psolationis dulcedi-
nē in pñsenti pcipiāt, ⁊ i futuro
gaudiū exultatiōis, ⁊ intermi-
nabilis btitudinis obtineāt in
celis. Per. Lcō actuū aplo℞.

ca.4 b In diebus illis. Petrus re-
pletus spū scō, dixit. Prin-
cipes ppli ⁊ seniores, audite.
Si nos hodie dijudicamur in
beneficio hoīs infirmi, i quo
iste saluus factus est. Notū sit
oībus vobis, ⁊ oi plebi israel,
q2 in noīe dñi nr̄i Iesu christi
nazareni, quem vos crucifixi-
stis, quē deus suscitauit a mor
tuis, in hoc iste astat corā vo-
bis sanus. Hic ē lapis, q repro
batus est a vobis edificātib⁹,
q fact⁹ ē in caput anguli, ⁊ nō
est in alio aliq salus. Nec enī
nomē est aliud sub celo datū
hoībus, in quo oporteat nos
ephe.1 saluos fieri. Gra. Cōstituit de⁹
pr̄ ad dexterā suā iesum christum
in celestib⁹: supra oēm potestatē,
principatū, ⁊ virtutē, ⁊ dñationes,
⁊ oē nomen qd noīatur: nō solū in
hoc seculo, sed et in futuro: ⁊ oīa
subiecit sub pedibus eius. ℣. Ad ps.78
iuua nos deus salutaris nr̄: ⁊ pp
gloriā noīs tui dñe libera nos: ⁊ p
piti⁹ esto peccatis nr̄is, pp nomē
tuum. Alla. ℣. Dulce nomen dñi
nostri iesu christi: melos auri, mel
in esu, cordis verus iubil⁹: effugat
mūdi sibilū. Infra lxx. Tract⁹.

Dulce nomen iesu xp̄i: oēm aufe
rens tristitiā: iocūdans mentē iu-
bilo. ℣. Tollit luctū, affert fructū
⁊ obductū ⁊ seductū: purgat cor a
nubilo. ℣. Noīatū inuocatū ho-
noratū pdicatū: semp sonat dulci-
ter. ℣. Tā peccatū q̄ reatū: pdo-
natū expurgatū: reddit mulcēs le-
niter. ℣. Nos defendit nos accē-
dit, nos intendit ⁊ extēdit: hoc no
men in gaudiū. Tpe. paschali.
Alla ℣. Usq modo non petistis ioā.16
q̄cq in noīe meo, petite ⁊ accipie
tis alla. ℣. Surgens iesus dñs nr̄: luc.24
stetit in medio discipulo℞ suo℞, ⁊
dixit eis, pax vobis. Post ascen-
sionē scōm. Alla. ℣. Nō vos re ioā.14
linquā orphanos: vado ⁊ venio ad
vos: ⁊ gaudebit cor vestrum. Se-
quētia omni tempore pter-
quā īfra septuagesimā dicat.

Dulcis Jesus nazarenus, iu-
deo℞ rex amenus, pius pul
cher floridus. Pro salute sue gen

tis:subit mortē in tormētis: fact⁹ pauens liuidus. Dulce nomen et cognomē: hoc transcendens est pro nomen oībus noībus. Dulcet re os sanat egros: fouet lesos, munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub vexillo, statū regis i trāquillo: hostes tui fugiunt. Nomē iesu meditatū, belli fugat apparatū: hostes victi fugiunt. Hoc est nomē recolendū: qz semper ē tremēdū, malignis spiritibus. Hoc est nomē salutare: et solamē singulare: qd succurrit tristibus. Hoc nos decet honorare: arca cordis īserare: cogitare, peramare: more heroico. Ignati⁹ hoc docuit, illō passus insonuit: cor eius scissū paruit: inscriptū iesu celico. Vt qd maiora cupimus, ꝙ ꝙ iesus sit intimus, qui est peramātissimus: et querit nos amare? Amat feruētissime, amat cōstantissime, amat benignissime, et suos vult iuuare. Nomen suū fecit tale: vt sit cunctis cordiale, capitale pricipale, dilectum ex intimis. Habent hoc nature iura: vt amantes tota cura reamemus, placitura prestantes ex animis. Iesu nomē oē bonum tenet: dulcē facit sonū, pmeret regni thronū, auditum letificat. In hoc lucet splendor patris: in hoc patet decor matris: in hoc fulget honor fratris; hoc fratres magnificat. Caput iesu cor mens manus: vulnus liuor sanguis planus, pedes corpus vigor sanus: parantur hominibus. Hoc fouent pas si dura: hoc lesura nocitura: reparantur pia cura, purgatis criminibus. Ergo si quis velit scire: quare iesu nomē mire: facit bonos co ambire: sui inherentiā. Iesu pulcher in decore: summe bonus in valore, mitis lenis in vigore, pronus ad clementiā. Iesus est rex generosus, Jesus forma speciosus, iesus lingua gloriosus, et mirandus opere. Iesus fortis aiosus, iesus pugil vigorosus, iesus donis copiosus, et gaudens tribuere. Iesus pie viscerosus, iesus ductor luminosus, iesus est delitiosus, et sapit dulcissime. Iesus fama gloriosus, iesus cunctis fructuosus, iesus tot⁹ virtuosus, fouet suos optime. Summe potēs in vigore, summe celsus in honore, summe gratus in amore, oēm laudem obtinet. In sciendo summe sapit, ambiendo cūcta capit, diligendo corda rapit, et illa retinet. Eya nomē nobis gratum, dulcis iesus appellatum, sit ī corde sic formatum, ꝙ non possit erui. Hoc reatum peccatorum tollat, prestet iubilorum odas, vita beatorum docet nobis perfrui. Amen. Sequentia sancti euangely secundum matthеum. ca.i.c.

In illo tpe. Angelus dñi apparuit i somnis ioseph, dicens, Ioseph fili dauid, noli timere accipere mariã ꝯiugẽ tuã: qḋ enim i ea natũ est, de spũ sancto est, pariet autem filium: & vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Hoc autem totum factum est, vt adimpleret quod dictum est a domino per
Esa. 7 prophetam dicentem, Ecce virgo i vtero habebit, & pariet filium, & vocabitur nomen eius hemanuel, quod ẽ interpretatum nobiscum deus. Offerto. In nomine meo demonia eyciẽt; linguis loquentur nouis: serpẽtes tollẽt, & si mortiferũ qd biberint: non eis nocebit: sup egros manus iponent, & bene habebunt. Sec.

In veneratiõe nominis di lectissimi filij tui dñi nostri iesu xp̃i saluatoris nr̃i, deꝰ misericordiarum pater deuotis mẽtibus hostias imolamus: suppliciter deprecãtes: vt earum virtute cũctis gentibꝰ prestet auxiliũ: & i eodẽ noie delectãtes, salutarẽ sui ꝓpositi ꝯsequãtur effectum. Per eun. Cõio. Uincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculum candidũ, & in calculo nomen nouũ scriptum, qḋ nemo scit nisi qui accipit. Postc.

Sacrosancta mysteria que sumpsimꝰ dñe: & i honorẽ nois complacẽtissimi filij tui dñi nr̃i Iesu christi deuotis precordijs recolentes: quesumus, vt incrementa nobis spũalis exultationis accumulent: & affectũ nostrũ, ad hoc salutiferũ nomen iesu nobis iprimendũ accendant: & ad iubilandum in Iesu salutari nr̃o dulcissimo, tota mentis attentione ꝓmoueant. Per eun. Dicto Dñs vobiscum, & Ite missa est. Non det benedictionẽ sacerdos sed cõuersus ad altare dicat sequentem oõnem vz. ℣. Per singulos dies benedicam tibi. ℟. Et laudabo nomen tuũ: in seculũ seculi. ℣. Laudabo nomen dei cum cantico. ℟. Et magnificabo eũ i laude. ℣. Sit nomen dñi benedictum. ℟. Et hoc nunc & vsq; in seculum. ℣. Narrabo nomẽ tuũ fratribus meis. ℟. Et in medio ecclesie laudabo te. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spũ tuo. Oremus. Oratio.

Domine Iesu xp̃e, i cuiꝰ ditione cũcta sunt posita: & nõ est qui possit resistere

volūtati tuę:qui dignat⁹ est nasci,mori,ꝛ resurgere : ꝑ mysteriū sacratissimi corporis tui ,ꝛ per quinqȝ vulnera, ꝛ effusionē preciosissimi sanguinis tui: miserere nobis,sicut tu scis necessarium esse aiab⁹ , ꝛ corporibus nostris:libera nos a dia boli tentatione,ꝛ ab oib⁹ quib⁹ nos angustiatos esse cognoscis:nosqȝ in seruitio tuo vsqȝ in finem conserua, atqȝ corrobora:ꝛ verā emēdationē,spatiūqȝ verę penitentię nobis tribue:ꝛ remissionē oium pctoꝝ post obitum largire:ꝛ fac nos fratres sorores amicos , ꝛ inimicos inuicē diligere:ꝛ cuȝ oībus scīs tuis in regno tuo sine fine gaudere.Qui cū deo pre ꝛ spū sctō:viuit ꝛ regnas deus per oia secula seculoꝝ. Amē. Et tunc conuertat se:ꝛ benedicat pplo vt moris ē. ¶ Missa quinqȝ plagaꝝ sanctissimi corporis Iesu christi. Introitus.

Humiliauit semetipsum dn̄s iesus christus vsqȝ ad mortē, mortē aūt crucis:pp qd ꝛ deus exaltauit illū ꝛ donauit illi nomen qd est super oē nomen. ps. Misericordias dn̄i in ęternū cantabo: in generatione ꝛ progenie. ℣. Gloria patri ꝛc. Oratio.

Domine iesu christe,q de cęlis ad terrā de sinu patris descendisti:ꝛ in ligno crucis quinqȝ plagas sustinuisti:ꝛ sanguinē tuum in remissioneȝ pctoꝝ nr̄oruȝ fudisti:te humiliter deprecamur:vt in die iudicij,ad dexterā tuam audire mereamur , venite benedicti. Qui vi. Lcō zacharię pphe.

Hec dicit dn̄s. Effundā su- ca.12.c per domū dauid,ꝛ super oēs babitantes hierl'm,spiritū grę ꝛ miserationis:ꝛ aspicient i eū quē ꝯfixerūt :ꝛ plangēt eū plāctu quasi sup vnigenitū , ꝛ dolebunt sup eū, vt doleri solet in morte primogeniti.In illa die erit planctus magn⁹ in hierl'ȝ,ꝛ dicet,Quid sunt pla- ca.13.c gę istę medio i manuū tuarū: Et dicit ,His plagat⁹ suȝ i domo eoꝝ,q diligebāt me.Framea suscitare sup pastorē meuȝ,ꝛ sup virū coherentē mihi, dicit dn̄s exercituuȝ: Percute pastorē,ꝛ dispergentur oues, ait dn̄s oṗs . Gra. Improperium expectauit cor meum, ꝛ miseriaȝ,ꝛ sustinui,qui simul mecū cōtristaret,ꝛ non fuit,ꝯsolantem me

que sui, ꝛ non inueni. ℟ Et dede runt in escaȝ meã fel, ꝛ in siti mea potauerũt me aceto. Allã ℣. Aue rex noster, tu solus nr̃os miserat⁹ errores: patri obediẽs, ductus es ad crucẽ: mansuetus, vt ouis occi sus es, tibi gloria osanna, tibi triũ ph⁹ ꝛ victoria, tibi summe laudis honoris corona alleluia. Sequen ca. 19. tia sci euangelij scḋm ioannem.

In illo tpe. Sciẽs iesus, qꝛ iaȝ oĩa ꝯsummata sunt, vt cõsummaret̃ scriptura, dixit, Sitio. Vas ergo positum erat aceto plenum, il li autem spongiam aceto ple nam, hysopo circũponentes, obtulerũt ori ei⁹. Cũ ergo ac cepisset iesus acetũ, dixit, Cõsũ matuȝ est. Et inclinato capite, emisit spũ. Iudei ergo (qm̃ pa rasceue erat) vt nõ remanerẽt ĩ cruce corpora sabbato (erat eniȝ magn⁹ dies ille sabbati) rogauerũt pilatũ, vt frangerẽ tur eoruȝ crura, ꝛ tollerentur. Venerũt ergo milites, ꝛ primi quideȝ fregerunt crura, ꝛ alte rius: qui crucifixus est cuȝ eo. Ad iesuȝ auteȝ cuȝ venissent, vt viderunt euȝ iaȝ mortuuȝ, non fregerunt eius crura, sed vnus milituȝ lancea lat⁹ eius aperuit, ꝛ ꝯtinuo exiuit sanguis ꝛ aqua. Et q vidit testimoniuȝ perhibuit, ꝛ scimus qꝛ verum est testimoniuȝ eius. Offerto. Insurrexerũt in me viri absq; mi sericordia, que fierunt me interfi cere, ꝛ non pepercerunt in faciem meam spuere: ꝛ lanceis suis vul nerauerunt me, ꝛ concussa sunt omnia ossa mea. Secreta.

Oblatũ tibi dñe sacrificiũ, ĩtercedẽte vnigeniti filij tui passione: viuificet nos sem per ꝛ muniat. Qui vi. Cõio. Foderunt manus meas, ꝛ pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Post cõio.

Domine iesu xp̃e fili dei viui, qui hora sexta ꝓ redem ptione mũdi, crucis patibulũ ascẽdisti, ꝛ sanguinem tuuȝ p̃ ciosuȝ in remissionẽ pcõꝝ no stroꝝ fudisti, te humiliter dep̃ camur: vt post obitũ nr̃ȝ, para disi ianuas nos gaudenter in troire ꝯcedas. Qui vi. ¶ Mis sa archangeli raphae. Introi.

Ego sum azarias ana nie magni filius, ego sum raphael archan gelus, vnus ex septeȝ qui astamus ante ꝯspectum dñi, pax vobis, nolite timere: dñs ex audiuit p̃ces vestras, ꝛ misit me ad vos: vt curem vos, alla. ps.

Benedicite dominum omnes ele cti eius, agite diem letitie et confi temini illi. ℣. Gloria. Oratio.

DEus qui beatū raphaelē archāgelū, thobie famu lo tuo pperāti, puiū direxisti: et inter hui' vie ac vite varieta tes atq3 discrimina donasti cu stodē: da q̄s, vt eiusdē ptega mur auxilio, quatenus, et vite presentis vitemus pericula, et ad gaudia valeamus puenire celestia. p. Lcō libri thobie,

a.12.b DIxit angel' Raphael ad thobiā. Etenī3 sacrm̄ re gis abscōdere, bonū est, opera aūt dei reuelare et cōfiteri, bo norificum est. Bona est oratio cum ieiunio et elemosyna: ma gis q̄ thesauros auri reconde re. quoniā elemosyna a morte liberat, et ipsa est que purgat peccata, et facit inuenire vitā eternā. Qui aūt faciunt pecca tum et iniquitates, hostes sunt anime sue. Manifesto ergo vo bis veritatem, et nō abscondā a vobis sermone3 occultum. Qū orabas cum lachrymis, et sepeliebas mortuos, et dere linq̄bas prādiū, et abscōdebas mortuos p die3 i domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego ob tuli orationem tuā dn̄o. Et q2 accept' eras deo, necesse fuit, vt tentatio pbaret te. Et nunc misit me dn̄s vt curarē te, et sa rā vxorē filij tui a demonio li berarē. Ego sum raphael an gelus, vnus ex septē, q astam' ante dn̄m. Cū hec audissent, turbati sunt, et trementes ceci derūt super terrā in faciē suā. Dixitq3 angelus, Pax vobis, nolite timere. Eteni3 cū esse3 vobiscū, p volūtatē dei eram: ipsum benedicite, et cantate il li. Videbar q̄dē vobiscū man ducare, et bibere, sed ego cibo et potu inuisibili, q ab hoībus videri nō pōt vtor. Tp̄s ergo est vt reuertar ad eū q me mi sit: Vos aūt benedicite dn̄m et narrate oīa mirabilia eius.

Gra Angelus raphael apprehē dit et ligauit demonē. ℣. Magn' dn̄s nr̄, et magna virtus eius. Alle luia. ℣. Missus est raphael ange lus a deo ad thobiā, et salutauit eū et dixit ei: gaudiu3 sit tibi semper. Alleluia. ℣. Angelus dn̄i descen dit de celo, et accedens reuoluit la pidem, et sedebat super eū. Seq. sancti euāgelij sm̄ ioānem ca.5.a

IN illo tpe. Erat dies festu3 iudeorū, et ascēdit iesus hie rosolyma3. Est aūt hierosoly mis, pbatica piscina, q̄ cogno minat, hebraice betsaida, qn q3 portic' hn̄s. In his iacebat

multitudo magna languētiū,
cecoꝝ,claudoꝝ,aridoꝝ,ex/
pectātiū aq̄ motū. Angel⁹ aūt
dñi,scdm tps, descēdebat ī pi/
scinā, ⁊ mouebat̄ aqua. Et q
prior descēdisset in piscinam,
post motionez aquę sanus fie
bat,a quacūq; detinebat̄ in/
firmitate. Offer. In honore sci
raphaelis, psallat militans eccle/
sia:q virtute dei patris ligauit de
monia, ⁊ thobię visum reddidit:
quo priuatus fuerat alla. Secre.
Mitte deus archāgelū tuū
raphaelē cū medicami/
ne opificē:q sanitatē mētis re/
portet ⁊ corporis,misicordię
q; cęlestis donū infundat, ⁊ q̄
ī nobis sunt aduersa d̄ponat:
vt qui nostra iniqtate tabesci/
mus,de sua,q̄ non meremur
pietate lętari ꝯcedas.p. Cōio.
Jubilus summe laudis resonet in
ore oium:ad laudē beati raphae/
lis archāgeli, vt ipse cuius memo
ria agitur ī terris:ad deū ꝓ nobis
intercedat in cęlis,alla. Post c.
Dirigere dignare dñe de
us in adiutoriū nr̄m ra/
phaelē archangelū, ⁊ quē tuę
maiestati semp assistere credi
mus:tibi nr̄as exiguas preces
bn̄dicēdas assignet p. ¶ In
festo sanctę annę matris glo/
riosę virginis marię.Introit⁹.

Gaudeam⁹
oēs ī dño
diē festū cele/
brantes sub ho
nore btē annę,
de cuius solē/
nitate gaudent
angeli, ⁊ collau
dant filiū dei. ps. Eructauit cor
meū verbū bonū: dico ego opera
mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.
Deus q beatę annę tātā
grām donare dignat⁹ es
q̄ mariā matrē vnigeniti filij
tui ī suo vtero meruit portar̄,
da nobis p̄ intercessionē mr̄is ⁊
filię,tuę ꝓpitiatiōis abūdātiā,
vt quaꝝ memoriā pio amore
amplectimur: eaꝝ p̄cibus,ad
cęlestē hierl'm puenire merea
mur.p eū. Lcō libri sapientię. puer. ca.31
Mulierē fortē qs iueniet?
Procul,⁊ de vltimis fini
b⁹ p̄ciū eius.Cōfidit in ea cor
viri sui,⁊ spolijs nō indigebit:
Reddet ei bonū, ⁊ nō malū,
oib⁹ dieb⁹ vitę suę. Quęsiuit
lanā ⁊ linū,⁊ operata ē ꝯsilio
manuū suarū.Facta est q̄si na
uis institoris, de longe portās
panē suū.Et de nocte surrexit,
deditq; p̄dā domesticis suis,⁊
cibaria ancillis suis.Cōsidera
uit agrū,⁊ emit eū ,de fructu
manuū suarū plātauit vineā.
Accinxit

Accinxit fortitudine lũbos su os, ꝛ roborauit brachiũ suũ. Gustauit ꝛ vidit, qꝛ bona ẽ ne gociatio ei⁹, nõ extinguet̃ in nocte lucerna eius. Manũ suã misit ad fortia, ꝛ digiti eius ap p̃hẽderũt fusũ. Manũ suã ape ruit inopi, ꝛ palmas suas extẽ dit ad paupes. Nõ timebit do mui sue a frigorib⁹ niuis: oẽs eni domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatã vestẽ fecit sibi, byssus ꝛ purpura in dumẽtũ eius. Nobilis in por tis vir eius, qñ sederit cũ sena toribus terre. Sindonẽ fecit ꝛ vẽdidit, ꝛ cingulũ tradidit ca naneo. Fortitudo ꝛ decor idu mentũ eius, ꝛ ridebit i die no uissimo. Os suũ apuit sapie, ꝛ lex clemẽtie in ligua eius. Cõ siderauit semitas domus sue, ꝛ panes ociosa non comedit. Surrexerũt filij eius, ꝛ beatissi mã predicauerunt: vir eius, ꝛ laudauit eã. Multe filie ꝯgre gauerũt sibi diuitias: tu super gressa es vniũsas. Fallax grã, ꝛ vana ẽ pulchritudo, mulier timẽs deũ, ipsa laudabit̃. Da te ei de fructu manuũ suarũ, ꝛ laudẽt eã i portꝭ opa ei⁹. Grã. Propter veritatẽ ꝛ mansuetudinẽ ꝛ iustitiã, ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, ꝛ vide, ꝛ inclina aurẽ tuam, qꝛ ꝯcupiuit rex speciẽ tuã. Alla. ℣. Dilexit dñs sã ctã annã: ꝛ que sunt eam sponsam assumere, ꝛ rex celorum amator factus est forme illius. Sequẽtia sancti euangelij sm̃ mattheũ ca. 13. f

In illo tpe. Dixit Iesus di scipulis suis parabolã hãc. Simile ẽ regnũ celoꝝ thesau ro abscõdito i agro, quem qui inuenit homo, abscondit, ꝛ p̃ gaudio illi⁹ vadit, ꝛ vẽdit vni uersa, que hꝫ, ꝛ emit agrũ illũ. Iterũ simile est regnũ celorũ hoi negociatori, q̃renti bonas margaritas. Inuenta aũt vna p̃ciosa margarita, abijt, ꝛ vẽdi dit vniuersa, q̃ habuit, ꝛ emit eam. Iterũ simile est regnũ ce lorũ sagene misse in mare ꝛ ex oi genere pisciũ ꝯgreganti: q̃ cũ impleta esset, educentes, ꝛ secus littus sedentes elegerũt bonos i vasa sua, malos autẽ foras miserunt. Sic erit in con summatiõe seculi: Exibunt an geli, ꝛ separabunt malos de medio iustorũ, ꝛ mittent eos in caminũ ignis. Ibi erit flet⁹, ꝛ stridor dentiũ. Intellexistis hec oia? Dicũt ei, Etiã. Ait il lis, Ideo omnis scriba doctus in regno celorũ, similis est ho mini patrifamilias, q profert ð thesauro suo noua, ꝛ vetera.

Offer. Filie regū in honore tuo: astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato, circūdata varietate. Se.

PRęsentibus sacrificijs quę sumus dn̄e intende propi/ tiꝰ: vt ꝑ intercessionē beatę an nę, q̄ mater ē mr̄is filij tui dn̄i nostri iesu xp̄i: deuotione nr̄ę ꝓficiant ⁊ saluti. Per. Cōio. Diffusa ē gratia i labijs tuis, ꝓꝑea bn̄dixit te deus in ęternū. Post'c.

CElestibꝰ sacris vegetati q̄s dn̄e deus noster: vt in tercessione beatę annę quam matrē esse matris filij tui ꝯfite mur: ad ęternā salutē ꝑuenire mereamur. p. ℭ In sci guilel mi ꝯfess. Intro.

IUstus vt pal ma florebit si cut cedrus libani multiplicabitur: plantatꝰ in domo dn̄i, i atrijs domꝰ dei nr̄i. ps. Bonū ē cōfiteri dn̄o, ⁊ psallere nomini tuo altissime. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

ADesto supplicationibus nr̄is oṕs deus, quas i bti guilelmi confessoris tui solen nitate deferimꝰ: vt qui nostrę iustitię fiduciaz nō habemus: eius qui tibi placuit pręcibus adiuuemur. Per do. Gradua. Dn̄e ꝑuenisti eū i bn̄dictionibꝰ dul cedinis, posuisti in capite eiꝰ coro/ nā d' lapide ꝓcioso. ℣. Uitā petijt a te, ⁊ tribuisti ei lōgitudinē dieꝝ i sclm scli. Alla. ℣. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū: stolā glorie iduit eū.

Nota q' si ꝑdictū festū venerit post lxx. dr̄ tractus sci bn̄dicti.

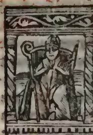
Sequētia sci euāgelij s'm lucā.

IN illo tp̄e. Dixit Iesus di/ c.19.b
scipulis suis parabolā hāc.
Homo gdā nobilis abijt i re gionē lōginquaz accipere sibi regnū, ⁊ reuerti. Vocatis aūt decē seruis suis, dedit illis de/ cez mnas, ⁊ ait ad illos, Nego ciamini du3 venio. Ciues aūt eius oderāt illū, ⁊ miserunt le gationē post illū, dicētes, No lumꝰ hūc regnare suꝑ nos. Et fcm̄ est, cū rediret, accepto re gno, iussit vocari suos suos, q bꝰ dedit pecuniā, vt sciret, quā tū qsq3 negociatꝰ eēt. Venit au tē primꝰ, dicēs, Dn̄e, mna tua decem mnas acqsiuit. Et ait il li, Euge serue bone, q2 i modi/ co fuisti fidelis, eris ꝑtātē hn̄s suꝑ decē ciuitates. Et alter ve nit, dicēs, Dn̄e, mna tua fecit qnq3 mnas. Et huic ait, Et tu esto suꝑ qnq3 ciuitates. Et al/ ter vēit, dicēs, Dn̄e, ecce mna tua, quā habui, reposita ē i su/ dario. Timui eni te, q2 hō au/ sterꝰ es, tollis qđ nō posuisti, ⁊

metis qđ nō seminasti. Dicit illi, De ore tuo te iudico Ne= quam, Sciebas qr ego auster⁹ sum, tollēs qđ nō posui, ⁊ metēs, qđ nō seminaui, ⁊ q̄re nō dedisti pecuniā meā ad mēsā, ⁊ veniens vtiq̄ ego cū vsuris exegissē illā: Et astātib⁹ dixit, Auferte ab illo mina, ⁊ date illi, q decē mnas hʒ: Et dixerunt ei, Dñe, hʒ decē mnas. Dico aūt vobis, qr oī hñti dabit, ⁊ abūdabit, ab eo aūt q nō hʒ, ⁊ qđ videt habere auferet ab eo. Credo. Dñi fuerit in ecclesia ordinis ereminitaꝝ. Offer. In vtute tuā dñe letabit iust⁹, ⁊ sup salutare tuū exultabit vehemēter ōsideriū aie ei⁹ tribuisti ei. Sec.

S Ancti guilelmi cōfessoris tui, q̄s dñe annua solennitas pietati tuę nos reddat acceptos, vt p hęc pię placatiōis officia: ⁊ illū btā retributio comitet, ⁊ nobis grē tuę dona ₒciliet. Per. Cōio. Amen dico vobis, q vos q reliquistis oīa ⁊ secuti estis me: cētuplū accipietis, ⁊ vitā ęternā possidebitis. Post c.

A Vxilient nobis dñe sumpta mysteria, ⁊ itercedēte btō guilelmo cōfessore tuo, sempiterna ptectiōe ₒfirmēt. Per. ℂ In sancti simpliciani episcopi ⁊ confessoris. Introi.

S Tatuit ei dominus testm̄ pacis, ⁊ principē fecit eū: vt sit illū sacerdotij dignitas in eternum. ps. Memento dñe dauid, ⁊ oīs māsuetudinis ei⁹. ℣ Gla. Oro.

D E⁹ q lamētatiōes ipsoꝝ gaudiū vertis: qq̄ fideli ⁊ prudēti seruo multa pollicet~~is~~: ₒcede: vt p itercessionē btī simpliciani ₒfessoris tui atq̄ pontificis: sūma celi bitacula penetrem⁹: ⁊ cuꝫ scīs angelis tuis sine intermissiōe gaudeamus. Per do. Lectio epistole beati pauli apli. Ad hebreos. ca. 7. d

F Rēs. Plures facti sunt sacerdotes, ſm legem, iccirco, q morte phibent pmanere: Iesus aūt eo q maneat in ęternū, sempiternum hʒ sacerdotiū. Vñ ⁊ saluare i ppetuuꝫ pōt, accedēs p semetipsum ad deū: semp viuēs ad interpellādū p nobis. Talis eniꝫ decebat, vt nobis esset pōtifex: sanctus, inocēs, impollutus, segregat⁹ a pctōrib⁹, ⁊ excelsior cęlis fact⁹. Qui non hēret quotīdie necessitatē, quēadmodū sacerdotes, pri⁹ p suis ōlictis hostiꝫ offerre, deinde p pplo.

Hoc eniz fecit semel se offerēdo. dñs noster iesus xp̄s. Gra. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. ℣. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legem excelsi. Alla. ℣. Rosa vernans charitatis, lilium castitatis, stella simplicitatis, vas syncere puritatis, riuus dulcis pietatis, pater ⁊ amicus. Sequentia sancti euangelij sm̄ Lucam.

ca.12.c. In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Sint lūbi vr̄i pręcicti, ⁊ lucernę ardētes, i manibus vr̄is. Et vos siles hoib⁹ expectātib⁹ dñz suū, qñ reuertat a nuptijs, vt cū venerit, ⁊ pulsauerit, ɔfestiz apiāt ei. Bt̄i serui
b.c.d. illi, quos cū venerit dñs, iuenerit vigilātes: Amē dico vobis, φ pciget se, ⁊ faciet illos discūbeř, ⁊ trāsiēs ministrabit illis. Et si venerit i scd̄a vigilia, ⁊ si i tertia vigilia venerit, ⁊ ita inuenerit, bt̄i sunt serui illi. Hoc aūt scitote, qm̄ si sciret pr̄famiłias q̄ hora fur veniret, vigilaret vtiqz, ⁊ nō sineret pfodi domū suā. Idō ⁊ vos estote parati, qz q̄ hora nō putatis, fili⁹ hoīs veniet. Offer. Inueni dauid seruum meum, oleo sancto vnxi eū: man⁹ eni mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū ɔfortabit eū. Sec. Acrificia dñe, quę i honore sancti Simpliciani ɔfessoris tui atqz pōtificis tuę offerim⁹ maiestati: nobis fiāt ad salutē efficacia: ⁊ tuę placita pietati. Per. Cōio. Fidelis seruus ⁊ prudens, quem constituit dñs super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensurā. Post cōio.

Q Vęsum⁹ oƥs deus, vt q cęlestia alimenta pcepim⁹: intercedēte btō simpliciano ɔfessore tuo atqz pōtifice: p hęc ɔ̄ oia aduersa muniamur Per. ℂ Missa i solēnitate btī Antonini archiepi florētini p papā clemētē. vij. approbata.

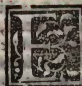
Introitus. Statuit ei dominus testm̄ pacis, ⁊ principem fecit eū, vt sit illi sacerdotij dignitas i ęternū. ps. Misericordias domini in ęternuz cantabo. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio. Ancti antonini dñe ɔfessoris tui atqz pōtificis meritis adiuuemur: vt sicut te i illo mirabilē pdicam⁹: ita i nos misericordē fuisse gloriemur. p. Epl'a. Ecce sacerdos magn⁹: q i dieb⁹ suis placuit dō. Req re in cōi ɔfes. fo.273. Alleluia. ℣. Antonin⁹ electus dei pōtifex,

virgo z doctor est glorificandus. Alla. ℣ Surrexit pastor bonus qui posuit animam suam pro ovibus suis, z pro suo grege mori dignatus est alleluia. Sequentia.

A Ntonino magno laudes, concinant christiani. O presul mitissime, tuis xpo precibus, reconcilientur peccatores. Mors z vita celesti, refulsere nitore, vivens z mortuus, micat signis. D a pastor benigne, doctor clemens z digne. M uniri nos hic viuentes, nō deseri abs te morientes. V irtutum da vestes, culparum tolle pestes. O doctrine lampas z mox, noctem disperge densam errorū. C redendū est esse illum nunc magnum in celo; qui tanto christi exarsit zelo. Scimus te gemina ornatum gloria vere, o virgo o doctor nos intuere: alleluia. Euan. Ego sum pastor bon⁹. Require supra i iiij. dnica post pasca. fo. 153. Credo. Offer. Meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi valde: z leuaui manus meas ad mandata tua: q̄ dilexi, alleluia. Secre.

S Acrificiū nr̄z dn̄e btūs antoninus sacerdos maiestatis tue oculis reddat acceptū: q se tibi dn̄ vixit: sanctā z placētē hostiā immolauit. p. Coi. Fidelis seru⁹ z prudēs, quē 9stituit dn̄s sup familiā suā: vt det illis in tpe tritici mensuras. Postco.

V Itali cibo recreatas grās tibi dn̄e agim⁹: z rogam⁹, vt qd ad gloriā sumpsim⁹ sci tui p̄sulis antonini: ei⁹ p̄cib⁹ sit nobis 9tra hostiles ī petus auxiliū. Per. ¶ Missa pro iter agentibus. Introitus.

E Sto mihi in deum protectorē z in locū refugij: vt saluū me facias: qm̄ firmamentū meū, z refugiū meum es tu, z pp nomē tuum dux mihi eris: z enutries me. ps. In te dn̄e speraui, non confundar in eternū: ī iustitia tua libera me. ℣. Gloria patri z filio. Oratio.

A Desto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: z viā famulo℞ tuorū in salutis tue p̄speritate dispone: vt iter oēs vie z vite hui⁹ varietates: tuo semp pte gant̄ auxilio. p. Lec. lib. gene. 46. a

I N dieb⁹ illis. Profect⁹ est israel cū oib⁹ q̄ habebat, z venit ad puteū iuramenti: z mactatis ibi victimis deo p̄ris sui isaac, audiuit eū p visionē nocte vocātē se, z dicētez sibi, Iacob, iacob. Cui r̄ndit, Ecce adsum. Ait illi deus, Ego sū fortissimus de⁹ p̄ris tui: Noli timere, sed descē de in egyptū, qz i gentez magnā faciā te ibi.

Ego descēdā tecū illuc; ꝛ ego īde adducā te reuertētē. Gra. Uniuersi qui te expectant non cō fundentur dn̄e. ℣. Uias tuās dn̄e demonstra mihi, ꝛ semitas tuas edoce me. Alla. ℣. Ostēde nobis dn̄e mīaꝫ tuā, ꝛ salutare tuū da no bis. Seq. scī euā. sm̄ matthei.

ca. x. a

IN illo tp̄e. Dixit iesus disci pulis suis. Eūtes p̄dicate, dicētes: q2 appropinquabit re gnū celoꝝ. In quācūqꝫ ciuita tē vel castellū intraueritis, in terrogate quis in ea dign⁹ sit, ꝛ ibi manete donec exeatis. Intrātes aūt in domū, salutate eā, dicentes, Pax huic domui. Et siquidē fuerit dom⁹ illa di gna, veniet pax vestra sup eā: Sin aūt non fuerit digna, pax vestra ad vos reuertet̄. Et qui cūqꝫ non receperint vos, neqꝫ audierint sermones vestros, exeūtes de domo, vel de ciui tate, excutite puluerē de pedi bus vestris. Amē dico vobis, tolerabili⁹ erit terrę sodomo rū, ꝛ gomorreoꝝ ī die iudicij, q̄ȝ illi ciuitati. Offer. Gressus meos dirige domine secunduꝫ elo quium tuum: vt non dominetur mei omnis iniustitia dn̄e. Secre.

PRopitiaȓ dn̄e supplicatio nib⁹ n̄ris: ꝛ has oblatiōes quas tibi offerim⁹ p̄o famulis tuis benign⁹ assume: vt viā il loꝝ, ꝛ p̄cedēte grā tua dirigas ꝛ subsequēte comitare digne ris: vt de actu atqꝫ icolumita te eoꝝ sm̄ misericordię tuę p̄ sidia gaudeam⁹. Per. Cōio. Tu mandasti mandata tua custo diri nimis: vtinam dirigantur vię meę ad custodiendas iustificatio nes tuas. Post communio.

TVa nos dn̄e famulos tu os sperātes i te q̄ sumpsi m⁹ sacra custodiāt, ꝛ ā oēs ad uersos tueanȓ incursus. Per.

¶ Benedictio peregrinorum.

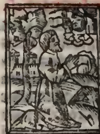
IN noīe dn̄i n̄ri iesu xp̄i, ac cipe hāc sportā, habitū pe regrinatiōis tuę: vt bene casti gatus ꝛ sanat⁹ atqꝫ emūdat⁹ p̄ uenire merearis ad sctōꝝ li mina q̄ peregre cupis vt pera cto itinere: ad nos incolumis ꝛ alacer reuerti merearis. per eun. xp̄ꝫ. ¶ Bn̄dictio baculi.

ACcipe hūc baculū ad su stētationem itineris vię pegrinatiōis tuę, vt vicere va leas oēs inimicos: ꝛ secur9 p̄ uenire possis ad limina tuta: vt peracto obediētię cursu: ad nos reuertari cū gaudio. Per eun. ¶ Benedictio vestium.

DOmine de⁹ bonoꝝ vir tutū dator: ꝛ oium bn̄di ctionum largus infusor: te sub

missi⁹ deprecamur: vt hāc ve
stez bñdicere ✠ z scificare di
gneris: vt hac indutus famul⁹
tuus. N. salutez aię, z corporis re
gez acqrere possit. In noie pa
✠ tris z filij z spūsci. Amen.

¶ Missa pro peccatis. Intro.

b.8.c Misereris omnium dñe, z nihil odi sti eoꝝ quę feci sti dissimulans peccata hoīum pp penitentiaz, z parcēs illis qz tu es dñs deus noster. ps. Mise rere mei deus miserere mei: qm̄ i te ꝯfido aīa mea. ꝟ. Glia. Oṙo.

Exaudi qs dñe supplicū p̄ ces: z ꝯfitētiū tibi pce pcīs vt pariter nobis indulgētiā tri buas benignus z pacē. p. Lcō eplę btī pauli apli. Ad roma.

ca.7.d Fratres. Cōdelector legi dei fz interiorē hominez: Video aūt aliaz legēz i mem bris meis repugnātez legi mē tis meę, z captiuātē me i lege peccati, quę est i mēbris meis. Infelix ego homo, qs me libe rabit de corpe mortis huius? Gratia deo per iesum christū dominum nostrum. Gradua. Propiti⁹ esto dñe peccatis nrīs: neq̄ qñ dicāt gētes vbi est de⁹ eoꝝ. ꝟ Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄, z pp honorē noīs tui dñe liba nos. Alla. ꝟ. Deus iudex iust⁹, fortis z patiēs, nūqd irascet p singulos di es. Seq. scī euangelij sm lucā. c.xj.b

In illo tpe. Dixit iesus di scipulis suis. Petite z dabi tur vob: q̄rite, z iuenietis, pul sate, z aperiet vobis. Ois eni, q petit, accipit, z q q̄rit, iuenit: z pulsanti aperiet. Quis aūt ex vobis patrē petit panē, nū quid lapidē dabit illi? Aut pi scē, nūqd serpētē p pisce dabit illi? Aut si petierit ouū, nūqd porriget illi scorpionez? Si er go vos, cū sitis mali, nostis bo na data dare filijs vrīs, quan to magis pater vester de cęlo dabit spūm bonū petētib⁹ se? Offer. Dñe exaudi oṙonē meā, z clamor meus ad te pueniat. Sec.

Hostias tibi dñe placatio nis z laudis offerim⁹: vt z delicta nostra miseratus ab soluas, z nūtāntia corda tu di rigas. Per. Cōio. Petite, z ac cipietis, quęrite, z inuenietis: pul sate, z aperietur vobis, oīs eīz q petit, accipit: z q quęrit inuenit, z pulsanti aperiet. alla. Post cōio.

Presta nobis ęternę salua tor, vt pcipientes hoc mu nere veniam peccatorum, de incepe peccata vitemus. Per.

que sui, ꝛ non inueni. ℟ Et dede runt in escã meã fel, ꝛ in siti mea potauerũt me aceto. Alla ℣. Aue rex noster, tu solus nr̃os miserat⁹ errores: patri obediẽs, ductus es ad crucẽ: mansuetus, vt ouis occi sus es, tibi gloria osanna, tibi triũ ph⁹ ꝛ victoria, tibi summe laudis honoris corona alleluia. Sequen tia sci euangelij scḿ ioannez. ca. 19.

In illo tpe. Sciẽs iesus, qꝛ iaz oĩa ↄsummata sunt, vt cõsummaret̃ scriptura, dixit, Sitio. Vas ergo positum erat aceto plenum, illi autem spongiam aceto plenam, hysopo circũponentes, obtulerũt ori ei⁹. Cũ ergo accepisset iesus acetũ, dixit, Cõsũ matuz est. Et inclinato capite, emisit spm̃. Iudei ergo (qm̃ parasceue erat) vt nõ remanerẽt ĩ cruce corpora sabbato (erat eniz magn⁹ dies ille sabbati) rogauerũt pilatũ, vt frangerẽ tur eorũz crura, ꝛ tollerentur. Venerũt ergo milites, ꝛ primi quidez fregerunt crura, ꝛ alterius: qui crucifixus est cuz eo. Ad iesuz autez cuz venissent, vt viderunt euz iaz mortuuz, non fregerunt eius crura, sed vnus milituz lancea lat⁹ eius apuit, ꝛ ↄtinuo exiuit sanguis ꝛ aqua. Et q vidit testimoniuz perhibuit, ꝛ scimus qꝛ verum est testimoniuz eius. Offerto. Insurrexerũt in me viri absq; mĩsericordia, que fierunt me interficere, ꝛ non pepercerunt in faciem meam spuere: ꝛ lanceis suis vulnerauerunt me, ꝛ concussa sunt omnia ossa mea. Secreta.

Oblatũ tibi dñe sacrificiũ, ĩtercedẽte vnigeniti filij tui passione: viuificet nos semper ꝛ muniat. Qui vi. Cõio. Foderunt manus meas, ꝛ pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Post cõio.

Domine iesu xp̃e fili dei viui, qui hora sexta ꝑ redemptione mũdi, crucis patibulũ ascẽdisti, ꝛ sanguinem tuuz ꝑ̃ciosuz in remissionẽ pcõꝝ nostroꝝ fudisti, te humiliter dep̃camur: vt post obitũ nr̃z, paradisi ianuas nos gaudenter introire ↄcedas. Qui vi. ¶ Missa archangeli raphae. Introi.

Ego sum azarias ananie magni filius, ego sum raphael archangelus, vnus ex septez qui astamus ante ↄspectum dñi, pax vobis, nolite timere: dñs exaudiuit p̃ces vestras, ꝛ misit me ad vos: vt curem vos, alla. Ps.

Benedicite dominum omnes electi eius, agite diem letitie et confitemini illi. ℣. Gloria. Oratio.

Deus qui beatum raphaelem archangelum, thobie famulo tuo properanti, preuium direxisti: et inter huius vite ac vite varietates atque discrimina donasti custodem: da quesumus, vt eiusdem protegamur auxilio, quatenus, et vite presentis vitemus pericula, et ad gaudia valeamus peruenire celestia. per. Lectio libri thobie.

Thobie .12.b Dixit angelus Raphael ad thobiam. Etenim sacramentum regis abscondere, bonum est, opera autem dei reuelare et confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum ieiunio et elemosyna: magis quam thesauros auri recondere. quoniam elemosyna a morte liberat, et ipsa est que purgat peccata, et facit inuenire vitam eternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitates, hostes sunt anime sue. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis sermonem occultum. Quando orabas cum lachrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium, et abscondebas mortuos per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam domino. Et quia acceptus eras deo, necesse fuit, vt tentatio probaret te. Et nunc misit me dominus vt curarem te, et saram vxorem filii tui a demonio liberarem. Ego sum raphael angelus, vnus ex septem, qui astamus ante dominum. Cum hec audissent, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque angelus, Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem dei eram: ipsum benedicite, et cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, et bibere, sed ego cibo et potu inuisibili, qui ab hominibus videri non potest vtor. Tempus ergo est vt reuertar ad eum qui me misit: Vos autem benedicite dominum et narrate omnia mirabilia eius.

Gradus Angelus raphael apprehendit et ligauit demonem. ℣. Magnus dominus noster, et magna virtus eius. Alleluia. ℣. Missus est raphael angelus a deo ad thobiam, et salutauit eum et dixit ei: gaudium sit tibi semper. Alleluia. ℣. Angelus domini descendit de celo, et accedens reuoluit lapidem, et sedebat super eum. Sequentia sancti euangelii secundum ioannem. Ioan.5.a

In illo tempore. Erat dies festus iudeorum, et ascendit iesus hierosolymam. Est autem hierosolymis, probatica piscina, que cognominatur, hebraice bethsaida, quinque porticus habens. In his iacebat

multitudo magna languētiū, cecoꝝ, claudoꝝ, aridoꝛuꝫ, expectātiū aq̄ motū. Angelꝰ aūt dñi, scdm tps, descēdebat i piscinaꝫ, ꝛ mouebat̄ aqua. Et q̄ prioꝛ descēdisset in piscinam, post motioneꝫ aquę sanus fiebat, a quacūqꝫ detinebat̄ infirmitate. Offer. In honoꝛe sci raphaelis, psallat militans ecclesia: q̄ virtute dei patris ligauit demonia, ꝛ thobię visum reddidit: quo priuatus fuerat alla. Secre.

Mitte deus archāgelū tuū raphaelē cū medicamine opificē: q̄ sanitatē mētis reportet ꝛ coꝛpoꝛis, misericoꝛdię qꝫ cęlestis donū infundat, ꝛ q̄ i nobis sunt aduersa d̄ponat: vt qui nostra iniq̄tate tabescimus, de sua, q̄s non meremur pietate lętari ꝯcedas. p. Cōio. Jubilus summe laudis resonet in oꝛe oīum: ad laudē beati raphaelis archāgeli, vt ipse cuius memoria agitur ī terris: ad deū ꝓ nobis intercedat in cęlis, alla. Post c.

Dirigere dignare dñe deus in adiutoꝛiū nr̄m raphaelē archangelū, ꝛ quē tuę maiestati semꝑ assistere credimus: tibi nr̄as exiguas p̄ces bñdicēdas assignet p. ¶ In festo sanctę annę matris gloriosę virginis marię. Introitꝰ.

Gaudeamꝰ oēs i dño diē festuꝫ celebrantes sub honoꝛe btē annę, de cuius solennitate gaudent angeli, ꝛ collaudant filiū dei. ps. Eructauit coꝛ meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. ꝟ. Gloꝛia pa. Oꝛatio.

Deus q̄ beatę annę tātaꝫ grāꝫ donare dignatꝰ es q̄ mariā matrē vnigeniti filij tui i suo vtero meruit poꝛtar̄, da nobis p̄ intercessionē mrīs ꝛ filię, tuę ꝓpitiatiōis abūdātiā, vt quaꝝ memoꝛiā pio amoꝛe amplectimur: eaꝝ p̄cibus, ad cęlestē hierlm ꝑuenire mereamur. p eū. Lcō libri sapientię. puer. ca. xxxi.

Mulierē foꝛtē q̄s iueniet? Procul, ꝛ de vltimis finibꝰ p̄ciū eius. Cōfidit in ea coꝛ viri sui, ꝛ spolijs nō indigebit: Reddet ei bonuꝫ, ꝛ nō malū, oībꝰ diebꝰ vitę suę. Quęsiuit lanaꝫ ꝛ linū, ꝛ operata ē ꝯsilio manuū suarū. Facta est q̄si nauis institoꝛis, de longe poꝛtās panē suū. Et de nocte surrexit, deditqꝫ p̄dā domesticis suis, ꝛ cibaria ancillis suis. Cōsiderauit agrū, ꝛ emit euꝫ, de fructu manuū suarū plātauit vineā.

Accinxit

Accinxit fortitudine lũbos su os, et roborauit brachiũ suũ. Gustauit et vidit, qȝ bona ẽ negociatio ei⁹, nõ extinguet in nocte lucerna eius. Manũ suã misit ad fortia, et digiti eius apprẽderũt fusũ. Manũ suã aperuit inopi, et palmas suas extẽdit ad paupes. Nõ timebit domui sue a frigorib⁹ niuis: oẽs eni domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatã vestẽ fecit sibi, byssus et purpura indumẽtũ eius. Nobilis in portis vir eius, qñ sederit cũ senatoribus terre. Sindonẽ fecit et vẽdidit, et cingulũ tradidit cananeo. Fortitudo et decor idumentũ eius, et ridebit i die nouissimo. Os suũ apuit sapie, et lex clemẽtie in ligua eius. Cõsiderauit semitas domus sue, et panes ociosa non comedit. Surrexerũt filij eius, et beatissimã predicauerunt: vir eius, et laudauit eã. Multe filie ɔgregauerũt sibi diuitias: tu supergressa es vniũsas. Fallax gr̃a, et vana ẽ pulchritudo, mulier timẽs deũ, ipsa laudabit̃. Date ei de fructu manuũ suarũ, et laudẽt eã i portis opa ei⁹. Gra. Propter veritatẽ et mansuetudinẽ et iustitiã, et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, et vide, et inclina aurẽ tuãm, qȝ ɔcupiuit rex speciẽ tuã. Alla. ℣. Dilexit dñs sãctã annã: et que siuit eam sponsam assumere, et rex celorum amator factus est forme illius. Sequẽtia sancti euangelij s̃m matheũ ca. 13. I

IN illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile ẽ regnũ celorũ thesauro abscõdito i agro, quem qui inuenit homo, abscondit, et p̄ gaudio illi⁹ vadit, et vẽdit vniuersa, que hȝ, et emit agrũ illũ. Iterũ simile est regnũ celorum hoi negociatori, q̃renti bonas margaritas. Inuenta aũt vna p̄ciosa margarita, abijt, et vẽdidit vniuersa, q̃ habuit, et emit eam. Iterũ simile est regnũ celorũ sagene misse in mare et ex oĩ genere pisciũ ɔgreganti: q̃ cũ impleta esset, educentes, et secus littus sedentes elegerũt bonos i vasa sua, malos autẽ foras miserunt. Sic erit in consummatiõe seculi: Exibunt angeli, et separabunt malos de medio iustorũ, et mittent eos in caminũ ignis. Ibi erit flet⁹, et stridor dentiũ. Intellexistis hec oĩa? Dicũt ei, Etiã. Ait illis, Ideo omnis scriba doctus in regno celorũ, similis est homini patrifamilias, q̄ profert d̃ thesauro suo noua, et vetera.

Offer. Filie regū in honore tuo: astitit regīa a dextris tuis i vestitu deaurato, circūdata varietate. Se.

Presentibus sacrificijs que sumus dñe intende propi ti⁹: vt p intercessionē beatę anne, q̄ mater ē mrīs filij tui dñi nostri iesu xp̄i: deuotione nrę pficiant ꝛ saluti. Per. Cōio. Diffusa ē gratia i labijs tuis, ppea bñdixit te deus in ęternū. Post'c.

Celestib⁹ sacris vegetati q̄s dñe deus noster: vt in tercessione beatę annę quam matrē esse matris filij tui ꝯfite mur: ad ęternā salutē puenire mereamur. p. ¶ In sci guilel mi ꝯfess. Intro.

Iustus vt pal ma florebit si cut cedrus libani multiplicabitur: plantat⁹ in domo dñi, i atrijs dom⁹ dei nri. Ps. Bonū ē cōfiteri dño, ꝛ psallere nomini tuo altissime. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.

Adesto supplicationibus nrīs op̄s deus, quas i btī guilelmi confessoris tui solen nitate deferim⁹: vt qui nostrę iustitię fiduciā nō habemus: eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. Per do. Gradua. Dñe puenisti eū i bñdictionib⁹ dul cedinis, posuisti in capite ei⁹ coro nā d̄ lapide pcioso. ℣. Uitā petijt a te, ꝛ tribuisti ei lōgitudinē dieꝝ i sclm sclī. Alla. ℣. Amauit eū dñs ꝛ ornauit eū: stolā glorie iduit eū. Nota q̄ si pdicta festiuitas uenerit post lxx. dī tractus sci bñdicti. Sequētia sci euāgelij s̄m lucā.

In illo tpe. Dixit Iesus di scipulis suis parabolā hāc: c.19.b Homo qdā nobilis abijt i re gionē lōginquā accipere sibi regnū, ꝛ reuerti. Vocatis aūt decē seruis suis, dedit illis de cē mnas, ꝛ ait ad illos, Nego ciamini dū venio. Ciues aūt eius oderāt illū, ꝛ miserunt le gationē post illū, dicētes, No lum⁹ hūc regnare sup nos. Et fcm̄ est, cū rediret, accepto re gno, iussit vocari suos suos, q b⁹ dedit pecuniā, vt sciret, quā tū qsqꝫ negociat⁹ eēt. Venit au tē prim⁹, dicēs, Dñe, mna tua decem mnas acqsiuit. Et ait il li, Euge serue bone, qꝛ i modi co fuisti fidelis, eris ptātē hñs sup decē ciuitates. Et alter ve nit, dicēs, Dñe, mna tua fecit qnqꝫ mnas. Et huic ait, Et tu esto sup qnqꝫ ciuitates. Et al ter vēit, dicēs, Dñe, ecce mna tua, quā habui, reposita ē i su dario. Timui eni te, qꝛ hō au ster⁹ es, tollis qđ nō posuisti, ꝛ

mentis qd nón seminasti. Dicit illi, De ore tuo te iudico ſue neq̃, Sciebas q̃ ego auster ſũ, tollẽs qđ nõ posui, r metẽs, qđ nõ seminaui, r q̃re nõ dedisti pecuniã meã ad mẽsaz, r veniens vtiq̃ ego cũ vsuris exegiſſez illã: Et astãtib dixit, Auferte ab illo mina, r date illi, q decẽ mnas hz. Et dixerunt ei, Dñe, hz decẽ mnas. Dico aũt vobis, q̃ oĩ hñti dabit, r abũdabit; ab eo aũt q nõ hz, r qđ videt habere auferet ab eo. Credo. Bñt fuerit in ecclesia ordinis vet'nn... Offer. In ṽtute tuã dñe letabit iust, r sup salutare tuũ exultabit vehemẽter ðsideriũ aie ei tribuisti ei. Sec.

Sancti guilelmi cõfessoris tui, q̃s dñe annua solennitas pietati tuę nos reddat acceptos, vt p hęc pię placatiõis officia: r illũ btã retributio comitet, r nobis grẽ tuę dona ɔciliet. Per. Cõio. Amen dico vobis, q vos q reliquistis oĩa r secuti estis me: cẽtuplũ accipietis, r vitã ęternã possidebitis. Post c.

Auxilient nobis dñe sumpta mysteria, r itercedẽte btõ guilelmo cõfessore tuo, sempiterna ɔtectiõe ɔfirmẽt. Per. ℭ In sancti simpliciani episcopi r confessoris. Introi.

Statuit ei dominus testm̃ pacis, r principẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternum. Ps. Memento dñe dauid, r oĩs mãsuetudinis ei. ℣. Glia. Orõ.

Deus q lamẽtatiões ipsoꝝ gaudiũ vertis: qq̃z fideli r prudẽti seruo multa pollicẽris: ɔcede: vt p itercessionẽ btĩ simpliciani ɔfessoris tui atq̃z pontificis: sũma celi hitacula penetrem: r cuz scis angelis tuis sine intermissiõe gaudeamus. Per do. Lectio epistole beati pauli apli. Ad hebreos. ca. 7. d

Fres. Plures facti sunt sacerdotes, ƒm legem, iccirco, q morte ɔhibent pmanere: Iesus aũt eo q maneat in ęternũ, sempiternum hz sacerdotiũ. Vñ r saluare i ppetuũ põt, accedẽs p semetipsum ad deũ: semp viuẽs ad interpellãdũ p nobis. Talis eniz decebat, vt nobis esset põtifex: sanctus, inocẽs, impollutus, segregat a pctõrib, r excelsior cęlis fact. Qui non hẽret quotidie necessitatẽ, quẽadmodũ sacerdotes, pri p suis ðlictis hostiz offerre, deinde p pplo.

Hoc enim fecit semel se offerē
do. dñs noster iesus xp̄s. Gra.
Ecce sacerdos magnus qui in die
bus suis placuit deo. ℣. Non est
inuentus similis illi, qui conserua
ret legem excelsi. Alla. ℣. Rosa
vernans charitatis, lilium castita
tis, stella simplicitatis, vas synce
re puritatis, riuus dulcis pieta
tis, pater ⁊ amicus. Sequentia
sancti euangelij fm Lucam.
ca. 12. c. In illo tpe. Dixit iesus disci
pulis suis. Sint lūbi vr̄i pręcincti,
⁊ lucernę ardētes, i mani
bus vr̄is. Et vos siles hoib⁹ ex
pectātib⁹ dñm suū, qn̄ reuertat
a nuptijs, vt cū venerit, ⁊ pulsa
uerit, ꝯfestim apiāt ei. Bti serui
b. c. d. illi, quos cū venerit dñs, iuene
rit vigilātes: Amē dico vobis,
ꝙ pciget se, ⁊ faciet illos discū
bere, ⁊ trāsiēs ministrabit illis.
Et si venerit i scda vigilia, ⁊ si
i tertia vigilia venerit, ⁊ ita in
uenerit, bti sunt serui illi. Hoc
aūt scitote, qm̄ si sciret pr̄famil
lias q̄ hora fur veniret, vigila
ret vtiqz, ⁊ nō sineret pfodi do
mū suā. Jō ⁊ vos estote parati,
qz q̄ hora nō putatis, fili⁹ hois
veniet. Offer. Inueni dauid ser
uum meum, oleo sancto vnxi eū:
man⁹ enī mea auxiliabit ei: ⁊ bra
chiū meū ꝯfortabit eū. Sec.
Sacrificia dñe, quę i hono
re sancti Simpliciani ꝯfessoris
tui atqz pōtificis tuę offerim⁹
maiestati: nobis fiant ad salutē
efficacia: ⁊ tuę placita pietati.
Per. Cōio. Fidelis seruus ⁊ pru
dens, quem constituit dñs super
familiam suam: vt det illis in tem
pore tritici mensurā. Post cōio.
Quęsum⁹ ops deus, vt q
cęlestia alimenta pcepi
m⁹: intercedēte btō simplicia
no ꝯfessore tuo atqz pōtifice: p
hęc ꝯ oia aduersa muniamur.
Per. ¶ Missa i solēnitate bti
Antonini archiepi florētini p
papā clemēte. vij. approbata.

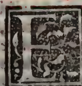
Introitus.
Statuit ei do
minus testm̄ pa
cis, ⁊ principem
fecit eū, vt sit il
li sacerdotij di
gnitas i ęternū.
Ps. Misericor
dias domini in ęternū cantabo.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Sancti antonini dñe ꝯfes
soris tui atqz pōtificis me
ritis adiuuemur: vt sicut te i il
lo mirabilē pdicam⁹: ita i nos
misericordē fuisse gloriemur.
p. Epla. Ecce sacerdos magn⁹
q i dieb⁹ suis placuit do. Reg
re in cōi ꝯfes. fo. 273. Alleluia.
℣. Antonin⁹ electus dei pōtifex,

virgo z doctor est glorificandus: Alla. ℣. Surrexit pastor bonus qui posuit animam suam pro oui/bus suis, z pro suo grege mori di/gnatus est alleluia. Sequentia.

A Ntonino magno laudes, cō cinant christiani. O presul mitissime, tuis xp̄o precibus, recō cilientur peccatores. Mors z vi ta celesti, refulsere nitore, viuens z mortuus, micat signis. O a pa/stor benigne, doctor clemens z di gne. Muniri nos hic viuētes, nō deseri abs te morientes. Virtu tum da vestes, culparum tolle pe stes. O doctrine lampas z mor, noctem disperge densam errorū. Credendū est esse illum nunc ma gnum in celo: qui tanto christi ex/arsit zelo. Scimus te gemina or natum gloria vere, o virgo o do/ctor nos intuere: alleluia. Euan. Ego sum pastor bon⁹. Requre supra i ii. dñica post pasca. fo. 153. Credo. Offer. Medita/bar in mandatis tuis q̄ dilexi val/de: z leuaui manus meas ad man data tua: q̄ dilexi, alleluia. Secre.

S Acrificiū nr̄z dn̄e btūs an tonīnus sacerdos maiesta tis tue oculis reddat acceptū: q se tibi dn̄i vixit: sanctā z pla/cētē hostiā immolauit. p. Coi. Fidelis seru⁹ z prudēs, quē ꝯstitu it dn̄s sup familiā suā: vt det illis in tpe tritici mensurā. Postcō.

V Itali cibo recreatas gra tias tibi dn̄e agim⁹: z ro/gam⁹, vt qd̄ ad gloriā sumpsi/m⁹ sci tui ꝑsulis antonini: ei⁹ ꝑcib⁹ sit nobis ꝯtra hostiles i/petus auxiliū. Per. ¶ Missa pro iter agentibus. Introitus.

E Sto mihi in deum protectorē z in locū refugij: vt saluū me facias: qm̄ firma/mentū meū, z refu giū meum es tu, z pp nomē tuum dux mihi eris: z enutries me. ps. In te dn̄e speraui, non confundar in eternū: i iustitia tua libera me. ℣. Gloria patri z filio. Oratio.

A Desto dn̄e supplicatiōi/bus nr̄is: z viā famulo/rū tuorū in salutis tue ꝓsperitate dispone: vt inter oēs vie z vite huius varietates: tuo semp ꝓte/gant auxilio. p. Lcō lib. gene.

I N dieb⁹ illis. Profect⁹ est c. 46. a israel cū oib⁹ q̄ habebat, z venit ad puteū iuramenti: z mactatis ibi victimis deo pr̄is sui isaac, audiuit eū p visionē nocte vocātē se, z dicēte; sibi, Iacob, iacob. Cui r̄ndit, Ecce adsum. Ait illi deus, Ego su; fortissimus de⁹ pr̄is tui: Noli timere, sed descēde in egyptū, q; i gente; magnā faciā te ibi.

Ego descẽdã tecũ illuc; ⁊ ego ĩde adducã te reuertẽtẽ. Gra. Uniuersi qui te expectant, non cõfundentur dñe. ℣. Uias tuas dñe demonstra mihi, ⁊ semitas tuas edoce me. Alla. ℣. Ostẽde nobis dñe miãz tuã, ⁊ salutare tuũ da no bis. Seq. sci euã. ſm mattheũ. ca. x. a

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Eũtes pdicate, dicẽtes: q2 appropinquabit regnũ celorũ. In quãcũqz ciuitatẽ vel castellũ intraueritis, interrogate quis in ea dign⁹ sit, ⁊ ibi manete donec exeatis. Intrãtes aũt in domũ, salutate eã, dicentes, Pax huic domui. Et siquidẽ fuerit dom⁹ illa digna, veniet pax vestra sup eã: Sin aũt non fuerit digna, pax vestra ad vos reuertet̃. Et qui cũqz non receperint vos, neqz audierint sermones vestros, exeũtes de domo, vel de ciuitate, excutite puluerẽ de pedibus vestris. Amẽ dico vobis, tolerabili⁹ erit terrę sodomorũ, ⁊ gomorreorũ ĩ die iudicij, q̃ȝ illi ciuitati. Offer. Gressus meos dirige domine secundũ eloquium tuum: vt non dominetur mei omnis iniustitia dñe. Secre.

PRopitiar̃ dñe supplicationib⁹ nr̃is: ⁊ has oblatiões quas tibi offerim⁹ pro famulis tuis benign⁹ assume: vt viã illo℞, ⁊ pcedẽte gr̃a tua dirigas ⁊ subsequẽte comitare digneris: vt de actu atqz icolumitate eo℞ ſm misericordię tuę pfidia gaudeam⁹. Per. Cõio. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis: vtinam dirigantur vię meę ad custodiendas iustificationes tuas. Post communio.

TUa nos dñe famulos tuos sperãtes i te q̃ sumpsim⁹ sacra custodiãt, ⁊ ɔ̃ oẽs aduersos tuean̄t incursus. Per.

Benedictio peregrinorum.

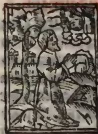
IN noie dñi nr̃i iesu xp̃i, accipe hãc sportã, habitũ peregrinationis tuę: vt bene castigatus ⁊ sanat⁹ atqz emẽdat⁹ puenire merearis ad sctõ℞ limina q̃ peregre cupis vt peracto itinere: ad nos incolumis ⁊ alacer reuerti merearis. per eun. xp̃ȝ. Bñdictio baculi.

ACcipe hũc baculũ ad sustẽtationem itineris vię pegrinatiõis tuę, vt vicere valeas oẽs inimicos: ⁊ securus puenire possis ad limina tuta: vt peracto obediẽtię cursu: ad nos reuertari cũ gaudio. Per eun. Benedictio vestium.

DOmine de⁹ bono℞ virtutũ dator: ⁊ oium bñdictionum largus infusor: te sub

missi⁹ deprecamur: vt hāc ve
stez bn̄dicere ✠ z scificare di
gneris: vt hac indutus famul⁹
tuus. N. salutez aię, z corpis re
gez acgrere possit. In noie pa
✠ tris z filij z spūssci. Amen.

Missa pro peccatis. Intro.

Sa.8.c. Misereris omnium dn̄e, z nihil odi/sti eoꝝ quę feci/sti dissimulans peccata hoīum pp penitentiaz, z parcēs illis qz tu es dn̄s deus noster. ps. Mise/rere mei deus miserere mei: qm̄ i te ꝯfido aīa mea. ℣. Glia. Oro.

Exaudi q̄s dn̄e supplicū p̄/ces: z ꝯfitētiū tibi pce pcīs vt pariter nobis indulgētiā tri buas benignus z pacē. p. Lcō eplę btī pauli aplī. Ad roma.

ca.7.d Fratres. Cōdelector legi dei fz interiorē hominez: Video aūt aliaz legēz i mem/bris meis repugnātez legi mē tis meę, z captiuātē me i lege peccati, quę est i mēbris meis. Infelix ego homo, qs me libe rabit de corpe mortis huius? Gratia deo per iesum chrīstū dominum nostrum. Gradua. Propiti⁹ esto dn̄e peccatis nr̄is: ne q̄n dicāt gētes vbi est de⁹ eoꝝ.

℣ Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄, z pp honorē nois tui dn̄e liba nos. Alla. ℣. Deus iudex iust⁹, fortis z patiēs, nūqd irascet p singulos di es. Seq. scī euangelij fm̄ lucā. c.xj.b

In illo tpe. Dixit iesus di/scipulis suis. Petite z dabi/tur vob: q̄rite, z iuenietis, pul sate, z aperiet vobis. Oīs eni, q petit, accipit, z q q̄rit, iuenit: z pulsanti aperiet. Quis aūt ex vobis patrē petit panē, nū quid lapidē dabit illi? Aut pi/scē, nūqd serpētē p pisce dabit illi? Aut si petierit ouū, nūqd porriget illi scorpionez? Si er go vos, cū sitis mali, nostis bo na data dare filijs vr̄is, quan/to magis pater vester de cęlo dabit spūm bonū petētib⁹ se? Offer. Dn̄e exaudi orōnē meā, z clamor meus ad te pueniat. Sec.

Hostias tibi dn̄e placatio nis z laudis offerim⁹: vt z delicta nostra miseratus ab soluas, z nūtantia corda tu di rigas. Per. Cōio. Petite, z ac cipietis, querite, z inuenietis: pul sate, z aperietur vobis, oīs enīz q petit, accipit: z q querit inuenit, z pulsanti aperiet. alla. Post cōio.

Presta nobis ęternę salua/tor, vt pcipientes hoc mu nere veniam peccatorum, de inceps peccata vitemus, Per.

¶ Missa pro infirmis. Intro.

d.ix.a Exaudi deus orationē meā, & ne despexeris deprecationē meā, intende in me, & exaudi me. Ps. Contristatus sum in exercitatione mea, & conturbatus sum a voce inimici & a tribulationibꝰ peccatoris. ℣. Gloria pa. Oratio.

Omnipotens sempiterne deꝰ salus eterna credentiū, exaudi nos pro famulis tuis infirmis: pro quibus misericordie tue imploramus auxiliū, vt reddita sibi sanitate, gratiarum tibi in ecclesia tua referant actiões. Per.

Lcō eple beati Iacobi apli.

ca.5.c Fratres. Tristatur aliquis vestrū: oret equo aio & psallat. Infirmatur quis in vobis: inducat presbyteros eccle, & orēt super eū, vngētes eū oleo scto in noie dñi. & oratio fidei salua bit infirmū, & alleuiabit eū dominus: Et si in pctis fuerit, dimittētur ei. Confitemini ergo alterutrū pctā vrā, & orate pro inuicē, vt saluemini. Gra. Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum, sana me domine. ℣. Conturbata sunt oia ossa mea, & anima mea turbata est valde. Alleluia. ℣. Domine, exaudi orationem meā & clamor meus ad te veniat. Sequentia sci euangelij scdm mattheū.

In illo tpe. Cū ca.8.a introisset Iesus capharnaū, accessit ad eū cēturio rogans eū & dicēs: Dñe, puer meus iacet in domo paralyticꝰ, & male torquet. Et ait illi iesus, Ego veniā, & curabo eū. Et rñdēs cēturio, ait, Dñe, nō sū dignus, vt intres sub tectū meū, sed tm̄ dic verbo, & sanabitur puer meus. Nā & ego hō sum sub potestate ɔstitutꝰ habens sub me milites: Et dico huic vade, & vadit: Et alio, veni, & venit. & seruo meo, fac hoc, & facit: Audiens aūt Iesus miratus est, & sequētibus se dixit, Amē dico vobis, nō inueni tā tā fidē in israel. Dico aūt vob, quod multi ab oriente, & occidēte venient, & recūbent cū habrahā, isaac, & iacob in regno celorū: Filij aūt regni, eycient in tenebras exteriores, Ibi erit fletus, & stridor detiū. Et dixit

iesus cēturioni, Vade, ⁊ sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Offerto. Exaudi deus orationem meam, ⁊ ne despexeris deprecationē meā; intende in me ⁊ exaudi me. Sec.

Deus sub cuius nutib⁹ vitę nrę momenta decurrunt, suscipe p̄ces ⁊ hostias famulorum tuorum, p quib⁹ egrotātibus misericordiā tuā implorāmus, vt de quorum periculo metuim⁹: de eorum salute lętemur. Per. Cōio. Illumina faciē tuam super seruum tuū: ⁊ saluum me fac in tua misericordia dn̄e, non confundar: qm̄ inuocaui te. Post cō.

Deus infirmitatis humanę singulare p̄sidium, auxilij tui sup infirmos famulos tuos ostēde virtutē, vt ope misericordię tuę adiuti, ecclesię tuę sanctę incolumes repręsentari mereantur. Per d. ¶ In sancti rochi ꝯfessoris. Introi.

Congratulamini oēs in dn̄o: diē beati rochi cōmemorantes: in cuius cōmemoratione lętatur ecclesia, plebs exultat, ⁊ āgeli dulces dāt melodias dicentes: gloria tibi domine: qui talē vir ꝯfessorem elegisti. Ps. Bti imaculati in via: q ambulāt i lege dn̄i. ℣. Gloria. Oro.

Deus qui es gloriosus in gloria scōrum, qui cunctis eorum patrocinia ꝯfluentib⁹ sue petitionis salutarē p̄stas effectū: ꝯcede plebi tuę, vt intercedente btō rocho ꝯfessore tuo, in cuius cęlebritate se deuotā exhibet, a lāguore ⁊ epidimie peste: quā in suo corpore pro tui nois gloria passus est sit liberata, ⁊ tuo noi semp sit deuota. Per. Lcō epistolę beati pauli apostoli. Ad timotheū.

Charissime. Memor esto dn̄m nr̄m iesum xp̄m resurrexisse a mortuis ex semine dauid, s̄m euangeliū meū, in quo laboro vsq; ad vincula, quasi male operās, sed verbū dei nō ē alligatū. Ideo oia sustineo pp electos, vt ⁊ ipsi salutē ꝯsequātur, q̄ est in xp̄o Iesu, in gloria cęlesti. Tu autē assecutus es meā doctrinā, institutiōes, ꝓpositū, fidē, lōganimitatē, dilectiōes, patiētiā, ꝑsecutiōes, passiōes: q̄lia mihi fcā sunt antiochię, iconij, listris, q̄les ꝑsecutiones sustinui, ⁊ ex oibus eripuit me dn̄s. Et oēs qui volunt pie viuere in xp̄o iesu, persecutiones patiuntur. ca. 2.

Grad. Tibi sancto rocbo honor sit ⁊ gloria, ⁊ deprecātes apud celeste nomen: tuis pcibus a morbo epidimie saluos redde. ℣. Fac qs beate ɔfessor xpi: vt apud deū preces nr̄e nō sint vane: ⁊ nobis aeris tēperiē ɔcede: vt ⁊ in fine tecū in celis ɔgratulemur. Alla. ℣. O beate ɔfessor rocbe, o quā magna apud deū sunt merita tua, quibus credimus nos a morbo epidimie posse liberari: ⁊ aeris tēperiē ɔcedi. Seq. scī euāg. fm mattheū.

c.24. IN illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis. Vigilate: qr nescitis q̄ hora dn̄s vester venturus sit. Illud aūt scitote, qm̄ si sciret prfamilias, qua hora fur veniret, vigilaret vtiqȝ, ⁊ non sineret pfodi domū suaȝ. Ideoqȝ ⁊ vos estote parati, qr nescitis qua hora filius hois venturus sit. Quis putas est fidelis seruus, ⁊ prudens, quē ɔstituit dn̄s super familiā suā, vt det illis cibū in tpe? Btūs ille seruus, quē cū venerit dn̄s eius, inuenerit sic facientē. Amen dico vobis, qm̄ super oīa bona sua constituet eum. Offer. Rocbū chrīsti cōfessorem exoratū facimus ⁊ preces ad patrem nostrū dirigimus: vt sua intercessione a languoribus ⁊ epidimie peste saluemur: ⁊ aeris tēperie potiamur. Secr.

PArcē nobis dn̄e, ⁊ flagella ire tue: que pcā nr̄a merentur, pcibus ⁊ meritis btissimi ɔfessoris tui rocbi a nobis misericorditer auerte. p. Prefatio. Qui iminentē. Regre imediate ante canonem. fol. 137. Cōio. O q̄ȝ magnificuȝ est nomen tuū beate rocbe, qui tuis intercessiōibus multitudinē languentiū nosti sanare, ⁊ nomen tuū gloriosuȝ cōmemorantibus oibus te ppitiū exhibere, veni ⁊ salus nos a morbo ac epidimie peste, ⁊ aeris tēperiem concede. Post cōio.

PErsta q̄s oīps deus, vt q celestia alimenta pcepimus: intercedēte btō rocbo ɔfessore tuo, p hec ɔ̄ oīa aduersa muniamur, ac ab oī morbo ⁊ peste a subitanea morte liberemur. Per d. Cōmemoratio que fit post. In principio.

Quiescat ira tua dn̄e, ⁊ esto placabilis sup neqtiā ppli tui: sicut iurasti per temetipsum. Scūs deus, scūs fortis, sanctus ⁊ imortalis miserere nobis. Oremus. Oratio.

OMps ⁊ misericors deus respice ppitius sup populū maiestati tue subiectū: ⁊ ne nos furor seuiēs inueniat: dextera tue ppitiatiōis custodiat. Per chrīstū. ¶ Missa de com

passiōe beatę Marię virginis quę celebratur i totū duplex. Sabbato post dñicam. Quasi modo geniti. Introitus.

Stabat iuxta crucē iesu mr̄ eius, ⁊ soror matris eius maria cleophe, ⁊ salome, ⁊ maria magdalene. ℣. Mulier, ecce filius tu', ad discipulū aūt, ecce mater tua. Gloria pa. Oratio.

Deus ī cuius passionem secūdū simeonis prophetiam: dulcissimā animā gloriosę virginis ⁊ matris marię doloris gladius pertrāsiuit: cōcede ꝓpitius: vt q̄ transfixionem eius ⁊ passionē venerando recolimus: gloriosis meritis ⁊ p̄cibus oīum sctōꝝ cruci fideliter astantium intercedentibus: passionis tuę effectum felicem cōsequamur. Qui viuis ⁊ regnas. Lectio esaie prophetę.

53.a. In diebus illis. Dixit Esaias. Dñe quis credit auditui nr̄o, ⁊ brachium dñi cui reuelatū est? Et ascēdet sicut virgultū corā eo, ⁊ sicut radix de terra sitienti: ⁊ nō ē species ei, neq; decor: ⁊ vidim' eū, ⁊ non erat aspectus, ⁊ desiderauim' eum: despectū, ⁊ nouissimū virorū, virum dolorū, ⁊ scientem infirmitatem: ⁊ quasi abscōditus vultus ei' ⁊ despectus, vnde nec reputauim' eum. Vere languores nostros ipse tulit, ⁊ dolores nr̄os ipse portauit: ⁊ nos putauim' eū quasi leprosum, ⁊ ꝑcussum a deo, ⁊ humiliatum. Ipse aūt vulnerat' est ꝓpter iniquitates nr̄as, attrit' ē ꝓpter scelera nr̄a: disciplina pacis nr̄ę super eū, ⁊ liuore ei' sanati sum'. Oēs nos q̄si oues errauimus, vnusquisq; ī viam suā declinauit: ⁊ dñs posuit in eo iniquitatē oium nr̄m. Oblatus est q: ipse voluit, ⁊ nō aperuit os suū: sicut ouis ad occisionē ducetur, ⁊ q̄si agn' corā tondente se, obmutescet, ⁊ nō aperiet os suū. De angustia ⁊ de iudicio sublatus ē: Generationem ei' quis enarrabit? Q: abscissus est de terra viuentiū: Propter scelus populi mei ꝑcussi eū, ⁊ dabit impios pro sepultura: ⁊ diuites ꝓ morte sua eo q͡ iniq̄tatē nō fecerit, neq; dolus fuerit in ore eius, ⁊ dñs voluit ꝯterere eum ī infirmitate: Si posuerit ꝓ peccato aīam suā, videbit semen longeuū, ⁊ volūtas dñi in manu eius dirigetur, ꝓ eo q͡ tradidit in mor

tē aiaȝ suā, ꝛ cū sceleratꝭ reputatus eo. Et ipse pctā multoꝝ tulit: ꝛ pro trāsgressorib⁹ rogauit vt nō pirēt. Dicit dn̄s ops.

ea. iȝ. c. Alia eplā. Lcō. libri iudith.

Benedixit te domin⁹ i virtute sua, q: p te ad nihilū redegit inimicos. Bn̄dicta es tu a dn̄o deo excelso: prę oib⁹ mulieribus sup terrā. Benedictus dn̄s q creauit cęlum ꝛ terrā, q hodie nomē tuū magnificauit, vt nō recedat la⁹ tua de ore hoīuȝ, q meīores fuerint virtutis dn̄i in ęternū, pro quibus non pepcisti aię tuę, pp angustias ꝛ tribulatiōes generis tui: sed subuenisti ruinę ante conspectum dei nostri. Grad. Dolorosa ꝛ lachrymabilis es virgo maria stans iuxta crucē domini iesu filij tui mundi redemptoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quē totus nō capit orbis, hic crucis fert suppliciū vitę factus hō. Alla. ℣. Stabat sancta maria cęli regina ꝛ mundi domina iuxta crucē dn̄i nr̄i iesu xp̄i dolorosa. Sequētia.

Stabat mater dolorosa
Juxta crucem lachrymosa,
Jn qua pendebat filius.
Cuius animam gementem
Contristatam ꝛ dolentem
Pertransiuit gladius.
O quam tristis ꝛ afflicta
Fuit illa benedicta
Mater vnigeniti.
Que merebat ꝛ dolebat:
Pia mater dum videbat
Penas nati inclyti.
Quis est homo qui non fleret:
Matrem christi cum videret:
Jn tanto supplicio?
Quis non posset contristari:
Matrem christi contemplari
Dolentem cum filio?
Pro peccatis sue gentis:
Uidit iesum in tormentis:
Et flagellis subditum.
Videns suum dulcem natum
Moriendo desolatum,
Cum emisit spiritum.
Eya mater fons amoris:
Me sentire vim doloris
Penas fac vt lugeam.
Fac vt ardeat cor meum,
Jn amando christum deum:
Ut sibi complaceam.
Sancta mater illud age:
Crucifixi infine plage:
Cordi meo liuide.
Tui nati vulnerati
Jam dignati pro me pati
Penas mecum diuide.
Fac me tecum pie flere:
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta crucem tecum stare,
Me tibi consociare,
Jn planctu quem desidero.

Virgo virginum preclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Da vt portem christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari,
Cruceque me fac beari,
Et cruore filij.
Flammis ne vrar succensus
Per te virgo sim defensus,
In die iudicij.
Christe cum sit hinc exire,
Da per matrem me venire.
Ad palmam victorie.
Quando corpus morietur,
Fac vt anime donetur
Paradisi gloria. Amen.

.19.c Seque. scti euag. s'm ioannem.
In illo tpe. Stabat iuxta crucem Iesu, mater eius, et soror matris eius, maria cleophe, et maria magdalene. Cu vidisset ergo Iesus matrem, et discipulu stantem, quem diligebat, dicit matri sue: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo, Ecce mater tua. Et ex illa hora, accepit eam, discipulus in suas. Et dicitur. Credo. Offer. Recordare virgo mr dei, du steteris i cspectu dei, vt loqris pro nobis bona, et vt auertas i dignatione sua a nobis. Se. Offerimus tibi pces et bostias domine iesu christe humiliter supplicantes: vt qui transfixionem dulcissimi spirit' beate marie matris tue precib' recensemus: sue suorumque sub cruce sanctorum consortium multiplicato pijssimo interuentu meritis mortis tue meritu cu beatis habeam'. Qui. Prefatio. Et te in transfixione. ve Et te in compassione beate Marie.

Coio. Felices sensus beate marie virginis: q sine morte meruerunt martyrij palmam sub cruce dni. Alia coio. Mulier ecce filius tuus, ad discipulum aut ecce mr tua, et ex illa hora accepit eam discipulus i sua custodia. Post c.

Sacrificia que sumpsimus dne iesu christe transfixione matris tue et virginis deuote celebrantes: nobis impetret apud clementia tua ois boni salutare effectu Qui viuis et regnas i vnitate spiritussancti de': p omnia secula seculorum.

Explicit missa de compassione bte marie vginis. Sequitur sequetia bte marie magdalene.

Salue felix magdalena (lene,
Crucifixi zelo plena:
Nos conducas ad amena
Paradisi gaudia.
Dona nobis cor amarum:
Fac repletum lachrymarum:

Sit lamentum nobis carum:
Planctus et letitia.
Magdalena nos plorare,
Fac nos tecum suspirare,
Crucifixum fac amare,
Cordis desiderio.
Magdalena nos tuere,
Affectantes tecum flere,
Fac ardere et languere
Amoris incendio.
Magdalena que fuisti
Sic amica iesu christi,
Fac nos flere que fleuisti,
Sit in fletu gaudium.
Quod audisti fac audire,
Quod sensisti fac sentire,
Fac cor nostrum introire
Lugubre suspirium.
Iste laudes magdalene,
Quasi dulces cantilene
Sint suaues et amene
Cordibus fidelium.
Magdalene cor ardebat
Suspirabat et gemebat,
Nec quiescere valebat
Plorans dei filium.
Propter magnam vim amoris,
Plena maximi doloris
Eiulabat intus foris
Voce lamentabili.
Stabat iuxta monumentum.
Cuius erat cor intentum
Circa planctum et lamentum,
Corde miserabili.
O quam felix tu fuisti,
Christi pedes que lauisti
Lachrymando, que tersisti
Tuis sacris crinibus.
O discipula beata,
Que fuisti deo grata,
Christi pedes osculata,
Tuis vngens manibus.
O exemplar penitentis,
In qua fuit ardor mentis,
Que gaudebas in lamentis,
Anxia doloribus.
Magdalena manda zelum,
Quem habebas sic anhelum,
Quo perducas nos ad celum
Tuis sanctis precibus.
Magdalena mala dele,
Cui planctus sint medele,
Semper nobis sint tutele
Contra carnis vicia.
Magdalena dele mala,
Tua salua nos sub ala,
Esto via dux et scala
Ad regna celestia. Amen.

¶ Missa de.xiiij. sanctis auxiliatorib᷒. Intr.

Multe tribulatiões iustorum, et de his oibus liberauit eos dñs, dñs custodit oia ossa eorum, vnũ ex his non conteretur. ps. Benedicam dñm in omni tpe semper laus ei᷒ in ore meo. ℣. Gloria pa. Oīo.

OMnipotens et mitissime deus, qui electos sanctos tuos georgium, blasium, erasmum, vitum, pantaleonem, christophorum, dionysium, cyriacum, achacium, eustachium, egidium, catherinam, margaritam, et barbaram, specialibus privilegiis prae cunctis aliis decorasti, ut omnes qui in necessitate eorum implorant auxilium: secundum tuae promissionis gratiam, petitionis suae salutarem consequantur effectum, da nobis quaesumus nostrorum veniam peccatorum, et ipsorum intercedentibus meritis, ab omnibus nos adversitatibus libera, ac deprecationes nostras benignus exaudi. Per do. Lectio. Sancti per fidem. fo.274. Gra. Clamaverunt iusti et dominus exaudivit eos, et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. ℣. Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu salvabit. Alla. ℣. Iusti epulentur, et exultent in conspectu dei, et delectentur in letitia. Euan. Respondens Iesus dixit. Confiteor tibi pater fol.276. Offe. Mirabilis deus in sanctis suis, deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue, benedictus deus. Secre. SUscipe quaesumus domine clementissime deprecationes et hostias quas in sanctorum georgii, blasii, erasmi, pantaleonis, viti, christophori, dionysii, Cyriaci, achacii, eustachii, egidii, catherinae, margaritae, et barbarae honore deferimus: ut qui nostrae iustitiae fiducia non habemus: eorum qui tibi singulariter placuerunt, intercedentibus meritis et precibus: petitionum nostrarum te pium largitorem sentiamus. p. Com. Et si coram hominibus tormenta passi sunt, deus tentavit eos, tanquam aurum in fornace probavit eos et sicut holocausta accepit eos. Post com. SAcra quaesumus domine quae sumpsimus intercedentibus sanctis tuis georgio, blasio, erasmo, pantaleone, vito, christophoro, dionysio, Cyriaco achacio, eustachio, egidio, catherina, margarita, et barbara, nobis prosint ad veniam: et quorum petitionem clementer exaudisti: eorum interveniențibus meritis, in cunctis necessitatibus nostris nos refove misericorditer auxilio: et ab omni adversitate nos potenter custodi. Per. ¶ Missa de beato Iob contra morbum gallicum. Int.

MIserere mihi domine, quoniam ad te clamavi tota die: quia tu domine suavis ac mitis es, et copiosus in misericordia omnibus invocantibus te. Ps. Inclina domine aurem tuam, et exaudi me, quoniam inops et pau

per sum ego. ℣. Gloria. Oratio.

DEus in te sperantium fortitudo: adesto propitius intercedente beato iob cum omnibus sanctis tuis inuocationibus nostris: vt sicut post vlceris pessimi variorumque flagellorum pressuras duplicia pro omnibus amissis reddidisti: ita nobis misericordiam tuam largiter impartiaris. Per. Lectio libri iob.

ca. 2. FActum est cum quadam die venissent filij dei, et starent coram domino, venisset quoque sathan inter eos et staret in conspectu eius, vt diceret dominus ad sathan, vnde venis? Qui respondens, ait, Circuiui terram et perambulaui eam. Et dixit dominus ad sathan, Numquid considerasti seruum meum iob, quod non sit ei similis in terra, vir simplex et rectus, ac timens deum, et recedens a malo, et adhuc retinens innocentiam? Tu autem commouisti me aduersus eum, vt affligerem eum frustra. Cui respondens sathan, ait, Pellem pro pelle, et cuncta que habet homo dabit pro anima sua: alioquin mitte manum tuam, et tange os eius et carnem: et tunc videbis quod in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dominus ad sathan, Ecce, in manu tua est, verumtamen animam illius serua. Egressus igitur sathan a facie domini, percussit iob vlcere pessimo, a planta pedis vsque ad verticem eius, qui testa saniem radebat sedens in sterquilinio. Dixit autem illi vxor sua, Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo et morere. Qui ait ad illam, Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini mala quare non sustineamus? In omnibus his non peccauit iob labijs suis. Grad. Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quia peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit super egenum et pauperem, in die mala liberabit eum dominus. Alleluia. ℣. Domine deus salutis mee, in die clamaui et nocte coram te. Euangelium. Homo quidam erat diues. fol. 3. Offer. Uir erat in terra hus nomine iob, simplex et rectus ac timens deum, quem sathan petijt vt tentaret, et data est ei potestas a domino in facultate et in carne eius, perdiditque omnem substantiam ipsius et filios, carnem quoque eius graui vlcere vulnerauit.

HOstias tibi domine Secreta. dicatas placatus assume et intercedente patiente iob cum omnibus sanctis tuis: vlcus pessimum a supplicibus tuis remoue: vt restituti pristine sanitati, te digne possint laudare. Per. Communio. Aufer a me opprobrium et contemptum: quia mandata tua exquisiui domine. Post communio.

TAntis domine repleti muneribus:

neribus,auxiliũ tuũ itercedẽte beato iob cũ oibus scis tuis iplorãmus,vt flagella iracundię tuę a pplo tuo amoueas, ꝛ nos tibi digne seruire concedas.Per. ¶ In festo sci francisci de paula,fundatoris fratꝝ minorum,qd celebratur scda die aprilis ad missam. Introi.

Melius est modicum iusto:sup diuitias pcoꝝ multas qm̃ brachia pcorũ ꝯterentur: cõfirmat ãt iustos dns. ps. Noli emulari i malignantibus:neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛc. Oratio.

Deus humiliũ celsitudo: q btm̃ franciscũ de paula ꝯfessorẽ tuũ: scõꝝ tuoꝝ gloria sublimasti,tribue qs,vt ei9 meritis ꝛ imitatiõe: promissa humilibus pmia feliciter ꝯsequamur.per. Lcõ lib.sapiẽtię.

eccle. 45 Dilectus deo ꝛ hoib9,cuius memoria in benedictione est.Similez illũ fecit in gloria scõꝝ,ꝛ magnificauit eũ in timore inimicoꝝ, ꝛ in vbis suis mõstra placauit. Glorificauit eũ in ꝯspectu regũ:ꝛ iussit il i corã pplo suo : ꝛ ostẽdit illi gloriã suã.In fide ꝛ lenitate ipsius sanctũ fecit illũ,ꝛ elegit eum ex oi carne. Audiuit enim vocẽ ipsius:ꝛ induxit illũ in nube. Et dedit illi cor ad pcepta,ꝛ legez vitę ꝛ disciplinę. Gra. Factus est dñs ꝓtector meus:ꝛ eduxit me i latitudinẽ:saluuz me fecit. ℣. Retribuet mihi dñs ɜm iustitiã meã : ꝛ ɜm puritatez manuũ mearũ retribuet mihi. Trac. Iste pauper clamauit, ꝛ dñs exaudiuit eũ,ꝛ ex oibus tribulationibus eius saluauit eum. ℣. Immittet angelos dñs i circuitu timentiũ eũ,ꝛ eripiet eos. ℣. Gustate ꝛ videte qm̃ suauis est dñs : btũs vir q sperat i eo. In tpe paschali. Alla. ℣. Dñs amat iudiciũ,ꝛ non derelinquet sctõs suos: in ęternũ ꝯseruabuntur. Alla.℣. Custodi inocentiã ꝛ vide ęquitatẽ,qm̃ sunt reliquię hoi pacifico. Seq. sancti euangelij ɜm lucã. ca.12.

In illo tpe. Dixit Iesus discipulis suis.Nolite timeř pusillus grex,qꝛ cõplacuit patri vestro dare vobis regnuz. Vẽdite quę possidetis, ꝛ date elemosynã.Facite vobis sacculos:q non veterascunt, thesaurũ indeficientẽ in cęlis,quo fur non appropiat,neqꝫ tinea corrũpit.Vbi enim thesaurus vester est: ibi ꝛ cor vestrũ erit.

Sint lūbi vestri pcincti, ⁊ lucernę ardentes in manibus vr̄is. Et vos similes hoib' expectātibus dn̄m suū qn̄ revertat a nuptijs: vt cū venerit ⁊ pulsauerit ꝯfestī aperiāt ei. Et dī. Credo. Sm rubricā i fine positā. Offer. Salus iustoꝝ a dn̄o ⁊ ꝓtector eoꝝ ē in tp̄e tribulationis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ libabit eos, ⁊ eruet eos a pcōrib', ⁊ saluabit eos, q2 sperauerunt i eo. Sec.

Hec dona duotę pleb' dn̄e qb' tua cumulam' altaria: btī frācisci de paula meritis: tibi grata nobisq3 salutaria; te miserante reddantur. Per do. Cōio. Quādiu fecistis vni de his fratrib' meis minimis: mihi fecistis. Post cōio.

Sumpta dn̄e sacra cęlestia btō francisco de paula ꝯfessore tuo itercedēte pcamur: vt ⁊ tēporalis vitę subsidia nobis conferant ⁊ ęternę. Per dn̄m.

¶ Nota q2 credo dicit ꝑ totā octauā ab oib': i eccl'ijs minorū: ⁊ alijs ecclesijs altaribus ⁊ capellis: sub noie sancti frācisci de paula erectis: vel i qbus imago ipsi' sci depingit. Nec nō a fribus etiā terciarijs: ⁊ deuotis ordis hm̄oi vbilibet cōmitātis. ¶ Post octa. nō dicit Gloria, nec Credo, nisi ex hmōi tione hmōi missa in dn̄ica, vel i alio festo solēni celebraret.

¶ Missa votiua scti francisci d paula. Intro.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur plantatus i domo dn̄i, i atrijs domus dei nr̄i. Ps. Bonū est cōfiteri dn̄o, ⁊ psallere nōi tuo altissime. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus qui supbis resistis: ⁊ humilib' gratiā tribuis: exaudi pces nr̄as: ⁊ itercedēte btō francisco d paula ꝯfessore tuo: da nobis alta nō sape: sed maiestati tuę humili semper cordę seruire. Per. Epla. Dilect' deo. vt supra. Gra. Dn̄e preuenisti eum i benedictionibus dulcedinis, posuisti i capite ei' coronā de lapide pcioso. ℣. Uitam petijt a te tribuisti ei longitudinē dieꝝ in seculū seculi. Alla. ℣. Iustus germinabit sicut liliū, ⁊ florebit i ęternū ante dn̄m. A septuagesima vsq3 ad pascha. Trac. Iste pauper clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū: ⁊ ex oibus tribulationib' eius saluauit eū. ℣. Immittet angelos dn̄s in circuitu timentiū eū, ⁊ eripiet eos. ℣. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis ē dn̄s, beatus vir q sperat in eo. In tp̄e pascbali. Al

leluia. ℣. Dñs amat iudiciũ: ⁊ non derelinquet scõs suos: in eternum ꝯseruabunt. Alla. ℣. Custodi inocentiã ⁊ vide equitatem: qm̃ sunt reliquie hoi pacifico. Euang. vt supra. Offert. Fidelis seruus ⁊ prudens: quem constituit dominus super familiam suam: vt det illis i tpe tritici mensurã. Secre.

HOstias quas i memoriam passiõis vnigeniti filij tui: tibi dñe dicamus placat⁹ accipias: ⁊ itercedẽte famulo tuo beato francisco ð paulã: fac vt nobis proficiãt ad salutẽ. Per. Cõio. Amẽ dico vobis: qð vos, qui reliqstis omnia, ⁊ secuti estis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam eternam possidebitis. Post cõi.

COncede q̃s ops de⁹: vt i tercedẽte btõ frãcisco de paula ꝯfessore tuo: illi⁹ sẽpiterne felicitatis capiam⁹ effectũ: cui⁹ p hec mysteria pign⁹ accepimus. Per. Fit ẽt memoria de xo. vi. die maij Oĩo. ¶ In trãsla. sci Bartholomei ð india i lipari. Introi.

MIhi aũt nimis honorati sunt amici tui deus, nimis ꝯfortatus ẽ principatus eoꝝ. Ps. Dñe pbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã ⁊ resurrectioẽ meã. ℣. Glia. Oĩo.

DEus: qui apostoli tui bartholomei corpus i arca ad tuos ꝯtra fluct⁹ gestãtes trãsire voluisti: ꝯcede q̃s: vt illius pͥocinio tueamur: cuius acta deuotis laudib⁹ frequẽtam⁹. p. ¶ In transla. scti Bartholomei de lipari i beniuẽtũ. Oĩo.

OMnps sempiterne de⁹: q aplm tuũ bartholomeum pro salute italici ppli ex lipari biñetum trãsuehẽdo ꝯcedere es dignat⁹: pͥsta vt cui⁹ gaudem⁹ triũphis muniamur ⁊ pͥcibus. Per do. Lcõ epl'e beati pauli apostoli. Ad ephesios.

FRẽs. Iam nõ estis hospites ⁊ aduene: sꝫ estis ciues scõrũ ⁊ domestici dei: supedificati supra fũdamẽtũ aploꝝ ⁊ pphetaꝝ. Ipõ sũmo angulari lapide xp̃o iesu: in quo ois edificatio, cõstructa crescit in tẽplũ scm̃ i dño: i quo ⁊ vos coedificamini i hitaculũ dei i spũscõ. Gra. Nimis honorati sunt amici tui deus, nimis ꝯfortatus est principatus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos ⁊ super arenã multiplicabuntur. Alla. ℣. Uos estis qui permansistis mecum in tentationibus meis: ego autem in medio vestrum

sum: sicut qui ministrat. Sequentia sancti evang. sm mattheu.

In illo tpe. Cōvocatis dñs iesus duodecim discipulis suis: dedit illis ptātes spirituū imūdoꝝ vt eijcerēt eos: ꝛ curarēt oēs lāguorē: ꝛ oēs ifirmitatē. Duodecī aūt apl'oꝝ noīa sunt hec, simō q dicit' petrus, ꝛ andreas fr̄ ei', iacobus zebedei, ꝛ ioānes fr̄ eius, philipp' ꝛ bartholomeus, thomas, ꝛ mathe' publican', iacob' alphei ꝛ Thadeus, simō canane', ꝛ iudas scariotis: q tradidit eū. Hos duodecī misit iesus p̄cipiēs eis ꝛ dicēs. In via gētiū ne abieritis: ꝛ ī ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis: sꝫ poti' ite ad oues q̄ pierūt dom' isrl'. Eūtes aūt p̄dicate dicentes: qꝛ appropīq̄bit regnū celoꝝ: ifirmos curate, mortuos suscitate leprosos mūdate: dmones eijcite: gratis accepistis, gratis date. Offer. Mihi autē nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis confortatus est principatus eorum. Secreta.

Per hec mysteria dñe: q̄s ī cōmemoratione apl'i tui bartholomei offerim': illo iterueniēte a cūctis purgemur offensis. Per. Cōi. Uos estis q secuti estis me: sedebitis sup sedes iudicātes duodecī trib' isrl'. Post c.

Prosit nobis dñe q̄s beati bartholomei frequentata laudatio: eūqꝫ p nobis orare in augmēto sentiam' virtutū. Per. ¶ Missa de sancto Gregorio pro defunctis. Oratio.

Omnipotens sempiterne de': q nos btī gregorij ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis cōmemoratione letificas: ꝯcede ppitius: vt q ei' p̄cib' ꝛ meritis defunctoꝝ animas a supplicijs misericorditer libasti, libera q̄s eiusdē pijs suffragijs aiam famuli tui. N. a tormentis eternis: ereptāqꝫ celestiū honorū facias esse ꝯsortem. Per. Sec.

Hostias tibi dñe btī gregorij ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis meritis dicatas benign' assume, ꝛ ad ppetuū aie famuli tui. N. tribue prouenire subsidium. Per dñm. Post cōio.

Refecti participatiōe muneris sacri: q̄s dñe deus nr̄: vt per itercessionem sancti pōtificis tui gregorij: aia famuli tui. N. pro qua tuā deprecamur clementiam penis oībus segregata: sue salutis sentiat effectum. Per dominum ꝛc.

¶ Ad induendum puerum vel puellam habitum: pro aliquo voto. Versus.

Adiutoriu3 nostrũ in noĩe dñi. ℟. Qui fecit celu3 ꝛ terrã. ℣. Dñe exaudi oratione͂ meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Domine iesu xp̃e, qui nostra ꝑ salute͂ suscipiens humanã naturã, te vestimento carnis induere dignat⁹ es: benedictiõe sancta tua bene ✠ dic ista paruula vestiméta, q̃ pro gratijs tibi exoluendis, cũ oĩ deuotione sctõq3 voto ac veneratiõe btĩssime marie infans iste, siue puella ista sup se suscepturus est: infunde in eũ q̃s tuã sanctã bñ ✠ dictione͂, vt cũ primũ iduerit hoc religioni simile vestimétũ: intercedéte sancto N. descédat sup eũ gratia tua: ꝛ ꝓtegat illum: vel illa3 ab oĩ malo mentis ꝛ corporis. Qui vi. Deide aspgunt vestiméta: ꝛ illa adoleãtur incenso. Cũ vero exuit eũ vel eã dicat. Eripiat dñs de corde tuo seculi pompas: q̃bus abrenũciasti dũ baptismum suscepisti. ps. Eripe me dñe ab hoĩe malo, a viro iniquo eripe me, eripe me ꝺ inimicis meis deus meus, ꝛ ab insurgentibus ĩ me libera me: eripe de operantibus iniquitatem, ꝛ de viris sanguinũ salua me. ℣. Glia. Postea iduat eũ cappa, ꝛ scappulariũ anteq̃3 cingat, ꝛ dicat añam. Immittat in te dñs sanctũ religionis amore͂, sanctoq3 feruore succédaris, ꝛ ardeas celestiũ bonoꝝ ꝺsiderio. ps. Laudate pueri dñm, laudate nome͂ dñi. ℣. Gloria. Postea cingat eũ dicédo. Aña. Precingat dñs te zona iustitie, vt ĩmaculata conserues oĩa mandata sua. ps. Laudate dñm ĩ sanctis eius, laudate eum ĩ firmamento v̾tutis eius. Deinde dat ei candelam accésam, ꝛ dicat. ℣. Dñe exaudi ora. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiscu3. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Domine iesu xp̃e lux vera de vero lumine: q̃s clementiã tuã: vt ꝑ intercessione͂ beatissimi. N. mente͂ paruuli huius illumines, vt cũ ad annos discretiõis aduenerit: scõ tibi aĩo corporeq3 deseruiat. Qui vi. Postea bñdicat pueꝝ offerendo eũ super altare dicendo añam. Confirma deus ĩ puero siue ĩ puella: qꝺ in eo operari cepisti, a téplo sancto tuo, deducat eum spũs tuus bonus in terram rectam, ꝛ benedictio tua sit super eum semper. Deinde reddat illũ paréntib⁹: ꝛ ꝯuersus ad

oēs circūstantes dicat. Bene ✠ dicat vos diuina maiestas pa ✠ ter ꝛ fi ✠ lius ꝛ spiritus ✠ sanctus. ℟. Amē. ℭ Ad exuēdū puerꝫ post annū cū portauerit habitū ꝓ voto. ℣.

Adiutorium nostrū. ℟. Qui fecit celum. ℣. Domine exaudi orationem. ℟. Et clamor. Oro.

Domine scē pr̄ oḿps, eterne deus, a quo descēdit oē bonū ꝛ oē donū, tibi grās referimus, ꝛ expleta vota red dimus suscipe vota nr̄a cum actionibus gratiaꝝ, ꝛ intercedente btā maria virgine, sanctoqꝫ. N. huic īfanti de cetero ꝓsta salutē mentis ꝛ corporis, vt te creatorē recta fide colat, in te redēptorē spē suam ꝯfirmet, teqꝫ summū bonū super oīa diligat, atqꝫ sanctis māda tis tuis semꝑ obediat. p. Dein de illū habitū exuendū dicat añ. Reddite vota vestra deo cū actionib' suis. ps. Laudate dn̄m oēs gentes. ℣. Gloria. Deinde ponat habitū super altare, ꝛ dicat. ℣. Dn̄e exaudi orationem. ℟. Et clamor meus. ℣. Dn̄s vobiscum. ℟. Et cum spū. Oro.

Suscipe scē pater oḿps, eterne de', vota p̄cesqꝫ suppli cū, ꝛ per itercessionē btissime vginis marie, sciqꝫ. N. ꝓsta nobis ita beneficia tua cognoscere, vt in grarū semper actione maneam'. Per. Postea bn̄dicat circūstātes dicēdo. Bene ✠ dicat vos diuina maiestas pa ✠ ter, ꝛ fi ✠ lius, ꝛ spūs ✠ sanctus. Amē. ℭ De modo recipiendi piçorboras cuiuscūqꝫ ordinis. Benedictio corrigie vel chorde. Prior vel guardianus dicat. ℣.

Adiutorium nostrum. ℟. Qui fecit celū. ℣. Dn̄e exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dn̄s vobiscum. ℟. Et cum spū. Oro.

Omps sempiterne ꝛ misericors de', q pietatis tue misericordiā pcōribus q̄renti bus, veniā ꝛ misericordiā tribuisti: oramus imēsam clemētiā tuam, vt has corrigias vel chordas bn̄ ✠ dicere, ꝛ scti ✠ ficare digneris, vt qcūqꝫ pro pcīs suis cincte fuerint, ꝛ misericordiā tuā iplorauerint, veniā, ꝛ idulgētiā tue scē mīe cōsequantur. p. Benedictio veli.

Bene ✠ dic q̄s oḿps de' velamina ista famulaꝝ tuarū, vel famule tue capitibus ī ponēda: vt in eis vel in ea bene ✠ dictio tue benignitatis descendat: vt sit in eis: vel in ea sanitas, sanctitas, castitas,

virtus, ⁊ victoria, sctimonia, humilitas, bonitas, ⁊ mansuetudo, legis plenitudo, ⁊ obedientia dei, ⁊ patris, ⁊ filij, ⁊ spūs sancti, adsit semp bñ ✠ dictio. Per. Benedictio chlamydis.

Deus q̄ vestimentū singulare ad indumētū ęterne iocūditatis, tuis fidelib⁹ ꝓmisisti: clementiā tuā supplíciter exoramus, vt hęc īdumēta humilitatē cordis ⁊ ɔtēptū mundi significantia, qbus famulę tuę: vel famula tua ī scō uc firmo ꝓposito vestiri desiderant ꝓpitius bñ ✠ dicas, ⁊ castitatis habitum, quē te īspirante suscipiunt, te ꝓtegente custodiant: vt quas vel q̄ venerāde ꝓfessionis vestibus induis tpaliter: beata facias immortalitate vestiri. Per. Oīo.

Domine iesu xp̄e, q tegumē nostrę mortalitatis īduere dignat⁹ es: obsecram⁹ īmensę largitatꝭ tuę abūdātiā: vt hoc gen⁹ vestimētoꝝ, qđ sācti pr̄es, ad humilitatis īdiciū ferre sanxerunt: ita bene ✠ dicere digneris: vt hę famulę tuę: vel hęc famula tua q̄ eo vsę vel vsa fuerit vel fuerit: te īduere mereātur. Qui. Bño.

Pater noster. Oremus.

Domine iesu xp̄e: q discipulos tuos orare docuisti: suscipe q̄s bñ ✠ dicēdo oīones famulaꝝ tuarum, vel famulę tuę: vt illarū vel illi⁹ oīo a te semp incipiat: ⁊ per te cepta finiat. Qui vi. ℭ Cōpleta benedictione aspergunt cā vestimēta q̄ ipse mulieres: postea in exuēdo dicat hanc oīonē.

Exuat vos: vel te dñs veterē hoīem: vel hoīes cū actibus suis: ⁊ renouamini: vel renouare spū mētis vrę: vel tuę: ⁊ induite vos: vel īdue te nouū hoiem, q scđm deum creatus est in iustitia ⁊ sanctitate veritatis, in christo Iesu dño nr̄o. Postea he orationes dicunt.

Adesto dñe supplicatiōib⁹ nr̄is: vt has famulas tuas: vel famulā hāc bñ ✠ dicer digneris, qb⁹, vel cui, ī tuo noīe habitū scē religionis imponimus: vt te largiēte deuotę vel deuota in religione ꝑsistāt vel persistat. Per. Oratio.

Deus misericors, de⁹ clemēs, cui cūcta bona placēt: sine quo nihil bonū īchoatur: nihilq̄ bonū ꝑficit: adsint nr̄is humilimis ꝑcib⁹ tuę pietatis aures: ⁊ has famulas tuas: vel famulā tuā, qb⁹, vel cui in tuo scō noīe habitū religionis īponimus: a mundi īpedi-

méto, vel sclari desiderio de fende: ꝛ ꝓcede eis, vel ei: i hoc sctõ ꝓposito d̄uote ꝑsistere: vt remissiõe pcõꝝ ꝑcepta: ad electoꝝ tuoꝝ valeãt vel valeat ꝑuenire ꝯsortiũ. p xp̄ʒ do. ℞. Amē. ¶ Corrigia vel choꝛda cīgit.

Accipite coꝛrigias sup lũbos vr̄os: vt sint lũbi vr̄i ꝓcīcti i signũ casti tatꝭ ꝛ tēpantię: i noīe pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lij: ꝛ spūs ✠ scti. Postea distribuat cãdelas soroꝛib⁹ dicēs. Et sit lucerna ardēs i mãib⁹ vr̄is: in signũ pudicitię ꝛ bo nestatis: in noīe pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ spūs ✠ sancti. Postea imponat velamē albũ dicens.

Accipe velũ super caput tuuʒ i signũ obedientię, mũdicię, ꝛ puritatis: i nomine pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ spiritus ✠ sancti. Deinde cuʒ volunt induere chlamydem dicat.

Accipe chlamydē nigraʒ in signũ penitētię ꝛ moꝛtificationis: vt moꝛtua mũdo deo viuas: in noīe pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ spiritus ✠ sancti. Deinde dētur eis pr̄ noster.

Nunc accipe signum oꝛo num in manib⁹ tuis: vt moꝛe cōtēplãtiũ ꝯtēpta felicitate terrena. ꝛ ꝑītem vitã habeas penitētia: ꝛ in desiderio futurã: cupiens dissolui ꝛ esse cũ chꝛisto. In nomine pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij, ꝛ spūs ✠ sancti. Postea cantat̃. Ueni creatoꝛ spūs. totum. Et postea. ℣. Emitte spm̃ tuum, ꝛ creabuntur. ℞. Et renouabis faciem terrę. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti. ℞. Dei genitrix. ℣. Oꝛa pro nobis beate Augustine. vel Francisce. ℞. Ut digni efficiamur. ℣. Oꝛa pꝛo nobis beata monica. vel Clara. ℞. Ut digni efficiamur. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℞. Et clamoꝛ meus ad tę veniat. ℣. Dominus vobiscũ. ℞. Et cum spiritu tuo. Oꝛemus.

Deus q coꝛda fideliũ sancti spūs illustratione docuisti: da nobis in eodē spũ recta sapere: ꝛ d̄ ei⁹ semꝑ ꝯsolatione gaudere. Per do. in vni. De btã virgine maria. Oĩo.

Concede nos famulos tuos q̄s dn̄e de⁹, perpetua mētis ꝛ coꝛpoꝛis sanitate gaudere: ꝛ glozíosa beatę marię semꝑ virginis intercessione, a ꝓsenti: liberari tristitia: ꝛ ęterna ꝑfrui lętitia. Per. Oꝛatio.

Concede q̄s oīps de⁹, vt q peccatoꝝ nr̄oꝝ pōdere ꝑmimur: beati augustini cõfessoꝛis tui patrocinio subleuemur. Per dominũ. Oꝛatio.

PRetēde dñe famulis ⁊ famulab⁹tuis dexterā cęlestis auxilij: vt te toto corde ꝑquirant,⁊ q̄ digne postulant: consequi mereantur.Per. Finitis orōnibus prior dicat eis porrigēdo libꝝ i manib⁹eaꝝ.

VOs ꝑmittitis obediētiaꝫ ⁊ castitatē seruare,⁊viuere ſm vitam ⁊ ordinationem dñarum vestraꝝ. Si promittunt tūc dicat eis prior.

DOminus q cępit in vobis op⁹ bonū,ipse ꝑficiat augmentū gratię ⁊ glorię meritis bti patris nr̄i augustini,eiusqꝫ deuotissime matris monice. Amen. His finitis prior vel guardianus dicat.

EGo auctoritate patris nr̄i generalis,qua fungor indultu apostolico mihi cōmissa vos recipio atqꝫ accepto,⁊ participes oium bonoꝝ q̄ fiunt ꝑ totuꝫ ordinē nr̄m cōstituto. Postea dicat prior orōnē scti augustini vel scī francisci, ac orōnem scē monicę,vel scē clare.

ℭ Bn̄dictio agni pascalis. ℣.

ADiutorium nostrum in noīe domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Et sic dicatur ante omnes benedictiones. Oratio.

DEus qui ꝑ famulū tuum moysen, in liberatione populi tui de ęgypto:agnū occidi iussisti,i silitudinē dñi nr̄i iesu chr̄i ⁊ vtrosqꝫ postes domoꝝ de sanguine huius agni perūgi ꝑcepisti: ita bn̄ ✠ dicere ⁊ sancti ✠ ficare digneris hanc creaturam carnis, quaꝫ nos famuli tui ad laudem tuam sumere desideram⁹:resurrectionē dñi nr̄i iesu xp̄i. Qui tecū viuit. ℭ Benedictio carnium omnium vel auiuꝫ. Orō.

DIgnare dñe de⁹ oп̄s:bene ✠ dicere,⁊ scī ✠ ficare has ouiū siue auiū carnes: vt qcūqꝫ ex ꝑplis tuis fideliter de eis comederit: oī bn̄dictione cū grā saturati:repleantur bonis. p. ℭ Bn̄dictio casei ⁊ ouoꝝ. ℣. Adiutorium. ē.Orō.

DE⁹ creator ⁊ cōseruator gn̄is humani,dator gratię spūalis,largitor ęternę salutis dñe,effunde bene ✠ dictionē tuā sup hac creaturā casei ⁊ ouoꝝ: vt armata cęlesti defensione:qcūqꝫ ex eis gustauerint:sibi ꝑficere sentiāt ad salutē. p. ℭ Benedictio panis. ℣. Adiutoriū. ℟. Qui fecit. ē. Orō.

DOmine scē,pr̄ oп̄s,ęterne de⁹: bn̄ ✠ dicere di

gneris hūc panē tua sctā spūali bñdictione: vt sit oib9 sumētibus salus mētis τ corporis: atqꝫ cōtra oēs morbos, τ vniuersas inimicoꝝ insidias tutamē. Per dñꝫ nr̄ꝫ iesuꝫ xp̄ꝫ filiū tuū panē q de celo descēdit: τ dat vitā τ salutē mūdo: τ tecū viuit τ regnat ꝛc. ℭ Benedictio loci vel domus. Oratio.

B Ene ✠ dic dñe de9 oīps locū istū, vl' domū istā: vt sit i eo vel in ea sanitas, castitas, victoria, virtus, humilitas, bonitas, τ māsuetudo, plenitudo legis, τ gratiaꝝ actio deo pri, τ filio, τ spiritui sancto: τ hęc benedictio maneat sup hunc locū, vel sup hāc domū: τ sup habitātes in eo, vel in ea: per xp̄m dñm nr̄m. ℭ Bñdictio ad quęcūqꝫ volueris. Oratio.

B Ene ✠ dic dñe creaturaꝫ istaꝫ. N. vel N. vt sit remediū salutare generi humano: τ p̄sta p inuocationeꝫ sci noīs tui: vt qcūqꝫ ex ea sumpserit, vel gustauerint: corporis sanitatē, τ aię tutelā accipiāt. Per. ℭ Bñdictio nouoꝝ fructuūꝫ.

B Ene ✠ dic dñe hūc Orō. fructū arboꝝ: vt hi q vtuntur eo: sint mente τ corpe sanitati restituti. Per. ℭ Benedictio vue vel ficuum. Oratio.

B Ene ✠ dic dñe hos fruct9 nouos vuę siue ficuuꝫ, q̄s tu dñe p rorē cęli, τ inūdantiā pluuiarū, τ tpa serena, atqꝫ trāquilla, ad maturitatē pducere dignatus es: ad percipiēdū nobis cuꝫ gratiarū actione. Per. ℭ Bñdictio ouorūꝫ. Oratio.

S Vbueniat q̄s dñe tuę bñdictionis gratia huic ouorū creaturę: de q̄ pullos gallinarū procreare dignatus es: vt cibus salubris fiat fidelib9 tuis: in tuarum gratiarum actione sumentibus. Per do.

I Ncipit ordo ad faciendaꝫ aquā benedictam. Dñicis j. aduētus τ oibus dñicis p annuꝫ pulsato signo ad tertiam, hebdomadarius intret sacristiā: τ dū ministri p̄parant se, stolā apponens circa collū faciat aquā bñdictā dicendo. ℣.

A Diutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celū τ terram. Deinde incipit exorcismuꝫ salis absolute.

E Xorcizo te creatura salis p deū vi ✠ uum, p deū ✠ veꝝ, p deum ✠ sanctū, p deū q te p eliseum pphetā in aquā mitti iussit, vt sanaretur sterilitas aquę, vt efficiaris sal exorcizatum in salutē credentiū, τ sis oibus te sumētib9 sanitas

aiē et corporis, et effugiat atqʒ discedat a loco, in quo asper/sum fueris, oīs phātasia, et nequitia, vel versutia diabolicē fraudis, oīsqʒ spūs īmundꝰ adiuratus: p eū qventurus ē iudicare vivos et mortuos et seculū per ignē. ℟. Amen. Oīo.

I Mmēsam clemētiā tuam oṗs eternē deꝰ humiliter iplorāmꝰ, vt hanc creaturā salis quā in vsuʒ generis humani tribuisti: bñ ✠ dicere et sctī ✠ ficare tua pietate digneris, vt sit oībus sumentibus salus mentis et corporis: et qcqd ex eo tactum vel respersum fuerit, careat omni immundicia, oīqʒ impugnatione spiritalis nequitiē. Per d. Exorcismus aque et dicatur absolute.

E Xorcizo te creatura aq̄ i noīe dei ✠ patris oīpotentis: et in noīe ✠ iesu xpī filij eius dñi nrī, et in virtute spiritus ✠ sancti: vt fias aqua exorcizata ad effugandā oēm ptātē inimici, et ipsum inimicū eradicare, et explantare valeas cū angelis suis apostaticis: p virtutem eiusdeʒ domini nostri iesu christi: qui venturus est iudicare vivos et mortuos, et sclm p ignē. ℟. Amen. Oīo.

D Eus q ad saluteʒ humani gñis, maxima quęq sacra in aquarum substantia condidisti: adesto ppitius iuocationibꝰ nrīs, et elemēto huic multimodis purificationibus ppato: virtuteʒ tuē bñ ✠ dictionis infunde: vt creatura tua mysterijs tuis seruiēs: ad abijciendos demones, morbosqʒ pellēdos, diuinē gratiē sumat effectū: vt qcqd i domibꝰ vel in locis fideliū hęc vnda resperserit: careat oī immundicia: liberet a noxa: nō illic resideat spūs pestilens, nō aura corrūpēs: discedant oēs insidiē latētis inimici: et si qd est, qd aut icolumitati habitātiū inuidet, aut qeti: aspersione huius aq̄ effugiat: vt salubritas p inuocationē sancti tui noīs expetita: ab oībus sit impugnationibus defensa. Per dominum.

Hic mittat sal in aquā in modum crucis: dicendo semel.

C Ommixtio salis et aque pariter fiat: in noīe pa ✠ tris: et fi ✠ lij, et spiritu s ✠ sancti. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

D Eus invicte virtutis auctor, et insuperabilis imperij rex, ac semp magnificus triumphator, q adversę dñationis vires reprimis: q inimi

ci rugiētis seuitiā superas: qui hostiles negtias potēter expugnas: te dñe tremētes z supplices depꝛecamur, ac petimus: vt hanc creaturā salis z aque dignāter aspicias: benignus illustres: pietatis tuę moꝛe scifices: vt vbicūq3 fuerit aspersa, p inuocationē scti tui nois, ois infestatio imūdi spūs abijciatur: terroꝛq3 venenosi serpētis procul pellat: z pręsentia scti spūs nobis mīam tuam poscētib9, vbiq3 adesse dignet. Per dñz.

C Finita tertia: a sacerdote cęlebꝛaturo missam: aspergat aqua bñdicta altare maius tā tū: genib9 corā altari flexis: z statiz a cantoꝛe incipiatur añ.

Asperges me dñe hysopo z mūdaboꝛ, lauabis me, z super niuem dealbaboꝛ. ps. Miserere mei deus, sm magnam misericoꝛdiā tuam. ℣. Gloꝛia patri z filio. zc. Et repetitur añ. Asperges me dñe. Supꝛadicta aña. pdicto modo dicat in aspersione aquę bñdictę in dñicis per totū annū: excepto q i dñica de passione: z in dñica palmarum nō dicat. Gloꝛia pa. Sed post psalmum. Misere. repetat imediate añ. Asperges me dñe. Excepto etiā tpe paschali: scilicet a domini ca paschę vsq3 ad pēteco. quo tempoꝛe cantatur cōiter aña.

Vidi aquam egredientez de templo a latere dextro. alleluia. z oēs ad quos peruenit aqua ista: salui facti sunt z dicent: alla alla. ps. Confitemini dño: qm̄ bon9, qm̄ in seculum mīa eius. ℣. Gloꝛia patri. Repetitur añ. Uidi aquam. In octa. vero pēteco. resumit. Asperges me. Finitis añis supꝛadicto modo, sacerdos qui aspersit aquam ante gradus altaris stans dicat. ℣. Ostende nobis dñe misericoꝛdiam tuā. Et additur. Alleluia. Tempoꝛe paschali. ℟. Et salutare tuuz da nobis. ℣. Dñe exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oꝛatio.

Exaudi nos dñe scē pater oīps, ęterne de9, z mittere digneris sanctū angelū tuū de cęlis, q custodiat, foueat, ptegat, visitet, atq3 defendat, oēs habitātes i hoc habitaculum. Per chꝛistū dñz nřm. Amen.

C Benedictio thalami. ℣.

Adiutoꝛium nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celuz z terram. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cum. Oꝛem9. Orō.

Bene ✠ dic dñe thalamuz hūc: z oēs habitātes i eo:

vt in tua pace cõsistant: ꝛ tua voluntate permaneant ꝛ sene scant: ꝛ multiplicent̃ in longitudinem dierũ. Per christum. Postea aspgat aqua bñdicta.

℄ Benedictio candelarũ. ℣.

Adiutorium nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum ꝛ terram. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Domine iesu xp̃e fili dei viui: bñ ✠ dic cãdelas istas supplicationibus nostris: ĩfunde ei dñe p virtuté sanctę cru ✠ cis bñdictioné cęlesté: q eas ad repellendas tenebras humano generi tribuisti: talé q3 bene ✠ dictioné signaculo sanctę cru ✠ cis accipiãt, vt q buscũq3 locis accésę siue positę fuerint: discedant principes tenebrarũ, ꝛ ɔtremiscãt: ꝛ fugiant pauidi cum oib⁹ ministris suis ab habitationib⁹ illis, nec p̃sumant ampli⁹ ingetare aut molestar̃ fuiẽtes tibi oĩpotẽti deo. Qui. Post modũ aspergãtur aqua benedicta ℄ Bñdictio ignis: qñcũq3 volueris. ℣.

Adiutorium nostrum in noie dñi. ℟. Qui fecit celum ꝛ terram. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Domine deus nr̃: pr̃ oĩs, lumẽ indeficiẽs, ɔditor oium luminũ: exaudi nos famulos tuos, ꝛ bñ ✠ dic hunc ignẽ: q tua scificatiõe atq3 benedictione ɔsecret̃: ꝛ q illuminas oẽs hoĩes veniẽtes in hũc mũdũ: illumina tenebras cordis nr̃is ꝛ cõsciẽtias nr̃as ignę tuę charitatis: vt tuo lumine igniti: tuo lumine illuminati: expulsis a cordib⁹ nr̃is pctõꝝ tenebris, ad vitã te illustrãte p uenire mereamur ęternã. Per. Postea aspergatur aqua benedicta.

℄ Bñdictio sacerdotalium indumentoꝝ i genere.

Pontifex sacerdotalia indumenta benedicere volens: stans sine mitra dicit. ℣.

Adiutorium nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum ꝛ terram. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cũ spũ. Oremus. Oĩo.

Omnipotẽs sempiternę de⁹, q p moysen famulũ tuũ pontificalia ꝛ sacerdotalia atq3 leuitica vestimẽta, ad explẽdũ ministeriũ eoꝝ i ɔspectu tuo ad honorẽ ꝛ decorẽ nois tui fieri decreuisti: adesto ppiti⁹ inuocatio oib⁹ nr̃is: ꝛ hęc idumẽta sacerdotalia desup irrigãte grã tua, ingenti bñdictione, p nr̃ę humilitatis seruitutẽ puri ✠

care, bñ ✠ dicere, ⁊ ꝯse ✠ crare digneris: vt diuinis cultibꝰ ⁊ sacris mysterijs apta ⁊ benedicta existant: hisq3 sacris vestibus pontifices, sacerdotes, seu leuitę tui induti: ab oibꝰ ipulsionibꝰ seu tētatiōibꝰ maligno℞ spirituū muniti ⁊ defensi eē mereant̄: tuisq3 mysterijs apte ⁊ ꝯdigne seruire ⁊ inherere, atq3 in his tibi placide ⁊ deuotę ꝑseuerare tribue. Per xp̄m dn̄m no. Alia oratio.

DEꝰ inuictę virtutis auctor, ⁊ oīu3 re℞ creator ac sctificator: itēde ꝓpiti' p̄ces nr̄as: ⁊ hęc idumēta leuiticę ⁊ sacerdotalis glię: ministris tuis fruēda: tuo ore ꝓprio bñ ✠ dicer̄, cō ✠ secrare, ⁊ scti ✠ ficare digneris: oēsq3 eis vtētes: tuis mysterijs aptos ⁊ tibi in eis deuote ⁊ amabiliter seruientes, gratos effici concedas. Per dn̄m.

¶ Deinde aspgit ipsa idumēta aqua bñdicta. Poterit ēt pōtifex sine mitra stās sup ipsa idumēta, anteq̄ aq̄ benedicta aspergat: sequētē bñdictione3 si ei placebit dicere. Oremus.

DOmine deꝰ ops q vestimēta pōtificibꝰ, sacerdotibus, ⁊ leuitis in vsu3 tabernaculi federis necessaria, moysen famulū tuū agere iussisti: eūq3 spū sapiētię ad id peragēdum repleuisti: hęc vestimenta in vsum ⁊ cultum mysterij tui sancti ✠ ficare, bñ ✠ dicere, ⁊ cōse ✠ crare digneris: atq3 ministros altaris tui, q ea induerint: septiformis spūs gratia dignanter repleri, atq3 castitatis stola beata facias cum bono℞ fructu ope℞ ministery ꝯgruentis imortalitatę vestiri. Per xp̄3. ¶ Deinde aspgit ipsa indumēta aqua benedicta: vel etiā si placet poterit pontifex sine mitra stans finitis p̄cedentibus oīonibus anteqū indumenta aqua bñdictā aspergit, vel ēt omissis oibus, sequentē specialem dicere nominando in ea indumentum vel indumenta: qd̄ seu q̄ benedicit. ¶ Specialis bñdictio cuiuslibet indumēti. ℣.

Adiutorium nostru3 in noīe dn̄i. ℟. Qui fecit. ℣. Dn̄s vobiscu3. ℟. Et cū spū tuo. Oremꝰ.

DEus ops, bona℞ virtutū dator, ⁊ oīu3 benedictionū largus infusor, supplices te rogamus, ⁊ vt manibꝰ nr̄is opē tuę benedictionis infundas: ⁊ has caligas ⁊ sandalia, vel amictū, vel albā, vel cinctoriū, vel stolā, vel manipulū, vel tunica3, vel dalma-

ticã, vel planetam diuino cultui pparatã, virtute sancti spiritus bñ✠dicere, sci✠ficare & cõse✠crare digneris: & oib' ea vtentib', gratiã sanctificationis sacri mysterij tui benignus cõcede, vt in cõspectu tuo sancti & imaculati atq; irrephensibiles appareant, & auxiliũ misericordiç tuç acqrant. Per xp̃m. Deinde aspergit ea aqua benedicta. ¶ Bñdictio mappaꝝ seu linteaminũ sacri altaris. Pontifex mappas seu linteamina sacri altaris bñdicturus: stãs sine mitra dicit. ℣.

Adiutorium nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum & terram. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cũ spiritu tuo. Oremus.

Exaudi dñe p̃ces nr̃as, & hçc linteamina sacri altaris vsui p̃parata: bñ✠dicere & sancti✠ficare digneris. Per christum. Orem'.

Domine deus oĩps, q ornamenta & linteamina facere moysen famulũ tuũ p quadraginta dies docuisti: quç ẽt maria texuit, & fecit in vsum ministerij tabernaculi federis, sancti✠ficare, bñ✠dicere, & cõse✠crare digneris hçc linteamina, ad tegendum, inuoluẽdũq; altare gloriosissimi filij tui dñi nostri iesu christi. Qui tecum viuit & regnat in vnitate spiritussancti deus: per oĩa secula seculoꝝ. Amẽ. Deinde aspergit ea aqua bñdicta.

Laus Deo.

SERIES CHARTARVM.

✠ * a b c d e f g h i k l m n o p q r
s t v x y z & ꝯ ꝝ A B C D E
F G H I K L M N O P

Omnes sunt quaterni.

Venetijs apud Hieronymum Scotum.

